Stjórnartíðindi
1949 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 79, 117-118, 127, 277, 451-452, 575, og 582.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1949

B-DEILD



REYKJAVÍK 1949
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir, samþykktir o. fl.
Verðlagsskrár.
Reikningar.
Alþingismenn.
Vísitala.
Skrá yfir hlutafélög.
Skrá yfir samvinnufélög.
Firmatilkynningar.
Vörumerkjaauglýsingar.
Embætti, sýslanir m. m.
Erlendir sendiherrar og ræðismenn.
Heiðursmerki Fálkaorðunnar.
Erlend heiðursmerki.
Einkaleyfi.

Skammstafanir eru fyrir aftan registrið.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir, samþykktir o. fl.	
1	8. jan.	Samþykkt um breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Austur-Húnavatnssýslu frá 2. apríl 1928	1—2
2	11. jan.	Reglugerð um mat bifreiða til ákvörðunar gjalds samkvæmt 31. gr. laga nr. 100 29. desember 1948	2
13	12. jan.	Auglýsing um söluskatt af innfluttum vörum	30—31
3	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl., samkv. lögum nr. 50 1946, um almannatryggingar	3
4	14. jan.	Samþykkt um sýsluvegasjóð Vestur-Húnavatnssýslu .	4—6
5	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð 26. nóv. 1948, um B-flokk Happdrættisláns ríkissjóðs	6
6	18. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	7—9
7	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð fullnaðarprófsbarna í Reykjavík	9—10
8	19. jan.	Reglugerð um viðauka við reglugerð nr. 130 23. sept. 1947, um vöruskömmtun, takmörkun á sölu, dreifingu og afhendingu vara	10
9	20. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 91 20. júlí 1948, um söluskatt	11
10	S. d.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Héraðsrafmagnsveitna ríkisins fyrir Árnes- og Rangárvallasýslur, nr. 53 1. apríl 1948	11—12

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
24	20. jan.	Auglýsing um staðfestingu heilbrigðismálaráðuneytisins á heilbrigðissamþykkt fyrir Hafnarhrepp í Austur-Skaftafellssýslu	53—59
11	24. jan.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 47 28. febr. 1947	12—13
12	S. d.	Lögreglusamþykkt fyrir Ísafjarðarkaupstað	13—29
14	28. jan.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 47 28. febrúar 1947	31
15	31. jan.	Reglugerð fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar	32—38
16	S. d.	Auglýsing um framlengingu reglugerðar um fasteignaskatt í Reykjavík, nr. 117 22. nóv. 1938	39
17	1. febr.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð hjónanna Sigríðar Friðbertsdóttur og Þorvalds Gissurarsonar, og sonar þeirra Gissurar Þorvaldssonar frá Selárdal	39—40
18	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð Seyðisfjarðarkirkju	40—41
19	S. d.	Reglugerð um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum	41—42
43	2. febr.	Bréf menntamálaráðuneytisins til stjórnar STEFS (Sambands tónskálda og eigenda flutningsréttar), um löggilding reglugerðar um fluningsrétt á ritverkum og tónsmíðum	97
148	S. d.	Auglýsing um notkun heimildar laga nr. 92/1948 (Almannatryggingar)	292
20	3. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar	42—44
21	9. febr.	Auglýsing um lágmarksverð á nýjum fiski	44—45
23	14. febr.	Reglugerð fyrir Rafveitu Grindavíkur	46—52
22	15. febr.	Auglýsing um breyting á hafnarreglugerð fyrir Þórshafnarkauptún, nr. 130 12. júlí 1939, sbr. auglýsingu nr. 138 28. október 1946	45—46
25	S. d.	Reglugerð um ríkisábyrgð vegna bátaútvegsins o. fl.	59—62
31	21. febr.	Auglýsing um breyting á reglugerð nr. 164 13. des. 1948, um breyting á reglugerð nr. 167 21. des. 1946, um áhættuiðgjöld og flokkun starfsgreina samkv. 113. gr. laga nr. 50 frá 1946, um almannatryggingar	65—66
32	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	66—68
33	25. febr.	Hafnarreglugerð fyrir Vopnafjarðarkauptún	68—75
34	28. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	75—77
35	1. marz	Samþykkt um lokunartíma sölubúða í Akureyrarkaupstað	77—78
36	3. marz	Hafnarreglugerð fyrir Hafnarkauptún í Hornafirði	78—85
37	5. marz	Bráðabirgðagjaldskrá fyrir Rafveitu Sauðárkróks	86—87
38	8. marz	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð kennara við Kvennaskólann í Reykjavík	87—88
39	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Gunnlaugs Þorsteinssonar læknis	88—89
40	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Matthildar Þorkelsdóttur fyrrum ljósmóður á Hellissandi	89—90
41	10. marz	Gjaldskrá Löggildingarstofunnar fyrir löggildingu og eftirlit með mælitækjum og vogaráhöldum	90—92

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
42	12. marz	Reglugerð fyrir Hjúkrunarkvennaskóla Íslands	92—96
44	21. marz	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur	97—100
45	S. d.	Gjaldskrá fyrir vatnsveitu Stykkishólms	100—101
49	23. marz	Reglugerð fyrir vatnsveitu í Blönduóshreppi	113—115
50	24. marz	Jarðræktarsamþykkt fyrir Búnaðarfélag Tjörnesinga og búnaðarfélagið Ófeigur í Reykjahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu	115—119
46	25. marz	Samþykkt um breytingu á samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Borgarfjarðarsýslu, nr. 80 1. júní 1942	101
51	26. marz	Samþykkt um breyting á samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Mýrasýslu frá 1. maí 1929	119—120
52	28. marz	Reglugerð fyrir Rafveitu Suðurfjarðahrepps	120—127
54	29. marz	Samþykkt um sýsluvegasjóð Norður-Múlasýslu	131—133
70	30. marz	Ræktunarsamþykkt fyrir Ræktunarsamband Norður-Þingeyinga austan Öxarfjarðarheiðar	170—175
48	31. marz	Auglýsing um viðauka við auglýsingu nr. 13 12. jan. 1949, um söluskatt af innfluttum vörum	112
55	S. d.	Skipulagsskrá fyrir sjóðinn Bryndísarminning	133—135
58	1. apríl	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Suðurfjarðahrepps	138—139
47	8. apríl	Hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn	102—112
53	12. apríl	Reglugerð fyrir Reykjavíkurflugvöll, um umferð, öryggi o. fl.	127—130
56	S. d.	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir Keflavíkurflugvöll, um umferð, öryggi o. fl., nr. 117 9. okt. 1948	135
57	20. apríl	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar, nr. 197 12. nóv. 1945	136
59	S. d.	Auglýsing um breyting á reglugerð nr. 72 4. maí 1948, um breyting á reglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjallgöngur og fjárskil, nr. 35 16. apríl 1934	140
60	25. apríl	Skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Búnaðarsambands Strandamanna	140—141
61	S. d.	Gjaldskrá fyrir vatnsveitu Stórólfshvolshverfis í Rangárvallasýslu	141—142
62	27. apríl	Reglugerð fyrir Rafveitu Siglufjarðar	142—149
63	6. maí	Reglugerð um rafveitusjóð Mýrasýslu	149—150
64	S. d.	Reglugerð fyrir rafveitusjóð Borgarfjarðarsýslu	150—152
68	9. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 134 27. júlí 1945 um skyldu skipa og flugfara til að koma á tilteknar hafnir eða flugstöðvar til þess að fá fyrstu afgreiðslu hér á landi	169
65	10. maí	Hafnarreglugerð fyrir Drangsnes við Steingrímsfjörð	152—155
66	12. maí	Hafnarreglugerð fyrir Höfn við Bakkafjörð	155—159
67	14. maí	Hafnarreglugerð fyrir Sauðárkrók	159—169
71	20. maí	Auglýsing um að Keflavík verði sérstakt skipaskráningarumdæmi	175
72	23. maí	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ingibjargar Geirþrúðar (Stellu) Guðmundsdóttur	175—176

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsiðutal
73	28. maí	Samþykkt um forkaupsrétt og forleigurétt á lóðum í Hvammstangakauptúni	177
151	30. maí	Auglýsing um blöndun undanrennudufts í brauð og aðrar brauðgerðarvörur	294
69	31. maí	Bréf fjármálaráðuneytisins til allra skattstjóra, yfirskattanefnda og ríkisskattanefndar, um frádráttarhæf tryggingariðgjöld	170
74	S. d.	Samþykkt um fjárskipti á Snæfellsnesi á svæðinu vestan varnargirðingar úr Skógarnesi í Álftafjörð	177—178
75	S. d.	Samþykkt um fjárskipti á svæðinu milli Héraðsvatna og varnargirðinga í Eyjafirði	178—179
83	9. júní	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Brynju Hlíðar	193
84	10. júní	Reglugerð um úthlutun og dreifingu smærri dráttarvéla til landbúnaðarþarfa	194
85	11. júní	Auglýsing um afnám reglugerðar nr. 131 23. september 1947, um sölu og afhendingu benzíns og takmörkun á akstri bifreiða	194
86	20. júní	Skipulagsskrá fyrir Tónmenntasjóð STEFS	194—195
87	21. júní	Auglýsing varðandi innheimtu á veitingaskatti	195
88	27. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 123 25. nóv. 1938, um tollheimtu og tolleftirlit	196
89	30. júní	Gjaldskrá héraðsrafmagnsveitna ríkisins fyrir Borgarfjarðar- og Mýrasýslur	196—198
90	2. júlí	Arðskrá fyrir Veiðifélag Reykjadalsár í Borgarfirði	198—199
91	5. júlí	Samþykkt fyrir Veiðifélag Kjósarhrepps	199—201
92	6. júlí	Samþykkt fyrir Veiðifélagið Birtingur í Dalasýslu	201—203
93	S. d.	Reglugerð um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum	203—205
94	7. júlí	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Siglufjarðarkaupstað, nr. 61 18. júlí 1928	205—206
120	11. júlí	Auglýsing um próf fyrir ökukennara	249
119	20. júlí	Skrá yfir gjöld af gjaldeyris- og innflutningsleyfum	247—248
100	23. júlí	Reglugerð um breytingar til bráðabirgða á fjallskilareglugerð Austur-Húnavatnssýslu, nr. 98 15. júlí 1941, er gildi meðan bannað er að reka sauðfé til heiða	209
101	S. d.	Reglugerð um breytingar og viðauka við fjallskilareglugerð Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 121 frá 24. júlí 1940	210—211
102	25. júlí	Auglýsing um eftirlitsgjald af fóðurblöndum	211
103	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Líknarsjóð Hallgrímskirkju í Reykjavík	212—213
104	28. júlí	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir landssímann frá 28. des. 1946	213
105	30. júlí	Reglugerð um vinnslu og umbúnað á hvalkjöti	214—218
106	4. ágúst	Skipulagsskrá fyrir Gjafasjóð Sturlu Jónssonar, kaupmanns í Reykjavík, til minningar um foreldra hans, Jón Pétursson háyfirdómara og Sigþrúði Friðriksdóttur	218—219

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
107	5. ágúst	Reglugerð um vöruhappdrætti Sambands íslenzkra berklasjúklinga	219—222
108	8. ágúst	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Seyðisfjarðar	222—224
123	S. d.	Auglýsing fyrir mælingu á skipum	250
109	9. ágúst	Reglur um stangarveiði í Langá í Mýrasýslu	224—225
110	10. ágúst	Reglugerð um skyldu til að halda eftir af kaupi upp í þinggjaldagreiðslur	225—226
111	11. ágúst	Reglugerð um viðauka við reglugerð nr. 25 15. febrúar 1949, um ríkisábyrgð vegna bátaútvegsins o. fl.	227
112	12. ágúst	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð og notkun bifreiða, nr. 72 24. júní 1937	227—229
122	S. d.	Auglýsing um styttingu á fresti samkvæmt 19. gr. kosningalaganna	249
113	16. ágúst	Reglugerð um hvalveiðar	229—231
124	S. d.	Reglugerð um vinnustofur Sambands íslenzkra berklasjúklinga að Kristneshæli	251—252
114	18. ágúst	Reglugerð fyrir bændaskólana að Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði að Hvanneyri	231—235
125	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 12 24. jan. 1945 fyrir vinnuheimili Sambands íslenzkra berklasjúklinga að Reykjum í Mosfellssveit	252
115	20. ágúst	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Estivu S. Björnsdóttur, Þingeyri við Dýrafjörð	236—237
116	22. ágúst	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	237—239
117	S. d.	Reglugerð fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	239—246
126	S. d.	Auglýsing um gjald í almanakssjóð Háskóla Íslands	253
152	2. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 129 21. desember 1944, um útvarpsrekstur ríkisins	294—295
153	6. sept.	Reglur um laun skipaskoðunarmanna ríkisins	295—297
154	S. d.	Auglýsing um breyting á reglugerð um breyting á reglum, um starfrækslu og starfsmenn landssímans, frá 30. júlí 1945	297
155	8. sept.	Reglugerð um kjötmat o. fl.	298—319
156	9. sept.	Reglugerð fyrir læknisvitjanasjóð Breiðabólsstaðarhéraðs í Vestur-Skaftafellssýslu	320—321
157	10. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hveragerðis	321—323
158	16. sept.	Reglugerð um aðstoð til útvegsmanna, er síldveiðar stunduðu á tímabilinu 1945—1948	324—326
161	21. sept.	Skipulagsskrá fyrir Blóma- og trjárœktarsjóð Súgfirðinga	329—330
162	23. sept.	Reglugerð um þjóðleikhús	330—336
149	26. sept.	Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, um flutning þingstaðar	293
150	27. sept.	Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, um flutning þingstaðar	293
163	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar	336—339
164	7. okt.	Reglugerð um barnavernd í Húsavík	339

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
165	7. okt.	Auglýsing um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Hrísey, nr. 146 30. október 1948	340
166	S. d.	Flokkunarreglur og skrá yfir fasteignaiðgjöld fyrir Brunabótafélag Íslands	340—358
167	10. okt.	Reglugerð um brunavarnir og brunamál	358—379
168	18. okt.	Bráðabirgðareglugerð um breyting á reglugerð frá 28. febr. 1947, um sérstakan tímareikning	380
178	S. d.	Reglur um ákvörðun skattgreiðslu af andvirði aukavinnu, sem einstaklingar leggja fram utan reglulegs vinnutíma við byggingu íbúða til eigin afnota	398
169	21. okt.	Reglugerð um holræsi á Hvammstanga	380—381
160	26. okt.	Reglur um gerð bjargbelta, bjargvesta, bjarghringa o. fl.	327—329
170	S. d.	Reglur um gerð rekakkera	381
171	28. okt.	Hafnarreglugerð fyrir landshöfnina í Keflavík og Njarðvíkum	382—386
172	S. d.	Reglugerð um hafnargjöld landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum	387—393
173	31. okt.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir flugvöllinn í Keflavík, nr. 89 24. marz 1947	393
174	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir Keflavíkurflugvöll, um umferð, öryggi o. fl., nr. 117 9. okt. 1948	394
175	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð fátækra í Siglufirði	394—395
176	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningar- og styrktarsjóð nemenda Gagnfræðaskólans í Vestmannaeyjum	395—396
179	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ólafs Ragnarssonar frá Hrafnabjörgum	398—399
184	1. nóv.	Reglugerð um fluglið	401—434
187	4. nóv.	Auglýsing um breyting á kærufresti til ríkisskattanefndar	440
185	7. nóv.	Auglýsing um breyting á símtala- og símskeytagjöldum til útlanda	435
186	S. d.	Gjaldskrá um póstburðargjöld	436—439
188	S. d.	Reglugerð fyrir bændaskólana að Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði að Hvanneyri	440—446
189	8. nóv.	Reglugerð fyrir Rafveitu Dalvíkur	447—453
190	18. nóv.	Reglugerð fyrir vatnsveitu Akureyrarkaupstaðar	454—455
191	22. nóv.	Hafnarreglugerð fyrir Patrekshöfn í Patreksfirði	456—461
192	24. nóv.	Reglugerð fyrir Rafveitusjóð Eyjafjarðarsýslu	461—463
177	25. nóv.	Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, um flutning þingstaðar	398
193	S. d.	Reglugerð fyrir vatnsveitu í Njarðvík	463—465
194	26. nóv.	Reglugerð um búnaðarmálasjóð	466—468
195	5. des.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykktum kaupstaða og kauptúna	468
196	S. d.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á samþykktum byggingarsamvinnufélaga	469
197	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Framkvæmdasjóð háskólastúdenta	469—470
210	9. des.	Auglýsing um afgreiðslutíma lyfjabúða	482

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
198	12. des.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Félags fyrrverandi sóknarpresta	470—471
199	S. d.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Þórunnar Havsteen, sýslumannsfrúar í Þingeyjarsýslu	472
200	13. des.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Ingibjargar Björnsdóttur og Vigfúsar Filippussonar frá Vatnsdalshólum	473—474
183	16. des.	Auglýsing um breyting á samþykkt nr. 37 23. febrúar 1948, um lokunartíma sölubúða í Sandgerði í Gullbringusýslu	401
180	19. des.	Auglýsing um kærufrest út af skatti samkvæmt eignakönnunarlögum	400
201	S. d.	Auglýsing um breyting á auglýsingu nr. 79 26. maí 1942, um breyting á hafnarreglugerð Siglufjarðar, nr. 61 18. júlí 1928	474
202	22. des.	Auglýsing um iðgjöld fyrir búfjártryggingar	474—475
203	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 218 31. desember 1947, um búfjártryggingar	475
204	23. des.	Hafnarreglugerð fyrir Grenivík í Suður-Þingeyjarsýslu	476—478
211	27. des.	Auglýsing um breyting á samþykktum Sparisjóðs Sauðárkróks, nr. 52 5. marz 1945	482
205	28. des.	Auglýsing um breyting á reglugerð nr. 167 21. desember 1946, um áhættuiðgjöld og flokkun starfa og starfsgreina samkvæmt 113. gr. laga nr. 50 1946, um almannatryggingar	478—479
206	29. des.	Auglýsing um skilyrði fyrir ríkisábyrgð til byggingarsamvinnufélaga	479
181	30. des.	Auglýsing um innheimtu skemmtanaskatts árið 1950	400
207	31. des.	Auglýsing um notkun heimildar í viðaukalögum nr. 92 1948 við lög nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar	479
208	S. d.	Auglýsing um jarðræktarsamþykktir á Vestfjörðum	480
209	S. d.	Auglýsing um jarðræktarsamþykktir á Austurlandi	481
		Verðlagsskrár.	
128		Fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupsað	254—255
129		— Suður-Múlasýslu og Neskaupstað	256—257
130		— Austur-Skaftafellssýslu	258—259
131		— Vestur-Skaftafellssýslu	260—261
132		— Vestmannaeyjakaupstað	262—263
133		— Rangárvallasýslu	264—265
134		— Árnessýslu	266—267
135		— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjarðarkaupstað og Reykjavík	268—269
136		— Borgarfjarðarsýsla og Akraneskaupstað	270—271
137		— Mýrasýslu	272—273
138		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	274—275
139		— Dalasýslu	276—277

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
140		Fyrir Barðastrandarsýslu	278—279
141		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	280—281
142		— Strandasýslu	282—283
143		— Húnavatnssýslu	284—285
144		— Skagafjarðarsýslu og Sauðárkrókskaupstað	286—287
145		— Eyjafjarðarsýslu, Akureyrar-, Siglufjarðar- og Ólafsfjarðarkaupstað	288—289
146		— Þingeyjarsýslu	290—291
		Reikningar árið 1948.	
		I. Sjóðir undir umsjón Stjórnarráðsins.	
26		Kanadasjóður til styrktar íslenzkum námsmönnum	62
28		Berklavarnasjóður Ólafs Halldórssonar, konferenzráðs	63
29		Minnisvarðasjóður Hannesar Hafstein	64
30		Styrktarsjóður til Svíþjóðarferða	64
215		Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	485
216		Styrktarsjóður Páls Jónssonar	486
217		Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar	486
218		Styrktarsjóður Frederiks konungs Áttunda	486—487
219		Styrktarsjóður V. Gigas's	487
220		Gjafasjóður C. Liebe's	487
221		Styrktarsjóður Christians konungs Níunda	488
222		Styrktarsjóður verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti	488
223		Styrktarsjóðurinn Þorvaldarminning	489
224		Framfarasjóður Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds	489
225		Bjargráðasjóður Íslands	490—491
226		Styrktarsjóður Gísla Jóns Nikulássonar	491
227		Minningarsjóður Vestur-Ísafjarðarsýslu	492
228		Sjóðurinn Stígur	492
229		Styrktarsjóður W. Fischers	492—493
230		Styrktarsjóður Christians konungs Tíunda og Alexandrine drottningar, til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík	493
231		Minningarsjóður hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar frá Bjargarsteini á Akranesi	493
232		Gjafasjóður W. Fiskes til Grímseyinga	494
233		Styrktarsjóður Þórarins Tulinius	494
234		Styrktarsjóður sjómanna	495
235		Styrktarsjóður þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum	495
236		Minningarsjóður hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur	496
		II. Sjóðir undir umsjón biskups.	
76		Minningarsjóður Flekkudalshjóna	179
77		Gjafasjóður Thoru Melsted	180

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
78		Hinn almenni kirkjusjóður Íslands	180—188
79		Vallholtslegat	188
95		Prestsekknasjóður	206
96		Minningarsjóður Sigurðar Melsted	207
97		Árgjaldasjóður	207
98		Dalhoffslegat	208
99		Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar	208
147		Guttormslegat	292
		III. Bankareikningar.	
241		Reikningar Búnaðarbanka Íslands	499—510
243		Reikningar Landsbanka Íslands	514—525
244		Reikningar Útvegsbanka Íslands h.f.	525—530
		IV. Ýmsir reikningar.	
27		Spítalasjóðurinn Vinaminning á Eyrarbakka	63
127		Snorrasjóður 1930	253
182		Styrktarsjóður Hjálmars kaupm. Jónssonar	400
212		Söfnunarsjóður Íslands	482—484
213		Minningarsjóður Kristjáns læknis Jónssonar	484
214		Styrktarsjóður læknishjónanna Ingibjargar Ísleifsdóttur og Ólafs Finsen héraðslæknis á Akranesi	485
237		Vöggustofusjóður Ragnheiðar Sigurbjargar Ísaksdóttur	496
242		Minningargjafasjóður Landsspítala Íslands	510—513
245		Styrktarsjóður verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík	530
246		Minningarsjóður Þórleifar Kristínar Sigurðardóttur frá Kóngsbakka	531
247		Iðnlánasjóður	531
248		Reikningur Brunabótafélags Íslands	532—535
249		Styrktar- og sjúkrasjóður vitavarða Íslands	535—536
238		**Alþingismenn kosnir í október 1949**	497—499
239		**Vísitala framfærslukostnaðar í Reykjavík árið 1949 og**	
240		**húsaleiguvísitala**	499
250		**Hlutafélög**	536—537
251		**Samvinnufélög**	537
252		**Firmatilkynningar**	538—588
253		**Vörumerkjaauglýsingar**	588—624
		Embætti, sýslanir m. m.	624—631
		Erlendir sendiherrar og ræðismenn	631—634
		Heiðursmerki Fálkaorðunnar	634—636
		Erlend heiðursmerki	636
		Einkaleyfi	636—638

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Aðalbjörg Sigurðardóttir, eftirlitsmaður kvikmynda, 625.
Agnar Kl. Jónsson, í Danmerkur-viðskiptanefnd, 627.
Ágúst Sigurðsson, í landsprófsnefnd, 626.
Akelund, Åke, prófessor, yfirlæknir, hm., 635.
Áki Jakobsson héraðsdómslögmaður, alþm., 497.
Akureyri, sölubúðalokun, sþ., 77—78; vatnsveita, rg., 454—455.
Akureyrar-gagnfræðaskóli, kennarar skipaðir, 628.
Albert Guðmundsson kaupfélagsstj., varaþm., 499.
Alfred Gíslason, bæjarfógeti, 626, 627.
Almanakssjóður Háskólans, rg., 253.
Almannatryggingar, iðgjaldainnheimta, rg., br., 3; notkun heimildar laga nr. 92 1948, augl., 292, 479; áhættuiðgjöld o. fl., rg., br., 65—66, 478—479.
Almenni kirkjusjóður, sjr., og skýrsla, 180—188.
Alþingismenn, 497—499.
Ammentrop, V. E. A., skrifstofustjóri, hm., 635.
Andersen, Hans G., deildarstjóri í utanríkisráðuneytinu, 628; í sendinefnd á þingi Sameinuðu þjóðanna, 629.
Andersen-Rysst, T., sendiherra, 632, 634.
Andrés Ólafsson, sóknarprestur, 628.
Árgjaldasjóður, sjr., 207.
Ármann Halldórsson, kennari, 628.
Arnesen, Finn B., vararæðismaður, 627.
Arnesen, Sigurd, skrifstofustj., hm., 635.
Árnessýsla, héraðsrafmagnsveita, gjsk., augl., br., 11—12.
Árni Árnason, í Danmerkur-viðskiptanefnd, 627.
Árni Þórðarson, í námsbókastjórn, 627.
Arthur Guðmundsson fulltrúi, hm., 636.
Ásgeir Ásgeirsson bankastjóri, alþm., 497.
Ásgeir Bjarnason bóndi, alþm., 497.
Ásgerður Ingimarsdóttir, stjórnarráðsritari, 629.
Ásmundur Sigurðsson, alþm., 498.
Aukavinna við eigin íbúðir, skattgreiðsla, r., 398.
Austurland, jrsþ., 481.
Axel Guðmundsson, varaþm., 498.

B.

Bain, John, tryggingafélagsforstj., hm., 635.
Balguerie, Alfred, ræðismaður, 626, 627.
Barnavernd í Húsavík, rg., 339.
Barris, Carl Emil, skipstjóri, hm., 635.
Bastide, Guy de la, sendiráðsritari, 632.
Bátaútvegur, ríkisábyrgð, rg., 59—62; br., 227.
Beale, Ronald, tryggingafélagsframkvstj., hm., 636.
Begtrup, Bodil, sendiherra, 631; 634.
Benzín, sala og afhending, augl., 194.
Berg, Kurt Olof, vararæðismaður, 631.
Berklasjúklingar, samband, vöruhappdrætti, rg., 219—222; vinnuhæli að Reykjum, rg., br., 252.
Berndsen, Carl, fv. póstafgreiðslum., hm., 634.

Bernharð Stefánsson bankastjóri, alþm., 497.
Bieltvedt, Ole, tannlæknir, 629.
Bifreiðar, sölugjald, rg., 2; takmörkun á akstri afnumin, augl., 194; ökukennarar, próf, augl., 249; gerð og notkun bifreiða, rg., br., 227—229.
Birtingur í Dalasýslu, veiðifélag, sþ., 201—203.
Bjargbelti, bjargvesti, bjarghringar o. fl., r. 327—329.
Bjargráðasjóður, sjr., 490—491.
Bjarnason, Steinunn, frú, hm., 634.
Bjarni Ásgeirsson ráðherra, alþm., 497; 626.
Bjarni Benediktsson, alþm., 497; ráðherra, 620; 631.
Bjarni Vilhjálmsson, í landsprófsnefnd, 626.
Bjarni amtm. Þorsteinsson, sjr., 485.
Björgúlfur Ólafsson, aðstoðarlæknir, 627; 629.
Björn E. Árnason, aðalendurskoðandi, 630.
Björn Björnsson, varaþm., 498.
Björn Magnússon, prófessor, 627.
Björn Ólafsson, alþm., 497; ráðherra, 631.
Björn Stefánsson, varaþm., 498.
Björn Þórðarson fyrrv. forsætisráðherra, hm., 634.
Blóma- og trjáræktarsjóður Súgfirðinga, sk., 329—330.
Blönduóshreppur, vatnsveita, rg., 113—115.
Boehlke, H. C., sendiráðsritari, 632; 634.
Bojesen, Einar, dr., hm., 635.
Bolt-Jörgensen, L. B., legationsráð, 631; 632; 633.
Borgarfjarðarsýsla, sýsluvegasjóður, sþ., br., 101; rafveita, rg., 150—152; gjsk., 196—198.
Borgþór V. Gunnarsson, héraðslæknir, 625.
Brauð og brauðgerðarvörur, blandað undanrennudufti, augl., 294.
Breiðabólstaðarhérað, læknisvitjanasjóður, rg., 320—321.
Briem, Ólafur, í landsprófsnefnd, 626.
Briem, Sigurður J., stjórnarráðsfulltrúi, 630.
Brunabótafélag Íslands, flokkunarreglur og fasteignaiðgjöld, 340—358; sjr., 532—535.
Brunavarnir og brunamál, rg., 358—379.
Bryndísarminning, sk., 133—135.
Brynjólfur Árnason, stjórnarráðsfulltrúi, 630.
Brynjólfur Bjarnason, alþm., 498.
Bröndsted, Henning R., þjóðleikhússtjóri, hm., 635.
Búfjártryggingar, iðgjöld, augl., 474—475; rg., br., 475.
Búfræðinám á Hólum og Hvanneyri og framhaldsnám í búfræði á Hvanneyri, 440—446.
Búnaðarbankinn, reikningar, 499—510.
Búnaðarmálasjóður, rg., 466—468.
Búnaðarsamband Strandamanna, 140—141.
Burtes, Jan, dr., sendiráðsritari, 633.
Butrick, Richard, sendiherra, 632.
Byggingarsamvinnufélög, ríkisábyrgð, skilyrði, augl., 479.
Byggingarsamþykktir staðfestar, augl., kaupstaða og kauptúna, 468; byggingarsamvinnufélaga, 469.
Byrns, Kenneth A., sendiráðsritari, 632.
Bændaskólarnir, rg., og um framhaldsnám í búfræði á Hvanneyri, 440—446.

C.

Christian IX., sjr., 488.
Christian X. og Alexandrine drottning, sjr., 493.
Christiansen, Otto, vararæðismaður, 625; 626.
Cisar, Rudolf, aðalræðismaður, 625.

D.

Dalberg, Hallgrímur, stjórnarráðsfulltrúi, 628.
Dalhoffslegat, sjr., 208.
Dalvík, rafveita, rg., 447—453.
Daníel Ágústínusson, í íþróttanefnd, 630.
Davíð Stefánsson skáld, hm., 634.
Dietrichsson, Wilhelm, skólastj., hm., 635.
Drangsnes, hrg., 152—155.
Dráttarvélar til landbúnaðarþarfa, úthlutun, rg., 194.
Dundas, Sigurd, ræðismaður, 625; 631.

E.

Eggerz, Pétur, sendiráðsritari, hm., 635.
Egill Jónsson, vararæðismaður, 632.
Eignakönnunarlög, kærufrestur út af skatti, augl., 400.
Einar Bjarnason, aðalendurskoðandi, 630.
Einar Olgeirsson ritstjóri, alþm., 497.
Einkaleyfi, 636—638.
Eiríkur Einarsson bankafulltrúi, alþm., 497.
Eiríkur Kristófersson skipherra, hm., 634.
Ekdal, Johan Birger, vararæðismaður, 625.
Eldjárn, Þórarinn Kr., varaþm., 498.
Embætti, sýslanir m. m., 624—631.
Emil Jónsson, alþm., 497; ráðherra, 626; 627.
Erlendur Konráðsson, héraðslæknir, 627.
Eminente, Dino, ræðismaður, 626.
Erlendur Þorsteinsson, varaþm., 498.
Eskelund, Severin, rektor, hm., 635.
Estive S. Björnsson, sk., 236—237.
Eyjafjarðarsýsla, fjallskilarg., br., 140; fjárskipti, sþ., 178—179; rafveitusjóður, rg., 461—463.
Eysteinn Bjarnason, varaþm., 498.
Eysteinn Jónsson, alþm., 497; ráðherra, 626.

F.

Fálkaorðan, 634—636.
Fasteignaskattur í Reykjavík, augl., 39.
Finnbogi R. Valdimarsson, alþm., 498.
Finnur Jónsson forstjóri, alþm., 497.
Finsen, Ólafur, læknir, sjr., 485.
Finsen, Vilhjálmur, aðalræðismaður, 626.
Fischer, W., sjr., 492—493.
Fiske, W., sjr., 494.
Fiskverð, augl., 44—45.
Fjallskilareglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu, br., 140; A.-Húnavatnssýslu, br., 209; V.-Húnavatnssýslu, br., 210—211.
Fjárskipti, sþ., á Snæfellsnesi, 177—178; milli Héraðsvatna og varnargirðinga í Eyjafirði, 178—179.
Flekkudalshjón, sjr., 179.
Fljótzdal, Friðrik H., hm., 635.
Flokkunarreglur og fasteignaiðgjöld Brunabótafélags Íslands, 340—358.
Flugmál, flugvöllur í Reykjavík, rg., 127—130; í Keflavík, rg., br., 135; skylda um lendingu og fyrstu afgreiðslu frá útlöndum, rg., br., 169; 246; í Keflavík, gjsk., fyrir flugvöllinn, 393; rg., br., 394; rg. um fluglið, 401—434.
Flutningsréttur á ritverkum og tónsmíðum, rg., 41—42.
Flygenring, Ingólfur, framkvæmdastj., varaþm., 499.
Firmatilkynningar, 538—588.
Fóðurblöndun, eftirlitsgjald, augl., 211; 249.
Forkaups- og forleiguréttur á lóðum, sþ., 177.
Framfærslukostnaður, vísitala, 499.
Framkvæmdasjóður háskólastúdenta, sk., 469—470.
Frederik VIII., sjr., 486—487.
Freyja Antonsdóttir, gagnfræðaskólakennari, 628.
Frímann Jónasson, skólastjóri, 628.
Fröjd, K. W. M., vararæðismaður, 628.

G.

Gagnfræðaskólinn í Vestmannaeyjum, sk., 395—396.
Garðar Gíslason, stórkaupm., hm., 634.
Garland, Edward Joseph, sendiherra, 632.
Gestur Ólafsson, gagnfræðaskólakennari, 628.
Gibbson, Robert J., vararæðismaður, 633.
Gigas, V., sjr., 487.
Gísli Guðmundsson, alþm., 497.
Gísli Jónsson forstjóri, alþm., 497.
Gísli Jón Nikulásson, sjr., 491.
Gizur Bergsteinsson hæstaréttardómari, hm., 634.
Gissur Þorvaldsson frá Sclárdal, sk., 39—40.
Gjaldeyris- og innflutningsleyfi, gjöld, skrá, 247—248.
Gladtved-Prahl, Marta, hm., 635.
Gousland, Jens, bóndi, hm., 635.
Goussev, Fedor, sendiráðsritari, 634.
Gregersen, Aage, skrifstofustjóri, hm., 636.
Grenivík, hrg., 476—478.
Grindavík, rafveita, rg., 46—52; gjsk., 66—68.
Gröndal, Benedikt, varaþm., 498.
Guðbjartur Ólafsson, varaþm., 498.
Guðbrandur Jónsson prófessor, hm., 636.

Guðjón Guðjónsson, í námsbókastjórn, 627.
Guðmundur Frímannsson, skólastjóri, 625; menntaskólakennari, 627.
Guðmundur Arnlaugsson, í landsprófsnefnd, 626.
Guðmundur Guðmundsson, sóknarprestur, 630.
Guðmundur H. Guðmundsson, varaþm., 498.
Guðmundur Í. Guðmundsson, varaþm., 498.
Guðmundur Kr. Guðmundsson, í íþróttanefnd, 630.
Guðmundur Hjartarson, varaþm., 499.
Guðmundur Jónsson skipstjóri, hm., 634.
Guðmundur Kjartansson, í landsprófsnefnd, 626; í námsbókastjórn, 627.
Guðmundur Vigfússon skrifstofustjóri, varaþm., 499.
Gunnar Þorsteinsson, bæjarfógeti, 628.
Gunnlaugur Þorsteinsson héraðslæknir, sk., 88—89.
Gusev, Fedor, sendifulltrúi, 633.
Guttormslegat, sjr., 292.
Gylfi Þ. Gíslason, alþm., 498.

H.

Hafnarfjörður, rafveita, gjsk.br., augl., 12—13; 31; 336—339.
Hafnarhreppur, hbsþ., augl., 53—59.
Hafnarreglugerð, fyrir Þórshöfn, br., 45—46; Vopnafjörð, 68—75; Hafnarkauptún, 78—85; Reykjavíkurhöfn, 102—112; Drangsnes, 152—155; Höfn við Bakkafjörð, 155—159; Sauðárkrók, 159—169; Siglufjörð, br., 205—206; 474; Hrísey, br., 340; Keflavík og Njarðvíkur, 382—386; og hafnargjöld, rg., 387—393; Patrekshöfn, 456—461; Grenivík, 476—478.
Hafstein, Hannes, sjr., 64.
Hafstein, Jóhann, framkvæmdastjóri, alþm., 497.
Halldór Ásgrímsson kaupfélagsstjóri, alþm., 497.
Halldór Jónsson sóknarprestur, hm., 634.
Hallgrímskirkja, líknarsjóður, sk., 212—213.
Hallgrímur Jónsson vélstjóri, hm., 634.
Hallgrímur Sæmundsson, kennari, 628.
Hamre, Håkon, lektor, hm., 635.
Handal, Nils, bæjarstjórnarforseti, hm., 635.
Hannes Þórarinsson læknir, sérfræðingur, 631.
Hannibal Valdimarsson, alþm., 498.
Hansen, Poul, aðalforstjóri, hm., 635.
Happdrættislán ríkissjóðs, B-fl., rg., br. 6.
Haraldur Guðmundsson, alþm., 497; í viðskiptanefnd Bretlands, 625; í Danmerkur-viðskiptanefnd, 627.
Háskólastúdentar, framkvæmdasjóður, sk., 469—470.
Háskólinn, almanakssjóður, rg., 253.
Havsteen, Þórunn, sýslumannsfrú, sk., 472.
Heiðursmerki, fálkaorðan, 634—636, erlend, 636.
Heilbrigðissamþykkt, fyrir Hafnarhrepp, augl., 53—59.
Helgi H. Eiríksson skólastjóri, hm., 636.
Helgi Jónasson héraðslæknir, alþm., 497.
Helgi Pétursson, í viðskiptanefnd Tékkóslóvakíu, 625; í Bretlandsviðskiptanefnd, 627.
Héraðsrafmagnsveitur, í Árnes- og Rangárvallasýslu, gjsk., br., 11—12; Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, gjsk., 196—198.
Héraðsvötn—Eyjafjörður, fjárskipti, sþ., 178—179.
Hermann Guðmundsson, í íþróttanefnd, 630.
Hermann Gunnarsson, sóknarprestur, 628.
Hermann, Harald, forstjóri, hm., 635.
Hermann Jónsson, varaþm., 498.
Hermann Jónasson hæstaréttarlögmaður, alþm., 497.
Hinrik Jónsson, sýslumaður, 626.
Hjálmar kaupm., Jónsson, sjr., 400.
Hjúkrunarkvennaskóli Íslands, rg., 92—96.
Hlíðar, Brynja, sk., 193.
Hlutafélög, skrá, 536—537.
Hólar, bændaskóli, rg., 440—446.
Hollander, Lee M., hm., 635.
Holræsi á Hvammstanga, rg., 380—381.
Hood, J. F. C., prófastur, hm., 635.
Hrísey, hrg., br., 340.
Húnavatnssýsla, A., sýsluvegasjóður, sþ., 1—2; V., sþ., 4—6; A., fjallskilarg., br., 209; V., fjallskilarg., br., 210—211.

Húsaleiguvísitala, 499.
Húsavík, barnavernd, rg., 339.
Hvalkjöt, vinnsla og umbúnaður, rg., 214—218.
Hvalveiðar, rg., 229—231.
Hvammstangi, holræsi, rg., 380—381; forkaups- og forleiguréttur á lóðum, sþ., 177.
Hvanneyri, bændaskóli, rg., 440—446.
Hveragerði, rafveita, gjsk., 321—323.
Höfn við Bakkafjörð, hrg., 155—159.
Höfn í Hornafirði, hrg., 78—85.

I. Í.

Inga Björnsdóttir, aðstoðarlæknir, 625, 628.
Íbúðabyggingar í aukavinnu, skattgreiðsla, r., 398.
Iðnlánasjóður, sjr., 531.
Ingibjörg Björnsdóttir, sk., 473—474.
Ingibjörg Geirþrúður Guðmundsdóttir, sk., 175—176.
Ingibjörg Ísleifsdóttir, sjr., 485.
Ingimundur Árnason söngstjóri, hm., 634.
Ingólfur Jónsson kaupfélagsstjóri, alþm., 497.
Ísafjarðarsýsla, V., sjr., 492.
Ísafjörður, lsþ., 13—29.

J.

Jarðeldasjóður, sjr., 495.
Jarðræktarsamþykkt, fyrir Búnaðarfélag Tjörnesinga og Öfeig í Reykjahreppi, 115—119; Ræktunarsamband N.-Þingeyinga austan Öxarfjarðarheiðar, 170—175; á Vestfjörðum, augl., 480; á Austurlandi, augl., 481.
Järnh, Bror E., forstjóri, hm., 635.
Jens Guðbjörnsson, varam. í íþróttanefnd, 630; hm., 634.
Jens E. Níelsson, varaeftirlitsmaður kvikmynda, 625.
Jóhann Jóhannesson og Sigurbjörg Guðnadóttir, sjr., 496.
Jóhann Þ. Jósefsson, alþm., 497; ráðherra, 626, 631.
Jóhann Sæmundsson, í Rauðakross-orðunefnd, 627.
Jóhannes Elíasson, stjórnarráðsfulltrúi, 627.
Jóhansen, Kári, deildarstjóri, hm., 636.
Johnsen, Baldur, læknir, sérfræðingur, 631.
Johnsen, Sigfús M., bæjarfógeti, 627.
Johnson, Harry Otto, ræðismaður, 629.
Jón Árnason bankastjóri, hm., 634.
Jón Eiríksson, sjr., 208.
Jón Gíslason bóndi, alþm., 497.
Jón Guðmundsson skrifstofustjóri, 630.
Jón Gunnlaugsson, stjórnarráðsfulltrúi, 630, ráðunautur félagsmálaráðuneytisins, 630.
Jón Magnússon, í landsprófsnefnd, 626.
Jón Pálmason bóndi, alþm., 497; ráðherra, 631.
Jón Sigurðsson bóndi, alþm., 497.
Jónas Árnason, alþm., 498.
Jónas Jósteinsson, í námsbókastjórn, 627.
Jónas Tómasson söngstjóri, hm., 634.
Jónatan Hallvarðsson hæstaréttardómari, hm., 634.
Jörundur Brynjólfsson bóndi, alþm., 497.

K.

Kanadasjóður, reikningur, 62.
Karl Kristjánsson oddviti, alþm., 497.
Kaupgreiðslur í þinggjöld, rg., 225—226.
Kazemi, Bagher, sendiráðherra, 632.
Keflavík, rafveita, gjsk., 7—9; sérstakt skipaskráningarumdæmi, augl., 175; hrg., 382—386; hafnargjöld, rg., 387—393; flugvöllur, gjsk., augl., 393; rg., br., 394.
Keflavíkurflugvöllur, rg., br., 135.
Kirkjusjóður, alm., og skýrsla, sjr., 180—188.
Kjaran, Birgir, í Danmerkur-viðskiptanefnd, 627.
Kjaran, Magnús, stórkaupmaður, hm., 636.
Kjartan Jóhannesson læknir, varaþm., 499.
Kjartan Ólafsson, læknir, 625.
Kjósarhreppur, veiðifélag, sþ., 199—201.
Kjötmat o. fl., rg., 298—319.
Kleppjárnsreykjahérað, settur héraðslæknir, 630.
Knútur Þorsteinsson, skólastjóri, 628.
Kolbeinn Kristófersson, héraðslæknir, 629.
Kosningalög, stytting á fresti, augl., 249.
Kristín L. Sigurðardóttir, alþm., 498.

Kristinn E. Andrésson magister, varaþm., 499.
Kristján Albertson sendiráðsritari, hm., 635.
Kristján læknir Jónsson, sjr., 484.
Kristján Steingrímsson, bæjarfógeti, 626.
Kristneshæli, vinnustofur SÍBS, rg., 251—252.
Kutal, Oldrich, viðskiptafulltrúi, 633.
Kvaran, Gunnar, í viðskiptanefnd Tékkóslóvakíu, 625.
Kvennaskólinn í Reykjavík, sk., 87—88.
Kærufrestur, til ríkisskattanefndar, augl., 440; samkv. eignakönnunarlögum, augl., 400.

L.

LaBrum, Harry J., vararæðismaður, 631.
Landbúnaður, dráttarvélar, úthlutun, rg., 194.
Landsbankinn, reikningar, 514—525.
Landssíminn, launakjör, rg., 203—205; gjsk., br., 213; starfræksla og starfsmenn, rg., br., 297.
Landsspítalinn, sjr., 510—513.
Langá, stangaveiði, r., 224—225.
Larsen, Martin, blaðafulltrúi, 632; 636.
Larsen, Oscar, vararæðismaður, 626.
Lárus Einarsson prófessor, hm., 635.
Lárus Jóhannesson hæstaréttarlögmaður, alþm., 497.
Launakjör við síma og póst, rg., 203—205.
Lawson, Edward B., sendiherra, 633.
Liebe, C., sjr., 487.
Linnet, Henrik, héraðslæknir, 625.
Luciolli, Giovanni, sendiráðsritari, 633.
Lúðvík Jósefsson, alþm., 498.
Lyfjabúðir, afgreiðslutími, augl., 482.
Læknisvitjanasjóður Breiðabólstaðarhéraðs, rg., 320—321.
Löggildingarstofan, mælitæki og vogaráhöld, löggilding, gjsk., 90—92.

M.

Magnús Ágústsson, héraðslæknir, 631.
Magnús Jónsson, varaþm., 498, stjórnarráðsfulltrúi, 630.
Magnús Kjartansson ritstjóri, varaþm., 499.
Magnús Vignir Magnússon legationsráð, hm., 635.
Magnús Ólafsson, Bjargarsteini, sjr., 493.
Magnús Pétursson, héraðslæknir, 629.
Magnús Z. Sigurðsson, í viðskiptanefnd Tékkóslóvakíu, 625; ræðismaður, 629.
Magnús Víglundsson, vararæðismaður, 631.
Marsh, James M., vararæðismaður, 631.
Matthías Þórðarson, í Rauðakross-orðunefnd, 627.
Matthías Þórðarson ritstjóri, hm., 635.
Matthildur Þorkelsdóttir, sk., 89—90.
McKesson, John A., sendiráðsritari, 633.
Melsted, Jón próf. og Steinunn, sjr., 489.
Melsted, Sigurður, sjr., 207.
Melsted, Thora, sjr., 180.
Mendenhall, Joseph A., sendiráðsritari, 633.
Miðneshreppur, rafveita, gjsk., 75—77.
Mixa, Franz, dr., hm., 635.
Mockford, Frederick Stanley, framkvæmdastjóri, hm., 636.
Múlasýsla, N., sýsluvegasjóður, sþ., 131—133.
Mýrasýsla, sýsluvegasjóður, br., 119—120; rafveitusjóður, rg., 149—150; gjsk., 196—198.
Mælitæki og vogaráhöld, löggilding, gjsk., 90—92.
Möller, Birgir, stjórnarráðsfulltrúi, 625; 631.
Möller, Henning, prentsmiðjustjóri, hm., 635.
Möller, Svend, borgarverkfræðingur, hm., 635.

N.

Nielsen, Sven, fv. ráðherra, hm., 635.
Njáll Guðmundsson, skólastjóri, 630.
Njarðvíkur, rafveita, gjsk., 97—100; hrg., 382—386; hafnargjöld, rg., 387—393; vatnsveita, rg., 463—465.
Nordenstreng, Rolf, dr., hm., 635.
Norðmann, Óskar, í viðskiptanefnd Bretlands, 625.
North, Christopher, ræðismaður, 626.

O. Ó.

Oddur Guðjónsson, í viðskiptanefnd Tékkóslóvakíu, 625.
Oddvar, August, leikari, hm., 635.
Ófeigur, búnaðarfélag, jrsþ., 115—119.
Ólafur Björnsson, varaþm., 498.

Ólafur Halldórsson konferensráð, sjr., 63.
Ólafur Hansson, í landsprófsnefnd, 626.
Ólafur Jóhannesson, formaður útvarpsráðs, 631.
Ólafur Jónsson, í viðskiptanefnd Bretlands, 625; í Danmerkur-viðskiptanefnd, 627.
Ólafur S. Magnússon, skólastjóri, 628.
Ólafur Ragnarsson, sk., 398—399.
Olmsted, Mary S., sendiráðsritari, 632.
Orbea, Manuel, verzlunarráðunautur, 632.
Óskar Jónsson, í Fjárhagsráð, 625.
Ottesen, Pétur, bóndi, alþm., 497.

P.

Páll Jónsson, 2 sjr., 486.
Páll Ásg. Tryggvason, stjórnarráðsfulltrúi, 625, 628.
Páll Zóphóníasson ráðunautur, alþm., 497.
Páll Þorsteinsson kennari, alþm., 497.
Pálmi Jósefsson, í námsbókastjórn, 627.
Pantchenko, Nikita, viðskiptafulltrúi, 633.
Patrekshöfn, hrg., 456—461.
Petersen, Lilja, aðstoðarlæknir, 628.
Pétur Benediktsson, sendiherra, 625, 628, 629, 630.
Pétur Eggerz Stefánsson, vararæðismaður, 627, 629.
Plum, N. Th. M., dr. med. vet., hm., 636.
Porochenkov, Valentin, sendiráðsritari, 633.
Póstafgreiðslur, launakjör, rg., 203—205.
Póstburðargjöld, gjsk., 436—439.
Pousette, Harald, sendiherra, 632, 633.
Prestsekknasjóður, sjr., 206.

R.

Rachlew, Anders, prófessor, hm., 636.
Rafmagn, í Keflavík, gjsk., 7—9; í Árnes- og Rangárvallasýslum, gjsk., br., 11—12; í Hafnarfirði, gjsk., br., 12—13; 31; Reyðarfirði, rg., 32—38, gjsk., 42—44; Grindavík, rg., 46—52, gjsk., 66—68; Miðneshrepp, gjsk., 75—77; Sauðárkrók, gjsk., 86—87; Njarðvíkum, gjsk., 97—100; Suðurfjarðahreppi, rg., 120—127, gjsk., 138—139; Siglufirði, gjsk., br., 136, rg., 142—149; Mýrasýslu, rafveitusjóður, rg., 149—150; Borgarfjarðarsýslu, rafveitusjóður, rg., 150—152; Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, gjsk., 196—198; Seyðisfirði, gjsk., 222—224; Vestmannaeyjum, gjsk., 237—239; rg., 239—246; Hveragerði, gjsk., 321—323; Hafnarfirði, gjsk., 336—339; Dalvík, rg., 447—453; Eyjafjarðarsýslu, rafveitusjóður, rg., 461—463.
Rafnar, Jónas, héraðsdómslögmaður, alþm., 497.
Ragnheiður Sigurbjörg Ísaksdóttir, sjr., 496.
Rangárvallasýsla, rafmagn, gjsk., br., 11—12.
Rannveig Þorsteinsdóttir lögfræðingur, alþm., 497; varam. í íþróttanefnd, 630.
Rekakkeri, um gerð, r., 381.
Rendtorff, A., tryggingafélagsframkvstj., hm., 636.
Reyðarfjörður, rafveita, rg., 32—38; gjsk., 42—44.
Reykir í Mosfellssveit, vinnuheimili SÍBS, rg., br., 252.
Reykjadalsá, veiðifélag, arðskrá, 198—199.
Reykjavík, fasteignaskattur, rg., augl., 39; hrg., 102—112.
Reykjavíkurflugvöllur, rg., 127—130.
Ríkisábyrgð vegna bátaútvegsins, rg., 59—62, br., 227.
Ríkisskattanefnd, kærufrestur, augl., 440.
Ritverk og tónsmíðar, flutningsréttur, rg., 41—42.
Rocksén, Gunnar, sendiráðsritari, 632.
Rósinkranz, Guðlaugur, þjóðleikhússtjóri, 626.
Rybakov, V., sendiherra, 632.
Ræðismenn, erlendir, 631—634.

S.

Samgöngur við útlönd á sjó og í lofti, skylda um lendingar og fyrstu afgreiðslu, rg., br., 169, 246.
Samvinnufélög, skrá, 537.
Sandgerði, sölubúðalokun, sþ., br., 401.
Sauðárkrókur, rafveita, gjsk., 86—87; hrg., 159—169; sparisjóður, sþ., br., 482.
Schaepman, P. W. H., sendifulltrúi, 633.
Schlyter, Karl, dr. juris, hm., 636.

Schwerin, Hans H. F. von, fríherra, hm., 636.
Secher, Knud, prófessor, hm., 635.
Sendiherrar erlendir og ræðismenn, 631—634.
Seyðisfjarðarkirkja, sk., 40—41.
Seyðisfjörður, rafveita, gjsk., 222—224.
SÍBS, vöruhappdrætti, rg., 219—222; vinnustofur á Kristnesi, rg., 251—252; vinnuheimili að Reykjum, rg., br., 252.
Sievers, Bror, vararæðismaður, 628.
Sigfús Jóelsson, skólastjóri, 630.
Sigfús Sigurhjartarson kennari, varaþm., 497.
Siglufjörður, rafveita, gjsk., br., 136; rg., 142—149; hrg. br., 205—206, 474; styrktarsjóður fátækra, sk., 394—395.
Sigmundur M. Jónsson læknir, sérfræðingur í lungnasjúkdómum, 629.
Sigríður Benónýsdóttir, hm., 634.
Sigríður Friðbertsdóttir, sk., 39—40.
Sigtryggur Jónsson bóndi, hm., 634.
Sigurbjörn Einarsson, prófessor, 629.
Sigurður Ágústsson kaupmaður, alþm., 497.
Sigurður Bjarnason lögfræðingur, alþm., 497.
Sigurður Guðnason verkamaður, alþm., 497.
Sigurður Kristinsson, kennari, 629.
Sigurður Óli Ólafsson, varaþm., 498.
Sigurður Vilhjálmsson, varaþm., 498.
Sigurjón Guðmundsson, varaþm., 498.
Sigurjón Sigurðsson, varaþm., 498.
Símastöðvar, launakjör, rg., 203—205.
Símtala- og símskeytagjöld, br., augl., 435.
Sjómanna styrktarsjóður, sjr., 530.
Skattamál, stjrbr., 170.
Skattar, tollar: Veitingaskattur, innheimta, augl., 195; tollheimta og tolleftirlit, rg., br., 196; gjald af gjaldeyris- og innflutningsleyfum, skrá, 247—248; innheimta skemmtanaskatts 1950; augl. 400.
Skattgreiðsla af aukavinnu við eigin íbúðir, r., 398.
Skemmtanaskattur, innheimta 1950, augl., 400.
Skip í utanlandssiglingum, skylda um að koma í höfn og fá fyrstu afgreiðslu, rg., br., 169, 246; mæling, augl., 250.
Skipaskoðunarmenn, laun, r., 295—297.
Skipaskráningarumdæmi í Keflavík, augl., 175.
Skipulagsskrár, staðfesting: Verðlaunasjóður fullnaðarprófsbarna í Reykjavík, 9—10. Minningarsjóður hjónanna Sigríðar Friðbertsdóttur og Þorvalds Gissurarsonar frá Selárdal, 39—40. Styrktarsjóður Seyðisfjarðarkirkju, 40—41. Styrktarsjóður kennara við Kvennaskólann í Reykjavík, 87—88. Minningarsjóður Gunnlaugs Þorsteinssonar læknis, 88—89. Minningarsjóður Matthildar Þorkelsdóttur fyrrum ljósmóður á Hellissandi, 89—90. Sjóðurinn Bryndísarminning, 133—135. Verðlaunasjóður Búnaðarsamb. Strandamanna, 140—141. Minningarsjóður Ingibjargar Geirþrúðar (Stellu) Guðmundsdóttur, 175—176. Minningarsjóður Brynju Hlíðar, 193. Tónmenntasjóður Stefs, 194—195. Líknarsjóður Hallgrímskirkju í Reykjavík, 212—213. Gjafasjóður Sturlu Jónssonar, kaupmanns í Reykjavík, til minningar um foreldra hans, Jón Pétursson háyfirdómara og Sigþrúði Friðriksdóttur, 218—219. Minningarsjóður Estivu S. Björnsdóttur, Þingeyri við Dýrafjörð, 236—237. Blóma- og trjárræktarsjóður Súgfirðinga, 329—330. Styrktarsjóður fátækra í Siglufirði, 394—395. Minningar- og styrktarsjóður nemenda gagnfræðaskólans í Vestmannaeyjum, 395—396. Minningarsjóður Ólafs Ragnarssonar frá Hrafnabjörgum, 398—399. Framkvæmdasjóður háskólastúdenta, 469—470. Minningarsjóður Félags fyrrverandi sóknarpresta, 470—471. Minningarsjóður Þórunnar Havsteen, sýslumannsfrúar í Þingeyjarsýslu, 472. Minningarsjóður Ingibjargar Björnsdóttur og Vigfúsar Filippussonar frá Vatnsdalshólum, 473—474.
Skottsberg, Carl, prófessor, hm., 635.
Skúli Guðmundsson bóndi, alþm., 497.
Skúli Magnússon, gagnfræðaskólakennari, 628.
Smirnow, Serguei, attaché, 634.
Smith, Merlin Eugene, sendiráðsritari og vararæðismaður, 632; 633.
Snæfellsnes, fjárskipti, sþ., 177—178.

Sóknarprestur, fyrrv., sk., 470—471.
Soffía Ingvarsdóttir frú, varaþm., 497.
Sparisjóður Sauðárkróks, sþ., br., 482.
Spiridonov, Victor, attaché, 634.
Stef, löggilding, rg. um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum, stjrbr., 97; tónmenntasjóður, sk., 194—195.
Stefán Björnsson, varaþm., 498.
Stefán Haraldsson, aðstoðarlæknir, 627.
Stefán Stefánsson bóndi, alþm., 497.
Stefán Jóh. Stefánsson, alþm., 498; forsætisráðherra, 626, 629.
Stefán Stefánsson bóndi, hm., 634.
Stefán Þorvarðsson, í viðskiptanefnd Bretlands, 625; sendiherra, 628; 631.
Steingrímur Aðalsteinsson, alþm., 498.
Steingrímur Pálsson, í landsprófsnefnd, 626.
Steingrímur Steinþórsson búnaðarmálastj., alþm., 497; hm., 634.
Steinunn Ólafsdóttir, Bjargarsteini, sjr., 493.
Steinþór Guðmundsson, í landsprófsnefnd, 626.
Stensaker, Asbjörn, rektor, hm., 635.
Stígur, sjr., 492.
Stórólfshvolshverfi, vatnsveita, gjsk., 141—142.
Strandamenn, búnaðarsamband, sk., 140—141.
Sturla Jónsson, sk., 218—219.
Stykkishólmur, vatnsveita, gjsk., 100—101.
Suðurfjarðahreppur, rafveita, rg., 120—127; gjsk., 138—139.
Svane, Hans, héraðslæknir, 625.
Sveinbjörn Sigurjónsson, í landsprófsnefnd, 626; í námsbókastjórn, 627.
Sveinbjörnsson, Erling, deildarstjóri, hm., 636.
Sveinn Benediktsson, í viðskiptanefnd Bretlands, 625.
Sverrir Pálsson, gagnfræðaskólakennari, 628.
Svíþjóðarferðir, sjr., 64.
Sýsluvegasjóður, sþ., í Húnavatnssýslu, A., br., 1—2; V., 4—6; Borgarfjarðarsýslu, br., 101; Mýrasýslu, br., 119—120; N.-Múlasýslu, 131—133.
Söfnunarsjóður Íslands, sjr., 482—484.
Sölubúðalokun á Akureyri, sþ., 77—78; í Sandgerði, br., 401.
Söluskattur, augl., 30—31; rg., br., 11; viðauki, 112.

T.

Tets, W. von, sendifulltrúi, 632, 633.
Tollheimta og tolleftirlit, rg., br., 196.
Torfi Hjartarson tollstjóri, hm., 634.
Thordarson, Kolbeinn, vararæðismaður, hm., 635.
Thoroddsen, Gunnar, borgarstjóri, alþm., 497.
Thoroddsen, Skúli, læknir, sérfræðingur, 629.
Thoroddsen, Katrín, varaþm., 497.
Thors, Kjartan, í viðskiptanefnd Bretlands, 625.
Thors, Ólafur, framkvæmdastjóri, alþm., 497; forsætisráðherra, 631.
Thors, Thor, í sendinefnd á þing Sameinuðu þjóðanna, 629.
Thorsteinsson, Þ. Scheving, í Rauðakrossorðunefnd, 627.
Tímareikningur, rg., br., 380.
Tjörnesingar, jrsþ., 115—119.
Tónmenntasjóður Stefs, sk., 194—195.
Tónsmíðar, flutningsréttur, rg., 41—42.
Tryggingariðgjöld frádráttarhæf, stjbr., 170.
Tulinius, Þórarinn, sjr., 494.

U. Ú.

Ulrich, G. C. C., umsjónarm., hm., 635.
Undanrennuduft blandað í brauð og brauðgerðarvörur, augl., 294.
Unnérus, Nils, kommandörkapt., hm., 635.
Útvarpið, rg., br., 294—295.
Útvegsbankinn, reikningar, 525—530.
Útvegsmenn, aðstoð við síldveiðar, rg., 324—326.

V. W.

Wåge, Benedikt G., varam. í íþróttanefnd, 630.
Vallholtslegat, 188.
Walter, Emil, fv. sendiherra, hm., 636.
Warren, W. H., vararæðismaður, 626.
Vatnsveita, í Stykkishólmi, gjsk., 100—101; Blönduóshreppi, rg., 113—115; Stórólfshvolshverfi, 141—142; Akureyri, rg., 454—455; í Njarðvíkum, rg., 463—465.
Veiðifélag Reykjadalsár, arðskrá, 198—199; Kjósarhrepps, sþ., 199—201; Birt-

ingur í Dalasýslu, sþ., 201—203; stangaveiði í Langá, r., 224—225.
Veitingaskattur, innheimta, augl., 195.
Verðlagsskrár, 254—291.
Verðlaunasjóður fullnaðarprófsbarna í í Reykjavík, sk., 9—10.
Verkamanna- og sjómannafélögin í Reykjavík, sjr., 530.
Vestmannaeyjar, rafveita, gjsk., 237—239; sjóður gagnfræðaskólans, sk., 395—396.
Vesturland, jrsþ., 480.
Viðar, Gunnar, í Danmerkur-viðskiptanefnd, 627.
Vigfús Filippusson, sk., 473—474.
Vigmo, Harald, læknir, sérfræðingur, 629.
Vilhjálmur Þ. Gíslason, formaður þjóðleikhúsráðs, 626; hm., 634.
Vilhjálmur Hjálmarsson bóndi, alþm., 497.
Villemoes, Svend, vararæðismaður, 626, 627.
Vinaminning, sjr., 63.
Vísitala, framfærslukostnaðar og húsaleigu, 499.
Vitaverðir Íslands, sjr., 535—536.
Vogaráhöld, löggilding, gjsk., 90—92.
Vopnafjörður, hrg., 68—75.
Vöruhappdrætti SÍBS, rg., 219—222.
Vörumerki, auglýsing, 588—624.
Vöruskömmtun, rg., br., 10.

Y.

Yngvi Ólafsson, stjórnarráðsfulltrúi, 630.

Þ.

Þingeyjarsýsla, N., jrsþ., 170—175.
Þinggjaldsgreiðslur af kaupi, rg., 225—226.
Þingstaður fluttur, stjbr., í Andakílshreppi, 293; í Kjósarhreppi, 293; í Kópavogshreppi, 398.
Þjóðjarðalandsetar í fyrrv. Suðuramti, sjr., 488.
Þjóðleikhús, rg., 330—336.
Þór, Þórarinn, sóknarprestur, 628.
Þórður Eyjólfsson, forseti hæstaréttar, 628; hm., 634.
Þórður Jónsson yfirtollvörður, hm., 635.
Þorgeir Jónsson, héraðslæknir, 629; lækningaleyfi, 631; héraðslæknir, 631.
Þórhalla Þorsteinsdóttir, gagnfræðaskólakennari, 628.
Þórhallur Ásgeirsson, skrifstofustjóri, 630.
Þórleif Kristín Sigurðardóttir, sjr., 531.
Þormar, Geir, gagnfræðaskólakennari, 628.
Þóroddur Guðmundsson verkam., varaþm., 499.
Þóroddur Jónasson, aðstoðarlæknir, 630; lækningaleyfi, 631.
Þórshöfn, hrg., br., 45—46.
Þorsteinn Sigfússon, varaþm., 498.
Þorsteinn Sigurðsson, varaþm., 498.
Þorsteinn Þorsteinsson, alþm., 498.
Þórunn Hannesdóttir amtmannsfrú, sjr., 485.
Þorvaldarminning, sjr., 489.
Þorvaldur Gissurarson, sk., 39—40.
Þuríður Kristjánsdóttir, gagnfræðaskólakennari, 628.

Ö.

Ögur- og Hesteyrarhéruð, héraðslæknir settur, 629.
Ökukennarar, próf, augl., 249.

Skammstafanir.

alþm. = alþingismaður.
augl. = auglýsing.
br. = breyting.
gjsk. = gjaldskrá.
hbsþ. = heilbrigðissamþykkt.
hm. = heiðursmerki.
hrg. = hafnarreglugerð.
jrsþ. = jarðræktarsamþykkt.
lsþ. = lögreglusamþykkt.
rg. = reglugerð.
r. = reglur.
sjr. = sjóðreikningur.
sk. = skipulagsskrá staðfest vegna sjóðstofnunar.
stjbr. = stjórnarráðsbréf.
sþ. = samþykkt.
varaþm. = vara-alþingismaður.

SAMÞYKKT

1
8. jan.

um breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Austur-Húnavatnssýslu frá 2. apríl 1928.

2. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Sýsluvegir eru þessir:

1. Skagavegur í Skagahreppi, þ. e. vegur frá Höfnum um Víkur og Ásbúðir að sýslumörkum.
2. Brekkuvegur í Skagahreppi, af þjóðveginum fyrir utan Hof um Brekkubæina að Króki.
3. Efribyggðarvegur í Skagahreppi, þ. e. vegur af þjóðveginum fyrir sunnan Hof, um Steinnýjarstaði að Fjalli.
4. Skrapatunguvegur, þ..e. vegur frá Norðurárdalsvegi við Njálsstaðahlið að Skrapatungu.
5. Enghlíðingabraut, þ. e. vegurinn af Skagastrandarvegi sunnan við Neðri-Lækjardal, um Mýrar að Kirkjuskarði í Laxárdal.
6. Neðribyggðarvegur í Engihlíðarhreppi, þ. e. vegurinn af Skagastrandarvegi fyrir neðan Enni, um Sölvabakka á Skagastrandarveg sunnan við Neðri-Lækjardal.
7. Auðúlfsstaðaskarðsvegur, af Langadalsvegi um Gautsdal að Mjóadal.
8. Svartárdalsvegur, frá Bólstaðarhlíð að Fossum.
9. Blöndudalsvegur, frá Svínvetningabraut að Bollastöðum.
10. Bakásavegur, af Svínvetningabraut fyrir sunnan Kagaðarhól, fram fyrir neðan Ása í Svínavatnshreppi.
11. Svínvetningabraut, frá þjóðveginum hjá Syðri-Löngumýri að Guðlaugsstöðum, og frá þjóðveginum við Bótarlæk að brúarstæðinu á Svínadalsá.
12. Bugsvegur, frá Guðlaugsstöðum að Eldjárnsstöðum.
13. Svínadalsvegur, frá Svínvetningabraut um Ljótshóla að Svínadalsá, gegnt norðurhluta Rútsstaðatúns.
14. Skógargata, frá brúarstæðinu á Svínadalsá um Auðkúlu og samkomuhús Svínvetninga, á þjóðveginn norðan við Stóradalstagl.
15. Miðásavegur í Torfalækjarhreppi, frá Húnvetningabraut, um Meðalheim að Hurðarbaki.
16. Orrastaðavegur, af þjóðveginum út fyrir neðan Orrastaði, þar til leiðir skilja að Hamrakoti og Orrastöðum.
17. Hjallalandsvegur, frá þjóðveginum hjá Aralæk, á hreppamót milli Hvamms og Hjallalands.
18. Hagavegur, af þjóðveginum vestan Sveinsstaða að Þingeyrum.
19. Hólabaksvegur, af þjóðveginum um Hólabak að Umsvölum í Sveinsstaðahreppi.
20. Vatnsdælavegur, frá hreppamótum milli Hjallalands og Hvamms, að brúarstæðinu á Vatnsdalsá hjá Grímstungu.
21. Forsæludalsvegur, frú brúarstæðinu á Vatnsdalsá hjá Grímstungu, að Forsæludal.
22. Ferjuvegur í Áshreppi, af þjóðveginum sunnan Kornsár að Vatnsdalsá gegnt Eyjólfsstöðum.
23. Vaglavegur, frá Þórormstungu um Kárdalstungu, að Vöglum.
24. Bryggjuvegur, frá Litla-Enni á Blönduósi út á bryggju.

15. dag febrúarmánaðar 1949. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

1 8. jan. Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. janúar 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

2 11. jan.

REGLUGERÐ

um mat bifreiða til ákvörðunar gjalds samkvæmt 31. gr. laga nr. 100 29. desember 1948.

1. gr.

Verð bifreiðar, sem leggja skal til grundvallar gjaldi í ríkissjóð samkvæmt 31. gr. laga nr. 100 29. desember 1948, skal metast sem næst því, er ætla má, að selja megi bifreiðina á frjálsum markaði á þeim tíma, sem kaupin fara fram og eigendaskipti eru skráð, en samkvæmt 16. gr. laga nr. 23 16. júní 1941, skal sú skráning fara fram tafarlaust.

Þótt bifreið hafi verið afskráð sem ónýt, skal greiða gjald af henni, ef hún verður skráð af nýju og eigendaskipti hafa orðið.

2. gr.

Hver bifreið skal metin af tveim dómkvöddum mönnum. Í Reykjavík og fleiri kaupstöðum, ef ástæða þykir til, skal dómari löggilda 2—8 menn, eftir þörfum, til að annast mat, þegar lögreglustjóri kveður þá til þess. Þóknun matsmannanna skal vera kr. 50 til hvors fyrir hverja matsgerð, og greiðist hún úr ríkissjóði.

Yfirmats getur hvor sem er krafizt, gjaldandi eða ríkissjóður, og skal dómkveðja í það 3 menn. Kostnað við yfirmat skal sá bera, sem þess krefst, nema matið breytist að minnsta kosti 10% honum í vil.

3. gr.

Matsmenn skulu framkvæma matið svo fljótt sem kostur er á, eftir að lögreglustjóri hefur tilkynnt þeim um bifreið þá, sem meta skal. Matsgerðina skulu þeir síðan afhenda lögreglustjóra undirritaða.

Nú er óskað mats á bifreið, þótt kaup hafi ekki enn átt sér stað, og skal þá meta hana, en matsbeiðandi skal fyrst setja lögreglustjóra nægilega tryggingu fyrir matskostnaðinum og greiða hann síðar, ef ekki verður úr kaupum.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 31. gr. laga nr. 100 29. desember 1948, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 11. janúar 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Magnús Gíslason.

REGLUGERÐ

3
12. jan.

um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl., samkv. lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar.

Ákvæði til bráðabirgða við reglugerð um innheimtu iðgjalda o. fl. samkvæmt lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar, orðist svo:

1. Á árinu 1949 skulu iðgjöld samkvæmt 107. og 112. gr. tryggingarlaganna innheimt með vísitöluálagi, er miðast við 310 stig, og hafa iðgjöld samkvæmt 107. gr. samkvæmt því og með hliðsjón af 9. bráðabirgðaákvæði sömu laga verið ákveðin þannig fyrir árið 1949:

Á I. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 390.00
Ókvæntir karlar	— 350.00
Ógiftar konur	— 260.00

Á II. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 310.00
Ókvæntir karlar	— 280.00
Ógiftar konur	— 210.00

2. Árið 1949 skal greiða í janúar upp í iðgjöld samkvæmt 107. gr. tryggingalaganna, eins og þau eru ákveðin í næsta lið hér á undan, sem hér segir:

Á I. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 200.00
Ógiftar konur	— 150.00

Á II. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 150.00
Ógiftar konur	— 120.00

3. Þar til tryggingaskírteini fyrir árið 1949 hafa verið gefin út til afhendingar, skal nota skírteini ársins 1947 og færa á þau iðgjaldagreiðslur. Þeir, sem orðið hafa 16 ára á árinu 1948 og enn eigi hafa innleyst tryggingaskírteini, skulu greiða skírteinagjald samkv. 127. gr. samtímis janúargreiðslu.

Fjármálaráðuneytið, 12. janúar 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Kjartan Ragnars.

SAMÞYKKT

4
14. jan.

um sýsluvegasjóð Vestur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Sýsluvegasjóður Vestur-Húnavatnssýslu greiðir kostnað við vegabætur og vegaviðhald, sem að lögum hvílir á sýslufélögum.

2. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

I. flokkur:

1. Síkárvegur, af þjóðveginum hjá Bálkastöðum fram með Síká að Fossi.
2. Hrútafjarðarvegur, af þjóðveginum fyrir ofan Reykjastapa að Mýrum.

3. Heggstaðanesvegur, af þjóðveginum við Miðfjarðarbrú, um Sanda að Bessastöðum.
4. Svertingsstaðavegur, af þjóðveginum hjá Melstað um Skeiðmel, Tíðaás og Neðri-Svertingsstaði að Efri-Svertingsstöðum.
5. Búrfellsvegur, af þjóðveginum fyrir ofan Staðarbakka um Skarfshól að Búrfelli.
6. Vesturárdalsvegur, af þjóðveginum við Vesturárdalsbrú um Kollafoss, yfir Hrútafjarðarháls á þjóðveginn hjá Brandagili.
7. Austurárdalsvegur, af þjóðveginum hjá Saurum fram Austursíðu og tunguna um Hnausakot og væntanlega brú á Austurá að Aðalbóli.
8. Dalabæjavegur, af þjóðveginum hjá Tjörn um væntanlega brú á Katadalsá um Tungu að Þorgrímsstöðum.
9. Laugarbakkavegur, af þjóðveginum fyrir austan Miðfjarðará að vélaverkstæði hjá Árnesi.
10. Ásavegur, af þjóðveginum hjá Þorfinnsstöðum um Vatnsenda og Stóru-Borg um væntanlega brú á Víðidalsá, á gamla þjóðveginn ofan við Laufás.
11. Víðidalsvegur, af þjóðveginum hjá Deildarhól um Víðidalstungu og væntanlega brú á Víðidalsá að Hrappsstöðum.
12. Fitjárdalsvegur, af þjóðveginum fyrir sunnan Stórhól um Hrísa að Fremri-Fitjum.
13. Ásgeirsárvegur, af þjóðveginum á Lækjamótsmelum um Stóru-Ásgeirsá fram á móts við Dæli.

II. flokkur:

1. Óspaksstaðavegur, af þjóðveginum austan Hrútafjarðarár að Óspaksstöðum.
2. Fossselsvegur.
3. Heggsstaðavegur, af sýsluveginum hjá Söndum að Heggsstöðum.
4. Núpsdalsvegur, af þjóðveginum hjá Efra-Núpi að Þverá.
5. Hlíðardalsvegur, af þjóðveginum sunnan Hamarsár að Hlíð.
6. Katadalsvegur, af sýsluveginum norðan Tungu að Katadal.
7. Breiðabólstaðarvegur, af þjóðveginum norðan Grundarár að Breiðabólstað.
8. Borgarvegur, af þjóðveginum við Grundará um Litlu-Borg að Stóru-Borg.

Fjárframlag úr sýsluvegasjóði til þessa vegar kemur aðeins til greina, meðan hinn nýupptekni Ásabæjarvegur er svo skammt kominn, að hann telst ekki nothæft samband fyrir Ásabæina við aðalvegakerfi sýslunnar.

Til nýbygginga og viðhalds sýsluvega í II. flokki veitist allt að hálfu framlagi úr sýsluvegasjóði móti framlagi frá einstaklingum eða sveitarfélögum. Þó má framlag til II. flokks sýsluvega aldrei nema meiru en 10% af heildartekjum sýsluvegasjóðs.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum skattskyldum fasteignum í sýslunni, sem greiðist á manntalsþingi af ábúanda hverrar jarðar, og af eiganda hverrar lóðar eða húseignar í kauptúnum. Sýslunefnd ákveður jafnan fyrir eitt ár í senn, hve hár skuli vera það ár vegaskattur af löndum og lóðum, enda sé þúsundgjaldið af fasteignamatsverði bundið þeim takmörkum um lágmark og hámark, er lög mæli fyrir á hverjum tíma, nema samþykki samgöngumálaráðherra komi til í hvert sinn, eftir því sem heimilað er í lögum. Vegaskattur af húseignum skal jafnan vera helmingi lægri að hlutfallstölu, en ákveðið hefur verið af löndum og lóðum.

Skatturinn skal miðaður við áætluð gjöld til vegabóta hvert ár, að viðbættu því, er umfram kann að hafa eyðzt næsta ár á undan, en að frádregnu áætluðu tillagi ríkissjóðs og því, er hreppsfélag eða einstaklingar hafa skuldbundið sig til að leggja fram á gjaldárinu. Þegar um slík tillög er að ræða til I. flokks vega, skal vegasjóður

leggja fram að minnsta kosti jafnt á móts við hið framboðna tillag. Með gjöldum til vegabóta teljast vextir og afborganir af lánum, enda hafi ráðherra samþykkt lánskjörin, að fengnum tillögum vegamálastjóra. 4 14. jan.

4. gr.

Vegaskatt er hreppsfélagi heimilt að greiða úr sveitarsjóði að nokkru eða öllu leyti, sé það samþykkt með meiri hluta atkvæða á lögmætum sveitarfundi, og sé tilkynning komin um það til sýslumanns fyrir 1. apríl. Gildir sú skipan, þar til fundarsamþykktin er afnumin með sama hætti. Greiðir þá hreppsnefndaroddviti skattinn til sýslumanns á gjalddaga.

Nú fellur fasteign úr ábúð og eigandi hennar er ekki útsvarsskyldur í viðkomandi hreppi eða kauptúni, eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir, og er þá hreppsnefnd heimilt að krefja eiganda um vegaskattinn, sem þúsundgjald af eigninni, eftir því sem hann er ákveðinn í lögum.

5. gr.

Í Hvammstangahreppi skal hálfur vegaskatturinn renna í sveitarsjóð, ef hreppsfélagið ver til vegagerðar innan hrepps á því ári að minnsta kosti jafnmiklu fé úr sveitarsjóði, sem hálfum vegaskattinum nemur, auk hreppavegagjaldsins það ár, enda hafi hreppavegagjaldið þá verið ákveðið með hámarki þeirrar upphæðar, er lög heimila.

6. gr.

Jafnhátt hundraðsgjald sé lagt á alla hreppa sýslunnar.

7. gr.

Undanskildar vegaskatti eru kirkjur, skólahús, sjúkrahús og þinghús.

8. gr.

Allir sýsluvegir skulu gerðir akfærir svo fljótt, sem ástæður leyfa og fé er fyrir hendi umfram nauðsynlegt viðhald þeirra vega, sem þegar eru akfærir.

9. gr.

Sýslunefndin skal hlutast til um, að unnið sé að vegagerðinni með vinnusparandi verkfærum, eftir því sem við verður komið. Kaup eða leiga á jarðýtum o. fl. í þessu skyni telst með gjöldum sýsluvegasjóðs.

10. gr.

Sýslunefndin hefur, undir yfirstjórn vegamálastjóra, umsjón þeirra vegagerða og þess viðhalds, sem kostað er af sýsluvegasjóði, og ákveður framlag til nýbygginga hinna einstöku sýsluvega.

Oddviti sýslunefndarinnar hefur fyrir hennar hönd umsjón með öllum sýsluvegum, en hann ræður hæfa verkstjóra til þess að stjórna framkvæmdum.

Að öðru leyti annast hreppsnefnd vegagerðir og viðhald viðkomandi sýsluvega og sér um reikningshald.

Skylt er sýslunefnd að hlýta ráðum vegamálastjóra um framkvæmd vegagerða.

11. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram endurskoðaður á sýslufundi til samþykktar, gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár. Afrit af sýsluvegasjóðsreikningnum ásamt áætluninni, skal oddviti senda vegamálastjóra að afloknum sýslufundi.

4 14. jan.

12. gr.

Sýsluvegasjóðurinn skal fá tillag úr ríkissjóði, svo sem ákveðið er í 2. gr. laga nr. 50 17. maí 1947, eða eins og síðar kann að verða ákveðið í lögum um samþykktir um sýsluvegasjóði.

13. gr.

Sýslunefndinni ber að hafa eftirlit með því, að sýsluvegunum sé ekki ofboðið með umferð, þegar svo stendur á, að þeim stendur stór hætta af þungum farartækjum. Getur oddviti sýslunefndar, í samráði við viðkomandi hreppsnefnd, og að fengnu samþykki vegamálastjóra, bannað bifreiðaumferð þungra bifreiða um alla sýsluvegina eða einstaka kafla, ef vegir meyrna vegna þess að, klaka leysir úr þeim að vetrinum og á meðan þeir eru blautastir að vorinu. Ber þessa sérstaklega að gæta á nýlögðum vegum.

14. gr.

Gjöldum samkvæmt samþykkt þessari fylgir lögtaksréttur.

15. gr.

Brot gegn samþykkt þessari og fyrirmælum sýslunefndaroddvita til verndar vegum, varðar allt að 200.00 króna sektum, er renna í sýsluvegasjóð, og fer um mál út af slíkum brotum sem almenn lögreglumál.

16. gr.

Með samþykkt þessari eru felld úr gildi, fyrir Vestur-Húnavatnssýslu, öll eldri ákvæði um sýsluvegi, er koma í bága við samþykkt þessa. Sömuleiðis falla úr gildi samþykkt um sýsluvegasjóð Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 94 6. nóv. 1929, og samþykkt um breytingu á þeirri samþykkt, nr. 216 27. maí 1943.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 14. janúar 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

5 14. jan.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð 26. nóv. 1948, um B-flokk Happdrættisláns ríkissjóðs.

4. gr. 1. mgr. orðist svo:

Dregið skal um vinninga og þeim úthlutað tvisvar á ári, í fyrsta sinn 15. febrúar 1949, en síðan á hálfs árs fresti, 15. janúar og 15. júlí ár hvert, þar til lánið verður endurgreitt.

Fjármálaráðuneytið, 14. janúar 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Magnús Gíslason.

GJALDSKRÁ

6
18. jan.

fyrir Rafveitu Keflavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Keflavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.10 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 40 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.50 á m^2 gólffflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af m^2.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 24 aura hver kwst. Auk þessa skal notandi greiða fastagjald, kr. 2.50 á mánuði af hverju íbúðarherbergi.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö.

C. Vélar.

Þar, sem orkan er notuð til vélareksturs, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 60 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 125.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til vinnnulagna við byggingar, meðan á byggingu stendur.
2. Um kwst.mæli á 40 aura hver kwst. til vatnsdælna. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til götu- og hafnarlýsingar.
3. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli þannig:

Fyrstu	100 þús.	kwst.	ársnotkun á	16	aura hver kwst.
Næstu	50	„	„	15	„
Umfram	150	„	„	14	„

Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegi og 1 stund síðdegis á tímum mesta álags.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 14 aura hver kwst., enda sé þá minnsta ársnotkun 6000 kwst. Heimilt er að rjúfa straum allt að 3 stundum á sólarhring, en þó mest 1½ stund í senn.
2. Um kwst.mæli á 5 aura hver kwst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til kl. 23.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandinn setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.

6 c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveit-
18. jan. unnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 Amp.	kr.	1.50 á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 Amp. og minni	—	3.00 – —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 Amp.	—	7.00 – —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 Amp.	—	10.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

	Brunabótamat:	Jarðlína:	Loftlína:
Frá kr.	0—10000.00	kr. 380.00	kr. 210.00
— —	10000.00—15000.00	— 510.00	— 280.00
— —	15000.00—20000.00	— 600.00	— 360.00
— —	20000.00—25000.00	— 700.00	— 450.00
— —	25000.00—30000.00	— 780.00	— 530.00
— —	30000.00—40000.00	— 880.00	— 600.00
— —	40000.00—50000.00	— 980.00	— 640.00
— —	50000.00—60000.00	— 1060.00	— 680.00
— —	60000.00—70000.00	— 1100.00	— 700.00
— —	70000.00—80000.00	— 1140.00	— 730.00
— —	80000.00—90000.00	— 1170.00	— 760.00
— —	90000.00 og yfir	— 1200.00	— 800.00

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði á eftirstöðvunum. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur farið fram.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 40 metrar, og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. ÝMIS GJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 10 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg vör eða of stór við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 10 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla 6
þessarar gjaldskrár, um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda 18. jan.
auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, og vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur, nr. 148 4. nóvember 1946.

Atvinnumálaráðuneytið, 18. janúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Verðlaunasjóð fullnaðarprófsbarna 7
í Reykjavík", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 18. 18. jan.
janúar 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Verðlaunasjóð fullnaðarprófsbarna í Reykjavík.

1. gr.

Stofnandi sjóðs þessa er fyrrverandi skólastjóri Miðbæjarskólans í Reykjavík, Hallgrímur Jónsson.

2. gr.

Sjóðurinn heitir „Verðlaunasjóður fullnaðarprófsbarna í Reykjavík".

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 10000.00 — tíu þúsund — krónur.

4. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í tryggum opinberum sjóðum, eða á annan öruggan hátt, að dómi stjórnar hans.

5. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Helmingi ársvaxta sjóðsins skal verja til verðlaunanna, samkvæmt skipulagsskrá þessari, en hinn helmingurinn leggist við höfuðstólinn.

6. gr.

Tilgangur sjóðsins er, að veita árlega 3 fullnaðarprófsbörnum, úr barnaskólum Reykjavíkurbæjar, verðlaun af ofangreindum hluta vaxta sjóðsins, fyrir frábæra meðferð íslenzkrar tungu. Verðlaunaritgerðirnar skulu bera nokkurn vott um málvendni, leikni og snilli. Íslenzkuprófdómarar barnaskólanna og vel ritfær málhreinsunarmaður, sem fræðsluráð bendir á, skulu dæma börnunum verðlaunin. Keyptar skulu bækur fyrir verðlaunapeningana. Séu þær ritaðar á gullaldarmáli. Efni bókanna skal vera sómasamlegt. Skólastjóri þess skóla, sem barnið er í, sem verðlaunin fær, riti nafn barnsins á bók þess og geti um, fyrir hvað verðlaunin séu veitt.

7 18. jan.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð 3 mönnum, er fræðslumálastjóri útnefnir, til tveggja ára í senn. Meðal þeirra skal vera formaður Kennarasambands Íslands.

8. gr.

Stjórn sjóðsins ber að halda gerðabók fyrir sjóðinn og færa í hana skipulagsskrána, fundarsamþykktir, verðlaunaveitingar og annað, sem varðar hag og rekstur sjóðsins. Stjórninni ber enn fremur að færa bók yfir eignir sjóðsins, tekjur og gjöld hans og færa í hana ársreikninga sjóðsins.

9. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

10. gr.

Ársreikninga sjóðsins skal birta í Lögbirtingablaðinu.

11. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

8 19. jan.

REGLUGERÐ

um viðauka við reglugerð nr. 130 23. sept. 1947, um vöruskömmtun, takmörkun á sölu, dreifingu og afhendingu vara.

1. gr.

Aftan við 9. gr. reglugerðarinnar komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Skömmtunarstjóra er heimilt, að fengnu samþykki viðskiptanefndar, að ákveða með auglýsingu samkvæmt því er segir í 3. gr., 3. mgr., að innflytjendum eða framleiðendum sé óheimilt að afhenda tilteknar skömmtunarvörur nema gegn sérstökum innkaupaheimildum frá skömmtunarskrifstofu ríkisins, og að reitir af gildandi skömmtunarseðlum séu þá ekki jafnframt löglegar innkaupaheimildir handa innflytjendum né framleiðendum skömmtunarvara innanlands, enda setji viðskiptanefnd reglur um veitingu þessara innkaupaheimilda.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 70 5. júní 1947 og lögum nr. 37 12. júní 1939, sbr. lög nr. 59 7. maí 1940, öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 19. janúar 1949.

Emil Jónsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

REGLUGERÐ

9
20. jan.

um breyting á reglugerð nr. 91 20. júlí 1948, um söluskatt.

1. gr.

Ákvörðun skattstjórans í Reykjavík um fjárhæð söluskatts í Reykjavík 4. misseri ársins 1948 skal tilkynnt skattgreiðanda með ábyrgðarbréfi, sem skal póstlagt í síðasta lagi 15. febrúar 1949. Aðrir frestir samkvæmt reglugerð nr. 91 20. júlí 1948 færast aftur um jafnlangan tíma, að því er þessa álagningu í Reykjavík varðar.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 47. gr. laga nr. 128 29. des. 1947, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 20. janúar 1949.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

AUGLÝSING

10
20. jan.

um breyting á gjaldskrá Héraðsrafmagnsveitna ríkisins fyrir Árnes- og Rangárvallasýslur, nr. 53 1. apríl 1948.

Stafliðir A. og C. í I. kafla gjaldskrárinnar orðist svo:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.25 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki fellur undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 6.00 á ári á m^2 gólffletarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af m^2.
3. Þar sem aðstæður leyfa, að dómi rafmagnsveitustjóra, að komið verði upp útilýsingarkerfi, er heimilt að selja rafmagn til útilýsingar á 45 aura hverja kwst., enda hafi uppsetning kerfisins verið kostuð af notanda og endurnýjun ljóskúlna sé einnig kostuð af honum.

C. Rafmagn til véla.

1. Um kwst.mæli á 65 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 130.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

   Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja rafmagn til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur.
2. Um kwst.mæli á 10 aura hver kwst., auk fastagjalds af samanlögðu ástimpluðu rafvélaafli, sem hér segir:

225 kr.	á árskw. fyrir	fyrstu 30 kw.
185 —	— — —	næstu 70 —
135 —	— — —	umfr. 100 —

10 20. jan.

Minnsta árgjald skal þó vera sem svarar 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. í ástimpluðu rafvélaafli.

3. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw. um kwst.mæli, þannig:

Fyrstu 45000 kwst. ársnotkun á 25 aura hver kwst.
Næstu 105000 — — — 22 — — —
Umfr. 150000 — — — 19 — — —

Minsta árgjald skal þó vera kr. 200.00 á hvert kw. af samanlögðu ástimpluðu rafvélaafli.

Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja rafmagn til súgþurrkunar á heyi.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 20. janúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

11 24. jan.

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 47 28. febr. 1947.

1. gr.

III. kafli gjaldskrárinnar orðist svo:

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, er miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

	Brunabótamat:	Heimtaugargjald: Jarðlína:	Loftlína:
1.	0— 5000 kr.	300 kr.	170 kr.
2.	5000— 10000 —	380 —	230 —
3.	10000— 12500 —	450 —	280 —
4.	12500— 15000 —	510 —	330 —
5.	15000— 17500 —	560 —	370 —
6.	17500— 20000 —	600 —	420 —
7.	20000— 25000 —	700 —	510 —
8.	25000— 30000 —	780 —	600 —
9.	30000— 40000 —	880 —	650 —
10.	40000— 50000 —	980 —	700 —
11.	50000— 60000 —	1060 —	750 —
12.	60000— 70000 —	1100 —	790 —
13.	70000— 80000 —	1140 —	830 —
14.	80000— 90000 —	1170 —	870 —
15.	90000—100000 —	1200 —	900 —
16.	100000—125000 —	1250 —	950 —
17.	125000—150000 —	1300 —	1000 —
18.	150000—200000 —	1400 —	1050 —
19.	Yfir 200000 —	1500 —	1100 —

Heimilt er að miða við umreiknað brunabótamat eftir vísitölu byggingarkostn- 11
aðar, er Hagstofa Íslands reiknar út. 24. jan.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 m, loftlínuheimtaugar meiri en 40 m og gildleiki víra meiri en 2 × 70 qmm., skal húseigandi kosta það, sem þar er fram yfir. Standi sérstaklega á, eða séu óvenjulega miklir örðugleikar við lagningu heimtaugar, má krefjast sérstaks endurgjalds af húseiganda, en gera skal honum aðvart um það fyrir fram.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða annan kostnað við síðari heimtaugar eftir reikningi.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar er lokið er lagningu heimtaugar.

2. gr.

Í stað „3 kr." í IV. kafla 1 og 2 gjaldskrárinnar komi: 20 kr.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 24. janúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

LÖGREGLUSAMÞYKKT 12
24. jan.

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattborðsstofur, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, á bryggjum við skipakomur eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, skal fólk ráða sér þannig, að þeir sem fyrst koma fái fyrstir afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur, til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur, viðstadda, eða þá sem búa í nágrenninu.

12 4. gr.

24. jan. Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna, og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem veldur ónæði.

Bifreiðastjórar skulu gæta þess, að gera engan óþarfa hávaða að næturlagi og skipum er bannað að gefa hljóðmerki við bryggjur eða annars staðar á höfninni frá kl. 23—8, nema siglingareglur krefji eða nauðsynlega þurfi að kalla á hafnsögumann eða lækni.

5. gr.

Á götum bæjarins, eða þar sem hætta getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa í þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Hlaðnar byssur má ekki bera um götur kaupstaðarins eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal alltaf bera þannig, að hlaupið viti upp. Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á eða yfir almannafæri. Á almannafæri má eigi kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og ber bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður velsæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn ókurteisum eða ósæmilegum orðum, eða með því að sýna þar af sér ósæmilegt látbragð, svo sem að fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

Hneykslanleg hegðun telst það, ef nokkur sést ölvaður á almannafæri.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins eða annars staðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga þeir á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það, á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

12
24. jan.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

Enginn má grafa niður á né opna skolp- eða vatnsæðar bæjarins, nema með leyfi bæjarstjóra.

Brot gegn þessari grein varða sektum, er ekki séu lægri en 200 krónur.

12. gr.

Enginn má selja vörur eða reka aðra atvinnu á almannafæri, nema með sérstöku leyfi lögreglustjóra. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum, 8 ára eða eldri, heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrá og merki, er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála (sbr. 3. gr.).

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsriðum, húsþökum, girðingum, í garðshliðum eða á stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í híbýli hans í söluerindum.

Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Stéttir fram með götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum, eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðamikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddhrífur og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim.

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðinni. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og tæma, og aldrei á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem notaðir eru til fólks- og vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðarstæði.

16. gr.

Á almannafæri má eigi vinna neina þá vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, til dæmis telja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar eða því um líkt. Á almannafæri og á veggsvölum eða í gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi hrista gólfdúka, viðra sængurföt, hengja föt til þerris eða annað þess konar.

12 17. gr.

24. jan. Vöruskápa sjálfsala, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þess konar má eigi hengja utan á hús þannig, að óþægindi verði að á almannafæri, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi láta standa jurtapotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður. Hæð undir gluggaskýlur og auglýsingaspjöld, sem standa út frá húshlið fram yfir gangstétt eða götu, sé minnst 2.20 m.

18. gr.

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli eða öðru þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

19. gr.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 20 á tímabilinu 16. september til 15. apríl, og ekki seinna en kl. 22 á tímabilinu 16. apríl til 15. september, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Börn 12 og 13 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22 á tímabilinu 16. september til 15. apríl, og ekki seinna en kl. 23 á tímabilinu 16. apríl til 15. september, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Börn 14 og 15 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22 á tímabilinu 16. september til 15. apríl, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim.

Unglingum innan 16 ára er bönnuð óþarfa umferð út í skip, sem liggja á höfninni.

Foreldrar eða forráðamenn barnanna skulu, að viðlögðum sektum, sjá um, að ákvæðum þessum sé framfylgt.

20. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins, né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi bæjarstjóra og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var og haldi því við í eitt ár, eftir að umbót er lokið og tekin gild af bæjarstjóra. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætið skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því að dimma fer að kvöldi til þess bjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma. Sama gildir, ef ekki er fullnægt viðhaldsskyldu.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda, eða þeim, sem sér um verkið, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjórinn leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leifar af verkefni og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, er húsagerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá húsnæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af. 12 24. jan.

22. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm há brík og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur. Við fjölfarnar götur getur lögreglustjóri fyrirskipað, að vörður standi við stiga, meðan á verki stendur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri, eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við, að það hrynji, eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það, svo sem þörf gerist, innan tiltekins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu liggur við hruni eða falli.

24. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, sem liggja að almannafæri, skulu vera nægilega traustar, og þeir, sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

25. gr.

Nú liggur kjallaraop út að almannafæri og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr járni, eða öðru tryggilegu efni beggja megin við þau, eigi lægra en 60 cm og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því að dimma tekur að kvöldi, unz bjart er að morgni.

Yfir birtugrófum, sem nú eru við stétt eða götur, skulu vera nægilega sterkar járngrindur, eða annar jafntryggur umbúnaður, jafnhátt stéttinni eða götunni. En yfir birtugrófir, sem gerðar kunna að verða framvegis, skal gera svo tryggilega, að enginn óþrifnaður komist ofan í grófina.

26. gr.

Um þakrennur og rennsli frá húsum í göturæsin eða rennurnar skal svo um búið, sem fyrir verður mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er húseiganda skylt að halda hvoru tveggja vel við.

27. gr.

Þegar ís leggur á Pollinn eða annars staðar á höfnina má enginn fara út á ísinn, fyrr en hann er orðinn vel heldur. Þyki lögreglustjóra ísinn eigi nógu traustur, skal hann banna alla umferð um hann. Enginn má heldur taka ís af Pollinum eða höggva vakir í hann, nema með leyfi bæjarstjóra og samþykki lögreglustjóra, og ákveður lögreglustjóri þá, hvernig vakirnar skuli girtar eða auðkenndar, svo að engin hætta stafi af þeim.

Fyrir ístökuna greiðist það gjald í bæjarsjóð, sem bæjarstjórnin ákveður.

12
24. jan.

III. KAFLI
Almennar umferðarreglur.

28. gr.

Umferð um götur kaupstaðarins skal fara fram eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðalögum nr. 24 frá 16. júní 1941 og þessari samþykkt.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum eða bendingum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Allir vegfarendur skulu samstundis víkja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar.

29. gr.

Stéttir meðfram götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum, og þar mega menn ekki staðnæmast að óþörfu, svo að umferðartruflun valdi.

Fótgangandi vegfarendur skulu, er þeir eru á ferð um götur bæjarins, vegi eða torg, að jafnaði halda sér á gangstéttunum, þar sem þær eru fyrir hendi. Þeir, sem ganga eftir götum eða stígum, þar sem engar gangstéttir eru, eða vegna þess að þeir sakir þrengsla á gangstéttinni verða að víkja út á götuna, eða þurfa að ganga yfir hana þvera, skulu veita umferðinni nána athygli og víkja þegar til hliðar, er viðvörunarmerki eru gefin. Þegar fótgangandi vegfarendur fara yfir götu, skulu þeir fara beint yfir þvera götu, og yfir gatnamót er bannað að ganga á ská á milli horna.

30. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum, né vegum, sem ætlaðir eru til annarrar sérstakrar notkunar. Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, eða af öðrum ástæðum, getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn bannað akstur, reið eða hjólreiðar um einstakar götur, enda sé auglýst á gatnamótum, hvaða umferð er bönnuð.

31. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, ríðandi, í vagni, í bifreið, á hjóli eða öðrum fararkosti, skulu halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu, og svo nærri götubrún, eða gangstétt, sem auðið er. Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til hægri handar, þó ekki meir en nauðsyn krefur.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á vinstri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu, að sýnt fyllstu nærgætni og varkárni við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Þeir, sem fara um gangstéttir, skulu víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að víkja út á akbrautina, sé hún á vinstri hönd.

32. gr.

Um götuhorn skal aka í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir hest eða ökutæki, sem á undan fer. Þegar ekið er út úr hliðum eða um vegamót skal farið hægt.

33. gr. 12

Það er bannað að aka eða ríða á móti hópgöngum eða líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir af íþróttavelli o. þ. h. 24. jan.

Ekki má aka eða ríða um götur, þar sem fólk hefur safnazt saman til að hlusta á ræðuhöld, söng, hornablástur eða þess háttar.

34. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða jötujaðri, og skal snúa farartækinu þannig, að hlið þess sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðri. Ekki má nema staðar, þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum, eða nær þeim en 5 m frá götuhorni, miðað við húsalínu.

35. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming eða afferming á sér stað (sbr. 15. gr.), og skal það gert gangstéttarmegin. Farþegar skulu og þeim megin stíga upp í farartæki og út úr því.

36. gr.

Bifreiðastjórar skulu ætíð, er þeir ætla að beygja fyrir götuhorn, eða að fara yfir þvera götu, gefa merki um það í tæka tíð, með þar til gerðu tæki (sbr. 44. gr.) til hvorrar handar þeir ætla að beygja. Sömuleiðis skulu þeir gefa merki, er þeir draga skyndilega úr ferð bifreiðar sinnar, eða stöðva hana.

Bifreiðastjórar, sem aka bifreið, er ekki hefur umgetin tæki, svo og vagnstjórar, ríðandi menn og hjólreiðamenn, skulu gefa þessi merki, með því að rétta út hægri eða vinstri hönd, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja og með því að rétta hönd beint upp, ef þeir draga úr ferð ökutækis síns eða stöðva það. Merki þessi skal, ef unnt er, gera utan við yfirbyggingu ökutækisins, svo þeir, er á eftir fara, sjái þau greinilega.

37. gr.

Bifreiðastjórar og aðrir vagnstjórar, svo og ríðandi menn, hjólreiðamenn og aðrir skulu hafa nánar gætur á því, að þyrla ekki á aðra vegfarendur ryki né sletta á þá for eða vatni. Þegar götur eru mjög þurrar eða forugar og blautar, skulu þeir gæta þess að fara svo hægt, að þeir ati ekki þá, sem þeir fara fram hjá og nema heldur staðar, ef þess gerist þörf.

38. gr.

Ef vegfarandi veldur slysi, hvort sem það er hans sök eða ekki, eða verður það á að brjóta ákvæði 37. gr., skal hann þegar nema staðar, kveðja til lögreglumann, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafizt, og skylt skal honum að hjálpa þeim, sem slasazt hefur, ef þörf gerist.

39. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutækið beri það auðveldlega; því skal vel fyrir komið og fest, svo að ekki haggist. Ekki má það dragast með jörðu né ná langt út af ökutækinu. Með málmvarning skal svo fara, að ekki hljótist hávaði af.

Ökutæki, sem flutt er á möl, sandur, mold o. þ. h., skulu svo gerð, að ekki hrynji úr þeim, þar sem farið er um.

12 24. jan.

40. gr.

Samkvæmt heimild 7. gr. umferðarlaga nr. 24 frá 16. júní 1941, skulu þessar götur teljast aðalbrautir: Fjarðarstræti, Aðalstræti frá bátahöfn að Silfurtorgi, Hafnarstræti og Seljalandsvegur.

Njóta aðalbrautir þess forréttar, að umferð bifreiða og annarra ökutækja frá vegum, er að þeim liggja, skal skilyrðislaust víkja fyrir umferð aðalbrautar, eða staðnæmast, áður en sveigt er inn á aðalbraut, ef þess er þörf.

41. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum bifreiðalaga og umferðalaga.

IV. KAFLI

Um bifreiðar.

42. gr.

Bifreið nefnist í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu og ætlað er til að flytja fólk eða varning. Samþykktin nær þó ekki til vagna, sem renna á spori eða ökutækja, sem notuð eru eingöngu af slökkviliði.

43. gr.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álízt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

44. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir bifreiðalögum. Á sérhverri bifreið, sem ekið er um lögsagnarumdæmi Ísafjarðar, skulu vera tæki, sem lögreglustjóri tekur gild og gefa má með greinileg merki um það, til hvorrar handar bifreiðastjóri ætlar sér að beygja, svo og um það, að hann dragi skyndilega úr ferð bifreiðar, eða stöðvi hana (sbr. 36. gr.). Horn þau, sem notuð eru til þess að gefa með hljóðverki innanbæjar, skulu þannig gerð, að þau gefi þægilegt, djúpt og einraddað hljóð.

Um gerð hornanna ákveður lögreglustjóri nánar í samráði við sérfróða menn. Ljós á bifreiðum, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk, né þannig stillt, að þau villi vegfarendum sýn.

45. gr.

Á bifreiðum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma, sem segir í eftirfarandi töflu:

1. jan.	til	15. jan.	kl.	14.40	til	10.10
16. jan.	—	31. jan.	—	16	—	9
1. febr.	—	14. febr.	—	16.50	—	8.10
15. febr.	—	29. febr.	—	18	—	7
1. marz	—	16. marz	—	19.10	—	5.50
16. marz	—	31. marz	—	20.30	—	4.30
1. apríl	—	15. apríl	—	21.20	—	3.40
16. apríl	—	30. apríl	—	22.20	—	2.40
1. maí	—	15. maí	—	23.35	—	1.25
1. ágúst	—	15. ágúst	—	23.35	—	1.25
16. ágúst	—	31. ágúst	—	22.30	—	2.30
1. sept.	—	15. sept.	—	20.35	—	4.25

16. sept.	til 30. sept.	kl.	19.50	til	5.10
1. okt.	— 15. okt.	—	18.35	—	6.25
16. okt.	— 31. okt.	—	17.30	—	7.30
1. nóv.	— 15. nóv.	—	16.25	—	8.35
16. nóv.	— 30. nóv.	—	15.20	—	9.40
1. des.	— 15. des.	—	14.20	—	10.30
16. des.	— 31. des.	—	13.35	—	11.05

46. gr.

Sérhver bifreiðareigandi, sem búsettur er hér í bænum, skal senda lögreglustjóra tilkynningu um bifreið sína, áður en hún er tekin til notkunar, svo og um það, hvar bifreiðin verði geymd, þegar hún er ekki notuð. Lögreglustjóri lætur skoða bifreiðina og greiðir bifreiðareigandi kostnaðinn. Fullnægi bifreiðin ákvæðum bifreiðalaganna og reglugerða samkvæmt þeim og þessarar samþykktar, skrásetur lögreglustjóri hana og afhendir eiganda 2 merki með áletruðu Í og tölumerki, og skal festa annað framan á, en hitt aftan á bifreiðina, og má ekki taka þau af henni eða hylja á nokkurn hátt, meðan bifreiðin er notuð, og ber bifreiðarstjóra að sjá um, að merkjum sé haldið vel hreinum.

Engin önnur merki má setja framan eða aftan á bifreið, sem skrásett er á Ísafirði, nema „Kennslubifreið".

Verði eigandaskipti að bifreið skal bæði hinn nýi og hinn fyrri eigandi bifreiðarinnar tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra.

Bifreiðar, sem eru eign utanbæjarmanna, mega því aðeins fara um götur bæjarins, að framan og aftan á þeim sé greinilegt skrásetningarmerki þeirra.

47. gr.

Enginn má stýra bifreið, nema hann sé fullra 18 ára að aldri, eða hafi undanþágu frá stjórnarráðinu, og hafi ökuskírteini, er heimili honum að stýra bifreið. Meðan ekið er, má bifreiðarstjóri ekki sleppa hendi af stýri bifreiðar sinnar, og varast skal hann að tala við farþega.

48. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraðinn aldrei vera meiri en 25 kílómetrar á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað.

49. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar, þar sem hinir komast fram hjá henni.

50. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð, þegar umferðin gefur tilefni til þess. Hætta skal hann að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum; þeim ber og að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði.

Óheimilt er bifreiðarstjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

12 51. gr.

24. jan. Bannað er að nota til eldsneytis á bifreiðar steinolíu eða annað, sem reykur stafar af.

52. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða má einungis hafa í því húsnæði og á þeim stað, sem bæjarstjórn hefur samþykkt, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Nær þetta ákvæði einnig til þeirra bifreiðastöðva, sem þegar eru starfandi.

53. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum bifreiðalaga.

V. KAFLI
Um reiðhjól.

54. gr.

Þeir, sem fara á reiðhjóli um götur bæjarins, skulu gæta þess sem hér segir:

a. Á reiðhjóli mega ekki í senn vera fleiri menn, en hjólið er gert fyrir. Sá, sem stýrir hjóli, skal ætíð halda að minnsta kosti annarri hendi um stýrið og hafa báðar fætur á stígsveifum. Enginn má flytja með sér á hjóli hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina.
b. Á hverju hjóli skal vera bjalla, sem hefur hvellt hljóð, en ekki horn né annar hljóðgjafi, og skal hjólreiðarmaður láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri.
c. Ljósker, er snúi fram, skal vera á hverju hjóli, þegar farið er að skyggja. Ljós skal tendrað á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á ljósum bifreiða í 45. gr.
d. Ökuhraði á hjóli má ekki vera meiri en 25 kílómetrar á klukkustund og þar sem hjólamaður sér skammt frá sér í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðara en svo, að stöðva megi hjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir né byggingar. Skylt er hjólreiðarmanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór.
e. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær, og ekki inn eða út úr hliðum.
f. Allar hjólreiðar um bryggjur við höfnina eru bannaðar.

Eigandi hjóls ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem er yngri en 14 ára.

Enginn má aka reiðhjóli, ef hann er undir áhrifum áfengis. Að öðru leyti fer um hjólreiðarmenn eftir 11. gr. umferðarlaga nr. 24/1941.

VI. KAFLI
Um reið, hestaflutning og akstur á götum bæjarins.

55. gr.

Á almannafæri má ekki ríða, eða aka hraðara en á hægu brokki, og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum, skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað, getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga. Eigi má ríða eða aka um gangstéttir bæjarins. 12 24. jan.

56. gr.

Það er með öllu bannað að ríða, beita fyrir vagna eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem bíta eða slá skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur á ennistopp eða tagl.

57. gr.

Ríðandi mönnum, lestarmönnum og öðrum, sem flytja farangur á áburðarhestum, er skylt að víkja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunum en nauðsynlegt er til að láta upp eða taka ofan klyfjar. Um reiðhesta gildir hið sama, eftir því sem við á.

58. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, sem notaðir eru til mjólkurflutnings eða annars flutnings, sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugerðum.

Aktýgin skulu vera haldgóð og hesturinn vel tengdur við vagninn.

Sæti ökumannsins á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel framundan sér og til beggja hliða. Ef hlassið er svo fyrirferðamikið, að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og teyma hestinn.

59. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfa, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Vírsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára. Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veitist létt að draga það.

60. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er og bannað að festa sleða eða handvagn við vagna, sem hestum er beitt fyrir.

Tveir vagnar eða fleiri mega ekki vera samhliða. Eigi má nema einn maður ríða við hliðina á vagni.

61. gr.

Ökumenn og ríðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri, nema annar maður haldi í taumana, eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

62. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna, að því viðbættu, að á aktýgi hestsins skal festa bjöllur þannig gerðar, að til þeirra heyrist í hæfilegri gjarlægð.

12 24. jan.

VII. KAFLI
Um rekstur gripa og fénaðar um götur bæjarins o. fl.

63. gr.

Alifugla má ekki hafa, nema þeir séu í afgirtu svæði eða öruggri vörzlu, og ekki við götu.

64. gr.

Búfénaður (nautgripir, sauðfé, geitur o. s. frv.) má ekki ganga laus í bænum, nema maður fylgi til að gæta hans, eða hann sé í öruggri vörzlu. Heimilt er þó bæjarstjóra að leyfa fjörubeit á tímabilinu október til apríl. Um hálsinn á geitfé skal jafnan vera þríhyrnd trégrind, gerð eftir fyrirmælum bæjarstjóra, svo að það ekki smjúgi girðingar og jafnan skal því fylgja maður til gæzlu, nema það sé í annarri öruggri vörzlu.

Fjárhús og önnur hús fyrir búpening má aðeins hafa þar, sem bæjarstjórn ákveður.

Ef út af þessu er brugðið, varðar það eiganda sektum samkv. 101. gr. Enn fremur greiðir hann allan kostnað við handsömun og varðveizlu fénaðarins. Selja má fénaðinn til lúkningar kostnaði þessum, ef eigandi greiðir hann ekki.

Bannað er að flytja fénað bundinn í vögnum um bæinn.

65. gr.

Á almannafæri mega hestar ekki ganga lausir, og lausa hesta má ekki reka um götur bæjarins, nema verið sé að flytja þá úr haga og í.

Fælnir og slægir hestar mega aldrei ganga lausir. Hesta, sem leika sér eða fara á hlaupum um göturnar, skal handsama. Hesta, sem ráfa umhirðulausir um götur bæjarins, skal lögreglan hýsa og fóðra.

Um ábyrgð og kostnað fer eins og segir í 64. gr.

66. gr.

Á götum bæjarins mega ríðandi menn eigi teyma meira en tvo hesta við hlið sér. Eigi má heldur teyma meira en einn hest samhliða vagni eða hjóli, né fleiri en tvo lausa hesta samhliða.

67. gr.

Nautgripir, sem færðir eru til bæjarins, skulu ávallt leiddir í bandi, nægilega traustu, og skal næg gæzla höfð á. Það er með öllu bannað að binda nautgrip í tagl á hesti.

68. gr.

Um sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja til að afstýra farartálma.

VIII. KAFLI
Um hunda.

69. gr.

Grimma hunda og hunda, sem hafa þann vana að ónáða menn og hræða með glepsi, urri eða gelti, eða sem eru óvenjulega stórir eða eru hættulegir búpeningi manna, ber eigendum að binda eða mýla tryggilega, að viðlagðri sekt samkvæmt 101. gr.

70. gr.

Enginn má siga hundi á menn, né að óþörfu á skepnur. Eigi má heldur láta farast fyrir að aftra hundi, ef hann verður var við, að hann ráðist á menn eða skepnur. Hver, sem brýtur á móti þessu, skal sæta sektum, þó ekkert tjón hafi hlotizt af. Það er og bannað að egna hunda eða siga þeim saman á almannafæri.

71. gr.

Blóðhunda, eða aðra grimma hunda, má ekki nota til vörzlu, hvorki utan húss né innan.

72. gr.

Að öðru leyti fer um hunda samkvæmt samþykkt frá 9. júní 1931, um hundahald.

IX. KAFLI

Um friðun almenningseigna o. fl.

73. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almenningsafnota, eða prýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld á götum og húsum, bekki, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma eða færa úr stað, eigi heldur ata eða saurga, rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum, sem liggja að almannafæri.

Enginn má raska friði fugla, sem eru á höfninni eða við hana, né annars staðar í lögsagnarumdæminu.

74. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær eða klifra yfir eða upp um þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

75. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum eða leiðum, má enginn rífa upp eða færa burtu, né spilla eða saurga grafreitina á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum.

Börn yngri en 14 ára mega eigi vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

76. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórnin setur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli og önnur opin svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari.

X. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

77. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem bæjarstjórnin hefur látið eða lætur festa á hús, til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kostnað og endurnýja, ef á þarf að halda.

12 78. gr.

24. jan. Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni, svo mörg, sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp, hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

Aðrar auglýsingar má festa upp með leyfi húsráðanda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögunum.

79. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða gera ólæsilegar á annan hátt.

XI. KAFLI

Um veitingahús, skemmtistaði og almennar skemmtanir.

80. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala, matar og drykkja, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft og bæjarstjórnin hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

81. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi, heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu, matar og drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á, að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 82. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllunum, að gefinni aðvörun.

82. gr.

Öllum veitingastöðum skal loka frá kl. 23½ til kl. 6, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma, ef eigi taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að híbýlum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23½, og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma. Enn fremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

Almennum knattborðsstofum skal lokað kl. 23 til kl. 9. Áður en lokað er, skulu allir gestir vera þaðan í burtu. 12 24. jan.

Unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur að almennum knattborðsstofum og ber eigendum og umsjónarmönnum stofanna að sjá um, að þeir fái þar ekki aðgang né hafist þar við.

Enn fremur er unglingum innan 16 ára aldurs óheimill aðgangur að dansstöðum og öldrykkjustofum. Einnig er þeim óheimill aðgangur að almennum kaffistofum eftir kl. 21, nema í fylgd með fullorðnum.

Barnaverndarnefnd hefur heimild til þess að ákveða, að unglingar 12—16 ára beri aldursskírteini.

83. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, er ákveður í samráði við bæjarstjóra, hve mikið skuli greiða í bæjarsjóð fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust, í góðgerðaskyni, eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð. Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrasýningar o. s. frv., eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

84. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum, nema með leyfi bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórnin, hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til að halda eina og eina kvikmyndasýningu í senn, og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald í bæjarsjóð.

85. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinbera samsöngva eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleiki, án leyfis lögreglustjóra, er í samráði við bæjarstjóra ákveður hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð. Án leyfis lögreglustjóra má og ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys (sbr. 6. gr.).

86. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bág við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

87. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefur fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 85.—87. gr. noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

88. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera nægilega mörg vatnssalerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum.

12 24. jan.

XII. KAFLI
Um almennt hreinlæti, þrifnað o. s. frv.

89. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hrækjum, rusli eða óhreinindum. Enginn má heldur fleygja neinu slíku í Pollinn. Í ræsi má eigi kasta neinu því, er stíflað geti vatnsrásina. Sorpi, slori, ösku eða óhreinindum má eigi kasta í fjöruna né fram af sjógörðum eða bryggjum. Eigi má heldur skilja þar eftir neitt þess konar, er valdið geti óheilnæmi eða óþrifnaði.

90. gr.

Þeir, sem flytja vörur, eldivið, mold, sand- möl, hey eða annað um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega, að flutningatækin séu þannig gerð, eftir nánari ákvörðun lögreglustjóra, að ekki valdi óþrifnaði. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá er flytur eða flutningum ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

91. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur bæjarins í lokuðum vögnum vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji meðan á flutningum stendur.

92. gr.

Á húshliðar eða gafla, eða girðingar, sem vita að almannafæri, má eigi hengja eða festa á annan hátt neins konar fiskiföng, né annað, sem óþrifnaður er að, eða óþefur. Eigi má heldur hafa fisktrönur við almannafæri. Lifrarbræðslu eða aðra vinnu, sem óþrifnaði veldur eða óhollustu, má eigi hafa á öðrum stöðum en þeim, sem heilbrigðisnefndin ákveður.

93. gr.

Á tún, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af.

94. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt, má eigi hafa í nánd við almannafæri. Þó getur bæjarstjórnin veitt undanþágu frá þessu ákvæði, að fengnum meðmælum heilbrigðisnefndar.

95. gr.

Skylt er hús- eða lóðareigendum, ef þess er krafizt, að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og halda þeim vel við. Þeim er og skylt að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð í kringum hús þeirra, eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að þetta berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burtu á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

96. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið og skal leiða allt skólp frá því og regnvatn af húsum og lóð út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið eða rennum þeim, sem liggja kunna út í göturennur og sjá um afrennsli í þeim stíflist ekki.

XIII. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

97. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Ísafjarðar.

98. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

99. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 1000 krónum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

Hagnaður sá, er sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

100. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

101. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og eigi verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

102. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Ísafjörð, sem öðlaðist gildi 1. júlí 1931, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóv. 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 24. janúar 1949.

F. h. r.

Gústav A. Jónasson.

Ragnar Bjarkan.

13
12. jan.

AUGLÝSING

um söluskatt af innfluttum vörum.

A.

Af tollverði allrar innfluttrar vöru skal greiða 6% söluskatt, að viðbættum aðflutningsgjöldum og áætlaðri álagningu 10% — tíu af hundraði, — og tekur gjaldskyldan einnig til vara til ríkisstofnana og annarra aðila. Undanþegnar söluskattinum eru vörur þær, sem taldar eru í 2. og 3. gr. tollskrárlaganna og viðgerðir á skipum og flugvélum, svo og vörur þær, sem taldar eru undir B hér á eftir.

Í 1. málsgr. 10. gr. tollskrárlaganna segir fyrir um það, hvað sé tollverð vöru. Frá þeirri reglu gildir sú undantekning, að ekki skal telja farmgjald í tollverði sykurs, sem telst til nr. 1—6 í 17. kafla tollskrárinnar.

B.

Undanþegnar söluskatti eru þessar innflutningsvörur, auk þeirra, sem taldar eru í 2. og 3. gr. tollskrárlaganna:

Kafli	Tollskrá Nr.	
2	1—18	Flesk og annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, ót. a.
3	1—5	Fiskur, nýr, ísvarinn, frystur, þurrkaður eða reyktur.
4	1—6	Mjólk, mjólkurafurðir og ný egg.
7	1—8	Grænmeti, nýtt og þurrkað.
22	6—38	Drúfuvín, brennd vín og aðrir áfengir vökvar, ót. a.
23	2	Fóðurmjöl úr fiski og fiskúrgangi, einnig þótt í því séu jurtaefni.
	12	Blöndur af korntegundum og öðrum efnum, ót. a., sem eingöngu verða notaðar sem skepnufóður.
25	9	Borðsalt.
	10	Annað salt.
27	1	Steinkol og brúnkol.
	14	Steinolía, óhreinsuð (hráolía).
	15	Flugvélabenzín.
	17	Aðrar brennsluolíur til véla, ót. a.
	18	Smurningsolíur.
32	6	Vélaáburður og annar þvílíkur áburður úr feiti og feitum sýrum.
35	1—9	Tilbúinn áburður.
40	21	Tunnustafir, tunnubotnar og tunnusvigar úr trjáviði.
	22	Spons úr trjáviði.
	23	Siglugjarðir úr trjáviði.
	24	Annað tilsniðið tunnuefni úr trjáviði.
	26	Trékassar, hálfunnir eða tilsniðnir.
	27	Aðrir trékassar.
	28	Síldartunnur.
	46	Botnrúllur (bobbingar) úr trjáviði.
	47	Botnvörpuhlerar úr trjáviði.
41	6	Netja- og nótakorkur alls konar.
42	2	Strámottur til umbúða.
44	34	Ófóðraðir og óskreyttir pappakassar til umbúða, einnig tilsniðnir.
45	3	Dagblöð og vikublöð.

Tollskrá Kafli	Nr.	
46B	1	Óspunnir nylonþræðir til netagerðar.
48	6	Netjagarn úr baðmull.
49	2	Hampur.
	5	Netjagarn úr hör eða rami.
	8	Netjagarn úr hampi.
	9	Botnvörpugarn úr hampi.
	16	Mottur til umbúða.
	22	Umbúðastrigi úr jútu.
50	12	Færi og línur til fiskveiða.
	13	Öngultaumar.
	17	Grastóg.
	18	Kaðlar, einnig þótt í þá sé lagður málmþráður.
	19	Fiskinet og fiskinetjaslöngur.
	21	Netjateinungar með blýi eða korki.
	22	Lóðabelgir.
52	30	Fiskimjölspokar, þ. e. stórir jútupokar undir fiskimjöl.
60	15	Netjakúlur.
63	11	Gjarðajárn.
	27	Vírkaðlar, einnig þótt í þeim séu spunaefnaþræðir.
	92	Vörpujárn, „bobbingar“ og aðrir botnvörpuhlutir úr járni, ót. a.
	97	Netjakúlur.
64	13	Veiðarfæralásar og hringir í herpinætur o. þ. h.
66	6	Netjakúlur.
67	5	Blýlóð (sökkur).
76	1	Flugvélar og hlutar til þeirra.
	2	Skip 250 tonn eða stærri.
	4	Herpinótabátar.
84	9	Fiskiönglar.

Fjármálaráðuneytið, 12. janúar 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Magnús Gíslason.

13
12. jan.

AUGLÝSING

14
28. jan.

um breyting á gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 47 28. febrúar 1947.

Öll gjöld samkvæmt I. kafla gjaldskrárinnar skal heimilt að innheimta með 5% viðauka, þar til annað kynni að verða ákveðið.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 28. janúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Gunnl. E. Briem.

15 31. jan.

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið Rafveitunnar.

Rafveita Reyðarfjarðar er fyrirtæki, sem hreppsnefnd Reyðarfjarðar starfrækir í þeim tilgangi, að veita raforku um hreppinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Reyðarfjarðarhrepps, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Reyðarfjarðar, og hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Reyðarfjarðar aflar raforku til almenningsþarfa í Reyðarfjarðarhreppi með því að kaupa raforku frá öðrum, eða vinna hana sjálf, og veitir þeirri orku, sem þannig er keypt eða unnin, um orkuveitukerfi rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Reyðarfjarðarhrepps og sá hluti nágrennis hreppsins, sem hreppsstjórn ákveður og ráðherra samþykkir.

Rafveita Reyðarfjarðar hefur einkarétt til sölu á raforku beint til raforkunotenda á orkuveitusvæði sínu.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála hreppsins er í höndum hreppsnefndar, en framkvæmdastjórnin skal falin rafveitunefnd ásamt rafveitustjóra, sem hreppsnefnd skipar, að fengnum tillögum rafveitunefndar, og skal hann um rafmagnssérmenntun fullnægja skilyrðum til háspennulöggildingar a. m. k. Hreppsnefndin setur honum erindisbréf. Rafveitustjóri er framkvæmdastjóri rafveitunnar.

Í rafveitunefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af hreppsnefnd. Rafveitustjóri á sæti á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

4. gr.

Verksvið rafveitunefndar.

Rafveitunefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt, er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Hún skal gefa hreppsnefnd þær skýrslur, sem óskað er eftir, um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir hreppsnefnd til úrskurðar samtímis ársreikningum hreppsins.

Rafveitunefnd semur nánari reglur, sem hreppsnefnd skal staðfesta, um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til hreppsnefndar um gjaldskrá fyrir rafveituna, undirbýr samninga um orkukaup og orkusölu og annast framkvæmdir allra raforkumála hreppsins.

Rafveitunefnd skipar alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitustjóra, og setur þeim erindisbréf.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana. Hann hefur eftirlit með rafmagnslagningu á orkuveitusvæðinu, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum, sem veitan kaupir eða selur.

Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á, auk hinna föstu starfsmanna.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Reyðarfjarðar hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standast straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum á áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum, sem umfram kunna að verða, ráðstafar hreppsnefnd.

Rafveitustjóri varðveitir sjóð rafveitunnar samkvæmt nánari reglum, sem hreppsnefnd setur að tillögum rafveitunefndar.

7. gr.

Löggilding rafvirkja. Raflagningarreglur.

Hreppsnefnd getur ákveðið, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu véla og tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugakerfi rafveitunnar. Hreppsnefnd setur löggildingarskilyrði, löggildir menn og setur reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið þeirra, allt að fengnum tillögum rafveitustjóra.

Eigi má löggilda sérstaklega aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu rafmagnseftirlits ríkisins og ekki setja kröfuminni reglur um raflagningar en rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

B. Söluskilmálar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Reyðarfjarðar selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar sem taugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta málspennu og 50 riðum á sekúndu. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta í té orku með annarri spennu og annarri straumtegund.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætluð umsóknareyðublöð, er fást á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

15 31. jan.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni, að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt eftir kostnaði heimtaugar. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu, og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða mismun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafmagnsstjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja eða rafveituna, ef hún tekur slík verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerð á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir fyrir hönd húseigenda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagnir í Reyðarfjarðarhreppi, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafveitunnar.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafvirkja, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrr tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki taugakerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við taugakerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar.

Framsala til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimil án leyfis rafveitustjóra.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum rafveitunnar um raflagnir.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna. 15 31. jan.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er af rafveitunni, rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, á húsveitu eða tækjum, að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafveitu Reyðarfjarðar.

14. gr.

Mælitæki.

1. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og um tengingu.

   Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, svo og raforkunotkun veitunnar, þar til er hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara, sem um getur í 19. gr.

   Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.
2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

   Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé +/÷ 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

   Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 5%, en rafveitan annars.

   Hafi kwst.mælir sýnt +/÷ 5% skekkju eða meiri, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.

15 31. jan.

3. Notendur, sem hafa hemil eða rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafveitunni er skylt að leiðrétta skekkju hemilsins eða rofans svo fljótt, sem við verður komið.

Ef hemill notanda brennur sundur með stuttu millibili og ástæða er til að ætla, að of mikið sé lagt á hann að staðaldri, hefur rafveitan rétt til að neita um hemil og gera notanda að skilyrði að kaupa orkuna eftir öðrum gjaldskrárlið.

4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.
5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meira en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.
6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til er leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

15. gr.
Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

16. gr.
Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga undir eins og krafið er um greiðslu. Nánari reglur um innheimtu og um gjalddaga má þó setja í gjaldskrá.

17. gr.
Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt þegar greiðslu er krafizt, getur rafveitan sent gjaldanda tilkynningu eða afhent hana í húsnæði því, er veita hans er í, um, að hann verði að greiða gjaldið til skrifstofu rafveitunnar innan viku. Dragist greiðsla lengur, er heimilt að taka straum af veitunni, en þó ekki fyrr en þremur dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldanda er afhent honum eða afhent í húsnæði því, sem veita hans er í.

Rafveitunni er heimilt að loka veitunni og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki:

a. þegar notandi, þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefur ekki greitt reikning frá rafveitunni, sem fallinn er í gjalddaga; 15 31. jan.
b. þegar ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina;
c. þegar notandi hefur gerzt brotlegur við reglugerð þessa.

Lokun fyrir veitu af þessum ástæðum losar notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda má að jafnaði ekki opna aftur, nema:

1. skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkvæmt gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkvæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu, nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr.

18. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgum dögum á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júlí, svo og endranær, þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst og á hvern hátt.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan dag, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

19. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða

15 bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur
31. jan. rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið, getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafveitunnar. Skal uppsögn tilkynnt rafveitustjóra skriflega.

Rafveitan áskilur sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um breytingu á notkun frá einum gjaldskrárlið til annars er sama og uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja, og fer um það, sem að ofan greinir.

Tilkynning um flutning notanda úr einni íbúð í aðra af einum stað á annan á orkuveitusvæðinu má afhenda á innheimtuskrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutninginn gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hættir notkun veitunnar og hefur sagt henni upp með þeim fyrirvara, sem hann hefur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem hreppsnefndin samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð hreppsnefndar.

C. Almenn ákvæði.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 10000 — tíu þúsund — krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð fyrir rafveitu Reyðarfjarðarhrepps, nr. 11 1. marz 1932.

Atvinnumálaráðuneytið, 31. janúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

16
31. jan.

um framlengingu reglugerðar um fasteignaskatt í Reykjavík, nr. 117 22. nóvember 1938.

Reglugerð um fasteignaskatt í Reykjavík, nr. 117 22. nóvember 1938, framlengist til þess að gilda áfram um næstu fimm ár frá og með 1. janúar 1949 að telja.

Ákvörðun þessi, sem bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar hefur gert og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 67 12. apríl 1945, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 31. janúar 1949.

Stefán Jóh. Stefánsson.

Jónas Guðmundsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð hjónanna Sigríðar Friðbertsdóttur og Þorvalds Gissurarsonar, og sonar þeirra, Gissurar Þorvaldssonar frá Selárdal", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 1. febr. 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

17
1. febr.

fyrir Minningarsjóð hjónanna Sigríðar Friðbertsdóttur og Þorvalds Gissurarsonar, og sonar þeirra, Gissurar Þorvaldssonar frá Selárdal.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður hjónanna Sigríðar Friðbertsdóttur og Þorvalds Gissurarsonar, og sonar þeirra, Gissurar Þorvaldssonar frá Selárdal.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 3341.00 — þrjú þúsund þrjú hundruð fjörutíu og ein króna —. Enn fremur á sjóðurinn 1 hndr. f. m. í jörðinni Suðureyri í Súgandafirði, tekur hann tekjur af því, þó með þeim takmörkunum, að Guðmundur Þorvaldsson, Suðureyri, má hafa leigulaust grasnyt þess, meðan hann getur notað hana.

3. gr.

Sjóðurinn tekur við gjöfum, áheitum og minningargjöfum, leggst það fé við höfuðstól hans.

4. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í Sparisjóði Súgfirðinga, eða á annan tryggan hátt.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er að viðhalda kirkjugripum Suðureyrarkirkju og að fegra hana og prýða á allan hátt.

17 6. gr.
1. febr. Meðan árstekjur sjóðsins ná ekki 400 krónum, má verja helming þeirra til að vinna að markmiði hans, en þrem fjórðu hlutum, eftir að þær hafa náð þeirri upphæð, hinn hlutinn leggst við höfuðstól. Það skerðir ekki rétt til að taka af tekjum sjóðsins í þessu markmiði, þó eitt eða fleiri ár líði, svo ekkert sé gert.

7. gr.
Sjóðurinn skal vera undir stjórn sóknarnefndar Staðarsóknar, sér hún um allar fjárreiður sjóðsins og býr til reikninga hans. Skulu þeir endurskoðaðir árlega með reikningum kirkjunnar. Verði sú breyting á skipun kirkjumála, að störf sóknarnefnda falli niður, fellur stjórn sjóðsins undir hliðstæða aðila.

8. gr.
Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Suðureyri í Súgandafirði, 30. nóv. 1948.

Valdimar Þorvaldsson. Kr. G. Þorvaldsson. Guðm. Þorvaldsson.

18 **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Styrktarsjóð Seyðisfjarðarkirkju",
1. febr. útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 1. febr. 1949.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Styrktarsjóð Seyðisfjarðarkirkju.

1. gr.
Sjóðurinn heitir Styrktarsjóður Seyðisfjarðarkirkju.

2. gr.
Tilgangur sjóðsins er að efla hag kirkjunnar og kirkjulegt starf á Seyðisfirði.

3. gr.
Sjóðinn skal fyrst og fremst nota til þess að sjá kirkjunni fyrir nauðsynlegum tækjum til hennar þjónustu, og að afla henni nýtra tækja, er í framtíðinni kunna að verða talin nauðsynleg til eflingar kirkjulegu starfi í sókninni. Enn fremur skal nota sjóðinn til eflingar kirkjusöngnum. Að öðru leyti hefur stjórn sjóðsins frjálsar hendur um notkun hans til kirkjulegs starfs, þegar þörf krefur og fært þykir.

4. gr.
Tekjur sjóðsins eru:
1. Allt samskotafé, gjafir og áheit, er kirkjunni kann að áskotnast, nema gefið sé í öðrum tilgangi en þeim, er sjóðurinn hefur.
2. Árleg fjársöfnun til sjóðsins, er stjórn hans gengst fyrir í sambandi við kirkjulega samkomu (kirkjudag Seyðisfjarðarkirkju) o. s. frv.
3. Tekjur af öðrum samkomum, happdrætti eða hlutaveltum, er stjórn sjóðsins kann að gangast fyrir.

5. gr. 18
1. febr.

Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 25000.00, að viðlögðum vöxtum og vaxtavöxtum, er stjórn sjóðsins heimilt að nota ársvexti hans eftir þörfum, en höfuðstól má eigi skerða, fyrr en hann nemur kr. 50000.00, en þá er sjóðstjórn heimilt að taka til notkunar allt að 1/10 hluta hans, enda séu a. m. k. 5 stjórnarmeðlimir mættir á fundi og ræður þá einfaldur meiri hluti.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 7 menn, sóknarnefnd, safnaðarfulltrúi og sóknarprestur, og er hann formaður sjóðstjórnar, en gjaldkeri sóknarnefndar skal annast gjaldkerastörf fyrir sjóðinn og nauðsynlegt bókhald.

7. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikninga skal endurskoða af tveimur mönnum, er almennur safnaðarfundur tilnefnir. Bera skal reikningana upp til samþykktar á almennum safnaðarfundi.

8. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í útibúi Útvegsbankans á Seyðisfirði, eða á öðrum þeim stað, er talizt geti jafntryggur.

9. gr.

Sjóðstjórn ber engin þóknun fyrir störf sín vegna sjóðsins, en gjaldkera má launa eins og stjórninni þykir sanngjarnt.

10. gr.

Skipulagsskrá þessari má ekki breyta nema 5/7 stjórnarinnar séu því samþykkir.

Skipulagsskrá þessi var samþykkt þannig á sóknarnefndarfundi á Seyðisfirði 18. nóvember 1948.

Erl. Sigmundsson. Jón Vigfússon. Gísli Jónsson.

Guðrún Gísladóttir. Jóh. Arngrímsson.

REGLUGERÐ

19
1. febr.

um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum.

1. gr.

Höfundafélög eða heildarsamtök höfunda fara með almenna aðild til þess að semja um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum, sem verndar njóta samkvæmt lögum um rithöfundarétt og prentrétt, nr. 13 frá 20. október 1905, enda hafi þau áður öðlast löggildingu menntamálaráðuneytisins. Löggilding skal veitt með þeim skilyrðum, sem menntamálaráðuneytið telur nauðsynleg.

2. gr.

Aðila, sem öðlazt hefur löggildingu samkvæmt 1. gr., skal heimilt að setja gjaldskrá um flutning verka þeirra, sem löggilding hans nær til. Gjaldskrá skal birta í Lögbirtingablaðinu.

19 3. gr.

1. febr. Rétthafar tónverka og ritsmíða, sem hvorki eru meðlimir löggilts félags né hafa veitt því umboð til að gæta hagsmuna sinna, skulu njóta sama réttar og meðlimir félagsins, að því er snertir upphæð greiðslu fyrir flutning verka þeirra. Innheimtu og aðra hagsmunagæzlu en að framan segir annast félagið einungis samkvæmt umboði í samræmi við samþykktir félagsins.

4. gr.

Menntamálaráðuneytið sker úr ágreiningi um túlkun reglugerðar þessarar.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 49 frá 14. apríl 1943 og kemur í stað reglugerðar nr. 12 frá 21. janúar 1947.

6. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 1. febrúar 1948.

Eysteinn Jónsson.

Birgir Thorlacius.

20

3. febr.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Reyðarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi 50 aurum á mánuði á hvern m² gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, skrifstofum og vinnustofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða 20 aura á mánuði af m².
3. Til götu- og hafnarlýsinga um kwst.mæli á 80 aura hver kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst. fyrir fyrstu notkun, er nemi:

Í íbúð, sem er	1	herbergi og eldhús,	1300	kwst. á	ári
„	2	„	1600	„	„
„	3	„	1900	„	„
„	4	„	2100	„	„
„	5	„	2300	„	„
„	6	„	2400	„	„
„	7	„	2500	„	„

Notkun umfram þetta greiðist með 15 aurum hver kwst. Auk þess skal greiða

fastagjald, kr. 5.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 3.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt. 20 3. febr.

Til herbergja í íbúð skal telja öll íveruherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi og hverjir 5 m² hálfu herbergi.

C. Vélar.

Þar, sem orkan er notuð til vélareksturs, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 65 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett vélaafl fastra véla er yfir 20 kwst., um kwst.mæli á 20 aura hver kwst. Heimilt er að rjúfa strauminn í allt að 3 stundir á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.

D. Hitun.

Um kwst.mæli á 10 aura hver kwst., enda sé þá minnsta notkun 6000 kwst. á ári. Heimilt er að rjúfa strauminn allt að 3 stundir á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að notandi setji á sinn kostnað klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um leigu mælitækja.
b. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum samkvæmt eftirfarandi skrá:

1.	Af einfasa mælum allt að 30 Amp.	kr.	2.00 á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 Amp. og minni	—	3.00 – —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 Amp.	—	7.00 – —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 Amp.	—	10.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leiga af mælitækjum skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1.	Grunngjald af hverri loftlínuheimtaug	kr.	400.00
2.	Grunngjald af hverri jarðlínuheimtaug	—	600.00

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 10.00 af hverju þúsundi króna af bruna-

20 bótamati húsa og mannvirkja. Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu
3. febr. þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar heimtaugaruppsetningu er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og gildleiki víra meira en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 10 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 10 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar reglugerðar, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafveitu Reyðarfjarðarhrepps, nr. 11 1. marz 1932.

Atvinnumálaráðuneytið, 3. febrúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

21 9. febr.

AUGLÝSING

um lágmarksverð á nýjum fiski.

Samkvæmt I. kafla laga nr. 100/1948, um dýrtíðarráðstafanir vegna atvinnuveganna, er hér með ákveðið, að frá og með 1. janúar 1949 skuli lágmarksverð á nýjum fiski vera sem hér segir:

Þorskur, ýsa, langa og sandkoli:		
Slægður með haus	kr. 0.65	hvert kg
Slægður og hausaður	— 0.845	— —
Óslægður	— 0.55	— —
Flattur	— 0.96	— —
Karfi og keila:		
Slægður með haus	— 0.25	— —
Slægður og hausaður	— 0.36	— —

21
9. febr.

Ufsi:			
Slægður með haus	kr. 0.34	hvert	kg
Slægður og hausaður	— 0.45	—	—
Skötuborð:			
Stór	— 0.50	—	—
Smá	— 0.35	—	—
Steinbítur:			
Í nothæfu standi, slægður með haus	— 0.45	—	—
Skarkoli og þykkvalúra:			
I. 1¼ lb. og þar yfir	— 1.80	—	—
II. ¾ lb. til 1¼ lb.	— 1.50	—	—
III. 250 g til ¾ lb.	— 1.10	—	—
Lúða:			
Lúða undir 15 kg	— 1.80	—	—
Stórkjafta, langlúra og grálúða	— 1.00	—	—
Háfur	— 0.20	—	—

Ákvæði þessi gilda þar til öðruvísi verður ákveðið.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 9. febrúar 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Gunnl. E. Briem.

22
15. febr.

AUGLÝSING

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Þórshafnarkauptún, nr. 130 12. júlí 1939, sbr. auglýsingu nr. 138 28. október 1946.

1. gr.

Í staðinn fyrir „lestagjald 20 aura af hverri nettó smálest“ í staflið a. í 14. gr. II. reglugerðarinnar, komi: lestagjald 40 aura af hverri nettó smálest.

2. gr.

Fyrri málsgr. stafliðs c. í 14. gr. II. orðist svo:

c. Vörugjald: Af vörum, sem fluttar eru í land á Þórshöfn eða skipað þaðan út, enn fremur vörum, sem fluttar eru milli skipa í höfninni, skal greiða gjald, sem hér segir:

1. Af salti, kolum og sementi 8 krónur af hverri smálest.
2. Af timbri 16 aura af teningsfeti.
3. Af öllum öðrum aðfluttum vörum 12 krónur af hverri smálest.
4. Af útfluttum vörum, saltfiski, saltkjöti, lýsi, síld, görnum, hrognum og endursendum umbúðum 8 krónur af smálest.
5. Af útfluttum ísfiski 6 krónur af smálest.
6. Af öðrum útfluttum vörum 12 krónur af smálest.

22 15. febr. Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. febrúar 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

23 14. febr.

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Grindavíkur er fyrirtæki, sem Grindavíkurhreppur starfrækir í þeim tilgangi, að veita raforku um hreppinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Grindavíkurhrepps, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Grindavíkur og hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Grindavíkur aflar raforku til almenningsþarfa í Grindavíkurhreppi með því að kaupa raforku frá rafmagnsveitum ríkisins, svo og vinna hana sjálf í orkuverum, er síðar kunna að verða reist, og veitir þeirri orku, sem þannig er keypt eða unnin, um orkuveitukerfi rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Grindavíkurhrepps og sá hluti nágrennis hreppsins, sem hreppstjórn ákveður og ráðherra samþykkir.

Rafveita Grindavíkur hefur einkarétt til sölu á raforku beint til raforkunotenda á orkuveitusvæði sínu.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála hreppsins er í höndum hreppsnefndar, en framkvæmdastjórnin skal falin rafveitunefnd ásamt rafveitustjóra, sem hreppsnefndin skipar að fengnum tillögum rafveitunefndar, og skal hann um rafmagnssérmenntun fullnægja skilyrðum til háspennulöggildingar a. m. k. Hreppsnefndin setur honum erindisbréf. Rafveitustjóri er framkvæmdarstjóri rafveitunnar.

Í rafveitunefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af hreppsnefnd. Rafveitustjóri á sæti á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

4. gr.

Verksvið rafveitunefndar.

Rafveitunefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt, er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Hún skal gefa hreppsnefnd þær skýrslur, sem óskað er eftir, um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir hreppsnefnd til úrskurðar samtímis ársreikningum hreppsins.

Rafveitunefnd semur nánari reglur, sem hreppsnefnd staðfestir, um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til hreppsnefndar um gjaldskrá fyrir rafveituna, undirbýr samninga um orkukaup og orkusölu og annast framkvæmdir allra raforkumála hreppsins. 23 14. febr.

Rafveitunefnd skipar alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitustjóra, og setur þeim erindisbréf.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana. Hann hefur eftirlit með rafmagnslagningu á orkuveitusvæðinu, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum, sem veitan kaupir eða selur.

Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á, auk hinna föstu starfsmanna.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Grindavíkur hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varð til að standast straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum á áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum, sem umfram kunna að verða, ráðstafar hreppsnefnd Grindavíkurhrepps.

Rafveitustjóri varðveitir sjóð rafveitunnar samkvæmt nánari reglum, sem hreppsnefnd setur að tillögum rafveitunefndar.

7. gr.

Löggilding rafvirkja. Raflagningarreglur.

Hreppsnefnd getur ákveðið, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu véla og tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugakerfi rafveitunnar. Hreppsnefnd setur löggildingarskilyrði, löggildir menn og setur reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið þeirra, allt að fengnum tillögum rafveitustjóra.

Eigi má löggilda sérstaklega aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu rafmagnseftirlits ríkisins og ekki setja kröfuminni reglur um raflagningar en rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

B. Söluskilmálar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Grindavíkur selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar sem taugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta málspennu og 50 riðum á sekúndu. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta í té orku með annarri spennu og annarri straumtegund.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætluð umsóknareyðublöð, er fást á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni, að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt eftir kostnaði heimtaugar. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu, og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða mismun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar, meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja eða rafveituna, ef hún tekur slík verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerðir á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir fyrir hönd húseiganda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagningar í Grindavík, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er, fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafveitunnar.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafvirkja, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki taugakerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að vera á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við taugakerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar.

Framsala til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimil án leyfis rafveitustjóra. 23 14. febr.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum rafveitunnar um raflagnir.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er af rafveitunni, rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, á húsveitu eða tækjum, að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi, meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafveitu Grindavíkur.

14. gr.

Mælitæki.

1. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og um tengingu.

   Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, svo og raforkunotkun veitunnar, þar til er hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara, sem um getur í 19. gr.

   Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.
2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

   Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé +/÷ 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

   Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar rafmagns-

23 14. febr.

eftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 5%, en rafveitan annars.

Hafi kwst.mælir sýnt +/÷ 5% skekkju eða meiri, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.

3. Notendur, sem hafa hemil eða rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafveitunni er skylt að leiðrétta skekkju hemilsins eða rofans, svo fljótt sem við verður komið.

   Ef hemill notanda brennur sundur með stuttu millibili og ástæða er til að ætla, að of mikið sé lagt á hann að staðaldri, hefur rafveitan rétt til að neita um hemil og gera notanda að skilyrði að kaupa orkuna eftir öðrum gjaldskrárlið.

4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.

5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.

6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til er leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

15. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga undir eins og krafið er um greiðslu. Nánari reglur um innheimtu og um gjalddaga má þó setja í gjaldskrá.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt, þegar greiðslu er krafizt, getur rafveitan sent gjaldanda tilkynningu eða afhent hana í húsnæði því, er veita hans er í, um,

að hann verði að greiða gjaldið til skrifstofu rafveitunnar innan viku. Dragist greiðsla lengur, er heimilt að taka straum af veitunni, en þó ekki fyrr en þremur dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldanda er afhent honum eða afhent í húsnæði því, sem veita hans er í. 23 14. febr.

Rafveitunni er heimilt að loka veitunni og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda, til innheimtu með lögtaki:

a. Þegar notandi, þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefur ekki greitt reikning frá rafveitunni, sem fallinn er í gjalddaga;
b. þegar ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina;
c. þegar notandi hefur gerzt brotlegur við reglugerð þessa.

Lokun fyrir veitu af þessum ástæðum losar notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda má að jafnaði ekki opna aftur, nema:

1. Skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkv. gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkvæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu, nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr.

18. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgum dögum á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júlí, svo og endranær, þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst og á hvern hátt.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá $\frac{1}{300}$ hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan dag, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

23 19. gr.

14. febr. *Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu í notkun.*

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið, getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafveitunnar. Skal uppsögn tilkynnt rafveitustjóra skriflega.

Rafveitan áskilur sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um breytingu á notkun frá einum gjaldskrárlið til annars er sama og uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja, og fer um það sem að ofan greinir.

Tilkynning um flutning notenda úr einni íbúð í aðra af einum stað á annan á orkuveitusvæðinu má afhenda á innheimtuskrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutninginn gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hættir notkun veitunnar og hefur sagt henni upp með þeim fyrirvara, sem hann hefur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem hreppsnefnd samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð hreppsnefndar.

C. Almenn ákvæði.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 10000 — tíu þúsund — krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglugerðum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið sem almenn lögreglumál.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 14. febrúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

24
20. jan.

um staðfesting heilbrigðismálaráðuneytisins á heilbrigðissamþykkt fyrir Hafnarhrepp í Austur-Skaftafellssýslu.

Samkvæmt lögum nr. 35 12. febr. 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, er hér með, eftir tillögum landlæknis, staðfest eftirfarandi heilbrigðissamþykkt fyrir Hafnarhrepp í Austur-Skaftafellssýslu, er hreppsnefnd hreppsins hefur samþykkt.

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT
fyrir Hafnarhrepp í Austur-Skaftafellssýslu.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Heilbrigðissamþykkt þessi gildir fyrir Hafnarhrepp, og skal ákvæðum hennar beitt að fullu í Hafnarkauptúni og nærliggjandi eyjum.

2. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa hreppstjóri, og sé hann formaður, héraðslæknir og þrir menn, kosnir af hreppsnefnd til fjögurra ára í senn, en í fyrsta sinn til þess tíma, er næstu hreppsnefndarkosningar fara fram. Nefndin kýs sér ritara og skiptir að öðru leyti með sér störfum.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þegar honum þykir þörf á, eða einhver nefndarmanna óskar þess. Auk þess sér hann um, að fyrirskipunum nefndarinnar sé hlýtt.

Fundir séu ekki haldnir sjaldnar en tvisvar á ári, vor og haust.

Um hreinlæti, þrifnað o. fl.

4. gr.

Nefndinni skal heimilt að rannsaka allt það, er um ræðir í þessari samþykkt eða þýðingu hefur fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannafæri eða í einstakra manna eign. Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, sem samþykktin nær yfir, og er heimilt að skipta því starfi milli nefndarmanna. Heilbrigðisnefndin skal færa inn í sérstaka bók allt það, er hún finnur aðfinnsluvert. Hún skal fyrst munnlega, og síðan, ef það ber ei árangur, skriflega, skipa þeim, sem hlut eiga að máli, fyrir um það, hvað gera skuli til umbóta.

5. gr.

Telji hreppsnefnd nauðsynlega einhverja þrifnaðar- eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefur í för með sér útgjöld úr hreppssjóði, skal hún leggja málið fyrir hreppsnefnd og fara fram á, að fé sé veitt. Þó getur nefndin látið gera bráðnauðsynlegar þrifnaðarbætur án fengins samþykkis hreppsnefndarinnar, ef brýn nauðsyn ber til. að þær séu gerðar tafarlaust, svo sem ef farsótt kemur upp í kauptúninu. Neiti hreppsnefnd slíkri fjárveitingu, er heilbrigðisnefnd heimilt að skjóta málinu til sýslunefndar, sem ræður úrslitum.

24 20. jan.

6. gr.

Nú býr eigandi ekki í húsi sínu, og skal hann þá fela einhverjum fullveðja manni, sem í húsinu býr, að vera húsráðandi. Skal húsráðandi gegna öllum skyldum eftir samþykkt þessari, með tilliti til eignarinnar, sem annars hvíla á húseiganda.

7. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á, að ekki safnist fyrir óhreinindi á opnum svæðum eða ábyggðum lóðum. Í fjöruna eða á almannafæri má enginn fleygja frá sér slori, hræjum, rusli né öðru því, er valdið getur óhreinindum og óhollustu.

Á húshliðar, gafla eða girðingar, sem vita að götu eða torgi, má ekki hengja fiskiföng eða annað, sem óþrifnaður er að eða óþefur. Ekki má heldur hafa fisktrönur við götu eða á almannafæri.

8. gr.

Öllum portum og annarri óbyggðri lóð umhverfis hús skal halda hreinum, og er það á ábyrgð lóðarhafa, að þess sé gætt.

9. gr.

Enginn húsráðandi má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á annars manns lóð; geri hann það, skal hann vera skyldur að flytja óhreinindin aftur burtu tafarlaust og á sinn kostnað.

10. gr.

Á hverju vori, í maí eða júní, skal heilbrigðisnefndin láta fara fram hreinsun á öllum göturæsum, opinberum lóðum og opnum svæðum, sem almenningur hefur not af. Kostnaðurinn greiðist úr sveitarsjóði. Þá skulu og allir húsráðendur láta hreinsa öll óhreinindi af lóðum sínum. Vanræki einhver þessa hreinsun, er heilbrigðisnefnd heimilt að láta framkvæma verkið á kostnað lóðarhafa. Kostnað, sem af því leiðir, má taka lögtaki hjá lóðarhafa.

Götur kauptúnsins og ræsi skal hreinsa á kostnað hreppsins, svo oft sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

Um fráræslu.

11. gr.

Þar í kauptúninu, sem ekki næst til sameiginlegrar skolpveitu fram í sjó, og á meðan það er ekki, er heimilt að veita eldhúss- og þvottaskolpi í lokaðar gryfjur, enda séu þær hæfilega langt frá húsi, viðunanlega gerðar að dómi heilbrigðisnefndar og þær hreinsaðar eftir þörfum.

12. gr.

Ef skolpveita er gerð á opinberan kostnað, skulu þeir, sem hús eiga nærri veitunni, skyldir að gera skolpræsi, hver frá sínu húsi, út í þá veitu, og skulu þau ræsi ekki miður gerð en aðalveitan.

13. gr.

Skyldir skulu eigendur blautfisks- og lýsisbræðsluhúsa að gera ræsi frá húsum þessum í sjó fram.

Um vatnsból.

14. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með brunnum í kauptúninu, og vatnsveitu, þegar hún er komin. Vatn, sem tekið er til fiskþvottar, má ekki taka nema úr vatnsveitu eða öðru því vatnsbóli, sem heilbrigðisnefnd tekur gilt.

Um íbúðarhús.

15. gr.

Öll hús, sem notuð eru til íbúðar, skulu vera svo gerð, að unnt sé að halda þeim hreinum. Gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einn í hverju herbergi.

16. gr.

Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda eða eiganda húss, að ræstað sé íbúðarherbergi, ef herbergið er svo óhreint, að nefndin telur ámælisvert, eða íbúunum hætta búin af því.

17. gr.

Sé íbúðarhús svo illa gert, hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álítur hættu fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina. Skal nefndin þá tilkynna húsráðanda bannið skriflega og færa rök fyrir. Skal fólk þá flytja úr húsinu innan tveggja mánaða frá tilkynningardegi; sé húsið ekki bætt á þeim tíma, svo að heilbrigðisnefnd líki. Heimilt er húseiganda þó, innan 8 daga, að skjóta skipun nefndarinnar til hreppsnefndar, sem þá leggur úrskurð á málið í samráði við héraðslækni, svo fljótt sem unnt er.

18. gr.

Kjallara má ekki nota til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndar. Undir íbúðarhúsum má ekki hafa kjallara svo gerða, að vatn standi nokkurn tíma í þeim.

Um peningshús, hauga og safngryfjur.

19. gr.

Eigi má, án leyfis heilbrigðisnefndar, hafa stórgripi, sauðfé eða hænsn í íbúðarhúsum manna eða byggingum áföstum við íbúðarhús.

20. gr.

Heilbrigðisnefnd skal segja fyrir um, hvar peningshús, haughús, haugstæði eða forir mega vera, og má enginn gera þau að nýju, nema hann hafi fengið samþykki heilbrigðisnefndar til þess og hlíti fyrirmælum hennar um frágang og tilhögun. Peningshús og haugstæði, sem eru eldri en þessi samþykkt, getur heilbrigðisnefnd heimtað, að séu lögð niður, færð úr stað eða breytt, ef hún telur að þeim óþrifnað.

Um salerni.

21. gr.

Hverju íbúðarhúsi skal fylgja salerni, eitt eða fleiri, eftir stærð hússins og fjölda íbúða. Salerni skal þannig gert, að gólfið sé steinsteypt eða úr hefluðum og plægðum gólfborðum, og liggi gólfið hærra en jarðvegurinn í kring. Hafa skal í salerninu saurkagga, vel vatnsheldan, og nái hann fast upp að setu. Setuumbúnaðurinn skal vera laus og allt þannig útbúið, að sem auðveldast sé að þvo og sótthreinsa salernið. Hafa má salernið innanhúss í sérstökum klefa, ef góður loftsúgur er í klefanum og það er hreinsað daglega.

22. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera hreint og saurílátin tæmd áður en þau fyllast.

23. gr.

Heilbrigðisnefnd skal segja til um það, hvar megi láta saur úr salernum.

24 20. jan.

24. gr.

Ef engin salerni fylgja húsum þeim, sem eldri eru en þessi samþykkt, eða þau eru illa gerð eða óþrifleg, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húsráðendum, að þeir geri ný salerni samkvæmt 21. gr. Heimilt er heilbrigðisnefnd að láta byggja salerni til almenningsnota, eitt eða fleiri. Kostnað við byggingu þeirra og hirðingu skal greiða úr sveitarsjóði.

Um sorp og önnur óhreinindi.

25. gr.

Hverju húsi skal fylgja sorpkista, sem heilbrigðisnefnd álítur viðunanlega. Skal í hana safna allri ösku og sorpi, sem til fellur frá húsinu, og það flutt út í sjó, eða á annan þann stað, sem heilbrigðisnefnd samþykkir. Sé misbrestur á, að þessu sé hlýtt, má heilbrigðisnefnd láta útbúa sorpkassa, safna í þá og láta sorpið burt á kostnað húseiganda.

26. gr.

Nú álítur hreppsnefnd heppilegra, að sérstakur maður sé ráðinn til að hreinsa sorp úr bænum, og er henni það þá heimilt.

27. gr.

Það er skylda útgerðarmanna að sjá um, að flytja allt slor og allan fiskúrgang, sem ekki er safnað í gryfjur með ráði heilbrigðisnefndar eða hagnýtt á annan hátt, samdægurs svo langt út á sjó, að það berist ekki aftur upp í fjöruna.

28. gr.

Þegar lóðir eru stokkaðar upp eða beitt, skal öllu rusli af lóðunum og beituúrgangi safnað saman í ílát og það flutt burtu jafnóðum með slorinu.

Formenn og bátaeigendur bera ábyrgð á, að ákvæðum þessarar greinar sé hlýtt.

29. gr.

Til frekari tryggingar ákvæðum 28. gr., skal kjósa á hreppsfundi 2 menn eða fleiri, ef þurfa þykir, sem hafi ásamt heilbrigðisnefnd og bryggjuformanni eftirlit með hreinlæti kringum bryggjur og í beitningarskúrum yfir vertíðina. Geri þeir heilbrigðisnefnd viðvart, ef einhverjir kynnu að brjóta í bága við þessi ákvæði eða önnur þar að lútandi.

30. gr.

Öll fiskverkun og verkun á fiskúrgangi skal fara fram á þeim svæðum, sem heilbrigðisnefnd ákveður til þess.

31. gr.

Á lóð kauptúnsins eða í nágrenni við hana má ekki reka neinn þann iðnað, sem óhollusta fylgir, óþefur eða óþrifnaður. Skal allur iðnaður, þar með talin fiskverkun og annað þvílíkt, háður eftirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum, að því er hreinlæti snertir, bæði utan húss og innan.

32. gr.

Verksmiðjur, sem reistar kunna að verða, og vinnustofur, þar með talin fiskverkunar- og beitningarhús, skulu háð eftirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum, að verkafólki sé þar ekki hætta búin af illri aðbúð. Séð skal fyrir nægilegu loftrúmi og loftræstingu. Nægileg upphitun skal vera í öllum vinnustofum, og nær það ákvæði einnig til beitningarhúsa, sem unnið er í að vetrarlagi.

Um samkomuhús og sölubúðir.

33. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með samkomuhúsum og sölubúðum í kauptúninu og sjá um, að slíkir staðir séu hreinsaðir svo oft, sem hún álítur þess þörf, og af þeim, sem hún álítur til þess færa. Skulu þessi hús þvegin hátt og lágt og að minnsta kosti einu sinni á ári og gólf í þeim hvern þann dag, sem notuð eru.

34. gr.

Í verzlunarbúðum, skólum og öllum þeim húsum, sem notuð eru til almennra mannfunda, skulu vera nægilega margir hrákadallar, og séu þeir vandlega hreinsaðir í hvert sinn, sem húsið er notað.

35. gr.

Hverju samkomuhúsi skulu fylgja salerni svo mörg og stór, sem heilbrigðisnefnd telur nauðsynlegt, og þannig útbúin og hirt, sem nefndin mælir fyrir um.

Um skóla.

36. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða skólahús í kauptúninu, hvort heldur eru í opinberri eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári.

37. gr.

Hver kennslustofa skal vera svo stór, samanborið við nemendafjölda, sem héraðslæknir álítur viðunandi. Allir gluggar skulu vera á hjörum, sé ekki önnur loftræsting. Gólf skulu þvegin daglega, en ekki sópuð.

38. gr.

Ef nemandi eða kennari hefur berklaveiki eða annan næman sjúkdóm og læknir álítur, að um smithættu sé að ræða, þá er heilbrigðisnefnd skylt að banna, að nemandi eða kennari komi í skólann, þar til smithættan að dómi læknis er um garð gengin.

Um matvæli.

39. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á, að ekki sé höfð á boðstólum matvara, sem sé svikin, skemmd eða skaðleg fyrir heilsu manna, og eiga frumkvæði að aðgerðum þar að lútandi samkvæmt lögum nr. 24 1. febr. 1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum, svo og reglugerðum samkvæmt þeim lögum.

40. gr.

Nú er bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn, að einhver matvara sé skemmd eða skaðleg, og skal þá eyðileggja vöruna eða gera hana á einhvern hátt óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, sem vöruna hefur á boðstólum.

41. gr.

Kjöt af veikum skepnum eða sjálfdauðum má ekki selja til manneldis.

42. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað matvælasölu, ef sölustaður virðist óhæfur vegna óþrifnaðar. Svo getur nefndin og bannað matvælasölu um stundarsakir, ef næmur sjúkdómur er á sölustaðnum og hætt er við, að salan greiði sjúkdómnum götu.

24 20. jan.

Um slátrun.

43. gr.

Skepnum má ekki slátra við götu eða á almannafæri, heldur skal það gert að húsabaki eða innan girðingar. Þegar slátrun er lokið, skal þrifa til á blóðvelli og flytja allt burt, sem til óþrifnaðar er.

Sullum skal safna í sérstakt ílát og brenna.

Hundar mega ekki koma nálægt slátrun.

44. gr.

Enginn má slátra skepnum til að selja, nema hann hafi til þess skriflegt leyfi heilbrigðisnefndar, og verður hann að fullnægja þeim ákvæðum um þrifnað og tilhögun, sem hún setur.

Um hundahald.

45. gr.

Allt hundahald er óheimilt í kauptúninu.

Um mjólkursölu.

46. gr.

Öll mjólkursala skal háð eftirliti heilbrigðisnefndar, og getur nefndin bannað mjólkursölu á eða frá heimili, ef næmur sjúkdómur gengur á heimilinu, eða ástæða er til að halda eða vissa fyrir, að kýrnar séu veikar.

Berklaveikar manneskjur mega hvorki hirða kýr, mjólka eða hafa með höndum þá mjólk, sem selja skal.

47. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað mjólkursölu, ef óþriflega er farið með mjólkina eða hreinlæti í fjósum og hirðing kúnna er í svo löku standi, að erfitt verði að forðast, að mjólkin óhreinkist.

Um brauðgerðarhús.

48. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á þeim brauðgerðarhúsum, sem rekin kunna að verða í kauptúninu. Bakarar eru skildir til að hlýta fyrirmælum hennar, að því er hreinlæti snertir.

Enginn má reisa brauðgerðarhús eða byrja bakaraiðn í eldra húsi nema með fengnu leyfi heilbrigðisnefndar, og skal hann hlýða fyrirmælum hennar um alla tilhögun.

Tóbaksnautn er bönnuð í brauðgerðarhúsum, og enginn má sofa í stofum, sem notaðar eru til brauðgerðar.

49. gr.

Bakarar skulu hafa hvítar yfirhafnir yztar klæða, sem ávallt séu hreinar. Þeir skulu og þvo höfuð sitt og hendur, áður en þeir taka til starfa. Deig má ekki hnoða með fótum.

50. gr.

Þeir menn mega ekki vinna að brauðgerð, sem hafa lungnatæringu eða annan næman sjúkdóm eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Bakarar og afgreiðslufólk í brauðbúðum skulu í byrjun hvers árs láta heil-

brigðisnefnd í té heilbrigðisvottorð frá lækni. Auk þess getur nefndin krafizt slíks vottorðs, ef henni þykir ástæða til. 24 20. jan.

Um næma sjúkdóma.

51. gr.

Komi hættuleg farsótt upp í hreppnum eða nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli um hreinlæti utan húss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv., en í samþykkt þessari felast.

Um kirkjugarða.

52. gr.

Þá er gera skal kirkjugarð, skal leita álits heilbrigðisnefndar, og getur hún heimtað, að garðsstæðið sé þurrkað með lokræsum, ef það er svo rakt, að vatn komi nokkru sinni upp í grafirnar.

Vatnsból má ekki vera nær kirkjugarði á jafnsléttu eða undan brekku en bilið sé 100 m. Allir kirkjugarðar skulu vera grasi grónir. Grafa skal svo djúpt, að tveggja álna moldarlag sé ofan á kistu.

Um sektir.

53. gr.

Ef menn brjóta samþykkt þessa eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá skipun, sem heilbrigðisnefnd gefur samkvæmt henni, þá varðar það sektum, allt að 1000 krónum, er renna í sveitarsjóð.

Ef heilbrigðisnefnd kýs heldur að láta vinna verk það, sem vanrækt hefur verið, á kostnað þess, sem verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða þann kostnað, sem af því leiðir, til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá þeim, sem sekur er.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 20. janúar 1949.

Eysteinn Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

25 15. febr.

um ríkisábyrgð vegna bátaútvegsins o. fl.

1. gr.

Ríkissjóður ábyrgist framleiðendum söluverð það á framleiðslu þeirra til útflutnings, sem ákveðið er í 2., 4. og 6. gr. reglugerðar þessarar.

2. gr.

1. Þorskflök með roði, vafin í pergamentpappír í 3 kg eða 7 enskra punda (lbs.) stykkjum, 8 í ks. á 24 kg eða 56 lbs. nettó, pr. lb. fob. kr. 1.33
2. Þorskflök með roði í 1 kg öskjum án cellophan, 25 öskjur í ks. á 25 kg nettó, pr. lb. fob. ..... — 1.46

25 15. febr.

3. Þorskflök með roði í 2 lbs. öskjum án cellophan, 25 öskjur í ks. á 50 lbs. nettó, pr. lbs. fob. ..... kr. 1.50
4. Þorskflök með roði í ½ kg öskjum án cellophan, 50 öskjur í ks. á 25 kg nettó, pr. lb. fob. ..... — 1.52
5. Ýsuflök vafin í pergamentpappír í 3 kg eða 7 lbs. stykkjum, 8 í ks. á 24 kg eða 56 lbs. nettó, pr. lb. fob. ..... — 1.40
6. Ýsuflök í 2 lbs. öskjum án cellophan, 25 öskjur í ks. á 50 lbs. nettó pr. lb. fob. ..... — 1.60
7. Steinbítsflök, roðlaus, vafin í pergament í 3 kg eða 7 lbs. stykkjum, 8 í ks. 24 kg eða 56 lbs. nettó, pr. lb. fob. ..... — 1.52
8. Karfaflök, roðlaus, vafin í pergament í 3 kg eða 7 lbs. stykkjum, 8 í ks. 24 kg eða 56 lbs. nettó, pr. lb. fob. ..... — 1.23
9. Flatfiskur (skarkoli, þykkvalúra og lúða) I. 1¼ lb. og þar yfir, heilfrystur í 21 lbs. stykkjum (3×7 lbs. í hverju stykki) 3 stk. í ks. 63 lbs. nettó, pr. lb. fob. ..... — 1.50
10. Flatfiskur (skarkoli, þykkvalúra) II. ¾—1¼ lb. heilfrystur í 21 lbs. stykkjum (3×7 lbs. í hverju stykki) 3 st. í ks. 63 lbs. nettó, pr. lb. fob. — 1.36
11. Flatfiskur (skarkoli, þykkvalúra) III. 250 g — ¾ lb. heilfrystur í 21 lbs. stykkjum (3×7 lbs. í hverju stykki) 3 stk. í ks. 63 lbs. nettó. pr. lb. fob. ..... — 1.24
12. Flatfiskflök (skarkoli, þykkvalúra og lúða) vafin í pergament, í 7 lbs. öskjum, 8 í ks. 56 lbs. nettó, pr. lb. fob. ..... — 3.23

Verð það á flökum af bolfiski, sem hér um ræðir, miðast við, að flökin séu þunnildalaus.

3. gr.

Ríkissjóður tekur að sér að greiða hraðfrystihúsunum upp í geymslukostnað kr. 25.00 á mánuði hverjum á hverja smálest af frystum fiski, sem framleiddur er á árinu 1949 samkv. skilgreiningu í 2. gr. reglugerðar þessarar. Þó skal ríkissjóður aldrei greiða meira en sem nemur því, sem greitt var í þessu skyni fyrir framleiðslu ársins 1948, að viðbættum kr. 2000000.00. Greiða skal fyrir birgðir eins og þær eru í byrjun hvers mánaðar.

4. gr.

1. Þorskur, stór og smár, en þó eigi undir 12″, og langa I. fl. incl. 10% II. fl., pr. kg fob. ..... kr. 2.25
2. Þorskur, stór og smár, en þó eigi undir 12″, og langa II. fl. Það, sem fram yfir er 10%, er um getur í 1. tölul., pr. kg fob. ..... — 2.00
3. Þorskur, stór og smár, en þó eigi undir 12″, og langa III. fl., pr. kg fob. — 1.80
4. Þorskur, stór og smár, en þó eigi undir 12″, og langa IV. fl., pr. kg. fob. — 1.60
5. Þorskur og langa, handfiskur undir 12″ pr. kg fob. ..... — 1.80
6. Ýsa, eigi undir 12″, I. fl. incl. 10% II. fl., pr. kg fob. ..... — 2.25
7. Ýsa, eigi undir 12″, II. fl. það, sem fram yfir er 10%, er um getur í 6. tölul., pr. kg fob. ..... — 2.00
8. Keila, eigi undir 12″, I. fl. incl. 10% II. fl., pr. kg fob. ..... — 1.26
9. Keila, eigi undir 12″, II. fl., pr. kg fob. ..... — 1.16
10. Keila, eigi undir 12″, III. fl., pr. kg fob. ..... — 1.06
11. Ufsi, eigi undir 12″, I. fl. incl. 30% II. fl., pr. kg fob. ..... — 1.55
12. Ufsi, eigi undir 12″, II. fl., pr. kg fob. ..... — 1.30
13. Ufsi, eigi undir 12″, III. fl., pr. kg fob. ..... — 1.10

5. gr.

Ríkissjóður tekur að sér að greiða saltfiskeigendum rýrnun á saltfiski, sem framleiddur er til útflutnings á árinu 1949, sem hér segir:

Fyrir 1. geymslumánuð 4½%
— 2. — ..... 3 %
— 3. — 2½%
— 4. — 1½%

og eftir 4. geymslumánuð 1% á mánuði hverjum, þar til fiskurinn hefur verið fluttur út.

Ekki greiðist rýrnun af yngri fiski en eins mánaðar, miðað við lok framleiðslumánaðar og þann dag, sem fermingu hvers farms er að fullu lokið. Þó skal aldrei greiða minni rýrnun fyrir útfluttan fisk, en sem svarar fyrsta geymslumánuði. Hver byrjaður mánuður telst sem heill mánuður.

Rýrnun greiðist þó því aðeins, að útflytjandi eigi enga sök á drætti þeim, sem verða kann á útflutningi fisksins og enn fremur að framleiðandi hafi tilkynnt saltfiskframleiðslu sína samkvæmt settum reglum.

6. gr.

Þorskþunnildi, söltuð, með eða án himnu, fullstaðin, metin og pökkuð í hessian, 25 kg í pakka, pr. kg fob ..... kr. 2.00

7. gr.

Ríkissjóður tekur að sér að greiða framleiðendum fyrir þorskflök söltuð til útflutnings í tunnum á 110—114 kg nettó, fullstaðin og metin, pr. tn. fob .. kr. 48.83

8. gr.

Ábyrgð ríkissjóðs samkvæmt 1. til 6. gr. miðast við, að heimilt sé að verðjafna milli fisktegunda og verkunaraðferða, enda gildir þá ábyrgðin sem meðaltalsábyrgð. Óheimilt er að salta ýsu, ef með nokkru móti er unnt að frysta hana eða selja hana ísvarða til útflutnings.

9. gr.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið getur ákveðið hversu haga skuli fiskframleiðslu á hverjum stað og tíma með tilliti til hagnýtingar hinna ýmsu fisktegunda, svo og pökkunar, og er þá óheimilt að framleiða aðrar fisktegundir til útflutnings eða verka fiskinn á annan hátt en ráðuneytið hefur ákveðið. Ráðuneytið getur einnig sett reglur um móttöku fisks hjá fiskvinnslustöðvum.

10. gr.

Ábyrgð sú, sem um ræðir í 1. og 2. gr., miðast við að fiskurinn fullnægi á hverjum tíma kröfum fiskmatsins sem I. flokks vara.

11. gr.

Ábyrgð sú, sem um ræðir í 4. gr., miðast við saltfisk, sem er fullsaltaður og fullstaðinn, metinn af löggiltum matsmönnum og pakkaður í hessianstriga.

Ríkisstjórnin getur síðar ákveðið, hvort þurrka skuli einhvern hluta saltfisksins og mun þá ákveða verðtryggingu hans.

12. gr.

Selji hlutasjómenn og útgerðarmenn fisk sinn öðrum, skal kaupandinn, ef krafizt verður, færa sönnur á, sem ráðuneytið metur gildar, að hann hafi greitt það lágmarksverð á fiskinum, sem auglýst hefur verið af ráðuneytinu.

13. gr.

Allir þeir, sem framleiða fisk, er ábyrgð ríkissjóðs samkv. 1. kafla laga nr. 100 1948, um dýrtíðarráðstafanir vegna atvinnuveganna, tekur til, skulu gefa skýrslu um framleiðslu sína í því formi og svo oft, sem ráðuneytið telur nauðsynlegt.

25 15. febr.

14. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar ná einungis til þess fisks, sem aflað er af báta-útveginum.

15. gr.

Ríkisstjórnin getur falið sérstakri nefnd að annast alla framkvæmd reglugerðar þessarar.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 100 1948, til að öðlast gildi þegar í stað, og er jafnframt felld úr gildi reglugerð nr. 25 11. febrúar 1948.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 15. febrúar 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Gunnl. E. Briem.

26

KANADASJÓÐUR

til styrktar íslenzkum námsmönnum.

Ársreikningur 1948.

Höfuðstóll:

1.	Eign frá fyrra ári, samkvæmt birtum reikningi	kr. 127585.87
2.	Tekjur umfram gjöld, samkvæmt eftirfarandi reikningi	— 3340.39
		Kr. 130926.26

Eignum sjóðsins er þannig háttað:

1.	Veðdeildarbréf	kr. 11000.00
2.	Sogsvirkjunarbréf	— 1000.00
3.	Veðskuldabréf	— 83766.68
4.	Handhafaskuldabréf með ríkisábyrgð	— 26000.00
5.	Sparisjóðsinnstæða	— 9159.58
		Kr. 130926.26

Tekjur:

1.	Vextir af veðdeildarbréfum	kr. 540.00
2.	— — Sogsvirkjunarbréfi	— 40.00
3.	— — veðskuldabréfum	— 4044.00
4.	— — handhafaskuldabréfum	— 992.17
5.	— — sparisjóðsinnstæðu	— 164.22
6.	Vaxtamismunur á keyptum handhafabréfum	— 1560.00
		Kr. 7340.39

Gjöld:

1.	Styrkur til Björns læknis Jónssonar, til framhaldsnáms í læknisfr.	kr. 2000.00
2.	— — Björgvins Torfasonar stúdents, til náms í fiskiðnfræði	— 2000.00
3.	Lagt við höfuðstól	— 3340.39
		Kr. 7340.39

Forsætisráðuneytið, 24. janúar 1949.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

REIKNINGUR 27

Spítalasjóðsins Vinaminning á Eyrarbakka, 1948.

Tekjur:

1.	Í sjóði 1. janúar 1948	kr. 16597.79
2.	Gjafir á árinu	— 828.00
3.	Vextir af sparisjóðsinnstæðu	— 384.71
4.	Vextir af verðbréfum	— 275.00
		Kr. 18085.50

Gjöld:

	Í sjóði í árslok, verðbréfum og sparisjóðsbók	kr. 18085.50
		Kr. 18085.50

Eyrarbakka, 31. desember 1948.

Bragi Ólafsson. Árelíus Níelsson. Aðalheiður Bjarnadóttir.

REIKNINGUR 28

Berklavarnasjóðs Ólafs Halldórssonar, konferenzráðs.

Ársreikningur 1948.

Höfuðstóll:

1.	Eign frá fyrra ári, samkvæmt birtum reikningi	kr. 2068.65
2.	Aukning á árinu 1948, samkvæmt eftirfarandi reikningi	— 73.38
		Kr. 2142.03

Eignum sjóðsins er þannig háttað:

1.	Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands h.f.	kr. 200.00
2.	Innstæða í sparisjóði	— 1942.03
		Kr. 2142.03

Tekjur:

1.	Arður af hlutabréfum í Eimskipafélagi Íslands	kr. 8.00
2.	Vextir af sparisjóðsinnstæðu	— 65.38
		Kr. 73.38

Gjöld:

	Lagt við höfuðstólinn	kr. 73.38
		Kr. 73.38

Forsætisráðuneytið, 24. janúar 1949.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

29

REIKNINGUR

Minnisvarðasjóðs Hannesar Hafsteins.

Ársreikningur 1948.

Höfuðstóll:

1.	Eign frá fyrra ári, samkvæmt birtum reikningi	kr. 521.38
2.	Aukning árið 1948, samkvæmt eftirfarandi reikningi	— 18.23
		Kr. 539.61

Tekjur:

	Vextir af sparisjóðsinnstæðu	kr. 18.23
		Kr. 18.23

Gjöld:

	Lagt við höfuðstólinn	kr. 18.23
		Kr. 18.23

Forsætisráðuneytið, 24. janúar 1949.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

30

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs til Sviþjóðarferða, árið 1948.

Höfuðstóll:

1.	Eign frá fyrra ári, samkvæmt birtum reikningi	kr. 8045.58
2.	Aukning á árinu 1948, samkvæmt eftirfarandi reikningi	— 299.18
		Kr. 8344.76

Eignum sjóðsins er þannig háttað:

1.	Veðdeildarbréf	kr. 7000.00
2.	Innstæða í sparisjóði	— 1344.76
		Kr. 8344.76

Tekjur:

1.	Vextir af veðdeildarbréfum	kr. 280.00
2.	Vextir af sparisjóðsinnstæðu	— 19.18
		Kr. 299.18

Gjöld:

	Lagt við höfuðstólinn	kr. 299.18
		Kr. 299.18

Forsætisráðuneytið, 24. janúar 1949.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Lög um veitingu ríkisborgararéttar, undirskrifuð af forsetanum 26. janúar 1949, nr. 1.

Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda, undirskrifað af forsetanum 13. janúar 1949, nr. 2.

Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1949, undirskrifuð af forsetanum 14. febrúar 1949, nr. 3.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að leyfa innflutning á síldarbræðsluskipi, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 4.

Lög um kjötmat o. fl., undirskrifuð af forsetanum 22. febrúar 1949, nr. 5.

Lög um afnám laga nr. 54 31. maí 1927, um breyting á lögum nr. 30 20. október 1913, um umboð þjóðjarða, undirskrifuð af forsetanum 23. febrúar 1949, nr. 6.

Forsetabréf um heiðursmerki Rauðakross Íslands, undirskrifað af forsetanum 24. febrúar 1949, nr. 7.

Lög um breyting á lögum nr. 42 5. apríl 1948, um útflutning og innflutning á íslenzkum og erlendum gjaldeyri, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 8.

Lög um breyting á lögum nr. 64 23. júní 1932, um kirkjugarða, undirskrifuð af forsetanum 26. febrúar 1949, nr. 9.

Lög um framlenging á gildi laga nr. 33 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f Eimskipafélags Íslands, undirskrifuð af forsetanum 28. febrúar 1949, nr. 10.

Lög um afhending skyldueintaka til bókasafna, undirskrifuð af forsetanum 8. marz 1949, nr. 11.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja f. h. ríkissjóðs lóð á horni Þverholts og Stakkholts í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, undirskrifuð af forsetanum 14. marz 1949, nr. 12.

Lög um vöruhappdrætti fyrir Samband íslenzkra berklasjúklinga, undirskrifuð af forsetanum 16. marz 1949, nr. 13.

Lög um breyting á lögum frá 29. des. 1948, um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1949 með viðauka, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 14.

Lög um breyting á lögum nr. 59 7. maí 1946, um sérstakar fyrningarafskriftir, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 15.

Lög um breyting á lögum nr. 6 9. janúar 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 16.

AUGLÝSING

31
21. febr.

um breyting á reglugerð nr. 164 13. des. 1948, um breytingu á reglugerð nr. 167, 21. des. 1946, um áhættuiðgjöld og flokkun starfsgreina samkv. 113. gr. laga nr. 50 frá 1946, um almannatryggingar.

1. gr.

Breyting sú á iðgjaldi í 3. áhættuflokki, er felst í auglýsingu nr. 164/1948, tekur ekki til iðgjalda vegna ökumanna bifreiða fyrr en við lok yfirstandandi bifreiðaskattsárs.

9

16. dag marzmánaðar 1949. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

31 21. febr.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkv. 113. gr. laga nr. 50/1946, um almannatryggingar, öðlast þegar gildi, og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. febrúar 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

32 21. febr.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Grindavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.50 á m^2 gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 22.00 á ári af m^2.
3. Til götu og hafnarlýsingar á kr. 1.00 hver kwst.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst. Auk þessa skal greiða fastagjald, kr. 5.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 3.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö.

C. Vélar.

Þar, sem orkan er notuð til vélareksturs, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 65 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 125.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til vinnulagna við byggingar, meðan á byggingu stendur.
2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 19 aura hver kwst. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegi og 1 stund síðdegis.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 14 aura hver kwst., enda sé þá minnsta ársnotkun 6000 kwst. Heimilt er að rjúfa straum allt að 3 stundum á sólarhring, en þó hæst 1½ stund í senn.

2. Um kwst.mæli á 5 aura hver kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 23. 32
Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar: 21. febr.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b. Að notandinn setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 Amp.	kr. 2.00	á mánuði.
2.	— einfasa mælum 50 Amp. og minni	— 3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 Amp.	— 7.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 Amp.	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1.	Grunngjald fyrir hverja loftlínuheimtaug	kr. 800.00
2.	Grunngjald fyrir hverja jarðlínuheimtaug	— 1000.00

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 12.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húsa og mannvirkja. Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samrýmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það, láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðað við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsetningu er lokið, eða þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt. Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjaldsins um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði á eftirstöðvunum.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar, og (eða) gildleiki víra meiri en 3×70 qmm, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 10 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafar-

32 laust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 10 króna
21. febr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 21. febrúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

33 25. febr.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Vopnafjarðarkauptún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Vopnafjarðarhöfn, innri höfnin, takmarkast af línu, sem hugsast dregin frá suðurenda Leiðarhafnarhólma í brúna á Hofsá.

Ytri takmörk hafnarinnar eru fyrir innan línu, sem hugsast dregin úr suðurenda Leiðarhafnarhólma í stefnu utantil við Drangsnes.

Gjöld af skipum, sem til hafnarinnar leita, skal aðeins miða við innra hafnarsvæðið, en takmörk ytri hafnar eru sett aðeins með tilliti til friðunar fyrir skotum, fugla- og seladrápi og öðrum ágangi.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Að nýafstöðnum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Vopnafjarðarhrepps kjósa 3 menn í hafnarnefnd, og jafnmarga til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs, fyrir hönd hreppsnefndar, enda ber sveitarsjóður ábyrgð á eignum og skuldbindingum sjóðsins.

3. gr.

Til þess að standast kostnað við hafnarmannvirki og árlegan reksturskostnað, skal stofna hafnarsjóð. Í hafnarsjóð renna allar tekjur, sem ákveðnar eru með reglugerð þessari. Við lok hvers reikningsárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsár. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar.

Fyrir fyrsta nóv. ár hvert skal hreppsnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Vopnafjarðarhrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar

á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum. 33 25. febr.

4. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

5. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar, eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip, að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarnefndar, eða umboðsmanns hennar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

6. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða, hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er geti tekið á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið, eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

7. gr.

Ekki má festa skipi við bólvirki né bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast, að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og bólvirkis eða bryggju.

8. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

9. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

Hrökkvi andvirði hins selda skips ekki fyrir kostnaðinum er eigandi þess ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

IV. KAFLI

Um notkun bryggju og bólvirkja.

10. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu, að öðru jöfnu, þau skip, sem sigla eftir fastri

33 auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og ból-
25. febr. virkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja, meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

11. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

12. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skilt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis, bryggju eða milli skipa, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið, unz úr er bætt.

13. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess.

V. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

14. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefndin hafi veitt samþykki til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð samgöngumálaráðuneytisins. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum allt að 10 þús. krónur, og getur hafnarnefnd látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda.

Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana skal leita samþykkis samgöngumálaráðuneytisins.

15. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingar einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð, er þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri, auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

16. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd samþykkir. Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggju eða bólvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

17. gr. 33

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppfyllingar á hafnarsvæðinu. 25. febr.

VI. KAFLI
Um almenna reglu.

18. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir hreppstjóra eða sýslumanni, en skipunum hafnarnefndar eða starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

19. gr.

Öll skot við og á höfninni eru stranglega bönnuð.

20. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldavélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álíti hafnarnefnd, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

VII. KAFLI
Hafnargjöld.

21. gr.

Öll skip, 12 smálestir og stærri, skulu greiða hafnargjald, er þau koma á innri Vopnafjarðarhöfn og hafa samband við land.

Undanþegin eru skip, sem leita hafnar vegna óveðurs eða sjóskemmda, svo og varðskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip og skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna.

Hafnargjöld greiðast af brúttó-stærð skips og reiknast í heilum tölum.

22. gr.

Skip og bátar, sem eru eign búsettra manna á Vopnafirði, skulu greiða hafnargjöld einu sinni á ári, kr. 5.00 af hverri brúttó-smálest, opnir trillubátar 6 smál. og minni kr. 20.00 á ári. Gjalddagi sé fyrsti ágúst ár hvert. Öll önnur skip nema þau, sem undanskilin eru í 21. gr., 12 smálestir og stærri, greiði kr. 0.40 af hverri brúttó-smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó ekki oftar en 6 sinnum á ári.

Innlend strandferðaskip skulu einungis greiða hafnargjald í fyrsta skipti, er þau koma í höfn ár hvert.

23. gr.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, og skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjótjóns.

33 25. febr.

24. gr.

Nú eiga einstaklingar eða félög hafskipabryggju innan hafnarsvæðis og má þá ekki taka í hafnarsjóð bryggjugjald eða gjald af vörum, sem um þær bryggjur fara, fyrr en hafnarsjóður hefur komið upp sambærilegu mannvirki til afgreiðslu skipa.

Heimilt er að innheimta þessi gjöld í hafnarsjóð, þegar byrjað er á framkvæmdum hafnarmannvirkja.

25. gr.

Hvert skip, er leggst að bryggju eða skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af brúttóstærð skipsins, talið í heilum tölum:

a. Af aðkomubátum:

5— 12	smálestir	kr. 10.00
12— 40	smálestir	— 15.00
40— 60	smálestir	— 20.00
60—100	smálestir	— 30.00
100	smálestir og stærri	— 45.00

b. Heimabátar (árgjald):

6—12	smálestir	— 50.00
12	smálestir og stærri	— 80.00
Trillubáta	.....	— 25.00

c. Öll önnur skip, þar á meðal strandferðaskip, skulu greiða kr. 0.20 af hverri nettósmálest.

VIII. KAFLI
Vörugjald.

26. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem útskipað er eða afskipað á höfninni, þó með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

27. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast í land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert vörugjald.

28. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar.
c. Afli skipa, lagður á land, þegar skip kemur úr veiðiför.
d. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

29. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum, af hverri sendingu sérstaklega, brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og eru skipstjóri eða afgreiðslumaður skipa, skyldir til að láta hafnarnefnd í té afrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts, gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún, hvenær sem er, látið ákveða

vörumagnið á þann hátt, er hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira, en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af. 33 25. febr.

Vöru skal flokka til vörugjalds, eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðist eftir því, er þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarnefnd, en úrskurði hennar má áfrýja til hreppsnefndar.

A. Gjald fyrir aðfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald kr. 0.30 hver 100 kg:
   Kol, salt, sement.
2. flokkur. Gjald kr. 0.40 hver 100 kg:
   Blý, brýni, eldfastur leir og steinn, vír, hverfissteinar, kaðlar, kítti, járn og stálvörur, krít, málningarvörur, sódi, þakpappi, þakjárn og asbest.
3. flokkur. Gjald kr. 1.50 hver tunna:
   Benzín og olía á tunnum.
4. flokkur. Gjald kr. 0.60 hver 100 kg:
   Bækur, smurningsolíur, baðlyf, sápuvörur, fiskilínur, kálmeti, kartöflur, hey, kornvörur, leður, linoleum, pappír, strigavörur, rúðugler, segldúkur, seglgarn, togleður, tvistur.
5. flokkur. Gjald kr. 0.80 hver 100 kg:
   Ávextir, kaffi, kókó, brauðvörur, jurtafeiti, te, sykur, leirvörur.
6. flokkur. Gjald kr. 1.20 hver 100 kg:
   Þurrir ávextir, niðursuðuvörur, eldspýtur, glervörur, glysvarningur, leðurvörur, leikföng, lyfjavörur, léttar vörur, nýlenduvörur, tóbaksvörur, sælgætisvörur, vefnaðarvörur.
7. flokkur. Gjald kr. 0.80 hver 100 kg:
   Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
8. flokkur. Gjald kr. 0.10 hvert teningsfet:
   Timbur, tunnuefni og líkar vörur.
9. flokkur. Gjald kr. 0.20 hvert teningsfet:
   Bifreiðar, húsmunir, hljóðfæri.

B. Gjald fyrir brottfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald kr. 0.40 hver 100 kg:
   Fiskur í hvers konar ástandi, lýsi, gærur, ís, síld, kjöt, garnir, hrogn, mör, tólg.
2. flokkur. Gjald kr. 0.80 hver 100 kg:
   Ull og ullarvörur, hert skinn.
3. flokkur. Gjald kr. 1.20 hvert kg:
   Dúnn, fiður.
4. flokkur. Gjald fyrir hvern lifandi grip:
   Kindur 1 kr., stórgripir 4 kr.
5. flokkur. Minnsta gjald kr. 0.60 fyrir hvert stykki.

Þótt vörur flokkaðar undir brottfluttar vörur flytjist til staðarins, eða vörur flokkaðar undir aðfluttar vörur, flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið. Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir, hvernig flokka skuli, ákveður hafnarnefnd.

30. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar, skal greiða 10 aura fyrir hvern fermetra lands, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burt innan tveggja sólarhringa. Gjald

33 þetta reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir, eða brot úr þeim. Gjald fyrir mikið
25. febr. vörumagn má ákveða með samningi.

31. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

IX. KAFLI
Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

32. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar, sér um innheimtu allra hafnargjalda.

33. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og bryggjugjalds. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum, unz gjöldin eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

34. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 29. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í vörunni, unz gjaldið er greitt.

Vörugjald af vörum, sem lagðar eru á land á hafnarsvæðinu, fellur í gjalddaga, um leið og varan er sett á land, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip. Afgreiðslumaður skips skal standa skil á greiðslu vörugjaldsins.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

35. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

IX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

36. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það, áður en einn mánuður er liðinn frá því, að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fram fara af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, er hefur krafizt þess, ef matsupphæðinni verður ekki breytt til hækkunar, er nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

37. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

38. gr. 33

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum frá 20.00—10000.00 krónum, nema 25. febr.
þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.
Sektirnar renna í hafnarsjóð Vopnafjarðar.

39. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 25. febrúar 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

GJALDSKRÁ 34

28. febr.

fyrir Rafveitu Miðneshrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Miðneshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.50 á m^2 gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af m^2.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst. Auk þessa skal greiða fastagjald kr. 5.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 3.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal teljast sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö.

C. Vélar.

Þar sem orkan er notuð til vélareksturs, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 65 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 125.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til vinnulagna við byggingar, meðan á byggingu stendur.
2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 19 aura hver kwst. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegi og 1 stund síðdegis.

34 28. febr.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 14 aura hver kwst., enda sé þá minnsta ársnotkun 6000 kwst. Heimilt er að rjúfa straum allt að 3 stundum á sólarhring, en þó hæst 1½ stund í senn.
2. Um kwst.mæli á 5 aura hver kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 23.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandinn setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 30 Amp. og minni	kr. 2.00	á mánuði.
2.	— einfasa mælum 50 Amp. og minni	— 3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 Amp.	— 7.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 Amp.	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

	Brunabótamat:	Jarðlína:	Loftlína:
Frá kr.	0— 10000.00	kr. 1000.00	kr. 800.00
— —	10000— 25000.00	— 1300.00	— 1025.00
— —	25000— 50000.00	— 1600.00	— 1350.00
— —	50000— 75000.00	— 1875.00	— 1525.00
— —	75000—100000.00	— 2000.00	— 1600.00
— —	100000 og yfir	— 2100.00	— 1700.00

Ef brunabótamat á húsi er gamalt getur rafveitustjóri samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði á eftirstöðvunum. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar, og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar, og (eða) gildleiki víra meiri en 3×70 qmm., skal húseigandi greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

34
28. febr.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 10 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 10 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps, nr. 93 7. maí 1947.

Atvinnumálaráðuneytið, 28. febrúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

SAMÞYKKT

35
1. marz

um lokunartíma sölubúða í Akureyrarkaupstað.

1. gr.

Sölubúðum á Akureyri skal lokað, eftir því sem ákveðið er í 2., 3. og 4. gr. samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga ársins skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 18. Þó skulu vera frá þessu þær undantekningar, er nú skal greina:

Aðfangadag jóla og gamlársdag skal eigi lokað síðar en kl. 13, nema þessa daga beri upp á mánudag, þá er heimilt að hafa búðir opnar til kl. 16. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla er heimilt að halda sölubúðum opnum til kl. 24. Síðasta laugardag fyrir jól (annan en Þorláksmessu, ef hana ber upp á laugardag), eða annan virkan dag skömmu fyrir jól, er heimilt að halda búðum opnum til kl. 22. Á tímabilinu frá og með 1. október til 30. apríl, skal lokað eigi síðar en kl. 16 á laugardögum (vetrartími). Á tímabilinu frá og með 1. maí til 30. september skal loka eigi síðar en kl. 12 á laugardögum, en á föstudögum er heimilt að halda búðum opnum til kl. 19 (sumartími). Þá er heimilt að halda búðum opnum til kl. 16 laugardaginn næstan fyrir Hvítasunnu.

3. gr.

Almenna helgidaga þjóðkirkjunnar, sumardaginn fyrsta, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst mega engar sölubúðir vera opnar. 1. maí og 1. desember skal lokað kl. 12 á hádegi.

4. gr.

Frá ákvæðum um lokunartíma sölubúða í samþykkt þessari skulu enn fremur þessar undantekningar:

Brauð- og mjólkursölubúðum má halda opnum á almennum helgidögum, sum-

35 ardaginn fyrsta og 17. júní frá kl. 10 f. h. til kl. 2 e. h., eingöngu til sölu á brauð-
1. marz vörum, mjólk og mjólkurvörum. Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til lyfjabúða.

5. gr.

Eftir lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja á strætum og torgum, eða annars staðar utan sölubúða kaupmanna, nokkurn þann varning, sem ekki má selja nema samkvæmt verzlunarleyfi. Heimilt er þó að selja einnig á þeim tíma kol, salt, veiðarfæri og vistaforða handa skipum, og sömuleiðis er leyfilegt að taka á móti innlendum vörum aðkomumanna í geymsluhús verzlana.

6. gr.

Þá, sem komnir eru inn í verzlun fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

7. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, þegar sérstaklega stendur á, að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga og til þess að sala fari fram í góðgerðarskyni eða til ágóða fyrir stofnanir og fyrirtæki, sem að dómi lögreglustjóra horfa til almenningsheilla.

8. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, 20—500 krónum, og renna sektirnar í bæjarsjóð. Mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal reka sem almenn lögreglumál.

9. gr.

Með samþykkt þessari fellur úr gildi samþykkt um lokunartíma sölubúða í Akureyrarkaupstað frá 15. júlí 1937.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Akureyrarkaupstaðar samkvæmt lögum nr. 17 1. febrúar 1936, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 1. marz 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

36 **HAFNARREGLUGERÐ**

3. marz

fyrir Hafnarkauptún í Hornafirði.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Takmörk hafnarinnar eru að vestan Suðurfjörður frá Hornafjarðarós inn að Melatanga. Þaðan hugsuð lína beint í Leiðarhöfða. Þaðan takmarkast höfnin af strandlengjunni sunnan Hafnarkauptúns austur á Heppu, þaðan beina línu í syðsta tanga Ægissíðu og þaðan á austasta tanga á henni. Þaðan eru takmörkin beina línu austast í Mikley út í Austurfjörur, þaðan eftir Austurfjörunni vestur að Hornafjarðarós.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Í hafnarnefnd eiga sæti 5 menn, kosnir af hreppsnefnd Hafnarhrepps að afloknum hreppsnefndarkosningum, á sama hátt og til sama tíma og aðrar fastanefndir. Varamenn skulu kosnir jafnmargir og á sama hátt. Nefndin kýs sér sjálf formann.

3. gr.

Hafnarnefnd annast framkvæmdir hafnarmála og eftirlit með höfninni og hafnarmannvirkjum, sér um viðhald og umbætur á hvorutveggja og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil undir yfirumsjón hreppsnefndar.

4. gr.

Öll gjöld, sem reglugerð þessi ræðir um, skulu renna í hafnarsjóð Hafnarhrepps. Skal honum varið til að standast kostnað af mannvirkjum, sem við höfnina eru gerð. Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum, að fengnum tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxtast, enda ber hún ábyrgð á eignum hans eins og öðru fé hreppsins.

Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsár. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar.

Fyrir fyrsta nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

III. KAFLI
Almennar reglur.

5. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni tafarlaust og enn fremur þeirra starfsmanna, er hún setur, til þess að gæta reglu. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Öll skot við höfnina og á henni eru stranglega bönnuð og sérstaklega skal gæta þess, að skot og fugladráp frá skipum og bátum á höfninni eigi sér ekki stað.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu. Álíti hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir. Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar í hvert sinn.

36 8. gr.

3. marz Skip mega ekki kasta útbyrðis í höfnina seglfestu, ösku, fiskúrgangi eða öðrum óþrifnaði, er valdið getur grynnkun eða skemmdum á hafnarsvæðinu.

Ekki má taka seglfestu í landi hafnarinnar eða landi einstakra manna á hafnarsvæðinu, nema að fengnu leyfi hafnarnefndar og þeirra, er landið kunna að eiga.

9. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip, þétta eldri skip eða framkvæma viðgerðir á þeim á annan hátt, nema leyfi hafnarnefndar komi til. Einnig þarf leyfi hafnarnefndar til þess að leggja skipum í fjörur hafnarinnar. Báta, sem ekki eru notaðir að jafnaði, má ekki geyma á stöðum, þar sem þeir eru, að dómi hafnarnefndar eða lögreglustjóra, til óþrifnaðar eða óþæginda.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra um höfnina.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei liggja svo á höfninni, að tálma fermingu eða affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða starfsmanna hennar um það, hvar skulu leggjast.

Ekki má leggja skipum og bátum svo nærri bryggjum, að eigi sé, að dómi hafnarnefndar, nægilegt og gott pláss fyrir önnur skip að komast að og frá, né heldur má leggja netum eða duflum svo nálægt bryggjum, að aðgangur verði ógreiður skipum.

Skip mega aldrei leggja svo út frá sér strengi eða önnur festartæki, að umferð tálmi. Festartæki frá skipi má aldrei leggja yfir alfaraveg.

11. gr.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus við festar á höfninni, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er tekið geti á móti fyrirskipunum hafnarstarfsmanna og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Vélbátum, sem heima eiga í Hornafirði, eða gerðir eru út þaðan og liggja við sérstök legugögn á höfninni, má ekki leggja svo að hindri eða tefji umferð um höfnina. Hafnarnefnd getur ákveðið hvar og hvernig legufæri þeirra skuli lögð. Enginn má flytja legugögn báts síns, nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er eiganda þeirra að taka þau upp án leyfis nefndarinnar.

13. gr.

Nú tregðast eigandi eða skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða skipunum hafnarnefndar eða umsjónarmanns, um að flytja skip sitt eða bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarnefnd látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

14. gr.

Eigi má festa skipum við uppfyllingar eða bryggjur, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða uppfyllingum. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að úr því sé bætt tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og bryggju eða uppfyllingar.

15. gr. 36

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, getur hafnarnefnd látið færa skipið burt á kostnað eigandans og er heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur. 3. marz

V. KAFLI

Notkun á hafnarbryggjum og geymsluhúsum.

16. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa að öðru jöfnu rétt til þess að leggjast að bryggju, þó önnur skip liggi þar fyrir og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd vísað skipum frá bryggjunni, álíti hún það nauðsynlegt vegna veðurs eða annars. Ef ágreiningur rís, ræður hafnarnefnd í hverri röð skip koma að bryggjunni.

17. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða uppfyllingar, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, er utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

18. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða uppfyllingu, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, má hafnarnefnd láta gera það á þeirra kostnað.

19. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða uppfyllingu og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burtu vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess. Hafnarnefnd getur heimtað gjald eftir vörur, sem látnar eru liggja á landi hafnarinnar.

20. gr.

Fyrir geymslu á vörum eða varningi í húsum hafnarinnar, sem til þess eru sérstaklega ætluð og ekki eru leigð öðrum með samningum, skal eigandi eða umráðamaður varningsins greiða gjald, er í hvert sinn ákveðst af hafnarnefnd. Gjald þetta var greitt áður en varningurinn er fluttur úr húsum hafnarinnar.

VI. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

21. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram bryggjur eða önnur mannvirki, né heldur breyta eða auka við þau mannvirki, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki sitt

36 til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar, og gildir leyfið aðeins til eins árs.
3. marz Skjóta má úrskurði hreppsnefndar til úrskurðar samgöngumálaráðuneytisins. Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slík mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því.

22. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingar einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun, hafa forgangsrétt, næst eiganda.

23. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna og félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, getur hafnarnefnd krafizt að sé umsjónarmaður, sem hún tekur gildan.

24. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

VII. KAFLI
Um hafnargjöld.

25. gr.

Öll skip 12 smálestir og þar yfir skulu greiða hafnargjöld, er þau koma á Hornafjarðarhöfn og hafa eitthvert samband við land.

Undanþegin hafnargjaldi eru þó herskip, varðskip, vitaskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda.

Hafnargjöld reiknast af nettóstærð skipa og í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

26. gr.

Hafnargjaldskrá.

a. Skip, sem eru eign búsettra manna í Hafnarkauptúni og skrásett þar, skulu greiða einu sinni á ári 2 krónur af hverri brúttó smálest, þó aldrei minna en 15 krónur. Auk þess greiða þau heimaskip, er stunda millilandasiglingar, 10 aura af hverri nettó smálest í hvert sinn er þau koma á höfnina úr millilandasiglingu. Lægsta gjald skal þó vera 5 krónur.
b. Skip, sem sigla eftir opinberum ferðaáætlunum, skulu greiða 10 aura af hverri brúttósmálest í hvert sinn er þau leggjast í höfnina.
c. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, með þeim undantekningum, sem að framan greinir, skulu greiða 20 aura af hverri brúttósmálest.

VIII. KAFLI
Um bryggjugjöld og festargjöld.

27. gr.

1. Gjöld af bryggjum hafnarsjóðs:

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða uppfyllingu eða að skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum smálestum, en broti skal sleppt. Greiða skal gjaldið fyrir hvern sólarhring, en hluti

úr sólarhring telst sem heill. Undanþegin bryggjugjaldi eru varðskip, herskip og vísindaleg rannsóknarskip. 36 3. marz

Gjöldin greiðast sem hér segir:

a. Af öllum aðkomuskipum greiðast 10 aurar af hverri nettósmálest. Minnsta gjald skal þó vera 5 krónur.

b. Bátar og skip, heimilisföst í Hafnarkauptúni, að stærð 10 smálestir og þar yfir, greiði 1 krónu af hverri brúttósmálest á ári. Minni bátar greiði 5 krónur á ári.

Skip, heimilisföst í Hafnarkauptúni, sem stunda millilandasiglingar, greiði þá auk þess bryggjugjald eins og aðkomuskip, meðan á þeim siglingum stendur.

c. Fyrir sérstaka notkun á hafnarbryggjum eða uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, síldarsöltun o. fl., skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald fyrir eða semja við viðkomandi aðila.

2. Gjald af bryggjum einstakra manna eða félaga:

Bryggjueigendur greiði ekkert bryggjugjald af sínum eigin fiskiskipum, eða öðrum fiskiskipum, sem stunda sjávarútveg frá Höfn og leggja afla sinn upp á bryggjur þeirra, eða taka vistir sínar og aðrar nauðsynjar til eigin notkunar.

28. gr.

Skip og bátar, önnur en herskip, varðskip og vísindaleg rannsóknarskip, sem nota bryggjufestar, sem hafnarsjóður á, skulu greiða 2 aura af hverri nettósmálest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 5 krónur á sólarhring.

IX. KAFLI
Vörugjald.

29. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar voru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

30. gr.

Af vörum, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald.

31. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

a. Vörur, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé svo ákveðið í farmskrá.

b. Vistir og aðrar nauðsynjar báta og skipa, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.

c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur, sem ekki er á farmskrá.

d. Vörur og tæki til hafnarinnar.

32. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri eða skipaafgreiðslan skyld að láta starfsmönnum hafnarinnar í té eftirrit af farmskrá skipsins.

Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagnið, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún

36 hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur heppilegast.
3. marz Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu umbúðum, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald er af.

Við útreikning vörugjalds skal leggja saman hvern vöruflokk, sem samanstendur í skránni, ef móttakandi eða sendandi hér er einn og sami aðili.

33. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðast eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald minna en 50 aura.

Ef vafi leikur á því, í hvaða flokki skal telja einhverja vöru, skal oddviti skera úr, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

34. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
   Fiskur, síld, ís, kol, selt, sement, kornvörur, fóðurvörur, áburður, garðávextir, kjöt, lýsi, hráolía og járn.
2. flokkur. Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd, kr. 1.20 fyrir hver 100 kg.
3. flokkur. Gjald fyrir hvert teningsfet af timbri og öðrum vörum, sem reiknaðar eru eftir máli, kr. 0.20.
4. flokkur. Vörur í tunnum, svo sem olíur, benzín o. fl., kr. 2.50 hver tunna.
5. flokkur. Gjald fyrir hvern stórgrip kr. 5.00. Fyrir sauðfé og minni gripi kr. 1.00.
7. flokkur. Gjald fyrir hvern bát kr. 10.00.
6. flokkur. Gjald fyrir hverja bifreið kr. 40.00.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

35. gr.

Gjalddagi lestagjalds (hafnargjalda) er þegar skipið hefur lagzt á höfnina, gjalddagi bryggjugjalda þegar skipið hefur lagzt við bryggju eða skip, og gjalddagi vörugjalda, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið á höfnina, ef um aðfluttar vörur er að ræða. Sé um fráfluttar vörur að ræða, fellur vörugjaldið af þeim í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar á farmskrá skipsins.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

36. gr.

Skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds (hafnargjalda) og bryggjugjalds. Eigandi skips ber þó alltaf ábyrgð á greiðslu allra gjalda samkvæmt reglugerð þessari.

Móttakandi ábyrgist vörugjald af aðfluttum vörum, en sendandi af fráfluttum vörum, annars skipstjóri, ef farmur skips er ekki skráðum. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum fyrir skipagjöldum, en í vörum fyrir vörugjöldum, unz gjöldin eru að fullu greidd.

37. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki, og hafa þau sama forgangsrétt sem opinber gjöld.

XI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

38. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skemmdir, skulu þær ákveðast af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvor aðili fyrir sig getur krafizt yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að undirmati var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt honum í vil meira en 10%. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

39. gr.

Sá, sem hefur bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má ekki fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setja tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

40. gr.

Enginn má vænta þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi greitt gjöld þau, sem innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða samkvæmt reglugerð þessari.

41. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi. Ef stýrimaður er heldur ekki við, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið hana sjálfur.

42. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggi við eftir almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

43. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

44. gr.

Við gildistöku þessarar reglugerðar er úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Hafnarkauptún í Hornafirði, frá 5. marz 1935.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 3. marz 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

37
5. marz

BRÁÐABIRGÐAGJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Sauðárkróks.

Um heimtaugargjald.

Fyrir hverja húsveitu, sem tengd er við rafveitukerfi Sauðárkróks, skal greiða heimtaugargjald, miðað við rúmtak húss, samkvæmt eftirfarandi gjaldstiga:

Rúmmál húss í ten.m.:					Heimtaugargjald í kr.:
Frá	0	allt að	100	.....	500.00
—	100	— —	150	.....	575.00
—	150	— —	200	.....	650.00
—	200	— —	250	.....	725.00
—	250	— —	300	.....	800.00
—	300	— —	350	.....	900.00
—	350	— —	400	.....	1000.00
—	400	— —	450	.....	1100.00
—	450	— —	500	.....	1200.00
—	500	— —	550	.....	1300.00
—	550	— —	600	.....	1400.00
—	600	— —	650	.....	1500.00
—	650	— —	700	.....	1600.00
—	700	— —	750	.....	1700.00
—	750	— —	800	.....	1800.00
—	800	— —	850	.....	1900.00
—	850	— —	900	.....	2000.00
—	900	— —	1000	.....	2200.00
—	1000	— —	1100	.....	2400.00
—	1100	— —	1200	.....	2600.00
—	1200	— —	1500	.....	3000.00
—	1500	— —	1750	.....	3500.00
—	1750	— —	2000	.....	4000.00
—	2000	— —	2250	.....	4500.00
—	2250	og yfir		.....	5000.00

Gjald þetta er miðað við loftlínu að gildleika 3×70 mm^3 eða grennri og allt að 60 metra að lengd. Fyrir jarðstreng skal greiða heimtaugargjald, sem er 20% hærra, enda sé jarðstrengur ekki gildari en 3×70 mm^3, eða lengri en 25 metrar.

Húseigandi greiðir auk þess allan kostnað af því, ef heimtaug er gildari eða lengri en að framan greinir. Sé fleiri en ein heimtaug lögð að húsinu, greiði húseigandi eftir reikningi allan kostnað, er af því leiðir. Ef sérstök heimtaug er lögð í peningshús eða bifreiðaskúr á byggingarlóð íbúðarhússins, telst hún aukaheimtaug í húsið.

Gjald þetta greiðist með jöfnum greiðslum á tólf mánuðum. Fyrsta greiðsla fari fram 1. apríl 1949 og úr því fyrsta hvers mánaðar, þar til gjaldið er að fullu greitt.

Bæjarstjórn lætur gera skrá yfir öll hús í bænum, er tilgreini rúmtak þeirra, þar með ris og kjallara, allt miðað við utanmál.

Verði síðar lögð jarðlína í stað loftlínu, greiðir húseigandi það, sem á vantar til þess að hann hafi greitt fullt jarðlínu-heimtaugargjald.

Bráðabirgðagjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 37
20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í 5. marz
stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 5. marz 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Styrktarsjóð kennara við Kvenna- 38
skólann í Reykjavík", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráð- 8. marz
herra 8. marz 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Styrktarsjóð kennara við Kvennaskólann í Reykjavík.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Styrktarsjóður kennara við Kvennaskólann í Reykjavík og er stofnaður með dánargjöf Ingibjargar H. Bjarnason, forstöðukonu kvennaskólans, samkvæmt erfðaskrá hennar, dags. 17. júlí 1935.

2. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð forstöðukonu Kvennaskólans í Reykjavík og tveimur starfandi kennurum við skólann. Ef einhver af sjóðsnefndarmönnum deyr, hættir störfum við skólann eða gengur úr sjóðstjórninni með öðrum hætti, kjósa hinir, sem eftir eru, mann í stjórnina í hans stað. Um skipun hinnar fyrstu stjórnar sjóðsins eru það þó fyrirmæli stofnanda sjóðsins, að Ragnheiður Jónsdóttir, núverandi forstöðukona skólans, skuli eiga sæti í sjóðstjórninni og vera formaður hennar, meðan hún lifir, og að hún skuli einnig velja meðstjórnendur sína meðan hennar nýtur við.

3. gr.

Sjóðstjórnin skal sjá um ávöxtun höfuðstóls sjóðsins og skal hann ávaxtaður í tryggum verðbréfum, sem ábyrgð ríkissjóðs fylgir og að einhverju leyti í Útborgunardeild Söfnunarsjóðs Íslands, eftir því sem við verður komið.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skal sjóðstjórnin árlega birta reikninga hans í Lögbirtingablaðinu.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Þar til höfuðstóllinn er orðinn 25000 — tuttugu og fimm þúsund — krónur skal leggja alla vexti af sjóðnum við höfuðstólinn. Síðan skal leggja ½ vextina með höfuðstólinn, þar til hann nemur 50000 — fimmtíu þúsund — krónum, þá skal leggja ⅓ vaxtanna við þar til sjóðurinn er orðinn 75000 — sjötíu og fimm þúsund — krónur, en úr því ¼ vaxtanna þar til höfuðstóllinn er kominn upp í 100000 — eitt hundrað þúsund — krónur. Eftir það skal jafnan leggja leggja ⅒ vaxtanna við höfuðstólinn.

5. gr.

Þeim hluta af vöxtum sjóðsins, er ekki skal lagður við höfuðstól hans samkv. 4. gr., skal varið til að styrkja þá af kennurum Kvennaskólans í Reykjavík, sem hafa

38 starfað við skólann tuttugu ár eða lengur, en eru hættir kennslustörfum við skólann
8. marz og eru svo efnalitlir, að sjóðstjórnin álítur þá styrks þurfandi, án þess þó að þeir séu á sveitarframfæri.

6. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum ber að senda formanni sjóðstjórnar í byrjun desembermánaðar og fer úthlutun styrksins fram hinn 14. desember ár hvert, þegar um styrkúthlutun er að ræða.

Lágmark veitts styrks sé 300 — þrjú hunudruð — krónur á ári og skal styrkþegi, sem einu sinni hefur hlotið styrk úr sjóðnum, ganga, að óbreyttum fjárhagsástæðum hans, fyrir öðrum, er sækja um styrk úr sjóðnum.

7. gr.

Þegar höfuðstóll sjóðsins er orðinn 100000 — eitt hundrað þúsund — krónur eða meira, skal sjóðstjórnin verja nokkrum hluta af ársvöxtum hans til þess að styrkja námsmey, eina eða fleiri, er lokið hafa fullnaðarprófi við Kvennaskólann í Reykjavík með dugnaði, til framhaldsnáms erlendis, náms, er sjóðstjórnin telur þarft og álítur umsækjanda hafa góða hæfileika til. Þær námsmeyjar ganga fyrir um styrk, er líklegastar teljast til þess að starfa við skólann að afloknu framhaldsnámi.

8. gr.

Komi það fyrir eitthvert ár, að ekki sé veittur neinn styrkur úr sjóðnum eða eigi svo hár styrkur, sem heimilað er í 4. gr., skulu vextir þeir, sem ekki var úthlutað, lagðir við höfuðstólinn.

9. gr.

Leggist Kvennaskólinn í Reykjavík niður um skemmri eða lengri tíma, skal sjóðurinn hverfa í vörzlu kennslumálaráðuneytisins og skal það ávaxta hann, samkvæmt 3. gr., þangað til skólinn tekur aftur til starfa eða annar hliðstæður kvennaskóli í Reykjavík, er veitir ungum stúlkum kennslu til munns og handa, álíka eða meiri en hinn núverandi kvennaskóli gerir og gilda þá ákvæði skipulagsskrár þessarar um stjórn og meðferð sjóðsins og styrkveitingar úr honum.

10. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

39 **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Gunnlaugs Þorsteins-
8. marz sonar læknis", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 8. marz 1949.

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Gunnlaugs Þorsteinssonar læknis.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Gunnlaugs Þorsteinssonar læknis.

2. gr.

Sjóðurinn er myndaður af framlagi Jóns Þorsteinssonar fulltrúa, bróður Gunnlaugs sáluga, og nokkurra borgara í Þingeyrarlæknishéraði. Sjóðurinn er að upphæð kr. 12164.90.

3. gr. 39

Tilgangur sjóðsins er að efla og auka söngmennt í Þingeyrarlæknishéraði, t. d. 8 marz
með því að fá hæfa söngkennara við og við, til leiðbeiningar söngfélaga í héraðinu eða á annan hátt, eftir því sem stjórn sjóðsins telur tilganginum bezt náð á hverjum tíma.

4. gr.

Sjóðurinn tekur til starfa þegar hann er orðinn 20000 — tuttugu þúsund — krónur. Þangað til ávaxtast hann og eflist af öllum vöxtum hans, gjöfum og fjáraflasamkomum.

5. gr.

Eftir að sjóðurinn er orðinn kr. 20000.00 (sjá 4. gr.) má verja ¾ af vöxtum hans samkvæmt 3. gr. Sjóðurinn ávaxtast í Sparisjóði Þingeyrarhrepps eða á öðrum tryggum stað.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa héraðslæknirinn í Þingeyrarhéraði, og er hann formaður, þjónandi prestar innan læknishéraðsins og organisti í Þingeyrarkirkju.

7. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Endurskoðendur skulu vera oddviti Þingeyrarhrepps og endurskoðandi hreppsreikninga sama hrepps.

8. gr.

Eftir að stofnendur hafa tjáð sig samþykka skipulagsskrá þessari, skal leita staðfestingar á henni af forseta Íslands, og hún síðan birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Í umboði sjóðstofnenda.

Þingeyri, 10. febrúar 1949.

Þorst. Björnsson. **Ang. Arngrímsson.**

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Matthildar Þorkels- 40
dóttur fyrrum ljósmóður á Hellissandi", útgefin á venjulegan hátt að mandatum 8. marz
af dómsmálaráðherra 8. marz 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Minningarsjóðs Matthildar Þorkelsdóttur fyrrum ljósmóður á Hellissandi.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Minningarsjóður Matthildar Þorkelsdóttur ljósmóður", og er stofnaður af Kvenfélagi Hellissands á 100 ára afmæli Matthildar, 8. marz 1948.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja byggingu sjúkrahúss eða annars hjúkrunarheimilis á Hellissandi.

3. gr.

Sjóðinn skal efla með minningargjöfum og sölu minningarspjalda.

40 8. marz

4. gr.

Ekki má veita fé úr sjóðnum, fyrr en hann er orðinn allt að kr. 10000.00.

5. gr.

Sjóðinn má aldrei tæma alveg, heldur efla áfram, og jafnan verja í anda þeirrar fórnufúsu konu, sem hann er stofnaður til minningar um, það er til hjúkrunarstarfa.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 5 menn og skulu 3 tilnefndir af Kvenfélagi Hellissands, en 2 af hreppsnefnd Neshrepps.

Stjórnin skal kosin til þriggja ára í senn.

7. gr.

Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir með reikningum Neshrepps utan Ennis.

8. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Hellissands og nágrennis.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

41 10. marz

GJALDSKRÁ

Löggildingarstofunnar fyrir löggildingu og eftirlit með mælitækjum og vogaráhöldum.

1. gr.

Löggildingargjöld.

1.	Vogarlóð.		
	Þyngd 1 g til 5 g	kr.	0.70
	— 10 g til 20 g	—	1.10
	— 50 g	—	1.30
	— 100 g til 200 g	—	1.45
	— ½ kg	—	1.80
	— 1 kg til 2 kg	—	2.55
	— 5 kg	—	3.10
	— 10 kg	—	4.30
	— 20 kg	—	5.40
2.	Metaskálar.		
	Vogarþol 3 kg eða minna	—	18.00
	— 5 kg eða minna	—	21.60
	— 10 kg eða minna	—	25.00
	— 20 kg eða minna	—	29.00
	— 30 kg eða minna	—	30.00
	— yfir 30 kg	—	36.00
3.	Borðvogir jafnarma.		
	Vogarþol 3 kg eða minna	—	21.00
	— 5 kg eða minna	—	25.00
	— 10 kg eða minna	—	29.00

Vogarþol	20 kg eða minna	kr.	36.00
—	30 kg eða minna	—	43.00
—	yfir 30 kg	—	54.00

41
10. marz

4. Tugavogir og hundraðsvogir.

Vogarþol	100 kg eða minna	—	20.00
—	200 kg eða minna	—	25.00
—	300 kg eða minna	—	27.00
—	500 kg eða minna	—	32.00
—	600 kg eða minna	—	35.00
—	1000 kg eða minna	—	40.00
—	2000 kg eða minna	—	50.00
—	yfir 2000 kg	—	80.00

Fyrir löggildingu á reisluvogum með mundangi (vogartungu) greiðist sama gjald og fyrir decimalvogir með sama vogarþoli og auk þess 15 aurar fyrir hvert mark eða skerðingu.

5. Reislur án mundangs.

Vogarþol	3 kg eða minna	kr.	7.50
—	10 kg eða minna	—	11.00
—	20 kg eða minna	—	15.00
—	50 kg eða minna	—	18.00
—	100 kg eða minna	—	22.00
—	300 kg eða minna	—	26.00

og auk þess kr. 1.20 fyrir hverjar 20 skerðingar.

6. Kvarðar.

Fyrir hvern kvarða, sem löggiltur er, kr. 4.00, auk þess fyrir hverja 10 óskipta cm 50 aura, en ef sentímetranum er skipt í mm fyrir hvern cm kr. 0.30.

7. Mæliker.

Stærð	1 dl og 2 dl	kr.	2.25
—	½ lítri	—	3.50
—	1 og 2 lítrar	—	4.50
—	5 lítrar	—	10.00
—	10 lítrar	—	15.00
—	20 lítrar	—	20.00
—	50 lítrar	—	30.00

Enn fremur aukagjald fyrir hvern benzínmæli, þegar hann er löggiltur í fyrsta sinn, kr. 35.00.

8. Síldarmæliker	150 lítrar	kr.	72.00
—	300 lítrar	—	144.00
—	löndunartæki með 4 hólfum hvert fyrir 150 lítra	—	268.00
—	löndunartæki með 4 hólfum hvert fyrir 300 lítra	—	576.00

2. gr.
Eftirlitsgjöld.

1. Vogarlóð.

Þyngd	50 g eða minna	kr.	0.60
—	½ kg eða minna	—	1.20
—	5 kg eða minna	—	1.80
—	yfir 5 kg	—	2.50

2. Vogir.

Vogarþol	5 kg eða minna	—	5.00
—	30 kg eða minna	—	10.00

41 10. marz

Vogarþol 100 kg eða minna	kr.	15.00
— 300 kg eða minna	—	20.00
— 600 kg eða minna	—	25.00
— yfir 600 kg	—	40.00
3. Kvarðar.		
Lengd ½ m til 1 m	—	1.50
4. Mæliker.		
Stærð ½ lítri eða minna	—	1.50
— yfir ½ lítri	—	2.40
Síldarmál 50 lítrar til 150 lítrar	—	25.00
— 300 lítrar	—	50.00
Löndunartæki 150 til 300 lítrar	—	75.00

3. gr.

Ef löggilding eða eftirlit fer ekki fram á Löggildingarstofunni, eða á hinum reglulegu eftirlitsferðum, reiknast auk ferðakostnaðar, kaupgjald fyrir starfsmenn Löggildingarstofunnar, kr. 6.00 um klukkustund eða brot úr klukkustund, þó ekki meir en kr. 48.00 á dag, að viðbættri lögmætri verðlagsuppbót.

Gjaldskrá þessi er hér með sett samkvæmt 5. gr. tilskipunar nr. 1 13. marz 1925, um mælitæki og vogaráhöld, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 179 31. des. 1946, um sama efni.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. marz 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

42 12. marz

REGLUGERÐ

fyrir Hjúkrunarkvennaskóla Íslands.

I. KAFLI

Hlutverk skólans.

1. gr.

Hlutverk skólans er að ala upp hæfar hjúkrunarkonur og mennta þær sem bezt til þess að vinna hjúkrunarstörf hér á landi.

II. KAFLI

Stjórn skólans.

2. gr.

Stjórn skólans annast 5 manna skólanefnd undir yfirstjórn ráðherra.

3. gr.

Forstöðukona skólans hefur umsjón með starfi og rekstri skólans, svo og eftirlit með kennurum og nemendum.

4. gr.

Stjórnarnefnd ríkisspítalanna hefur á hendi fjárreiður skólans.

III. KAFLI
Inntökuskilyrði.

5. gr.

Nemendur skulu við inntöku í skólann vera a. m. k. átján ára og ekki yfir þrítugt. Þó getur skólanefnd veitt lítilsháttar tilslakanir frá þessum aldursákvæðum, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

6. gr.

Umsækjendur skulu vera heilir heilsu og gæddir því andlegu og líkamlegu atgervi, að þeir séu líklegir til námsins, svo og til hjúkrunarkvennastarfa. Auk almennrar góðrar heilbrigði er lögð áherzla á góða greind, gott siðferði og reglusemi.

Fara skal fram nákvæm rannsókn á heilbrigðisástandi nemenda, áður en þeim er veitt inntaka í skólann.

7. gr.

Umsækjendur skulu hafa lokið miðskólaprófi eða færa sönnur á, að þeir hafi hlotið hliðstæða menntun. Umsækjendur, sem hafa hlotið frekari menntun, skulu ganga fyrir að öðru jöfnu.

8. gr.

Krafizt er eiginhandar umsókna um inntöku í skólann, og skal senda þær til forstöðukonu skólans eigi síðar en 8 vikum áður en hvert námstímabil hefst.

Umsóknum skal fylgja heilbrigðisvottorð og prófvottorð.

Forstöðukona úrskurðar umsóknir í samráði við skólanefnd.

9. gr.

Sex fyrstu mánuðir í skólanum teljast reynslutími, og er heimilt að vísa nemendum burt að þeim tíma loknum, ef þeir reynast óhæfir til náms eða starfs, sem því er samfara.

IV. KAFLI
Kennsla.

10. gr.

Námstími er 3 ár og 2 mánuðir, og hefst nýtt námstímabil tvisvar á ári, 1. janúar og 1. ágúst.

Kennsla er bæði bókleg og verkleg. Verkleg kennsla fer fram í Landsspítalanum og í öðrum ríkisspítölum og sjúkrahúsum eftir nánari ákvörðun skólanefndar.

Verklegu námi skal hagað svo sem hér segir:

Lyflæknisdeild	7	mán.
Handlæknisdeild	6½	—
Fæðingardeild	2	—
Kvensjúkdómadeild	2	—
Húð- og kynsjúkdómadeild	2	—
Skurð- og slysastofa	3	—
Berklahæli	2	—
Geðveikrahæli	3	—
Önnur sjúkrahús (barnasjúkdómadeild og farsóttahús)	6	—
	33½	mán.

Verklegu námi er skipt á öll námsárin eftir ákvörðunum skólanefndar í samráði við forstöðukonu skólans.

Bóklegt nám fer fram í þremur námskeiðum, einu á hverju ári, og fellur þá niður verklegt nám hlutaðeiganda á sjúkradeildum.

Fyrsta námskeið, forskóli, stendur yfir í 8 vikur í byrjun hvers námstímabils, og skal skipta námsgreinum á milli kennslustunda sem hér segir:

Líffærafræði og lífeðlisfræði	4	stundir á viku.
Heilsufræði	2	—„—
Sýklafræði	2	—„—
Efnafræði	2	—„—
Hjálp í viðlögum	2	—„—
Hjúkrunarsiðfræði	2	—„—
Hjúkrunarfræði	4	—„—
Verklegt nám og æfingar	12	—„—
Ritgerðir	2	—„—
	32	stundir á viku.

Annað námskeið stendur yfir í 6 vikur og hefst 1. marz og 1. október á öðru námsári, og skal námsgreinum skipt þannig milli kennslustunda:

Handlæknisfræði	4	stundir á viku.
Lyflæknisfræði	4	—„—
Sjúkdómafræði	2	—„—
Lyfjafræði	2	—„—
Hjúkrunarfræði	6	—„—
Hjúkrunarsaga	2	—„—
Kvensjúkdómafræði og fæðingarhjálp	3	—„—
Geðsjúkdómafræði	2	—„—
Sálarfræði	2	—„—
Næringarefnafræði	2	—„—
Sjúkramatreiðsla	4	—„—
	33	stundir á viku.

Þriðja námskeið stendur yfir í 4 vikur á þriðja námsári og hefst 15. nóvember og 15. apríl, og skal námsgreinum skipt þannig milli kennslustunda:

Handlæknisfræði	4	stundir á viku.
Lyflæknisfræði	4	—„—
Barnasjúkdómafræði	2	—„—
Lyfjafræði	1	—„—
Húð- og kynsjúkdómafræði	2	—„—
Augnsjúkdómafræði	1	—„—
Háls-, eyrna- og nefsjúkdómafræði	2	—„—
Berklasjúkdómafræði	1	—„—
Almenn heilsuvernd	5	—„—
Félagsfræði	2	—„—
Almenn hjúkrunarfræði	8	—„—
Spítalastjórn	1	—„—
	33	stundir á viku.

12. gr.

Nemendur, sem lokið hafa prófi hjá Hjúkrunarkvennaskóla Íslands og unnið á viðurkenndum sjúkradeildum að geðveikrahjúkrun, barnahjúkrun, skurðstofuhjúkr-

un, farsóttahjúkrun, röntgenstörfum o. s. frv., enn fremur á heilsuverndarstöðvum í 1—2 ár, geta sótt um viðurkenningu í þessum sérgreinum til skólanefndar, sem veitir slíkar viðurkenningar. Umsóknum skal fylgja prófvottorð, ef til eru, og vottorð frá yfirhjúkrunarkonu viðkomandi stofnunar. 42 12. marz

13. gr.

Skólanum er heimilt að halda uppi sérnámskeiðum í hjúkrunarfræðum fyrir ljósmæður, í því skyni að gera þær hæfar til þess að taka að sér hjúkrun í umdæmum sínum ásamt ljósmóðurstörfum. Fer um tilhögun námsins eftir sérstakri reglugerð í samráði við forstöðukonu Ljósmæðraskólans.

V. KAFLI

Próf.

14. gr.

Próf er í þrennu lagi. Fyrst, er forskóla lýkur, og skal þá prófað í öllum námsgreinum nema líffærafræði og lífeðlisfræði. Niðurstaða prófa og starfsleikni nemanda skal ráða úrslitum um, hvort hann sé fær um að halda áfram námi að reynslutíma loknum. Forskólaeinkunnir teljast ekki með fullnaðarprófseinkunnum.

Í byrjun annars námskeiðs skal prófað í líffæra- og lífeðlisfræði, og er það fullnaðarpróf í þeim námsgreinum.

Loks er fullnaðarpróf, og skal því lokið 15. desember og 15. maí ár hvert.

Um fyrirkomulag prófa ákveður forstöðukona skólans í samráði við skólanefnd að fengnum tillögum kennara.

15. gr.

Kennarar skólans prófa, en landlæknir skipar sérfróða prófdómara.

16. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum og hálfum tölum frá 0 og upp í 10. Aðaleinkunn skal finna með því að taka meðaltal af einkunnum allra námsgreina.

17. gr.

Til þess að standast fullnaðarpróf þarf aðaleinkunnina 5 og ekki lægra en 4 í líffærafræði, lífeðlisfræði, handlæknisfræði, lyflæknisfræði og hjúkrunarfræði, og ekki lægra en 1 í neinni annarri námsgrein.

18. gr.

Ef nemandi stenzt ekki próf og æskir að reyna aftur, skal skólanefnd ákveða, að fengnum tillögum forstöðukonu skólans, hvort leyfa skuli, svo og hve fljótt og hve mikið af prófinu nemandinn skuli þreyta aftur.

19. gr.

Hver sá nemandi, sem staðizt hefur próf, skal fá skírteini, er sýni aðaleinkunn og fullnaðareinkunn í hverri grein.

VI. KAFLI

Nemendur.

20. gr.

Nemendur skulu temja sér prúðmannlega framkomu í skólanum og utan hans og rækja nám sitt með alúð og stundvísi.

42 21. gr.

12. marz Ef nemandi hegðar sér ósæmilega, gerir sig sekan um megna vanrækslu eða vist hans í skólanum telst skaðleg fyrir skólann eða gaagnslaus honum sjálfum að áliti forstöðukonu og kennara, má víkja honum burt úr skólanum um stundarsakir. En telji kennarafundur nauðsynlegt að vísa honum úr skólanum að fullu og öllu, skal til þess leita samþykkis skólanefndar.

22. gr.

Um launakjör og hlunnindi nemenda skal ákveðið með sérstökum samningi á milli Félags íslenzkra hjúkrunarkvenna annars vegar og viðkomandi sjúkrahúsa hins vegar, og skulu samningar lagðir fyrir skólanefnd til samþykkis.

VII. KAFLI

Kennarar.

23. gr.

Við skólann skal, auk forstöðukonu, vera ein föst kennslukona. Skólanefnd ræður aðra kennara eftir þörfum skólans að fenginni tillögu forstöðukonu.

24. gr.

Forstöðukona hefur á hendi stjórn skólans og tekur þátt í kennslunni. Enn fremur hefur hún eftirlit með nemendum og kennslu, bæði bóklegri og verklegri, og skal sjá um, að nemendur njóti leiðsagnar við störf sín á sjúkradeildum. Hún skal og hafa eftirlit með munum skólans og áhöldum. Hún kallar saman kennarafundi, þegar þurfa þykir, og stjórnar þeim. Hin fasta kennslukona skal auk venjulegra kennslustarfa vera forstöðukonunni til aðstoðar við störf hennar.

25. gr.

Reglugerð nr. 82 22. ágúst 1932, er úr gildi felld að því leyti, sem hún fjallar um Hjúkrunarkvennaskóla Íslands.

Reglugerð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 12. marz 1949.

Eysteinn Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Lög um bæjarstjórn í Keflavík, undirskrifuð af forsetanum 22. marz 1949, nr. 17.
Lög um kyrrsetningu og lögbann, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 18.
Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja landræmu úr Öskjuholtslandi í Landsveit, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 19.
Lög um viðauka við lög nr. 128/1947, um dýrtíðarráðstafanir, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 20.
Lög um sölu á steinolíu, hráolíu, benzíni og smurningsolíu, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 21.
Lög um breyting á lögum nr. 112/1941, um lax- og silungsveiði, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 22.
Auglýsing um framboð og kjör forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 21. marz 1949, nr. 23.

Bréf menntamálaráðuneytisins til stjórnar STEFS (Sambands tónskálda og eigenda flutningsréttar), **um löggilding reglugerðar um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum.** 43 2. febr.

Með tilvísun til umsóknar STEFS, dags. 1. þ. m., um að STEFI verði veitt löggilding samkv. 1. gr. reglugerðar frá 1. febrúar 1949, um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum, sbr. l. nr. 49/1943, tekur ráðuneytið fram, að það veitir STEFI (Sambandi tónskálda og eigenda flutningsréttar) hér með löggildingu samkv. téðri reglugerð að því er snertir flutningsrétt á tónsmíðum.

Löggildingin er veitt með eftirfarandi skilyrðum:

1. Starfsemi STEFS skal hagað í samræmi við samþykktir STEFS, er staðfestar séu af menntamálaráðuneytinu og samkvæmt úthlutunarreglum, er einnig séu staðfestar af ráðuneytinu, enda ber STEF fulla ábyrgð á því, að þeim reglum sé fylgt.
2. Reikningar STEFS, gagnrýndir af löggiltum endurskoðanda, skulu afhentir ráðuneytinu fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert.
3. Menntamálaráðuneytið getur hvenær sem er afturkallað löggildingu þessa, ef vanræksla eða vanefnd á ofangreindum skilyrðum hefur að þess áliti átt sér stað, eða ef grundvöllur fyrir löggildingu er ekki lengur fyrir hendi að dómi ráðuneytisins.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Njarðvíkur. 44 21. marz

I. RAFORKA

Rafveita Njarðvíkur selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.50 á m²

8. dag aprílmánaðar 1949. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

44 gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólf-
21. marz fleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af m².

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst. Auk þessa skal greiða fastagjald kr. 5.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 3.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi sem er minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö.

C. Vélar.

Þar, sem orkan er notuð til vélareksturs, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 65 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 125.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til götu- og hafnarlýsingar, svo og til vinnulagna við byggingar, meðan á byggingu stendur.
2. Um kwst.mæli á 50 aura hver kwst. til vatnsdælna til heimilisnotkunar.
3. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli, þannig:

Fyrstu	100	þús.	kwst.	ársnotkun	á	17	aura	hver kwst.
Næstu	50	—	—	—	-	16	—	— —
Umfram	150	—	—	—	-	15	—	— —

Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegi og 1 stund síðdegis, á tímum mesta álags.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 14 aura hver kwst., enda sé þá minnsta ársnotkun 6000 kwst. Heimilt er að rjúfa straum allt að 3 stundum á sólarhring, en þó hæst 1½ stund í senn.
2. Um kwst.mæli á 5 aura hver kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8.30 til 23. Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandinn setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælatækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum 30 amp. og minni ..... kr. 2.00 á mánuði.
2. — einfasa mælum 50 amp. og minni ..... — 3.00 – —
3. — þrífasa mælum 50 til 200 amp. ..... — 7.00 – —
4. — þrífasa mælum yfir 200 amp. ..... — 10.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

	Brunabótamat:	Jarðlína:	Loftlína:
Frá kr.	0— 10000.00	kr. 570.00	kr. 310.00
— —	10000.00— 15000.00	— 760.00	— 420.00
— —	15000.00— 20000.00	— 900.00	— 540.00
— —	20000.00— 25000.00	— 1050.00	— 670.00
— —	25000.00— 30000.00	— 1170.00	— 800.00
— —	30000.00— 40000.00	— 1320.00	— 900.00
— —	40000.00— 50000.00	— 1470.00	— 960.00
— —	50000.00— 60000.00	— 1590.00	— 1020.00
— —	60000.00— 70000.00	— 1670.00	— 1090.00
— —	70000.00— 80000.00	— 1740.00	— 1160.00
— —	80000.00— 90000.00	— 1810.00	— 1220.00
— —	90000.00—100000.00	— 1880.00	— 1290.00
— —	100000.00—125000.00	— 1950.00	— 1350.00
— —	125000.00—150000.00	— 2100.00	— 1500.00
— —	150000.00—175000.00	— 2250.00	— 1650.00
— —	175000.00 og yfir	— 2400.00	— 1800.00

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði á eftirstöðvunum. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 40 metrar og gildleiki víra meiri en 3×70 qmm, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 10 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 10 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í 1. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

44 21. marz

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá Rafveitu Njarðvíkur, nr. 168 28. ágúst 1947.

Atvinnumálaráðuneytið, 21. marz 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

45 21. marz

GJALDSKRÁ

fyrir vatnsveitu Stykkishólms.

1. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kauptúnsins, sem standa við vegi eða opin svæði, þar sem vatnsæðar liggja, skal greiða árlegan vatnsskatt 3% af fasteignamatsverði hússins, þó þannig, að lægsta gjald á einbýlishúsi sé kr. 300.00 og á íbúðarhúsi með 2 íbúðum eða fleiri skal lægsta gjald vera kr. 240.00 á íbúð.

Sama er og um önnur hús, er fá vatn veitt úr vatnsveitu bæjarins.

Nú er hús, er greiða ber af vatnsskatt, ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitunefnd skattinn.

2. gr.

Auk vatnsskatts samkv. 1. gr., skal greiða vatnsskatt fyrir hreyfivélar, gosbrunna, verksmiðjur, baðhús, hvers konar þvottastöðvar, efnalaugar, veitingastaði, sláturhús, iðnaðarfyrirtæki, og fyrir vatn til hvers konar slíkrar notkunar umfram venjulega heimilisnotkun.

Aukavatnsskatt samkv. 1. málsgr. skal innheimta eftir mati hreppsnefndar og vatnsveitunefndar.

Nú sættir húseigandi eða vatnsnotandi sig ekki við ákvörðun hreppsnefndar og vatnsveitunefndar, um aukavatnsskatt, og getur hann þá krafizt þess, að gerðardómur úrskurði ágreiningsatriðin, og skal gerðardómurinn þannig skipaður, að húseigandi eða vatnsnotandi tilnefnir einn mann, vatnsveitunefnd annan, en sýslumaður Snæfellsness- og Hnappadalssýslu skipar oddamaninn.

3. gr.

Hafnarnefnd ákveður verð á vatni, sem selt er til skipa á höfninni.

Hreppsnefnd og vatnsveitunefnd ákveða endurgjald fyrir vatn, sem hafnarsjóður fær frá vatnsveitunni, þó ekki undir kr. 1.50 fyrir hvern teningsmetra.

4. gr.

Nú er vatni úr vatnsveitunni veitt í hús, eða til einhverrar starfsemi, utan lögsagnarumdæmisins, og skal þá ákveða vatnsskattinn samkvæmt því, er í reglugerð þessari segir.

5. gr.

Engum er heimilt að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar án leyfis slökkviliðsstjóra. Sérstakt leyfi hreppsnefndar og vatnsveitunefndar þarf til að setja vatnshreyfivélar í samband við vatnsæðarnar.

6. gr.

Vatnsskatt samkvæmt reglugerð þessari ber að greiða mánaðarlega eða 12 sinnum á ári, í lok hvers mánaðar, fyrir liðinn mánuð, og ber að greiða skattinn til innheimtumanns vatnsveitunnar.

Vatnsskatt má taka lögtaki, og er hann tryggður með lögveðrétti í eigninni næstu 45
2 ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfarar- 21. marz
veði.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Stykkishólms, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. marz 1949.

Stefán Jóh. Stefánsson.

Jónas Guðmundsson.

SAMÞYKKT 46
25. marz

um breytingu á samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Borgarfjarðarsýslu, nr. 80 1. júní 1942.

1. gr.

2. gr. sýsluvegasjóðssamþykktarinnar orðist svo:

1. Stóra-Ásvegur: Frá þjóðveginum hjá Úlfsstöðum að Stóra-Ási.
2. Barnafossbrúarvegur: Frá þjóðveginum að Barnafossi.
3. Reykjadalsárvegur: Frá þjóðveginum utanvert við Hamra að þjóðveginum hjá Deildartungu.
4. Syðri-Reykdælavegur: Frá þjóðveginum í Snældubeinsstaðanesi austur Reykholtsdal að Steindórsstöðum.
5. Flókadalsvegur: Frá þjóðveginum hjá Steðja um Skóga og Hæl yfir Geirsá.
6. Klettsvegur: Frá Reykjadalsárvegi um Deildartungu að Kletti.
7. Þingnesvegur: Frá þjóðveginum við Þórdísarholt að Árbakka.
8. Bæjarvegur: Frá þjóðveginum við Þórdísarholt norður fyrir Laugarholt.
9. Kvígsstaðavegur: Frá þjóðveginum við Skjólhól um Heggstaði og Vatnshamra á þjóðveginn hjá Ausu.
10. Skálpastaðavegur: Frá þjóðveginum hjá Fosstúni að Arnþórsholti.
11. Oddsstaðavegur: Frá þjóðveginum hjá Brautartungu um Oddstaði og Gullberastaði að Lundi.
12. Skorradalsvegur: Frá Háafelli um brú á Fitjaá um Bakkakot að Vatnshorni.
13. Mófellsstaðavegur: Frá þjóðveginum vestan Neðri-Hrepps á þjóðveginn við Skorradalsvatnsós.
14. Svínadalsvegur: Frá þjóðveginum við Hól á þjóðveginn hjá Geitbergi.
15. Reynisvegur: Frá þjóðveginum hjá Heynesi að Reyni.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 25. marz 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

47
8. apríl

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Reykjavíkurhöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Reykjavíkurhöfn takmarkast landmegin af strandlengju lögsagnarumdæmisins. Sjávarmegin ræður mörkum:

Að sunnan: Skipalægi við strandlengju lögsagnarumdæmisins við Skerjafjörð.

Að norðan: Skipalægi við strandlengjuna og undan henni, að undanskildu svæði, sem takmarkast af netlögum Akureyjar, Engeyjar, Viðeyjar og Lundeyjar.

Þar sem hagar svo til annars staðar, að lögsagnarumdæmi Reykjavíkur er öðrum megin víkur eða vogs, en annað lögsagnarumdæmi hinum megin, fara hafnarmörk eftir miðjum vogi.

Skjólgarðar þeir, er liggja frá Örfirisey og Ingólfsbryggju, eru takmörk milli ytri og innri hafnarinnar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Reykjavíkur hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

3. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarstjórn. Hafnarstjórn skal skipuð 5 fulltrúum og 5 varafulltrúum, er bæjarstjórn kýs, 3 úr hópi bæjarfulltrúa og 2 utan bæjarstjórnar. Fulltrúa þessa skal kjósa leynilega með hlutfallskosningu, fulltrúa úr hópi bæjarfulltrúanna sér og fulltrúa utan bæjarstjórnar sér.

Kjörtímabil hafnarstjórnar er hið sama og bæjarráðs Reykjavíkur.

Það er borgaraleg skylda að taka við kosningu í hafnarstjórn. Auk hinna kjörnu fulltrúa mæta borgarstjóri og hafnarstjóri á fundum hafnarstjórnar, og hafa þeir þar málfrelsi og tillögurétt.

Hafnarstjórn kýs formann hafnarstjórnar, og stýrir hann fundum hennar og boðar til þeirra. Kjósa má borgarstjóra eða hafnarstjóra formann hafnarstjórnar, þótt eigi hafi þeir þar atkvæðisrétt.

Hafnarstjórn sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar fyrir hönd bæjarstjórnar.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri undir umsjón hafnarstjórnar. Bæjarstjórn skipar hafnarstjóra eftir tillögu hafnarstjórnar. Aðra fasta starfsmenn ræður hafnarstjórn, svo marga, sem þurfa þykir.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða fyrirmælum hans eða þess eða þeirra, er hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

Þá er og skipum bannað að blása í flautur eða lúðra á innri höfninni, nema umferðin gefi tilefni til þess.

8. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

IV. KAFLI

Um hafnsögu, legu skipa á höfninni og afgreiðslu þeirra.

9. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

10. gr.

Sérhvert skip, sem ætlar til Reykjavíkur og nota vill hafnsögumann, skal gera boð um það til skrifstofu hafnarinnar. Er hafnsögumanni skylt að fara til móts við skipið allt að 1 sjómílu undan Gróttutöngum, ef skipstjóri æskir þess. Vísar þá hafnsögumaður skipinu leið til hafnar og má eigi yfirgefa það án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Heimilt er hafnsögumanni, meðan hann hefur ekki lokið starfi sínu, að banna hverjum þeim, sem ekki á lögmætt erindi, að koma á skipsfjöl. Meðan hafnsögumaður dvelur um borð, ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

11. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla, að sótthætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

47 8. apríl

12. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum, hvar skipið megi liggja.

Ekkert íslenzkt skip, sem er stærra en 50 nettó rúmlestir, og ekkert erlent skip má fara inn í innri höfnina eða út úr henni án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té.. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu.

13. gr.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir.

Færist hlutaðeigandi undan að færa skipið eða dragist flutningur þess fram yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur til tekið og fyrirskipað, er hafnarstjóra heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

Brottfarartíma skips skal skipstjóri tilkynna skrifstofu hafnarinnar með að minnsta kosti þriggja klukkustunda fyrirvara.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem fermd eru eða affermd við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipa, er nær liggja.

15. gr.

Í sérhverju skipi (að þeim undanskildum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannlaus á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

16. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós og dagmerki.

17. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

18. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur nema við festarhringana eða við festarstólpa, að tilvísun hafnarstjóra. — Séu landfestar úr járni, skulu þær vera klæddar, þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða hafnarbakkanum. Þyki hafnarstjóra þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafizt, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

19. gr. 47

Ekki má kræka hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega gufuskip hleypa vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau hleypa burt gufuvatni, eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með hlífum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist eigi á bryggjuna eða hafnarbakkann. 8. apríl

20. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afla, að öðrum skipum eða hafnarvirkjunum stafi hætta af því. Skip, sem liggja við hafnarbakka eða bryggju, skulu draga skutinn frá, áður en vélin tekur til starfa.

21. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar, sem það, að áliti hafnarstjóra, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

22. gr.

Áður en kjölfesta er flutt í skip eða úr skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann, hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skylt að hafa nægilega sterkar hlífar milli skipsins og hafnarbakkans, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Ekki má sálda kol á bryggju eða hafnarbakka. Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

23. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal farmeigandi eða skipseigandi, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en farmeigandi eða skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

V. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

24. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á innri höfninni. Á ytri höfninni má aðeins leggja þeim með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka skipið upp, ef það sekkur, eða sprengja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina, enda sé hafnarstjóra heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans, ef dráttur verður á því af hans hálfu. Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskipa, ákveður, hvaða legufæri skuli nota, og hefur umsjón með, þegar skipunum er lagt.

Á skipum þessum séu að minnsta kosti tveir varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda, skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja við akkeri.

Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

47 25. gr.

8. apríl Með leyfi hafnarstjóra má leggja skipum í lægi á ytri höfninni. Skipunum skal lagt undir umsjón hafnarstjóra. Ákveður hann legustaðinn, svo og hvaða legufæri skuli nota.

26. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi, skal ekki sjaldnar en einu sinni á mánuði fara út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggazt eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur sé í Reykjavík, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

VI. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

27. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, benzín, aceton, terpentínu eða önnur slík efni, sprengiefni, svo sem púður, dynamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn í innri höfnina, fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra og hafnarstjóri hefur leyft affermingu undir umsjá slökkviliðsstjóra.

28. gr.

Um útskipun á þeim efnum, sem um getur í 27. gr., gilda sömu varúðarreglur og um affermingu.

29. gr.

Álíti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

30. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 27. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsiglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld í Reykjavík.

31. gr.

Við útreikning hafnargjalda af skipum skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en sleppa brotum.

1. Lestagjald.

32. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, er þau koma til hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

33. gr. 47

a. Skip, sem heima eiga í Reykjavík og minni eru en 10 nettó rúmlestir, skulu greiða lestagjald tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, kr. 2.50 fyrir hverja nettó rúmlest. Sama gjald greiða og geymsluskip, þótt stærri séu en 10 nettó rúmlestir. 8. apríl

Undanþágu frá þessu getur hafnarstjóri veitt smábátum, sem greiða ekki bryggjugjald.

b. Öll skip önnur, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip þau, sem getur um í staflið c. þessarar greinar, skulu greiða 50 aura fyrir hverja nettó rúmlest.

Innlend fiskiskip og öll þau skip, sem eingöngu sigla með ströndum landsins, skulu þó eigi greiða lestagjald þetta oftar en tvisvar í mánuði, þótt þau komi oftar til hafnar.

c. Skip, sem leita hafnar vegna illviðris, sjóskaða eða skemmda á skipi, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka menn eða látna.

2. Vitagjald.

34. gr.

Öll þau skip, sem greiða eiga lestagjald, skulu samtímis greiða vitagjald, 5 kr. fyrir fyrstu 50 nettó rúmlestir og 5 aura fyrir hverja nettó rúmlest þar fram yfir.

3. Bryggjugjald.

35. gr.

Hvert það skip, sem leggst við hafnarbakka eða bryggju, aðra en bátabryggju, skal greiða bryggjugjald af nettó rúmlest skipsins.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 20 aura af hverri rúmlest, þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn.

Ef skip liggur utan á öðru skipi, sem liggur við hafnarbakka eða bryggju, skal það greiða festargjald, er nemur hálfu bryggjugjaldi.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

36. gr.

Skip, sem stærri eru en 30 brúttó rúmlestir, skulu greiða 10 krónur fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þau liggja við bátabryggju, en minni skip 4 krónur.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip minni en 30 brúttó rúmlestir, sem heima eiga í Reykjavík og eingöngu eru notuð við fólksflutning eða vöruflutning á höfninni.

4. Fjörugjald.

37. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða 20 aura af hverri rúmlest af nettóstærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 10 krónur um sólarhringinn.

5. Vatnsgjald.

38. gr.

Fyrir vatn handa skipum skulu greiða gjald það, sem hafnarstjórn ákveður.

47
8. apríl

6. Hafnsögugjald.

39. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 brúttó rúmlestir, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma frá útlöndum til hafnarinnar.

Komi skip oftar á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann.

Herskip, varðskip, skemmtiferðaskip og þau fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

40. gr.

Hvert það skip, sem notar hafnsögumann til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald.

Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina, þar á meðal inn í og út úr innri höfninni.

41. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 100 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir, og 40 aura fyrir hverja nettó rúmlest frá 100 til 3000 nettó rúml. og 10 aurar fyrir hverja nettó rúmlest þar yfir.

b. Fyrir leiðsögu frá höfninni 100 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúml., og 20 aurar fyrir hverja nettó rúmlest frá 100 til 3000 rúml. og 5 aurar fyrir hverja nettó rúmlest þar yfir.

Sama gjald skal og greiða fyrir leiðsögu skipa frá ytri höfninni til Skerjafjarðar, einnig frá Skerjafirði á ytri höfn.

c. Fyrir leiðsögu um höfnina, þar á meðal inn og út úr innri höfninni, greiðist 50 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir og 10 aurar að auki fyrir hverja nettó rúmlest fram yfir 100.

d. Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald samkv. 39. gr., greiða 3 krónur í hafnsögusjóð.

7. Vörugjald.

42. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er upp eða út á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

43. gr.

Ef vörur, sem samkv. farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna en Reykjavíkur, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

44. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og fara eiga til annarra hafna innanlands, greiðist hálft vörugjald.

Sama máli gegnir um afla skipa, sem settur er á land eða fluttur á milli skipa, en ætlaður til vinnslu utan Reykjavíkur.

45. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Afli skipa, lagður á land þegar skip kemur úr veiðiför, enda sé aflinn ætlaður til neyzlu eða verkunar og vinnslu í Reykjavík.
b. Innlend nýmjólk og rjómi, sem flyzt til hafnarinnar.
c. Umbúðir, sem endursendar eru.
d. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslenzk fiskiskip til eigin afnota.
e. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

46. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining, en minna brot hálf gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald ber að greiða af.

47. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldsskrá til tekur, og greiða gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 1 krónu.

Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

48. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg:
   Blý, brýni, eldfastur leir og steinn, gaddavír, hverfisteinar, ís, járn, járnkeðjur, járnpípur, kaðlar, kalk, kítti, kol, koparvír, krít, múrsteinn, ofnar, salt, sement, sódi, stál, stálvír, steyptar járnvörur, steypujárn, vikur og vikursteinn, þakjárn, þakpappi, þakplötur.
2. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
   Áburðarolía, áburður tilbúinn, baðlyf, benzín, bækur, blöð, feiti, fernisolía, fiskur, annar en niðursoðinn., fiskbein, fiskimjöl, fiskilínur, garnir, gærur, hrogn, hey, kálmeti, kartöflur og aðrir garðávextir, kornvörur alls konar, kjöt, leður, línoleum, litarvörur þungar, mör, pappír, pokar, pokastrigi, rúðugler, saumur, segldúkur, seglgarn, síld, síldarmjöl, steinolía og önnur olía til eldsneytis, tólg, tjara, togleður, tvistur, vaxdúkur, vírnet, þurrsíld, þvottaefni, þvottasápa.
3. flokkur. Gjald 1.00 kr. fyrir hver 100 kg:
   Ávextir nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, brauðvörur, kaffi, kakaó, leirvörur, lyf, lyfjavörur, lýsi, mjólk, niðursuðuvörur, nýlenduvörur alls konar, smjör, smjörlíki, smjörlíkisolíur, sundmagi, sykur, te, ull.
4. flokkur. Gjald 3.00 kr. fyrir hver 100 kg:
   Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur og þess háttar léttar vörur, leðurvörur, leikföng, prjónavörur, skinnvörur, skófatnaður, súkkulaði, sælgætisvörur, tóbaksvörur, vefnaðarvörur, vín og vínandi.

47 8. apríl
5. flokkur. Gjald 1.50 kr. fyrir hver 100 kg:
Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
6. flokkur. Gjald 4.00 kr. fyrir hvern teningsmetra:
Timbur, tunnur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
7. flokkur. Gjald 6.00 kr. fyrir hvern teningsmetra:
Dráttarvélar, heyvinnsluvélar, kæliskápar, saumavélar, skilvindur, þvottavélar.
8. flokkur. Gjald 8.00 kr. fyrir hvern teningsmetra:
Bifreiðir, húsgögn, jarðýtur, orgel, píanó, skurðgröfur, vegheflar og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
9. flokkur. Gjald 5.00 kr. fyrir hvern grip:
Hestar, nautgripir, svín.

8. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

49. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir skal greiða það gjald, sem hafnarstjóri ákveður.

50. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með samningi.

51. gr.

Fyrir notkun á áhöldum og tækjum hafnarinnar skal greiða það gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert skipti.

VIII. KAFLI
Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

52. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin í skrifstofu hafnarinnar.

53. gr.

Skipstjóri og eigandi skips bera ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, ef hafnarstjóri krefst þess, og hefur hafnarsjóður haldsrétt yfir skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau, áður en skip fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænzt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá tollstjóra, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

54. gr.

Vörugjald og leigu fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar, samkvæmt 49. gr., greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr

höfninni fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur og haldsrétt í vörum, til tryggingar gjaldinu. 47 8. apríl

55. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar, samkv. 50. gr., svo og gjald fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, samkv. 51. gr., greiðir samningsaðili.

56. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt, sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b., tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, vitagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

57. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

58. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveim óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en 1 mánuður sé liðinn frá því, er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

59. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar, og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu, að dómi hafnarstjóra.

60. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

61. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans, samkv. 15. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

47
8. apríl

62. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér beint til skrifstofu hafnarinnar með beiðni þar að lútandi.

Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

63. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum.
Sektirnar renna í hafnarsjóð Reykjavíkur.

64. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur og breytingu á sömu lögum, nr. 41 5. apríl 1948, svo og lögum um hafnsögu í Reykjavík, nr. 27 22. nóv. 1918, til að öðlast þegar gildi, og er þá um leið úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurkaupstað frá 12. nóv. 1917 og reglugerð um hafnargjöld í Reykjavík frá 30. maí 1921 með síðari breytingum á henni, og enn fremur reglugerð um hafnsögu í Reykjavík og hafnsögugjöld í Reykjavík frá 31. des. 1918 (nr. 2 og 3 1919).

Samgöngumálaráðuneytið, 8. apríl 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

48
31. marz

AUGLÝSING

um viðauka við auglýsingu nr. 13 12. jan. 1949, um söluskatt af innfluttum vörum.

1. gr.

Auk þeirra vara, sem undanþegnar eru í B-lið auglýsingar nr. 13/1949 söluskatti af innfluttum vörum, skulu þessar vörur einnig undanþegnar slíkum skatti við innflutning:

Tollskrá Kafli	Nr.	
10	4	Bygg, ómalað.
	5	Hafrar, ómalaðir.
	6	Maís, ómalaður.
11	6	Mjöl úr maís.
	12	Grjón úr maís (kurlaður maís).
	22	Klíð.
25	25	Krít, þvegin.
28	39	Kalsíumkarbonat, fellt.
35	10	Dikalsíumfosfat.

2. gr.

Auglýsing þessi skal þegar koma til framkvæmda í samræmi við ákvæði 19. gr. tollskrárlaganna.

Fjármálaráðuneytið, 31. marz 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Lög um breyting á lögum nr. 33 12. febr. 1945, um breyting á lögum nr. 30 19. júní 1933, um sjúkrahús o. fl., undirskrifuð af forsetanum 20. apríl 1949, nr. 24.

Lög um breyting á lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 25.

Lög um hvalveiðar, undirskrifuð af forsetanum 3. maí 1949, nr. 26.

Lög um breyting á framfærslulögum nr. 80/1947, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 27.

Lög um veitingu ríkisborgararéttar, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 28.

Lög um breyting á lögum nr. 20 20. maí 1942, um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 29.

Lög um breyting á lögum nr. 58 8. sept. 1931, um einkasölu ríkisins á tóbaki, undirskrifuð af forsetanum 6. maí 1949, nr. 30.

Lög um breyting á lögum nr. 42 1948, um útflutning og innflutning á íslenzkum og erlendum gjaldeyri, undirskrifuð af forsetanum 9. maí 1949, nr. 31.

Auglýsing varðandi gengistryggingarsamning milli Íslands og Frakklands, undirrituð af utanríkisráðherra 30. marz 1949, nr. 32.

REGLUGERÐ

49
23. marz

fyrir vatnsveitu í Blönduóshreppi.

1. gr.

Blönduóshreppur tekur að sér að leggja nýja vatnsveitu um kauptúnið og hefur einkaleyfi á rekstri vatnsveitu og sölu vatns.

Áskilur hreppurinn sér rétt til að nota það af gömlum vatnsleiðslum, sem fyrir eru og nothæfar reynast, án endurgjalds, enda verður þá ekki krafizt stofngjalds samkvæmt 8. gr., þar sem þannig er ástatt, fyrr en endurnýja þarf þessar gömlu leiðslur að dómi umsjónarmanns.

2. gr.

Vatnsveitunefnd skipa 3 aðalmenn og 3 varamenn, sem kosnir eru af hreppsnefnd til fjögurra ára. Annast hún öll framkvæmdarstörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, fjármál hennar og umsjón eigna, í samráði við hreppsnefnd.

3. gr.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveitu Blönduóss, skal senda vatnsveitunefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um, hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota.

4. gr.

Vatnsveitunefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á vatni. Þá getur hún og lokað fyrir vatnið þegar þarf, vegna hreinsunar á vatnsgeyminum, eða viðgerðar á vatnsæðum. Slíka lokun skal tilkynna fyrir fram, ef um lengri lokun er að ræða en 3 klukkutíma. Fullan vatnsskatt ber að greiða, þó að slík lokun fari fram.

15

10. dag maímánaðar 1949. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

49 5. gr.

23. marz Hver sá, sem veldur skemmdum á eignum vatnsveitunnar, eða á annan hátt bakar henni skaða, skal bæta það að fullu og sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

6. gr.

Umsjónarmaður, er vatnsveitunefnd ræður, hefur eftirlit með öllu, sem að vatnsveitunni lýtur og er öllum vatnsneytendum skylt að hlýða fyrirmælum hans, um eyðslu vatns og notkun þess yfirleitt, svo og um lagfæringar, ef með þarf innanhúss, á pípum eða vatnshönum og tækjum..

7. gr.

Skylt er eiganda að láta af hendi land og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki, og þola eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir, samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

8. gr.

Vatnsskattsskyldur er hver sá húseigandi, sem fengið hefur vatn leitt að húsvegg, og greiðir hann þá stofngjald kr. 200.00 — tvö hundruð krónur —, enda sé lengd leiðslunnar frá götu að húsi ekki yfir 25 metra, en sé leiðslan lengri, greiði húseigandi helming kostnaðar við lagninguna, sem þar er umfram.

9. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Blönduósskauptúns, sem vatn er leitt til úr vatnsveitunni, annarra en þeirra, er um ræðir í 10. gr., skal greiða vatnsskatt árlega, er sé 12‰ — tólf af þúsundi —, miðað við fasteignamatsverð húsanna, þó aldrei minna en kr. 50.00 — fimmtíu krónur — fyrir hvert hús.

10. gr.

Af húsum þeim, sem nota mikið vatn til annarra þarfa en heimilisnotkunar, svo sem verksmiðjur, baðhús, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki, frystihús, gistihús o. fl., skal greiða vatnsskatt 20‰ — tuttugu af þúsundi — af fasteignamatsverði húsa, ef ekki er greiddur sérstakur aukaskattur vegna rekstursins, eða vatn selt eftir mæli samkvæmt 11. gr., en sé svo, skal greiða vatnsskatt af húsaverði slíkra fyrirtækja samkvæmt 9. gr.

11. gr.

Auk vatnsskatts þess, er um getur í 9. og 10. gr., skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir hverja smálest af innveginni mjólk í mjólkurstöð kr. 2.50.
2. Fyrir hvern kjötskrokk í sláturhúsi 6 aura.
3. Fyrir hverja smálest vatns til skipa kr. 6.00.
4. Fyrir hverja smálest vatns til annarra fyrirtækja, ef selt er eftir mæli 50 aura.

12. gr.

Hreppsnefndin getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt þennan um allt að 50%.

13. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og annast vatnsveitunefnd reikningshald og hefur á hendi innheimtu vatnsskatts.

Gjalddagi vatnsskatts er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts af húsinu.

Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu 49
tvö ár á eftir gjalddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og 23. marz
aðfararveði.

14. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 500.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skulu sæta meðferð almennra lögreglumála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Blönduóshrepps, staðfestist hér með, samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 23. marz 1949.

Stefán Jóh. Stefánsson.

Jónas Guðmundsson.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT 50
24. marz

fyrir Búnaðarfélag Tjörnesinga og búnaðarfélagið Ófeigur í Reykjahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu.

Búnaðarfélögin í Tjörness- og Reykjahreppum gera á grundvelli laga nr. 7 12. jan. 1945, svofellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið samþykktar.

1. gr.

Ræktunarsambandið nær yfir félagssvæði Búnaðarfélags Tjörnesinga og búnaðarfélagsins Ófeigur í Reykjahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu.

2. gr.

Tilgangur ræktunarsambandisns er að annast eftirgreind verkefni á öllum jörðum á sambandssvæðinu, að undanskildum þeim, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaganna, nr. 54 4. júlí 1942, um búferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðarframræslu á landinu, þ. e. opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf, eins og fyrir verður mælt af trúnaðarmanni, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir til að hafa á hendi undirbúning um, hvernig verkið skuli framkvæmt.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnum jarða á ræktunarsambandssvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnsluaðferðir verða viðhafðar á hverjum stað, fer eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna eða garða. Nær það til fullnaðarvinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein undir lið 2.

50 4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar, hvort heldur það er gert
24. marz með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu, eða öðrum aðferðum eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.

II. KAFLI
Skipun og verksvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Hvort búnaðarfélag kýs árlega 3 menn í fulltrúaráð fyrir ræktunarsambandið, en fulltrúaráð kýs 3 menn í framkvæmdastjórn til eins árs í senn, og skiptir stjórnin með sér verkum. Stjórnin skal þannig skipuð, að meiri hluti hennar sé kosinn á víxl úr búnaðarfélögunum. Varastjórn skal skipuð jafnmörgum mönnum, kosnum á sama hátt til jafnlangs tíma.

4. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins fer með málefni þess. Skal stjórnin annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til skurða og lokræsagerðar, svo og á jarðvinnsluvélum, en skylt er henni, sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, að hafa samráð við verkfæranefnd ríkisins, um kaup og val vélanna.

5. gr.

Stjórnin sér um kaup á öllu því, er með þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, er keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, er svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

6. gr.

Stjórnin annast um allan rekstur vélanna. Henni ber að gera alla verktökusamninga við hina einstöku framkvæmdaaðila á sambandssvæðinu, og ákveða á hverjum tíma og í hverri röð verkefnin eru tekin, sem unnið skal að.

7. gr.

Stjórnin ræður starfsmenn og ákveður launakjör þeirra. Heimilt er stjórninni að ráða framkvæmdastjóra til eins árs í senn. Getur hún með erindisbréfi falið honum framkvæmdastjórn um daglegan rekstur og umsjón með verkstjórn vinnuflokka.

8. gr.

Allir samningar, er stjórnin gerir fyrir hönd ræktunarsambandsins samkvæmt samþykktum þessum, eru skuldbindandi fyrir sambandsheildina, og hreppabúnaðarfélögin, er að samþykktinni standa, án þess að það hafi verið sérstaklega undir þau borið. Stjórn og framkvæmdastjóri bera ábyrgð gerða sinna fyrir umbjóðendur sína.

III. KAFLI
Um tilhögun framkvæmda.

9. gr.

Skylt er stjórn ræktunarsambandsins fyrir febrúarlok ár hvert að skrá verkbeiðnir félagsmanna. Skal þar tilgreint hverjar jarðabætur óskað er að unnar séu á því ári, svo og verkmagn þeirra. Skýrslunni fylgi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers fyrir sig.

10. gr.

Að fengnum skýrslum þeim, er um ræðir í 9. gr., ber stjórn ræktunarsambandsins að semja starfs- og rekstraráætlun fyrir yfirstandandi ár. Rísi ágreiningur innan

ræktunarsambandsstjórnar um veigamikil atriði framkvæmdaáætlunar, ber að leggja hana fyrir aðalfund ræktunarsambandsins til úrskurðar. Framkvæmdastjórn er skylt að framfylgja samþykktri starfsáætlun eftir því, sem við verður komið. 50 24. marz

11. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

a. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu eftir því sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði í flutningi véla og verkfæra;
b. að túnasléttun sé að öðru jöfnu látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmdum;
c. að land það, sem brjóta á til ræktunar, hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt að dómi trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands;
d. að framræsla bithaga komi að jafnaði því aðeins til greina, að fullnægt hafi verið framræsluverkefnum vegna tún-, garða- og engjaræktar á þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnsluna, svo að því marki verði náð, að allur heyskapur verði tekinn á vélfæru landi.

IV. KAFLI

Um verðlagsákvarðanir og greiðslu kostnaðar.

12. gr.

Kostnaður við framkvæmdir, er í samþykkt þessari getur, greiðist af verkkaupanda, eftir þeim skildaga og á þann hátt, er tilgreint verður í verktökusamningi þeim, er um getur í 6. gr. þessarar samþykktar. Heimilt er stjórn ræktunarsambandsins að láta greiðslu fara fram eftir áætluðum verktöxtum, meðan verkið stendur yfir ár hvert, en fullnaðargreiðsla sé byggð á tilkostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstursreikningi hvers árs. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við tímaeiningu.

13. gr.

Til ræktunarkostnaðar telst greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla og greiðslur fyrningargjalds af þeim, kostnaður við flutninga þeirra milli vinnustaða, viðhald véla, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður. Heimilt er stjórn ræktunarsambandsins að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun er nemi allt að 5% af heildarkostnaðarverði hvers árs.

14. gr.

Heimilt er stjórn ræktunarsambandsins á þeim tímum, sem ekki er unnt að vinna að skurðgrefti, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila, að taka að sér verkefni í ákvæðisvinnu eða tímavinnu fyrir búendur, hreppsfélag eða aðra aðila á samþykktarsvæðinu eða utan þess, þó þau falli ekki undir ákvæði 2. gr., ef öruggt er að það sé hagkvæmt fyrir ræktunarsambandið, enda sé tryggt að vélakostur sé ekki festur við þessi störf, svo það brjóti í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

15. gr.

Rekstrarafgangur af áhættuþóknun, svo og ef ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkum, er um getur í 14. gr., skal leggjast í stofnsjóð ræktunarsambandsins, og varið samkvæmt ákvæðum þeim, er um hann gilda, sbr. 16. gr.

V. KAFLI
Fjáröflun og tryggingar.

16. gr.

Ræktunarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa að upphæð 60 þúsund kr. Stofnfé sjóðsins er:

1. Helmingur stofnsjóðsins er framlag Framkvæmdasjóðs ríkisins samkv. 9. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum. Renni framlagið í stofnsjóðs jafnóðum og það greiðist sem styrkur til vélakaupa félagsins.
2. ⅛ hluti frá Búnaðarsambandi Suður-Þingeyinga samkvæmt aðalfundargerð þess frá 1. maí 1946.
3. ⅜ hlutar stofnfjárins skal lagður fram frá búnaðarfélögum Tjörness- og Reykjahrepps að jöfnu sem óafturkræft fé, þegar samþykkt þessi hefur öðlazt gildi.
4. Auk þess leggjast í stofnsjóð árlega tekjur þær, sem inn koma samkvæmt ákvæðum 15. gr.

17. gr.

Komi í ljós síðar að áliti ræktunarsambandsstjórnar, að auka þurfi stofnsjóð, ber henni að gera rökstuddar tillögur um stofnfjáraukningu til aðalfunda búnaðarfélaganna. Að fenginni meiri hluta samþykkt í hlutaðeigandi búnaðarfélögum, tekur aðalfundur ræktunarsambandsins fullnaðarákvörðun um málið.

18. gr.

Heimilt er framkvæmdastjóra að taka reksturslán gegn tryggingu í þeim jarðræktarstyrk, er á umbæturnar verður greiddur úr ríkissjóði samkv. ákvæðum II. og V. kafla jarðræktarlaga.

19. gr.

Skylt er samþykktaraðilum að hafa greitt til ræktunarsambandsstjórnar ¾ af áætluðu kostnaðarverði, að frádregnum jarðabótastyrk þeirrar vinnu, er þeir hafa pantað, áður en verkið er hafið. Eftirstöðvar greiðist á gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI
Um reikningshald og endurskoðun.

20. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið, og skal reikningum lokið svo tímanlega, að endurskoðun geti farið fram áður en hinir árlega aðalfundir búnaðarfélaganna eru haldnir eða fyrir aprílmánaðarlok. Skulu endurskoðendur sannprófa að reikningum beri saman við bækur stjórnarinnar.

21. gr.

Endurskoðendur séu tveir, kjörnir sinn af hvoru búnaðarfélagi til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reksturinn sem bezt, og hafa eftirlit með starfrækslu stjórnarinnar í hvívetna. Varaendurskoðendur skal kjósa á sama hátt.

22. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram til samþykktar á aðalfundum félaganna og aðalfundi ræktunarsambandsins.

VII. KAFLI

Um breytingu samþykkta og hvernig samþykkt verði felld úr gildi.

50
24. marz

23. gr.

Tillögur er fram kunna að koma til breytingar á samþykkt þessari, skulu lagðar fyrir aðalfundi búnaðarfélaganna og síðan fyrir aðalfund ræktunarsambandsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti ⅔ atkvæða í hvoru félagi, skal stjórnin senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

24. gr.

Samþykktir þessar má því aðeins nema úr gildi að aðalfundir búnaðarfélaganna samþykki það hvor um sig, og aðalfundur ræktunarsambandsins með ⅗ greiddra atkvæða, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

25. gr.

Nú óska Búnaðarfélag Húsavíkur og Búnaðarfélag Flateyjarhrepps að gerast aðilar að ræktunarsamþykkt þessari og þátttakendur í ræktunarsambandinu, skal þeim það þá heimilt, þegar löglegur undirbúningur hefur farið fram.

26. gr.

Nú verður ræktunarsambandið leyst upp og skal þá öllum eignum þess skipt á milli búnaðarfélaganna, er að því standa, í sömu hlutföllum og félögin greiddu stofnfjárframlagið í upphafi.

27. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

28. gr.

Samþykkt þessi gengur í gildi, er hún hefur verið staðfest af landbúnaðarráðherra.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð nr. 36 20. febrúar 1946, um jarðræktarsamþykktir, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 24. marz 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

SAMÞYKKT

um breyting á samþykkt fyrir sýsluvegasjóð Mýrasýslu frá 1. maí 1929.

51
26. marz

1. gr.

2. málsgr. 1. gr. sýsluvegasamþykktarinnar orðist svo:

Þessir eru aðalsýsluvegir í Mýrasýslu:

1. Hvítársíðuvegur: Frá Bjarnastöðum að Fljótstungu.
2. Þverárhlíðarvegur: Frá Högnastöðum að Hermundarstöðum.
3. Glitstaðavegur: Frá þjóðveginum hjá Hreðavatnsskála að Glitstöðum.
4. Ásbjarnarstaðavegur: Frá Kleifavegi að Selhaga.
5. Flóðatangavegur: Frá Stafholti að Flóðatanga.

51 26. marz

6. Ferjubakkavegur: Frá Borgarnesbraut hjá Brennistöðum um Ferjubakka á Hvítárbraut hjá Steinsási.
7. Valbjarnarvallavegur: Frá Borgarfjarðarbraut fyrir ofan Galtarholt að Litla-Fjalli.
8. Grímsstaðavegur: Frá Stykkishólmsvegi hjá Urriðaárbrú að Syðri-Hraundal.
9. Hofstaðavegur: Frá Vogalæk að Álftárósi.
10. Álftanesvegur: Frá Álftaneshreppsvegi hjá Kolviðarholti að Álftanesi.
11. Staðarhraunsvegur: Frá Stykkishólmsvegi við Raftás að Hítardal.
12. Einholtavegur: Frá Stykkishólmsvegi hjá Fíflholtum um Einholt að Stóra-Kálfalæk.

Þessir eru aukasýsluvegir í Mýrasýslu:

1. Gilsbakkavegur: Frá Hellisgili fyrir sunnan Gilsbakka að Barnafossbrú.
2. Veiðilækjarvegur: Frá þjóðveginum hjá Lækjarkoti, um Lækjarkot, Höll að Veiðilæk.
3. Steinavegur: Frá þjóðveginum hjá Lundum að Steinum.
4. Neðra Nesvegur: Frá þjóðveginum hjá Þverbrekkum um Hamraenda að Þverá móts við Neðra-Nes.
5. Stangarholtsvegur: Frá Stykkishólmsvegi hjá Langárbrú að Stangarholti.
6. Rauðanesvegur: Frá Stykkishólmsvegi fyrir vestan Borg um Þursstaði að Rauðanesi.
7. Álftártunguvegur: Frá Stykkishólmsvegi hjá Álftárbrú að Álftártungu.
8. Seljavegur: Frá Hraunhreppsvegi hjá Jaðri um Hundastapa, Selja að Hestakeldu.

2. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin samþykkt nr. 137 7. júní 1943 um breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Mýrasýslu frá 1. maí 1929.

3. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefur samið og samþykkt, samkv. lögum nr. 102 19. júní 1933, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 26. marz 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

52 28. marz

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Suðurfjarðahrepps.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Suðurfjarðahrepps er fyrirtæki, sem Suðurfjarðahreppur starfrækir í þeim tilgangi að veita raforku um hreppinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign hreppsins, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Suðurfjarðahrepps og hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Suðurfjarðahrepps aflar raforku til almenningsþarfa í hreppnum með því að vinna hana sjálf í orkuverum eða kaupa hana frá öðrum, og veitir þeirri orku, sem þannig er keypt eða unnin, um orkuveitukerfi rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Suðurfjarðahrepps og sá hluti nágrennis hreppsins, sem hreppsstjórn ákveður og ráðherra samþykkir.

Rafveita Suðurfjarðahrepps hefur einkarétt til sölu á raforku beint til raforkunotenda á orkuveitusvæði sínu.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála hreppsins er í höndum hreppsnefndar, en framkvæmdastjórnin skal falin rafveitunefnd ásamt rafveitustjóra, sem hreppsnefnd skipar að fengnum tillögum rafveitunefndar, og skal hann um rafmagnssérmenntun fullnægja skilyrðum til háspennulöggildingar a. m. k. Hreppsnefnd setur honum erindisbréf. Rafveitustjóri er framkvæmdastjóri rafveitunnar.

Í rafveitunefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af hreppsnefnd. Rafveitustjóri á sæti á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

4. gr.

Verksvið rafveitunefndar.

Rafveitunefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt, er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Hún skal gefa hreppsnefnd þær skýrslur, sem óskað er eftir, um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir hreppsnefnd til úrskurðar samtímis ársreikningum hreppsins.

Rafveitunefnd semur nánari reglur, sem hreppsnefnd skal staðfesta, um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til hreppsnefndar um gjaldskrá fyrir rafveituna, undirbýr samninga um orkukaup og orkusölu og annast framkvæmdir allra raforkumála hreppsins.

Rafveitunefnd skipar alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitustjóra, og setur þeim erindisbréf.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana. Hann hefur eftirlit með rafmagnslagningu á orkuveitusvæðinu, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum, sem veitan kaupir eða selur.

Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á, auk hinna föstu starfsmanna.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Suðurfjarðahrepps hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standast straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum á áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með

52 talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til
28. marz að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum, sem umfram kunna að verða, ráðstafar hreppsnefnd.

Rafveitustjóri varðveitir sjóð rafveitunnar samkvæmt nánari reglum, sem hreppsnefnd setur að tillögum rafveitunefndar.

7. gr.

Löggilding rafvirkja. Raflagningareglur.

Hreppsnefnd getur ákveðið, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu véla og tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugakerfi rafveitunnar. Hreppsnefnd setur löggildingarskilyrði, löggildir menn og setur reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið þeirra, allt að fengnum tillögum rafveitustjóra.

Eigi má löggilda sérstaklega aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu rafmagnseftirlits ríkisins og ekki setja kröfuminni reglur um raflagningar en rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

B. Söluskilmálar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Suðurfjarðahrepps selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar sem taugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta málspennu og 50 riðum á sekúndu. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta í té orku með annarri spennu og annarri straumtegund.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætluð umsóknareyðublöð, er fást á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni, að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt eftir kostnaði heimtaugar. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu, og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða mismun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera

meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði. 52 28. marz

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja, eða rafveituna, ef hún tekur slík verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerð á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir fyrir hönd húseiganda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagnir í Suðurfjarðahreppi, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafveitunnar.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafvirkja, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki taugakerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við taugakerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar.

Framsala til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimil án leyfis rafveitustjóra.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum rafveitunnar um raflagnir.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er af rafveitunni, rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, á húsveitu eða tækjum að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

52 Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægi-
28. marz lega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafveitu Suðurfjarðahrepps.

14. gr.

Mælitæki.

1. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og um tengingu.

   Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, svo og raforkunotkun veitunnar, þar til er hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara, sem um getur í 19. gr.

   Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.
2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

   Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé +/÷ 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

   Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 5%, en rafveitan annars.

   Hafi kwst.mælir sýnt +/÷ 5% skekkju eða meiri, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.
3. Notendur, sem hafa hemil eða rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafveitunni er skylt að leiðrétta skekkju hemilsins eða rofans, svo fljótt sem við verður komið.

   Ef hemill notanda brennur sundur með stuttu millibili og ástæða er til að ætla, að of mikið sé lagt á hann að staðaldri, hefur rafveitan rétt til að neita um hemil og gera notanda að skilyrði að kaupa orkuna eftir öðrum gjaldskrárlið.
4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.
5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.

6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til er leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum. 52 28. marz

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

15. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga undir eins og krafið er um greiðslu. Nánari reglur um innheimtu og um gjalddaga má þó setja í gjaldskrá.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt þegar greiðslu er krafizt, getur rafveitan sent gjaldanda tilkynningu eða afhent hana í húsnæði því, er veita hans er í, um, að hann verði að greiða gjaldið til skrifstofu rafveitunnar innan viku. Dragist greiðsla lengur, er heimilt að taka straum af veitunni, en þó ekki fyrr en þremur dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldanda er afhent honum eða afhent í húsnæði því, sem veita hans er í.

Rafveitunni er heimilt að loka veitunni og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki:

a. þegar notandi, þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefur ekki greitt reikning frá rafveitunni, sem fallinn er í gjalddaga;
b. þegar ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina;
c. þegar notandi hefur gerzt brotlegur við reglugerð þessa.

Lokun fyrir veitu af þessum ástæðum losar notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda má að jafnaði ekki opna aftur, nema:

1. skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkv. gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkvæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

52 28. marz

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu, nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr.

18. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgum dögum á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júlí, svo og endranær, þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst og á hvern hátt.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan dag, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

19. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið, getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafveitunnar. Skal uppsögn tilkynnt rafveitustjóra skriflega.

Rafveitan áskilur sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um breytingu á notkun frá einum gjaldskrárlið til annars er sama og uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja, og fer um það, sem að ofan greinir.

Tilkynning um flutning notanda úr einni íbúð í aðra af einum stað á annan á orkuveitusvæðinu má afhenda á innheimtuskrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutninginn gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hættir notkun veitunnar og hefur sagt henni upp með þeim fyrirvara sem hann hefur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr. 52

Breytingar á gjaldskrá. 28. marz

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem hreppsnefnd samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð hreppsnefndar.

C. Almenn ákvæði.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 10000 krónum — tíu þúsund krónum —, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglugerðum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið sem almenn lögreglumál.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í s. á., og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð fyrir rafveitu Suðurfjarðahrepps, nr. 63 22. maí 1919, svo og auglýsing um breyting á þeirri reglugerð, nr. 83 22. des. 1927.

Atvinnumálaráðuneytið, 28. marz 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ 53

12. apríl

fyrir Reykjavíkurflugvöll, um umferð, öryggi o. fl.

1. gr.

Almenn ákvæði.

Flugvallastjóri ríkisins eða umboðsmaður hans veitir einstaklingum eða félögum heimild til að nota Reykjavíkurflugvöll, vegna farþegaflugs, póstflugs, kennsluflugs o. þ. h. Þegar slíkt leyfi til afnota af flugvellinum er veitt, skal leyfishafi verða háður þeim ákvæðum, sem í gildi eru eða sett verða um greiðslu lendingargjalda, flugskýlisleigu o. s. frv., ásamt þeim skilmálum öðrum, er settir kunna að verða. Sérhvert loftferðafyrirtæki, sem starfrækt er á flugvellinum, skal skila flugvallastjóra ríkisins mánaðarlega skýrslum eftir á um farþegafjölda og magn flutnings, sem farið hefur um flugvöllinn á þess vegum í mánuðinum.

Stjórn og starfsmönnum fyrirtækja, svo og einstaklingum, sem starfrækslu

53 hafa á flugvellinum, er skylt að kynna sér reglugerð þessa, svo og þær reglur aðrar,
12. apríl sem settar kunna að verða, um umferð, öryggi o. fl. á flugvellinum. Stjórn fyrirtækis skal sjá um að menn þess kynni sér þær.

Flugvallastjóri ríkisins eða umboðsmaður hans skal í samráði við flugumferðastjórn ákveða athafna- og afgreiðslusvæði allra loftferðafyrirtækja á flugvellinum, hvort sem um er að ræða einstaklinga eða félög. Loftför skulu ekki fermd eða affermd nema á áður ákveðnum afgreiðslusvæðum.

2. gr.

Lágmark skýjahæðar og skyggnis.

Til þess að loftförum sé heimilt að lenda eða hefja flug frá Reykjavíkurflugvelli, skal lágmark skýjahæðar og skyggnis vera sem hér segir:

Flugtak: 130 metra (400 feta) skýjahæð og 1,5 km (1 mílu) skyggni að degi, 150 metra (500 feta) skýjahæð og 1,5 km (1 mílu) skyggni að nóttu.

Lending: 150 metra (500 feta) skýjahæð og 1,5 km (1 mílu) skyggni að degi, 180 metra (600 feta) skýjahæð og 3 km (2 mílna) skyggni að nóttu.

3. gr.

Um aðflug.

Öllum loftförum á leið til Reykjavíkurflugvallar skal stjórnað af flugstjórnarmiðstöðinni í Reykjavík, þar til þau koma að:

a. Takmörkum umferðastjórnarsvæðis Reykjavíkurflugvallar, og eru þau þá undir stjórn umferðarstjórnarinnar þar. Skal radíóstefnuviti flugvallarins jafnframt notaður við aðflug í blindflugskilyrðum, í samræmi við gildandi flugreglur.
b. Takmörkum aðflugstjórnarsvæðis Keflavíkurflugvallar, og skal þá fylgt ákvæðum um aðflug, sem um getur í 2. gr. reglugerðar fyrir Keflavíkurflugvöll, um umferð, öryggi o. fl., 9. október 1948.

4. gr.

Um almenna flugumferð.

Loftför sem koma til eða fara frá umferðastjórnarsvæði Reykjavíkurflugvallar, skulu hafa samband við Reykjavíkurflugturninn og fá þaðan fyrirmæli um lendingu og flugtak. Öll loftför, sem hafa talstöð, skulu hafa hlustvörð á radíótíðni flugturnsins, á meðan þau eru innan umferðastjórnarsvæðis flugvallarins, og þar til þau hafa staðnæmzt á ákvörðunarstað á flugvellinum eða fengið leyfi flugumferðastjórnarinnar til þess að skipta um radíótíðni.

Fyrir loftför, sem fara frá Reykjavíkurflugvelli, skal gera flugáætlanir, sem skila skal umferðastjórn flugvallarins fyrir brottför þeirra.

Loftför skulu jafnan fljúga rangsælis, þ. e. til vinstri handar, umhverfis flugvöllinn, séu þau stödd innan umferðastjórnarsvæðis hans, en þar nær 12 km út frá miðju flugvallarins og eru takmörk þess að ofan í 450 metra (1500 feta) hæð yfir flugvellinum. Loftför, sem koma inn í umferðahring flugvallarins, skulu fljúga a. m. k. hálfan hring (180°) að degi, en heilan hring (360°) að nóttu, umhverfis flugvöllinn, áður en þau koma til lendingar. Þó skal flugumferðastjórninni heimilt að veita undanþágu frá þessum ákvæðum, ef henni þykir ástæða til.

Flugumferðastjórninni skal í samráði við flugvallastjóra ríkisins heimilt að takmarka flug loftfara, sem notuð eru til einka- og kennsluflugs, við ákveðinn tíma daglega, eftir því sem þurfa þykir vegna umferðar annarra loftfara eða af öðrum ástæðum. Loftför í reynsluflugi í nágrenni flugvallarins skulu, eftir því sem við verður komið, forðast flug yfir Reykjavíkurborg.

5. gr.

Um umferð loftfara á jörðu.

Loftför skulu fá akstursleiðbeiningar frá Reykjavíkurflugturni í radíó, nema leyfi hafi áður verið veitt loftförum, sem ekki hafa radíótæki, og skal þeim þá leiðbeint með sérstökum ljósmerkjum.

Loftförum á leið til flugaksstöðu skal að jafnaði ekið eftir akbrautum flugvallarins. Þó má að fengnu sérstöku leyfi flugumferðastjórnarinnar aka loftförum eftir flugbrautum og á þetta sérstaklega við þegar um fjölhreyfla loftför er að ræða, en steinsteyptar akbrautir eru ekki fyrir hendi.

Að lokinni lendingu skal loftförum ekið út af flugbrautum svo fljótt, sem við verður komið og skal akstri síðan að jafnaði haldið áfram eftir akbrautum. Um annan akstur á flugvellinum gilda sömu reglur og þarf jafnan leyfi flugturnsins til þess að fara yfir flugbrautir.

Loftförum skal ekið með gætni og ekki hraðar en sem svarar 40 km á klst. Sérstakrar varúðar skal gætt við akstur nálægt byggingum og öðrum mannvirkjum á flugvellinum. Loftförum skal aldrei ekið með eigin afli þeirra inn í flugskýli eða út úr þeim.

6. gr.

Umferð manna og ökutækja.

Flugvallastjóri ríkisins, eða umboðsmaður hans, hefur fullt skipunarvald gagnvart almenningi á flugvallarsvæðinu. Mönnum er óheimilt að fara inn á flugvallarsvæðið á öðrum en þeim stöðum, sem til þess eru ætlaðir. Ölvuðum mönnum er óheimil umferð um flugvallarsvæðið. Mönnum og ökutækjum er óheimilt að fara út á flugbrautir flugvallarins, nema nauðsyn beri til vegna öryggis flugsins eða vegna viðhalds og endurbóta. Ökutæki þessi skulu áður en þau fara út á flugbrautir, fá leyfi frá flugturninum og enn fremur skulu þau fylgjast með ljósmerkjum, sem flugturninn kann að gefa þeim. Ekki skal ökutækjum ekið eftir akbrautum loftfara nema brýn nauðsyn beri til, og skal þá gætt fyllstu varúðar. Ekki skal gengið eða ekið fyrir enda flugbrautar nema viðkomandi hafi fullvissað sig um að loftfar sé ekki að lenda eða hefja flug yfir þennan brautarenda. Bifreiðum skal ekki ekið um eða stöðvaðar á athafnasvæðum loftfara né heldur ekið inn í flugskýli, nema vegna nauðsynlegra athafna loftfara. Ökutæki skulu ávallt víkja fyrir loftförum, sem þau kunna að mæta.

7. gr.

Um almennt öryggi.

Flugliðsmaður má ekki stjórna loftfari á eða í grennd við Reykjavíkurflugvöll, nema í fullu samræmi við gildandi flugreglur og reglugerð þessa. Engum nema flugmanni eða flugvélavirkja er heimilt að vera við stjórntæki loftfara þegar hreyflar eru settir í gang, né aka loftförum um flugvöllinn. Jafnan skal maður með slökkvitæki vera viðstaddur þegar hreyflar loftfara eru settir í gang. Hreyflar skulu aldrei settir í gang eða reyndir á þeim stöðum, sem kunna að orsaka slysahættu fyrir almenning. Ekki má heldur reyna hreyfla á þeim stöðum, þar sem slíkt gæti valdið truflun á viðskiptum flugturnsins. Farþegar skulu ekki fara inn í loftför eða út úr þeim á meðan hreyflar eru í gangi.

8. gr.

Um eldsvarnir og flugskýli.

Ekki skal láta eldsneyti á geyma loftfara á meðan þau eru inni í flugskýli eða á meðan hreyflar þeirra eru í gangi. Ekki má reykja eða vera með opinn eld í námunda við loftför. Sérstakrar varúðar skal gætt þegar verið er að setja eldsneyti á þau.

53 Reykingar í flugskýlum eru bannaðar.

12. apríl Ekki skal að jafnaði hreinsa hreyfla eða aðra hluta loftfara með eldfimu efni inni í flugskýlum. Ef slíkt er nauðsynlegt, skal gætt fyllstu varúðar og jafnan hagað svo til, að hægt sé fyrirvaralaust að koma hlut þeim, sem verið er að hreinsa, út úr flugskýlinu. Jafnan skal haga svo til, að auðvelt sé að koma loftförum út og inn í flugskýli og skal varast að hafa fyrir dyrum flugskýlisins nokkrar hindranir, er torveldað gætu slíkt. Skylt er notendum flugskýlis að halda gólfum jafnan vel hreinum og varast skal að skilja eftir tvist, tuskur, bréf og annað slíkt, er orsakað gæti íkveikju, annars staðar en í þar til gerðum lokuðum ílátum. Ef slíkum úrgangi er brennt, skal það gert í öruggri fjarlægð frá byggingum og loftförum og skal fyllstu varúðar gætt og flugturninum gert aðvart í hvert skipti. Fullkomin slökkvitæki skulu jafnan vera í flugskýlum og skulu þau athuguð og endurnýjuð á ákveðnum fresti.

9. gr.
Um neyðarástand og slys.

Ef um neyðarástand er að ræða, skal loftfar haga fluginu samkvæmt alþjóðareglum um neyðarástand og skal þá tekið fullt tillit til öryggis mannslífa og verðmæta og án þess, ef nauðsynlegt telst, að binda sig við ákvæði þessarar reglugerðar. Þegar svo stendur á, skal loftferðaeftirlitinu send bráðabirgðaskýrsla um málið innan 48 klukkustunda og fullkomin skrifleg skýrsla eins fljótt og auðið er.

Berist flugturninum tilkynning um flugslys í síma, skal hann leitast við að fá upplýsingar um nafn þess, er tilkynninguna gaf, símanúmer hans, hvenær og hvar slysið skeði, hvers konar slys sé um að ræða, hvers konar neyðarhjálp sé nauðsynleg og aðrar nauðsynlegar upplýsingar. Síðan skal hann tilkynna hlutaðeigandi aðilum um slysið. Flugturninum er óheimilt að veita öðrum en þeim aðilum, er málið beinlínis varðar, upplýsingar um slys.

Verði flugslys eða annað neyðarástand á flugvellinum, skal flugturninn senda út slysaboð, og skal hver stöð gera það, sem fyrir hana er lagt samkvæmt þeim reglum, sem ákveðnar eru um neyðarástand.

Hafi loftfar orðið fyrir skemmdum, skal það, eða hlutar þess flutt burt af eiganda þess eða umboðsmanni hans, og/eða á hans ábyrgð og kostnað. Þó skal slíkur brottflutningur ekki framkvæmdur fyrr en loftferðaeftirlitið hefur gefið leyfi til þess.

10. gr.
Viðurlög.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum, allt að 10000 krónum, varðhaldi eða fangelsi, ef ekki liggur þyngri refsing við samkvæmt hegningarlögunum.

Farið skal með mál út af brotum á reglugerð þessari sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 32 14. júní 1929, um loftferðir, og lögum nr. 65 31. maí 1947, um viðauka við og breytingar á lögum nr. 24 12. febrúar 1945, um flugvelli og lendingarstaði fyrir flugvélar. Öðlast reglugerðin þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 12. apríl 1949.

Eysteinn Jónsson.

Páll Pálmason.

SAMÞYKKT

54
29. marz

um sýsluvegasjóð Norður-Múlasýslu.

1. gr.

Í Norður-Múlasýslu skal vera sýsluvegasjóður, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933. Kostnaður við þær vegabætur, sem að lögum hvíla á sýslufélaginu, greiðist úr sýsluvegasjóði, eftir því, sem fé er veitt til vegagerða á ári hverju.

2. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

I. Skeggjastaðahreppur:
1. Frá Höfn út að Steintúni.
2. Frá Gunnólfsvíkurbökkum á Brekknaheiðarveg hjá Sóleyjarvöllum.
3. Af þjóðveginum austan við Hólkná að Gunnarsstöðum.

II. Vopnafjarðarhreppur:
1. Frá þjóðveginum við Oddsgil að Hauksstöðum.
2. Frá vegamótum þjóðvegar fyrir utan Burstarfell inn að Tungusporði.
3. Frá Hofsárbrú að austan inn með fjöllum um Guðmundarstaði í Sunnudal.
4. Frá þjóðveginum við Borgarlæk um Hámundarstaði að Ljósalandi.
5. Frá Kambi (utan Vopnafjarðarkauptúns) að Leiðarhafnarvita.
6. Frá Selárbrú að Sundlaug.
7. Frá Selárbrú um Hróarsstaði, Áslaugarstaði að Leifsstöðum.
8. Frá Ljósalandi um Purkugerði að Strandhöfn.
9. Af þjóðvegi um Torfastaði, Ljótsstaði að Lýtingsstöðum.
10. Frá Svínabökkum um Rauðhóla, Skjaldþingsstaði að Syðri-Vík.
11. Frá Sunnudal að Borgum yfir Sunnudalsá við Kláf í Hraunfell, Síreksstaði og þaðan að Þorbrandsstöðum.
12. Af þjóðveginum í Vesturdal að Vakursstöðum.
13. Að þjóðveginum í Vesturdal nálægt Búastöðum að Ytri-Hlíð.

III. Jökuldalshreppur:
1. Frá Hjarðarhagabrú á Jökulsá að Gauksstöðum.
2. Frá Gauksstöðum að Merki.
3. Frá brú á Jökulsá hjá Hákonarstöðum að Stuðlafossi.

IV. Hlíðarhreppur:
1. Frá Sleðbrjót niður að ferjustað á Jökulsá.
2. Af þjóðvegi við Fossá heim að Hallgeirsstöðum.
3. Af þjóðveginum að Surtsstöðum.
4. Af þjóðvegi við Sauðá í Grófarsel og Mássel.
5. Af þjóðvegi við Vatnsklett í Sleðbrjótssel.
6. Af þjóðvegi við Fögruhlíð að Hnitbjörgum.
7. Af þjóðvegi nálægt Langahrauni að Torfastöðum.
8. Af þjóðvegi við Bakkagerði að Ketilsstöðum.
9. Af þjóðvegi nálægt Bakkagerði að Eyjaseli.

V. Tunguhreppur:
Af Hróarstunguvegi nyrðri nálægt Stóra-Bakka og þaðan að svifferju við Lagarfljót.

VI. Fellahreppur:
1. Af þjóðvegi við Urriðavatn út með vatninu austanvert neðan við Urriðavatnsbæ að Skógargerði.

54 29. marz

2. Af þjóðvegi vestanvert við Urriðavatn vestur með Hafrafellstúni upp yfir Staffellsás utan við Staffellsbæ að Fjallseli.
3. Frá Upphéraðsvegi á Ormarsstaðamelum um Ormarsstaði, Refsmýri að Miðhúsaseli.
4. Frá Upphéraðsvegi sunnan Meðalness um Meðalnes að Birnufelli.
5. Frá sýsluvegi við Fjallsel ofanvert við Svínalæk að Egilsseli.

VII. Fljótsdalshreppur:
1. Frá brúarstæði á Jökulsá að Kleif í Fljótsdal.
2. Frá brúarstæði á Jökulsá utan Víðivalla ytri um Suðurdal sunnan Keldár að Sturluflöt.

VIII. Hjaltastaðahreppur:
1. Frá Bergvaði á Selfljóti um Hreimsstaði, Rauðholt að Hjaltastað og þaðan á þjóðveginn.
2. Frá Hjaltastað út austan Selfljóts um væntanlega brú á Sandbrekkunesi á þjóðveginn nálægt Gagnstöð.
3. Frá Selfljótsbrú um Hrafnabjargaurðir að Hrafnabjörgum.
4. Frá Úthéraðsvegi við Hjaltastað að þingstað hreppsins norðan í Hjaltastaðakleifum.
5. Af þjóðveginum vestan Gerðisár um Kóreksstaðagerði, Kóreksstaði að Jórvík.
6. Frá Ásgrímsstöðum um Víðastaði, Dratthalastaði, Ekru, Stórasteinsvað, Tjarnarland á Úthéraðsveg vestur af Hreimsstöðum.

IX. Borgarfjarðarhreppur:
1. Frá Bakkagerðiskauptúni, Bólabarði, inn sveit fyrir ofan Jökulsá um hlaðið á Hvoli og Gilsárvöllum, fyrir neðan túnið á Grund, yfir Fjarðará, skammt fyrir innan Grundarbæ inn og suður Tungur, yfir Þverá utan við ármót Skúmhattardalsár og Lambadalsár og endar þar, þaðan fjallvegur yfir Húsavíkurheiði ofan að Snjóás, en þaðan sýsluvegur að Neshálsi.
2. Frá Bakkagerðiskauptúni, Bólbarði, niður Heiði, yfir Fjarðará að Desjarmýri.
3. Vegurinn frá Fjarðarárbrú að Höfn í Borgarfjarðarhreppi.
4. Frá Grund að Hólalandi.
5. Vegur frá Snjóási í Húsavík út að Húsavík.

X. Loðmundarfjarðarhreppur:
1. Úr Sævarendakrók að Sævarenda, þar yfir Fjarðará, frá ánni um Stakkahlíðarhóla hjá Háuþúfu að Stakkahlíð, þaðan út Hraun um Stekkjahraun, Stakkahlíðarbakka yfir Stóru-Hrauná á brúnni, yfir Litlu-Hrauná ofan við Seljamýri, þaðan yfir Seljamýrartún og meðfram Seljamýrarlæk yfir Nesmela um Nes, eftir Nesbökkum að Neshjáleigulæk, þaðan upp Neshjáleigudal að Neshálsi.
2. Frá veginum á vegamótum milli Fjarðarár og Háuþúfu, inn Stakkahlíðarhóla, eftir Fjarðarárbökkum, yfir Klippstaðablá og Kirkjuá að Klippstað.

XI. Seyðisfjarðarhreppur:
Frá Grýtá um Dvergastein að Selstöðum.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum skattskyldum fasteignum í sýslunni. Greiðist hann af ábúendum jarða og eigendum húseigna og lóða. Gjalddagi á vegaskatti skal vera á manntalsþingi. Hreppsfélagi er heimilt að greiða skatt þenna úr sveitarsjóði að nokkru eða öllu leyti, sé það samþykkt með meiri hluta atkvæða

á lögmætum sveitarfundi og oddvita sýslunefndar tilkynnt um það fyrir 1. apríl. Gildir sú samþykkt þar til henni er breytt á sama hátt og oddvita sýslunefndar tilkynnt. 54 29. marz

Sýslunefndin ákveður fyrir eitt ár í senn, hve hár skatturinn skuli vera. Má hann ekki vera lægri en 2‰ og ekki hærri en 12‰ af land- og lóðaverði samkv. fasteignamati og hálfu lægri af húseignum, nema samþykkt samgöngumálaráðherra komi til í hvert sinn.

4. gr.

Gjöld þessi má taka lögtaki samkv. lögum nr. 29 frá 1885.

5. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Múlasýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 102 19. júní 1933, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 29. marz 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir sjóðinn „Bryndísarminning", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 31. marz 1949. 55 31. marz

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir sjóðinn Bryndísarminning.

1. gr.

Hjónin Sigþrúður Pétursdóttir og Gissur Pálsson, rafvirkjameistari í Reykjavík, hafa stofnað sjóð þennan með 5000 króna höfuðstól, til minningar um dóttur sína, Bryndísi, f. í Reykjavík 18. febrúar 1939, d. 9. sept. 1948.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja tónlistarstarfsemi barna í barnastúkunum í Reykjavík til samæfinga í söng og hljóðfæraleik. Einkum skal styrkja kennslu í þeim flokkum, sem börn úr öllum barnastúkunum eru þátttakendur í.

3. gr.

Ungtemplararáð Reykjavíkur skal vera stjórn sjóðsins, en það skipa: Þinggæzlumaður Ungtemplara í Reykjavík og einn fulltrúi frá hverri barnastúku í þinghá Reykjavíkur.

Hætti Ungtemplararáð störfum skulu fulltrúar frá nefndum aðilum mynda stjórn sjóðsins eftir sömu reglu og gildir nú um val í Ungtemplararáð. Skulu þeir kosnir eigi síðar en mánuði eftir að Þingstúka Reykjavíkur heldur aðalfund sinn ár hvert. Þinggæzlumaður skal vera formaður sjóðstjórnar, en ritara og gjaldkera

55 31. marz

kýs nýkjörin stjórn jafnan á fyrsta fundi sínum. Ritari gegnir formannsstörfum í forföllum formanns.

4. gr.

Stjórnin skal vinna að eflingu sjóðsins á þann hátt, sem henni þykir bezt henta hverju sinni. Þó skal hún árlega, á afmælisdegi Bryndísar, hinn 18. febrúar, eða sem næst þeim degi, efna til barnaskemmtana til ágóða fyrir sjóðinn.

Stjórnin ákveður árlega, venjulega í ársbyrjun, hverjir hljóta styrk úr sjóðnum. Styrkhæfir eru þeir flokkar einir, sem að áliti stjórnarinnar velja hæfa menn til kennslunnar og sýna ótvírætt með starfi sínu, að þeir efli tónlistarstarfsemi innan barnastúknanna á starfssvæði sjóðsins.

5. gr.

Höfuðstólinn má aldrei skerða, og helming vaxtanna skal ávallt leggja við höfuðstólinn. Ef sjóðnum berast minningargjafir eða aðrar gjafir, þá skulu þær jafnan leggjast við höfuðstólinn, nema gefandi ákveði annað.

Stjórnin ræður, hve mikið af öðrum tekjum sjóðsins skal lagt við höfuðstólinn árlega og hvað mikið skal veitt árlega til styrktarstarfseminnar. Formaður áritar útborgunarheimildir.

Sjóðinn skal ávaxta í Landsbanka Íslands, í ríkisskuldabréfum eða bankavaxtabréfum. Öll verðbréf sjóðsins og sparisjóðsbók höfuðstólsins skulu geymd í verðbréfageymslu í Landsbanka Íslands. Einungis gjaldkeri og formaður geta sameiginlega tekið það úr vörzlu Landsbankans. Þessi fyrirmæli skulu kunngerð Landsbankanum.

Reikningsár sjóðsins skal vera almanaksárið.

6. gr.

Stjórnarfundur er löglegur, ef ¾ stjórnarmanna mæta og tryggt er, að allir hafi fengið fundarboð. Meiri hluti atkvæða allra stjórnarmanna þarf til að gera löglega samþykkt.

7. gr.

Allar tekjur og gjöld sjóðsins skal færa í sjóðbók, ásamt reikningsyfirliti 31. des. ár hvert. Gjaldkeri skal annast allar færslur sjóðsins og geyma sjóðbókina. Hann skal hafa tvo ábyrgðarmenn, sem stjórnin tekur gilda.

Ritari færir fundargerðabók og geymir hana. Skipulagsskrá þessi skal færð í þá bók.

Allir fundarmenn skulu undirrita fundargerðirnar.

8. gr.

Endurskoðendur Þingstúku Reykjavíkur skulu endurskoða reikning sjóðsins og skal hann birtur á aðalfundi Þingstúku Reykjavíkur ár hvert ásamt skýrslu stjórnarinnar um störf sjóðsins.

Samrit af reikningnum skal senda Stórstúku Íslands IOGT.

9. gr.

Ef breytingar verða á skipulagi Góðtemplarareglunnar í framtíðinni, t. d. ef embætti þinggæzlumanns eða framkvæmdanefndar barnastúkna verði lagðar niður, eða ef barnastúkunum í Reykjavík fækkar niður fyrir tvær, skal stjórnin í samráði við laganefnd Stórstúku Íslands breyta 3. gr. skipulagsskrár þessarar í samræmi við þær breytingar, sem kunna að verða gerðar. Að öðru leyti verður skipu-

lagsskrá þessari ekki breytt, nema tillaga um það hafi verið samþykkt af ¾ hlutum stjórnarmanna og síðar af ¾ framkvæmdanefndarmanna og gæzlumanna barnastúknanna í Reykjavík. 55 31. marz

10. gr.

Ef allar barnastúkur landsins og Stórstúka Íslands verða lagðar niður, hverfur sjóður þessi undir yfirstjórn fræðslumála Íslands og skal tekjum hans þá varið til að styrkja til tónlistarnáms íslenzk börn, sem sýna framúrskarandi hæfileika á því sviði.

11. gr.

Skipulagsskrá þessi öðlast gildi, er hún hefur verið samþykkt af Ungtemplararáði Reykjavíkur, stórgæzlumanni ungtemplara og stórtemplar í Stórstúku Íslands IOGT. Sömu skilyrðum eru háðar breytingar, sem kunna að verða gerðar á skipulagsskránni samkvæmt 9. gr.

12. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.
Samþykkjum skipulagsskrá þessa.

Reykjavík, 18. febrúar 1949.

F. h. Ungtemplararáðs Reykjavíkur

Gissur Pálsson. **Ingimar Jóhannesson.**

Þóra Jónsdóttir, stórgæzlum. ungtemplara. **Kristinn Stefánsson,** stórtemplar.

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð fyrir Keflavíkurflugvöll, um umferð, öryggi o. fl., nr. 117 9. október 1948. 56 12. apríl

Önnur málsgr. 5. gr. reglugerðarinnar orðist svo:
Flugtak: 65 metra (200 fet) skýjahæð, ¾ km (½ míla) skyggni, að degi eða nóttu.

Reglugerðarbreyting þessi er sett samkvæmt lögum nr. 32 14. júní 1929, um loftferðir, og lögum nr. 95 28. desember 1946, um, að ákvæði samnings frá 7. okt. 1946, við Bandaríki Ameríku, er varða aðflutningsgjöld o. fl., skuli öðlast gildi.
Öðlast reglugerðarbreytingin þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 12. apríl 1949.

Eysteinn Jónsson.

Páll Pálmason.

57
20. apríl

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar, nr. 197 12. nóv. 1945.

Í stað III. kafla gjaldskrárinnar komi III. og IV. kafli, svo hljóðandi:

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við rúmmál húss, utanmál, þar með talinn kjallari og íbúðarfært ris, eins og hér segir:

Rúmmál húss í m³:	Heimtaugargjald jarðstrengs:
Allt að 200	kr. 600.00
Frá 200 allt að 300	— 700.00
— 300 — — 400	— 800.00
— 400 — — 500	— 900.00
— 500 — — 600	— 1000.00
— 600 — — 700	— 1100.00
— 700 — — 800	— 1200.00
— 800 — — 900	— 1300.00
— 900 — — 1000	— 1400.00
— 1000 — — 1200	— 1500.00
— 1200 — — 1400	— 1600.00
— 1400 og þar yfir	— 1700.00

Fyrir loftlínu greiðist sem nemur 70% af gjaldinu fyrir jarðstreng.

Sé jarðlínuheimtaug lengri en 15 metrar og loftlínuheimtaug lengri en 40 metrar eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm² skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, greiði húseigandi allan kostnað við síðari heimtaugina eftir reikningi.

Þau hús, sem áður hafa greitt heimtaugargjald eftir reikningi, greiða aðeins mismuninn, ef loftlínu er breytt í jarðstreng. En þau hús, sem ekki hafa greitt heimtaugargjald, greiða það þegar þau hafa fengið heimtaug sína endurbyggða.

Gjald fyrir heimtaug fellur í gjalddaga þegar uppsetningu taugar er lokið.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 5 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 5 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 20. apríl 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Lög um breyting á lögum nr. 84 6. júlí 1932, um bifreiðaskatt o. fl., undirskrifuð af forsetanum 14. maí 1949, nr. 33.

Lög um ný orkuver og nýjar orkuveitur rafmagnsveitna ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 16. maí 1949, nr. 34.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Hafnarhreppi þjóðjörðina Hafnarnes, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 35.

Bréf handhafa valds forseta Íslands um þinglausnir, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 17. maí 1949, nr. 36.

Lög um eignarnámsheimild fyrir Siglufjarðarkaupstað á jörðunum Efri-Skútu og Neðri-Skútu í Siglufirði, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 23. maí 1949, nr. 37.

Lög um breyting á lögum nr. 28 18. febr. 1943, um stækkun lögsagnarumdæmis Neskaupstaðar, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 38.

Fjárlög fyrir árið 1949, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 25. maí 1949, nr. 39.

Lög um áburðarverksmiðju, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 23. maí 1949, nr. 40.

Lög um gildistöku alþjóðasamnings um samræmingu nokkurra reglna varðandi loftflutninga milli landa, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 25. maí 1949, nr. 41.

Erfðalög, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 23. maí 1949, nr. 42.

Lög um innflutning og úthlutun jeppabifreiða til landbúnaðarþarfa o. fl., undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 43.

Lög um Landsbókasafn, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 25. maí 1949, nr. 44.

Fjáraukalög fyrir árið 1945, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 45.

Lög um iðnfræðslu, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 46.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka á móti og ráðstafa framlögum samkvæmt áætlun um fjárhagslega viðreisn Evrópu, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 47.

Lög um hlutatryggingasjóð bátaútvegsins, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 48.

Lög um breyting á lögum um menntaskóla, nr. 58 frá 7. maí 1946, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 49.

Lög um viðauka við lög nr. 109 31. des. 1945, um togarakaup ríkisins, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 50.

Lög um breyting á lögum nr. 44 23. júní 1932, um skipun læknishéraða, og lögum nr. 35 12. febr. 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 51.

Lög um fiskiðjuver ríkisins í Reykjavík, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 52.

Lög um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 56/1927, um skemmtanaskatt og þjóðleikhús, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 53.

Lög um Laxárvirkjunina, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 54.

26. dag maímánaðar 1949. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Lög um meðferð ölvaðra manna og drykkjusjúkra, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 55.

Lög um eyðingu refa og minka, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 56.

Lög um nauðungaruppboð, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 57.

Lög um breyting á raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 58.

Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1945, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 59.

Lög um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 60.

Lög um breyting á lögum nr. 37 29. apríl 1946, um áhrif kjötverðs á framfærsluvísitölu, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 61.

Lög um eignarnám á lóðum vegna bygginga fyrir Menntaskólann í Reykjavík, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 62.

58
1. apríl

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Suðurfjarðahrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Suðurfjarðahrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.75 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Til götu- og hafnarlýsingar, um kwst.mæli á kr. 1.25 hver kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 55 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi 50 aurum á mánuði fyrir hvern fermetra gólfflatar herbergja í íbúð.

Til herbergja í íbúð skal telja öll íveruherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.00 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 200.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til vélareksturs í verksmiðjum og frystihúsum, um kwst.mæli á 40 aura hver kwst. Eftir þessum gjaldskrárlið er einnig heimilt að selja raforku til brauðgerðar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum 30 amp. og minni	kr.	2.00 á mán.	58
2. — þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	3.00 – —	1. apríl
3. — þrífasa mælum 50 til 200 amp.	—	7.00 – —	
4. — þrífasa mælum yfir 200 amp.	—	10.00 – —	

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leiga af mælitækjum skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem hér segir:

1. Grunngjald af hverri loftlínuheimtaug kr. 500.00.
2. Grunngjald af hverri jarðlínuheimtaug kr. 700.00.

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 10.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húsa og mannvirkja. Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsetningu er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt. Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds þegar heimtaugaruppsetningu er lokið, er þó heimilt að veita honum gjaldfrest á eftirstöðvunum í allt að 12 mánuði.

Séu óvenju miklir örðugleikar við lagningu heimtaugar, eða heimtaug óvenju löng og (eða) gild, má krefja húseiganda sérstaks aukagjalds, er rafveitustjórn ákveður, en gera skal húseiganda aðvart áður en lagning heimtaugar er hafin.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal húseigandi greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

Áður greidd heimtaugargjöld skulu dregin frá heimtaugargjöldum samkvæmt þessari gjaldskrá.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greidd, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 10 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 10 krónu gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafveitu Suðurfjarðahrepps, nr. 64 22. maí 1919.

Atvinnumálaráðuneytið, 1. apríl 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

59 20. apríl

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð nr. 72 4. maí 1948, um breyting á reglugerð fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjallgöngur og fjárskil, nr. 35 16. apríl 1934.

1. gr.

Í stað orðanna „20. september" í 3. gr. reglugerðarinnar komi: mánudaginn í 22. viku sumars.

2. gr.

2. mgr. 10. gr. orðist svo:

Þeir, sem flytja inn í sýsluna eða taka upp ný mörk milli þess, sem markaskrá er prentuð, skulu, er þeir hafa fengið leyfi markadóms fyrir markinu, auglýsa það fyrir fjallskilastjórum.

Reglugerðarbreyting þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, nr. 12 31. maí 1927, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 20. apríl 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

60 25. apríl

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Verðlaunasjóð Búnaðarsambands Strandamanna", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 25. apríl 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Verðlaunasjóðs Búnaðarsambands Strandamanna.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Verðlaunasjóður Búnaðarsambands Strandamanna.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er að upphæð kr. 1254.03, og er hluti Strandasýslu úr Verðlaunasjóði Búnaðarsambands Vestfjarða, sem myndaður var af amtsjóðsleifum Strandasýslu og Norður-Ísafjarðarsýslu, og afhentur var 31. des. 1909, og að viðbættum kr. 2616.08 úr Búnaðarsjóði, eða samtals kr. 3870.11.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að verðlauna fyrirmyndar búnaðarframkvæmdir á sambandssvæðinu. Skal það gert eftir ábendingu trúnaðarmanns og stjórnar sambandsins, og með samþykki aðalfundar búnaðarsambandsins. Verðlaunin skulu vera heiðursskírteini, sem stjórn sambandsins skal ávallt sjá um að séu fyrirliggjandi, eða verðlaunagripir, sem stjórnin lætur gera eftir fyrirmælum aðalfundar.

4. gr 60

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, og séu vextir ekki notaðir að fullu, leggist 25. apríl
afgangur þeirra við höfuðstólinn. Sjóðinn skal ávaxta í banka eða öðrum tryggum sjóðum eða verðbréfum.

5. gr.

Sambandsstjórnin semur árlega reikning fyrir sjóðinn. Skal hann fylgja aðalreikningum sambandsins til endurskoðenda og sæti allri sömu meðferð.

6. gr.

Breytingar á skipulagsskrá þessari eru háðar sömu reglum og lög sambandsins.

7. gr.

Nú er búnaðarsambandið rofið, og skal þá sjóðurinn, ásamt því, sem hann hefur aukizt, afhendast sýslunefnd Strandasýslu til umsjónar.

8. gr.

Skipulagsskrá þessi öðlast gildi er hún hefur verið samþykkt á aðalfundi sambandsins og af sýslunefnd Strandasýslu.

GJALDSKRÁ 61

25. apríl

fyrir vatnsveitu Stórólfshvolshverfis í Rangárvallasýslu.

1. gr.

Af öllum íbúðarhúsum, sem vatn er leitt til frá vatnsveitunni, skal greiða vatnsskatt árlega þannig:

15‰ af fasteignamatsverði húsa, allt að kr. 30000.00, og 10‰ af því, sem umfram er.

Vatnsskattur má þó aldrei vera lægri en kr. 200.00. Séu 2 eða fleiri fjölskyldur (íbúðir) í sama húsi skal vatnsskattur eigi lægri en kr. 200.00 fyrir hverja eina.

2. gr.

Skattur fyrir atvinnufyrirtæki og aðra, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilis- og búsþarfa, skal ákveðinn með samningi við hreppsnefnd Hvolhrepps.

3. gr.

Húseigandi ábyrgist greiðslu vatnsskatts, en heimilt er honum að hækka leigu, sem skatti eða skattauka svarar, þótt hún (húsaleigan) hafi áður verið ákveðin.

4. gr.

Gjalddagi á vatnsskatti skal vera 1. maí ár hvert fyrir yfirstandandi almanaksár.

5. gr.

Vatnsskatt má taka lögtaki og skal hann tryggður með lögveðrétti í hlutaðeigandi húseignum næstu tvö árin eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

61 25. apríl

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hvolhrepps í Rangárvallasýslu, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947 um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 25. apríl 1949.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

62 27. apríl

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Siglufjarðar.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Siglufjarðar er fyrirtæki, sem Siglufjarðarkaupstaður starfrækir í þeim tilgangi að veita raforku um bæinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Siglufjarðarkaupstaðar, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Siglufjarðar og hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Siglufjarðar aflar raforku til almenningsþarfa í Siglufjarðarkaupstað með því að vinna raforku sjálf í eigin orkuverum, eða afla hennar á annan hátt, ef hentugt þykir, og veitir þeirri orku, sem þannig er keypt eða unnin, um orkuveitukerfi rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Siglufjarðarkaupstaðar og sá hluti nágrennis bæjarins, sem bæjarstjórn ákveður og ráðherra samþykkir.

Rafveita Siglufjarðar hefur einkarétt til sölu á raforku beint til raforkunotenda á orkuveitusvæði sínu.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála bæjarins er í höndum bæjarstjórnar, en framkvæmdastjórnin skal falin rafveitunefnd ásamt rafveitustjóra, sem bæjarstjórn skipar að fengnum tillögum rafveitunefndar, og skal hann um rafmagnssérmenntun fullnægja skilyrðum til háspennulöggildingar a. m. k. Bæjarstjórn setur honum erindisbréf. Rafveitustjóri er framkvæmdastjóri rafveitunnar.

Í rafveitunefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af bæjarstjórn, eftir sömu reglum og aðrar fastar nefndir bæjarstjórnarinnar. Kjósa skal jafnmarga varamenn. Rafveitustjóri á sæti á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

4. gr.

Verksvið rafveitunefndar.

Rafveitunefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt, er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald

og reikningsskil. Hún skal gefa bæjarstjórn þær skýrslur, sem óskað er eftir, um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir bæjarstjórn til úrskurðar samtímis ársreikningum bæjarins. 62 27. apríl

Rafveitunefnd semur nánari reglur, sem bæjarstjórn staðfestir, um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til bæjarstjórnar um gjaldskrá fyrir rafveituna, undirbýr samninga um orkukaup og orkusölu og annast framkvæmdir allra raforkumála bæjarins.

Rafveitunefnd skipar alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitustjóra, og setur þeim erindisbréf.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana. Hann hefur eftirlit með rafmagnslagningu á orkuveitusvæðinu, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum, sem veitan kaupir og selur.

Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á umfram hina föstu starfsmenn.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Siglufjarðar hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standast straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum á áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum, sem umfram kunna að verða, ráðstafar bæjarstjórn.

Rafveitustjóri varðveitir sjóð rafveitunnar samkvæmt nánari reglum, sem bæjarstjórn setur að tillögum rafveitunefndar.

7. gr.

Löggilding rafvirkja. Raflagningarreglur.

Bæjarstjórn Siglufjarðar getur ákveðið, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu véla og tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugakerfi rafveitunnar. Bæjarstjórn setur löggildingarskilyrði, löggildir menn og setur reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið þeirra, allt að fengnum tillögum rafveitustjóra.

Eigi má löggilda sérstaklega aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu rafmagnseftirlits ríkisins og ekki setja kröfuminni reglur um raflagningar en rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

B. Söluskilmálar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Siglufjarðar selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar sem taugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta málspennu

62 og 50 riðum á sekúndu. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta
27. apríl í té orku með annarri spennu og annarri straumtegund.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætluð umsóknareyðublöð, er fást á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni, að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunni.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt samkvæmt gildandi taxta. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu, og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða mismun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafmagnsstjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar neðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja, eða rafveituna, ef hún tekur slíkt verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerð á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir fyrir hönd húseiganda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagningar á Siglufirði, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafveitunnar.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafvirkja, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki taugakerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við taugakerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu

notuð til vara með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar. 62 27. apríl

Framsala til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimil án leyfis rafveitustjóra.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum rafveitunnar um raflagnir.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er af rafveitunni, rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, á húsveitu eða tækjum að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerð um Rafveitu Siglufjarðar.

14. gr.

Mælitæki.

1. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og um tengingu.

   Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, svo og raforkunotkun veitunnar, þar til er hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara, sem um getur í 19. gr.

   Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.
2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

   Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé $+/\div 5\%$

62 27. apríl

eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 5%, en rafveitan annars.

Hafi kwst.mælir sýnt +/÷ 5% skekkju eða meiri, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.

3. Notendur, sem hafa hemil eða rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafveitunni er skylt að leiðrétta skekkju hemilsins eða rofans, svo fljótt sem við verður komið.

   Ef hemill notanda brennur sundur með stuttu millibili og ástæða er til að ætla, að of mikið sé lagt á hann að staðaldri, hefur rafveitan rétt til að neita um hemil og gera notanda að skilyrði að kaupa orkuna eftir öðrum gjaldskrárlið.

4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.

5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.

6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til er leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

15. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga undir eins og krafið er um greiðslu. Nánari reglur um innheimtu og um gjalddaga má þó setja í gjaldskrá.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt þegar greiðslu er krafizt, getur rafveitan sent gjaldanda tilkynningu eða afhent hana í húsnæði því, er veita hans er í, um, að hann verði að greiða gjaldið til skrifstofu rafveitunnar innan viku. Dragist greiðsla lengur, er heimilt að taka straum af veitunni, en þó ekki fyrr en þremur dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldenda er afhent honum eða afhent í húsnæði því, sem veita hans er í.

Rafveitunni er heimilt að loka veitunni og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki:

a. Þegar notandi, þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefur ekki greitt reikning frá rafveitunni, sem fallinn er í gjalddaga;
b. þegar ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina;
c. þegar notandi hefur gerzt brotlegur við reglugerð þessa.

Lokun fyrir veitu af þessum ástæðum losar notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

Sé lokað fyrir veitu vegna skuldu má að jafnaði ekki opna aftur, nema:

1. Skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkv. gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkvæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtryggingu veitu, nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr.

18. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgum dögum á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júlí, svo og endranær, þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður bæjarstjórn, eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst og á hvern hátt.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur

62 enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrir-
27. apríl varalaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan dag, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

19. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafveitunnar. Skal uppsögn tilkynnt rafveitustjóra skriflega.

Rafveitan áskilur sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um breytingu á notkun frá einum gjaldskrárlið til annars er sama og uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja, og fer um það, sem að ofan greinir.

Tilkynning um flutning notanda úr einni íbúð í aðra af einum stað á annan á orkuveitusvæðinu má afhenda á innheimtuskrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutninginn gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hættir notkun veitunnar og hefur sagt henni upp með þeim fyrirvara, sem hann hefur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem bæjarstjórn samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð bæjarstjórnar.

C. Almenn ákvæði.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 10000 — tíu þúsund — krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða reglugerðum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið sem almenn lögreglumál.

23. gr. 62

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 27. apríl

Atvinnumálaráðuneytið, 27. apríl 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ 63

6. maí

um rafveitusjóð Mýrasýslu.

1. gr.

Til þess að standa straum af héraðsframlagi til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í Mýrasýslu, og að stuðla að því á annan hátt, að fullnægt verði þörfum íbúa sýslunnar á raforku, stofnar sýslan sjóð, er nefnist: Rafveitusjóður Mýrasýslu.

2. gr.

Í rafveitusjóð skulu renna:

a. Heimtaugargjöld samkvæmt 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar.
b. Hluti Mýrasýslu af tekjuafgangi héraðsrafmagnsveitna ríkisins samkv. 30. gr. raforkulaganna.
c. Vextir af fé sjóðsins.

Sjóðnum má enn fremur afla tekna:

d. Með niðurjöfnunum á hreppsfélög sýslunnar, allt að 5 af hverju þúsundi af virðingarverði skattskyldra fasteigna samkvæmt fasteignamati;
e. á hvern þann hátt annan, sem sýslunefnd ákveður og lög heimila.

3. gr.

Sýslunefnd getur tekið lán handa rafveitusjóði, ef gjöld sjóðsins verða í bili meiri en tekjur hans hrökkva fyrir, en vextir og afborganir af þeim lánum teljast síðan til gjalda sjóðsins.

4. gr.

Hver sá, er óskar að kaupa rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu ríkisins í sýslunni, skal hafa greitt heimtaugargjald í rafveitusjóð áður en lagning veitunnar er hafin, eða gert skriflegan samning um greiðslu þess og má þá krefjast þess, að trygging verði sett fyrir greiðslunni. Upphæð heimtaugargjalds ákveðst samkvæmt fyrirmælum 5. gr.

5. gr.

Heimtaugargjald hvers rafmagnskaupanda skal vera 30 af hverju hundraði af samanlögðu fasteignamatsverði lands og húsa að viðbættum 2000 krónum, enda sé samanlögð lengd háspennulína og lágspennulína hinnar fyrirhuguðu veitu ekki yfir 1 km á hvern rafmagnskaupanda að meðaltali.

Fari línulengd fram úr því, skulu heimtaugargjöld rafmagnskaupanda hinnar fyrirhuguðu veitu hækka samtals sem nemur áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru, og skal kostnaðarverðinu deilt jafnt á alla kaupendurna, nema samkomulag verði með þeim um aðra skiptingu sín á milli.

63 6. maí

6. gr.

Oddviti sýslunefndar hefur allt bókhald, fjárreiður og innheimtu fyrir rafveitusjóð. Hann semur árlega reikning rafveitusjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld rafveitusjóðs yfirstandandi ár. Skal oddviti sýslunefndar leita tillagna raforkumálastjóra um lagningu nýrra héraðsrafmagnsveitna, og aukningar eldri veitna í sýslunni á hverju ári nægilega snemma, til þess að leggja þær fyrir fundinn. Framlag til héraðsrafmagnsveitu getur sýlunefndin bundið við ákveðin mannvirki. Afrit af rafveitusjóðsreikningnum og áætlun um tekjur og gjöld skal oddviti sýslunefndar senda raforkumálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

7. gr.

Úr rafveitusjóði má ekki greiða styrk til annarrar héraðsrafmagnsveitu í sýslunni en héraðsrafmagnsveitu ríkisins, nema veitan hafi reglugerð staðfesta af ráðherra, er heimili henni að njóta styrks úr rafveitusjóði sýslunnar, og rafmagnsnotendur hennar greiði sjóðnum heimtaugargjöld samkvæmt 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar.

8. gr.

Ef einstakir bændur í sýslunni eða fleiri saman reisa vatnsaflsrafstöðvar til heimilisnota utan þess svæðis, sem héraðsrafmagnsveitunni er ætlað að ná til í náinni framtíð, má veita þeim til þess lán úr rafveitusjóði allt að ⅔ kostnaðar með 2% vöxtum til 15 ára, enda séu stöðvarnar vel gerðar að dómi raforkumálastjóra. Umsóknir um lán úr sjóðnum sendist oddvita sýslunefndar, en sýslunefnd ákveður lánveitingar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. maí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

64 6. maí

REGLUGERÐ

fyrir rafveitusjóð Borgarfjarðarsýslu.

1. gr.

Til þess að standa straum af héraðsframlagi til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í Borgarfjarðarsýslu og að stuðla að því á annan hátt, að fullnægt verði þörfum íbúa sýslunnar á raforku, stofnar sýslan sjóð, er nefnist: Rafveitusjóður Borgarfjarðarsýslu.

2. gr.

Í rafveitusjóð skulu renna:

a. Heimtaugargjöld samkvæmt 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar;
b. hluti Borgarfjarðarsýslu af tekjuafgangi héraðsrafmagnsveitna ríkisins samkv. 30. gr. raforkulaganna;
c. vextir af fé sjóðsins.

Sjóðnum má enn fremur afla tekna: 64

d. Með niðurjöfnunum á hreppsfélög sýslunnar allt að 5 af hverju þúsundi af virðingarverði skattskyldra fasteigna samkvæmt fasteignamati; 6. maí

e. á hvern þann hátt annan, sem sýslunefnd ákveður og lög heimila.

3. gr.

Sýslunefnd getur tekið lán handa rafveitusjóði, ef gjöld sjóðsins verða í bili meiri en tekjur hans hrökkva fyrir, en vextir og afborganir af þeim lánum teljast síðan til gjalda sjóðsins.

4. gr.

Hver sá, er óskar að kaupa rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu ríkisins í sýslunni, skal hafa greitt heimtaugargjald í rafveitusjóð áður en lagning veitunnar er hafin, eða gert skriflegan samning um greiðslu þess og má þá krefjast þess, að trygging verði sett fyrir greiðslunni. Upphæð heimtaugargjalds ákveðst samkvæmt fyrirmælum 5. greinar.

5. gr.

Heimtaugargjald hvers rafmagnskaupanda skal vera 30 af hverju hundraði af samanlögðu fasteignamatsverði lands og húsa að viðbættum 2000 kr., enda sé samanlögð lengd háspennu- og lágspennulína hinnar fyrirhuguðu veitu ekki yfir 1 km á hvern rafmagnskaupanda að meðaltali.

Fari línulengd fram úr því, skulu heimtaugargjöld rafmagnskaupenda hinnar fyrirhuguðu veitu hækka samtals sem nemur áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru, og skal kostnaðarverðinu deilt jafnt á alla kaupendurna, nema samkomulag verði með þeim um aðra skiptingu sín á milli.

6. gr.

Oddviti sýslunefndar hefur allt bókhald, fjárreiður og innheimtu fyrir rafveitusjóð. Hann semur árlega reikning rafveitusjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld rafveitusjóðs yfirstandandi ár. Skal oddviti sýslunefndar leita tillagna raforkumálastjóra um lagningu nýrra héraðsrafmagnsveitna og aukningar eldri veitna í sýslunni á hverju ári nægilega snemma, til þess að leggja þær fyrir fundinn. Framlag til héraðsrafmagnsveitu getur sýslunefndin bundið við ákveðin mannvirki. Afrit af rafveitusjóðsreikningnum og áætlun um tekjur og gjöld skal oddviti sýslunnar senda raforkumálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

7. gr.

Úr rafveitusjóði má ekki greiða styrk til annarrar héraðsrafmagnsveitu í sýslunni en héraðsrafmagnsveitu ríkisins, nema veitan hafi reglugerð, staðfesta af ráðherra, er heimili henni að njóta styrks úr rafveitusjóði sýslunnar og rafmagnsnotendur hennar greiði sjóðnum heimtaugargjald samkvæmt 4. og 5. grein þessarar reglugerðar.

8. gr.

Ef einstakir bændur í sýslunni eða fleiri saman reisa vatnsaflsrafstöðvar til heimilisnota utan þess svæðis, sem héraðsrafmagnsveitunni er ætlað að ná til í náinni framtíð, má veita þeim til þess lán úr rafveitusjóði allt að ⅔ kostnaðar með 2% vöxtum til 15 ára, enda séu stöðvarnar vel gerðar að dómi raforkumálastjóra. Umsóknir um lán úr sjóðnum sendist oddvita sýslunefndar, en sýslunefnd ákveður lánveitingar.

64 6. maí Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu hefur samþykkt, staðfest- ist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. maí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

65 10. maí

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Drangsnes við Steingrímsfjörð.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Höfnin takmarkast af línu, sem hugsast dregin frá nesinu inn og fram af Kerlingunni í stefnu á Ennishöfða, að austan, en að vestan af línu, sem hugsast dregin fram af Hamrinum í stefnu á Heydalsá. Að sunnan fram á fjörðinn takmarkast höfnin af beinu framhaldi línu, er hugsast dregin úr Vatnsnestá um suðurenda Grímseyjar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Að nýafstöðnum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Kaldrananeshrepps kjósa 3 menn í hafnarnefnd og jafnmarga til vara, og ákveða formann nefndarinnar. Kjörtímabil hafnarnefndar er sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd sér um að reglugerð þessari sé hlýtt, sér um innheimtu gjalda þeirra, sem ákveðin eru samkvæmt reglugerð þessari, gegn innheimtulaunum eða föstum launum, sem um semur, sér um viðhald og endurbætur hafnar og lendingarbóta, og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs, fyrir hönd hreppsnefndar, enda ber hreppsnefnd ábyrgð á eignum sjóðsins, sem öðrum eignum hreppsins, svo og öllum skuldbindingum sjóðsins.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

3. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé reglu á hafnarsvæðinu og mannvirkjum þess, og er öllum, er hlut eiga að máli, skylt að hlýða boði hennar og banni tafarlaust. En geta síðan, ef þeim finnst sér óréttur ger, skotið máli sínu til lögreglustjóra.

4. gr.

Óheimilt er skipum eða bátum að kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða öðru, sem valdið getur skemmdum á hafnarsvæðinu.

5. gr.

Skylt er öllum að gæta varúðar um allt, er slysum gæti valdið.

6. gr.

Hafnarnefnd, svo og aðrir starfsmenn hafnarsvæðisins, skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

IV. KAFLI

7. gr.

Bátar, sem ganga til veiða úr Steingrímsfirði, hafa rétt til notkunar á bryggju í þeirri röð, sem þeir koma að henni, en skylt er þeim að fara frá henni strax og þeir hafa lokið erindi sínu, ef aðrir þurfa að komast að. Meðan bátur er á floti við bryggju, skal jafnan vera einn maður af skipshöfninni til taks, ef færa þarf bát eða framkvæma aðrar skipanir frá hafnarverði.

8. gr.

Allir bátar, sem ganga til veiða frá höfninni, eru skyldir að eiga legufæri, sem tekin eru gild af trúnaðarmönnum hafnarinnar og lagt þar undir þeirra eftirliti þannig, að þau hindri ekki greiðan aðgang að bryggjum hafnarinnar. Legufærum, sem lagt er án leyfis, eða í trássi við hafnarnefnd eða trúnaðarmenn hennar, má taka upp eða færa til á kostnað hlutaðeiganda.

V. KAFLI

Um hafnarsjóð.

9. gr.

Til þess að standast kostnað við lendingarbætur og hafnarmannvirki og til árlegs reksturskostnaðar, skal stofna hafnarsjóð. Í hafnarsjóð renna allar tekjur, sem ákveðnar eru með reglugerð þessari. Við lok hvers rekstrarárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreiknig sjóðsins ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar. Fyrir 1. nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Kaldrananeshrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

10. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

VI. KAFLI

Hafnargjöld.

11. gr.

Hvert aðkomuskip greiði í hvert skipti, er það leitar hafnar, kr. 0.30 af hverri nettó smálest, með þeim undantekningum þó, er nú skal greina.

Innlend strandferðaskip skulu aðeins greiða gjald þetta einu sinni á ári, og þá í fyrsta sinn, er þau koma á höfnina eða á gjalddaga, er um semst.

Algerlega undanþegin þessu gjaldi eru herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna. Einnig skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverja vöru. Sama gildir um skip, sem leita hafnar til að setja á land sjúka eða látna menn.

65
10. maí

12. gr.

Af hverri smálest af slægðum afla greiðist kr. 4.00.

13. gr.

Vörugjaldskrá.

1. fl. Ull, 5 aurar af hverju kg.
2. — Kjöt, 3 aurar af hverju kg.
3. — Garnir og gærur, 3 aurar af kg.
4. — Matur og kornvara, 2 aurar af kg.
5. — Kaffi, fóðurvörur, áburður útlendur, 1½ eyrir af kg.
6. — Stykkjavara, 2 aurar af kg.
7. — Salt, sement, kol og byggingarvörur nema timbur, 6 kr. af smál.
8. — Timbur, unnið og óunnið, 10 aurar af hverju teningsfeti.
9. — Tunnur, tómar, 50 aurar af hverri.
10. — Sauðfé, 50 aurar af hverri kind.
11. — Frystur og ísvarinn fiskur, kr. 5.00 fyrir smálest.
12. — Saltsíld, 75 aurar af tunnu.
13. — Beitusíld, kr. 5.00 af smálest.
14. — Olía, benzín, hey, kr. 5.00 af smálest.

Gjald þetta reiknast jafnt fyrir fermingu og affermingu skipa og báta.

14. gr.

Undanþegið vörugjaldi er póstflutningur og farangur ferðamanna, allt að 25 kg, svo og vistir og aðrar nauðsynjar til báta og skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.

15. gr.

Vörugjald skal reiknað eftir máli eða þyngd með umbúðum. Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu skipa- eða bátagjalda, svo og rétt uppgefnu vörumagni, en viðtakandi vöru eða afgreiðslumaður skipa á vörugjaldi. Hefur hafnarsjóður haldsrétt á skipi, eða bát, þar til skipagjöld eru greidd, nema öðruvísi semjist um, en í vörum sé vörugjald ekki greitt. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins. Ef margs konar vörur eru í sömu sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri vörutegund, sem hæst vörugjald reiknast af. Gildir þar um úrskurður hafnarnefndar, en úrskurði hennar má skjóta til lögreglustjóra.

VII. KAFLI

Bryggjugjöld.

16. gr.

Hvert skip, er leggst að bryggju eða skipi, sem liggur við bryggju hafnarsjóðs, greiði bryggjugjald sem hér segir:

Öll aðkomuskip, 15 smálestir eða stærri, greiði 20 aura af hverri brúttó smálest.

Minnsta gjald skal þó vera kr. 3.00. Aðkomubátar undir 15 smálestum greiði kr. 1.50.

Bátar, sem stunda veiðar héðan, greiði kr. 1.00 af brúttó smálest á mánuði eða brot úr mánuði.

Bryggjugjald reiknast fyrir hverjar 24 klst. eða brot úr þeim.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

VIII. KAFLI

Eignatjón og bætur.

65
10. maí

17. gr.

Þeir, sem valdir verða að tjóni á bryggjunni eða öðrum mannvirkjum eða á áhöldum hafnarsjóðs, skulu bótaskyldir, annað hvort greiði þeir tjónið með upphæð, er um semur við hafnarnefnd, eða viðgerðarkostnað eftir reikningi.

18. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir tjón, sem tilfært er í næstu grein hér á undan, fer eftir almennum lagafyrirmælum.

19. gr.

Takist ekki samningar um bætur, skulu þær ákveðnar af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats og skal þá krafa um það borin fram innan mánaðar frá því, er matsgerð lauk. Yfirmat skal framkvæmt af 5 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiði sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð, að öðrum kosti greiði hinn aðilinn kostnaðinn.

20. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektir renna í hafnarsjóð.

21. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 10. maí 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

HAFNARREGLUGERÐ

66
12. maí

fyrir Höfn við Bakkafjörð.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Höfnin takmarkast af beinni línu, er hugsast dregin úr Svartsnesi í Skarfatanga.

II. KAFLI

Um stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Skeggjastaðahrepps kýs 3 menn í hafnarnefnd til fjögurra ára í senn. Enn fremur tvo varamenn til sama tíma.

66 Hafnarnefnd skal ætíð kjósa að loknum hreppsnefndarkosningum.
12. maí Hafnarnefnd kýs formann úr sínum hópi.

Hafnarnefnd sér um að reglugerð hafnarinnar sé hlýtt. Hún sér og um innheimtu á gjöldum til hafnarsjóðs, gegn innheimtulaunum þeirra eða kaupi, sem um semur.

Hafnarnefnd ber, undir yfirstjórn hreppsnefndar og yfirumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins, að hafa framkvæmd allra hafnarmála, sjá um viðhald og umbætur á höfninni og stýra öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hún annast fjárhald hafnarsjóðs, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

3. gr.

Stofna skal sérstakan sjóð, sem nefnist hafnarsjóður. Í hann renna allar tekjur hafnarinnar, sem ákveðnar eru í þessari reglugerð.

Hafnarsjóði skal eftir ákvæðum hreppsnefndar varið í þarfir hafnarinnar, til greiðslu á kostnaði við stjórn hennar, til umbóta á henni, til byggingar hafnarmannvirkja og viðhaldi á þeim o. s. frv.

Óheimilt er að nota fé hafnarinnar til annarra fyrirtækja hreppsins eða binda það í lánum til þeirra.

4. gr.

Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum til hafnarframkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar og ákveður hvernig hann skuli ávaxtast, enda ber hún ábyrgð á eignum hans, eins og öðrum eignum hreppsins.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningnum og endurskoðast og úrskurðast ásamt honum.

5. gr.

Fyrir 1. nóv. ár hvert ber hafnarnefnd að hafa samið og lagt fram fyrir hreppsnefnd Skeggjastaðahrepps frv. til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarsjóðs á komanda ári. Sveitarstjórn skal hafa fullsamið áætlunina og sent hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegustu skýringum á tekju- og gjaldaliðum.

III. KAFLI

Almennar reglur.

6. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Öllum er skylt að hlýða boði hafnarnefndar og banni. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært fyrir lögreglustjóra. En skipun hafnarnefndar ber að hlýða tafarlaust og varðar sektum, ef út af er brugðið.

7. gr.

Skylt er að gæta varúðar um allt það, er valdið getur bruna. Ekki má skjóta eða bera skotvopn á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar.

8. gr.

Ekki má kasta í höfnina ösku, kolum, fiskúrgangi eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á henni, frá skipum eða bátum, er þar liggja, né flytja það frá landi út í höfnina, nema með leyfi hafnarnefndar. Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera neina bryggju eða önnur mannvirki, né fylla upp eða dýpka út frá landi, nema eftir tillögum hafnarnefndar og með samþykki hreppsnefndar Skeggjastaðahrepps.

IV. KAFLI
Um notkun bryggju.

9. gr.

Heimilt skal bátum og skipum að leggjast að bryggju í þeirri röð, sem þau koma, en skylt að fara frá bryggju, er þau hafa lokið erindi sínu, séu aðrir, sem óska athafnasvæðisins og eins, ef þau teljast þar til tafar öðrum. Hið sama gildir hvort um er að ræða upp eða útskipun.

V. KAFLI
Um gjöld til hafnarsjóðs.

10. gr.

Öll skip 12 smálestir brúttó og þar yfir skulu greiða hafnargjöld, er þau koma á höfnina og hafa eitthvað samband við land. Undanþegin hafnargjaldi eru þó herskip, varðskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land. Hafnargjöld greiðast af brúttóstærð skips og reiknast í heilum tölum. Skip, sem sigla eftir opinberum ferðaáætlunum, skulu greiða 0.20 af hverri smálest í hvert sinn, er þau leggjast á höfnina. Innlend strandferðaskip skulu þó einungis greiða hafnargjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma á höfnina, en ekkert, þó þau komi aftur á því ári. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, með þeim undantekningum, er að framan greinir, skulu greiða 40 aura af hverri smálest.

11. gr.

Öll aðkomuskip og aðkomubátar, nema varðskip, herskip og vísindaleg rannsóknarskip, skulu greiða í bryggjugjald 20 aura af hverri brúttó smálest í hvert sinn, sem þau leggjast að bryggju hafnarinnar eða að skipum, sem við hana liggja. Lægsta gjald skal þó vera 8 kr., sé skipið 12 smálestir að stærð eða þar yfir, annars 4 kr. af þilfarsbátum, en 2 kr. af opnum vélbátum.

Gjaldið greiðist fyrir hverjar 24 klst. eða minna.

Bátar, heimilisfastir, 12 smálestir eða meira að stærð skulu greiða 1 kr. á sólarhring fyrir afnot af bryggju og löndunartækjum hafnarinnar, þó ekki meira en 50 kr. á ári. Minni vélbátar greiði 50 aura á sólarhring, þó ekki minna en 25 kr. á ári. Fyrir hvern uppskipunarbát skal greiða 30 kr. um árið.

12. gr.

Greiða skal 1% af brúttó andvirði afla þeirra báta, er leggja afla á land á hafnarsvæðinu.

13. gr.

Af vörum, sem fluttar eru á land eða skipað út innan takmarka hafnarinnar, sem greinir í fyrstu grein reglugerðar þessarar, skal greiða vörugjald sem hér greinir:

1. Af salti, kolum, sementi, tilbúnum áburði og fóðurvörum kr. 6.00 af smál.
2. Af saltfiski, öðrum fiski, síld og gærum kr. 6.00 af smál.
3. Af kjöti öðru en saltkjöti kr. 6.00 af smál.
4. Af saltkjöti í heilum tunnum kr. 1.50 af tunnu.
5. Af saltkjöti í hálfum tunnum kr. 0.75 af tunnu.
6. Af tómum tunnum heilum kr. 0.75 af tunnu.
7. Af hálfum tunnum tómum kr. 0.50 af tunnu.
8. Af olíum, benzíni og lýsi kr. 10.00 af smál.
9. Af kornvöru, kaffi, sykri og garðávöxtum kr. 10.00 af smál.

66 10. Af timbri kr. 0.15 á ten.fet.
12. maí 11. Af stórgripum kr. 5.00 fyrir hvern grip.
12. Af sauðfé og geitum kr. 1.00 fyrir hverja kind eða geit.
13. Af búslóð og öðrum vörum, sem reiknast í teningsfetum kr. 0.20 fyrir ten.fet.
14. Af öllum öðrum flutningi kr. 1.00 fyrir 100 kg.
Minnsta gjald af öllum gjaldskyldum vörum er kr. 0.50.

14. gr.

Undanþeginn vörugjaldi er póst- og farþegaflutningur. Einnig vistir og aðrar nauðsynjar fluttar úr landi til skipa og báta, sem liggja í höfn og þau nota til eigin þarfa.

15. gr.

Vörugjald skal reikna eftir mati eða þyngd með umbúðum. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarnefnd í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt.

Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal reikna af.

Annars skal flokka vörur til vörugjalds, eftir því sem gjaldskrá tiltekur og reiknast eins og þar segir. Ef vafi leikur á því í hvaða flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarnefnd, en úrskurði hennar má skjóta til hreppsnefndar.

16. gr.

Vörugjald greiðir eigandi varanna eða umboðsmaður, og ber formaður báts ábyrgð á greiðslunni. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á vörunni unz gjaldið er greitt.

Ef skip eða bátar hafa ekki farm sinn skráðan ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins. Vörugjald af vörum, sem lagðar eru á land, fellur í gjalddaga strax og varan er komin í land og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr landi, fellur í gjalddaga þegar varan er komin í skip.

17. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

VI. KAFLI
Ýmis ákvæði.

18. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á hafnarbótum, mannvirkjum eða áhöldum fer eftir almennum lagafyrirmælum.

Ef samningum verður ekki komið við um skaðabætur fyrir skemmdir á lendingarbótum, mannvirkjum eða áhöldum, má ákveða það af þrem óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því er matsgerð var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

Kostnað við mat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

19. gr. 66

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri 12. maí
refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektir renna í hafnarsjóð.

20. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

21. gr.

Að öðru leyti en hér er tekið fram fer reglugerð þessi eftir lögum nr. 29 frá 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Höfn við Bakkafjörð, nr. 97 13. maí 1947.

Samgöngumálaráðuneytið, 12. maí 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

HAFNARREGLUGERÐ 67

14. maí

fyrir Sauðárkrók.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Sauðárkrókshöfn tekur yfir botn Skagafjarðar, vestan Hegraness innan beinnar línu, er hugsast dregin úr næsta melhorni norðan við Gönguskarðsárós í vitann í Hegranesi.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Sauðárkróks hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

3. gr.

Að nýafstöðnum bæjarstjórnarkosningum skal bæjarstjórn Sauðárkróks kjósa 3 menn í hafnarnefnd, og jafnmarga til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og bæjarstjórnar. Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs, fyrir hönd bæjarins, enda ber bæjarsjóður ábyrgð á eignum og skuldbindingum sjóðsins.

4. gr.

Bæjarstjórnin ræður hafnarvörð og aðra starfsmenn hafnarinnar að fengnum tillögum hafnarnefndar, setur þeim starfsreglur og ákveður laun þeirra.

Hafnarnefnd kýs sér formann, er boðar til fundar og stýrir þeim, sér um bók-

67 anir á fundargerðum og ályktunum nefndarinnar og hefur umsjón og eftirlit með
14. maí fjármálum hafnarinnar.

Hafnarnefnd heldur fundi svo oft sem þurfa þykir og er formanni hafnarnefndar skylt að boða til fundar, æski einn nefndarmanna þess.

5. gr.

Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar bæjarsjóðs.

Fyrir fyrsta nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir bæjarstjórn Sauðárkróks frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Bæjarstjórn skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

6. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari renni í hafnarsjóð Sauðárkróks, er varið skal til byggingar hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, svo og til annarra umbóta á hafnarsvæðinu.

Fé úr sjóðnum veitir bæjarstjórn, að fengnum tillögum hafnarnefndar.

7. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip, að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

9. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti er geti tekið á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið, eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Ekki má festa skipi við bólvirki né bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og bólvirkis eða bryggju.

11. gr. 67

Vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða 14. maí
hafnarmannvirkjum stafi hætta af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

Hrökkvi andvirði hins selda skips ekki fyrir kostnaðinum, er eigandi þess ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

IV. KAFLI

Um notkun bryggna og bólvirkja.

13. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu, að öðru jöfnu, þau skip, sem sigla eftir fastri auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja, meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, er hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álíti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að fyltja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

15. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis, bryggju eða milli skipa, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið unz úr er bætt.

16. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja vörur og muni á brott jafnskjótt og hún krefst þess.

V. KAFLI

Um almenna reglu.

17. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra, en skipunum hafnarnefndar eða starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

67 18. gr.

14. maí Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldavélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álíti hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

VI. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

19. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema bæjarstjórn hafi veitt samþykki til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði bæjarstjórnar undir úrskurð þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum allt að 10 þús. krónum og getur hafnarnefndin látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda.

Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana skal leita samþykkis ráðuneytisins.

20. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð er þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

21. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd samþykkir. Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggju eða bólvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

22. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppfyllingar á hafnarsvæðinu.

VII. KAFLI

Um hafnsögu.

23. gr.

Ekkert skip, sem er stærra en 30 smálestir brúttó, má sigla inn eða út úr innri höfninni, leggja að eða frá bryggju, eða flytja sig til á innri höfninni, nema undir stjórn hafnsögumanns. Undanþegin eru öll fiskiskip, er eiga heima á Sauðárkróki eða stunda þaðan veiðar, svo og bátur sá, sem heldur uppi ferðum milli Akur-

eyrar og Sauðárkróks með styrk úr ríkissjóði. Hafnsögumanni er heimilt að banna allar samgöngur við skip, áður en hann hefur lokið starfi sínu um borð. 67 14. maí

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða er til að ætla, að sótthætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að um borð í skipinu sé fylgt reglum þeim, sem settar eru í lögum gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

24. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Sauðárkróks og ber að nota hafnsögumann, skal, er það kemur inn á línu, er hugsast dregin úr Hegranesi í Gönguskarðsá, gefa merki um, að það óski hafnsögumanns, og skal þá hafnsögumaður fara út í skipið svo fljótt sem unnt er.

Hafnsögumaður má ekki yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra fyrr en það er lagzt við festar á höfninni, enda ber skipinu að sjá honum fyrir fæði, meðan hann dvelur um borð.

25. gr.

Laun hafnsögumanna greiðist úr hafnarsjóði Sauðárkrókskaupstaðar. Hafnarsjóður leggur til hafnsögubát og önnur nauðsynleg tæki, svo og aðstoðarmann, ef þörf er á.

VIII. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

26. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu, eða lagt er í lægi og skal eigandi láta taka skipið upp, ef það sekkur, eða láta sprengja það sundur eða taka af grunni, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufæri skuli vera og hvernig þeim skuli komið fyrir.

Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af, hvað leka snertir, þó að mannlaust sé, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja án þess, að menn séu í því á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós á skipum. Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess.

Ljós skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess.

27. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggazt eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á þeim skipum, sem lagt er í lægi í höfninni.

IX. KAFLI

Um lestagjöld og ljósagjöld.

28. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin, skulu greiða hafnargjöld, sem miða skal við brúttósmálestatölu skipsins í hvert skipti, er þau koma inn á hafnarsvæðið, þó með þessum undantekningum:

67 14. maí Herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, skip, sem leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, og skip sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjótjóns.

29. gr.

a. Skip og bátar 12 brúttósmálestir að stærð og stærri, sem eru eign manna búsettra á Sauðárkróki og gerð út þaðan til fiskveiða og flutninga, svo og önnur skip og bátar, sem gerðir eru út frá Sauðárkróki a. m. k. tveggja mánaða tíma á ári, skulu greiða lestagjöld einu sinni á ári, 2 krónur af hverri brúttósmálest skips eða báts, þó aldrei minna en 50 kr. ári.

b. Önnur innlend fiskiskip 12 til 50 brúttósmálestir greiði 60 aura fyrir hverja brúttósmálest í hvert skipti, er þau koma til hafnarinnar, en eigi skulu þau greiða lestagjald þetta oftar en tvisvar í sama mánuði, þótt þau komi oftar til hafnarinnar.

c. Öll önnur skip, er til hafnarinnar koma (nema þau, sem undanþegin eru lestagjaldi samkv. 28. gr.) skulu greiða 30 aura lestagjald fyrir hverja brúttósmálest í hvert skipti, er þau koma til hafnarinnar. Strandferðaskip, sem sigla eftir fyrir fram auglýstri áætlun greiði þó aðeins 20 aura lestagjald af brúttósmálest. Innlend strandferðaskip skulu þó einungis greiða lestagjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma á höfnina, en ekkert þó þau komi aftur á því ári.

d. Hafi skip, gjaldskylt samkv. b-lið, legið í 6 daga, skal það greiða lestagjald að nýju fyrir hverja 6 daga eða brot úr þeim, þó skulu flutningaskip, sem bíða eftir síldarfarmi, ekki greiða gjaldið fyrr en eftir 10 daga. Verði skip veðurtept, telst sá tími ekki með.

e. Af íslenzkum geymsluskrokkum og veiðiskipum, þar sem unnið er úr sjófangi, t. d. síldarsöltun, og bræðsluskipum, skal gjalda aukagjald 50 aura af hverri smálest. Sama aukagjald skal gjalda af íslenzkum skipum, sem á höfninni safna í sig síld, sem ætluð er til bræðslu og af íslenzkum dráttarskipum slíkra skipa.

Erlend skip (ef leyft yrði að safna í þau síld til verksmiðjuiðnaðar) svo og dráttarskip slíkra skipa, greiði þrefalt aukagjald.

Gjalddagi lestagjalds samkv. a-lið þessarar greinar skal vera 1. ágúst ár hvert. Annars er lestagjaldið þegar fallið í gjalddaga, er skipið hefur varpað akkerum á hafnarsvæðinu.

30. gr.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 14. maí, að báðum dögum meðtöldum, og hafnargjöld greiða samkv. hafnarreglugerðinni, skulu greiða ljósagjöld sem hér segir:

a. Skip, sem um getur í 29. grein a-lið, greiði 15 krónur á ári.

b. Skip, sem um getur í 29. grein b-lið, skulu greiða í hvert sinn, er þau koma til hafnar, gjald miðað við brúttósmálest, sem hér segir:

Skip allt að 50 smálestir	kr.	4.50
Skip 50 smálestir og þar yfir	—	6.00

c. Öll önnur skip greiði:

Skip undir 200 smál.	—	7.50
Skip frá 200 til 400 smál.	—	15.00
Skip yfir 400 smál.	—	45.00

Þó greiði farþegaskip yfir 400 smál. 2 aura af hverri brúttósmálest í hvert skipti.

d. Bátar allt að 12 brúttósmálestum greiða hafnargjald, bryggjugjald og ljósa- 67
gjald ..... kr. 3.00 14. maí
en bátar 12 til 25 smál. brúttó greiði í hvert sinn, er þeir leita hafnar — 4.50

Vélbátar 5 smálestir og minni, sem eru eign manna búsettra á Sauðárkróki, greiði kr. 20.00 á ári í hafnargjald. Vélbátar 5—12 smálestir greiði kr. 35.00 á ári.

31. gr.

Undanþegin ljósagjaldi eru sömu skip og undanþegin eru greiðslu lestagjalds.

32. gr.

Hafnarnefnd er heimilt að víkja frá þessari gjaldskrá teljist sérstakar ástæður fyrir hendi, enda hafi hún til þess samþykki bæjarstjórnar á hverjum tíma.

33. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem útskipað er, eða afskipað á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

34. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast í land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert vörugjald.

35. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

36. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum af hverri sendingu sérstaklega; brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og eru skipstjóri eða afgreiðslumaður skipa skyldir til að láta hafnarnefnd í té afrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, er hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

37. gr.

Vöru skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðist eftir því er þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru úrskurðar hafnarnefnd, en úrskurði hennar má áfrýja til bæjarstjórnar.

38. gr.

Vörugjaldskrá.

a. Aðfluttar vörur:
1. flokkur. Gjald 1 kr. hver hundrað kg:
Kornvörur, sykur.

67 14. maí

2. flokkur. Gjald 85 aurar hver 100 kg:
Kol, fóðurvörur, áburður.
3. flokkur. Gjald 50 aurar hver 100 kg:
Salt.
4. flokkur. Gjald 55 aurar hver 100 kg:
Sement.
5. flokkur. Gjald kr. 1.25 hver 100 kg:
Allar vörur, sem ekki heyra undir aðra flokka og greiðast eftir þyngd.
6. flokkur. Gjald 1 kr. hver 100 kg:
Olía og benzín. Hver tunna af olíu og benzíni kr. 3.00.
7. flokkur. Gjald 25 aurar hvert stykki:
Tómar tunnur og föt, uppsett og óuppsett.
8. flokkur. Gjald 18 aurar hvert teningsfet:
Timbur.
9. flokkur. Gjald 40 aurar hvert ten.fet:
Aðrar vörur, sem reiknast eftir máli.
10. flokkur. Gjald 5 kr. fyrir stórgrip og kr. 1.50 fyrir sauðkind.
11. flokkur. Gjald 75 aurar hvert stykki:
Stykkjavara.

b. Útfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald kr. 1.80 hver 100 kg:
Kjöt.
2. flokkur. Gjald 50 aurar hver tunna:
Síld.
3. flokkur. Gjald 1 kr. hver 100 kg:
Mjólk, skyr og hey.
4. flokkur. Gjald 60 aurar hver 100 kg:
Hraðfrystur fiskur og saltfiskur.
5. flokkur. Gjald kr. 1.25 hver 100 kg:
Allar vörur, sem reiknast eftir þyngd, ótaldar annars staðar.
6. flokkur. Gjald 50 aurar hvert stykki:
Umbúðir og tómar tunnur.
7. flokkur. Gjald 75 aurar hvert stykki:
Stykkjavara.

39. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og bryggjugjalds. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum unz gjöldin eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

40. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 38. gr. greiðir eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í vörunni, unz gjaldið er greitt.

Vörugjald af vörum, sem lagðar eru á land á hafnarsvæðinu, fellur í gjalddaga um leið og varan er sett á land, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar varan er komin í skip. Afgreiðslumaður skips skal standa skil á greiðslu vörugjaldsins.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

X. KAFLI
Um aflagjöld.

41. gr.

Af heildarafla skips greiðist 5 kr. af hverri smálest fiskjar óslægðum, sem landað er á hafnarsvæðinu, nema af síld. Af hverju máli eða tunnu síldar greiðist 35 aurar. Gjald þetta er kræft um leið og afla er landað, og greiðist það af eiganda skips eða umboðsmanni hans.

Skyldir eru skipstjórar og formenn að gefa hafnarverði upp heildarafla skips í hvert sinn. Ef það er ekki gert skal hafnarvörður áætla aflamagnið og innheimta samkv. þeirri áætlun. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á afla, þar til gjöldin eru að fullu greidd.

Heimilt er hafnarnefnd að semja um aflagjald af heimabátum.

XI. KAFLI
Um hafnsögugjald.

42. gr.

Öll skip, sem eru að stærð 30 smálestir brúttó eða meira, sbr. 23. gr., skulu hvort sem þau nota hafnsögumann eða ekki, vera skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skipti á árinu, er þau koma á höfnina og leggjast við festar innan takmarka Sauðárkrókshafnar.

Undanþegin hafnsögugjaldi eru þó öll herskip og varðskip, björgunarskip, vitaskip ríkissjóðs, skemmtiskip og fiskiskip, nema þau noti hafnsögumann.

Komi skip oftar á sama ári og fari ekki nema á ytri höfnina, skal það eigi greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann.

43. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar getur leyft skipum, sem stunda veiðar frá Sauðárkróki að greiða öll gjöldin, þegar þau hætta veiðum og fara þaðan.

44. gr.

Hafnarnefnd er heimilt að víkja frá þessari gjaldskrá til lækkunar, teljist sérstakar ástæður fyrir hendi, enda hafi hún til þess samþykki bæjarstjórnar á hverjum tíma.

45. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

46. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkv. eftirfarandi gjaldskrá af brúttó-smálest.

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar 20 aurar á hverja brúttósmálest skipsins, þó aldrei minna en 60 krónur.
b. Fyrir leiðsögn frá höfninni hálft gjald, þó aldrei minna en 30 krónur.
c. Fyrir færslu skipa um höfnina greiðist 60 kr. í hvert skipti.

Allt hafnsögugjald rennur í hafnarsjóð.

XII. KAFLI
Um bryggjugjöld.

47. gr.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki hvar sem er á höfninni eða að skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa.

67 Gjöldin skulu vera sem hér segir:

14. maí a. Bátar og skip, 12 smálestir að stærð og þar yfir, sem eru eign búsettra manna á Sauðárkróki og skrásett þar, greiði 4 kr. á ári af hverri brúttó-smálest. Fari þau skip í millilandasiglingar greiði þau auk þess bryggjugjald eins og aðkomuskip, meðan á þeim siglingum stendur, reiknað frá þeim degi, er undirbúningur slíkra siglinga hefst.

b. Öll aðkomuskip greiði 10 aura af hverri brúttósmálest fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af sólarhring. Minnsta gjald skal þó vera 10 krónur í hvert skipti. Liggi þau skip utan á öðru skipi greiði þau hálft gjald. Sama máli gegnir, ef þau liggja við bryggjur eða birgðaskip, sem eru eign einstakra manna, eða fyrirtækja. Sama máli gegnir um þau aðkomuskip, sem fiskveiðar stunda og gerð eru út frá Sauðárkróki. Varðskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi, nema þegar þau flytja vörur eða farþega og taka gjald fyrir.

c. Fyrir sérstaka notkun á bryggjum, bólvirkjum og uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, síldarsöltun o. fl., skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald eða semja við viðkomandi aðila.

XIII. KAFLI

Um innheimtur og greiðslur hafnargjalda.

48. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

XIV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

49. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fara fram af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, er hefur krafizt þess, ef matsupphæðinni verður ekki breytt til hækkunar, er nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

50. gr.

Seglfestu, sand, möl eða annað efni til bygginga er bannað að taka á hafnarsvæðinu, nema með leyfi landeiganda og hafnarnefndar.

Beitutaka er bönnuð á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar, sem ákveður gjaldið fyrir beitutökuna.

51. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

52. gr.

Hverja þá skipun, sem samkv. reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er eigi á skipinu, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýri-

maður er fjarverandi má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur. 67 14. maí

53. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Sauðárkróks.

54. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

55. gr.

Við gildistöku þessarar reglugerðar fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Sauðárkrókshöfn, nr. 136 16. des. 1938, og reglugerðarbreyting frá 11. maí 1942.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 14. maí 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

68 9. maí

um breyting á reglugerð nr. 134 27. júlí 1945 um skyldu skipa og flugfara til að koma á tilteknar hafnir eða flugstöðvar til þess að fá fyrstu afgreiðslu hér á landi.

Auk þeirra hafna, sem skip nú mega fá fyrstu afgreiðslu á samkvæmt 1. grein reglugerðarinnar, má frá 1. júní n. k. einnig veita skipum fyrstu afgreiðslu í Keflavík og á Húsavík.

Fjármálaráðuneytið, 9. maí 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 17. maí 1949, nr. 63.

Auglýsing um samning milli Íslands og alþjóðaflugmálastofnunarinnar varðandi flugþjónustu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 20. maí 1949, nr. 64.

Auglýsing um afnám vegabréfsáritana, undirskrifuð af utanríkisráðherra 25. maí 1949, nr. 65.

Auglýsing um staðfestingu alþjóðasamnings varðandi loftflutninga milli landa, undirskrifuð af utanríkisráðherra 30. maí 1949, nr. 66.

Auglýsing um viðbótarsamning milli Íslands og Póllands, undirskrifuð af utanríkisráðherra 31. maí 1949, nr. 67.

Lög um bifreiðaskatt o. fl., undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 25. maí 1949, nr. 68.

Auglýsing um vegabréfsáritanir til hernámssvæða vesturveldanna í Þýzkalandi, undirskrifuð af skrifstofustjóra utanríkisráðuneytisins 13. apríl 1949, nr. 69.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Finnlands, undirskrifuð af utanríkisráðherra 31. maí 1949, nr. 70.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Bretlands 1949, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 71.

69
31. maí

Bréf fjármálaráðuneytisins til allra skattstjóra, yfirskattanefnda og ríkisskattanefndar, um frádráttarhæf tryggingariðgjöld.

Að gefnu tilefni skal það hér með gert kunnugt, að tryggingariðgjöld, sem frádráttarhæf eru samkvæmt 10. gr. laga nr. 6/1935, skulu teljast til frádráttar á því almanaksári, sem þau eru greidd.

70
30. marz

RÆKTUNARSAMÞYKKT

fyrir Ræktunarsamband Norður-Þingeyinga austan Öxarfjarðarheiðar.

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðisins og markmið.

1. gr.

Ræktunarsambandið nær yfir eftirgreind hreppabúnaðarfélög á félagssvæði Búnaðarsambands Norður-Þingeyinga: Búnaðarfélag Langnesinga, Búnaðarfélag Þórshafnar, Búnaðarfélag Þistilfjarðar og Búnaðarfélagið Arður, sunnan við ytri háls.

2. gr.

Ræktunarsambandið tekur að sér, á þann hátt, sem fyrir er mælt í þessari samþykkt, eftirgreind verkefni á öllum jörðum á félagssvæðinu, að undanskildum þeim, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaga, nr. 54 4. júlí 1942, um búferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur

framkvæmd verksins til fullnaðarframræslu á landinu að opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf, eins og fyrir verður mælt af trúnaðarmanni, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir til þess að hafa á hendi undirbúning um hvernig verkið skuli framkvæmt. 70 30. marz

2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnum jarða á félagssvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnsluaðferðir verða viðhafðar á hverjum stað, fer eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélagi Íslands.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar, túna og garða. Nær það til fullnaðarvinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein undir lið 2.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.

II. KAFLI

Skipun og verksvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Ræktunarsambandið velur sér þriggja manna framkvæmdastjórn. Skal hún kjörin á aðalfundi sambandsins til þriggja ára. Gengur einn maður úr stjórn árlega. Tvö fyrstu árin eftir hlutkesti og síðan í röð eftir starfsaldri. Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa. Um val fulltrúa á aðalfund ræktunarsambandsins fer eftir sömu reglu sem um val fulltrúa á aðalfund búnaðarsambands Norður-Þingeyinga.

4. gr.

Stjórnin skiptir með sér verkum. Formaður boðar til allra funda og stýrir þeim. Ritari sér um bókun fundargerða. Gjaldkeri hefur á hendi reikningshald fyrir allar framkvæmdir félagsins og annast allar greiðslur og innheimtur eftir tilvísun formanns.

5. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til skurðar- og lokræsagerðar, svo og á jarðvinnsluvélum, en skylt er henni, sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, að hafa samráð við Verkfæranefnd ríkisins um kaup og val á vélunum.

6. gr.

Stjórnin sér um kaup á öllu því er með þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, er keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, er svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

7. gr.

Stjórnin annast um allan rekstur vélanna. Henni ber að gera og undirrita alla verktökusamninga, við hina einstöku framkvæmdaaðila á ræktunarsambandssvæðinu og ákveður á hverjum tíma og í hverri röð verkefnin eru tekin, sem unnið skal að.

8. gr.

Stjórnin ræður starfsmenn og ákveður launakjör þeirra. Heimilt er stjórninni að ráða framkvæmdastjóra til eins árs í senn, getur hún með erindisbréfi falið honum framkvæmdastjórn um daglegan rekstur og umsjón með verkstjórn vinnuflokka.

70 30. marz

9. gr.

Allir samningar, er stjórnin og framkvæmdastjóri gera fyrir hönd ræktunarsambandsins, samkvæmt samþykktum þessum eða ályktunum aðalfundar sambandsins, eru skuldbindandi fyrir félagsheildina og hreppabúnaðarfélögin, er að samþykkt standa, án þess að það hafi verið sérstaklega undir þá borið.

Stjórn og framkvæmdastjóri bera ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi ræktunarsambandsins og aðalfundi Búnaðarsambands Norður-Þingeyinga.

III. KAFLI

Um tilhögun framkvæmda.

10. gr.

Skylt er stjórnum hreppabúnaðarfélaganna, hverri á sínu svæði, fyrir janúarlok ár hvert, að skrá verkbeiðnir félagsmanna. Skal það tilgreina hverjar jarðabætur óskað er að unnar séu á því ári, svo og verkmagn þeirra.

Skýrslum þessum ber að skila til ræktunarsambandsstjórnar eigi síðar en 1. febrúar ár hvert. Skýrslunni fylgdi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers fyrir sig, og enn fremur yfirlýsing félagsstjórnar hreppabúnaðarfélagsins um að það takist á hendur ábyrgð á greiðslum sinna félagsmanna fyrir þau verk, sem hjá þeim verða unnin á því starfsári.

11. gr.

Að fengnum þeim skýrslum, er um ræðir í 10. gr., ber stjórn ræktunarsambandsins að semja starfs- og rekstursáætlun fyrir yfirstandandi ár. Rísi ágreiningur innan ræktunarsambandsstjórnar um veigamikil atriði framkvæmdaáætlunar, ber að leggja hana fyrir aðalfund ræktunarsambandsins til samþykktar.

Framkvæmdastjórn er skylt að framfylgja samþykktri starfsáætlun eftir því sem við verður komið.

12. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

1. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu, eftir því sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði í flutningi véla og verkfæra;
2. að túnasléttun, að öðru jöfnu, sé látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmdum;
3. að land það, sem brjóta á til ræktunar hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt, að dómi trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands;
4. að framræsla bithaga komi að jafnaði því aðeins til greina, að fullnægt hafi verið þeim framræsluverkefnum vegna tún-, garð- og engjaræktar á þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnsluna, svo því marki verði náð, að allur heyfengur verði tekinn á vélfæru landi.

IV. KAFLI

Um verðlagsákvarðanir og greiðslu kostnaðar.

13. gr.

Kostnaður við framkvæmdir er í samþykkt þessari getur, greiðist af verkkaupanda, eftir þeim skildaga og á þann hátt, er tilgreint verður í verktökusamningi þeim, er um getur í 7. gr. þessarar samþykktar. Heimilt er stjórn ræktunarsambandsins að láta greiðslur fara fram eftir áætluðum verktöxtum meðan verkið

stendur yfir ár hvert, en fullnaðargreiðsla fari fram samkv. kostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstursreikningi hvers árs. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við tímaeiningu. 70 30. marz

14. gr.

Til reksturskostnaðar telst greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla og greiðsla fyrningargjalds af þeim, kostnaður við flutning þeirra á milli vinnustaða, viðhald véla, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður. Heimilt er ræktunarsambandsstjórn að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun, er nemi allt að 5% af heildarkostnaði hvers árs.

15 gr.

Aðalfundur ræktunarsambandsins getur heimilað framkvæmdastjórn að taka ákveðin verk, sem tilgreind eru í 2. gr. þessarar samþykktar, í ákvæðisvinnu, enda sé lögð fyrir aðalfund kostnaðaráætlun og verklýsing af því, sem vinna á.

16. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn á þeim tíma, sem ekki er unnt að vinna að skurðgrefti, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila, að taka að sér verkefni fyrir búendur, hreppsfélag eða aðra aðila á samþykktarsvæðinu, þó þau falli ekki undir ákvæði 2. gr., ef öruggt er að það sé hagkvæmt fyrir ræktunarsambandið, enda sé tryggt, að vélakostur sé ekki festur við þessi störf, svo það brjóti í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

17. gr.

Rekstursafgangur af áhættuþóknun, svo og er ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkum, er um getur í 16. gr., skal leggjast í stofnsjóð ræktunarsambandsins og varið samkvæmt ákvæðum þeim, er um hann gilda, sbr. 18. gr.

V. KAFLI

Fjáröflun og tryggingar.

18. gr.

Ræktunarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa. Stofnfjárhæð hans er kr. 80000.00.

Tekjur stofnsjóðs eru:

1. Helmingur stofnfjárins er framlag framkvæmdasjóðs ríkisins, þá er það greiðist, samkvæmt ákvæðum 9. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, sem styrkur til vélakaupa sambandsins.
2. Hinn hluti stofnfjárins skal lagður fram sem óafturkræft framlag af Búnaðarsambandi Norður-Þingeyinga og hreppabúnaðarfélögum þeim, er að samþykkt þessari standa, í þeim hlutföllum, að búnaðarsambandið leggur fram 3/5 hluta en hreppabúnaðarfélögin sameiginlega 2/5 hluta fjárins.
3. Auk þess leggjast í stofnsjóð árlegar tekjur þær, sem inn koma samkvæmt ákvæðum 17. greinar.

19. gr.

Stofnfjárframlag búnaðarsambandsins og hreppabúnaðarfélaganna greiðist inn til ræktunarsambandsstjórnar þá er samþykkt þessi hefur öðlazt gildi. Framlag hvers hreppabúnaðarfélags skal greitt í hlutföllum við fasteignamat lands og ræktunarlóða. Þó skal hver verðeining ræktunarlóða aðeins bera hálfan gjaldþunga móti einingu í öðru landverði.

70 20. gr.

30. marz Komi í ljós síðar, að áliti framkvæmdastjórnar og aðalfundar ræktunarsambandsins, að auka þurfi stofnsjóð, ber henni að gera rökstuddar tillögur um stofnfjáraukningu til stjórnar búnaðarsambandsins, er tilkynni það hreppabúnaðarfélögunum, áður en fulltrúar eru kosnir á aðalfund búnaðarsambandsins.

Ef meiri hluti löglega kjörinna fulltrúa á aðalfundi búnaðarsambandsins ákveða stofnfjáraukningu, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

21. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn að taka reksturslán gegn tryggingu í þeim jarðræktarstyrk, er á umbæturnar verður greiddur úr ríkissjóði, samkv. ákvæðum II. og V. kafla jarðræktarlaga.

22. gr.

Skylt er samþykktaraðilum að hafa greitt til framkvæmdastjórnar ¾ af áætluðu kostnaðarverði, að frádregnum jarðabótastyrk þeirrar vinnu, er þeir hafa pantað áður en verkið er hafið. Eftirstöðvarnar greiðast með gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI

Um reikningshald og endurskoðun.

23. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Skal reikningsskilum og endurskoðun reikninga lokið, og aðalfundur ræktunarsambandsins haldinn svo tímanlega ár hvert, að reikningarnir verði lagðir fyrir aðalfund Búnaðarsambands Norður-Þingeyinga til athugunar og endanlegrar samþykktar.

24. gr.

Endurskoðendur séu tveir kjörnir á aðalfundi ræktunarsambandsins til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reksturinn sem bezt, og hafa eftirlit með starfrækslu framkvæmdastjórnar í hvívetna.

25. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram til samþykktar á aðalfundi ræktunarsambandsins. Þar gefur framkvæmdastjórn skýrslu um starfsemina, svo og endurskoðendur, ef tilefni er til þess.

VII. KAFLI

Um breyting samþykkta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

26. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari frá hreppabúnaðarfélögunum eða framkvæmdastjórn, skulu sendar stjórn Búnaðarsambands Norður-Þingeyinga, er sendir þær aftur til allra aðila, er að ræktunarsamþykkt standa, samkv. 1. gr., til umsagnar. Þær skulu síðan ásamt umsögnum búnaðarfélaganna lagðar fyrir aðalfund Búnaðarsambands Norður-Þingeyinga. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti ⅗ atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

27. gr.

Samþykktir þessar má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggi fyrir um að tilgangi samþykktar verði ekki náð, og lögmætur

aðalfundur búnaðarsambandsins samþykki það með að minnsta kosti ⅗ atkvæðis- 70
bærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til. 30. marz

28. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

29. gr.

Samþykkt þessi gengur í gildi er hún hefur verið staðfest af landbúnaðarráðherra.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð nr. 36 20. febr. 1946, um jarðræktarsamþykktir, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. marz 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

AUGLÝSING

71
20. maí

um að Keflavík verði sérstakt skipaskráningarumdæmi.

Ráðuneytið hefur ákveðið, að framvegis verði Keflavík sérstakt skipaskráningarumdæmi og fái umdæmisbókstafina KE.

Fjármálaráðuneytið, 20. maí 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Ingibjargar Geir- 72
þrúðar (Stellu) Guðmundsdóttur", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- 23. maí
málaráðherra 23. maí 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Ingibjargar Geirþrúðar (Stellu) Guðmundsdóttur.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Ingibjargar Geirþrúðar (Stellu) Guðmundsdóttur.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til minningar um Ingibjörgu Geirþrúði (Stellu) Guðmundsdóttir af foreldrum hennar Guðmundi Péturssyni kaupmanni og konu hans Þorgerði Bogadóttur.

Stofnfé sjóðsins er 10 000 krónur.

72 3. gr.

23. maí Tilgangur sjóðsins er að styrkja bágstadda sjúklinga í Sjúkrahúsi Ísafjarðar, og skulu þeir ganga fyrir, sem mestir eru einstæðingar eða af öðrum ástæðum mest hjálparþurfi að áliti sjúkrahússlæknis og yfirhjúkrunarkonu.

4. gr.

Sjóðinn skal ávaxta á tryggilegan hátt.

5. gr.

Vaxtatekjur sjóðsins skal fyrst í stað leggja við höfuðstólinn. Gefendur hafa ákveðið að leggja fram árlega 500 kr. til úthlutunar meðan þeim endist líf og heilsa og eru þess umkomin, og má ekki skerða sjóðinn eða vaxtatekjurnar meðan það verður.

Þegar gefendur hætta að leggja fram þetta framlag, má verja ¾ af tekjum sjóðsins til styrkveitinga árlega, en ¼ skal leggjast við höfuðstólinn. Þegar sjóðurinn er orðinn 25 þús. kr. má verja ⅘ teknanna til styrkveitinga.

6. gr.

Úthlutun úr sjóðnum skal fara fram 26. janúar ár hvert, en þessi dagur er afmælisdagur Stellu. Fyrsta úthlutunin fór fram 26. janúar 1949.

7. gr.

Styrkveitingum úr sjóðnum má aldrei verja til annars en persónulegra þarfa styrkþeganna, t. d. má ekki nota þær til greiðslu daggjalda eða annars kostnaðar við sjúkrahússdvölina, né greiðslu annarra skulda.

8. gr.

Sjóðnum stjórna yfirlæknir Sjúkrahúss Ísafjarðar og yfirhjúkrunarkona. Enn fremur Guðmundur Pétursson meðan hans nýtur við, en eftir hans dag tekur sóknarprestur Ísafjarðar sæti í stjórninni.

Störf stjórnarinnar eru:

1. að sjá um að sjóðurinn sé ávallt geymdur á tryggum stað,
2. að stuðla að því, að afla sjóðnum tekna með því að kynna hlutverk hans,
3. að skrá í bók reikninga sjóðsins og allar ákvarðanir um sjóðinn og starfrækslu hans,
4. að sjá um að skipulagsskránni verði framfylgt.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

Reikninga sjóðsins ber að endurskoða árlega.

9. gr.

Leita skal stjórnarstaðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 30. apríl 1949.

Þorgerður Bogadóttir. Guðmundur Pétursson.

SAMÞYKKT

73
28. maí

um forkaupsrétt og forleigurétt á lóðum í Hvammstangakauptúni.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 frá 23. júní 1932, um forkaupsrétt kaupstaða og kauptúna á hafnarmannvirkjum o. fl., hefur hreppsnefnd Hvammstangahrepps samþykkt á fundi sínum 11. maí 1949 að áskilja Hvammstangahreppi forkaups- og forleigurétt á eftirtöldum lóðum og fasteignum á verzlunarlóð kauptúnsins.

1. Eignar- og leigulóðir Kaupfélags Vestur-Húnvetninga, sem að sjó liggja ásamt mannvirkjum.
2. Leigulóðir Sigurðar Davíðssonar norðan Syðri-Hvammsár, ásamt mannvirkjum.
3. Fasteignin „Bakki" með leigulóð, eigandi Ketilríður Einarsdóttir.
4. Fasteignin „Pósthús" með leigulóð, eigandi Björn P. Blöndal.
5. Fasteignin „Árbakki" með leigulóð, eigandi Auðbjörg Gunnlaugsdóttir.
6. Fasteignin „Hvammur" með leigulóð, eigandi Hannes Jónsson.
7. Fasteignin „Móberg" með leigulóð, eigandi Magnús Guðjónsson.
8. Fasteignin „Melar" með leigulóð, eigandi d/b Jóhannesar Eggertssonar.
9. Fasteignin „Gilsbakki" með leigulóð, eigandi Magnús Guðjónsson.
10. Tún sunnan og vestan Gilsbakkalóðar, eigandi Sigurður Davíðsson.
11. Fasteignin „Árnes" með leigulóð, eigandi Sigurður Tryggvason.
12. Fasteignin „Bakki" með leigulóð, eigandi Sigurrós Sigurðardóttir.
13. Allar lóðir og fasteignir Sigurðar Pálmasonar.
14. Land Sigurðar Davíðssonar meðfram höfninni norðan „Kúskeljakletts".
15. Fasteignin „Guðmundarhús" með leigulóð, eigandi Jóhann Benediktsson.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningu hennar að telja. Birtist hún hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 28. maí 1949.

Stefán Jóh. Stefánsson.

Jónas Guðmundsson.

SAMÞYKKT

74
31. maí

um fjárskipti á Snæfellsnesi á svæðinu vestan varnargirðingar úr Skógarnesi í Álftafjörð.

1. gr.

Svæði það sem samþykkt þessi nær til er (hreppar og hreppshlutar): Miklaholtshreppur, Staðarsveit, Breiðuvíkurhreppur, Neshreppur, Ytri Ólafsvíkurhreppur, Fróðárhreppur, Eyrarsveit, Helgafellssveit og Stykkishólmur.

2. gr.

Útrýming alls sauðfjár og geitfjár á þessu svæði skal fara fram haustið 1949, eða svo fljótt sem við verður komið. Fjárfjöldi á svæðinu um síðastliðin áramót var um 12000.

3. gr.

Fulltrúaráð fjárskiptanna skipa 24 menn eða 3 fyrir hvern hrepp og hlutfallslega hreppshluta, samkvæmt 25. gr. laga nr. 44 9. maí 1947, og jafn margir til vara. Framkvæmdanefnd skipa 3 menn og aðrir 3 til vara, kosnir af fulltrúaráði.

74 31. maí

4. gr.

Aðalstörf fjárskiptanefndar eru:

a. Að sjá um fullkomna eyðingu hins gamla fjárstofns á sem hagfelldastan hátt;
b. að sjá um að einangrun svæðisins sé tryggð eftir þörfum;
c. að beita sér fyrir kaupum á ósýktu fé inn á svæðið, og sjá yfirleitt um að allar framkvæmdir séu í sem beztu lagi og í samræmi við gildandi lög og fyrirmæli.

5. gr.

Sameiginlegur kostnaður sem tilheyrir fjárkaupunum og ekki greiðist úr ríkissjóði (ríkissjóður greiðir flutningskostnað lamba) skal jafna niður á innkeypt fé.

6. gr.

Fjárskiptanefnd skal starfa að málefnum fjárskiptasvæðisins í samráði við sauðfjársjúkdómanefnd og framkvæmdastjóra hennar.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 44 9. maí 1947, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 31. maí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

75 31. maí

SAMÞYKKT

um fjárskipti á svæðinu milli Héraðsvatna og varnargirðinga í Eyjafirði.

1. gr.

Svæði það, sem samþykkt þessi nær til, er (hreppar og hreppshlutar): Holtshreppur, Haganeshreppur, Fellshreppur, Hofshreppur, Hofsóshreppur, Hólahreppur, Viðvíkurhreppur og Akrahreppur í Skagafjarðarsýslu, Saurbæjarhreppur og tveir bæir úr Öngulstaðahreppi og fjórir úr Hrafnagilshreppi framan girðingar, Glæsibæjarhreppur norðan varnargirðingar, Öxnadalshreppur Skriðuhreppur, Arnarneshreppur, Árskógshreppur, Svarfaðardalshreppur, Dalvíkurhreppur og Hríseyjarhreppur í Eyjafjarðarsýslu, lögsagnarumdæmi Siglufjarðar og Ólafsfjarðar.

2. gr.

Útrýming alls sauðfjár og geitfjár á þessu svæði skal fara fram haustið 1949, eða svo fljótt, sem við verður komið. Svæðið skal vera sauðlaust eitt ár. Þó skal sauðfjársjúkdómanefnd og framkvæmdanefnd fjárskiptanna á svæðinu heimilt, að undangenginni ýtarlegri rannsókn, að draga um eitt ár slátrun á þeim svæðum, sem sannað verður, að mæðiveiki eða garnaveiki hefur ekki orðið vart, eða taka þar inn nýjan fjárstofn sama haust og niðurskurður fer fram.

3. gr.

Fulltrúaráð fjárskiptanna skipa 57 menn, eða þrír fyrir hvern hrepp og bæjarfélag, samkvæmt 25. gr. laganna, og jafnmargir til vara. Framkvæmdanefnd skipa 5 menn, og aðrir 5 til vara, kosnir af fulltrúaráði.

4. gr. 75

Aðalstörf fjárskiptanefndar eru: 31. maí

a. Að sjá um fullkomna eyðingu hins gamla fjárstofns á sem hagfelldastan hátt;
b. að sjá um að einangrun svæðisins sé tryggð eftir þörfum;
c. að beita sér fyrir kaupum á ósýktu fé inn á svæðið, fyrst og fremst frá Vestfjörðum;
d. að sjá yfirleitt um að allar framkvæmdir séu í sem beztu lagi og í samræmi við gildandi lög og fyrirmæli.

5. gr.

Sameiginlegur kostnaður, sem tilheyrir fjárkaupunum og ekki greiðist úr ríkissjóði (ríkissjóður greiðir flutningskostnað lamba) skal jafna niður á innkeypt fé. Annar kostnaður skiptist niður á hreppana og bæjarfélögin í hlutfalli við bótaskylda fjártölu þeirra.

6. gr.

Fjárskiptanefnd skal starfa að málefnum fjárskiptasvæðisins í samráði við sauðfjársjúkdómanefnd og framkvæmdastjóra hennar. Auk þess skal framkvæmdanefnd beita áhrifum sínum til aukinna tekjumöguleika fyrir þá bændur, sem ekki hafa aðstöðu til mjólkursölu eða annarrar tekjuöflunar, t. d. með því, að hlutast til um að þeir við fjárskiptin fái hlutfallslega fleiri lífflömb, og á annan hátt eftir því sem fært þykir.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 44 9. maí 1947, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 31. maí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

REIKNINGUR 76

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Flekkudalshjóna árið 1948.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun: Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 48073.98
2.	Vextir	— 2266.56
		Kr. 50340.54

Gjöld:

1.	Úthlutað Ingibjörgu Halldórsdóttur	kr. 2000.00
2.	Eign í árslok: Innstæða í Söfnunarsjóði	— 48340.54
		Kr. 50340.54

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 19. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

77

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Thoru Melsted árið 1948.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:		
Innstæða í Söfnunarsjóði		kr. 1852.52
2. Vextir		— 88.89
		Kr. 1941.41

Gjöld:

Eign í árslok:		
Innstæða í Söfnunarsjóði		kr. 1941.41
		Kr. 1941.41

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

78

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkjusjóðs Íslands 1948.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun			kr. 1320131.06
2. Innlög á árinu			— 342558.17
3. Vextir á árinu:			
a. Af lánum	kr. 15852.44		
b. — skuldabréfum	— 30880.00		
c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 5041.48		
			— 51773.92
4. Endurgreitt af lánum			— 26313.33
5. Til jafnaðar við gjaldalið 2			— 67000.00
6. Til jafnaðar við gjaldalið 4.			— 52637.93
			Kr. 1860414.41

Gjöld:

1. Úttekið af innstæðum			kr. 64060.00
2. Lán veitt á árinu			— 67000.00
3. Kostnaður			— 6411.90
4. Vaxtaafgangur			— 52637.93
5. Til jafnaðar við tekjulið 4			— 26313.33
6. Eign í árslok:			
a. Í lánum	kr. 390540.88		
b. Í verðbréfum	— 850100.00		
c. Í Landsbanka Íslands	— 403350.37		
			— 1643991.25
			Kr. 1860414.41

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 19. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

SKÝRSLA 78

um eign kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði árið 1948.

Kirkjur	Eign í árslok 1947 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir á árinu Kr. au.	Eign í árslok 1948 Kr. au.
N.-Múlaprófastsdæmi:					
1. Skeggjastaðakirkja ..	5346.44	3801.38	–	309.05	9456.87
2. Hofteigskirkja	3261.00	400.00	–	114.13	3775.13
3. Kirkjubæjarkirkja ..	11172.42	718.75	–	391.03	12282.20
4. Hjaltastaðarkirkja ...	2863.88	718.75	–	100.24	3682.87
5. Eiðakirkja	1521.27	718.75	–	53.24	2293.26
6. Ásskirkja í Fellum ..	7988.74	80.50	–	279.61	8348.85
7. Valþjófsstaðarkirkja .	2999.77	80.50	1800.00	89.24	1369.51
8. Hofskirkja í V.f.	2932.79	–	–	102.65	3035.44
9. Sleðbrjótskirkja	456.78	1018.75	–	16.04	1491.57
S.-Múlaprófastsdæmi:					
10. Vallanesskirkja	9.00	–	–	0.31	9.31
11. Þingmúlakirkja	954.87	–	–	33.42	988.29
12. Klippstaðarkirkja ...	913.40	–	–	31.97	945.37
13. Vestdalseyrarkirkja ..	39.18	–	–	1.37	40.55
14. Mjóafjarðarkirkja ...	2.45	–	–	–	2.45
15. Neskirkja í Norðf. ..	21.17	250.00	–	0.74	271.91
16. Stöðvarkirkja	20.30	–	–	0.71	21.01
17. Eydalakirkja	12702.30	–	–	444.58	13146.88
18. Hofskirkja í Álftaf. .	670.08	125.00	–	23.45	818.53
19. Kolfreyjustaðarkirkja	924.40	800.00	–	55.68	1780.08
20. Djúpavogskirkja	–	125.00	–	–	125.00
21. Berufjarðarkirkja ...	–	125.00	–	–	125.00
22. Berunesskirkja	–	125.00	–	–	125.00
A.-Skaftafellsprófastsd.:					
23. Stafafellskirkja	5528.55	1235.00	–	193.50	6957.05
24. Einholtskirkja	1.24	–	–	–	1.24
25. Kálfafellsstaðarkirkja	82.30	–	–	2.88	85.18
26. Hofskirkja í Öræfum	11678.96	520.00	–	408.76	12607.72
27. Kirkjusjóður Hafnar í Hornafirði	16364.87	2000.00	–	607.77	18972.64
28. Bjarnanesskirkja	–	1235.00	–	–	1235.00
V.-Skaftafellsprófastsd.:					
29. Prestsbakkakirkja ...	7002.91	3750.00	–	245.10	10998.01
30. Reyniskirkja	4.23	2612.70	–	–	2616.93
31. Grafarkirkja	3038.22	2846.66	–	106.33	5991.21
32. Kálfafellskirkja	2045.39	3750.00	–	71.59	5866.98

Kirkjur	Eign í árslok 1947 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1948 Kr. au.
33. Skeiðflatarkirkja	125.52	2612.69	–	4.40	2742.61
34. Langholtskirkja	8278.26	2846.67	–	289.74	11414.67
35. Þykkvabæjarkirkja ..	–	2846.67	–	–	2846.67
36. Víkurkirkja	–	2612.70	–	–	2612.70
Rangárvallaprófastsd.:					
37. Stórólfshvolskirkja ..	949.90	838.00	–	33.25	1821.15
38. Oddakirkja	80.08	838.00	–	2.80	920.88
39. Keldnakirkja (byggingarsjóður)	12666.43	838.00	–	44.32	2148.75
40. Kálfholtskirkja	121.10	1125.00	–	4.23	1250.33
41. Hábæjarkirkja	–	1125.00	–	–	1125.00
42. Árbæjarkirkja	–	1125.00	–	–	1125.00
43. Krosskirkja	3291.99	1220.50	–	115.22	4627.71
44. Akureyjarkirkja	–	1220.50	–	–	1220.50
45. Ásólfsskálakirkja	25.23	2555.59	–	0.88	2581.70
46. Eyvindarhólakirkja ..	6406.26	2555.59	–	224.22	9186.07
47. Stóradalskirkja	3803.04	2555.58	–	133.11	6491.73
48. Breiðabólsstaðarkirkja	33.71	1249.94	–	1.28	1284.93
49. Hlíðarendakirkja	–	1249.94	–	–	1249.94
50. Skarðskirkja	4436.61	2701.20	–	159.38	7297.19
51. Marteinstungukirkja .	–	1981.00	–	–	1981.00
52. Hagakirkja	–	1981.00	–	–	1981.00
53. Landakirkja í Vestm.	22.43	–	–	0.78	23.21
54. Voðmúlastaðakapella .	956.68	215.00	–	37.40	1209.08
Árnesprófastsdæmi:					
55. Mosfellskirkja í Grn. .	10837.33	187.50	10500.00	257.46	782.29
56. Klausturhólakirkja ..	688.50	4687.50	–	24.10	5400.10
57. Búrfellskirkja	–	187.50	–	–	187.50
58. Miðdalskirkja	2748.89	187.50	–	96.21	3032.60
59. Þingvallakirkja	1099.86	600.00	–	38.50	1738.36
60. Úlfljótsvatnskirkja ..	–	600.00	–	–	600.00
61. Strandarkirkja	557444.78	80005.83	7000.00	19549.24	649999.85
62. Kotstrandarkirkja ...	50.11	1103.34	–	1.75	1155.20
63. Hjallakirkja	12.70	1103.33	–	0.44	1116.47
64. Haukadalskirkja	182.09	525.00	–	6.37	713.46
65. Torfastaðakirkja	–	525.00	–	–	525.00
66. Bræðratungukirkja ..	–	525.00	–	–	525.00
67. Úthlíðarkirkja	6523.71	525.00	–	228.32	7277.03
68. Skálholtskirkja	107.42	525.00	–	3.76	636.18
69. Gaulverjabæjarkirkja.	7447.28	2800.00	–	260.65	10507.93
70. Stokkseyrarkirkja ...	150.69	800.00	–	5.28	955.97
71. Eyrarbakkakirkja	4690.35	800.00	–	164.16	5654.51
72. Hraungerðiskirkja ...	1173.81	751.34	–	41.08	1966.23

Kirkjur	Eign í árslok 1947 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1948 Kr. au.
73. Laugardælakirkja	–	751.33	–	–	751.33
74. Villingaholtskirkja ..	–	751.33	–	–	751.33
75. Ólafsvallakirkja	2735.83	250.00	2500.00	71.81	557.64
76. Stóra-Núpskirkja	–	250.00	–	–	250.00
77. Hrepphólakirkja	–	250.00	–	–	250.00
78. Hrunakirkja	–	1350.00	–	–	1350.00
79. Tungufellskirkja	–	1350.00	–	–	1350.00
Kjalarnessprófastsdæmi:					
80. Grindavíkurkirkja ...	1979.04	753.75	–	69.26	2802.05
81. Kirkjuvogskirkja	–	753.75	–	–	753.75
82. Brautarholtskirkja ..	281.74	366.67	–	10.03	658.44
83. Lágafellskirkja	1094.82	366.67	1000.00	29.57	491.06
84. Viðeyjarkirkja	–	366.66	–	–	366.66
85. Njarðvíkurkirkja	65.55	242.81	–	2.30	310.66
86. Útskálakirkja	9.82	262.82	–	0.58	273.22
87. Hvalsnesskirkja	117.68	392.81	–	7.03	517.52
88. Keflavíkurkirkja	–	242.81	–	–	242.81
89. Kálfatjarnarkirkja ...	901.50	–	800.00	31.55	133.05
90. Hafnarfjarðarkirkja .	16933.20	–	–	592.46	17525.66
91. Saurbæjark., Kjalarn.	10.48	1798.50	–	0.37	1809.35
92. Reynivallakirkja	3439.85	1798.50	–	120.40	5358.75
Reykjavíkurprófastsd.:					
93. Dómkirkjan	162810.41	–	30000.00	5610.86	138421.27
Borgarfjarðarprófastsd.:					
94. Saurbæjarkirkja	2785.90	500.00	–	97.50	3383.40
95. Leirárkirkja	–	500.00	–	–	500.00
96. Hallgrímsk. í Saurbæ	50576.71	1575.00	–	1770.18	53921.89
97. Reykholtskirkja	6799.53	1600.00	–	243.82	8643.35
98. Stóra-Ásskirkja	–	600.00	–	–	600.00
99. Gilsbakkakirkja	5651.98	600.00	–	197.82	6449.80
100. Síðumúlakirkja	1176.00	600.00	–	41.16	1817.16
101. Lundarkirkja	13.68	1796.20	–	0.47	1810.35
102. Bæjarkirkja	49.43	1796.20	–	1.73.	1847.36
103. Hvanneyrarkirkja	–	1796.20	–	–	1796.20
104. Fitjakirkja	–	1796.20	–	–	1796.20
Mýraprófastsdæmi:					
105. Stafholtskirkja	10467.07	945.00	10460.00	122.27	1074.34
106. Hvammskirkja í N.dal	3064.75	1175.00	–	110.51	4350.26
107. Norðtungukirkja	–	945.00	–	–	945.00

78

Kirkjur	Eign í árslok 1947 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1948 Kr. au.
108. Hjarðarholtskirkja ..	–	945.00	–	–	945.00
109. Borgarkirkja	3927.39	1392.25	–	143.33	5462.97
110. Álftártungukirkja	583.29	1192.25	–	20.41	1795.95
111. Kirkjusjóður Borgarn.	22550.54	1192.25	–	789.27	24532.06
112. Álftanesskirkja	–	1192.25	–	–	1192.25
113. Staðarhraunskirkja ..	–	2037.50	–	–	2037.50
114. Akrakirkja	–	2037.50	–	–	2037.50
Snæfellsnessprófastsd.:					
115. Miklaholtskirkja	–	3000.00	–	26.25	3026.25
116. — viðhaldssjóður ...	–	1000.00	–	–	1000.00
117. Kolbeinsstaðakirkja .	4.84	2433.33	–	–	2438.17
118. Ytri-Rauðamelskirkja.	2139.54	2433.33	–	74.88	4647.75
119. Fáskrúðarbakkakirkja	–	2433.34	–	–	2433.34
120. Breiðabólsstaðarkirkja	4369.45	700.00	–	152.93	5222.38
121. Narfeyrarkirkja	944.94	700.00	–	33.07	1678.01
122. Setbergskirkja	1129.44	–	–	39.53	1168.97
123. Kirkjusj. Kvíabryggju	8388.34	–	–	293.59	8681.93
124. Kirkjusj. Grafarness .	3535.00	1480.00	–	128.04	5143.04
125. Ólafsvíkurkirkja	–	900.00	–	–	900.00
126. Ingjaldshólskirkja ...	–	900.00	–	–	900.00
127. Brimilsvallakirkja ...	–	900.00	–	–	900.00
128. Helgafellskirkja	153.38	166.67	–	5.37	325.42
129. Stykkishólmskirkja ..	–	166.67	–	–	166.67
130. Bjarnarhafnarkirkja .	–	166.66	–	–	166.66
131. Hellnakirkja	90.00	900.00	–	3.15	993.15
132. Búðakirkja	22500.00	900.00	–	787.50	24187.50
133. Staðastaðarkirkja	–	900.00	–	–	900.00
Dalaprófastsdæmi:					
134. Stóra-Vatnshornsk. ..	27.34	1937.50	–	0.96	1965.80
135. Snóksdalskirkja	5244.44	1937.50	–	183.56	7365.50
136. Kvennabrekkukirkja .	–	1937.50	–	–	1937.50
137. Hjarðarholtskirkja ..	–	1937.50	–	–	1937.50
138. Hvammskirkja	48.85	1400.00	–	1.71	1450.56
139. Dagverðarnesskirkja .	–	1400.00	–	–	1400.00
140. Staðarfellskirkja	–	1400.00	–	–	1400.00
141. Staðarhólskirkja	244.76	3300.00	–	8.56	3553.32
142. Skarðskirkja	–	3300.00	–	–	3300.00
143. Garpsdalskirkja	–	3300.00	–	–	3300.00
Barðastrandarprófastsd.:					
144. Bíldudalskirkja	226.24	–	–	7.92	234.16
145. Selárdalskirkja	5913.19	–	–	206.96	6120.15

78

Kirkjur	Eign í árslok 1947 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1947 Kr. au.
146. Sauðlauksdalskirkja .	4173.00	1873.34	–	148.50	6194.84
147. Saurbæjarkirkja	–	1753.33	–	–	1753.33
148. Breiðavíkurkirkja ...	–	1753.33	–	–	1753.33
149. Staðarkirkja á Reykjan.	1740.89	556.54	–	62.61	2360.04
150. Reykhólakirkja	1537.68	458.33	–	54.82	2050.83
151. Gufudalskirkja	1367.72	458.33	–	47.86	1873.91
152. Flateyrarkirkja	374.80	510.00	–	13.17	897.97
153. Skálmárnessmúlak. ..	–	500.00	–	–	500.00
154. Brjánslækjarkirkja ..	21.65	750.00	–	0.75	772.40
155. Hagakirkja	–	750.00	–	–	750.00
156. Stóra-Laugardalsk. ..	2037.44	960.00	–	81.81	3079.25
157. Eyrarkirkja	–	560.00	–	–	560.00
V.-Ísafjarðarprófastsd.:					
158. Holtsk. í Önundarf. .	1960.39	348.10	–	70.79	2379.28
159. Flateyrarkirkja	–	280.00	–	–	280.00
160. Kirkjubólskirkja	–	280.00	–	–	280.00
161. Mýrakirkja	19238.89	4451.47	–	673.36	24363.72
162. Sæbólskirkja	459.68	1451.46	–	16.08	1927.22
163. Núpskirkja	67.95	1451.47	–	2.38	1521.80
164. Hraunskirkja	5512.86	925.00	–	199.49	6637.35
165. Þingeyrarkirkja	–	375.00	–	–	375.00
166. Staðark. í Súgandaf. .	121.40	–	–	4.25	125.65
N.-Ísafjarðarprófastsd.:					
167. Ísafjarðarkirkja	43044.87	–	–	1506.57	44551.44
168. Vatnsfjarðarkirkja ..	1433.66	2341.67	–	50.17	3825.50
169. Nauteyrarkirkja	–	2341.67	–	–	2341.67
170. Unaðsdalskirkja	–	2341.66	–	–	2341.66
171. Hólskirkja í Bolungav.	–	1150.00	–	–	1150.00
172. Ögurkirkja	–	3090.00	–	–	3090.00
173. Eyrakirkja	–	3090.00	–	–	3090.00
Strandaprófastsdæmi:					
174. Staðarkirkja í Steingrf.	6990.39	800.00	–	263.32	8053.71
175. Prestsbakkakirkja ...	4722.57	–	–	165.29	4887.86
176. Staðarkirkja í Hrútaf.	1327.22	–	–	46.45	1373.67
177. Árnesskirkja	6989.08	–	–	244.61	7233.69
178. Óspakseyrarkirkja ..	16.26	575.00	–	0.57	591.83
179. Kollafjarðarnesskirkja	–	575.00	–	–	575.00
Húnavatnsprófastsdæmi:					
180. Staðarbakkakirkja ...	81.41	125.00	–	2.84	209.25
181. Melstaðarkirkja	3.15	125.00	–	–	128.15

78

Kirkjur	Eign í árslok 1947 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1948 Kr. au.
182. Efra-Núpskirkja	32.69	125.00	–	1.14	158.83
183. Kirkjuhvammskirkja.	–	125.00	–	–	125.00
184. Hofskirkja á Skg.	2008.70	–	–	70.30	2079.00
185. Höskuldsstaðakirkja .	4158.87	1400.00	–	145.56	5704.43
186. Spákonufellskirkja ..	22.53	–	–	0.79	23.32
187. Bergsstaðakirkja	1270.12	3823.34	–	127.87	5221.33
188. Bólsstaðarhlíðarkirkja	–	1223.33	–	–	1223.33
189. Holtastaðakirkja	–	1223.33	–	–	1223.33
190. Blönduósskirkja	5118.33	266.67	–	179.14	5564.14
191. Þingeyrakirkja	–	266.67	–	–	266.67
192. Undirfellskirkja	–	266.66	–	–	266.66
193. Tjarnarkirkja á Vn. .	3.94	–	–	–	3.94
194. Auðkúlukirkja	2455.83	1000.00	–	85.95	3541.78
195. Svínavatnskirkja	–	1000.00	–	–	1000.00
Skagafjarðarprófastsd.:					
196. Sauðárkrókskirkja ..	7123.29	540.00	–	249.31	7912.60
197. Reynisstaðarkirkja ..	–	540.00	–	–	540.00
198. Glaumbæjarkirkja ...	18.09	337.50	–	0.63	356.22
199. Viðimýrarkirkja	54.91	337.50	–	1.92	394.33
200. Mælifellskirkja	41.02	559.50	–	1.43	601.95
201. Reykjakirkja	–	559.50	–	–	559.50
202. Goðdalakirkja	2236.38	559.50	–	78.27	2874.15
203. Ábæjarkirkja	–	559.50	–	–	559.50
204. Fellskirkja í Slhl. ...	13.00	375.00	–	0.45	388.45
205. Hofskirkja	–	375.00	–	–	375.00
206. Miklabæjarkirkja	2102.88	633.34	–	73.60	2809.82
207. Flugumýrarkirkja ...	33.49	633.33	–	1.17	667.99
208. Silfrastaðakirkja	–	633.33	–	–	633.33
209. Barðskirkja	3366.23	375.00	–	117.82	3859.05
210. Knappstaðakirkja	1014.51	375.00	–	35.51	1425.02
211. Ketukirkja	1280.99	–	–	44.83	1325.82
212. Hvammskirkja í Laxd.	661.72	–	–	23.15	684.87
213. Viðvíkurkirkja	1182.34	250.00	–	41.38	1473.72
214. Hólakirkja	130.20	250.00	–	4.56	384.76
215. Rípurkirkja	13.95	250.00	–	0.49	264.44
216. Hofsstaðakirkja	–	250.00	–	–	250.00
Eyjafjarðarprófastsd.:					
217. Grímseyjarkirkja	37.95	2787.50	–	1.33	2826.78
218. Glæsibæjarkirkja	250.39	3200.00	–	8.76	3459.15
219. Lögmannshlíðarkirkja	214.11	3200.00	–	7.49	3421.60
220. Akureyrarkirkja	–	3200.00	–	–	3200.00
221. Kaupangskirkja	12.04	187.50	–	0.42	199.96
222. Saurbæjarkirkja	8732.98	187.50	–	305.65	9226.13

78

Kirkjur	Eign í árslok 1947 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1948 Kr. au.
223. Munkaþverárkirkja ..	4401.37	187.50	–	154.04	4742.91
224. Hólakirkja	–	187.50	–	–	187.50
225. Grundarkirkja	–	187.50	–	–	187.50
226. Möðruvallakirkja	–	187.50	–	–	187.50
227. Bægisárkirkja	1000.29	712.50	–	35.01	1747.80
228. Bakkakirkja	–	712.50	–	–	712.50
229. Vallakirkja	55.31	1350.00	–	1.93	1407.24
230. Tjarnarkirkja	17.64	1350.00	–	0.61	1368.25
231. Stærra-Árskógsk.	0.63	1350.00	–	–	1350.63
232. Hríseyjarkirkja	–	1350.00	–	–	1350.00
233. Urðakirkja	–	1350.00	–	–	1350.00
234. Upsakirkja	–	1350.00	–	–	1350.00
235. Möðruvallakl.kirkja .	3881.13	–	–	135.84	4016.97
S.-Þingeyjarprófastsd.:					
236. Laufáskirkja	1148.81	1312.50	–	40.21	2501.52
237. Grenivíkurkirkja	139.54	1312.50	–	4.88	1456.92
238. Þönglabakkakirkja ..	4110.45	1312.50	–	143.87	5566.82
239. Svalbarðskirkja	–	1312.50	–	–	1312.50
240. Hálskirkja	1317.88	693.75	–	46.13	2057.76
241. Brettingsstaðakirkja .	1968.71	693.75	–	68.90	2731.36
242. Illugastaðakirkja	18.54	693.75	–	0.65	712.94
243. Draflastaðakirkja	–	693.75	–	–	693.75
244. Þóroddsstaðarkirkja .	339.33	1340.00	–	11.87	1691.20
245. Ljósavatnskirkja	–	1340.00	–	–	1340.00
246. Lundarbrekkukirkja .	–	1340.00	–	–	1340.00
247. Skútustaðakirkja	88.21	3364.50	–	3.09	3455.80
248. Reykjahlíðarkirkja ..	–	3364.50	–	–	3364.50
249. Grenjaðarstaðarkirkja	5959.30	643.35	–	208.57	6811.22
250. Nesskirkja	264.65	643.35	–	9.26	917.26
251. Einarsstaðakirkja	–	643.35	–	–	643.35
252. Þverárkirkja	–	643.35	–	–	643.35
253. Flateyjarkirkjusjóður	10266.90	–	–	359.34	10626.24
N.-Þingeyjarprófastsd.:					
254. Skinnastaðarkirkja ..	1749.39	450.00	–	61.22	2260.61
255. Presthólakirkja	127.99	450.00	–	4.48	582.47
256. Garðskirkja	–	450.00	–	–	450.00
257. Víðihólskirkja	1.38	450.00	–	–	451.38
258. Ásmundarstaðakirkja	1.19	48.21	–	1.57	50.97

78

Kirkjur	Eign í árslok 1947 Kr. au.	Lagt inn Kr. au.	Tekið út Kr. au.	Vextir Kr. au.	Eign í árslok 1948 Kr. au.
259. Svalbarðskirkja	8225.52	–	–	287.89	8513.41
260. Sauðanesskirkja	168.72	–	–	5.86	174.58
Samtals	1268554.93	342558.17	64060.00	44300.22	1591353.32

Sé vaxtaafgangsupphæðinni, kr. 52637.93, bætt við ofangreinda upphæð, kr. 1591353.32, verður eign sjóðsins í árslok eins og segir í aðalreikningnum, kr. 1643991.25.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 19. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

79

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats árið 1948.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr. 2600.00		
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 6919.45		
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 1796.75		
d. Eignin Ytra-Vallholt	— 7100.00		
		kr.	18416.20
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr. 135.00		
b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	— 332.11		
c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 66.15		
		—	533.26
3. Eftirgjald Ytra-Vallholts		—	275.00
		Kr.	19224.46

Gjöld:

1. Úthlutað ekkjum		kr.	192.00
2. Greitt vegna fyrirhleðslu Héraðsvatna		—	83.00
3. Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr. 2600.00		
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 7251.56		
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 1997.90		
d. Eignin Ytra-Vallholt	— 7100.00		
		—	18949.46
		Kr.	19224.46

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 24. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 85 15. desember 1948, um aðstoð til útvegsmanna, er síldveiðar stunduðu sumarið 1948, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 29. júní 1949, nr. 72.

Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 100 29. desember 1948, um dýrtíðarráðstafanir vegna atvinnuveganna, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 2. júlí 1949, nr. 73.

Bráðabirgðalög um togarakaup ríkisins, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins sama dag, nr. 74.

Auglýsing um afnám vegabréfsáritana, undirskrifuð af utanríkisráðherra 10. apríl 1949, nr. 75.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Tékkóslóvakíu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 31. maí 1949, nr. 76.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Hollands, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 77.

Tilskipun um viðauka við tilskipun nr. 8 11. apríl 1933, um alþjóðlegar sjóferðareglur, sem fylgt skal á íslenzkum skipum, undirskrifuð af handhöfum forsetavaldsins 29. júní 1949, nr. 78.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Danmerkur, undirskrifuð af utanríkisráðherra 9. júlí 1949, nr. 79.

REGLUGERÐ

80
25. maí

um blöndun undanrennudufts í brauð og aðrar brauðgerðarvörur.

1. gr.

Landbúnaðarráðherra getur ákveðið með auglýsingu að blanda skuli íslenzku undanrennudufti í öll brauð, sem bökuð eru eingöngu eða aðallega úr hveiti, svo sem heilhveitibrauð, franskbrauð, kringlur, skonrok og tvíbökur. Magn duftsins skal ákveðið og tilgreint í hundraðshlutum af þurrefni brauðs.

2. gr.

Á sama hátt getur landbúnaðarráðherra ákveðið að blanda skuli íslenzku undanrennudufti í kökutegundirnar: jólakaka, sódakaka, vínarbrauð og aðrar þær kökutegundir, sem bakaðar eru úr vínarbrauðsdeigi, enn fremur í allar tegundir af kexi.

Magn duftsins skal ákveðið í hundraðshlutföllum af þurrefni í kökum og kexi.

Rísi ágreiningur út af því, hvort einhver vörutegund sé brauð eða kaka, sker landbúnaðarráðherra úr ágreiningnum.

3. gr.

Landbúnaðarráðherra ákveður með auglýsingu, hve miklu magni af þurrmjólkurdufti skuli blanda í brauð og kökur, samkvæmt ákvæðum 1. og 2. greinar þessarar reglugerðar. Ráðherra getur einnig með auglýsingu ákveðið nánar um tegundir af brauði, kökum og kexi, sem skylt er að blanda í undanrennudufti, allt eftir því sem henta þykir á hverjum tíma með tilliti til framleiðslu þurrmjólkur og hollustu brauðvara.

4. gr.

Í allt hrökkbrauð, sem bakað er úr rúgi, hveiti eða höfrum, og annað brauð, sem bakað er með svipuðum hætti, skal blanda svo miklu af íslenzku undanrennudufti, að í þurrefni brauðsins séu að minnsta kosti 10% af undanrennudufti.

10. dag júlímánaðar 1949. Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

80 25. maí

5. gr.

Undanrennuduft það, sem notað er í brauð og aðrar brauðgerðarvörur samkvæmt reglugerð þessari, skal fullnægja skilyrðum þeim um samsetningu og hreinleika, sem sett eru í reglugerð nr. 136 frá 19. október 1946, um mjólk og mjólkurvörur.

6. gr.

Eftirlitsmaður sá, sem um getur í 3. tölulið 17. gr. reglugerðar nr. 136 frá 19. október 1946, um mjólk og mjólkurvörur, skal hafa eftirlit með því, að ákvæðum reglugerðar þessarar sé hlýtt. Eftirlitsmanni skal jafnan heimilt að taka sýnishorn af brauði eða brauðaefni til rannsóknar. Brauðgerðarmönnum er skylt að veita eftirlitsmanni allar þær upplýsingar um framleiðsluna, sem hann óskar og starf hans varðar, og skal honum jafnan heimilt að athuga viðskiptabækur brauðgerðarhúsa.

7. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá 100 til 5000 króna, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 22 13. janúar 1938, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að fyrirskipa blöndun á þurrmjólk í brauð í brauðgerðarhúsum, og til þess að ákveða hámarksverð á brauði og þurrmjólk.

Reglugerðin öðlast gildi 1. júní 1949.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. maí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

81 1. júní

REGLUGERÐ

fyrir veðmálastarfsemi í sambandi við kappreiðar Hestamannafélagsins „Fákur" í Reykjavík.

1. gr.

Veðfjárupphæðir greinast í 5 kr., 10 kr., 25 kr. og 50 kr., sem greiðast veðmálastofnuninni gegn afhendingu veðmiða.

2. gr.

Veðjað er um, hver hestur verði hlutskarpastur í hverjum flokki, svo og í úrslitahlaupum.

3. gr.

Veðfjárupphæðum hvers hlaups skal skipt þannig:

a. 80% skal skipt hlutfallslega á þá upphæð, sem veðjað hefur verið á þann hest, sem vinnur.
b. Afganginum (20%) skal varið til reksturs kappreiðanna, til viðhalds og umbóta á skeiðvelli félagsins og til reiðvegar Reykvíkinga. Má tillag til reiðvegarins aldrei nema minna en 10% af hagnaði félagsins af veðmálastarfseminni.

4. gr.

Að loknu hverju hlaupi skulu veðmálin reiknuð út, útkoman auglýst og vinningar útborgaðir þegar í stað gegn framvísun veðmiða.

5. gr. 81

Engin upphæð verður endurgreidd af veðfé lögðu á hest, sem hleypur upp eða 1. júní
fer ekki af stað eða af öðrum ástæðum kemur ekki til greina samkvæmt kappreiðareglum félagsins.

6. gr.

Ef hlaup verður ógilt í heild, endurgreiðist veðfé að frádregnum 20%.

7. gr.

Vinningar útborgast aðeins í heilum krónum, og er ekki ábyrgzt, að innskot fáist að fullu aftur.

8. gr.

Þeir, sem veðja, eru í einu og öllu háðir kappreiðareglum félagsins og úrskurðum dómnefndar, t. d. missir hestur rétt til verðlauna, er knapi er dæmdur úr leik o. s. frv.

9. gr.

Veðmiðar verða ekki innleystir síðar en 1 klst. eftir síðasta hlaup og því aðeins, að þeir séu með læsilegum tölum.

10. gr.

Ungmenni innan 18 ára fá ekki að veðja.

11. gr.

Reglugerð þessi gengur í gildi 1. janúar 1949 og gildir til 5 ára.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 23 1945 og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 1. júní 1949.

F. h. r.
Gústav A. Jónasson.

Baldur Möller.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir sjóðinn „Kristjönugjöf", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 9. júní 1949. 82
Skipulagsskráin er þannig: 9. júní

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir sjóðinn Kristjönugjöf.

(Eign Kvennaskólans í Reykjavík.)

1. gr.

Sjóðurinn heitir Kristjönugjöf og er gefinn Kvennaskólanum í Reykjavík árið 1947 til minningar um frú Kristjönu Sveinbjarnardóttur, Ingibjörgu H. Bjarnason forstöðukonu og Maríu Jóhannsdóttur skáldkonu.

2. gr.

Sjóðurinn á að vera í vörzlu Nemendasambands Kvennaskólans í Reykjavík, er kýs árlega 4 konur í úthlutunarnefnd, en forstöðukona skólans skal jafnan sjálf-

82 kjörin ásamt þeim í úthlutunarnefnd. Leggist nemendasamband skólans niður, skal
9. júní sjóðurinn vera í vörzlu forstöðukonu, og tilnefnir hún þá 2 fyrrverandi námsmeyjar skólans með sér í úthlutunarnefnd, en námsmeyjar tilnefna 2 úr sínum hópi á því ári, er úthlutun fer fram.

Úthlutun úr sjóðnum skal fara fram í marzmánuði ár hvert.

3. gr.

Stjórn Nemendasambands Kvennaskólans skal sjá um ávöxtun á höfuðstóli sjóðsins, og skal hann ávaxtaður í tryggum verðbréfum, sem ábyrgð ríkissjóðs fylgir, eða í Söfnunarsjóði Íslands, eftir því sem bezt þykir henta.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skal árlega birta endurskoðaða reikninga hans í Lögbirtingablaðinu og í skýrslum skólans.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, þar til sjóðurinn nemur kr. 40000.00 — fjörutíu þúsund krónum — skal leggja alla vexti af sjóðnum við höfuðstólinn. Síðan skal leggja ½ vexti við höfuðstólinn, þar til hann nemur kr. 50000.00 — fimmtíu þúsund krónum —, þá skal leggja ⅓ vaxtanna við sjóðinn þar til hann nemur kr. 100000.00 — eitt hundrað þúsund krónum. Eftir það skal leggja ⅒ vaxta við höfuðstólinn. Þegar sjóðurinn hefur náð þeirri upphæð, má færa út starfssvið hans, ef ástæða þykir til, en jafnan skal sjóðurinn þó fyrst og fremst vera styrktarsjóður námsmeyja skólans.

5. gr.

Þeim hluta vaxta sjóðsins, er eigi skal lagður við höfuðstólinn samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 4. gr., skal varið til styrktar fátækum stúlkum, er nám stunda í skólanum af ástundun og dugnaði. Jafnan skal sjá til þess, að styrkur sá, sem úthlutað er, sé það ríflegur, að hann komi styrkþegum að verulegu gagni. Styrk úr sjóðnum má og veita námsmeyjum skólans, er lokið hafa námi í skólanum, til framhaldsnáms, bæði hér á landi og erlendis, ef nám þeirra þykir þarft og þær stunda það af ástundun og dugnaði.

6. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum ber að senda formanni sjóðstjórnar fyrir 20. febrúar og fer úthlutun fram í marzmánuði, eins og fyrir er mælt í 2. gr.

7. gr.

Komi það fyrir eitthvert ár, að eigi sé veittur styrkur úr sjóðnum eða ekki eins hár styrkur og heimilað er í 4. gr., skulu vextir þeir, sem eigi er úthlutað, lagðir við höfuðstólinn.

8. gr.

Leggist Kvennaskólinn í Reykjavík niður um skemmri eða lengri tíma, skal ávaxta sjóðinn samkvæmt 3. og 7. gr. þangað til skólinn tekur aftur til starfa eða annar algerlega hliðstæður kvennaskóli í Reykjavík, sem veitir ungum stúlkum kennslu til munns og handa, álíka eða meiri en Kvennaskólinn í Reykjavík gerir nú, og gilda þá ákvæði skipulagsskrár þessarar um stjórn og meðferð sjóðsins og styrkveitingar úr honum.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Brynju Hlíðar", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 9. júní 1949. **83** 9. júní

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Brynju Hlíðar, lyfjafræðings og félagsforingja kvenskátafélagsins Valkyrjan, Akureyri, er fórst í flugslysi 29. maí 1947.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Brynju Hlíðar.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 24225.23 — tuttugu og fjögur þúsund tvö hundruð tuttugu og fimm krónur 23/100 —, sem eru minningargjafir og tekjur af bazar og kaffisölu kvenskátafélagsins Valkyrjan, Akureyri, og skal stjórn hans skipuð þremur konum, félagsforingja og tveim öðrum, sem kosnar eru af foringjaráði kvenskátafélagsins Valkyrjan. Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum.

Reikningur sjóðsins skal birtur árlega í „Skátablaðinu".

3. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Landsbanka Íslands, eða annarri tryggri peningastofnun.

4. gr.

Sjóðurinn tekur við gjöfum og áheitum þeirra, er vilja efla vöxt hans og styðja tilgang hans. Hann gefur út minningarspjöld og geta þeir, sem óska að minnast látinna vina og vandamanna, fengið slík spjöld keypt, og greitt fyrir það gjald, er þeim sjálfum lízt. Einnig falla til hans tekjur af fjáröflun félagsins.

5. gr.

Sjóðnum skal varið til byggingar félagsheimilis kvenskátafélagsins Valkyrjan, Akureyri. Má þó aldrei taka meira úr sjóðnum en svo, að 5000 kr. séu eftir. Þegar lokið er greiðslum við byggingu félagsheimilisins, skal ávaxta sjóðinn óskertan þangað til hann nemur 30 þúsund krónum. Má þá verja vöxtum höfuðstólsins til viðhalds og reksturs félagsheimilisins.

6. gr.

Komi sú tíð, að ekki sé þörf allra vaxtanna til viðhalds og reksturs félagsheimilisins, má verja þeim til eflingar skátastarfs innan félagsins.

7. gr.

Fari svo, að kvenskátafélagið Valkyrjan hætti störfum, ber Bandalagi íslenzkra skáta að varðveita sjóðinn óskertan þangað til:

1. að félagið yrði endurreist;
2. að annað kvenskátafélag yrði stofnað á Akureyri með sama nafni.

Líði svo 5 ár, að ekkert kvenskátafélag sé starfandi á Akureyri, er Bandalagi íslenzkra skáta heimilt að verja vöxtum sjóðsins í þágu skátamála, þangað til kvenskátafélag rís upp á Akureyri.

8. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Akureyri, 9. nóvember 1948.

Margrét Hallgrímsdóttir, félagsforingi.

84
10. júní

REGLUGERÐ

um úthlutun og dreifingu smærri dráttarvéla til landbúnaðarþarfa.

Samkvæmt 12. gr. laga nr. 43 23. maí 1949, um innflutning og úthlutun jeppabifreiða til landbúnaðarþarfa o. fl., eru hér með sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Nefnd sú, er um ræðir í 2. gr. laga nr. 43/1949, skal auk úthlutunar bifreiða hafa með höndum úthlutun smærri dráttarvéla, er fluttar verða til landsins eftir að reglugerð þessi öðlast gildi og ekki hefur þá þegar verið úthlutað svo bindandi sé.

Einnig getur nefndin sett ákvæði um sölu þeirra dráttarvéla, er hún úthlutar, í samræmi við ákvæði 8. gr. laganna um sölu bifreiða.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. júní 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

85
11. júní

AUGLÝSING

um afnám reglugerðar nr. 131 23. september 1947, um sölu og afhendingu benzíns og takmörkun á akstri bifreiða.

Reglugerð nr. 131 23. september 1947, um sölu og afhendingu benzíns og takmörkun á akstri bifreiða, er úr gildi fallin.

Viðskiptamálaráðuneytið, 11. júní 1949.

Emil Jónsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

86
20. júní

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Tónmenntasjóð Stefs", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 20. júní 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Tónmenntasjóð Stefs.

1. gr.

Sjóðurinn nefnist Tónmenntasjóður Stefs og er eign Stefs, Sambands tónskálda og eigenda flutningsréttar. Stofnfé sjóðsins er kr. 12978.80 — tólf þúsund níu hundruð sjötíu og átta 80/100 krónur, og eru það 8% af tekjuafgangi Stefs til 31. desember 1948.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styðja útbreiðslu íslenzkrar tónlistar með því: 86 20. júní

a. að styrkja með fjárframlögum endurritun, fjölritun, ljósmyndun eða prentun íslenzkra tónverka eða upptöku þeirra, enda fari Stef með flutningsrétt verkanna;
b. að styrkja með fjárframlögum flutning íslenzkra tónverka innanlands og utan, ef Stef fer með flutningsrétt þeirra;
c. að styrkja með fjárframlögum þátttöku Íslendinga í tónlistarmótum hér á landi og erlendis, ef þau geta talizt til stuðnings á útbreiðslu íslenzkra tónverka, sem Stef hefur flutningsrétt að.

3. gr.

Stjórn Stefs annast stjórn sjóðsins og varðveitir og ávaxtar fé hans. Hún má ráðstafa höfuðstólnum í samræmi við ákvæði 2. gr.

4. gr.

Ársreikningar sjóðsins skulu gerðir upp með ársreikningi Stefs af löggiltum endurskoðanda og síðan endurskoðaðir af endurskoðendum Stefs. Eftir það skulu þeir lagðir fyrir aðalfund Stefs til úrskurðar með ársreikningi félagsins og síðan sendir menntamálaráðuneytinu með reikningi Stefs.

5. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

AUGLÝSING

87 21. júní

varðandi innheimtu á veitingaskatti.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 124 30. desember 1943, um breyting á lögum nr. 99 19. júní 1933, um veitingaskatt, hefur ráðuneytið ákveðið, að undanþáguhámarksverð það, sem um getur í 2. gr. laga nr. 99/1933, skuli, þar til öðruvísi verður ákveðið, frá og með 1. n. m. vera kr. 8.50, enda sé innifalið í því verði andvirði allrar þjónustu.

Fjármálaráðuneytið, 21. júní 1949.

F. h. r.
Einar Bjarnason.

Sig. Áskelsson.

88
27. júní

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 123 25. nóv. 1938, um tollheimtu og tolleftirlit.

1. gr.

5. gr. orðist svo:

Sérstakir tollgæzlumenn eru tollstjórum til aðstoðar eftir því sem erindisbréf þeirra og reglur, sem þeim eru settar, segja fyrir um.

Tollgæzlumennirnir starfa undir stjórn tollstjóranna eftir því sem fjármálaráðuneytið nánar ákveður.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júlí 1949.

Fjármálaráðuneytið, 27. júní 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Einar Bjarnason.

89
30. júní

GJALDSKRÁ

héraðsrafmagnsveitna ríkisins fyrir Borgarfjarðar- og Mýrasýslur.

I. RAFORKA

Héraðsrafmagnsveitur ríkisins selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.30 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 50 aura hver kwst., auk fastagjalds af rúmi því, sem lýsa skal, er nemi kr. 6.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af hverjum fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 35 aura hver hwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 3.00 af hverju herbergi umfram eitt.

Til herbergja í íbúð skal telja öll herbergi, sem ætluð eru íveruherbergi, og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal reikna sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi og 5 m² hálfu herbergi.

Raforku, sem notuð er við búskap, er heimilt að selja samkvæmt þessum gjaldskrárlið. Greiða skal þá fastagjöld af húsum og vélum samkvæmt reglum, sem rafmagnsveitustjóri setur.

Bráðabirgðaákvæði. Fyrst um sinn er heimilt að haga sölu á raforku samkvæmt gjaldskrárlið B. þannig, að auk fastagjaldsins greiðist 35 aurar á kwst. fyrir fyrstu notkun, er nemi:

1500 kwst. á ári fyrir 1 herbergi og eldhús, að viðbættum 89
150 kwst. á ári fyrir hvert herbergi, sem að auki er, 30. júní
en fyrir notkun umfram þetta greiðist 20 aurar á kwst.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á 70 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 130.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Um kwst.mæli á 11 aura hver kwst., auk fastagjalds af samanlögðu ástimpluðu rafvélaafli, sem hér segir:
   225 kr. á árskw. fyrir fyrstu 30 kw.
   185 — — — — næstu 70 —
   135 — — — — umfram 100 —
   Minnsta árgjald skal þó vera sem svarar 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. í ástimpluðu rafvélaafli.
3. Til fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli, þannig:
   Fyrstu 45000 kwst. ársnotkun á 25 aura hver kwst.
   Næstu 105000 — — — 22 — — —
   Umfram 150000 — — — 19 — — —
   Minnsta árgjald skal þó vera kr. 200.00 á hvert kw. af samanlögðu ástimpluðu rafvélaafli.

Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til súgþurrkunar á heyi.

Útiloka skal stóra hreyfla á tímanum kl. 10.45 til 12 fyrir hádegi og enn fremur ber að útiloka allar aðrar vélar, eftir því sem unnt er, þegar spenna er lág og aðrar ástæður gera það nauðsynlegt að dómi rafmagnsveitustjóra.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 15 aura hver kwst., enda sé þá minnsta notkun 6000 kwst. á ári. Notkun umfram 10000 kwst. á ári greiðist með 12 aurum hver kwst. Sala á raforku samkvæmt þessum gjaldskrárlið er háð því skilyrði, að straumurinn sé rofinn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags, um hádegið og síðdegis, en eigi lengur en 1½ klst. í senn. Rafmagnsveitustjóri ákveður lokunartíma hjá hverjum notanda.
2. Um kwst.mæli á 5 aura hver kwst. til næturhitunar, enda sé þá straumurinn rofinn frá kl. 8.30 til 23.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafmagnsveitustjóra.
b. Að klukkurofar séu fáanlegir og notandi kosti tengingu þeirra og greiði leigu eftir þá samkvæmt reglu, sem gildir um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum héraðsrafmagnsveitna ríkisins, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 30 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, á 70 aura hverja kwst.

89 30. júní

Alla aðra raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A 1. Þegar sérstaklega stendur á, getur rafmagnsveitustjóri þó selt raforku eftir sérstökum samningi, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafmagnsveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa mælum 30 amp. og minni ..... kr. 2.00 á mánuði.
2. — þrífasa mælum 50 amp. og minni ..... — 3.00 – —
3. — þrífasa mælum 50 til 200 amp. ..... — 7.00 – —
4. — þrífasa mælum yfir 200 amp. ..... — 10.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt reglugerð héraðsrafmagnsveitna ríkisins og reglugerð rafveitusjóðs viðkomandi sýslu.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 20 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt umboðsmanni héraðsrafmagnsveitna ríkisins 20 króna gjald. Gjaldið skal greitt á aðsetursstað umboðsmannsins.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. júní 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

90 2. júlí

AÐALSKRÁ

fyrir Veiðifélag Reykjadalsár í Borgarfirði.

1.	Deildartunga	88 einingar.
2.	Gróf	10 —
3.	Sturlureykir	40 —
4.	Skáney	38 —
5.	Grímsstaðir	33 —
6.	Reykholt	58 —
7.	Breiðabólsstaðir	78 —

8.	Úlfsstaðir	33	einingar.
9.	Hofstaðir	101	—
10.	Uppsalir	58	—
11.	Kollslækur	34	—
12.	Giljar	26	—
13.	Auðsstaðir	49	—
14.	Búrfell	49	—
15.	Rauðsgil	103	—
16.	Steindórsstaðir	50	—
17.	Vilmundarstaðir	95	—
18.	Hægindi	34	—
19.	Kópareykir	55	—
20.	Kjalvararstaðir	57	—
21.	Snældubeinsstaðir	32	—
22.	Kleppjárnsreykir	13	—
23.	Hamrar	63	—
24.	Stóri-Kroppur	119	—
25.	Bær (Bæjarfljót báðum megin)	80	—
26.	Klettur (að Bæjarfljóti)	104	—

Alls 1500 einingar.

90
2. júlí

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt falla úr gildi eldri ákvæði um sama efni.

Atvinnumálaráðuneytið, 2. júlí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

SAMÞYKKT

91
5. júlí

fyrir Veiðifélag Kjósarhrepps.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Kjósarhrepps. Heimili þess og varnarþing eru Reynivellir í Kjósarhreppi.

2. gr.

Verkefni félagsins er að auka fiskgengd á félagssvæðinu með þeim ráðum, sem henta á hverjum tíma, innan ramma laganna, að vinna að viðhaldi góðrar fiskgengdar á vatnasvæðinu og að leigja veiðisvæðið til stangaveiða.

3. gr.

Félagið nær til veiðiréttar allra eftirtaldra jarða, sem land eiga að eða veiðirétt í Laxá, Bugðu og Meðalfellsvatni, ásamt lækjum, sem í það falla, en þær eru Neðri-Háls, Valdastaðir, Sogn, Reynivellir, Vindás, Hækingsdalur, Fremri-Háls, Ýrafell, Möðruvellir, Eyjar, Þorlaksstaðir, Hurðarbak, Káranes, Káraneskot, Laxárnes, Meðalfell, Flekkudalur, Grjóteyri og Sandur.

91 4. gr.

5. júlí Óheimilt skal hverjum manni að veiða á félagssvæðinu, nema hann hafi samþykki félagsstjórnarinnar eða aðila, sem stjórnin hefur með samningi veitt ráðstöfunarrétt yfir veiðinni, sbr. næstu gr. Öll veiðileyfi skulu skrifleg vera og tilgreina veiðitíma, veiðisvæði og veiðitæki.

5. gr.

Heimilt er félagsstjórninni að leigja veiði á félagssvæðinu einstökum mönnum eða félögum. Þó má slíkt leyfi ekki vera nema til eins árs í senn, nema lögmætur fundur samþykki og tekið hafi verið fram í fundarboði, að slíkt veiðileyfi verði til umræðu.

Nú gerir félagsstjórnin samning við fleiri aðila en einn um veiðirétt á sama veiðisvæði á sama tíma, og skulu slíkir samningar bundnir því skilyrði, að aðilarnir skuli hlíta úrskurði stjórnarinnar um skiptingu veiðidaga á milli þeirra, ef þeir koma sér ekki saman um hagnýtingu veiðinnar.

6. gr.

Stjórn félagsins skipa fimm menn, sem eru kosnir skriflega á aðalfundi til þriggja ára í senn, formaður sérstaklega, en fjórir meðstjórnendur sameiginlega. Gangi þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur úr eftir eitt ár, tveir meðstjórnendur eftir tvö ár og tveir eftir þrjú ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða hann hafi verið í þrjú ár í stjórn. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig, að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, en hinir hitt árið.

7. gr.

Stjórn félagsins hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir.

Formaður er fulltrúi félagsins út á við og kveður stjórnina til fundar, þegar honum þurfa þykir, eða ef minnst tveir meðstjórnendur krefjast þess. Að öðru leyti skiptir stjórnin með sér verkum.

Á stjórnarfundi ræður afl atkvæða úrslitum mála.

8. gr.

Aðalfund heldur félagið í marzmánuði ár hvert. Aðalfundur skal boðaður skriflega með minnst viku fyrirvara og sé fundarefnis getið í fundarboðinu.

Á aðalfundi ræður einfaldur meiri hluti atkvæða úrslitum, nema um sé að ræða breytingar á samþykktum félagsins eða arðskrá.

9. gr.

Aukafund heldur stjórnin þegar henni þykir ástæða til eða ef ¼ félagsmanna æskir þess, og tilgreinir fundarefnið.

10. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikninga í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, aðskrá, fundargerðir og bréf.

11. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá, sem lögmætur fundur hefur samþykkt og undirrituð er af að minnsta kosti ⅔ fé-

lagsmanna. Gildir hún til fimm ára. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð. **91** 5. júlí

12. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum samkvæmt lögum nr. 112 9. okt. 1941, um lax- og silungsveiði. Fara skal með mál út af brotum sem almenn lögreglumál.

13. gr.

Samþykkt félagsins verður ekki breytt nema með samþykki ⅔ félagsmanna.

14. gr.

Félaginu má slíta ef ⅔ félagsmanna samþykkja það á tveim lögmætum félagsfundum í röð, sem boðaðir séu í því augnamiði og skal ekki líða skemmri tími milli funda en mánuður.

Samþykkt þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 5. júlí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

SAMÞYKKT **92**

6. júlí

fyrir Veiðifélagið Birtingur í Dalasýslu.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélagið Birtingur. Heimili þess og varnarþing er að Jörfa í Haukadalshreppi.

2. gr.

Félagið hefur umráð yfir öllum rétti til lax- og silungsveiði í Haukadalsá austan Haukadalsvatns og vatnasvæði hennar til fiskigengra staða.

Félagsmenn eru allir ábúendur þeirra jarða, er land eiga að nefndum vötnum: Stóra-Vatnshorn, Skriðukot, Leikskálar, Núpur, Smyrlahóll, Giljaland, Skarð, Kross, Villingadalur, Mjóaból, Hamrar, Jörfi, Saursstaðir og Litla-Vatnshorn.

3. gr.

Markmið félagsins er að efla nytjafiskistofn veiðisvæðisins, svo að hann geti orðið arðsæll. Félagið hyggst að vinna að því á eftirfarandi hátt:

a. Leyfa aðeins stangaveiði.
b. Klekja eða kaupa minnst 100 seiði fyrir veiddan fisk, þó ekki urriða.
c. Sleppa seiðum í góða læki eða aðra góða staði og sem fjærst ruðningshættu.
d. Klekja eða kaupa seiði af góðum bleikjustofni, sjóbirtingi eða laxi.

4. gr.

Stjórnina skipa 3 menn: formaður, gjaldkeri og ritari, og 3 menn til vara. Þeir skulu kosnir til 5 ára. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig: Eftir 3 ár gengur einn úr á ári eftir hlutkesti.

Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan kosningu, nema hann hafi setið 5 ár í stjórn.

92 6. júlí

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi umsjón með öllum framkvæmdum félagsins milli aðalfunda. Hún hefur eftirlit með því, að samþykkt félagsins sé hlýtt og má ráða menn sér til aðstoðar.

6. gr.

Aðalfund heldur félagið ekki síðar en 15. maí ár hvert.

Aðalfundur er lögmætur:

a. ef hann er boðaður skriflega með minnst 3 daga fyrirvara og sé fundarefnis getið í fundarboði;
b. sé meiri hluti stjórnar og ⅔ félagsmanna mættir;
c. hafi fundur ekki orðið lögmætur, skal boða til fundar á ný með sama fyrirvara, og er hann þá lögmætur án tillits til hve margir mæta.

7. gr.

Aðalfundur kýs stjórn og endurskoðanda félagsreikninga. Hann kveður á um laun stjórnar og annarra starfsmanna félagsins. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á fundum, nema um breytingar á samþykktum sé að ræða eða félagsslit.

8. gr.

Aukafund heldur stjórnin, þegar henni þykir ástæða til, eða ef minnst ¼ félagsmanna æskir þess og tilgreinir fundarefni.

9. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Skulu reikningar fullgerðir fyrir aðalfund og lagðir þar fram endurskoðaðir til úrskurðar.

10. gr.

Öllum arði og gjöldum af starfsemi félagsins skal jafnað niður á félagsmenn eftir arðskrá. Gildir hún til 10 ára. Náist ekki samkomulag um nýja arðskrá að þeim tíma liðnum, gildir gamla arðskráin áfram.

11. gr.

Veiðitilboð má ekki opna nema í viðurvist tveggja stjórnenda, og sé annar formaður, enda hafi stjórnin öll vitað að opna skyldi veiðitilboð.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði.

13. gr.

Samþykkt verður ekki breytt nema á aðalfundi og ¾ mættra félagsmanna samþykki breytinguna.

14. gr.

Að því leyti, sem ekki er fram tekið í samþykkt þessari, fer um málefni þessi eftir landslögum um lax- og silungsveiði.

15. gr.

Ef sýnt þykir, að félagið geti ekki náð tilgangi sínum, má krefjast félagsslita. Skal það tilgreint í fundarboði. Má slíta félaginu, ef ¾ félagsmanna á löglegum fundi samþykkja það, þó því aðeins að lögleg forföll hafi ekki hindrað málefnaskilning eða fundarsókn.

Samþykkt þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 92 6. júlí

Landbúnaðarráðuneytið, 6. júlí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ 93 6. júlí

um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum.

1. gr.

Samkvæmt 21. gr. laga nr. 60 12. marz 1945, um laun starfsmanna ríkisins, og 8. gr. laga nr. 8 9. jan. 1935, er hér með sett eftirfarandi reglugerð um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum.

2. gr.

Starfsmenn við póstafgreiðslustörf á Akureyri, Ísafirði, Siglufirði, Seyðisfirði og Vestmannaeyjum njóta sömu launakjara og starfsmenn póststofunnar í Reykjavík. Póst- og símamálastjórnin ákveður starfsmannafjölda á ofangreindum stöðvum og flokkun þeirra samkvæmt lögum um laun starfsmanna ríkisins.

3. gr.

Árslaun síma- og póstafgreiðslumanna á eftirtöldum stöðvum séu sem hér segir:

Kr. 8400.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Akranesi, Keflavík, Neskaupstað og Selfossi.

Kr. 7800.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Blönduósi, Borgarnesi, Eskifirði og Stykkishólmi. Símstjórar: Húsavík og Patreksfirði.

Kr. 7200.00: Póstafgreiðslumenn: Hafnarfirði, Húsavík, Sauðárkróki og Vestmannaeyjum. Síma- og póstafgreiðslumaðurinn, Egilsstöðum.

Kr. 6000.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Bíldudal, Bolungavík, Brúarlandi, Búðardal, Dalvík, Djúpuvík, Eyrarbakka, Fáskrúðsfirði, Gerðum, Grindavík, Hjalteyri, Hrísey, Hveragerði, Hvolsvelli, Ólafsfirði, Raufarhöfn, Sandgerði, Skagaströnd, Stokkseyri, Suðureyri, Vopnafirði, Þingeyri og Þórshöfn. Símstjórar: Flateyri, Hólmavík, Hvammstanga, Ólafsvík, Sauðárkróki og Vík í Mýrdal. Póstafgreiðslumaður, Patreksfirði.

Launin eru miðuð við það, að hlutaðeigandi símstjórar og póstafgreiðslumenn vinni fyrir stofnunina fullkomið eins manns verk. Geti þeir það eigi sjálfir af einhverjum ástæðum, ber þeim að greiða af eigin launum því aðstoðarfólki, sem þeir taka þess vegna. Eigi skal þeim heldur greitt fyrir aðstoð vegna starfs, sem greitt er fyrir sérstaklega, svo sem innheimtustarfa o. fl. Ef þóknun fyrir störf vegna orlofslaganna fer yfir kr. 1000.00 á ári, greiðist það, sem umfram er, stofnuninni, og gildir það jafnt fyrir alla póstafgreiðslumenn í 3. og 4. gr.

4. gr.

Síma- og póstafgreiðslumenn á eftirtöldum stöðvum hafa árslaun að meðtalinni aðstoð sem hér segir:

Kr. 5400.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Hofsósi, Kirkjubæjarklaustri, Kópaskeri, Laugarvatni og Sandi.

93 6. júlí

Kr. 4800.00: Símstjórinn, Krossum í Eyjafirði. Póstafgreiðslumaðurinn, Hvammstanga.

Kr. 4200.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Borgarfirði, Grafarnesi og Súðavík. Póstafgreiðslumenn: Flateyri, Hólmavík og Ólafsvík.

Kr. 3600.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Breiðdalsvík, Drangsnesi, Eiðum, Króksfjarðarnesi og Stöðvarfirði. Símstjórar: Breiðumýri og Djúpavogi.

Kr. 3000.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Flatey á Breiðafirði, Fosshóli, Reykholti, Skógum í Fnjóskadal, Svignaskarði og Grenjaðarstað. Símstjórinn, Skútustöðum. Póstafgreiðslumenn: Einarsstöðum, Stað í Hrútafirði og Vík í Mýrdal.

Kr. 2400.00 Síma- og póstafgreiðslumenn: Grenivík, Höfnum, Svalbarðseyri, Torfastöðum, Varmahlíð í Skagafirði og Bakkafirði. Símstjórinn í Haganesvík.

Kr. 2100.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Ás í Vatnsdal, Bólstaðarhlíð og Minniborg. Símstjórinn í Ásgarði í Grímsnesi.

Kr. 1800.00: Póstafgreiðslumenn í Djúpavogi og Haganesvík. Síma- og póstafgreiðslumenn: Arnarstapa á Mýrum, Arngerðareyri, Ásgarði í Dölum, Síðumúla, Staðarfelli, Fossvöllum, Skarði í Lundarreykjadal og Gaulverjabæ. Símstjórar: Mælifelli, Varmahlíð undir Eyjafjöllum, Þingvöllum, Hnausum og Hvanneyri.

Kr. 1200.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Ásum í Gnúpverjahreppi og Hallormsstað. Póstafgreiðslumaður í Mjóafirði.

5. gr.

Þeir símstjórar og póstafgreiðslumenn, sem laun taka samkvæmt 3. gr. í þessari reglugerð, svo og fastráðnar símastúlkur, hafa sömu réttindi og skyldur sem aðrir starfsmenn pósts og síma. Til forstöðumanna annarra símstöðva og póstafgreiðslna skal greiða orlofsfé sérstaklega, en greiðsla fyrir aðstoð vegna forfalla telst innifalin í launununum. Póst- og símamálastjórnin setur nánari ákvæði um rekstur símstöðva og póstafgreiðslna.

6. gr.

Á póstafgreiðslum og símstöðvum, þar sem eru ein eða fleiri starfsstúlkur auk forstöðumanns, skulu þær ráðnar af póst- og símamálastjórninni að fengnum tillögum forstöðumanns, og ákveður póst- og símamálastjórnin fjölda þeirra á hverjum stað.

Byrjunarlaun þessara stúlkna skulu vera kr. 3600.00 á ári og hækka um kr. 300.00 á ári í 4 ár upp í kr. 4800.00.

7. gr.

Húsaleigu, ljós, hita og ræstingu vegna rekstrar póstafgreiðslna og 1. fl. B og 2. fl. símstöðva greiðir stofnunin, og skal yfirskattanefnd í hverju héraði meta greiðslur þessar. Úrskurði yfirskattanefndar má skjóta til ríkisskattanefndar. Á þeim stöðvum, þar sem símstjórar og póstafgreiðslumenn hafa húsnæði til íbúðar í húseignum pósts og síma, skal það metið af yfirskattanefnd og dregið frá launum þeirra mánaðarlega. Ljós og hita greiði þeir hlutfallslega við póst og síma.

8. gr.

Þriðja hvert ár skal endurskoða reglugerð þessa.

Ef veruleg breyting verður á afgreiðslu- eða rekstrarskilyrðum símstöðvar eða póstafgreiðslu á milli þess sem endurskoðun fer fram, skal henni að nýju skipað í launaflokk.

Endurskoðun reglugerðar þessarar skal framkvæmd af þriggja manna nefnd, er ráðherra skipar, og sé einn þeirra tilnefndur af B.S.R.B.

Við aukaendurskoðun samkvæmt 2. mgr. greinar þessarar, skal kveðja til þann fulltrúa endurskoðunarnefndar, sem B.S.R.B. hefur tilnefnt. 93 6. júlí

Á símstöðvum á gisti- og veitingastöðum beri þeir að verulegu leyti kostnað við símaafgreiðslu vegna gesta sinna.

9. gr.

Þóknun fyrir rekstur 3. flokks símstöðva sé sem hér segir:

1. Föst ársþóknun, er nemi:
   a. Til stöðva, sem hafa 0—400 útf. afgr. ..... kr. 120.00
   b. — — — — 401—1000 — — ..... — 240.00
   c. — — — — 1001—1800 — — ..... — 360.00
   d. — — — — yfir 1800 — — ..... — 480.00
   miðað við afgreiðslufjölda næstliðins árs.
2. 35 aura fyrir hvert útfarið viðtalsbil í símtölum og hvert útfarið símskeyti (önnur en þjónustu- og veðurskeyti).
3. Fyrir hvern símnotanda kr. 12.00 á ári.

10. gr.

Á launagreiðslur samkvæmt reglugerð þessari greiðist verðlagsuppbót, eins og hún er ákveðin á hverjum tíma.

11. gr.

Reglugerð þessi gildir frá 1. apríl 1949 að öðru leyti en breyting á starfstíma stöðvanna, er öðlast gildi, þegar nauðsynlegar ráðstafanir hafa verið gerðar þar að lútandi.

Með reglugerð þessari er felld úr gildi reglugerð um sama efni frá 24. maí 1946.

Samgöngumálaráðherrann, 6. júlí 1949.

Emil Jónsson.

Guðmundur Hlíðdal.

REGLUGERÐ 94 7. júlí

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Siglufjarðarkaupstað, nr. 61 18. júlí 1928.

1. gr.

VII. kafli, 22. gr., b- og c-liðir hafnarreglugerðarinnar, orðist svo:

b. Innlend fiskiskip greiði 20 aura fyrir hverja smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 4 krónur.

c. Öll önnur skip, sem koma til hafnar, nema herskip, varðskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, er sannast í sjóprófi, skulu greiða 30 aura í lestagjald fyrir hverja smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 6 krónur.

Strandferðaskip ríkisins greiði þó einungis 15 aura fyrir hverja nettósmálest og án viðbótargjalds.

2. gr.

VIII. kafli, 27. gr., a-liður orðist svo:

a. Gjald af bryggjum hafnarsjóðs:

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju, eða við skip, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald 12 aura af nettósmálest skipsins. Hálf smálest reiknast sem heil, en minna broti sé sleppt.

94 7. júlí

Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta úr hálfum sólarhring, sama af smálest, þó aldrei minna en 6 krónur.

Varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið 7. júlí 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

95

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðs árið 1948.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári:				
a. Skuldabréf	kr.	21300.00		
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	96874.21		
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	31340.45		
			kr.	149454.66
2. Gjafir			—	295.00
3. Vextir á árinu:				
a. Af skuldabréfum	kr.	1775.00		
b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	4647.07		
c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	525.35		
			—	6947.42
			Kr.	156697.08

Gjöld:

1. Styrkur veittur			kr.	100.00
2. Eign í árslok:				
a. Skuldabréf	kr.	20300.00		
b. Veðbréf	—	28500.00		
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	101461.28		
d. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	6335.80		
			—	156597.08
			Kr.	156697.08

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

REIKNINGUR 96

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Sigurðar Melsteðs árið 1948.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	2000.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	2806.79	
			kr. 4806.79
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	100.00	
b. — innstæðu	—	106.67	
			— 200.67
			Kr. 5007.46

Gjöld:

Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	2000.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	3007.46	
			kr. 5007.46
			Kr. 5007.46

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 19. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

REIKNINGUR 97

yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1948.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	700.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	2491.48	
			kr. 3191.48
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	35.00	
b. — bankainnstæðu	—	88.01	
			— 123.01
			Kr. 3314.49

Gjöld:

Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	700.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	2614.49	
			kr. 3314.49
			Kr. 3314.49

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 19. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

98

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Dalhoffslegats árið 1948.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1200.00	
b. Ríkisskuldabréf	—	1000.00	
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	5484.43	
			kr. 7684.43
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	60.00	
b. — ríkisskuldabréfi	—	27.50	
c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	225.76	
			— 313.26
			Kr. 7997.69

Gjöld:

Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1200.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	6797.69	
			kr. 7997.69
			Kr. 7997.69

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 19. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

99

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar árið 1948.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	9100.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	17651.11	
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	16194.27	
			kr. 42945.38
2. Vextir			— 1051.80
			Kr. 43997.18

Gjöld:

Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	8100.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	17651.11	
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	18246.07	
			kr. 43997.18
			Kr. 43997.18

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 25. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 30 1. febrúar 1936, um breyting á og viðauka við siglingalög nr. 56 30. nóvember 1914, undirskrifuð af forsetanum 29. júlí 1949, nr. 80.

Auglýsing um, að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum, undirskrifuð af forsætisráðherra 21. júlí 1949, nr. 81.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 3 14. febrúar 1949, um samkomudag reglulegs Alþingis 1949, undirskrifuð af forsetanum 16. ágúst 1949, nr. 82.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum um kosningar til Alþingis, nr. 80 7. sept. 1942, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 83.

Forsetabréf um þingrof, undirskrifað af forsetanum 12. ágúst 1949, nr. 84.

Forsetabréf um kosningar til Alþingis, undirskrifað af forsetanum sama dag, nr. 85.

Auglýsing um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Svíþjóðar, undirskrifuð af utanríkisráðherra 20. júlí 1949, nr. 86.

Auglýsing um framlengingu gengistryggingarsamnings milli Íslands og Frakklands, undirskrifuð af utanríkisráðherra 19. ágúst 1949, nr. 87.

REGLUGERÐ

100
23. júlí

um breytingar til bráðabirgða á fjallskilareglugerð Austur-Húnavatnssýslu, nr. 98 15. júlí 1941, er gildi meðan bannað er að reka sauðfé til heiða.

1. Leitir fari fram norðan varnargirðinga laugardag í 22. viku sumars. Réttir sunnudaginn næst á eftir.
2. Leitir fari fram á afréttum sunnan varnargirðingar, miðvikudag til föstudags í 23. viku sumars. Stóð sé réttað laugardag í sömu viku.
3. Síðari leitir sunnan varnargirðingar fari fram á fimmtudag og föstudag og síðari rétt laugardaginn í 24. viku sumars.
4. Fjárskiladagur sé óbreyttur.
5. Stóðeigendum er skylt að reka öll stóðhross, sem ekki eru ætluð til sölu eða slátrunar að sumrinu, fyrir 1. júlí suður fyrir varnargirðingar. Sé það vanrækt ber hreppsnefndum að sjá um rekstur stóðsins á kostnað eigenda. Sölu-hross, sem heima eiga að vera, skal mála á lend. Sé það vanrækt, er heimilt að reka þau til afréttar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaga, nr. 12 31. maí 1927, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 23. júlí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

24. dag ágústmánaðar 1949. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

101
23. júlí

REGLUGERÐ

um breytingar og viðauka við fjallskilareglugerð Vestur-Húnavatnssýslu, nr. 121 frá 24. júlí 1940.

1. gr.

12. gr. orðist svo:

Hreppstjóri skal, áður en 14 vikur eru af sumri, senda viðkomandi hreppsnefnd skrá yfir landverð allra jarðeigna í hreppnum, ásamt skýrslu um tölu sauðfjár og hrossa, er sundurliðuð sé í samræmi við ákvæði 2. gr.

Skýrsla þessi skal samin eftir síðasta skattframtali. Verði breyting á búfjártölu framteljanda frá síðasta skattframtali, skal hann sannanlega tilkynna hana hreppstjóra, áður en 12 vikur eru af sumri, og tekst hún þá til greina á skýrslu hreppstjóra.

Eins ber að tilkynna um öll kaup og sölu búpenings, sem fram hefur farið á þessu tímabili, enda sé kaupandi fjallskilaskyldur af keyptum búpeningi.

2. gr.

13. gr. orðist svo:

Fjallskilaskylt er allt sauðfé og öll hross veturgömul og eldri. Hver fjallskilaskyldur maður skal leggja til fjallskila á þann hátt, er hreppsnefnd ákveður.

Hreppsnefnd skal meta allan fjallskilakostnað upprekstrarfélagsins til peningaverðs og jafna honum niður á alla þá, sem fjallskil eiga að greiða, samkvæmt eftirfarandi gjaldskyldu ákvæðum.

Af heildar fjallskilakostnaði skal ¼ lagður á landverð allra jarðeigna í hreppnum, er greiðist af ábúanda, en sé um eyðibýli að ræða, skal eigandi greiða gjaldið. ¾ fjallskilakostnaðarins skal jafna niður á búfjáreign samkvæmt skýrslu þeirri frá hreppstjóra, er um ræðir í 1. gr. Skal þá jafnt auratal lagt á hverja hryssu sem 6 kindur, og hvert hross annað sem 4 kindur, en á tvær ær framtaldar sem 3 kindur. Þó er hreppsnefndum Hvammstangahrepps, Kirkjuhvammshrepps og Þverárhrepps heimilt að leggja lægra gjald á hross.

3. gr.

Við 14. gr.:

Í stað „fjáreigandi“ í annarri málsgrein, komi: hann.

4. gr.

Við 15. gr.:

Í stað „skýrslu um tölu fjár og stóðhross manna í hreppnum að vorinu“ komi: Skýrslur þær, er um getur í 1. gr.

5. gr.

Við 18. gr.:

Úr greininni falli orðin „á fjáreigendur“.

6. gr.

22. gr. orðist svo:

Ef fjallskilaskyldur maður hefur engan hæfan mann til gangna og getur eigi útvegað hann, skal hann tilkynna það skriflega hreppsnefnd eða fjallskilastjóra 6 dögum áður en fjallgöngur byrja, og borgar hann þá göngurnar sektarlaust, en án tillits til mats á þeim, en hreppsnefnd eða fjallskilastjóri annast um að útvega mann

í göngurnar fyrir sanngjarna borgun. Á sama hátt skal útvega hesta, fæði og annað, sem vantar. 101 23. júlí

Skylt er hverjum fjallskilaskyldum manni, er krafizt er, að borga sanngjarnlega ómök og fyrirhöfn hreppsnefndar eða fjallskilastjóra.

7. gr.

28. gr. orðist svo:

Ef enginn rekstrarfær maður er heima, er rekstur kemur á bæ, skal rekstrarmaður skilja úr fé það, er eftir á að verða, en reka svo reksturinn til næsta rekstrarfærs manns. Greiða skal rekstrarmanni þóknun fyrir rekstur umfram eina bæjarleið, er sé kr. 0.70 á einfaldan km að viðbættri verðlagsuppbót.

Rekstrarmaður fær þóknun sína greidda úr fjallskilasjóði, en fjallskilasjóður innheimtir gjaldið aftur hjá hlutaðeigandi ábúendum eða eigendum, ef um eyðibýli er að ræða.

8. gr.

Við 40. gr.:

Inn í 3. málsgr. greinarinnar, á eftir orðunum „50 aurum um sólarhringinn" hætist: að viðbættri verðlagsuppbót.

9. gr.

Breytingar þessar og viðaukar við fjallskilareglugerð Vestur-Húnavatnssýslu gilda fyrst um sinn, meðan fjárfækkunar gætir af völdum fjárskiptanna, og sýslunefnd hefur ekki gert aðra ákvörðun.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaga, nr. 12 31. maí 1927, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 23. júlí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

AUGLÝSING

um eftirlitsgjald af fóðurblöndum.

102 25. júlí

Samkvæmt 5. gr. laga nr. 63 31. maí 1947, um eftirlit með framleiðslu og verzlun með fóðurvörur, hefur ráðuneytið ákveðið, að ákvæði auglýsingar nr. 202 25. október 1947, um eftirlitsgjald af fóðurblöndum, skuli gilda óbreytt árið 1949.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. júlí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

103 25. júlí **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Líknarsjóð Hallgrímskirkju í Reykjavík", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 25. júlí 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Líknarsjóð Hallgrímskirkju í Reykjavík.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Líknarsjóður Hallgrímskirkju í Reykjavík.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Helga Gíslasyni bónda, frá Kirkjubrú á Álftanesi, með kr. 2000 — tvö þúsund krónum — til minningar um eiginkonu hans, Sigurbjörtu Halldórsdóttur, er andaðist 25. júlí 1941. Tilgangur sjóðsins er að styrkja nauðstadda í Hallgrímsprestakalli í Reykjavík.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa fimm menn, einn maður kosinn af sóknarnefnd, til 5 ára, og sé hann formaður, báðir þjónandi prestar safnaðarins, féhirðir sóknarnefndar, og ein kona, kosin til 5 ára af stjórn kvenfélags safnaðarins. Stjórnin kýs úr sínum hópi féhirði og ritara. Stjórnin er ólaunuð.

4. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í Aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands. Allar tekjur, er sjóðnum berast, svo sem vexti af innstæðu, gjafir og áheit, skal leggja við höfuðstólinn þar til sjóðurinn er orðinn 10 þúsund krónur, eftir það má úthluta ¾ ársvaxtanna, en ¼ ársvaxta, svo og gjafir og áheit, skal leggja við höfuðstólinn.

Þegar sjóðurinn er orðinn 50 þúsund, er heimilt að úthluta öllum ársvöxtum hans, en allar aðrar tekjur skulu ávallt lagðar við höfuðstólinn.

5. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn 10 þúsund krónur, skal stjórnin, 10.—12. desember ár hvert, úthluta styrkjum úr sjóðnum. Ekki skal veita sama styrkþega styrk oftar en einu sinni, nema allar ástæður mæli með því og ⅘ stjórnar samþykki.

6. gr.

Engar útborganir úr sjóðnum mega eiga sér stað, nema þær, er um getur í 5. gr., svo og smáupphæðir, sem óhjákvæmilegar eru vegna sjóðsins sjálfs, t. d. prentun, ritföng o. fl.

7. gr.

Gjaldkeri sjóðsins skal 18.—20. desember ár hvert, eftir að sjóðurinn er tekinn til starfa, afhenda styrkþegum styrki þeirra gegn kvittun þeirra, eða forráðamanna þeirra, ef styrkþegi getur ekki sjálfur kvittað fyrir móttöku styrksins. Kvittanir þessar skulu vera fylgiskjöl með ársreikningi sjóðsins.

Ársreikningur skal endurskoðaður af endurskoðendum safnaðarreikninganna, og berast upp til samþykktar á aðalsafnaðarfundi.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

8. gr. 103

Leita skal staðfestingar á skipulagsskrá þessari og hún birt í B-deild Stjórnar- 25. júlí
tíðinda.

Reykjavík, 17. júlí 1949.

Sigurbjörn Einarsson. Helgi Gíslason. Gísli Jónasson.

AUGLÝSING 104

28. júlí

um breyting á gjaldskrá fyrir landssímann frá 28. des. 1946.

1. gr.

Öll símagjöld samkvæmt I.—IV. kafla og VIII.—X. kafla hækka um 10%.

2. gr.

Í V. kafla A. 1. breytast símtalagjöldin þannig:

Um	0— 25 km	línulengd	kr. 2.00
—	25—100 —	—	— 3.50
—	100—225 —	—	— 4.50
—	225—350 —	—	— 6.00
—	350—475 —	—	— 7.00
	Yfir 475 —	—	— 8.00

3. gr.

Í VI. kafla A. breytast gjöld fyrir innanlandsskeyti, 1.—6. liður, þannig:

1. *Venjuleg símskeyti:* 35 au. fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 3.50.
2. *Innanbæjarskeyti:* 20 au. fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 2.00.
3. *Blaðaskeyti:* 10 au. fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr 2.00.
4. *Hraðskeyti:* Tvöfalt venjulegt skeytagjald. Minnsta gjald kr. 7.00.
5. *Veðurskeyti:* Sama og venjulegt skeytagjald. Minnsta gjald einnig hið sama. Veðurskeyti hafa þó forgang fyrir öðrum skeytum.
6. *Heillaskeyti:* Sama gjald og fyrir venjuleg símskeyti, en auk þess greiðist aukagjald fyrir skrauteyðublöð, kr. 4.00—10.00, eftir gerð eyðublaðsins.

Jóla- og nýársskeyti með ákveðnum textum kosta kr. 8.00 milli stöðva, en innanbæjar kr. 6.00.

4. gr.

Gjald fyrir útburð skeyta og fyrir boðsendingar samkvæmt 11. lið VI. kafla og 6. lið XI. kafla hækkar um 10%.

5. gr.

Gjaldskrárbreyting þessi er gerð samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 1941, um fjarskipti, og gengur breytingin samkvæmt 1. gr. í gildi 1. október 1949, en breytingar samkvæmt 2., 3. og 4. gr. 1. ágúst 1949.

Samgöngumálaráðherrann, 28. júlí 1949.

Emil Jónsson.

Guðmundur Hlíðdal.

105
30. júlí

REGLUGERÐ

um vinnslu og umbúnað á hvalkjöti.

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Hvalkjöt, sem ætlað er til sölu, skal farið með og búið um samkvæmt reglum þessum.

2. gr.

Hvalveiðimönnum og þeim, sem verka og búa um hvalkjöt, er skylt að hlýta þeim reglum, sem atvinnumálaráðuneytið setur í samráði við dýralækna og eftirlitsmenn á þessu sviði.

II. KAFLI
Blóðtæming, kviðrista og hvaldráttur.

3. gr.

Alla hvali, sem dregnir eru á land til vinnslu, skal blóðtæma, svo fljótt sem auðið er, þó aldrei síðar en ½ klst. eftir aflífun. Blæðingin skal framkvæmd á þann hátt, að opna hinar stóru hálsslagæðar.

4. gr.

Á stórhveli skal strax gerð 2 metra löng kviðrista, svo að innyfli losni meðan á drættinum stendur og sjór geti leikið um kviðholið til hreinsunar og kælingar.

Smáhveli skal einnig rista á kvið, sé það ekki skorið strax um borð.

III. KAFLI
Hvalskurður á landi.

5. gr.

Hvalskurður skal hafinn um leið og hvalurinn er kominn að landi á þar til gerðum skurðfleti.

6. gr.

Skurðflötur verður að vera hreinn og hafa nægilegan halla, svo að vatn og blóð o. fl. geti runnið af honum. Kjötið má ekki snerta skurðflöt. Það skal skorið í hæfilega stór stykki og lagt í körfur, kassa eða vagna til flutnings beint í kælirúm.

Í kælirúmi skal kjötið strax eftir skurð hengt upp á króka úr aluminium eða ryðvörðum vír. Í kælirúmi skal vera gegnumblástur og kjötið kælt þar í 5 til 3 gráður Celsius.

IV. KAFLI
Flutningur kjötsins til umbúðastöðva og frystihúss.

7. gr.

Frá kælirúmi skal kjötið flutt í aluminiumkössum eða þvílíkum hreinlegum umbúðum til umbúðastöðva. Meðan á flutningi stendur skal svo um kjötið búið, að hvorki regn, ryk eða önnur óhreinindi komist að því.

V. KAFLI
Matskröfur við afhendingu í hvalveiðistöð.

8. gr.

Hvalkjötsskoðun skal dýralæknir hafa á hendi. Allt óheilnæmt hvalkjöt skal dæma óhæft til manneldis, svo og ef eftirtaldir sjúkdómar eru fyrir hendi:

1. Blóðleysi (anæmia).
2. Mör-stór, með eða án dreps (gangræn).
3. Sníkjudýr (parasitar) víða í kjöti.
4. Bjúgur í stórum stíl.
5. Megurð, megn.
6. Hitasótt (acut).
7. Gula.
8. Illkynja æxli.
9. Júgurbólga (acut, septic).
10. Melanosis (general).
11. Legbólga (acut, septic).
12. Þvag í blóði eða þvaglykt af kjöti.
13. Pericarditis (septic).
14. Lungnabólga (gangrænous).
15. Pyæmia.
16. Septicæmia eða septiskar eitranir.

9. gr.

Við afhendingu á verkunarstöð skal kjötið vera nýtt og laust við spik, þykkar himnur, lausar eða stórar sinar, fituhnykla, innyfli og hvítu himnuna milli spiklags og kjöts.

VI. KAFLI
Vinnustöðvar.

10. gr.

Vinnuherbergi, þar sem hvalkjöt er verkað og um það búið, skulu vera heilnæm og björt, með vatnsleiðslum eða aðgangi að sjó, sem hægt sé að dæla inn eftir þörfum. Dýralæknar og eftirlitsmenn skulu hafa eftirlit með vinnuherbergjum. Sýnishorn af vatni má taka til rannsóknar. Reynist vatnið óhreint má stöðva starfsemina, þar til bót er á því ráðin. Til þess að vinnuherbergi geti talizt heilnæmt, verður gólf þess, veggir og loft að vera úr efni, sem auðvelt er að halda hreinu og þeflausu. Sama gildir og um áhöldin, sem notuð eru.

11. gr.

Strangasta hreinlæti verður að hafa við alla vinnu við hvalskurðinn. Vinnuherbergi og áhöld skulu vandlega hreinsuð dag hvern að verki loknu. Allan úrgang skal tafarlaust fjarlægja frá þeim stöðum, þar sem hvalkjöt er verkað, geymt eða sett í umbúðir. Fólk, sem verkar og býr um kjöt, skal vera hreinlátt og þrifalega til fara. Bannað er að reykja og hrækja á vinnustöðvum. Skylt er og að gæta þrifnaðar úti umhverfis vinnustöðvar.

VII. KAFLI
Móttaka, hreinskurður, mat o. fl.

12. gr.

Við móttöku hvalkjöts, vigtun, flokkun og umbúnað skal forðast, að það sóttmengist eða rýrni að gæðum.

105 30. júlí

13. gr.

Kjötið skal hreinskorið á þar til gerðum borðum. Hið hreinskorna kjöt skal lagt á ristar, ef þörf gerist, og verður að vera vel kælt áður en það er sett í umbúðir.

14. gr.

Hvalkjöt er flokkað þannig:

A. Til manneldis:
   I. flokkur: Steikarkjöt.
   II. flokkur: Pylsukjöt.
B. Til skepnufóðurs eða áburðar:
   III. flokkur: Úrgangskjöt.

Með steikarkjöt í I. flokki er átt við bita af hreinskornu hvalkjöti, skorið úr hrygg og síðuvöðvum hvalsins. Í því mega ekki vera himnur, spik, brjósk eða breiðar sinalengjur. Af minni sinatægjum má eigi vera nema mjög lítið í kjötinu.

Fita má ekki sjást í steikarkjöti.

Pylsukjöt er smáskorið kjöt og tungukjöt.

Allt annað kjöt er notað sem skepnufóður eða áburður.

15. gr.

Það er á valdi dýralæknis, sem kjötskoðunina annast, að banna að afhenda slæmt hvalkjöt til manneldis.

16. gr.

Gæðamat á hvalkjöti annast kjötmatsmenn undir umsjón yfirkjötmatsmanns og ber þeim að hlíta þeim fyrirmælum, sem hann gefur. Kjötmatsmenn skulu skipaðir af hlutaðeigandi lögreglustjóra eftir tilnefningu yfirkjötmatsmanns.

Á hvalveiðistöð skal ætíð starfa kjötmatsmaður. Hann metur kjötið og flokkar strax og kjötskurður hefst, að svo miklu leyti sem framkvæmanlegt er þar á staðnum. Kjötmatsmaður skal starfa á pökkunar- og frystistað og framkvæmir þar endanlegt mat og flokkun á kjötinu og sér um, að vinnubrögð þar séu öll hin beztu.

Kostnað við matið greiði hlutaðeigandi hvalveiðistöð, svo og þann kostnað, sem yfirmatsmaður kann að hafa varðandi eftirlitið o. þ. u. l.

17. gr.

Við framkvæmd hvalkjötsskoðunarinnar hafa dýralæknar og matsmenn aðgang að öllum vinnustöðvum og geymslustöðum. Þeir hafa og rétt til að opna umbúðir með hvalkjöti og taka sýnishorn af því til rannsóknar.

18. gr.

Skoðunarmenn geta stöðvað sendingar, ef verulega er brugðið út af settum reglum um vinnslu hvalkjötsins, umbúnað, frystingu eða flutning.

VIII. KAFLI

Umbúnaður á nýju og ísvörðu hvalkjöti.

19. gr.

Nýtt hvalkjöt, sem sent er og selt til manneldis innanlands, skal setja í hreina, nýja kassa af ákveðinni stærð eða aðrar umbúðir, sem viðurkenndar eru af yfirmatsmanni. Taki flutningur kjötsins lengri tíma en sólarhring, skal smámulinn ís látinn í kassana, ef aðrar kæliaðferðir eru ekki notaðar. Undir kassalokinu skal pergament- eða pergaloidpappír látinn hylja kjötið.

Séu kassar með ísvörðu kjöti ekki sendir þegar af stað, verður að geyma þá á svo köldum stað, að ísinn bráðni ekki, nema að nýr ís sé settur í kassana áður en þeir eru sendir af stað. Ekki má negla lokin á kassana fyrr en rétt áður en flutningur hefst. 105 30. júlí

IX. KAFLI
Verkun á frosnu hvalkjöti, umbúnaður, frysting og geymsla.

20. gr.

Í frystingu má aðeins láta gott hvalkjöt, sem verkað hefur verið samkvæmt settum reglum. Kjötið skal fryst strax og það er komið í umbúðir.

21. gr.

Við frystinguna má kjötið ekki koma í snertingu við kælivökva eða kælivélar.

22. gr.

Kjötið skal vera gegnfrosið innan 4 klukkustunda.

23. gr.

Hvalkjöt skal fryst og geymt í sérstökum kæliklefum. Hvalkjöt, sem ætlað er til skepnufóðurs, skal geymt út af fyrir sig í sérstökum klefum.

Skylt er verkstjórum hraðfrystihúsa að sjá um, að hvalkjötskössunum sé þannig hlaðið, að þeir séu að minnsta kosti 5—10 cm frá gólfi, veggjum og kælivélum. Kjötið skal geymt í 15 gr. C. kulda eða þar yfir.

X. KAFLI
Umbúðir og merking.

24. gr.

Hvalkjötsumbúðir skulu merktar:

1. Kjöttegund, sbr. 14. gr.
2. Þyngd.
3. Dagsetning frystingar, sé um hana að ræða.

Til merkingar skal notað: Brennimörk, gúmmístimpla eða merki úr málmi.

XI. KAFLI
Flutningur á nýju og frystu hvalkjöti.

25. gr.

Fara skal varlega með hvalkjöt í kössum og öðrum umbúðum.

Við flutninga á landi og útskipun ber að varast harkalega og óhreinlega meðferð. Ekki má setja kassa með ísvörðu hvalkjöti upp á endann. Sérstaklega ber að forðast að láta lítt kælt kjöt liggja í umbúðum umfram það, sem nauðsynlegt er.

XII. KAFLI
Bann gegn innanlandssölu og útflutningi ýmsra tegunda hvalkjöts.

26. gr.

Ekki má flytja til útlanda aðra flokka hvalkjöts en steikarkjöt og pylsukjöt, sbr. 14. gr.

105 27. gr.
30. júlí Bannað er að flytja út hvalkjöt, sem ekki er fryst samkvæmt fyrirmælum reglugerðar þessarar.

28. gr.
Bannað er að afhenda hvalkjöt, sem við skoðunina reynist ekki heilnæmt og nýtt eða vegna óbragðs getur ekki talizt hæf verzlunarvara.

29. gr.
Hvalkjöt, sem ætlað er til manneldis, skal við afsendingu vera þannig, að ætla megi það hæft til manneldis, þegar það er komið á ákvörðunarstað.

XIII. KAFLI
Undanþáguákvæði m. m.

30. gr.
Atvinnumálaráðuneytið getur sett nánari reglur og veitt undanþágu frá reglugerðarákvæðum þessum, ef það telur ástæðu til.

31. gr.
Prentað eintak þessarar reglugerðar skal vera á áberandi stað á öllum hvalveiðistöðvum og á öðrum vinnustöðvum, þar sem unnið er að hagnýtingu hvalkjöts.

32. gr.
Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum, ef ekki liggur þyngri refsing við að lögum.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 92/1935 og lögum nr. 26/1949, til að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. júlí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Gunnl. E. Briem.

106 **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Gjafasjóð Sturlu Jónssonar, kaup-
4. ágúst manns í Reykjavík, til minningar um foreldra hans, Jón Pétursson háyfirdómara og Sigþrúði Friðriksdóttur", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 4. ágúst 1949.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Gjafasjóð Sturlu Jónssonar, kaupmanns í Reykjavík, til minningar um foreldra hans, Jón Pétursson háyfirdómara og Sigþrúði Friðriksdóttur.

1. Sjóðurinn nefnist Gjafasjóður Sturlu Jónssonar til styrktar fátækum börnum, er þarfnast spítalavistar á barnaspítala þeim, er kvenfélagið Hringurinn í Reykjavík gengst fyrir byggingu á.
2. Stofnfé sjóðsins er kr. 50000.00 — fimmtíu þúsund krónur — í 1. veðréttar-

bréfi Sturlu Friðrikssonar í húseigninni Laufásvegi 51 í Reykjavík, er ávaxtast með 5% vöxtum, talið frá 1. júlí 1948. 106 4. ágúst

3. Sjóðurinn skal standa undir stjórn forstöðulæknis þessa barnaspítala ásamt landlækni og yfirhjúkrunarkonu spítalans.
4. Það fé sjóðsins, er innborgast í vöxtum og/eða afborgunum af veðskuldabréfinu undir 2. tölulið, skal ávaxtast í veðdeildarbréfum eða öðrum tryggum veðbréfum, er ríkissjóður ábyrgist, og skulu bréfin áritast um, að þau séu eign sjóðsins. Upphæðir, er ekki nema 1000 kr., mega þó standa í sparisjóði.
5. Stofnfé sjóðsins og það, sem við kann að leggjast samkvæmt þessari skipulagsskrá, má aldrei skerða.
6. Þar til spítalinn tekur til starfa leggjast allir vextirnir af sjóðnum við höfuðstólinn.
7. Af vöxtum sjóðsins eftir að spítalinn tekur til starfa, má verja 9/10 — níu tíundu — hlutum ár hvert, en 1/10 skal ávallt leggjast við höfuðstólinn. Þeim vöxtum, er koma til úthlutunar árlega, skal verja til styrktar fátækum börnum, er á barnaspítalanum dvelja, og ekki þiggja af sveit, eða foreldrar þeirra, til fatagjafa eða á annan hátt, þegar þau fara af spítalanum, og ákveður sjóðstjórnin hvort styrkurinn skuli veittur í einu lagi eða honum skipt milli fleiri barna. Verði eitthvert ár úthlutað minna en 9/10 hlutum vaxtanna, leggst mismunurinn við höfuðstól sjóðsins.
8. Reikninga sjóðsins ber sjóðstjórninni að gera upp árlega og skulu reikningar hans birtir í B-deild Stjórnartíðindanna.
9. Leita skal forsetastaðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Sem skiptaforstjórar í dánarbúi Sturlu Jónssonar, kaupmanns í Reykjavík, leyfum við okkur að beiðast þess, að ofanskráð skipulagsskrá megi öðlast staðfestingu forseta Íslands.

Virðingarfyllst, Reykjavík, 6. október 1948.

F. h. skiptaforstjóranna í dánarbúi Sturlu Jónssonar.

Lárus Fjeldsted. **Ólafur Ólafsson.**

REGLUGERÐ

107 5. ágúst

um vöruhappdrætti Sambands íslenzkra berklasjúklinga.

1. gr.

Ágóða af vöruhappdrætti Sambands íslenzkra berklasjúklinga (hér í reglugerðinni framvegis skammstafað SÍBS) skal varið til að greiða stofnkostnað við byggingarframkvæmdir vistheimilisins í Reykjalundi.

Eignum happdrættisins skal, ef það verður lagt niður, verja á sama hátt.

2. gr.

Stjórn SÍBS fer með yfirstjórn happdrættisins og hefur á hendi reikningshald þess eða felur það framkvæmdastjóra. Hún skal færa ákvarðanir, er happdrættið varða, í gerðabók sína. Stjórnin ræður framkvæmdastjóra happdrættisins.

3. gr.

Reikningsár happdrættisins er almanaksárið. Fjármálaráðuneytið skipar 2 endurskoðendur reikninganna. Þóknun til þeirra greiðist af fé happdrættisins.

107 5. ágúst

4. gr.

Fjármálaráðuneytið skipar þriggja manna happdrættisráð til þriggja ára í senn og ákveður formann þess. Það ákveður þóknun happdrættisráðsmannanna, er greiðist af fé happdrættisins.

Happdrættisráð skal hafa aðgang að bókum og skjölum happdrættisins og skal því veitt sú vitneskja um starfsemina, sem það óskar. Það skal tafarlaust tilkynna fjármálaráðuneytinu, ef það telur ákvæði laga nr. 13 16. marz 1949 eða reglugerða, setta samkvæmt þeim, brotin.

Happdrættisráð hefur eftirlit með og úrskurðarvald um drætti, svo sem síðar segir.

5. gr.

Happdrættið gefur árlega út 50000 — fimmtíu þúsund — hluti í 6 flokkum. Hver hlutamiði ber áprentað númer frá 1—50000 og auk þess merki SÍBS, verð, síðasta endurnýjunardag, dráttardag og innlausnarfrest. Á hann skal prenta eiginhandarnafn framkvæmdastjóra happdrættisins, og á honum skal vera undirskrift eða eiginhandarstimpill umboðsmanns.

6. gr.

Vinningar eru samanlagt 5000 að tölu í öllum 6 flokkum og eru samanlagt að verðmæti kr. 1200000.00 miðað við smásöluverð.

Stjórn SÍBS ákveður vinningatöluna og verðmæti þeirra í hverjum flokki, er fari stighækkandi, en þó séu aldrei færri en 300 vinningar í 1. flokki og ekki fleiri en 1500 vinningar í 6. flokki. Verðmæti vinninganna að meðaltali í hverjum flokki skal vera svipað.

7. gr.

Verð ársmiða er 60 kr., en endurnýjunarmiða í hverjum flokki 10 kr. Ef menn vilja kaupa hlutamiða, eftir að drættir eru byrjaðir á árinu, skal greiða fyrir hann, auk verðs hans í flokki þeim, sem næst á að draga í, samanlagt verð hlutarins í öllum þeim flokkum, sem dregið hefur verið í á árinu.

8. gr.

Hlutamiðar eru seldir á skrifstofu SÍBS í Reykjavík og hjá umboðsmönnum happdrættisins víðs vegar um landið.

Endurnýjun hlutamiða hefst að 15 dögum liðnum frá síðasta drætti og varir til kvölds síðasta endurnýjunardags, sem skráður er á hvern miða. Endurnýjun skal fara fram hjá þeim umboðsmanni, sem hefur selt miðann.

9. gr.

Um vinninga í 1. flokki skal dregið 5. febrúar, og síðan 5. annars hvors mánaðar eða næsta virkan dag á eftir, ef þann dag ber upp á helgidag.

10. gr.

Áður en dregið er í 1. flokki skal leggja í hlutastokkinn 50000 miða, sem merktir eru tölunum 1 til 50000. Áður en dregið er í hverjum hinna síðari flokka skal leggja í hlutastokkinn jafnmarga miða, sem síðast voru úr honum dregnir og með sömu tölum.

Samtímis skal leggja í vinningastokkinn miða, sem á eru prentaðir vinningar þeir, einn á hvern miða, sem draga skal um í það skipti samkvæmt vinningaskrám, er stjórn SÍBS semur, en happdrættisráð þarf að samþykkja.

Miðana skal láta í stokkana að viðstöddu happdrættisráði, sem skal gæta þess, að allt fari löglega fram. Happdrættisráð skal innsigla hlutastokkinn að drætti loknum og gæta þess, að innsiglið sé óbrotið, þegar miðar verða látnir í stokkinn fyrir

næsta drátt. Það skal og gæta þess, að rétt miðatala með réttum númerum og vinn- **107**
ingum sé látin í stokkana. Ef dráttur hefst ekki strax, þegar lokið er að láta miðana 5. ágúst
í stokkana, skal innsigla þá unz dráttur hefst.

Að minnsta kosti 2 happdrættisráðsmenn skulu vera viðstaddir hvern drátt til eftirlits.

Dráttur fer þannig fram, að fyrst er dreginn miði úr hlutastokknum og skal númer hans þegar fært inn í þar til gerða dráttabók, síðan er dreginn miði úr vinningastokknum, sem segir til, hvað unnizt hefur á hið útdregna hlutanúmer, og skal það einnig samstundis fært inn í dráttabókina. Þannig skal haldið áfram unz allir miðar eru dregnir úr vinningastokknum.

Jafnskjótt sem lesið hefur verið númer af miða, sem dreginn er úr hlutastokknum, skal hann dreginn á þráð, svo hver miðinn af öðrum þannig, að fyrst kemur sá miðinn, sem fyrst var dreginn út, en síðast sá, sem síðast var dreginn út. Á sama hátt skulu vinningamiðarnir dregnir upp á þráðinn, þannig að næst hverjum útdregnum hlutamiða liggi tilsvarandi vinningsmiði. Að drætti loknum skal þræðinum ofið um miðana, endarnir bundnir saman og innsiglaðir með innsigli happdrættisráðs.

Þegar að drætti loknum skal bera númerin og vinningana á þræðinum saman við númerin og vinningana, sem færðir hafa verið inn í dráttabókina og gæta þess, að rétt sé innfært. Eftirlitsmennirnir skulu færa í gerðabók happdrættisráðs, að þeir hafi gætt að innsiglun á stokkunum og að rétt tala miða með réttum númerum og vinningum hafi verið sett í stokkana og hvernig dráttur hafi farið fram.

11. gr.

Vinningaskrá skal gefin út að loknum hverjum drætti og skal hún fást ókeypis hjá öllum umboðsmönnum happdrættisins.

12. gr.

Eigandi miða, sem hlotið hefur vinning, skal snúa sér til þess umboðsmanns, er seldi miðann. Umboðsmaðurinn stimplar þá vinningsmerki á miðann, ritar á hann hver vinningurinn er, dagsetningu og skrifar nafn sitt undir.

Í upphafi hvers árs eiga menn kost á því að kaupa hlutamiða með sama númeri, sem þeir hafa haft næsta ár á undan, ef þeir snúa sér til umboðsmanns happdrættisins á þeim tíma, sem stjórn SÍBS auglýsir. Þetta gildir þó því aðeins, að umboðsmaðurinn hafi fengið umrætt númer aftur frá skrifstofu happdrættis SÍBS.

13. gr.

Allir vinningarnir greiðast í vörum og er vöruhappdrætti SÍBS óheimilt að greiða andvirði þeirra í peningum.

14. gr.

Vinninga afhenda einungis viðurkenndir birgðasalar happdrættisins. Ef vinningurinn er ekki ákveðin vörutegund er vinnanda í sjálfsvald sett hvaða vörutegund eða verðmæti hann kýs sér af því, er birgðasali hefur á boðstólum fyrir happdrættið. Vinning má ekki afhenda nema gegn stimpluðum og árituðum miða samkvæmt 12. grein. Umboðsmenn happdrættisins skulu láta viðskiptamönnum þess ókeypis í té skrá yfir birgðasalana.

Á vinningaskrá skal auglýst, hvenær afhending vinninga hefst. Ef mótmæli koma fram gegn afhendingu vinnings til handhafa hlutamiða, áður en afhending hefst samkvæmt auglýsingunni, skal vinningur ekki afhentur fyrr en 8 vikur eru liðnar frá því að afhending átti að hefjast og skal hann þá afhentur handhafa miðans

107 nema sannað sé, að mál sé þingfest til úrskurðar um eignarrétt vinningsins og skal
5. ágúst þá vinningurinn ekki afhentur, fyrr en dómsúrskurður er fallinn.

Ef miði, sem vinning hlýtur, hefur glatazt, getur eigandi hans snúið sér til stjórnar SÍBS með beiðni um að fá vinninginn afhentan, en fylgja skal vottorð umboðsmanns, sem seldi miðann, um það, að samkvæmt bókum hans hafi umsækjandi keypt miðann. Slík beiðni þarf að komast í hendur stjórnar SÍBS innan 6 mánaða frá drætti, en hafi vinningur samkvæmt miðanum þegar verið afhentur, er beiðnin kom fram, er happdrættið laust allra mála.

15. gr.

Vinningar, sem enginn hefur vitjað innan eins árs frá drætti, verða eign happdrættisins.

16. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 13 16. marz 1949, um vöruhappdrætti fyrir Samband íslenzkra berklasjúklinga, öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

1949 fer dráttur fram í fyrsta skipti 5. október og verða aðeins 2 flokkar á því ári. Verð ársmiða 1949 verður 20 kr. og endurnýjunarmiða 10 kr. Vinningafjöldi og vinningaverðmæti skal vera svo sem eðlilegt væri í 3. og 4. flokki samkvæmt 6. gr. Á þessu ári verður miðað við einungis ⅗ hlutatölunnar og ⅗ vinningatölunnar samkvæmt 5. grein.

Fjármálaráðuneytið, 5. ágúst 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Magnús Gíslason.

108
8. ágúst

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Seyðisfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Seyðisfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst. auk fastagjalds, er nemi 50 aurum á mánuði á hvern m² gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, skrifstofum og vinnustofum, en fyrir ganga og geymslur skal greiða 20 aura á mánuði af m².
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögu rafveitunefndar, þó ekki lægra gjald en 40 aura fyrir hverja kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 3.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt. Til herbergja í íbúð skal telja öll íveruherbergi og eldhús, en ekki ganga, bað-

herbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m² má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi og hverjir 5 m² hálfu herbergi. **108** 8. ágúst

C. Vélarekstur.

Um kwst.mæli á 65 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

D. Sérsamningar.

Þegar sérstaklega stendur á, er heimilt að selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 30 amp. og minni	kr. 2.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 7.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leiga af mælitækjum skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1.	Grunngjald af hverri loftlínuheimtaug	kr. 300.00
2.	Grunngjald af hverri jarðlínuheimtaug	— 500.00

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 6.00 af hverju þúsundi króna brunabótamats húsa og mannvirkja. Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða bæjarstjórn samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsetningu er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt, en bæjarstjórn er heimilt að setja nánari reglur um innheimtu þessara gjalda.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar, loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og (eða) gildleiki víra meiri en 3×70 mm², skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

108 8. ágúst

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 10 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 10 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi bæjarstjórnin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Bráðabirgðaákvæði.

Meðan óhjákvæmilegt er að hafa ljóshemla í notkun vegna hugsanlegs dráttar á uppsetningu nýrra mælitækja, má rafveitunefnd selja rafmagn um þá eftir gömlu gjaldskránni, með allt að 50% álagi.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá nr. 3 15. janúar 1943 fyrir rafveitu Seyðisfjarðarkaupstaðar.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. ágúst 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

109 9. ágúst

REGLUR

um stangaveiði í Langá í Mýrasýslu.

1. gr.

Í Langá frá ósum að Sveðjufossi skal leyft að veiða með 4 stöngum samtímis. Stangafjöldinn skiptist á einstök svæði í ánni þannig: Fyrir landi jarðarinnar Langárfoss skal heimilt að veiða með 1¼ stöng og tilsvarandi fyrir löndum jarðanna, sem land eiga á móti Langárfossi við ána. Þar fyrir ofan og að Sveðjufossi skal leyfð 1½ stöng.

Ef ókleift reynist fyrir veiðieigendur að leigja veiðina í Langá, eins og hún skiptist á svæðin, skal veiðimálastjóra heimilt að leyfa, að veitt sé með fleiri stöngum í senn, heldur en gert er ráð fyrir hér að framan, um stuttan tíma í einu, en þó því aðeins, að um jafnlangan tíma sé veitt með færri stöngum, sem því svarar.

2. gr.

Stangaveiði skal leyfð 16 klukkustundir á sólarhring, frá kl. 6 að morgni til kl. 10 að kvöldi hvern dag. Heimilt skal þó að færa áðurnefndan veiðistundafjölda til á deginum fyrir heilt veiðitímabil, að fengnu samþykki veiðimálastjóra, ef allir aðilar óska þess og koma sér saman um tímann.

3. gr.

Reglur þessar gilda í 5 ár.

Reglur þessar eru settar samkvæmt lögum nr. 112/1941, til að öðlast gildi 15. maí 1950, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. **109** 9. ágúst

Atvinnumálaráðuneytið, 9. ágúst 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ **110** 10. ágúst

um skyldu til að halda eftir af kaupi upp í þinggjaldagreiðslur.

1. gr.

Kaupgreiðendur bera ábyrgð á greiðslu þinggjalda þeirra manna, sem þeir greiða kaup, eftir því sem nánar er fyrir mælt í reglugerð þessari.

2. gr.

Allir kaupgreiðendur skulu, þegar innheimtumaður þinggjalda krefst þess, skyldir til að láta honum í té skýrslu, munnlega eða skriflega, eftir því sem innheimtumaður óskar, um nöfn launþega, sem taka kaup hjá þeim, stöðu þeirra, fæðingardag, fæðingarár, heimilisfang, launakjör, upphæð kaups, hvernig það er greitt, gjalddaga og önnur atriði, sem nauðsynlegt er að upplýst séu, er gera skal kröfu um greiðslu gjalda af kaupi.

Krefjast má innheimtumaður framangreindra skýrslna með munnlegri kröfu eða skriflegri, svo og með almennri auglýsingu, og skulu skýrslurnar látnar í té innan þess tíma, er innheimtumaður ákveður.

Allir þeir, sem hafa með höndum atvinnurekstur með aðkeyptu vinnuafli verkafólks, skulu, ef þess er krafizt af innheimtumanni, skyldir til að senda honum kaupskrár sínar eða afrit af þeim það snemma, að unnt sé að gera kröfu um greiðslu á þinggjöldum þeirra, er við kaupi eiga að taka, áður en til útborgunar kemur.

3. gr.

Nú hefur launþegi ekki greitt þinggjöld sín að fullu á réttum gjalddaga og skal kaupgreiðanda hans þá skylt samkvæmt kröfu innheimtumanns gjaldanna að halda eftir af kaupi launþega nægilegri fjárhæð til greiðslu gjaldanna ásamt dráttarvöxtum og kostnaði.

Orðið kaup í reglugerð þessari tekur til hvers konar kaups, launa, aflahlutar eða annarrar þóknunar, þ. á m. eftirlauna og styrktarfjár, og það jafnt hvort greiðslan er samkvæmt vinnusamningi, verksamningi (akkorði), eða öðrum samningum eða ákvörðunum.

Kaupgreiðandi telst sérhver sá, er innir framangreindar greiðslur af hendi, hvort sem er fyrir sjálfan sig eða aðra, þ. á m. kaupgreiðslustöðvar, en launþegi sá, sem rétt á til þeirra greiðslna.

4. gr.

Til lúkningar greiðslum þeim, sem um ræðir í 3. gr., skal þó ekki haldið eftir meira en ⅕ af því kaupi, sem til útborgunar á að koma, ef í hlut á launþegi, sem á fyrir heimili að sjá, en ella ⅓. Nú er kaup greitt að einhverju leyti í öðru en peningum, svo sem fæði, húsnæði eða öðrum hlunnindum, og skulu hlunnindi þessi þá talin með, þegar út er reiknaður sá hluti kaupsins, sem eftir skal haldið, og á því verði, sem þau eru almennt metin til skatts á hverjum stað.

110 10. ágúst

5. gr.

Kaupgreiðandi, sem fyrir hefur verið lagt á þann hátt, sem um ræðir í 3. gr., að halda eftir af kaupi, skal við næstu útborgun — þar með taldar hvers konar greiðslur upp í kaup — og framvegis við útborganir, þar til hin umkröfðu gjöld með vöxtum og kostnaði eru að fullu greidd, draga af kaupi gjaldanda þann hluta þess, sem skylt er að halda eftir samkvæmt 3. og 4. gr., og skal hverri þeirri fjárhæð, sem þannig er haldið eftir, skilað innheimtumanni innan sex virkra daga frá hverjum útborgunardegi talið, og er sú greiðsla bindandi fyrir gjaldandann.

6. gr.

Nú hættir launþegi að taka kaup hjá kaupgreiðanda, sem krafinn hefur verið um greiðslur upp í gjöld hans og gjöldin eru ekki að fullu greidd, og skal kaupgreiðandi þá án tafar tilkynna innheimtumanni brottför launþegans, svo og hvenær hann hafi farið og hvert, ef vitað er.

7. gr.

Gjaldandi eða kaupgreiðandi mega ekki slíta vinnusamningi fyrir það eitt, að krafizt hefur verið að gjöld skulu greidd af kaupi gjaldanda.

8. gr.

Ef kaupgreiðandi

a. vanrækir að láta innheimtumanni í té umkrafðar skýrslur og upplýsingar um launþega innan tiltekins frests;
b. greiðir kaup, án þess að halda eftir þeirri fjárhæð, sem skylt var samkvæmt reglugerð þessari;
c. skilar eigi til innheimtumanns svo sem segir í 5. gr.;
d. tilkynnir ekki innheimtumanni, svo sem segir í 6. gr., brottför gjaldanda;

þá ábyrgist hann sem geymslufé þá fjárhæð, sem haldið hefur verið eftir hjá gjaldanda, en sem eigin þinggjöld það, sem halda hefði mátt eftir hjá honum, ef kaupgreiðandi hefði ekki vanrækt skyldur þær, sem honum bar að rækja samkvæmt reglugerð þessari. Fé þetta má taka lögtaki hjá kaupgreiðanda sem hans eigin þinggjöld væru.

Nú vanrækir kaupgreiðandi að halda fé eftir upp í gjöld launþega, skila innheimtu fé eða umkröfðum skýrslum samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar og varðar það þá sektum, ef eigi er úr bætt innan hæfilegs frests, er innheimtumaður ákveður, nema þyngri refsing sé við lögð að lögum.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 45. gr. laga nr. 6 frá 9. júní 1935, um tekju- og eignarskatt, samanber lög nr. 60 frá 25. maí 1949, um breytingu á þeim lögum, öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 65 frá 26. júní 1944.

Fjármálaráðuneytið, 10. ágúst 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Magnús Gíslason.

REGLUGERÐ

111
11. ágúst

um viðauka við reglugerð nr. 25 15. febrúar 1949, um ríkisábyrgð vegna bátaútvegsins o. fl.

1. gr.

Ríkissjóður ábyrgist framleiðendum söluverð það á framleiðslu þeirra til útflutnings, sem ákveðið er í 2. gr.:

1.	Þorskflök, roðlaus í 1 kg öskjum án cellophan, 25 öskjur í ks. á 25 kg nettó, pr. lb. fob.	kr. 1.62
2.	Þorskur, með haus, heilfrystur í 30 lbs. stykkjum, 3 stk. í ks. 90 lbs. nettó, pr. kg fob.	— 1.75
3.	Þorskur, hausaður, heilfrystur í 30 lbs. stykkjum, 3 stk. í ks. 90 lbs. nettó, pr. kg fob.	— 1.98
4.	Þorskur, hausaður og sporðskorinn, heilfrystur í 30 lbs. stykkjum, 3 stk. í ks. 90 lbs. nettó, pr. kg fob.	— 2.08

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 100/1948 til að öðlast þegar gildi.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 11. ágúst 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ

112
12. ágúst

um breyting á reglugerð um gerð og notkun bifreiða, nr. 72 24. júní 1937.

1. gr.

3. gr. orðist þannig:

1. Á hverri bifreið skulu vera tvö skrásetningarmerki, annað framan á og hitt aftan á bifreiðinni. Skal þeim komið fyrir og fest vel á áberandi stað, þar sem eftirlitsmaður bifreiða tiltekur og má aldrei hylja þau og ekkert má skyggja á þau.

Hvert lögsagnarumdæmi skal einkennt með bókstaf, sem hér greinir:

Reykjavík	R
Mýra- og Borgarfjarðarsýsla	M
Akraneskaupstaður	E
Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	P
Dalasýsla	D
Barðastrandarsýsla	B
Ísafjarðarkaupstaður og Ísafjarðarsýsla	Í
Strandasýsla	T
Húnavatnssýsla	H
Sauðárkrókskaupstaður og Skagafjarðarsýsla	K
Siglufjarðarkaupstaður	F
Ólafsfjarðarkaupstaður	Ó
Akureyrarkaupstaður og Eyjafjarðarsýsla	A
Þingeyjarsýsla	Þ

112
12. ágúst

Seyðisfjarðarkaupstaður og Norður-Múlasýsla	S
Neskaupstaður	N
Suður-Múlasýsla	U
Skaftafellssýsla	Z
Vestmannaeyjakaupstaður	V
Rangárvallasýsla	L
Árnessýsla	X
Hafnarfjarðarkaupstaður og Gullbringu- og Kjósarsýsla	G
Keflavíkurkaupstaður	Ö

Gerð skrásetningarmerkja, stærð og lögun stafa skal vera samkvæmt eftirfarandi reglum:

Merkin skulu vera rétthyrnd, aflöng spjöld, 130 mm á hæð úr 2 mm þykku aluminium.

Stafir skulu vera með steinskrift, þrykktir í spjaldið. Rönd skal vera á brúnum, 5 mm breið, þrykkt á sama hátt. Stafirnir og röndin skulu vera fægð og bera lit málmsins, en grunnur svartur, málaður með gljálausri málningu. Stafir skulu vera 90 mm á hæð, 55 mm á breidd og breidd stafleggja 15 mm. Framan við tölustafi skal vera einkennisbókstafur lögsagnarumdæmis. Bil milli tölustafa skal vera 10 mm, en bil milli bókstafs og tölustafa 30 mm.

Á bifhjólum (tvíhjóla bifreiðum) skulu skrásetningarspjöldin vera 90 mm á hæð og stafir minni í sama hlutfalli. Þau skulu vera máluð með hvítum stöfum á svörtum grunni.

Dómsmálaráðuneytið og bifreiðaeftirlit ríkisins fyrir þess hönd sér um tilbúning allra skrásetningarmerkja. Skulu bifreiðaeftirlitsmenn, hver í sínu umdæmi, eftir ákvörðun lögreglustjóra, afhenda skrásetningarmerki, enda greiði bifreiðaeigandi við kaupbeiðni andvirði þeirra, eins og það verður ákveðið af dómsmálaráðuneytinu. Endurnýja ber skrásetningarmerki, ef það verður ógreinilegt, þannig að orkað geti tvímælis, hvert umdæmistölumerki bifreiðar sé.

Við endurnýjun skrásetningarmerkja á bifreiðum skal nota þá gerð merkja, er að framan greinir, þó skal nota hina eldri gerð meðan núverandi birgðir endast. Eftir 1. apríl 1952 skal eingöngu nota skrásetningarmerki samkvæmt reglugerð þessari.

Bifreiðareiganda ber að skila aftur, án endurgjalds, skrásetningarmerki við endurnýjun þess eða ef bifreið er afskráð. Nú verður önnur bifreið skrásett með sama umdæmistölumerki á nafn þess, er átti hina afskráðu bifreið, og skal hann fá hin sömu skrásetningarspjöld án endurgjalds, ef þau eru nothæf.

2. Framan eða aftan á bifreiðum mega ekki vera nein þau merki eða stafir, sem að áliti bifreiðaeftirlitsmanns geta glapið eða villt lögreglumanni sýn, þegar greina þarf skrásetningarmerki bifreiðar.

Bifreiðaeftirlitsmaður má leyfa merki, stafi eða auglýsingar á hliðum bifreiða og inni í þeim, þó eigi á glerrúðum, sem ökumaður þarf að sjá út um. Verði ágreiningur sker lögreglustjóri úr.

3. Lögreglustjóri getur í einstökum tilfellum heimilað akstur bifreiða, sem eigi eru skrásettar. Þegar svo stendur á, skal nota bráðabirgðaskrásetningarmerki, sem er eins og venjuleg skrásetningarmerki að öðru leyti en því, að grunnur skal vera rauður. Bráðabirgðamerki þessi má aldrei nota lengur á sömu bifreið en tvær vikur og einungis innan sama umdæmis, nema sérstakt leyfi lögreglustjóra komi til. Bifreiðar með bráðabirgðamerkjum eru háðar sömu reglum, sem gilda um aðrar bifreiðar. Bifreiðaeiganda ber að greiða 3 kr. fyrir dag hvern, eða hluta úr degi, er hann hefur bráðabirgðaskrásetningarmerki í sínum vörzlum.

2. gr. 112
Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. 12. ágúst

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 16. júní 1941, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 12. ágúst 1949.

Bjarni Benediktsson.

Sigurgeir Jónsson.

REGLUGERÐ 113
16. ágúst

um hvalveiðar.

1. gr.

Óheimilt er að veiða:

a. Sléttbaka, nema þegar nota skal aflann eingöngu til manneldis á Íslandi.
b. Hvalkálfa, hvali á spena og kvenhvali, sem kálfar eða hvalir á spena fylgja.
c. Steypireyðar innan við 70 fet (21.3 m), langreyðar innan við 55 fet (16.8 m), sandreyðar innan við 40 fet (12.2), hnúfubaka innan við 40 fet (10.7 m) og búrhvali innan við 35 fet (10.7 m). Þó má veiða steypireyðar yfir 65 fet (19.8 m), langreyðar yfir 50 fet (15.2 m) og sandreyðar yfir 35 fet (10.7 m) fyrir íslenzkar landstöðvar, enda sé hvalkjötið þá notað til manneldis eða skepnufóðurs á Íslandi.

2. gr.

Óheimilt er að nota móðurskip eða bát í sambandi við það til veiða eða vinnslu á skíðishvölum:

a. Á svæðinu norðan við 66° norðlægrar breiddar; þó skal það bann eigi ná til svæðisins frá 66° til 72° norðlægrar breiddar, frá 150° austlægrar lengdar austur til 140° vestlægrar lengdar.
b. Á Atlantshafi og þeim hafsvæðum, sem að því liggja norðan við 40° norðlægrar breiddar.
c. Í Kyrrahafinu og þeim hafsvæðum, sem að því liggja, austan við 150° vestlægrar lengdar milli 40° suðlægrar breiddar og 35° norðlægrar breiddar.
d. Á Kyrrahafi og hafsvæðum, sem að því liggja, vestan við 150° vestlægrar lengdar milli 40° suðlægrar breiddar og 20° norðlægrar breiddar.
e. Í Indverska hafinu og hafsvæðum, sem að því liggja, norðan við 40° suðlægrar breiddar

3. gr.

Óheimilt er að nota móðurskip eða bát í sambandi við það til veiða eða vinnslu á skíðishvölum á svæðinu sunnan við 40° suðlægrar breiddar frá 70° vestlægrar lengdar vestur að 160° vestlægrar lengdar.

4. gr.

Óheimilt er að nota móðurskip eða bát í sambandi við það til veiða eða vinnslu á hnúfubak á svæðum sunnan við 40° suðlægrar breiddar.

5. gr.

a. Óheimilt er að nota móðurskip eða bát í sambandi við það til veiða eða vinnslu á skíðishvölum á svæðinu sunnan við 40° suðlægrar lengdar, nema á tímabilinu 15. desember til 1. apríl ár hvert, að báðum dögum meðtöldum.

113 b. Þrátt fyrir ákvæði a-liðs þessarar greinar, skal heimil vinnsla á hvölum, sem
16. ágúst veiddir eru á leyfðu tímabili, enda þótt því tímabili sé lokið.

6. gr.

Hámark veiðimagns á svæðinu sunnan við 40° suðlægrar breiddar skal ákveðið í samráði við atvinnumálaráðuneytið.

7. gr.

Óheimilt er að nota landstöð eða veiðiskip í sambandi við hana til veiða eða vinnslu á skíðishvölum, lengur en 6 mánuði á ári, og skal notkunin vera samfleytt.

8. gr.

Óheimilt er að nota móðurskip, sem notað hefur verið á veiðitímabili sunnan 40° suðlægrar breiddar, til vinnslu á skíðishvölum á öðru svæði í sama skyni innan eins árs frá lokum þess tímabils.

9. gr.

Veiddan hval skal afhenda landstöð eða móðurskipi og skal unnið úr aflanum til fullnustu með suðu eða á annan hátt.

Ákvæði þetta nær þó ekki til innyfla, sem tekin eru úr hvölum á hafi úti, og heldur ekki til kjöts af búrhvölum, en fullnægjandi ráðstafanir skulu gerðar til þess að kjöt þetta valdi ekki óþrifum.

10. gr.

Skipstjóri eða umráðamaður móðurskips skal sjá um, að hvalveiðum fyrir móðurskip sé hagað með þeim takmörkunum, að enginn veiddur hvalur verði í sjó lengur en 33 klukkustundir, frá því að hvalur var drepinn, þangað til hann er tekinn til vinnslu um borð í móðurskipið. Allir hvalbátar skipsins skulu tilkynna því frá talstöð, þegar hvalur er veiddur.

11. gr.

Hvalskyttur og starfslið móðurskipa, landstöðva og hvalbáta skulu ráðnir þannig, að laun þeirra séu að verulegu leyti miðuð við tegund, stærð og afurðir veiddra hvala, en ekki aðeins við tölu veiddra hvala. Enga aukaþóknun eða önnur laun má greiða skyttum eða áhöfnum hvalbáta vegna veiði hvala með mjólk eða kálf á spena. Afhenda skal atvinnumálaráðuneytinu yfirlit yfir allar launagreiðslur og grundvöll þeirra, þegar þess er óskað.

12. gr.

Móðurskip og landstöðvar skulu halda dagbók yfir veiðarnar. Skulu innfærslur allar vera greinilegar og má eigi strika út eða gera ólæsilegt það sem innfært hefur verið. Dagbók skal hafa tölusettar blaðsíður og vera gegnumdregin og löggilt af atvinnumálaráðuneytinu.

13. gr.

Í dagbók skal greina eftirfarandi:

a. Tölu og tegund veiddra hvala og misstra og þeirra, sem unnið er úr.
b. Veiðistað.
c. Kynferði og stærð veiddra hvala. Hval skal mæla á láréttum fleti svo nákvæmlega sem hægt er með stálmælibandi, er fest sé á hvasst tæki, sem stinga má í gólf við annan enda hvalsins. Þenja skal bandið eftir beinni línu meðfram hvalnum til hins endans. Endar hvals við mælingu skulu taldir oddur efri kjálka og sporðrauf. Lengd hvals skal miða við heilt fet, þ. e. hvalur sem mælist milli 76.6 fet og 77.6 fet skal talinn 77 fet. Ef mæling stendur á hálfu feti skal lengd

miðuð við næsta heila fet á eftir, t. d. 76.6 fet skal tákna 77 fet. Þá skal og greina stærð fósturs, ef það er fyrir hendi. 113 16. ágúst

d. Heildarmagn lýsis eftir flokkum, mjöls, áburðar (guano) og annarra afurða.
e. Upplýsingar varðandi hvalagöngur og fæðingarstaði.

14. gr.

Afhenda skal atvinnumálaráðuneytinu dagbókina við lok hvers veiðitímabils.

15. gr.

Hvert móðurskip og hver landstöð skal greiða 3000 króna árgjald í ríkissjóð og auk þess 1000 krónur fyrir hvert hvalveiðiskip.

Enn fremur skal hver hvalveiðaleyfishafi greiða öll opinber gjöld og tolla, samkvæmt gildandi lögum á hverjum tíma.

16. gr.

Atvinnumálaráðherra skipar eftirlitsmann með hverju móðurskipi og hverri landstöð og ákveður þóknun hans, er greiðist úr ríkissjóði.

Atvinnumálaráðherra kveður nánar á um starf þessa eftirlitsmanns.

17. gr.

Eintak af lögum nr. 26/1949, um hvalveiðar og reglugerð þessari skulu höfð til sýnis á áberandi stað þar sem hvalveiðar eða vinnsla er stunduð.

18. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum samkvæmt lögum nr. 26/1949, um hvalveiðar.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 26/1949 til að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 16. ágúst 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ 114 18. ágúst

fyrir bændaskólana að Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði að Hvanneyri.

I. Tilgangur skólanna og námstími.

1. gr.

Tilgangur bændaskólanna er að veita bændaefnum hagnýta þekkingu í búnaði.

2. gr.

Skólarnir starfa í tveimur deildum, yngri og eldri deild. Þá skal setja 15. október ár hvert. Námstíminn er þrjú misseri, tveir vetur og eitt sumar. Eigi skal segja skólanum upp síðar en 30. apríl. Jólaleyfi skal vera frá 22. desember til 4. janúar, að báðum dögum meðtöldum. Kennsla fer ekki fram 1. desember. Auk þess getur skólastjóri fellt niður kennslu allt að einum degi í senn, þegar sérstaklega stendur á.

114 18. ágúst

Heimilt er að taka nemendur til ársdvalar í skólana, ef þeir hafa aflað sér bóklegrar þekkingar annars staðar, er samsvari a. m. k. námi yngri deildar, en skylt er þeim að taka þátt í verklegu námi jafnlangan tíma og aðrir nemendur og ganga undir próf í þeim námsgreinum yngri deildar, er skólastjóri ákveður.

II. Inntaka og inntökuskilyrði.

3. gr.

Skriflega beiðni um upptöku í skólana skal senda skólastjóra fyrir lok ágústmánaðar ár hvert. Skólastjóri veitir inntöku í skólana og svarar umsækjendum.

4. gr.

Skilyrði fyrir inntöku í skólana eru þessi:

1. að umsækjandi sé fullra 18 ára. Þó getur skólastjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstakar ástæður mæla með;
2. að hann hafi unnið minnst eitt ár við landbúnaðarstörf eftir fermingu;
3. að hann hafi óflekkað mannorð og sé ekki haldinn smitandi sjúkdómi;
4. að hann hafi ábyrgð fullveðja manns fyrir allri greiðslu, er stafar af dvöl hans í skólanum. Undanþágu má veita frá þessu ákvæði.

III. Stjórn og fyrirkomulag.

5. gr.

Landbúnaðarráðuneytið hefur á hendi yfirumsjón skólanna. Það skipar skólastjóra og einnig kennara skólanna í samráði við skólastjóra.

6. gr.

Skólastjóri hefur á hendi umsjón og stjórn skóla síns. Skólastjórar skulu annast reikningshald skólanna og aðra bókfærslu. Reikningsár skólanna er almanaksárið. Skulu reikningar ásamt stuttorðri greinargerð sendir fjármálaráðuneytinu og landbúnaðarráðuneytinu fyrir febrúarlok ár hvert. Skólastjórar skulu láta prenta skólaskýrslur annað hvert ár.

7. gr.

Nemendur fá í skólunum ókeypis: kennslu, húsnæði, rúmstæði með dýnum, ljós og hita.

8. gr.

Vanræki nemandi nám, mæti ekki í kennslustundum eða í vinnu í verklegu námi, ber skólastjóra að áminna hann. Ef það ber ekki árangur, skal honum vísað úr skólanum.

IV. Bókleg kennsla.

9. gr.

Kennsla fari fram í fyrirlestrum og yfirheyrslum eftir ákvæðum skólastjóra og kennara. Einnig skulu þeir ákveða um þau úrlausnarefni, er lögð eru fyrir nemendur.

10. gr.

Kennslu í einstökum greinum skal hagað sem hér segir í aðaldráttum:

1. *Íslenzka:* Aðalmarkmið kennslunnar er, að nemendur læri að lesa íslenzkt mál vel og rita það rétt. Einnig skal vekja áhuga þeirra á því bezta í bókmenntum þjóðarinnar.

2. *Stærðfræði:*
   a. *Reikningur:* Kenna skal almennan reikning, prósentureikning og jöfnur.
   b. *Flatar- og rúmmálsfræði:* Skýra skal helztu flatar- og rúmmálsmyndir og kenna að reikna út flatarmál þeirra og rúmmál.
3. *Reikningshald:* Kenna skal notkun búreikningaforma og skýra helztu tekju- og gjaldaliði landbúnaðarins.
4. *Þjóðfélagsfræði:* Skýra skal helztu grundvallaratriði í fyrirkomulagi og stjórn þjóðfélagsins.
5. *Búnaðarhagfræði:* Skýra skal, hvaða grundvallaratriði þurfa að vera fyrir hendi til þess að hægt sé að reka búskap og láta hinar einstöku búgreinar gefa arð.
6. *Búnaðarsaga:* Kenna skal ágrip af búnaðar- og verzlunarsögu þjóðarinnar.
7. *Landbúnaðarlöggjöf:* Skýringar á helztu lögum og reglugerðum, sem varða landbúnað vorn.
8. *Búnaðarlandafræði:* Áherzla skal lögð á lýsingu Íslands og landbúnað og hagi þeirra þjóða, er hafa mesta þýðingu fyrir viðskipti Íslendinga.
9. *Grasafræði:* Í henni skal kennt hið helzta um byggingu, eðli og þroskaskilyrði plantna. Nemendur skulu læra að þekkja helztu plöntur er skipta máli fyrir íslenzkan landbúnað.
10. *Eðlisfræði:* Mest áherzla sé lögð á afl- og rafmagnsfræði.
11. *Efnafræði:* Nemendur skulu fá fræðslu um hin helztu frumefni, efnasambönd og efnabreytingar. Megináherzlu skal þó leggja á fræðslu um þau efni, sem þýðingu hafa fyrir plöntur og dýr.
12. *Steina- og jarðfræði:* Kenna skal ágrip af almennri jarðfræði. Leggja þó aðaláherzlu á jarðmyndun og bergtegundir á Íslandi.
13. *Líffærafræði:* Aðallega skal skýra fyrir nemendum byggingu og störf líffæra búfjárins.
14. *Búfjárfræði:* Kenna skal rækilega um allar búfjártegundir vorar, kynbætur þeirra, uppeldi, meðferð og fóðrun, einnig um algengustu búfjársjúkdóma og meðferð þeirra, svo og lífeðlisfræði búfjárins.
15. *Mjólkurfræði:* Skýra skal fyrir nemendum eðli mjólkur, efnasamsetning, meðferð, mjaltir og fitumælingar.
16. *Arfgengisfræði:* Skýra skal helztu lögmál arfgengis og kynbóta jurta og dýra.
17. *Jarðræktarfræði:* Leggja skal áherzlu á hagnýta kennslu í almennri jarðræktarfræði, svo sem um girðingar, jarðveg, framræslu, vatnsveitingar, jarðvinnslu, áburð, grasrækt, ræktun garðjurta og korns o. fl., einnig undirstöðuatriði í skógrækt.
18. *Véla- og verkfærafræði:* Kenna skal um þær vélar og verkfæri, sem á hverjum tíma eru talin hentugust fyrir landbúnað vorn.
19. *Húsabyggingar:* Kenna skal helztu undirstöðuatriði í fyrirkomulagi og byggingu búpeningshúsa hér á landi.
20. *Tungumál:* Kenna skal undirstöðuatriði í einu norðurlandatungumáli eða ensku.
21. *Teiknun:* Í yngri deild skal kenna teiknun á einföldum verkfærum eftir mælingu, grunnteiknun húsa og flatarmyndir. Í eldri deild skal kenna kortteikningu.
22. *Leikfimi og íþróttir:* Nemendur skulu iðka líkamsæfingar og íþróttir, er miða að því að gera líkama þeirra hraustan og liðugan.
23. *Söngur:* Iðka skal söng í skólunum.

114
18. ágúst

V. Verkleg kennsla.

11. gr.

Kenna skal nemendum hagnýtustu vinnuaðferðir landbúnaðarins, sem þekktar eru á hverjum tíma, svo og land- og hallamælingar, búsmíðar og eftir því sem við verður komið, frumatriði húsagerðar.

Nemendur skulu meðal annars fá tilsögn í notkun, meðferð og hirðingu þeirra véla og verkfæra, sem notuð eru við búskapinn.

12. gr.

Verklega námið fari aðallega fram sumarið milli skólavetranna, og skal hver nemandi vinna minnst 13 vikur (780 klst.). Ef hentara þykir, má láta suma þætti verknámsins fara fram að vetrinum, t. d. hirðingu búfjár og verklega vélfræði.

Nemendum ber að taka þátt í hirðingu þess búfjár, sem á skólabúunum er, undir stjórn og leiðsögn kennara. Þeir skulu taka þátt í venjulegum bústörfum með það fyrir augum, að þeir nemi hagnýtar vinnuaðferðir, er komi bændum að sem mestum notum í starfi þeirra. Nemendur skulu færa dagbók um dagleg störf, þar sem tekið sé fram, hvað unnið er daglega og hvernig vinnan er framkvæmd í aðaldráttum.

13. gr.

Á hverju námstímabili skulu nemendur fara, undir leiðsögn kennara, eina eða fleiri ferðir til fyrirmyndarbúa, eftir ákvæðum skólastjóra. Styrk til slíkra ferða skal veita af fé skólans.

14. gr.

Þeir nemendur, sem ljúka verklegu námi, fá hjá skólabúinu fæði og þjónustu verknámstímann. Auk þess greiðir ríkissjóður þeim kr. 100.00 styrk með verðlagsuppbót.

Ríkissjóður greiðir skólabúunum kr. 100.00 með verðlagsuppbót fyrir hvern nemanda, sem lýkur verklegu námi.

VI. Próf og vitnisburðir.

15. gr.

Nemendum er skylt að ganga undir próf í öllum þeim námsgreinum, sem kenndar eru og taldar eru í 10. grein, nema söng, svo og í verklegum störfum, samanber 18. grein.

16. gr.

Nú getur nemandi ekki gengið undir próf sökum veikinda eða annarra gildra forfalla, og getur þá skólastjóri leyft honum að ljúka prófi á öðrum tíma. Geti nemandi ekki stundað leikfimi sakir vanheilsu og þess vegna ekki gengið undir próf í henni, getur skólastjóri veitt undanþágu frá því, þó því aðeins að viðkomandi nemandi leggi fram vottorð um vanheilsu sína, frá lækni skólans.

17. gr.

Kennarar prófa hver í sinni námsgrein og ákveða í samráði við skólastjóra, hvort úrlausnarefnin skuli vera skrifleg eða munnleg eða hvort tveggja. Einkunnir skal gefa eftir frammistöðu nemanda, samanber 18. og 20. grein.

18. gr.

Einkunnir skal gefa sem hér segir: Gefa skal tvær einkunnir fyrir jarðræktarfræði og búfjárfræði, hvora fyrir sig. Gefa skal eina einkunn fyrir eftirtaldar náms-

greinar: íslenzku, reikning, flatar- og rúmmálsfræði, grasafræði, eðlisfræði, efna- 114
fræði, líffærafræði, búreikninga, dráttlist og landmælingar og leikfimi. Hálfa einkunn 18. ágúst
skal gefa fyrir eftirtaldar námsgreinar: þjóðfélagsfræði og landbúnaðarlöggjöf, búnaðarhagfræði, búnaðarsögu, búnaðarlandafræði, steina- og jarðfræði, mjólkurfræði, arfgengisfræði, verkfærafræði, byggingafræði, erlend mál og sund. Í verklegum störfum skal gefa þessar einkunnir: eina fyrir dugnað, eina fyrir meðferð dráttarvéla, tvær fyrir jarðyrkjustörf, eina fyrir hirðingu búfjár, eina fyrir smíðar og eina fyrir dagbókarfærslu.

19. gr.

Við skrifleg próf skal ætla nemendum 2—4 stundir til úrlausnar verkefna, eftir ákvörðun kennara. Noti nemandi óleyfileg hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

20. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 1 til 10 og tíunduhlutum. Þó skal gefa einkunnina 0 fyrir afleita frammistöðu, og fellir hún, samkvæmt 21. grein.

21. gr.

Fullnaðareinkunn er meðaltal allra samantaldra einkunna. Til þess að nemandi standist próf, má fullnaðareinkunn hans eigi vera lægri en 5.00 í hvoru fyrir sig, bóklegum greinum og verklegum störfum. Þessa einkunn þarf til þess að standast próf úr yngri deild upp í eldri deild, svo og í námsgreinum eldri deildar til þess að ná búfræðiprófi. Þó stenzt enginn próf, sem hefur fengið 0 í einni grein eða 1 í fleiri greinum en einni. Kennarar skulu í sameiningu gefa nemendum einkunn fyrir ástundun.

Fullnaðareinkunnirnar	9.00—10.00	teljast	ágætiseinkunn.
—	7.25— 8.99	—	1. aðaleinkunn.
—	6.00— 7.24	—	2. —
—	5.00— 6.00	—	3. —

22. gr.

Að afloknu prófi skal afhenda nemendum, sem standast prófin, prófskírteini með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein ásamt fullnaðareinkunn og einkunn fyrir ástundun. Einkunnir skal birta í skólaskýrslu. Ef nemandi hættir námi, án þess að taka próf, skal þess jafnan getið í skólaskýrslu, hver orsök er til þess.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 24 22. marz 1948, um hændaskóla. Með henni er úr gildi numin reglugerð nr. 75 22. maí 1939 og reglugerð nr. 60 4. apríl 1941.

Reglugerðin öðlast gildi 1. október 1949, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 18. ágúst 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

115 **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Estivu S. Björns-
20. ágúst dóttur, Þingeyri við Dýrafjörð", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms-málaráðherra 20. ágúst 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Estivu S. Björnsdóttur, Þingeyri við Dýrafjörð.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Estivu Sigurlaugar Björnsdóttur, fædd á Litlavelli í Reykjavík hinn 1. nóvember 1880, en fluttist hingað til Þingeyrar 11. júní 1905 og dó hér 31. ágúst 1943.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður 1. nóvember 1948 af manni hennar, Guðmundi J. Sigurðssyni, og börnum þeirra hjóna, Rannveigu Guðmundsdóttur, Matthíasi Guðmundssyni og Sigurbjörgu J. Guðmundsdóttur, með kr. 5000.00 — fimm þúsund krónum —, og kvenfélaginu Von, Þingeyri, með kr. 1000.00 — eitt þúsund króna — gjöf í tilefni af 40 ára afmæli félagsins 17. febrúar 1947, sem Estiva var meðstofnandi að og félagi í til æviloka.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins eru framanskráðar kr. 6000.00 — sex þúsund krónur —, sem leggja skal inn í Sparisjóð Þingeyrarhrepps og ávaxtast þar, þangað til hann er orðinn 15 þúsund krónur, en þá má verja hálfum ársvöxtum hans til þess, sem um getur í 4. grein að sé tilgangur sjóðsins, en hinn helmingur ársvaxta skal ávallt leggjast við höfuðstól, þar til sjóðurinn er orðinn 50 þúsund krónur. En þá má stjórn sjóðsins nota alla ársvexti hans, eftir ákvörðun hennar ár hvert.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er sá, að styrkja til námskeiða og skólahalds í húsmæðrafræðslu kvenna, svo og saum, vefnað og prjón, sem húsmæðrum er nauðsynlegt til lífsstarfans.

Starfssvæði sjóðsins er Þingeyrarkauptún.

5. gr.

Þangað til og eftir að sjóðurinn tekur til starfa, skal stjórn kvenfélagsins Von á Þingeyri taka á móti væntanlegum gjöfum, er sjóðnum kunna að berast og hafi allt reikningshald hans á hendi, samkvæmt 3. grein. En hætti félagið Von störfum, skal síðasta stjórn þess tilkynna hreppsnefnd Þingeyrarhrepps upplausn félagsins, eða þáverandi bæjarstjórn Þingeyrarkauptúns, sem kýs þá tvær konur í stjórn sjóðsins, auk sóknarprestsins, sem ávallt er upp frá því sjálfkjörinn í stjórn hans.

6. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skal reikningur hans vera gerður og endurskoðaður fyrir febrúarlok ár hvert.

7. gr. 115

Endurskoða má skipulagsskrá þessa með 25 ára millibili, en ekki breyta tilgangi hennar samkvæmt 4. grein. 20. ágúst

Þingeyri, 16. október 1948.

Guðm. J. Sigurðsson.

F. h. kvenfélagsins Von

Álfheiður Óladóttir, forstöðukona.

Camilla C. Proppé, ritari. **Ingunn Angantýsdóttir,** féhirðir.

GJALDSKRÁ 116

22. ágúst

fyrir Rafveitu Vestmannaeyja.

I. RAFORKA

Rafveita Vestmannaeyja selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á kr. 1.25 hver kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli á 40 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 4.00 á mánuði fyrir hvert herbergi í íbúð. Til herbergja í íbúð skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2 skal reikna sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m^2 jafngildi einu herbergi og 5 m^2 hálfu herbergi.
2. Um kwst.mæli á 60 aura hver kwst., enda sé þá í íbúðinni tengd eldavél eða annað rafmagnstæki, er rafveitustjóri telur hliðstætt, og notandi ábyrgist að minnsta kosti 360 kwst. ársnotkun á hvern heimilismann.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á 50 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 110.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Um kwst.mæli til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 40 kw.:

Fyrstu	50	þús.	kwst.	ársnotkun	á	35	aura	hver kwst.
Næstu	100	—	—	—	—	30	—	— —
—	100	—	—	—	—	28	—	— —
Umfram	250	—	—	—	—	25	—	— —

Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegi og 1 stund að kveldi.

D. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 40 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.

116 22. ágúst

2. Raforku til vinnulagna við byggingar, meðan á byggingu stendur um kwst.mæli á 75 aura hver kwst.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögum rafmagnsnefndar, þó ekki lægra en 75 aura fyrir hverja kwst.
4. Fyrirtækjum, sem að jafnaði vinna sjálf orku til eigin þarfa, má selja raforku samkvæmt gjaldskrárlið C-2 gegn því skilyrði, að þau ábyrgist lágmarksgjald til rafveitunnar, er nemi kr. 100.00 á ári á hvert kw. af ástimpluðu rafvélaafli.

Alla aðra rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A. Þegar sérstaklga stendur á, má rafveitustjóri þó, með samþykki rafmagnsnefndar, selja raforku eftir sérstökum samningi við kaupanda, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður gerð og stærð mælitækja fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann. Leiga af mælum greiðist sem hér segir:

1.	Af einfasa kwst.mælum 30 amp. og minni	kr. 1.50	á mánuði.
2.	— þrífasa kwst.mælum 50 amp. til 200 amp.	— 3.00	— —
3.	— þrífasa kwst.mælum yfir 50 amp. til 200 amp.	— 7.00	— —
4.	— þrífasa kwst.mælum yfir 200 amp.	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal greiðast leiga, sem nemur sem næst 20% af verði tækisins. Leigan innheimtist samtímis raforkugjaldinu.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveitukerfi kaupstaðarins, skal greiða heimtaugargjald, miðað við rúmmál húss, samkvæmt eftirfarandi gjaldstiga:

Rúmmál húss í m³:					Heimtaugargjald:	
Frá	0	allt að	100	.....	kr.	350.00
—	100	— —	150	.....	—	425.00
—	150	— —	200	.....	—	550.00
—	200	— —	250	.....	—	650.00
—	250	— —	300	.....	—	700.00
—	300	— —	350	.....	—	800.00
—	350	— —	400	.....	—	900.00
—	400	— —	450	.....	—	1000.00
—	450	— —	500	.....	—	1100.00
—	500	— —	550	.....	—	1175.00
—	550	— —	600	.....	—	1250.00
—	600	— —	650	.....	—	1325.00
—	650	— —	700	.....	—	1400.00
—	700	— —	750	.....	—	1475.00
—	750	— —	800	.....	—	1550.00
—	800	— —	850	.....	—	1625.00
—	850	— —	900	.....	—	1700.00
—	900	— —	1000	.....	—	1800.00
—	1000	— —	1200	.....	—	2000.00
—	1200	— —	1500	.....	—	2200.00
—	1500	og yfir		.....	—	2400.00

Gjald þetta miðast við gildleika 3×70 mm² eða grennri og lengd allt að 25 m fyrir jarðstreng, og 60 m fyrir loftlínu. Húseigandi greiði auk þess allan kostnað af því, ef heimtaug er gildari eða lengri en að framan greinir. Sé fleiri en ein heimtaug lögð að húsinu, greiði húseigandi eftir reikningi allan kostnað er af því leiðir. Sérstök heimtaug lögð í útihús á byggingarlóð aðalhússins telst sem aukaheimtaug. 116 22. ágúst

Verði sett ný heimtaug í húsið í þágu rafveitunnar greiðist ekkert aukagjald af lagningu þeirrar taugar.

Bæjarstjórn lætur gera skrá yfir öll hús í kaupstaðnum, og tilgreinist þar rúmmál þeirra, miðað við utanmál og frá neðsta gólfi í topp á risi.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald, 10 kr., fyrir enduropnun.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni tafarlaust lokað og verður hún eigi opnuð fyrr en notandi hefur greitt gjald, 10 kr., á skrifstofu rafveitunnar.

V. BREYTINGAR GJALDSKRÁR

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Vestmannaeyjakaupstað, nr. 4 21. janúar 1929.

Atvinnumálaráðuneytið, 22. ágúst 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ 117 22. ágúst

fyrir Rafveitu Vestmannaeyja.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Vestmannaeyja er fyrirtæki, sem Vestmannaeyjakaupstaður starfrækir í þeim tilgangi að veita raforku um bæinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Vestmannaeyjakaupstaðar, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Vestmannaeyja og hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Vestmannaeyja aflar raforku til almenningsþarfa í Vestmannaeyjum með því að vinna hana í eigin orkuverum eða kaupa hana frá öðrum og veitir þeirri orku, sem þannig er keypt eða unnnin um orkuveitukerfi rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er skipulagssvæði Vestmannaeyjakaupstaðar og sá hluti nágrennis þess, sem bæjarstjórn ákveður og ráðherra samþykkir.

Rafveita Vestmannaeyja hefur einkarétt til sölu á raforku beint til raforkunotenda á orkusvæði sínu.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála bæjarins er í höndum bæjarstjórnar, en framkvæmdastjórnin skal falin rafmagnsnefnd ásamt refveitustjóra, sem bæjarstjórn skipar að fengnum tillögum rafmagnsnefndar, og skal hann um rafmagnssérmenntun fullnægja skilyrðum til háspennulöggildingar, a. m. k. Bæjarstjórn setur honum erindisbréf. Rafveitustjóri er framkvæmdastjóri rafveitunnar.

Í rafmagnsnefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af bæjarstjórn. Rafveitustjóri á sæti á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

4. gr.

Verksvið rafmagnsnefndar.

Rafmagnsnefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt, er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu raforku, fjárhald og reikningsskil. Hún skal gefa bæjarstjórn þær skýrslur, sem óskað er eftir, um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir bæjarstjórn til úrskurðar samtímis ársreikningum bæjarins.

Rafmagnsnefnd semur nánari reglur, sem bæjarstjórn skal staðfesta, um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til bæjarstjórnar um gjaldskrá fyrir rafveituna, sér um orkuframleiðslu og orkusölu og annast framkvæmdir allra raforkumála bæjarins.

Rafmagnsnefnd skipar alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitustjóra, og setur þeim erindisbréf.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á byggingum, vélum, stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana. Hann hefur eftirlit með rafmagnslagningu á orkusvæðinu, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, hitaorku, efni og tækjum, sem veitan kaupir eða selur.

Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á, auk hinna föstu starfsmanna.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Vestmannaeyja hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standa straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum á áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum reksturskostnaði, þar

með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum, sem umfram kunna að verða, ráðstafar bæjarstjórn. 117 22. ágúst

Rafveitustjóri varðveitir sjóð rafveitunnar samkvæmt nánari reglum, sem bæjarstjórn setur að tillögum rafmagnsnefndar.

7. gr.

Löggilding rafvirkja. Raflagningareglur.

Bæjarstjórn getur ákveðið, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu véla og tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugakerfi rafveitunnar. Bæjarstjórn setur löggildingarskilyrði, löggildir menn og setur reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið þeirra, allt að fengnum tillögum rafveitustjóra.

Eigi má löggilda sérstaklega aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu rafmagnseftirlits ríkisins og ekki setja kröfuminni reglur um raflagningar en rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

B. Söluskilmálar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Vestmannaeyja selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar sem taugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta málspennu og 50 riðum á sekúndu. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta í té orku með annarri spennu og annarri straumtegund.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætluð umsóknareyðublöð, er fást á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsóknir um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni, að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt eftir kostnaði heimtaugar. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu, og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða mismun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera

117 meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuld-
22. ágúst bindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja, eða rafveituna, ef hún tekur slík verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerð á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir fyrir hönd húseiganda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagningar í Vestmannaeyjum, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er, fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafveitunnar.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafvirkja, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki taugakerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við taugakerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar.

Framsala til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimil án leyfis rafveitustjóra.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum rafveitunnar um raflagnir.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er af rafveitunni, rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, á húsveitu eða tækjum, að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi, meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar. 117 22. ágúst

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá, vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafveitu Vestmannaeyja.

14. gr.

Mælitæki.

1. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og um tengingu.

   Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, svo og raforkunotkun veitunnar, þar til er hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara, sem um getur í 19. gr.

   Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.
2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

   Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé +/÷ 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

   Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 5%, en rafveitan annars.

   Hafi kwst.mælir sýnt +/÷ 5% skekkju eða meiri, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.
3. Notendur, sem hafa hemil eða rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafveitunni er skylt að leiðrétta skekkju hemilsins eða rofans svo fljótt sem við verður komið.

   Ef hemill notanda brennur sundur með stuttu millibili og ástæða er til að ætla, að of mikið sé lagt á hann að staðaldri, hefur rafveitan rétt til að neita um hemil og gera notanda að skilyrði að kaupa orkuna eftir öðrum gjaldskrárlið.
4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.
5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.

117 22. ágúst

6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til er leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

15. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga undir eins og krafið er um greiðslu. Nánari reglur um innheimtu og um gjalddaga má þó setja í gjaldskrá.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt, þegar greiðslu er krafizt, getur rafveitan sent gjaldanda tilkynningu eða afhent hana í húsnæði því, er veita hans er í, um, að hann verði að greiða gjaldið til skrifstofu rafveitunnar innan viku. Dragist greiðsla lengur, er heimilt að taka straum af veitunni, en þó ekki fyrr en þremur dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldanda er afhent honum eða afhent í húsnæði því, sem veita hans er í.

Rafveitunni er heimilt að loka veitunni og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda, til innheimtu með lögtaki:

a. þegar notandi, þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefur ekki greitt reikning frá rafveitunni, sem fallinn er í gjalddaga;
b. þegar ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina;
c. þegar notandi hefur gerzt brotlegur við reglugerð þessa.

Lokun fyrir veitu af þessum ástæðum losar notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda má að jafnaði ekki opna aftur, nema:

1. skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkvæmt gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkvæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu, nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr. 117 22. ágúst

18. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgum dögum á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júlí, svo og endranær, þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður bæjarstjórn, eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst og á hvern hátt.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan dag, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

19. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið, getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafveitunnar. Skal uppsögn tilkynnt rafveitustjóra skriflega.

Rafveitan áskilur sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um breytingu á notkun frá einum gjaldskrárlið til annars er sama og uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja, og fer um það, sem að ofan greinir.

Tilkynningu um flutning notanda úr einni íbúð í aðra, af einum stað á annan á orkuveitusvæðinu, má afhenda á innheimtuskrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutninginn gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir,

117 22. ágúst

þar til er hann hættir notkun veitunnar og hefur sagt henni upp með þeim fyrirvara, sem hann hefur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem bæjarstjórn samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð bæjarstjórnar.

C. Almenn ákvæði.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 10000 krónum — tíu þúsund krónum —, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglugerðum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið sem almenn lögreglumál.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um notkun og meðferð rafmagns í Vestmannaeyjasýslu, nr. 102 24. júlí 1916.

Atvinnumálaráðuneytið, 22. ágúst 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Gunnl. E. Briem.

118 9. maí

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 134 27. júlí 1945 um skyldu skipa og flugfara til að koma á tilteknar hafnir eða flugstöðvar til þess að fá fyrstu afgreiðslu hér á landi.

Auk þeirra hafna, sem skip nú mega fá fyrstu afgreiðslu á samkvæmt 1. gr. reglugerðarinnar, má frá 1. júní n. k. einnig veita skipum fyrstu afgreiðslu í Keflavík og Húsavík.

Fjármálaráðuneytið, 9. maí 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

SKRÁ

119
20. júlí

yfir gjöld af gjaldeyris- og innflutningsleyfum.

Tollskrá Kafli	Nr.		Leyfisgjald til dýrtíðarsjóðs %	Leyfisgjald til ríkissjóðs %
		A. Fyrir farareyri.		
		Af leyfum til námsmanna og sjúklinga	„	1
		Af öðrum leyfum fyrir farareyri	75	1
		B. Fyrir vöruinnflutning.		
		1. FLOKKUR		
		Kvikmyndir:		
29	4	— kvikmyndafilmur hvers konar, framkallaðar	100	1
		2. FLOKKUR		
		Hjólbarðar og slöngur á ökutæki:		
39	7	— á bifreiðar	25	1
39	7	— — bifhjól	25	1
39	8	— — reiðhjól	25	1
39	8	— — veghefla	25	1
39	8	— — dráttarvélar	25	1
39	8	— — önnur ökutæki	25	1
		3. FLOKKUR		
		Bifreiðar:		
75	1	— bifreiðar eingöngu til mannflutninga	50	1
75	2	— sjúkrabifreiðar	„	1
75	2	— slökkvibifreiðar	„	1
75	3	— snjóbifreiðar	„	1
		— vöruflutningabifreiðar:		
75	4	— — sendiferðabifreiðar	25	1
		— — tankbifreiðar:		
75	4	— — — vatnsbifreiðar	25	1
75	4	— — — aðrar	25	1
75	4	— jeepbifreiðar	25	1
		— almenningsvagnar yfirbyggðir:		
75	5	— — langferðabifreiðar	50	1
75	5	— — strætisvagnar	50	1
75	5	— — aðrir	50	1
75	5	— „stations-wagons“	50	1
		4. FLOKKUR		
		Bifreiðavélar og aðrir bifreiðahlutar:		
75	6	Vélar í bifreiðar og hlutar til þeirra	50	1
		Aðrir bifreiðahlutar:		
75	6	— bifreiðafjaðrir	50	1
75	6	— hemlaborðar	50	1
75	6	— miðstöðvar	50	1
75	6	— öxlar	50	1
75	6	— skipting (kuppling)	50	1

119 20. júlí	Tollskrá Kafli	Nr.		Leyfisgjald til dýrtíðarsjóðs %	ríkissjóðs %
			— rafmagnsbúnaður:		
	73	13	— — kveikjur (kveikikerti)	50	1
	73	14	— — flautur	50	1
	73	15	— — ljósker	50	1
	73	16	— — háspennukefli	50	1
	73	16	— — ræsar (gangsetjarar)	50	1
	73	16	— — straumgreinar (auto-lite)	50	1
	73	16	— — hleðsluhemlar (cut-out)	50	1
	73	16	— — stefnuvísar (stefnuljós)	50	1
	73	16	— — annar	50	1
	63	33	— snjókeðjur	50	1
	73	16	— annað	50	1

5. FLOKKUR

			Rafmagnstæki til heimilisnota:		
			— hitunar- og suðutæki:		
	73	37	— — eldavélar	„	1
	73	37	— — bökunarofnar	100	1
	73	38	— — brauðristar	100	1
	73	38	— — kaffikönnur	100	1
	73	38	— — ofnar til upphitunar í híbýlum manna	100	1
	73	38	— — strokjárn	100	1
	73	38	— — suðuplötur	100	1
	73	38	— — vatnshitunardunkar	100	1
	73	38	— — vatnskatlar	100	1
	73	38	— — vöflujárn	100	1
	73	38	— — önnur	100	1
	73	39	— strauvélar	100	1
	73	40	— þvottavélar	50	1
	73	41	— hrærivélar	100	1
	73		— eldhúsvélar, ót. a.:		
	73	42	— — kjötkvarnir	100	1
	73	42	— — kaffikvarnir	100	1
	73	42	— — kryddkvarnir	100	1
	73	42	— — þeytarar, t. d. rjómaþeytarar	100	1
	73	42	— — aðrar	100	1
	73	43	— kæliskápar (ísskápar)	100	1
	73	44	— bónvélar	100	1
	73	44	— ryksugur	100	1
	73	44	— loftræsar (viftur)	100	1
	73	45	— önnur rafmagnstæki til heimilisnotkunar	100	1

Fjármálaráðuneytið, 20. júlí 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

AUGLÝSING

120
11. júlí

um próf fyrir ökukennara.

Samkvæmt 8. grein reglugerðar nr. 178 frá 13. des. 1948, um kennslu og próf bifreiðastjóra, hafa þeir einir rétt til að hafa á hendi kennslu í notkun bifreiða undir almenna prófið, er hafa til þess hlotið löggildingu dómsmálaráðuneytisins.

Hefur samkvæmt þessu verið ákveðið, að ökukennarapróf skuli fara fram á næsta hausti, eftir nánari auglýsingu prófnefnda í hinum einstöku umdæmum.

Eftir að próf hafa farið fram í einstökum umdæmum, samkvæmt auglýsingum þessum, mega engir aðrir stunda þar ökukennslu en þeir, sem lokið hafa prófinu og fengið síðan löggildingu ráðuneytisins.

Ofangreinda reglugerð má fá hjá bifreiðaeftirlitsmönnum, til skýringar á skilyrðum prófs og löggildingar.

Dómsmálaráðuneytið, 11. júlí 1949.

F. h. r.
Gústav A. Jónasson.

Ragnar Bjarkan.

AUGLÝSING

121
25. júlí

um eftirlitsgjald af fóðurblöndum.

Samkvæmt 5. gr. laga nr. 63 31. maí 1947, um eftirlit með framleiðslu og verzlun með fóðurvörur, hefur ráðuneytið ákveðið að ákvæði auglýsingar nr. 202 25. október 1947, um eftirlitsgjald af fóðurblöndum, skuli gilda óbreytt árið 1949.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. júlí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

122
12. ágúst

um styttingu á fresti samkvæmt 19. gr. kosningalaganna.

Auglýsingafrestur sá um framlagningu kjörskrár, er um ræðir í 19. gr. laga nr. 80 1942, um kosningar til Alþingis, skal styttur í eina viku við kosningar þær, er fram eiga að fara í október næstkomandi.

Í dómsmálaráðuneytinu, 12. ágúst 1949.

Bjarni Benediktsson.

Ragnar Bjarkan.

123
8. ágúst

GJALDSKRÁ

fyrir mælingu á skipum.

Samkvæmt 21. gr. l. nr. 17 8. marz 1948, um skráning skipa, eru hér með settar eftirfarandi reglur um gjald fyrir mælingu skipa.

1. gr.

Fyrir mælingu á:

Opnum bát												kr.	10.00
Skip undir 30 rúml. brúttó												—	50.00
Skipum	30—	100	rúml.	brúttó	1.00	kr.	pr.	rúml.,	minnsta	gjald		—	60.00
—	100—	200	—	—	0.70	—	—	—	—	—		—	100.00
—	200—	400	—	—	0.50	—	—	—	—	—		—	140.00
—	400—	1000	—	—	0.25	—	—	—	—	—		—	200.00
—	1000—	3000	—	—	0.12	—	—	—	—	—		—	250.00
—	3000—	5000	—	—	0.08	—	—	—	—	—		—	360.00
—	5000 rúml. og stærri			—	0.05	—	—	—	—	—		—	400.00

2. gr.

Fari mæling fram á einhverjum hluta skips vegna breytinga, eða af öðrum ástæðum, skal gjaldið miðað við þann tíma, sem unnið er að mælingunni og útfærslu hennar.

Ef fleiri skip en eitt er smíðað eftir sömu teikningu, fyrir sömu eigendur, skal tekið fullt gjald af fyrsta skipinu, en hálft gjald af hverju hinna, þó því aðeins, að mælingamaðurinn hafi staðfest afrit af mælingarskýrslu fyrsta skipsins og að uppdrættir, sem með þurfa af skipinu, séu fyrir hendi, og skipið á engan hátt frábrugðið fyrsta skipinu.

Fyrir endurskoðun á mælingu, sem gerð er hér á landi, skal greiða 1/10 mælingargjalds.

Fyrir endurskoðun á erlendri mælingu á skipi, þurfi ekki að mæla skipið að nýju, skal greiða 1/4 gjaldsins, enda sé þá lagt fram staðfest afrit af mælingarskýrslunni.

Þurfi mælingamaður að takast ferð á hendur vegna mælingar á skipi, greiðir eigandi skipsins fæði og ferðakostnað mælingamannsins eftir reikningi.

Á öll ofangreind gjöld skal greiða verðlagsuppbót. Eiganda skips ber að sjá mælingamanni fyrir nægilegri aðstoð við mælinguna.

Sé ágreiningur um ákvörðun gjaldsins skal fenginn úrskurður skipaskráningarstjóra.

Öll framangreind gjöld ber skipaeiganda að greiða.

Reglur þessar öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 8. ágúst 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Einar Bjarnason.

REGLUGERÐ

124
16. ágúst

fyrir vinnustofur Sambands íslenzkra berklasjúklinga að Kristneshæli.

1. gr.

Nafn fyrirtækisins er: Vinnustofur SÍBS að Kristneshæli.

2. gr.

Fyrirtækið er eign Sambands íslenzkra berklasjúklinga og rekið af því, samkvæmt því, sem nánar greinir í reglugerð þessari.

Reikningshald fyrirtækisins skal vera skilið frá reikningshaldi sambandsins í heild.

3. gr.

Tilgangur fyrirtækisins er að sjá þeim sjúklingum, sem á Kristneshæli dvelja á hverjum tíma og til þess eru færir að dómi lækna hælisins, fyrir hentugri vinnu, svo og námi.

Fari svo, að dómi eiganda, að fyrirtækið nái ekki tilgangi sínum og hann telji, af þeirri orsök eða öðrum, að rétt sé að hætta rekstri þess, skal af óskiptum eignum afhenda félaginu Sjálfsvörn á Kristneshæli vélar þær og áhöld, er keyptar hafa verið fyrir framlag úr Vinnustofusjóði Kristneshælis.

4. gr.

Stjórn fyrirtækisins skal skipuð fimm mönnum, tveim kosnum af félagi berklasjúklinga í Kristneshæli, einum af félaginu Berklavörn á Akureyri, enda séu bæði félögin í SÍBS, einum af þingi SÍBS, og sé hann meðlimur félagsins Berklavörn á Akureyri, fimmti maður sé yfirlæknir Kristneshælis. Sömu aðilar kjósa jafnmarga varamenn.

Stjórnin ræður málefnum fyrirtækisins, og er hún kosin til tveggja ára.

Stjórn fyrirtækisins heldur fundi svo oft, sem þörf krefur. Fundirnir skulu haldnir í Kristneshæli.

Á stjórnarfundum ræður afl atkvæða úrslitum og er fundur lögmætur, ef meir en helmingur stjórnarmanna situr fund.

5. gr.

Stjórn fyrirtækisins ræður forstjóra í samráði við sambandsstjórn SÍBS, ákveður launakjör hans og setur honum erindisbréf. Þurfi annað starfsfólk við fyrirtækið, ráða forstjóri og yfirlæknir það og ákveða kjör þess, í samráði við stjórn fyrirtækisins.

6. gr.

Reikningsár fyrirtækisins er almanaksárið. Reikningar fyrirtækisins skulu lagðir fyrir sambandsstjórn SÍBS, stjórn félagsins Sjálfsvörn í Kristneshæli og stjórn félagsins Berklavörn á Akureyri, til samþykktar, endurskoðaðir af löggiltum endurskoðendum.

7. gr.

Yfirlæknir ákveður í hverju tilfelli daglegan vinnustundafjölda sjúklinga. Sjúklingar, sem við fyrirtækið vinna, fá greidd laun fyrir vinnu sína, enda njóti fyrirtækið allrar starfsorku þeirra. Stjórnin ákveður launagreiðslur til sjúklinga á hverjum tíma, að fengnum tillögum forstjóra. Af launum sínum skulu sjúklingar greiða ákveðinn hundraðshluta, er stjórnin ákveður, hve hár skuli vera á hverjum tíma. Greiðslur þessar skulu renna í sjóð, sem stjórn fyrirtækisins, ásamt sambandsstjórn SÍBS, setur reglugerð um.

124 16. ágúst

8. gr.

Fyrirtækið hefur ókeypis afnot af vinnustofum Kristneshælis, en fjármál þess eru hælinu og ríkissjóði óviðkomandi.

9. gr.

Reglugerð þessari getur sambandsstjórn Sambands íslenzkra berklasjúklinga breytt að fengnum tillögum framkvæmdastjórnar, enda verði breytingarnar staðfestar af heilbrigðismálaráðherra.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 78 23. júní 1936, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 16. ágúst 1949.

Eysteinn Jónsson. *Ragnar Bjarkan.*

125 18. ágúst

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 12 24. jan. 1945 fyrir vinnuheimili Sambands íslenzkra berklasjúklinga að Reykjum í Mosfellssveit.

1. gr.

Í fyrirsögn komi orðið: Reykjalundi, í stað orðsins „Reykjum".

2. gr.

7. gr. orðist svo:

Stjórn stofnunarinnar skal skipuð fimm mönnum, tveim kosnum af sambandsstjórn Sambands íslenzkra berklasjúklinga, tveim kosnum af félagi vistmanna stofnunarinnar, enda sé það í Sambandi íslenzkra berklasjúklinga, og einum af þingi Sambands íslenzkra berklasjúklinga. Sömu aðilar kjósi jafn marga varamenn og aldrei skulu fleiri en tveir vistmenn eiga sæti í stjórn vinnuheimilisins samtímis. Stjórnin ræður málefnum stofnunarinnar. Stjórnin skal kosin til tveggja ára. Stjórn stofnunarinnar heldur fundi svo oft sem þörf krefur og skulu fundargerðir hennar bókaðar. Á stjórnarfundum ræður afl atkvæða úrslitum og er fundur lögmætur, ef meira en helmingur stjórnarmanna situr fund.

3. gr.

Í stað orðsins „miðstjórn" í 8. gr. komi: sambandsstjórn.

4. gr.

9. gr. orðist svo:

Stofnunin rekur ýmsar atvinnugreinar við hæfi vistmanna. Fyrir hverja atvinnugrein skal hafa sérstakt reikningshald. Reikningsár starfsgreina og stofnunarinnar í heild er almanaksárið. Stjórn stofnunarinnar skal gæta þess, að vörubirgðir, peningar og aðrar eignir séu rétt taldar um áramót. Reikningar stofnunarinnar skulu lagðir fyrir sambandsstjórn SÍBS og stjórn félags vistmanna, endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda, til samþykktar.

Enn fremur skulu reikningar vinnuhælisins sendir til deilda sambandsins ár hvert.

5. gr.

Í stað orðsins „miðstjórn" í 16. gr. komi: sambandsstjórn.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 30 19. júní 1933, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 18. ágúst 1949.

Eysteinn Jónsson. *Ragnar Bjarkan.*

AUGLÝSING

126
22. ágúst

um gjald í almanakssjóð Háskóla Íslands.

Samkvæmt 6. gr. laga nr. 25/1921, um einkaleyfi handa Háskóla Íslands til útgáfu almanaks, sbr. 9. gr. reglugerðar frá 25. febrúar 1922, hefur verið ákveðið, að gjald það, er greiða skal í almanakssjóð fyrir hvert almanak, sem gefið er út eða flutt inn með sérstöku leyfi samkvæmt téðu lagaákvæði, skuli fyrst um sinn, unz öðruvísi verður ákveðið, vera 16½ eyrir fyrir hvert eintak.

Menntamálaráðuneytið, 22. ágúst 1949.

Eysteinn Jónsson.

Birgir Thorlacius.

SNORRASJÓÐUR 1930

127

Ársreikningur 1948.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári samkvæmt birtum reikningi	kr.	157199.31
Aukning á árinu samkvæmt neðangreindu	—	1672.83
	Kr.	158872.14

Eignum sjóðsins er varið þannig:

Skuldabréf Siglufjarðarkaupstaðar	kr.	153500.00
Innstæða í Búnaðarbanka	—	5372.14
	Kr.	158872.14

Tekjur:

Vextir af skuldabréfum Siglufjarðarkaupstaðar	kr.	6100.00
Vextir af sparisjóðsinnstæðu	—	72.83
	Kr.	6172.83

Gjöld:

Styrkur til náms í Noregi:		
Kristinn Björnsson, til náms í sálarfræði við Oslóarháskóla	kr.	1800.00
Ingvar Emilsson, til haffræðináms við Oslóarháskóla	—	675.00
Skúli Norðdahl, til náms í byggingarlist við verkfræðiháskólann í Niðarósi	—	675.00
Ragnhildur Jónsdóttir frá Gautlöndum, til náms í vefnaði við Vestfold Ungdomsfylkings Husflidskole	—	675.00
Benedikt B. Sigurðsson, til náms í vélaverkfræði við verkfræðiháskólann í Niðarósi	—	675.00
	Kr.	4500.00
Lagt við höfuðstól	—	1672.83
	Kr.	6172.83

Búnaðarbanki Íslands, Reykjavík, 20. júlí 1949.

Hilmar Stefánsson. Haukur Þorleifsson.

128

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1191	67	1191	67	993
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	163	33	979	98	817
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	131	00	1048	00	873
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	74	55	745	50	621
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	925	00	925	00	771
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	781	25	1041	67	868
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	2	96	355	20	296
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	27	272	40	227
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	29	1474	80	1229
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	54	424	80	354
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	93	33	559	98	467
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

128

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	9	50	38	00	32
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	8	19	49	14	41
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	6	66	39	96	33
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	69	54	»	»	1391
43.	— 1 lambsfóður ..... á	59	58	»	»	1192
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			988	64	824
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			631	80	526
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			559	98	467
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			42	37	35
	En meðalverð allra landaura samantalið			2222	79	1852
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			555	70	463

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar, 21. febrúar 1949.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. marz 1949.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

129

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu og Neskaupstað

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1131	25	1131	25	943
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	138	67	832	02	693
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	162	22	973	32	811
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	145	00	1160	00	967
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	120	62	1447	44	1206
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	133	33	1066	64	889
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	63	94	639	40	533
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	907	57	907	57	756
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	818	33	1091	10	909
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	15	378	00	315
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	43	291	60	243
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	27	1472	40	1227
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	95	474	00	395
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	85	71	514	26	429
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	60	91	»	»	1218
43.	— 1 lambsfóður ..... á	50	15	»	»	1003
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1027	64	856
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			654	00	545
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			514	26	429
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			2195	90	1830
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			731	97	610

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, 10. febrúar 1949.

Lúðvík Ingvarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. marz 1949.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

130

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Austur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	791	67	791	67	660
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	96	33	577	98	482
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	95	00	570	00	475
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	76	67	613	36	511
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	65	50	786	00	655
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	72	17	577	36	481
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	33	33	333	30	278
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	610	00	610	00	508
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	520	00	693	33	578
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	2	68	321	60	268
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	1	76	211	20	176
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	9	00	1080	00	900
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	2	37	284	40	237
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

130

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	9	75	39	00	32
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	7	62	45	72	38
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	5	00	30	00	25
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	5	00	40	00	33
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	4	00	48	00	40
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	0	89	213	60	178
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	48	33	»	»	967
43.	— 1 lambsfóður ..... á	36	67	»	»	733
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			617	00	514
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			474	20	395
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			69	39	58
	En meðalverð allra landaura samantalið			1160	59	967
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			386	86	322

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 25. febrúar 1949.

Jón Kjartansson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. marz 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

131

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1157	14	1157	14	964
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	122	86	737	16	614
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	144	29	865	74	721
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	110	00	880	00	733
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	82	14	985	68	821
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	110	00	880	00	733
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	48	57	485	70	405
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	815	00	815	00	679
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	542	14	722	85	602
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	2	61	313	20	261
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	1	57	188	40	157
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	11	86	1423	20	1186
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	2	83	339	60	283
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	68	57	»	»	1371
43.	— 1 lambsfóður ..... á	56	43	»	»	1129
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			836	59	697
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			566	10	472
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			1402	69	1169
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			701	34	584

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 25. febrúar 1949.

Jón Kjartansson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. marz 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

132

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjakaupstað

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1800	00	1800	00	1500
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, lcðnar og lembdar, í fard. hver á	150	00	900	00	750
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	180	00	1080	00	900
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	150	00	1200	00	1000
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	120	00	1440	00	1200
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	135	00	1080	00	900
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	60	00	600	00	500
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	750	00	750	00	625
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	500	00	666	67	556
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	2	00	240	00	200
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	1	00	120	00	100
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	00	1440	00	1200
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	2	50	300	00	250
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	100	00	600	00	500
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	20	00	300	00	250
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	12	00	48	00	40
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	10	00	60	00	50
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	7	00	42	00	35
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	12	00	96	00	80
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	10	00	120	00	100
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	»	»	»	»	»
43.	— 1 lambsfóður ..... á	»	»	»	»	»
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1057	41	881
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			525	00	437
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			600	00	500
	Eftir E. eða í lýsi			300	00	250
	Eftir F. eða í skinnavöru			73	20	61
	En meðalverð allra landaura samantalið			2555	61	2129
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			511	12	426

Skrifstofu Vestmannaeyjakaupstaðar, 27. apríl 1949.

Sigfús M. Johnsen.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 27. apríl 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

133

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1753	18	1753	18	1461
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, lcðnar og lembdar, í fard. hver á	108	91	658	46	545
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	147	00	882	00	735
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	113	30	906	40	755
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	86	30	1035	60	863
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	112	00	896	00	747
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	47	00	470	00	392
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	730	00	730	00	608
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	510	00	680	00	567
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	2	39	286	80	239
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	1	85	222	00	185
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	13	09	1570	80	1309
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	70	444	00	370
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	10	43	41	72	35
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	8	85	53	10	44
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	6	68	40	08	33
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	6	29	50	32	42
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	6	02	72	24	60
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	0	68	163	20	136
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	79	00	»	»	1580
43.	— 1 lambsfóður ..... á	59	82	»	»	1196
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			889	62	741
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			630	90	526
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			70	11	58
	En meðalverð allra landaura samantalið			1590	63	1325
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			530	21	442

Skrifstofu Rangárvallasýslu, 18. marz 1949.

Björn Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. marz 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

134

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1642	50	1642	50	1369
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	132	11	792	66	661
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	173	70	1042	20	868
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	134	70	1077	60	898
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	114	00	1368	00	1140
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	121	87	974	96	812
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	57	06	570	60	475
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	792	35	792	35	660
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	565	00	753	33	628
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	2	71	325	20	271
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	1	90	228	00	190
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	42	1490	40	1242
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	71	445	20	371
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

134

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
22.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	70	47	»	»	1409
43.	— 1 lambsfóður ..... á	60	67	»	»	1213
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1001	58	835
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			622	20	518
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			1623	78	1353
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			811	89	676

Skrifstofu Árnessýslu, 20. apríl 1949.

Páll Hallgrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 26. apríl 1949.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

135

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjarðarkaupstað og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1457	50	1457	50	1215
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, lembdar og lembdar, í fard. hver á	144	69	868	14	723
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	167	92	1007	52	840
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	129	92	1039	36	866
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	116	92	1403	04	1169
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	122	31	978	48	815
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	72	81	728	10	607
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	687	50	687	50	573
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	523	57	698	09	582
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	20	384	00	320
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	50	300	00	250
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	61	1513	20	1261
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	4	97	596	40	497
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	8	90	1602	00	1335
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	118	45	710	70	592
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	20	85	312	75	261
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	17	44	69	76	58
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	12	40	74	40	62
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	66	20	»	»	1324
43.	— 1 lambsfóður ..... á	61	92	»	»	1238
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			985	30	821
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			698	25	582
	Eftir C. eða í ullartóvöru			1602	00	1335
	Eftir D. eða í fiski			710	70	592
	Eftir E. eða í lýsi			312	75	261
	Eftir F. eða í skinnavöru			72	08	60
	En meðalverð allra landaura samantalið			4381	08	3651
	og skipt með 6 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			730	18	608

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu, 29. marz 1949.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. apríl 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

136

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu og Akraneskaupstað

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1600	00	1600	00	1333
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	149	30	895	80	746
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	125	56	1004	48	837
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	56	11	561	10	468
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	663	00	663	00	552
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	548	20	730	93	609
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	04	364	80	304
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	65	318	00	265
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	13	39	1606	80	1339
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	34	400	80	334
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	14	83	59	32	49
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	13	83	82	98	69
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	10	99	65	94	55
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	75	86	»	»	1517
43.	— 1 lambsfóður	á	72	40	»	»	1448
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
	Eftir A. eða í fríðu				909	22	757
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				672	60	560
	Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
	Eftir D. eða í fiski				»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru				69	41	58
	En meðalverð allra landaura samantalið				1651	23	1375
	og skipt með 3 sýnir:						
	Meðalverð allra meðalverða				550	41	458

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 11. apríl 1949.

Jón Steingrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. apríl 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

137

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2237	50	2237	50	1865
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, lcðnar og lembdar, í fard. hver á	177	50	1065	00	887
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	171	88	1375	04	1146
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	61	88	618	80	516
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	750	00	750	00	625
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	581	25	775	00	646
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	05	366	00	305
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	12	254	40	212
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	14	00	1680	00	1400
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	05	366	00	305
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

137

			I peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	13	35	53	40	44
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	12	86	77	16	64
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	9	00	54	00	45
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum ..	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	71	40	»	»	1428
43.	— 1 lambsfóður	á	70	40	»	»	1408
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
	Eftir A. eða í fríðu				1136	89	947
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				666	60	555
	Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
	Eftir D. eða í fiski				»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru				61	52	51
	En meðalverð allra landaura samantalið				1865	01	1553
	og skipt með 4 sýnir:						
	Meðalverð allra meðalverða				621	67	518

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 23. marz 1949.

Jón Steingrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. apríl 1949.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

138

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1566	67	1566	67	1306
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	154	58	927	48	773
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	150	00	1200	00	1000
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	67	08	670	80	559
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	774	17	774	17	645
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	585	00	780	00	650
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	2	79	334	80	279
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	01	241	20	201
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	81	1537	20	1281
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	83	459	60	383
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	81	87	491	22	409
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	194	00	1164	00	970
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	4	88	73	20	61
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	24	00	360	00	300
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	10	17	40	68	34
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	12	21	73	26	61
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	8	34	50	04	42
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	311	43	1868	58	1557
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	04	249	60	208
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	119	37	716	22	597
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	71	25	»	»	1425
43.	— 1 lambsfóður ..... á	62	08	»	»	1242
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			986	85	821
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			643	20	536
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			827	61	689
	Eftir E. eða í lýsi			216	60	180
	Eftir F. eða í skinnavöru			456	43	380
	En meðalverð allra landaura samantalið			3130	69	2606
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			625	14	521

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, 30. marz 1949.

Árni Helgason

— settur. —

Framanritað verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. apríl 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

139

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1600	00	1600	00	1333
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	154	78	928	68	774
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	126	11	1008	88	841
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	74	44	744	40	620
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	633	33	633	33	528
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	522	22	696	29	580
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	13	375	60	313
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	1	88	225	60	188
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	50	1500	00	1250
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	2	72	326	40	272
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

139

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	7	84	117	60	98
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	8	98	35	92	30
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	6	72	40	32	34
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	4	89	29	34	24
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	308	00	1848	00	1540
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	04	249	60	208
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	92	74	556	44	464
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	73	44	»	»	1469
43.	— 1 lambsfóður ..... á	78	65	»	»	1573
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			935	26	779
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			606	90	506
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			117	60	98
	Eftir F. eða í skinnavöru			440	64	367
	En meðalverð allra landaura samantalið			2100	40	1750
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			525	10	437

Skrifstofu Dalasýslu, 31. janúar 1949.

Þorst. Þorsteinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. marz 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

140

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1381	82	1381	82	1152
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	170	00	1020	00	850
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	144	00	1152	00	960
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	87	73	877	30	731
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	931	82	931	82	777
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	685	00	913	33	761
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	2	86	343	20	286
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	1	96	235	20	196
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	05	1446	00	1205
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	4	38	525	60	438
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	6	00	1080	00	900
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	77	40	464	40	387
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

140

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	9	50	38	00	32
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	8	67	52	02	43
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	7	00	42	00	35
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	110	00	660	00	550
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	61	44	»	»	1229
43.	— 1 lambsfóður ..... á	69	91	»	»	1398
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1046	04	872
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			637	50	531
	Eftir C. eða í ullartóvöru			1080	00	900
	Eftir D. eða í fiski			464	40	387
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			44	00	37
	En meðalverð allra landaura samantalið			3271	94	2727
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			654	39	545

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 23. febrúar 1949.

Jóhann Skaptason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. marz 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

141

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1421	87	1421	87	1185
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	183	76	1102	56	919
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	195	55	1173	30	978
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	169	44	1355	52	1130
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	159	00	1908	00	1590
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	148	75	1190	00	992
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	102	50	1025	00	854
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	880	00	880	00	733
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	719	37	959	16	799
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	10	372	00	310
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	42	290	40	242
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	13	96	1675	20	1396
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	5	14	616	80	514
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	8	35	1503	00	1252
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	89	00	534	00	445
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	317	14	1902	84	1585
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

141

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	19	60	294	00	245
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	13	50	54	00	45
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	11	30	67	80	56
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	9	33	55	98	47
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	142	86	857	16	714
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	70	00	»	»	1400
43.	— 1 lambsfóður ..... á	87	31	»	»	1746
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1223	97	1020
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			738	60	615
	Eftir C. eða í ullartóvöru			1503	00	1252
	Eftir D. eða í fiski			1218	42	1015
	Eftir E. eða í lýsi			294	00	245
	Eftir F. eða í skinnavöru			59	26	49
	En meðalverð allra landaura samantalið			5037	25	4196
	og skipt með 6 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			839	54	699

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu og -kaupstaðar, 12. janúar 1949.

Jóh. Gunnar Ólafsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. marz 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

142

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1662	50	1662	50	1385
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, lcðnar og lembdar, í fard. hver á	204	38	1226	28	1022
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	160	75	1286	00	1072
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	82	50	825	00	687
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	757	14	757	14	631
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	535	71	714	28	595
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	50	420	00	350
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	31	277	20	231
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	13	09	1570	80	1309
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	4	21	505	20	421
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	- 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

142

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	13	63	54	52	45
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	13	00	78	00	67
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	14	00	84	00	70
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	0	93	223	20	186
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	121	07	726	42	605
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	65	50	»	»	1310
43.	— 1 lambsfóður ..... á	89	38	»	»	1788
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1078	53	899
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			693	30	578
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			109	93	92
	En meðalverð allra landaura samantalið			1881	76	1569
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			627	25	523

Skrifstofu Strandasýslu, 12. apríl 1949.

Jóh. Salberg Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 20. apríl 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

143

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1976	47	1976	47	1647
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	197	71	1186	26	989
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	160	71	1928	52	1607
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	168	59	1348	72	1124
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	98	31	983	10	819
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	841	18	841	18	701
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	631	18	841	57	701
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	32	398	40	332
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	54	304	80	254
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	93	1551	60	1293
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	63	435	60	363
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	103	75	622	50	519
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	242	50	1455	00	1212
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

143

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	16	47	65	88	55
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	14	90	89	40	74
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	12	20	73	20	61
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	09	261	60	218
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	78	00	»	»	1560
43.	— 1 lambsfóður ..... á	79	35	»	»	1587
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1300	83	1084
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			672	60	560
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1038	75	865
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			122	52	102
	En meðalverð allra landaura samantalið			3134	70	2611
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			783	67	653

Skrifstofu Húnavatnssýslu, 24. marz 1949.

Guðbr. Ísberg.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. apríl 1949.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

144

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu og Sauðárkrókskaupstað

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1460	00	1460	00	1217
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	167	67	1006	02	838
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	114	64	1375	68	1146
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	130	20	1041	60	868
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	66	33	663	30	553
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	843	66	843	66	703
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	612	67	816	89	681
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	18	381	60	318
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	30	276	00	230
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	11	87	1424	40	1187
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	67	440	40	367
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	237	50	1425	00	1187
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

144

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	12	60	50	40	42
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	10	80	64	80	54
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	8	90	53	40	44
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	52	364	80	304
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	72	36	»	»	1447
43.	1 lambsfóður ..... á	75	00	»	»	1500
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1029	59	858
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			630	60	525
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1425	00	1187
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			133	35	111
	En meðalverð allra landaura samantalið			3218	54	2681
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			804	63	670

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 28. marz 1949.

Sigurður Sigurðsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 1. apríl 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

145

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu, Akureyrar-, Siglufjarðar- og Ólafsfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1839	29	1839	29	1533
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	172	79	1036	74	864
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	140	00	1680	00	1400
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	156	07	1248	56	1040
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	82	69	826	90	689
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1032	14	1032	14	860
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	801	79	1069	08	891
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	56	427	20	356
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	3	06	367	20	306
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	14	11	1693	20	1411
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	4	77	572	40	477
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	131	75	790	50	659
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	231	43	1388	58	1157
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

145

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	17	43	261	45	218
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	18	71	74	84	62
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	18	80	112	80	94
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	13	50	81	00	67
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	34	321	60	268
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	74	09	»	»	1482
43.	— 1 lambsfóður ..... á	83	57	»	»	1671
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1247	52	1040
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			765	00	637
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1089	54	908
	Eftir E. eða í lýsi			261	45	218
	Eftir F. eða í skinnavöru			147	56	123
	En meðalverð allra landaura samantalið			3511	07	2926
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			702	21	585

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, 4. apríl 1949.

F. Skarphéðinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. apríl 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

146

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1949 til jafnlengdar 1950.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	1676	66	1676	66	1397
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	196	79	1180	56	984
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	152	92	1835	04	1529
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	155	38	1243	04	1036
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	115	28	1152	80	961
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1128	95	1128	95	941
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	845	83	1127	77	940
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	3	67	440	40	367
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	2	86	343	20	286
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	12	94	1552	80	1294
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	3	98	477	60	398
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	14	57	87	42	73
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	126	50	759	00	632
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	73	17	»	»	1463
43.	— 1 lambsfóður ..... á	70	47	»	»	1409
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1334	97	1113
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			703	50	586
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			87	42	73
	En meðalverð allra landaura samantalið			2125	89	1772
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			708	63	591

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 31. marz 1949.

Júl. Havsteen.

Framanritað verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 20. apríl 1949.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

147

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Guttormslegats árið 1948.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	2000.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	22544.17	
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	3631.59	
			kr. 28175.76
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	75.00	
b. — innstæða í Söfnunarsjóði	—	1082.11	
c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	160.90	
			— 1318.01
			Kr. 29493.77

Gjöld:

Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1000.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	23626.28	
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	4867.49	
			kr. 29493.77
			Kr. 29493.77

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 19. janúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson.

148

2. febr.

AUGLÝSING

um notkun heimildar laga nr. 92/1948 [Almannatryggingar].

1. gr.

Ríkisstjórnin hefur ákveðið, að notaðar verði heimildir þær, sem henni eru veittar í lögum nr. 92 29. des. 1948, um viðauka við lög nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar.

2. gr.

Ákvæði þessi gilda til ársloka 1949.

Félagsmálaráðuneytið, 2. febrúar 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Lög um innflutningsbann á niðursoðinni mjólk og þurrmjólk, undirskrifuð af forsetanum 22. júlí 1949, nr. 88.

Auglýsing varðandi ferðalög milli Íslands og Saar, undirskrifuð af utanríkisráðherra 28. ágúst 1949, nr. 89.

Auglýsing um samning milli Íslands og alþjóðaflugmálastofnunarinnar varðandi flugþjónustu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 20. maí 1949, nr. 90.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 56 7. maí 1946, um breyting á lögum nr. 80 7. sept. 1942, um kosningar til Alþingis, undirskrifuð af forsetanum 21. september 1949, nr. 91.

Bráðabirðgalög um breyting á lögum nr. 51/1940, um gengisskráningu og ráðstafanir í því sambandi, undirskrifuð af forsetanum 21. september 1949, nr. 92.

Bráðabirgðalög um viðauka við lög nr. 15 8. marz 1948, um innflutning búfjár, undirskrifuð af forsetanum 4. ágúst 1949, nr. 93.

Tilskipun um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóvember 1903, skuli einnig ná til Hollands, undirskrifuð af forsetanum 21. september 1949, nr. 94.

Auglýsing um fullgildingu alþjóðasamnings um ráðstafanir gegn hópmorðum, undirskrifuð af utanríkisráðherra 27. september 1949, nr. 95.

Auglýsing um fullgildingu Norður-Atlantshafssamningsins, undirskrifuð af utanríkisráðherra 11. október 1949, nr. 96.

Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands, nr. 47 frá 30. júní 1942, undirskrifuð af skrifstofustjóra menntamálaráðuneytisins 21. september 1949, nr. 97.

Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumannnsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, **um flutning þingstaðar.** **149** 26. sept.

Samkvæmt tillögu yðar, herra sýslumaður, í bréfi, dags. 19. þ. m., og ósk hreppsnefndarinnar í Andakílshreppi, veitir ráðuneytið hér með samþykki sitt til þess, að þingstaður hreppsins verði fluttur frá Hvítárvöllum að félagsheimilinu Brún í landi jarðarinnar Varmalækjar, enda annist hreppsnefndin um, að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt húsnæði til þinghaldanna.

Þetta er yður hér með til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, **um flutning þingstaðar.** **150** 27. sept.

Samkvæmt tillögu yðar, herra sýslumaður, í bréfi, dags. 20. þ. m., og ósk hreppsnefndar Kjósarhrepps veitir ráðuneytið hér með samþykki sitt til þess að þingstaður hreppsins verði fluttur frá Reynivöllum í barnaskólahúsið Ásgarð í Kjós, enda annist hreppsnefndin að jafnaði verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hér með til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

31. dag októbermánaðar 1949. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

151
30. maí

AUGLÝSING

um blöndun undanrennudufts í brauð og aðrar brauðgerðarvörur.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 13. janúar 1938 og ákvæðum í reglugerð frá 25. maí 1949, um blöndun undanrennudufts í brauð og aðrar brauðgerðarvörur, er frá 1. júní 1949 skylt að blanda íslenzku undanrennudufti í öll brauð, sem bökuð eru eingöngu eða aðallega úr hveiti, svo sem heilheitibrauð, franskbrauð, kringlur, skonrok og tvíbökur.

Sömuleiðis í kökutegundirnar: jólakaka, sódakaka, vínarbrauð og aðrar þær kökutegundir sem bakaðar eru úr vínarbrauðsdeigi, enn fremur í allar tegundir af kexi.

Magn af þurrmjólkurdufti, sem blandað er í brauð, kökur og kex, skal nema að minnsta kosti 6% af þurrefni þessara brauðgerðarvara.

Í allt hrökkbrauð, sem bakað er úr rúgi, hveiti eða höfrum, og annað brauð, sem bakað er með svipuðum hætti, skal blanda svo miklu af íslenzku undanrennudufti, að í þurrefni brauðsins séu að minnsta kosti 10% af undanrennudufti.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. maí 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

152
2. sept.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 129 21. desember 1944, um útvarpsrekstur ríkisins.

1. gr.

32. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Heimilt er útvarpsstjóra, hvenær sem er eftir 1. maí að gera ráðstafanir til þess að láta taka úr notkun og setja undir innsigli ríkisútvarpsins viðtæki þeirra útvarpsnotenda, sem ekki hafa greitt afnotagjöld sín fyrir þann tíma. Er þá útvarpsnotanda óheimilt að rjúfa innsiglið og taka viðtækið eða önnur viðtæki í notkun, nema leyfi ríkisútvarpsins eða umboðsmanns þess komi til.

Mönnum þeim, sem eru í þjónustu ríkisútvarpsins þessara erinda, skal heimilt að fara tálmunarlaust um lönd manna og hús, enda fari þeir ekki um híbýli manna á helgum dögum og ekki fyrir kl. 8 að morgni né eftir kl. 10 að kvöldi virka daga.

2. gr.

33. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Nú er afnotagjald af útvarpi ekki greitt innan mánaðar frá því er það fellur í gjalddaga, og getur þá útvarpsstjóri snúið sér til innheimtumanna ríkissjóðs með beiðni um, að gjaldið verði tekið lögtaki samkv. lögum.

3. gr.

34. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Þegar útvarpsstjóra þykir ástæða til, gefur hann út fyrirmæli til póstmeistara, póstafgreiðslumanna og annarra innheimtumanna ríkisútvarpsins um að þeim sé

heimilt að taka úr notkun og setja undir innsigli ríkisútvarpsins viðtæki þeirra manna, sem ekki greiða afnotagjöld sín á tilskildum tíma, sbr. 32. gr. **152** 2. sept.

Samtímis þeim fyrirmælum birtir útvarpsstjóri í útvarpi og blöðum auglýsingu um þessar ráðstafanir, og er innheimtumönnum heimilt að láta þær koma til framkvæmda að 8 dögum liðnum frá birtingu auglýsingarinnar.

Til þess að standast kostnað, sem því er samfara að innsigla viðtæki, skal eigandi tækisins greiða sérstakt gjald, er ákveðst 10% af afnotagjaldi á hverjum tíma.

4. gr.

35. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Nú greiðir útvarpsnotandi gjald sitt, eftir að viðtæki hans hefur verið innsiglað, og skal þá, svo fljótt sem við verður komið, taka viðtækið undan innsigli og setja það aftur í notkun, enda hafi tækiseigandi þá greitt hið áskilda innsiglunargjald.

Nú falla niður útvarpsnot vegna innsiglunar viðtækis af framangreindum ástæðum, og er þá útvarpsnotandi eigi að síður gjaldskyldur þann tíma, sem tæki hans hefur verið undir innsigli vegna vanskila frá hans hendi.

Rjúfi útvarpsnotandi innsigli ríkisútvarpsins, varðar það refsingu samkv. refsiákvæðum laga um útvarpsrekstur ríkisins, nr. 68 28. desember 1934, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 68/1934, um útvarpsrekstur ríkisins, sbr. lög nr. 64/ 1939 og lög nr. 25/1943, um breyting á þeim lögum, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 2. september 1949.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

REGLUR

153 6. sept.

um laun skipaskoðunarmanna ríkisins.

Samkvæmt 64. gr. laga nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, eru hér með settar eftirfarandi reglur um laun fyrir skoðun á skipum, sem framkvæmd er af hinum lögskipuðu skipaskoðunarmönnum, sem ekki taka föst laun úr ríkissjóði.

1. gr.

Fyrir skoðun á skipi eða opnum bát greiðir lögreglustjóri f. h. ríkissjóðs laun svo sem hér segir til skipaskoðunarmanna, er hann hefur fengið vottorð um, að skoðunin hafi farið fram:

A. Fyrir opinn bát án vélar ..... kr. 4.00
B. Fyrir opinn bát með vél ..... — 6.00
C. Skip með þilfari, sem ganga fyrir vélafli:

	Á rúmlest kr.	Minnsta gjald kr.
Minni en 15 rúmlestir		20.00
15— 30 rúmlestir	1.20	25.00
30— 50 —	1.00	36.00
50— 100 —	0.80	50.00

153
6. sept.

	Á rúmlest kr.	Minnsta gjald kr.
100— 150 rúmlestir	0.70	80.00
150— 200 —	0.60	105.00
200— 400 —	0.50	120.00
400— 800 —	0.35	200.00
800—1200 —	0.25	280.00
1200—1600 —	0.20	300.00
1600—2000 —	0.18	320.00
2000 rúmlestir og þar yfir	0.10	360.00

Fyrir almenna aukaskoðun á skipum þeim, sem um ræðir í 1. gr. C, skal greiða 75% skoðunargjaldsins.

D. Ef svo ber undir, að einhver hluti aðalskoðunar eða aukaskoðunar af einhverjum ástæðum getur ekki farið fram á sama stað eða um leið og aðal- eða aukaskoðun fer fram, skal skipta gjaldinu þannig:
Fyrir skoðun á bolnum ⅝ hlutar skoðunargjaldsins
Fyrir skoðun á vélinni ⅜ hlutar skoðunargjaldsins.
Fyrir skoðun á búnaðinum ⅜ hlutar skoðunargjaldsins.

Fyrir skoðun á skrúfuöxli, botnlokum o. fl., ef sú skoðun ekki fer fram um leið og vélaskoðunin, skal greiða ⅛ hluta skoðunargjaldsins að auki.

Þegar botnskoðun er gerð á skipi, skal sú skoðun vera fullnaðarskoðun á bolnum í það skiptið og gjaldið eins og áður segir.

E. Fyrir skoðun á eimkatli:

Þegar vélarnar eru minni en 100 indiceruð hestöfl	kr. 25.00
— — — 100— 200 — —	— 30.00
— — — 200— 400 — —	— 60.00
— — — 400— 800 — —	— 75.00
— — — 800—1200 — —	— 90.00
— — — 1200 og þar yfir — —	— 120.00

Flokkuð skip skulu skoðuð af einum skipaskoðunarmanni, er skoðar björgunartæki og allan útbúnað skipsins, eldvarnir, vistarverur og forðageymslur.

Séu tveir katlar í sama skipi, skal greiða hálft gjald fyrir síðari ketilinn, ef báðir katlarnir eru skoðaðir í sömu ferð skoðunarmannsins, annars fullt gjald.

Nú er skoðunarmaður kvaddur til að skoða skip, en ekki er hægt að byrja á skoðuninni af ástæðum, sem eru skoðunarmanninum óviðkomandi, og greiðir þá útgerðarmaður hálft skoðunargjald, ásamt ferðakostnaði, sé um hann að ræða. Þó greiði útgerðarmaður ekki ferðakostnað, hafi skipaskoðunarmaður framkvæmt skoðun á öðru skipi í sömu ferð.

Þurfi skoðunarmaður að fara fleiri en tvær ferðir til að skoða sama skip eða hluta þess, skal útgerðarmaður greiða kr. 8.00 fyrir hverja ferð fram yfir tvær, og ferðakostnað, sé um hann að ræða.

Fyrir flokkuð skip er gjaldið helmingi minna en tekið er fram í C-lið, haldi skipið flokki, er skoðun fer fram.

Fyrir fyrstu skoðun á nýsmíðuðu skipi, hvort heldur það er smíðað hér á landi eða erlendis, eða skipi innfluttu frá útlöndum, skal greiða gjald samkvæmt C-lið, að viðbættum 50%, og skiptir þá ekki máli, hvort skipið er í flokki hjá viðurkenndu flokkunarfélagi eða ekki.

Sé skip aðeins skoðað að nokkru leyti, eða einstakir hlutar þess, greiðist gjaldið að tiltölu, og ákveður skipaskoðunarstjóri þá gjaldið eftir ástæðum.

Skipaskoðunarmenn skulu fá ferðakostnað sinn endurgreiddan eftir reikningi, er skipaskoðunarstjóri samþykkir. Ríkissjóður greiðir þennan kostnað. **153** 6. sept.

2. gr.

Fyrir skoðun og mælingu á skipi til ákvörðunar á hleðslumerkjum þess, skal greiða skoðunarmanni ⅓ hluta gjalds þess, sem ákveðið er í 58. gr. laga nr. 68/1947, um eftirlit með skipum.

3. gr.

Fyrir eftirlit með smíði tréskipa og óflokkaðra stálskipa skal ⅓ hluti gjaldsins, eins og það er ákveðið í 55. gr. l. nr. 68/1947, renna í ríkissjóð, en ⅔ hlutar til þess manns, sem eftirlitið hefur, en taki hann laun úr ríkissjóði, rennur allt gjaldið í ríkissjóð.

4. gr.

Á ofangreind gjöld skal greiða verðlagsuppbót, eins og hún er ákveðin með lögum, þar til öðruvísi verður ákveðið.

5. gr.

Með reglum þessum eru reglur nr. 13 frá 15. janúar 1948, um laun skipaskoðunarmanna ríkisins, numin úr gildi.

Reglur þessar öðlast gildi þegar í stað og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 6. september 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

154 6. sept.

um breyting á reglugerð um breyting á reglum, um starfrækslu og starfsmenn landsímans, frá 30. júlí 1945.

1. gr.

a-liður 3. gr. orðist þannig:

Þar sem þjónustunni er skipað í vaktir, sbr. c-lið 19. gr., og þjónustan nær fram yfir kl. 13.00, svo og hjá þeim, sem koma undir a-, b- og d-liði sömu greinar, skal matmálstíminn vera 1 klst. og falla á tímabilið kl. 11—15, enda telst matmálstími þessi ekki til vinnutímans.

2. gr.

Reglugerð þessi gildir frá 15. september 1949.

Samgöngumálaráðherrann, 6. september 1949.

Emil Jónsson.

Guðmundur Hlíðdal.

155
8. sept.

REGLUGERÐ
um kjötmat og fleira.

I. KAFLI
Um sláturhús og frystihús.

1. gr.

Sláturfénaði, sem slátra á í því augnamiði að flytja kjötið nýtt, fryst, saltað eða á annan hátt verkað á erlendan markað eða til sölu og neyzlu innanlands, í kjötbúðum og öðrum opinberum sölustöðum, skal slátra í löggiltum sláturhúsum, og má kæling, frysting og geymsla sláturfjárafurðanna aðeins fara fram í löggiltum frystihúsum. Sé um söltun afurðanna að ræða skulu þau hús einnig löggilt.

2. gr.

Atvinnumálaráðuneytið löggildir sláturhús, frystihús og söltunarhús, að fengnum meðmælum frá yfirdýralækni og hlutaðeigandi héraðsdýralækni, ef húsin eru að þeirra dómi svo fullkomin að gerð og öllum útbúnaði, að hægt sé þess vegna að fullnægja nauðsynlegum heilbrigðis- og hreinlætiskröfum, svo og, að viðunandi aðstaða og áhöld þar að lútandi séu fyrir hendi, samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar og fyrirmælum hlutaðeigandi dýralæknis.

3. gr.

Við sláturhúsið skal vera hreinleg og góð aðstaða við móttökudyr. Þar skal vera hæfilega stórt yfirbyggt hús — fjárrétt — með góðri loftræstingu og hreinlegu gólfi — helzt grindagólf.

4. gr.

Gólf sláturhússins skal vera úr steinsteypu og æskilegast að veggir séu það einnig. Gólf og veggir skulu vera sem sléttastir, svo að óhreinindi nái ekki að safnast þar fyrir. Séu veggirnir byggðir úr öðru efni, svo sem trégrind og járni, skal grindin að innanverðu þiljuð sléttu, þéttu efni, svo að auðvelt sé að halda þeim hreinum. Þil og grindur úr tré skulu vera úr hefluðum viði, enn fremur borð, fláningarbekkir og slík áhöld, sem nauðsynleg eru við slátrunarstarfið. Þak hússins skal vera öruggt fyrir regni, svo og veggir, gluggar og loftrásir. Svo skal um búa, að sandfok og annað ryk komizt ekki inn í sláturhúsið.

Allir innveggir sláturhússins skulu vera máladir eða kalkaðir, enn fremur þil, grindur og áhöld eftir því sem við á, og skulu slíkar hreinlætisaðgerðir fara fram fyrir sláturtíð á hverju hausti. Vélar, verkfæri og ílát, sem eru notuð við slátrunina, skulu vera hreinleg og í góðu ásigkomulagi. Umráðamönnum sláturhúsanna ber að sjá um, að þeim sé jafnan haldið vel hreinum og að umgengni öll sé í góðu lagi.

5. gr.

Í sláturhúsinu skal ætíð vera greiður aðgangur að hreinu, köldu vatni, og enn fremur heitu vatni til þeirra nota, sem nauðsynlegt er. Fullkomið frárennsli skal vera frá húsinu, gólfið lítið eitt hallandi að niðurfalli, svo að vatn og blóð standi ekki á gólfinu. Ef unnt er skal vatn seytla um gólf í blóðklefa og slátrunarsal. Auðvelt skal vera að halda húsunum hreinum og loftræsting vera í góðu lagi. Húsin skulu vera björt, og haga skal gluggaskipan og ljósaútbúnaði þannig, að sem beztum notum komi við vinnuna.

6. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera salerni, helzt vatnssalerni, svo mörg sem þurfa þykir, snyrtiherbergi með heitu og köldu vatni og upphituð matstofa fyrir starfsfólk. Í fláningarklefa skal vera aðstaða fyrir starfsfólk að þvo sér um hendur o. þ. u. l.

Eigi skal vera innangengt úr vinnustöðvum sláturhússins í salerni, og sé ekki um vatnssalerni að ræða skulu þau vera í hæfilegri fjarlægð frá húsinu.

7. gr.

Hver sá, sem stjórnar sláturhúsi og ræður fólk til sláturstarfa, skal gæta þess, að starfsfólkið sé eigi haldið næmum sjúkdómum, svo sem smitandi berklum, taugaveiki, næmri hálsbólgu, slæmum húðkvillum og hafi ekki igerðir á höndum og handleggjum. Skal leita úrskurðar hlutaðeigandi héraðslæknis um heilsufar starfsfólks, ef ástæða þykir til.

Stjórnandi sláturhúss skal tilkynna héraðslækni án tafar, ef starfsmaður veikist og grunur leikur á, að um næman sjúkdóm sé að ræða.

8. gr.

Starfsfólk skal gæta fyllsta hreinlætis við öll sláturstörf og vinnu í sláturhúsum. Það skal klætt heppilegum og hreinlegum vinnufötum, sem auðvelt er að þvo, og skipta um svo oft, að sómasamlegs hreinlætis sé gætt.

Starfsfólk skal þvo hendur og handleggi áður en vinna hefst í hvert sinn, svo og er það hefur notað salerni.

Slátrarar og fláningarmenn skulu sérstaklega gæta þess, að halda höndum og handleggjum hreinum við starf sitt með iðulegum handþvotti. Þeir mega ekki halda sláturhnífum í munni sér við vinnu.

Bannað er að hrækja á gólf í sláturhúsum. Hundum og köttum skal varnað að komast inn í sláturhús og óviðkomandi fólki skal bannaður aðgangur.

9. gr.

Sláturhúsið skal vera svo rúmgott, að auðvelt sé að vinna hvert verk á hagkvæman hátt.

Aðalvinnustöðvar hússins skulu vera:

1. Banaklefi, þar sem aflífun er eingöngu framkvæmd.
2. Blóðklefi, þar sem skurður og blæðing fer fram á borði eða upphækkuðum palli. Á milli banaklefa og blóðklefa skal vera lokað með rennihurð, og svo um búið, að skepnunni, sem aflífuð er, sé byrgð öll útsýn úr klefanum.
3. Slátrunarsalur, þar sem sláturdýr eru gerð til. Þar fer fram þvottur á kjötinu.
4. Kjötsalur. Þar fer fram snyrting kjötsins og kæling þess.

   Kjötsalurinn skal vera aðskilinn frá slátrunarsal. Hann skal vera sem svalastur og loftræstingu hagað með tilliti til þess.

   Þess skal stranglega gætt, að um kjötsal sé enginn umgangur annar en sá, sem nauðsynlegur er fyrir það starfsfólk, sem þar vinnur. Þar skal gætt hins ýtrasta hreinlætis og starfsfólk klætt hvítum hlífðarfötum.

   Kjötkropparnir skulu hengdir á hækiljárn og rennibrautir í hæfilegri hæð.
5. Sérstakur klefi fyrir hreinsun og þvott á innyflum, sem skal svo settur, að eigi berist þaðan óþefur og óhreinindi, er áhrif geti haft á kjötið.

   Kæling innyfla skal þó fara fram á öðrum loftgóðum stað, á grindum eða borðum, sem vatn og blóð getur runnið af.

155 10. gr.

8. sept. Ráðherra getur, samkvæmt 2. gr. laga nr. 5 22. febrúar 1949, um kjötmat o. fl., veitt undanþágu frá ákvæðum 9. gr., þar sem brýn nauðsyn krefur, ef yfirdýralæknir eða hlutaðeigandi héraðsdýralæknir telur, að slátrun geti tekizt þar á viðunandi hátt. Undanþágan gildir þó ekki nema þann tíma, sem nauðsynlegur er til úrbóta.

11. gr.

Við hvert sláturhús skal vera aðstaða til þess að kæla skinn og gærur í yfirbyggðu skýli, áður en söltun eða flutningur á þeim fer fram. Hús það, sem gærur og skinn eru söltuð í, verður að vera það vandað, að vatn geti ekki runnið inn í það, og niðurföll skulu vera á gólfi til þess að taka á móti saltpækli.

12. gr.

Frystihús, sem sláturfjárafurðir eru frystar í til útflutnings eða sölu innanlands og löggilt eru samkvæmt 1. gr., eiga að vera þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum og lausum við myglusveppi og önnur óhreinindi. Veggir, gólf og loft skal vera vel einangrað og dyraumbúnaður vel þéttur og öruggur. Ljósaútbúnaði skal þannig fyrir komið í húsunum, að hann valdi sem minnstum áhrifum á hitastig í þeim.

13. gr.

Frystihúsin skulu vera með frystivélum, er hafi nægilega kæliorku, miðað við einangrun, vörumagn og stærð húsanna. Í hverju frystihúsi skal fyrir það byggt að afurðirnar taki í sig neina þá lykt eða bragð, sem spillt geti vörunni.

14. gr.

Frystihúsinu skal skipt í þrennt: Forkæli, frysti og geymslu. Í forkæli skal kjötið hengt upp og kælt fyrir frystingu, og skal hitastig þar vera sem næst 0° til ÷ 2° C. Forkælir skal vera það stór, að hann rúmi dagsslátrun eins og hún er á hverjum stað, eða það magn af henni, sem ætlað er til frystingar. Í frystiklefa skal kjötið hengt upp og fer þar fram frysting við eigi minna frost en ÷ 20° C. Stærð frystiklefans miðast við það, að hann rúmi dagsslátrun eða það magn af henni, sem skal frysta.

Í geymslurúmi skal frostið ekki vera minna en ÷ 15° C., og er áríðandi að það haldizt sem jafnast þann tíma, sem kjötið er geymt. Grindur eða listar skulu vera við gólf og útveggi til að forðast skemmdir á vörunni vegna hitabreytinga.

15. gr.

Kjöt og slátur má eigi hraðfrysta í öðrum frystihúsum en þeim, sem löggilt eru til þess eða starfrækt sem fullkomin hraðfyrstihús til frystingar á fiski til útflutnings. Um hraðfrystingu og geymslu á kjötinu skulu gilda sömu reglur og gilda um hraðfrystingu og geymslu á fiski til útflutnings.

Um vinnuaðstöðu við verkun kjötsins til frystingar, hraðfrystingu og geymslu þess, skulu gilda sömu reglur og um fisk, sem verkaður er og frystur á þennan hátt til útflutnings

Brytjun kjötsins og pökkun skal framkvæmd í sérstökum vinnuklefa, en sé klefinn á öðrum tímum en þeim, sem hraðfrysting kjöts fer fram í frystihúsinu, notaður við verkun á öðrum matvörum, svo sem fiski eða garðávöxtum, skal hann gerður vandlega hreinn áður en verkun kjötsins hefst í klefanum.

Kjöt, sem brytjað er til hraðfrystingar, skal pakkað og fryst án tafar. Ef not- 155
aðar eru umbúðir úr pergamenti eða öðru óloftþéttu efni, skulu pakkarnir ishúð- 8. sept.
aðir að lokinni frystingu.

Umbúðir um hraðfryst kjöt skulu greinilega merktar einkennismerki hlutaðeigandi frystihúss, og hvaða kjöt er í pökkunum, svo og hvenær kjötið er fryst.

Ef aðrar vörur eru geymdar í hraðfrystihúsinu, skal kjötið geymt í sérstökum klefa, svo tryggt sé að það spillist ekki af lykt eða við önnur áhrif frá þeim.

16. gr.

Söltun á kjöti skal fara fram í sérstökum klefa. Tunnur með saltkjöti skulu helzt geymdar í yfirbyggðu köldu skýli, en sé þess eigi kostur, í forsælu og varðar fyrir skini sólar.

17. gr.

Við flutning á kjöti úr sláturhúsi til sölustaða eða í aðrar geymslur skal gæta fyllsta hreinlætis. Flutningstæki skulu vera hreinleg og eigi má flytja kjöt óvarið á opnum vögnum. Á flutningatækjum, sem kjöt er flutt með, má eigi samtímis flytja aðrar vörur, sem með óhreinindum eða lykt geta spillt kjötinu. Ákvæði þessi gilda einnig um alla aðra flutninga á kjöti, svo sem í skip, við flutning á heimaslátruðu kjöti til kjötskoðunar eða á sölustað o. s. frv.

18. gr.

Þau ákvæði í I. kafla þessarar reglugerðar, er lúta að heilbrigði starfsfólks vinnubrögðum, umgengni og hreinlæti í sláturhúsum, skulu sérprentuð og skal hver sá, er stjórnar sláturhúsi, sjá um að slík sérprentun sé hengd upp á áberandi stöðum í húsinu.

II. KAFLI

Um heilbrigðisskoðun og merkingu kjöts.

Almenn ákvæði.

19. gr.

Hin opinbera heilbrigðisskoðun á kjöti skal framkvæmd af dýralæknum, eftir því sem aðstæður leyfa, sbr. 9. gr. laga nr. 124 1947, um dýralækna, og 7. gr. laga nr. 5 1949, um kjötmat o. fl.

1. Dýralæknar og læknar, sem framkvæma kjötskoðun, verða að hafa góða sjón og mega ekki vera haldnir smitandi berklum.
2. Trikinskoðun skal eingöngu framkvæmd af dýralæknum eða undir þeirra umsjón og ábyrgð af þar til lærðum mönnum. Yfirdýralæknir segir fyrir um hvar trikinskoðun skuli framkvæmd og á hvaða dýrum.
3. Sé nauðsynlegt að fá úr því skorið við sýklarannsókn, hvort kjöt sé hæft til manneldis, má senda sýnishorn af kjötinu til rannsóknar á Rannsóknarstofu háskólans í meinafræði, er framkvæmir hana gegn hæfilegri þóknun.
4. Skylt er dýralæknum og læknum, sem framkvæma kjötskoðun, að hlíta þeim reglum, sem hér eru settar.

Skoðun lifandi sláturfénaðar.

20. gr.

Aðalhlutverk kjötskoðunar er að verja heilbrigði fólks gegn þeim marvíslegu hættum, sem neyzla kjöts getur haft í för með sér. En full trygging, frá heilbrigðis-

155 legu sjónarmiði séð, er því aðeins fengin, að allur sláturfénaður sé faglega skoðaður,
8. sept. ekki aðeins kjöt og innyfli eftir slátrun, heldur og sláturfénuðurinn á fæti.

1. Við skoðunina verður dýralæknirinn að leitast við að gera sér sem gleggsta grein fyrir heilsufari sláturfénaðarins og öðru, sem getur haft þýðingu við sjálfa kjötskoðunina, en einkum á hann að beina athygli sinni að því, hvort um smitandi eða septiska sjúkdóma eða eitranir geti verið að ræða.
2. Til þess að geta myndað sér skoðun eða álit um heilsufar sláturfénaðarins yfirleitt, verður dýralæknirinn að athuga:
   a. Holdafar skepnunnar.
   b. Heilsufar skepnunnar: Augnaráð, húð, háralag og ytri líkamshita.
   c. Limaburð skepnunnar, liðamót, ytri lymfukirtla og naflastæði á ungviðum.
   d. Hvort geti verið að ræða um rennsli úr munni, nösum eða skeið eða skitu.
   e. Andardrátt og júgur.

21. gr.

1. Virðist dýralækni skepna vera sjúk, verður hann að rannsaka hana nákvæmlega, mæla líkamshitann m. m. Ef ástæða þykir til, skal dýralæknir leita upplýsinga um heilsufar skepnunnar undanfarið.
2. Sé líkamshitinn óeðlilega hár, en að áliti dýralæknis skammvinnur, skal eiganda ráðlagt að fresta slátrun skepnunnar.
3. Komist dýralæknir að þeirri niðurstöðu við skoðun á alvarlega sjúkri skepnu, að ekkert sé unnið við það að fresta slátrun, þá lætur hann slátra henni tafarlaust.
4. Hafi sláturfénaður verið rekinn langar leiðir til slátrunar, einkum í heitu veðri, eða fluttur á vögnum eða skipum, geta sjúkdómsauðkenni iðulega komið í ljós af völdum flutningsins, og ber þá að fresta slátrun um stundarsakir.
5. Skoðunin skal framkvæmd sjálfan slátrunardaginn og mega ekki líða meira en 12 klst. frá þeirri skoðun og til slátrunar.
6. Við skoðunina verður að vera góð birta (dagsbirta, rafljós eða ljós þess í gildi).
7. Dýralækni ber að hafa gát á því, að misþyrming og ómannúðleg meðferð dýra eigi sér ekki stað í sláturhúsinu.

Kjötskoðun.

22. gr.

1. Dýralæknirinn skal hafa eftirlit með því, að hreinlæti sé um hönd haft í sláturhúsinu og að kjötið óhreinkist ekki þar eða sóttmengist. Hann á sjálfur að vera hreinlátur, bæði hvað hans persónu, klæðnað og áhöld snertir. Framkoma hans öll á að vera þannig, að til fyrirmyndar sé þeim, er við slátrunina fást. Hann á að hafa hreina kyrtla til skiptanna. Hnífa og önnur áhöld, sem hann notar við skoðunina, ber honum að halda vel hreinum. Sóttmengist þau, verður að sótthreinsa þau tafarlaust eða að minnsta kosti áður en þau eru notuð á ný.
2. Dýralæknir á ekki að skera í berklahnúta eða aðrar meinsemdir, nema hann sé tilneyddur. En beri svo til, verður hann að forðast að framkvæma þá rannsókn á borðum, bekkjum eða kössum, sem starfsfólkið leggur klæðnað sinn á og áhöld, eða þar, sem heilnæmt kjöt kynni að vera lagt.
3. Dýralæknirinn á helzt að vera til staðar í sláturhúsinu dag hvern meðan á slátrun stendur, til þess að geta fylgzt með öllu og séð um, að allt sé í lagi. Að öðrum kosti er honum um megn að geta skoðað innyfli hvers skrokks fyrir sig, fram hjá honum geta og farið ýmsar yfirtroðslur og brek, sem slátrarar og annað starfsfólk kynni að hafa í frammi, jafnvel í blóra við dýralækni.
4. Kjötskoðunina á að framkvæma eftir föstum reglum og í góðri birtu, helzt við dagsbirtu.

5. Endist dagur ekki til skoðunarinnar, getur stimplun kjötsins beðið næsta dags. Þegar sérstakar ástæður eru fyrir hendi má dýralæknir einnig fresta skoðun til næsta dags. 155 8. sept.

23. gr.

Fullorðna nautgripi skal skoða þannig:

Höfuðið er skoðað fyrst og á þann hátt, að skornar eru ein eða tvær lengdarristur í innri og ytri tyggingarvöðva, allt eftir þykkt þeirra. Er þar leitað að sullum (Cysticercus bovis). Finnist einn sullur, verður að hefja leit í öllum tyggingarvöðvunum, þynd, hjarta, tungu, háls- og kviðarvöðvum að fleiri sullum. Því næst skal skoða lymphoglandulæ retropharyngeales, lymphogl. subparotideales, góm, nasir og augu.

Tungan er skoðuð, þukluð og athugað hvort ekki kunni að vera berklahnútar annars vegar eða beggja megin við hana, skorið skal í gl. tonsillaris og vélinda skoðað. Skorið er í retrofaryngeal- og submandibularkirtlana, barki og barkakýli er opnað og skoðað.

Lungun. Við lungnaskoðunina er fyrst skorið í bronkial- og mediastinalkirtlana, því næst eru lungnalapparnir nákvæmlega þuklaðir með báðum höndum og til áréttingar eru lengdar- eða þverristum lagðar í öftustu lappana.

Hjartað og *gollurshús* er opnað og skoðað að utan og innanverðu. Þindin er skoðuð frá báðum hliðum.

Lifur. Framhlið lifrarinnar er skoðuð fyrst og þá tekið til athugunar litarfar, lögun og stærð, hvort rendur eða jarkar hafi eðlilega þykkt. Í portalkirtlana á afturfleti lifrarinnar er rist.

Miltið er skoðað og þuklað, síðan eru 2—3 lengdarristur lagðar í það.

Magi og *þarmar* eru athugaðir, en ekki þykir ástæða til að opna þá, nema grunur sé vakinn um sjúklegar breytingar.

Netjan er skoðuð og rist í mesenterialkirtlana.

Legið er athugað og leghornin opnuð.

Nýrun ber að skoða og nýrnahjúpurinn er tekinn af, en ekki þykir ástæða til að rista þau í sundur, nema sjúklegar breytingar séu sjáanlegar á ytra yfirborði þeirra.

Júgrið er skoðað og þuklað og djúp rista lögð í hvorn júgurhelming. Supramammæru kirtlarnir eru ristir í sundur. Þegar innyflin hafa verið skoðuð, er skrokkurinn sjálfur skoðaður. Þá er fyrst að athuga pleura og peritoneum. Lfg. inguinalis profunda eru athugaðir og skornir í sundur. Litið er eftir bólgu í afturfóta hnjá- og hækilliðum, mörum og öðrum meiðslum á skrokknum.

Sé um berkla að ræða og 1—2 berklahnútar hafa fundizt við skoðunina, skal skoða fleiri kirtla og beinakerfi til hlítar til þess að ganga úr skugga um, hve víða þá sé að finna í líkamanum. Í vafasömum tilfellum er sýkla og smásjárrannsókn nauðsynleg.

24. gr.

Hross. Skoðun hrossskrokka fer eftir sömu reglum og nautgripaskoðunin, en þó ber að athuga sérstaklega: Hafi hrossið haft kveisu, verður að athuga meltingarfærin, hvort háræðarnar í kviðarholinu innanvert séu blóðfylltar, hvort lumbosacralkirtlarnir séu þrútnir og hæmorrhagiskir, hvort annarlegur þefur sé í kviðarholinu, hvort meðalalykt sé af kjötinu og hvort ekki séu sjáanlegir blóðinfiltrationir í bóg- og lendarvöðvum, sem merki þess, að hrossið hafa hent sér niður og velt sér.

Sé hrossið hvítt eða grátt, skal skera bóga frá, þar eð melanosarkom velur sér einkum stað undir herðablaðinu ofanvert, þá ber og að fletta vöðvunum á lærinu innanverðu frá vegna melanosarkoma.

Enn fremur ber dýralækni að athuga, hvort ekki séu æxlismyndanir á penis,

155 lymphogl. inguinales profundæ og í innri lærvöðvum, eða króníska ígerðir í regio
8. sept. inguinalis eftir geldingu.

25. gr.

Kálfar. Við kálfaskoðunina er einkum að athuga, hvort um sýkingu geti verið að ræða af völdum paracoli-, paratyfus- og colibaktería, þar sem mönnum getur stafað mikil hætta af þannig sýktu kjöti. Paracolibaxillose auðkennir sig á því, að miltið er vanalegast mjög bólgið, þarmarnir eru meir og minna stundum mjög bólgnir, degeneration í lifur, og oft eru örsmáir necrosehnútar í henni. Í lungnalöppum eru oft sjáanlegar smáar hæmorrhagiskar þéttingar og sero-fibrinösar bólgur í stærri liðum.

Paratyfus auðkennir sig á magnaðri garnabólgu, mesenterialkirtlarnir eru þrútnir, en vanalega eru litlar eða engar breytingar í öðrum líffærum.

Colibacillose, sem tekur einkum ungkálfa (í 1. vikunni) auðkennir sig á svipaðan hátt og paracolibacillose. Það er oft vanda bundið, jafnvel æfðum dýralækni, að skera úr um þessar sýkingar og skal þá taka smásjá til rannsóknar, eða senda sýnishorn á rannsóknarstofu.

26. gr.

Sauðfé. Í stórum dráttum er farið eftir sömu reglum við sauðfjárskoðun og nautgripaskoðunina. En þar eð allflest hinna viðurkenndu sláturhúsa hér á landi eru ætluð til sauðfjárslátrunar, ber dýralækni að athuga og ganga ríkt eftir því, að settum fyrirmælum um innréttingu þeirra og allan aðbúnað sé fylgt.

Við sjálfa skoðunina ber margs að gæta, því margt sjúklegt getur komið fyrir í mörgu fé. En það helzta, sem fyrir kann að bera, er þetta:

Bráðapestin. Það ber eigi sjaldan við, að bráðapestarsjúklingar séu í fjárrekstrum. Við vandlega skoðun fyrir slátrun ættu þeir ekki að fara fram hjá dýralækni, en jafnbráður sjúkdómur og pestin er, getur brotizt út á meðan féð bíður slátrunar. Ber það við, að slíkum sjúklingum sé slátrað í sláturhúsum, þótt óverjandi sé, og skrokknum rennt fram í skoðunarraðir. Sé bráðapestin á háu stigi, leggur megnan óþef af innyflum og skrokknum. Rauðir og rauðbláir flekkir og svartbláir blettir sjást á slímhúð vinstrar, garnir eru meir og minna bólgnar, lymfukirtlar bólgnir og hæmorrhagiskir, miltið er bólgið, miltpulpan meir og dökk á lit, megn lífhimnubólga, sem með hinum blóðfylltu háræðum slær brúnleitum litblæ á allt kviðholið. Gula (Ichterus) lokal og generell, leynir sér ekki vegna litarins, en sá litur á ekki og má ekki vera á sauðfjárfitu frekar en á svínsfleski. Þess ber þá og að gæta, að guli liturinn hverfur að mestu leyti við olíu- og rafljós. Er því ráðlegast að taka vara fyrir slíkum tilfellum, og skoðun er alltaf tryggust við dagsbirtu.

Lungnakvillar af ýmsu tagi eru algengir. Mest ber þó á orma-bronchopneumonium, sepicæmia hæmorrhagica og mæðiveiki. Þessum sjúkdómum fylgja iðulega samgróningar í brjóstholi, þéttingar í lungum og abscesmyndanir.

Sullir. Dýralækni ber að hafa gát á, að sullir séu, jafnóðum og fyrir kunna að koma, teknir frá og látnir í sérstök ílát, og þeim síðan brennt. Sullinn Coenurus cerebralis, sem veldur höfuðsótt eða vanka, er að finna í höfðinu, oftast framan á eða undir heilanum. Echinokokkar í lungum og lifur eru ekki fáséðir, einkum í fullorðnu fé. Netjusullurinn, Cysticercus tenuicollis, er algengur í kviðholinu, einkum á netju og lifur.

Lífhimnubólgur eru ekki fágætar, oft afleiðingar erfiðrar fæðingar, fósturláts, rotnaðra hilda og magnaðrar legbólgu í því sambandi. Undirflog með gangræni og abscesmyndunum er ekki óalgengt.

Hundsbit eru tíð, einkum á hæklum og lærum. Eru sárin oft djúp með blæð-

ingum inn á milli vöðva og vöðvaþráða. Liðabólgur, beinbrot og smá og stór ör eru algeng fyrirbæri. 155 8. sept.

Harðsperra. Eftir langan og erfiðan rekstur fær sauðfé, og þá einkum feit lömb, harðsperru. Verður hennar helzt vart á skrokknum við serösar útsvitanir á bringu og undir herðablöðum. Sternalvöðvarnir eru spilltir, oft eins og blóðhlaup. Bezt er að fá úr því skorið með því að skera bóg eða bóga frá skrokknum.

27. gr.

Svín. Dýralæknir skal ávallt byrja á skoðun mesenterialkirtla (lokal miltisbruni, en einkum berklar). Sé um hænsnaberklasmitun að ræða eru hinar sjúklegu breytingar í lymfukirtlum lifrar og lungna oft engar eða svo smávægilegar og ógreinilegar, að varla verður úr því skorið, hvort um berkla sé að ræða eður eigi, en í háls- og mesenterial-kirtlunum eru breytingarnar greinilegri Því næst skal skoða milti, lifur, lungu, nýru, höfuð, hálskirtla og kropp. Við svínaskoðun ber dýralækni að hafa berkla í huga og ef grunur um þá er vakinn, skal hafin ýtarleg leit að þeim í öllum líffærum og um allan skrokkinn, því að þótt berklaveiki sé ekki algeng í svínum hér á landi, þá hafa þó komið í ljós nokkur alvarleg berklaveikistilfelli í svínum eigi alls fyrir löngu. Enn fremur skal dýralæknir veita smáblæðingum á nýrum og hjarta athygli, því að þær m. a. eru glögg auðkenni svínapestar.

Trikinskoðun. Sýnishornin eru fyrst og fremst tekin af þindarálmunum, sem næst sininni eða af þindarvöðvunum, þar sem þeir festast við rifbeinin. Þar næst er heppilegast að taka sýnishorn af tunguvöðvum og vöðvum á barkakýli. Kjötbiti á stærð við kríuegg er skorinn af vöðvunum á tilgreindum stöðum. Af þessum kjötbita eru skornar 14 smáagnir, hver þeirra á stærð við hrísgrjón. Þær eru svo flattar út á milli tveggja glerplatna (Kompressorium) og skoðaðar vandlega í þar til gerðri smásjá (Trichinoskop). Vanalega smásjá má einnig nota í þessu skyni.

Skoðun á aðfluttu kjöti.

28. gr.

Við skoðun á aðfluttu kjöti verður dýralæknir alltaf að vera á verði um það, að kjötið sé ekki af sjálfdauðum skepnum, eða sem slátrað er vegna slysfara. Óleyfilegt er að selja eða afhenda kjöt af sjálfdauðum skepnum til manneldis, í hvaða mynd sem er.

Sláturfjárafurðir, sem reynast spilltar eða sýktar, svo að hætta geti stafað af að nota þær til manneldis, eftir úrskurði kjötskoðunarlæknis, skulu þegar í stað ónýttar á þann hátt, að tryggt sé að engin hætta geti stafað af þeim.

Ekki má slátra í sláturhúsi sjúku sláturfé, er nokkur sýkningarhætta getur stafað af að áliti kjötskoðunarlæknis, nema sérstakur klefi sé til þeirra afnota einna í sláturhúsinu. Sjálfdauðar skepnur má ekki flytja inn í sláturhús, né á lóð þess, nema til komi leyfi kjötskoðunarlæknis, enda geri hann sér þá þegar ljóst, hver dauðaorsökin hafi verið, og fyrirskipi ráðstafanir samkvæmt því.

Á sjálfdauðum skepnum eru allar æðar blóðfylltar og fituvefur allur með rauðbrúnum blæ, vöðvar dökkir á lit og oft sjást serösar útsvitanir á milli þeirra.

Séu smáæðar í fituvef, einkum á hálsi, herðakambi og hrygg, blóðfylltar, bendir það vanalegast til þess, að um sjúkling sé að ræða, sem hafi verið slátrað vegna slysfara. Við nánari skoðun er athugað, hvort intercostalæðar, smáæðar í nýrmör og í grindarholi séu blóðfylltar, svangurinn er ristur í sundur til þess að athuga hvort smáæðarnar í innanverðu læri séu blóðfylltar eða hvort ekki séu smáblæðingar í band- og fituvef. Enn fremur ber að rista lendarvöðvana sundur að endilöngu til þess að sjá, hvort ekki sé um blæðingar, serösar útsvitanir eða óeðlilega lykt að ræða. Auk þessa eru allir kroppkirtlar skornir sundur og skoðaðir, bógar og innri

155 lærvöðvar skornir frá. Undir bóg og milli lærvöðva sjást oft blæðingar í band- og
8. sept. fituvef og serösar útsvitanir, þegar um sjúkar skepnur er að ræða. Hafi sjúklingurinn haft hitasótt, eru vöðvar oft dökkir, dökkrauðir með gljáandi skurðflötum. Við átöku eru vöðvarnir þvalir og af þeim leggur oft ramman þef. Að öðru leyti er aðflutt kjöt skoðað á venjulegan hátt og sem að framan er lýst.

Þegar um aðflutt og heimaslátrað kjöt er að ræða, verður að gera þá kröfu, að innyfli fylgi hverjum skrokk, að minnsta kosti lifur, milti og lungu.

Val og sending sýnishorna til sýklarannsóknar.

29. gr.

1. Til þess að gera kjötskoðunina enn öruggari, er í mörgum tilfellum nauðsynlegt að grípa til sýklarannsóknar til þess að fá úr því skorið, hvort kjötið sé hæft til manneldis.
2. Þar sem ekki eru tæki til sýklarannsóknar í sláturhúsi, verður að velja sýnishorn til sendingar á rannsóknarstofu, þannig:
   a. Óskert milti og óskert nýra.
   b. Að minnsta kosti tvo óskerta lymfukirtla.
   c. Vöðvapart (ca. 250 g) með himnum, helzt af togvöðvum ganglimanna.
   d. Sé um líffærasjúkdóm að ræða, skal senda álitlegan hluta hins sjúka líffæris ásamt tilheyrandi lymfukirtlum óskertum.
3. Sýnishornin skal taka með sótthreinsuðum áhöldum svo fljótt sem auðið er. Þau mega ekki óhreinkast og ekki vera látin í umbúðir glóðvolg. Þau skal vefja inn í þerripappír eða hreinan blaðapappír og senda í þéttum trékassa. Umbúðir úr málmi má ekki nota.
4. Til þess að forðast misgrip skal merkja sýnishornin nákvæmlega. Þeim skal og fylgja lýsing á eðli sjúkdómsins og sjúklegum breytingum, sem sjáanlegar eru.
5. Sendingunni verður að hraða svo sem auðið er.

Heilbrigðisflokkun og stimpilmerking kjöts.

30. gr.

Kjöt skal dæmt í þrjá flokka eftir heilbrigði og gæðum:

1. fl. Kjöt, óaðfinnanlegt með öllu.
2. fl. Hæft kjöt.
3. fl. Óhæft kjöt.

31. gr.

Við flokkun kjötsins skal það stimplað eða merkt þannig:

1. fl. kjöt skal merkt með jafnarma þríhyrningi og tölunni 1 innan í þríhyrningnum. Bláan kjötlit skal nota við merkingu á þessum flokki. Landbúnaðarráðherra getur ákveðið, að breyta til um merkingu á 1. fl. kjöti, sem ætlað er til útflutnings, komi fram kröfur um slíka breytingu.

2. fl. kjöt skal merkt með jafnarma þríhyrningi og tölunni 2 innan í þríhyrningnum. Svartan kjötlit skal nota við merkingu á þessum flokki.

3. fl. kjöt skal merkt með aflöngum ferhyrningi og orðinu — sjúkt — innan í ferhyrningnum. Rauðan kjötlit skal nota við merkingu á þessum flokki.

Auk þessa skal löggildingarmerki eða löggildingarnúmer sláturhússins koma fram í kjötstimplum, sem þar eru notaðir til merkingar kjöts.

Yfirdýralæknir skal gefa fyrirmæli um stærð og gerð kjötstimpla og tegundir lita, sem notaðir eru við stimplunina. Hann skal einnig gefa fyrirmæli um, hvar og hvernig stimpla skuli á skrokka og slátur o. s. frv.

Smitandi sjúkdómar. 155

8. sept.

32. gr.

Illkynjaðir smitandi sjúkdómar.

Við kjötskoðun dæmist og flokkast kjöt þannig:

1. *Rabies* (hundaæði). Kjötið óhæft af þeirri skepnu, sem bitin er.
2. *Miltisbruni* eða *miltisbrandur*. Óhæft.
3. *Snifi*. Óhæft.
4. *Mænutyfus*. Óhæft.
5. *Illkynjuð lungnabólga* í hrossum. Óhæft.
6. *Smitandi koklömun* í nautgripum. Óhæft.
7. *Illkynjuð lungnabólga* í nautgripum. Óhæft.
8. *Nautgripapest*. Óhæft.
9. *Munn- og klaufaveiki*. Óhæft.
10. *Fjárbóla*. Sé sýkin á háu stigi, dæmist kjötið óhæft, annars í 2. fl.
11. *Illkynjuð klaufaveiki* í sauðfé (Foot-rot). Á byrjunarstigi veikinnar og vægum tilfellum dæmist kjötið í 1. fl. Á hærra stigi og sé skepnan farin að láta á sjá, hvað holdafar snertir, 2. fl., en óhæft, sé hor, septicæmi eða pyæmi komið til.
12. *Svínapest*. Óhæft.

33. gr.

Aðrir smitandi sjúkdómar.

1. *Rauðsýki*. Þegar um acut rauðsýki er að ræða, dæmist kjötið óhæft. Sé hnútarosen eða endocarditis á lágu stigi má dæma kjötið í 2. fl., að fráskildum sjúkum líffærum.
2. *Influenza* í hrossum. Óhæft.
3. *Kverkaskitur* (Adenitis Equorum). 2. fl., ef hrossið er hitalaust, en óhæft, sé hiti og metastase.
4. *Septicæmia hæmorrhagica*. Óhæft í acut tilf., en 1. eða 2. fl. í chron. tilf. og ræður þá holdafar skepnunnar mestu. Lifur og lungu dæmast þó óhæf.
5. *Coryza gangrænosa bovum*. Óhæft.
6. *Bráðapest*. Óhæft.
7. *Miltisbrunaemfysem*. Óhæft.
8. *Ödema maligni*. Óhæft.
9. *Tetanus*. Óhæft.
10. *Pyæmi og septicæmi*. Óhæft.
11. *Acut naflabólga*. Óhæft.
12. *Dysenteri* og *septiskur enteritis*. Óhæft.
13. *Kálfadiarrhoe*. Óhæft.
14. *Kálfadifteritis*. Óhæft.
15. *Tuberculosis*. Óhæft, nema um mjög væga og alveg takmarkaða berkla sé að ræða, þá 1. eða 2. fl., eftir atvikum.
16. *Aktinomycose*. Óhæft, sé sýkin á háu stigi, En sé aðeins eitt líffæri eða líkamshluti sýktur, má dæma kjötið í 1. fl. eða 2. fl. eftir ástæðum. Hinir sýktu líkamspartar dæmast þó að sjálfsögðu óhæfir.
17. *Mæðiveiki*. Óhæft, ef hor eða kakexi á sér stað, annars 1. fl. eða 2. fl. Ræður þar holdafar skepnunnar, hvorn flokkinn kjötið dæmist í, en lifur og lungu óhæf.
18. *Paratuberculosis*. Óhæft, ef hor eða kakexi á sér stað, annars 1. eða 2. fl., eftir holdafari. Garnir og garnmör óhæft.
19. *Blóðmiga í nautgripum*. Óhæft. Í vægum tilfellum þó 2. fl.

155 8. sept.

Krónisk vanheilindi.

34. gr.

1. *Leukæmi* og *pseudoleukæmi*. Óhæft.
2. *Anæmi* og *hor*. Óhæft.
3. *Hydræmi*. Óhæft, þegar skepnan er horuð og með vatnssótt, annars 2. fl.
4. *Rachitis*. 1. fl., þegar holdafarið er gott. 2. fl. rýrt kjöt. Óhæft horað kjöt, ógeðslegt og með óþef.
5. *Osteomalacia*. Óhæft, þegar megurð, liðabólgur og legusár eiga sér stað, annars 2. fl.
6. *Tumores benignæ*. 1. fl., æxlin skorin frá og eyðilögð.
7. *Melanosarcom*. 1. fl., þegar um eitt lítið æxli er að ræða. Óhæft, þegar miklar æxlismyndanir eru til staðar og metastase.
8. *Karcinomatose og sarcomatose*. Í 2. fl., má dæma kjötið þó að þessar æxlismyndanir séu lítilsháttar í einu líffæri, án þess að þau hafi haft sýnileg áhrif á holdafar skepnunnar. Hið sýkta líffæli dæmist að sjálfsögðu óhæft. — Óhæft dæmist kjötið, þegar metastase og megurð er komin til.
9. *Botryomykose*. 1. eða 2. fl. eftir útbreiðslu. Sýkt líffæri og líkamshlutar óhæft.

Sjálfseitranir o. þ. h.

35. gr.

1. *Acut tympanitis*. 2. fl., sé skepnunni slátrað í byrjun veikinnar. Óhæft á seinna skeiði veikinnar og kjötið er illa útlítandi og þefillt.
2. *Krónisk indigestion* í kúm. Óhæft.
3. *Ichterus*. 1. fl., þegar gulan er staðbundin við lifur. Lifrin óhæf. 2. fl. alger gula. Lifur og nýru og þarmar óhæfir.
   Margula skrokka verður að telja óhæfa.
4. *Uræmi*. Óhæft.
5. *Hæmoglubinuri*. Óhæft.
6. *Doði*. Óhæft.

Eitranir.

36. gr.

1. *Acut eitranir*. Óhæft.
2. *Subacut eða króniskar eitranir* með sjúklegum breytingum í för með sér (líf-himnubólga, fitudegeneration o. s. frv.). Óhæft.

37. gr.

1. *Kjöt með óþef* eða óbragði af völdum sjúkdóms. Óhæft.
2. *Kjöt með óþef* eða óbragði vegna fóðrunar með fisk- eða fiskimjöli m. m. 2. fl. jafnvel óhæft, ef mikið kveður að ágallanum.
3. *Óþefur eða óbragð* vegna meðalanotkunar. Óhæft.

Líffærasjúkdómar.

38. gr.

Sjúkdómar í taugakerfinu.

1. *Acut heilabólga*. Óhæft.
2. *Krónisk heilabólga*. 1. fl. Fylgi megurð, 2. fl. eða óhæft.
3. *Suppurativ og ikorös heilabólga*. Óhæft.
4. *Mykso- og neurofibrom* á intercostal acillar-taugum o. s. frv., 1. fl., ef einstakir

hnútar eru á intercostal taugunum. Hinn sjúki taugavefur fjarlægist. Óhæft, ef mikið kveður að sýkinni. 155 8. sept.

Sjúkdómar í hjarta og æðakerfi.

39. gr.

1. *Pericarditis traumatica.* 2. fl., hafi skepnan verið hitalaus. Hjarta og gollurshús óhæft.
2. *Ulcerös endocarditis.* Óhæft.
3. *Verrucös endocarditis.* Óhæft (sjá þó rauðsýki).
4. *Kölkun í hjarta og aðalæðum.* 1. fl., en sýktir líkamspartar fjarlægjast. 2. fl., sé kölkunin víða og einnig í smærri æðum.
5. *Ormatrombose í aorta* og fleiri æðum. 2. fl. En svo stórfelldar geta truflanirnar í blóðrásinni til netju og þarma orðið að kjötið dæmist óhæft.

Sjúkdómar í lungum.

40. gr.

1. *Acut infectiös bronchopneumonia* í nautgripum. Óhæft.
2. *Subacut bronchopneumonia* í kálfum og vetrungum. Óhæft, en má þó dæma í 2. fl., ef lungnabólgan er mjög væg og ungviðið í góðum holdum.
3. *Pleuropneumonia í svínum.* 2. fl., sé sjúkdómurinn króniskur og engir metastasar, annars óhæft.
4. *Pneumonia catarrhalis* í svínum. 1. eða 2. fl., sem fer eftir því, hve alvarlegur sjúkdómurinn er. Lungu og hjarta óhæft.
5. *Aspirations-pneumonia.* Óhæft.
6. *Lungnagangræn.* Óhæft.
7. *Bronchitis.* 1. eða 2. fl. Lungun óhæf.
8. *Gamlir inniluktir necrose-hnútar* o. þ. h. 1. eða 2. fl. Lungun óhæf.

Sjúkdómar í brjósthimnu.

41. gr.

1. *Secunder brjósthimnubólga.* Dæmist eftir sjúkdóminum, sem hún stafar af.
2. *Diffus serofbrinös,* suppurativ og ikorös brjósthimnubólga. Óhæft.
3. *Samgróningur og óhrein brjósthimna.* 1. fl. Lungun óhæf.
4. *Vessasafn í brjóstholi.* 2. fl., sé holdafarið gott og enginn bjúgur. Óhæft, ef megrun og bjúgur fylgja.

Sjúkdómar í meltingarfærum.

42. gr.

1. *Acut maga- og garnakvef.* 1. fl, ef skepnan er hitalaus og engar sjúklegar breytingar sjáanlegar annars staðar, nema þroti og roði í netjukirtlum. Óhæft, ef hitasótt og megn bólga á sér stað í þörmum og milti og degeneration í líffærum.
2. *Króniskt maga- og garnakvef.* 1. eða 2. fl., sé holdafar gott eða sæmilegt, en sé kjötið magurt og þefillt, dæmist það óhæft.
3. *Krupös, difteritisk eða septisk garnabólga.* Óhæft.
4. *Kveisa og stíflur* í hrossum. 2. fl. í vægum tilfellum. Annars óhæft.
5. *Vulnus perforans* á alikálfamaga. Óhæft, komi megn lifhimnubólga til, annars 2. fl.

155
8. sept.

Sjúkdómar í lífhimnu.

43. gr.

1. *Acut lífhimnubólga.* Óhæft.
2. *Afmörkuð fibrinös lífhimnubólga.* 1. eða 2. fl.
3. *Vatnssótt.* 2. fl., sé holdafar gott og enginn bjúgur, óhæft ef megurð og bjúgur fylgja.

Sjúkdómar í lifrinni.

44. gr.

1. *Angiomæ og hæmorrhagiæ.* 1. fl., en lifrin 2. fl. eða óhæf.
2. *Cirrhose.* 1. fl., ef holdafar er gott, annars 2. fl. Lifrin óhæf.
3. *Fituinfiltration.* 1. fl. Lifrin 2. fl., eða óhæf.
4. *Necrose* og inniluktir abscessar:
   a. Acut sýking. Óhæft.
   b. Afmörkuð necrose og inniluktir abscessar. 2. fl. Lifrin óhæf.
   c. Einstakir inniluktir abscessar. 1. fl. Lifrin óhæf.
5. *Miliær og submiliær lifrarnecrose* í kálfum (paracolibacillose). Óhæft.

Sjúkdómar í þvagfærum.

41. gr.

1. *Uræmi.* Óhæft.
2. *Acut nýrnabólga.* Óhæft.
3. *Purulent nýrnabólga.* Óhæft.
4. *Pyelonefritis diphteritica* (í nautgripum). 1. fl., ef sýkin er annars vegar og holdafar gott. Nýrun óhæf. — 2. fl., ef sýkin er í báðum nýrum, en væg. Nýrun óhæf. — Óhæft dæmist kjötið, ef það er magurt og þvaglykt af því.
5. *Krónisk nýrnabólga* og *cystunýra.* 1. fl., ef holdafar er gott. Nýrun óhæf. Hafi sýkin megurð eða hor í för með sér dæmist kjötið óhæft.
6. *Blöðrubólga.* 2. fl. eða óhæft.
7. *Sprungin þvagblaðra* og urinös lífhimnubólga sem afleiðing. Óhæft.

Sjúkdómar í getnaðarfærum.

46. gr.

1. *Acut legbólga.* Óhæft.
2. *Krónisk legbólga.* Óhæft, ef kjötið er horað og graftarhroði er í leginu, annars 2. fl. eftir atvikum.
3. *Fósturlát í kúm.* 2. fl., ef kúnni er slátrað skömmu eftir fósturlátið og hún reynist hitalaus.
4. *Retentio secundinarum.* 2. fl., hafi skepnan verið skoðuð af dýralækni skömmu fyrir slátrun og hún reynzt hitalaus. Óhæft dæmist kjötið, hafi skepnan haft hitasótt af septiskum hroða í leginu.
5. *Distokia* og ófullnægjandi fæðingarhjálp. 2. fl., en hreinsa ber vel grindarholið innanvert.
6. *Invertio uteri seu ruptura uteri.* 2. fl., ef slátrun er framkvæmd skömmu eftir að legið úthverfðist eða brast í sundur. Annars óhæft.
7. *Katarrhölsk eða purulent júgurbólga.* 1. fl., ef bólgan er á lágu stigi. 2. fl., ef bólgan er á hærra stigi. Júgrið dæmist óhæft. Óhæft í septiskum tilfellum.
8. *Septisk eða gangrænös júgurbólga.* Óhæft.
9. *Gamlir necrosehnútar* og inniluktir abscessar í júgri. 1. fl. Júgrið óhæft.

Sjúkdómar í beinum, liðum og sinaskeiðum.

47. gr.

1. *Beinbrot:*
   a. Nýtt, ósóttmengað brot. 1. fl. Allt marið og spillt kjöt umhverfis brotið skal skorið frá, sem og tilheyrandi lymfueitlar.
   b. Opið og sóttmengað beinbrot. Óhæft.
2. *Tognun* um liðamót. 1. fl. Liðamótin óhæf.
3. *Pigmentation í beinum.* Óhæft, sé hún á háu stigi, annars 1. eða 2. fl.
4. *Liðabólga,* ekki infectiös. 1. fl., en hinn bólgni liður óhæfur.
5. *Liðabólga* (purulent og í mörgum liðum). Sbr. Pyæmi, 33. gr. 10.
6. *Liðabólga* í einum lið (fibrinös eða króniskt purulent).
   a. Hross: 2. fl., hafi líkamshitinn mælzt undir 39° C. fyrir slátrun, annars óhæft.
   b. Nautgripir: 2. fl., hafi líkamshitinn mælzt undir 40° C. fyrir slátrun, annars óhæft.
   c. Kálfar og svín: Óhæft, eða 2. fl., að undangenginni sýklarannsókn.

Sjúkdómar í vöðvum.

48. gr.

Vöðvadegeneration. Óhæft þegar vöðvar um allan líkamann eru spilltir. Séu aðeins einstakir vöðvar spilltir, dæmast þeir óhæfir, en skrokkurinn í 1. eða 2. fl. eftir ástæðum.

Húðsjúkdómar m. m.

49. gr.

1. *Ný sár og mör:*
   a. 1. fl., ef sárin eru ný eða gróandi og smá marblettir. Skemmdir skornar frá.
   b. 2. fl., sé um stórfelld mör að ræða.
2. *Sóttmenguð sár* og flegmone. 2. fl., hafi skepnan verið hitalaus og að undangenginni sýklarannsókn, annars dæmist kjötið óhæft.
3. *Eczem* og krónisk húðbólga á svínum. 1. fl., sé kvillinn á afmörkuðum svæðum og holdafar gott. Skemmdir partar flegnir af. 2. fl., ef mikil brögð eru að húðkvillanum. Skemmdir fjarlægist. — Óhæft dæmist kjötið, ef svínið er lítið og magurt.
4. *Herpes tonsurans.* 1. fl., ef smáir hringormablettir eru á höfðinu. Höfuðið dæmist óhæft. — Óhæft, ef hringormurinn er dreifður meir og minna um allan skrokkinn og holdafar miður gott.
5. *Sarkoptesskláði* á svínum. 1. fl., sé kláðinn aðeins á fótunum. 2. fl., sé kláðinn víðar um líkamann. Bólgnir kirtlar fjarlægist. Óhæft dæmist kjötið sé kláðinn magnaður og skepnan orðin mögur.
6. *Psoroptesskláði* á sauðfé. 1. fl., sé veikin á lágu stigi og holdafar gott. — 2. fl., þegar talsverð brögð eru að veikinni og skepnan mögur. — Óhæft, þegar veikin er á mjög háu stigi og kakexi.

Snýkjudýr innvortis.

50. gr.

1. *Cysticercus inermis.* 2. fl., þegar 1—3 alveg óvirkir sullir finnast á aðalstöðvum. Vöðvarnir, sem þeir héldu til í, óhæfir. — Óhæft dæmist kjötið, þegar einn glær og minnst 4 óvirkir sullir finnast.

155 8. sept.

2. *Cysticercus cellulosæ.* Óhæft. Finnist hinar tvær framangreindu sullategundir, skal hlutaðeigandi héraðslækni gert aðvart.
3. *Echinococcus polymorphus.* 2. fl. Líffærin óhæf, sem sullirnir eru í. Sullirnir skulu brenndir.
4. *Coenurus cerebralis.* 1. fl., sé holdafar gott. 2. fl., eigi megurð sér stað. Hausinn óhæfur.
5. *Cysticercus tenuicollis.* 1. fl., ef um fáa sulli er að ræða. Sullirnir brenndir. — 2. fl., ef mikið er um sulli í kviðarholinu og jafnvel í brjóstholi og holdafar rýrt.
6. *Tæniæ* í sauðfé. 2. fl., sé skepnan mögur, annars 1. fl.
7. *Trichina spiralis.* Óhæft.
8. *Strongylides* í öndunarfærum nautgripa, sauð- og geitfjár og svína, og í meltingarfærum nautgripa, sauð- og geitfjár. — 1. fl., ef holdafar er gott. — 2. fl., sé holdafar rýrt. — Óhæft, sé um hor að ræða. Hin sýktu líffæri óhæf.
9. *Strongylides* í sauðfjárlungum. 1. fl., ef holdafar er gott. — 2. fl., sé holdafar rýrt. — Óhæft, sé um kakexi að ræða. Lungun óhæf.
10. *Sarkosporidies.* Séu snýkjudýr þessi aðeins í afmörkuðum hluta líkamans dæmist kjötið í 2. fl., hinn sýkti líkamshluti óhæfur. — Óhæft dæmist kjötið, séu sarkosporidiar finnanlegir í vöðvum um allan líkamann.

Kjöt af fóstrum, göltum o. fl.

51. gr.

1. *Ófullburða* kálfar. Óhæft.
2. *Geithafrakjöt.* Óhæft, leggi óþef af því.
3. *Galtakjöt.* Fullorðnir geltir dæmast í 2. fl. Unggeltir dæmast í 1. fl., ef engan óþef leggur af kjötinu og ekkert óbragð sé að því við suðuprófun.

Kjöt af slösuðum og sjálfdauðum skepnum.

52. gr.

1. *Kjöt af skepnum,* sem farast af slysförum, en blæða út. 2. fl., ef kjötið er vel verkað rétt eftir slysið og vel útlítandi. Óhæft að öðrum kosti.
2. *Kjöt af skepnum,* sem deyja af sjúkdómsorsökum. Óhæft.

Kjöt spillt eftir slátrun.

53. gr.

1. *Kalkútfelling* í lungum og þind. 1. fl., en lungu og þind óhæf.
2. *Útblásið kjöt* eða útblásin lungu. Kjötið óhæft, lungun óhæf.
3. *Óhreinkað kjöt.* 2. fl., eftir að möguleg hreinsun hefur farið fram.
4. *Skemmt kjöt.* Sé rotnun komin í kjötið, dæmist það óhæft, Súrt kjöt dæmist þannig: Sé aðeins um súrt slikjulag utan á kjötinu að ræða, sem hægt er að þvo af, t. d. með sódavatni, þá má dæma kjötið í 2. fl., annars telst það óhæft.
5. *Lýsandi kjöt.* 2. fl., þegar um smáa lýsandi bletti er að ræða, sem hægt er að skafa eða flá af. Óhæft, ef skemmdin er í mjög stórum stíl.
6. *Rauðdílótt kjöt.* Hlítir sama dómi og lýsandi kjöt.
7. *Myglað kjöt.* Sé myglan eða myglublettirnir aðeins á yfirborðinu og hægt sé að skafa eða þvo þá af, dæmist kjötið í 2. fl., annars er kjötið dæmt óhæft.
8. *Kjötmaurar.* Kjötið hlítir sama dómi og lýsandi eða rauðdílótt kjöt.
9. *Kjöt með víum og maðkað kjöt.* Takist að hreinsa kjötið algerlega, má dæma það í 2. fl., annars telst það óhæft.

III. KAFLI

Um störf yfirkjötmatsmanna og kjötmatsformanns.

54. gr.

Atvinnumálaráðherra skipar fjóra yfirkjötmatsmenn og hafi hver þeirra ákveðið starfssvæði. Einn þeirra fjögra skipar ráðherra kjötmatsformann.

55. gr.

Yfirkjötmatsmenn skulu hafa sem fyllsta þekkingu á verkun og meðferð kjöts og annarra sláturfjárafurða, og kynna sér sem allra bezt allar þær breytingar, er kunna að verða á kröfum þeim, er erlendir eða innlendir neytendur og kaupendur eða umboðsmenn þeirra gera til þessara vara.

56. gr.

Yfirmatsmenn skulu leggja kapp á að fullnægt verði á viðunandi hátt þeim kröfum, sem gerðar eru til þess að slátrun, flokkun, verkun og geymsla sláturfjárafurða geti verið í sem beztu lagi, varðandi hagsmuni framleiðenda og neytenda vörunnar.

57. gr.

Yfirmatsmenn skulu líta eftir því, að heilbrigðisskoðun á kjöti og öðrum sláturfjárafurðum sé ekki framkvæmd af öðrum en þeim, sem fengið hafa löggildingu ráðuneytisins til þess starfa, samkvæmt 5. og 7. gr. laga nr. 5 1949, um kjötmat o. fl. Þá skulu yfirmatsmenn, hver í sínu umdæmi kynna sér ásigkomulag slátur- og frystihúsa og gera kvartanir við þá aðila, sem hús þessi löggilda og eftirlit þeirra annast, ef húsin að þeirra dómi uppfylla ekki þær kröfur, sem gerðar eru til slíkra húsa.

58. gr.

Yfirmatsmenn skulu, hver í sínu umdæmi, senda hlutaðeigandi lögreglustjóra tillögur sínar um, hverjir skulu skipaðir kjötmatsmenn í lögsagnarumdæmi hans. Skal vanda val þeirra eftir því, sem kostur er á. Ekki má skipa sem kjötmatsmenn forstöðumenn eða eigendur fyrirtækja, sem slátrun annast eða verzla með sláturfjárafurðir, þá sem taka slátrun í ákvæðisvinnu eða aðra menn, sem riðnir eru við kaup eða sölu vörunnar á þann hátt, að ætla megi þá hlutdræga í matinu að dómi yfirkjötmatsmanns. Nú vanrækir kjötmatsmaður starf sitt, sýnir hlutdrægni við matið eða leysir það illa af hendi á einhvern hátt, að dómi yfirkjötmatsmanns, og er yfirkjötmatsmanni þá heimilt að víkja honum frá um stundarsakir, en tilkynna skal hann hlutaðeigandi lögreglustjóra samstundis þessa ráðstöfun, sem þá víkur hinum brotlega kjötmatsmanni endanlega frá störfum og skipar annan matsmann í hans stað.

59. gr.

Yfirkjötmatsmenn skulu ferðast um umdæmi sitt eftir þörfum, einkum í sláurtíð, haustslátrun, og haga ferðum þannig, að eftirlitið komi að sem beztum notum. Þeir skulu hvarvetna líta eftir öllu því, er við kemur slátrun, verkun og geymslu sláturfjárafurða, og leiðbeina um það, sem ábótavant er. Sérstaklega ber þeim að leiðbeina kjötmatsmönnum við matið og yfirleitt að kosta kapps um að þeir verði sem færastir í starfinu. Yfirkjötmatsmaður skal skera úr ágreiningi, sem fyrir kann að koma við kjötmatið.

60. gr.

Nú verður yfirkjötmatsmaður þess vís, að einhverir sláturleyfishafar eða aðrir brjóta á móti ákvæðum kjötmatslaganna, og ber honum þá að skýra hlutaðeigandi lögreglustjóra frá því tafarlaust. Yfirkjötmatsmenn skulu hafa aðgang að slátrunar-

155 skýrslum hjá sláturleyfishöfum og einnig hjá þeim aðila, er sláturleyfin veitir. Í
8. sept. lok hvers árs skulu yfirkjötmatsmenn senda kjötmatsformanni greinargerð um slátrunina á sæðinu og starfsskýrslu. Yfirkjötmatsmaður skal, ef hann óskar að láta af störfum, leita eftir vel hæfum manni, er geti tekið við yfirkjötmatsstarfinu. Skal fráfarandi yfirkjötmatsmaður veita þeim, sem við tekur, allar þær upplýsingar, er hann getur í té látið, svo sá, er við starfinu tekur, verði sem hæfastur til að leysa það vel af hendi.

61. gr.

Yfirkjötmatsmenn skulu, áður en þeir taka til starfa, rita undir drengskaparheit um, að þeir vilji hlýta reglum þessum, og með alúð og samvizkusemi rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla í starfi þeirra. Þeir verða og að sætta sig við þær breytingar, sem gerðar kunna að verða á reglum þessum.

62. gr.

Starfssvæði hvers yfirkjötmatsmanns skal vera sem hér segir:

1. Frá Breiðamerkursandi vestur um land að Gilsfjarðarbotni.
2. Frá Gilsfjarðarbotni um Vestfirði að Bitrufjarðarbotni.
3. Frá Bitrufirði um Norðurland austur að Skjálfanda.
4. Frá Skjálfanda austur um land að Breiðamerkursandi.

63. gr.

Kjötmatsformaður skal hafa forgöngu um þau atriði, er snerta verksvið yfirkjötmatsmanna. Hann skal hafa samband við hina yfirkjötmatsmennina í því skyni, að sem fyllst samræmi sé í kjötmati og allri meðferð sláturfjárafurða. Getur hann með samþykki landbúnaðarráðherra kallað yfirkjötmatsmennina á sinn fund, þegar hann telur þess þörf vegna yfirmatsins. Kjötmatsformaður hefur heimild til, með samþykki landbúnaðarráðherra, að halda námsskeið með kjötmatsmönnum, sláturhússtjórum og slátrurum, ef það er talið nauðsynlegt.

64. gr.

Kjötmatsformaður skal, eftir því sem við verður komið, gera athugun á mati, meðferð og geymslu á kjöti og öðrum sláturfjárafurðum, frá hinum ýmsu stöðum landsins, sem ætlaðar eru til útflutnings eða til sölu á helztu markaðsstöðum innanlands. Verði kjötmatsformaður þess vís, að mat á sláturfjárafurðum sé eigi í samræmi við gildandi reglur, skal hann láta fara fram endurmat og vinna að því í samráði við viðkomandi yfirkjötmatsmann og hlutaðeigandi aðila, að slíkt þurfi ekki að endurtaka sig. Kostnað af endurmati greiði sláturleyfishafi. Nú verður kjötmatsformaður þess var, að sláturfjárafurðir hafa skemmzt við geymslu, of lítið frost, eða flutninga, og skal hann þá gera sömu aðilum aðvart. Enn fremur skal hann, ef um meiri háttar skemmdir er að ræða, gera heilbrigðisyfirvöldunum á staðnum aðvart.

Kjötmatsformaður skal, að loknu starfi ár hvert, senda landbúnaðarráðuneytinu skýrslu um störf sín og annarra yfirkjötmatsmanna á árinu.

IV. KAFLI

Um störf kjötmatsmanna, flokkun, merkingu og meðferð sláturfjárafurða.

65. gr.

Allt kjöt og slátur af sláturfénaði, sem um getur í lögum um kjötmat o. fl., sem flutt er á erlendan markað eða til sölu innanlands í kjötbúðum og öðrum opinberum sölustöðum, skal flokkað, metið og merkt eftir tegundum og gæðum af kjötmatsmönnum, sem starfa undir umsjón yfirkjötmatsmanna.

66. gr. 155

Kjötmatsmaður skal sjá um, að slátrun fari ekki fram fyrr en sláturfénaður hefur fengið hæfilega hvíld á slátrunarstað. Hann skal ganga ríkt eftir, að fláning og öll meðferð afurðanna sé sem hreinlegust og bezt, svo þær haldi sínu fulla gildi. 8. sept.

67. gr.

Að lokinni slátrun skal hreinsa burtu blóð og óhreinindi úr skrokknum. Nota skal til þess volgt vatn og þerra skrokkinn vel á eftir, enda hafi hann ekki óhreinkast við fláningu. Áður en kindaskrokkar kólna skal bregða sterkum spotta um framleggi fremst og strengja á banakringlu beggja vegna, þannig að hálsinn vísi í beina stefnu frá herðakambi, svo bógarnir þrýstist sem bezt saman. Þessi bönd má ekki taka af fyrr en eftir frystingu. Rófunni skal stungið á milli lærvöðvanna, svo hún haldist þar föst.

68. gr.

Kjötið skal hanga í kjötsal sláturhússins í 12—24 klukkustundir áður en það er sett inn í forkæli frystihúss. Skrokkarnir skulu hanga á hæklajárnum, svo þeir breyti ekki lögun. Kjötsalur skal að fullu tæmdur áður en slátrun hefst að morgni, sé hann í einu lagi, annars sá hluti salsins, sem byrjað er að hengja upp í.

69. gr.

Gæðamat skal fara fram í kjötsal sláturhúss, en ekki fyrr en kjötið hefur kólnað að verulegu leyti. Kjötmatsmaður skal um leið og hann metur, athuga hvern skrokk vandlega, svo honum sjáist ekki yfir ýmsa galla, sem á skrokknum kunna að vera, marbletti, hundsbit, bólgu vegna þreytu, óhreininda eða aðra vinnugalla o. fl., er fella kjötið í mati eða gera það ósöluhæft, séu mikil brögð að slíku. Alls þessa skal kjötmatsmaður gæta, og gera sitt ýtrasta til að halda samræmi í matinu og hafa það sem allra nákvæmast.

70. gr.

I. Dilkakjöt, sem selja á innanlands, nýtt eða fryst, eða flytja á erlendan markað, skal meta eftir gæðum í 3 flokka. Í fyrsta flokk eru látnir allir skrokkar, sem eru holdmiklir og ógallaðir að útliti. Í annan flokk skal setja miðlungsskrokka, sem þó eru allvel holdfylltir. Í þriðja flokk skal setja alla holdlitla eða magra skrokka, teljist þeir söluhæfir. Kjötið skal vegið áður en það er fryst og skipt í þyngdarflokka, sem hér segir:

	I. fl.	II. fl.	III. fl.
a. Skrokka, sem vega 12.5 kg og minna, skal merkja	6	6X	6XX
— — — 13—16 kg — —	2	2X	2XX
— — — 16.5—19 kg — —	8	8X	8XX
— — — 19.5—22.5 kg — —	4	4X	4XX
— — — 23 kg og yfir — —	T	TX	TXX

Heimilt er þó, í samráði við helztu söluaðila, að merkja eftir gæðaflokkum D I, D II og D III og sleppa þyngdarflokkuninni.

b. Dilkakjöt til söltunar skal metið gæðamati í þrjá flokka á sama hátt og kjöt til frystingar og skulu tunnur merktar D I, D II og D III.

II. Kjöt af fullorðnu og veturgömlu fé, sem selja á nýtt, fryst eða saltað, skal flokkað, metið gæðamati og merkt, sem hér segir:

a. Kjöt af sauðum og algeldum ám tveggja vetra skal merkja S I, ef skrokkarnir eru vel holdfylltir og feitir, en S II séu þeir rýrari.

b. Kjöt af geldum ám, sem eru eldri en þriggja vetra, skal merkja G I, ef skrokkarnir eru holdmiklir og vel feitir.

155 8. sept.

c. Kjöt af geldu veturgömlu fé skal merkja V I, ef skrokkarnir eru holdmiklir og vel feitir, en V II séu þeir rýrari. Rýra skrokka af veturgömlum hrútum skal setja í Æ I.

d. Kjöt af mylkum ám og rýru geldfé skal merkja Æ I, ef skrokkarnir eru sæmilega holdgóðir, en Æ II séu þeir rýrari, teljist þeir söluhæfir til neyzlu. Kjöt af holdgóðum mylkum ám, þriggja vetra og yngri, má merkja með Æ I Z.

e. Kjöt af fullorðnum hrútum, teljist það söluhæft, skal merkja H I, ef skrokkarnir eru holdgóðir, en H II séu þeir rýrari. Merkin skal setja á miða, sem bundnir séu við skrokkana, eigi að selja kjötið nýtt eða fryst, en á tunnubotna, ef um saltkjöt er að ræða, og skal þá setja framan við merkin: *Spaðsaltað* eða *Stórhöggvið*, eftir því sem við á.

Á merkimiða skal prenta læknisvottorð, undirskrifað af lækni þeim, sem skoðað hefur kjötið, en hins vegar einkamerki seljanda, ásamt flokksmerki kjötsins.

71. gr.

Ráðherra getur, ef þörf krefur, heimilað eftirfarandi merkingu á stórhöggnu kindakjöti til útflutnings:

Kjöt af lömbum, ef skrokkarnir eru þriflegir og vega 12 kg eða þar yfir: I a.

Kjöt af lömbum, ef skrokkarnir vega undir 12 kg, ef það telst útflutningshæft: I b.

Kjöt af veturgömlu fé, ef skrokkarnir vega 14 kg eða þar yfir: I c.

Kjöt af fullorðnu (að undanskildu kjöti af fullorðnum hrútum, er ekki skal tekið til útflutnings), ef skrokkarnir eru þriflegir og vega 17 kg og þar yfir: I d.

Annað kjöt af fullorðnu fé, ef það er útflutningshæft: II.

Ef nauðsyn krefur getur ráðherra ákveðið aðrar merkingar á kindakjöti en um getur í þessari grein og 70. gr., sem ætlað er til útflutnings, hvort sem um er að ræða saltkjöt eða freðkjöt.

Saltkjöt til útflutnings skal merkt þannig, að á efra helmingi tunnubotnsins standa skýrum stöfum: *Íslenzkt saltkjöt*, og þar fyrir neðan viðeigandi flokkunarmerki. Á neðri helmingi tunnubotnsins skal vera einkamerki útflytjanda, a. m. k. tveir bókstafir fyrir nafn hans og heimilisfang, nema auglýst firmamerki sé.

72. gr.

Kjöt, sem ætlað er til frystingar, skal, eftir að hafa kólnað í kjötsal sláturhúss, samanber 68. gr., hanga í forkæli 12—24 klukkustundir við 0 til ÷ 2° C. Því næst skal kjötið flutt í frystiklefa og hanga þar í 12—24 klukkustundir við minnst ÷ 20° C. Þegar frystingu er lokið skulu skrokkarnir klæddir í grisjupoka og þeim vandlega staflað í geymslurúm og skal frostið þar ekki vera minna en ÷ 15° C. Áríðandi er að frostið haldist sem jafnast meðan kjötið er geymt. Kjötmatsmenn skulu fullvissa sig um, að kjötið sé nægilega vel frosið áður en því er staflað, og fylgjast með því, að frostið í hinum einstöku klefum frystihússins sé eins og tilskilið er.

73. gr.

Við framskipun og hvers konar flutninga eða tilfærslu á nýju eða frystu kjöti, skal þess gætt, að meðhöndla það þannig, að það spillist ekki á neinn hátt eða tapi í útliti.

Ef umbúðir óhreinkast eða rifna, skal skipta um þær.

74. gr.

Þegar kjöt er saltað í tunnur skulu kjötmatsmenn sjá um, að þær tunnur, sem saltað er í, séu í góðu lagi, vel hreinar og vel bentar, og að ekkert það hafi verið í þeim áður, er haft geti áhrif á bragð kjötsins, lykt eða útlit. Þeir sjá um, að ekkert

kjöt verði látið í tunnurnar, sem ekki hefur áður verið skoðað, viðurkennt og stimplað af kjötskoðunarlækni. Kjötmatsmenn sjá um, að kjötið sé vel kælt áður en það er saltað, og hæfilega mikið af hreinu salti sé notað, eða sem næst 10 kg af salti í hver 112 kg af stórhöggnu kjöti, og um 10 kg í hver 130 kg af spaðkjöti. Í hver 112 kg af kjöti skal setja um 80 g af góðum saltpétri. Þegar kjöt er stórhöggvið skal skipta hverjum skrokk í sex hluta, þannig að fyrst sé kroppurinn klofinn að endilöngu, sem næst miðjum hrygg, og því næst hverjum helmingi skipt í þrjá parta, þ. e. framstykki, miðstykki og læri. Miðstykkinu skulu fylgja 4 rif, allur huppurinn, klettið og hryggurinn aftur úr. Þó skal skrokknum því aðeins skipt í sex hluta að hver þeirra vegi 2 kg eða þar yfir, annars skal honum skipt í 4 hluta. 155 8. sept.

Spaðkjöt skal höggvið eða sagað sundur í hæfilega stóra bita, þannig að kjötlögin verði ekki of þykk. Kjötinu skal raðað vel í tunnuna og þjappað saman. Stórhöggvið kjöt skal pækla strax eftir söltun og skal pækillinn vera a. m. k. 24 stig á pækilmæli og skal pækillinn búinn til úr hreinu vatni (ekki sjó eða slæmu vatni), og síaður gegnum léreft um leið og hann er látinn á kjötið. Matsmenn skulu sjá um að endurpæklun fari fram svo oft, sem þörf er á meðan kjötið er geymt. Spaðsaltað kjöt skal einnig pækla, eftir því sem nauðsynlegt er talið.

Tunnur skulu athugaðar og bættar, ef leki kemst að þeim, og sjá skal til þess, þegar flutningur eða tilfærsla fer fram, að þær séu pækilfylltar og í góðu ásigkomulagi.

Um meðferð og verkun hausa og innyfla.

75. gr.

Ef hausar eða innyfli eru ætluð til sölu á opinberum markaði innanlands eða utan, skal verkun og meðferð þeirra vera í sem beztu lagi.

a. Hausa skal aðgreina eftir því, hvort þeir eru af lömbum eða fullorðnu fé. Þá skal kæla sem bezt strax að slátrun lokinni. Séu þeir ætlaðir til geymslu skal frysta þá lausa á grindum eða flekum og geyma þá í hæfilega stórum pokum.
b. Lifur skal aðgreina, eftir því, hvort hún er úr dilkum eða fullorðnu fé. Ef hún er fryst skal láta hana í hæfilega stórar dósir eða öskjur.
c. Hjörtu, nýru og eistu, sem ætluð eru til geymslu, skal frysta laus á pönnum eða öskjum og geyma í hæfilega stórum kössum eða pokum.
d. Mör skal kæla vandlega strax að slátrun lokinni. Sé hann ætlaður til geymslu skal frysting fara fram í nægilega þunnum lögum, svo hann frjósi sem fyrst í gegn.
e. Blóð skal kæla vel í hæfilega stórum ílátum. Ef það á að geymast, skal það fryst í pönnum eða formum (ekki tunnum) og geyma það síðan í kössum eða grysjupokum.
f. Vambir skulu vandlega hreinsaðar og þvegnar. Ef þær eru frystar skal raða þeim í pönnur og geyma síðan í pokum.
g. Garnir skulu þvegnar úr köldu vatni og stroknar vandlega, svo óhreinindi verði ekki eftir í þeim. Þær skulu hankaðar upp og saltaðar með fíngerðu salti í vel heldar tunnur. Skal pækla þær eftir þörfum meðan á geymslu stendur.

Miða skal við sama frostmark í frystiklefum og geymslurúmum, þar sem frysta á og geyma hausa og innyfli, eins og þar sem frysting og geymsla á kjöti fer fram.

Flokkun og merking á nautgripakjöti.

76. gr.

Kjöt af algeldum kvígum, 5 mánaða til 3 ára, uxum á sama aldri og nautkálfum 5 mánaða til 2 ára skal merkja AK I, séu skrokkarnir holdmiklir og vel útlítandi, en AK II séu þeir lakari.

155 Kjöt af nautum frá 2 til 6 ára skal merkja N I, séu skrokkarnir holdmiklir og
8. sept. vel útlítandi, en N II séu þeir lakari.

Kjöt af kálfum ½—5 mánaða skal merkja ÚK I, séu skrokkarnir vel útlítandi, en lakari skrokka á þeim aldri og yngri en ½ mánaðar skal merkja ÚK II.

Kjöt af kúm 5 ára og yngri skal merkja K I, séu skrokkarnir holdgóðir og vel útlítandi.

Kjöt af kúm, eldri en 5 ára og rýrari yngri kúm, skal merkja K II, séu skrokkarnir sæmilega útlítandi.

Kjöt af rýrum kúm, gömlum nautum og annað nautgripakjöt, teljist það söluhæft, skal merkja K III.

Flokkun og merking á hrossakjöti.

77. gr.

Kjöt af folöldum skal merkja Fo I, ef skrokkarnir eru holdgóðir og vel útlítandi.

Kjöt af tryppum á aldrinum 1—5 vetra, skal merkja Tr I, séu skrokkarnir vel útlítandi og hæfilega feitir.

Kjöt af hrossum á aldrinum 6—9 vetra skal merkja Hr I, ef skrokkarnir eru vel útlítandi og hæfilega feitir.

Kjöt af hrossum 10—15 vetra skal merkja Hr II, enda séu skrokkarnir vel útlítandi og ekki of feitir.

Kjöt af hrossum 16 vetra og eldri og lakara kjöti af yngri hrossum, þar á meðal óhæfilega feitt kjöt, skal merkja Hr III, teljist það söluhæft á opinberum markaði.

Kjöt af stórgripum skal hluta þannig í sundur, að hver skrokkur sé sagaður að endilöngu eftir miðjum hrygg og bringan klofin til helminga, en síðan skal þverskera helmingana þannig, að 2—3 rif fylgi afturparti. Hálsæðar skulu skornar frá og jafnframt strjúpi, hafi hann blóðgazt.

Flokkun og merking á svínakjöti.

78. gr.

Kjöt af grísum allt að 7 mánaða gömlum, sem fengið hafa viðeigandi fóðrun, skal merkja Sv I.

Kjöt af eldri grísum og ungum gyltum skal merkja Sv II, séu skrokkarnir hæfilega feitir.

Annað kjöt af eldri svínum og lakara kjöt af yngri svínum skal merkja Sv III.

Um hraðfrystingu á kjöti og öðrum sláturfjárafurðum.

79. gr.

Nú fer fram hraðfrysting á kjöti og innyflum og gilda þá sömu reglur og að framan greinir um slátrun, mat, meðferð og merkingu eins og þegar venjuleg frysting á sér stað. Um aðgreining, brytjun, umbúnað, frystingu o. fl. skal fara eftir fyrirmælum yfirkjötmatsmanna.

Ýmis ákvæði.

80. gr.

Kjötmatsmönnum er skylt að gæta þess vandlega, að merkimiðar og merkiplötur sé ekki notað á annan hátt en við á samkvæmt reglugerð þessari.

81. gr.

Þegar kjöt eða aðrar sláturfjárafurðir eru fluttar úr landi, eða til sölu á markaðsstaði innanlands, skal fylgja vottorð kjötmatsmanns um að kjötið sé flokkað og

metið og farið með það að öllu leyti eftir hinum fyrirskipuðu reglum. Í vottorðinu skal tilgreind tala og þyngd í hverjum flokki og tegundar fyrir sig. Sé um frysta eða saltaða vöru að ræða, skal tilgreina geymslutíma. 155 8. sept.

82. gr.

Kjötmatsmenn skulu starfa í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar og samkvæmt fyrirmælum yfirkjötmatsmanns.

Kjötmatsmönnum er skylt, eftir því sem við verður komið, vegna matsins, að vinna við verkun kjötsins og skal kaup þeirra vera 25% hærra en venjulegt verkamannakaup á staðnum.

83. gr.

Kjötmatsmenn skulu, áður en þeir taka til starfa, undirrita drengskaparheit um, að rækja starf sitt með alúð og samvizkusemi, og fara eftir þeim reglum, er settar eru um það. Landbúnaðarráðuneytið stílar þeim heitið.

84. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numið:

Reglugerð nr. 79 27. júlí 1933, um sláturhús og frystihús.

Reglur nr. 80 27. júlí 1933, um störf yfirkjötmatsmanns og aðstoðarmanna hans.

Fyrirmæli nr. 81 27. júlí 1933, um kjötskoðun, merkingu á kjöti o. fl.

Reglur nr. 82 10. ágúst 1933, um störf kjötmatsmanna.

Reglur nr. 82 15. júlí 1935, um breyting á reglum frá 10. ágúst 1933, um störf kjötmatsmanna.

Auglýsing nr. 87 25. júlí 1935, um merkingu á frystu kjöti til útflutnings.

Auglýsing nr. 140 29. júlí 1939, um breyting á fyrirmælum nr. 81 27. júlí 1933, um kjötskoðun, merkingu á kjöti o. fl.

Auglýsing nr. 156 20. september 1941, um breyting á kjötskoðunargjaldi samkv. auglýsingu nr. 140 29. júlí 1939.

Reglur nr. 179 3. september 1943, um breyting á reglum um störf kjötmatsmanna, nr. 82 10. ágúst 1933.

Reglur nr. 232 30. desember 1943, um breyting á reglum um störf kjötmatsmanna, nr. 82 10. ágúst 1933.

Enn fremur aðrar reglur, auglýsingar og fyrirmæli, er út kunna að hafa verið gefin, varðandi kjötmat o. fl. þar að lútandi.

Reglugerð þessi er sett samkv. lögum nr. 5 23. febrúar 1949, um kjötmat o. fl., til að öðlast þegar gildi, og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 8. september 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

156
9. sept.

REGLUGERÐ

fyrir læknisvitjanasjóð Breiðabólstaðarhéraðs í Vestur-Skaftafellssýslu.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Læknisvitjanasjóður Breiðabólstaðarhéraðs í Vestur-Skaftafellssýslu. Er starfssvið hans fimm hreppar nefnds héraðs: Hörgslandshreppur, Kirkjubæjarhreppur, Leiðvallarhreppur, Skaftártunguhreppur og Álftaversshreppur. — Sjóður þessi er stofnaður samkvæmt lögum nr. 59 4. júlí 1942, um læknisvitjanasjóði.

2. gr.

Markmið sjóðsins er að styrkja íbúa nefndra hreppa til læknisvitjana eða auðvelda þeim læknissóknina á annan hátt, og hlynna að heilbrigðismálum héraðsins yfirleitt.

3. gr.

Í stjórn sjóðsins eru: Sýslumaðurinn í (Vestur-)Skaftafellssýslu og tveir menn kosnir af oddvitum þeirra hreppa, er að sjóðnum standa. Sýslumaðurinn er formaður sjóðstjórnarinnar og er reikningshaldari og gjaldkeri sjóðsins.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru:

1. Tillag ríkissjóðs, er nemur árlega 2 — tveim — krónum á hvern íbúa þeirra hreppa, er að sjóðnum standa.
2. Tillag hreppanna, er nemur árlega 1 — einni — krónu á hvern íbúa áðurnefndra hreppa.
3. Læknisvitjanastyrkir, sem veittir kunna að verða.
4. Aðrar tekjur, sem sjóðnum kunna að hlotnast.

5. gr.

Að liðnu hverju almanaksári og eigi síðar en fyrir lok marzmánaðar næsta ár skulu allir reikningar yfir kostnað þann, sem sjóðnum er ætlað að greiða eða taka þátt í, vera komnir til formanns sjóðstjórnarinnar og skal þá sjóðstjórnin úthluta styrkjum úr sjóðnum.

6. gr.

Tillagi ríkissjóðs, samkvæmt 1. tölulið 4. gr., ásamt tilskildu þriðjungstillagi á móti, svo og læknisvitjanastyrkjum, sem veittir kunna að verða í fjárlögum til héraðsins, samkv. 3. lið 4. gr., má aðeins verja til styrktar héraðsbúum vegna kostnaðar af læknisvitjunum.

Héraðsbúar njóta að jafnaði læknisvitjanastyrks úr sjóðnum í hlutfalli við kostnað þeirra af læknisvitjunum. Þó geta þeir ekki vænzt slíkra styrkja úr sjóðnum, sem ekki hafa orðið fyrir minnst kr. 30.00 kostnaði á árinu.

Að öðru jöfnu ganga þeir fyrir um styrki, sem lengst og erfiðast eiga til læknis að sækja.

7. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta eftir því sem við verður komið, og á tryggan hátt, en gæta skal þess jafnan, að sá hluti þess, sem verja ber til læknisvitjanastyrkja, sé jafnan handbær, ef til þarf að taka.

8. gr. 156

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skulu reikningar sjóðsins endurskoð- 9. sept.
aðir af endurskoðanda sýslusjóðsreikninga Vestur-Skaftafellssýslu árlega. Skal landlækni sent eitt eintak reikninga sjóðsins, áður en tillag ríkisins til sjóðsins verður greitt fyrir næsta ár.

9. gr.

Sjóðstjórnin skal haga starfsemi sjóðsins þannig, að þeir héraðsbúar, sem eru í sjúkrasamlagi, verði að öðru jöfnu ekki verr settir að því, er tekur til aðstoða sjóðsins, en aðrir héraðsbúar.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 59 4. júlí 1942, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi frá deginum í dag að telja.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 9. september 1949.

Eysteinn Jónsson.

Ragnar Bjarkan.

GJALDSKRÁ 157

10. sept.

fyrir Rafveitu Hveragerðis.

I. RAFORKA

Rafveita Hveragerðis selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki fellur undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst. auk fastagjalds, er nemi kr. 6.00 á ári á m^2 gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofur og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af m^2.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, 5 kr. á mánuði af fyrsta herbergi hverrar íbúðar og 3 kr. á mánuði af hverju herbergi, sem umfram er.

   Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m^2, má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m^2 jafngildi einu herbergi og 5 m^2 hálfu herbergi.

   Rafmagnsnotkun í gripahúsum og öðrum húsum, sem notuð eru við búskap, er heimilt að selja samkvæmt þessum gjaldskrárlið. Rafveitustjóri setur reglur um útreikning fastagjalds af þeim húsum.
2. Heimilt er að selja gistihúsum og matsölustöðum raforku til suðu á 25 aura hverja kwst. og aðra notkun samkvæmt A-lið.

157
10. sept.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á 65 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 130.00 til 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja rafmagn til götulýsingar, svo og til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur.
2. Um kwst.mæli á 10 aura hver kwst., auk fastagjalds af samanlögðu ástimpluðu rafvélaafli, sem hér segir:

225	kr.	á	árskw.	fyrir fyrstu	30 kw.
185	—	–	—	— næstu	70 —
135	—	–	—	— umfram	100 —

Minnsta ársgjald skal þó vera sem svarar 1000 kwst. ársnotkun á hvert kw. í ástimpluðu rafvélaafli.

3. Heimilt er að selja raforku til súgþurrkunar á heyi á 25 aura hverja kwst.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 14 aura hver kwst., enda sé þá minnsta notkun 6000 kwst. á ári. Notkun umfram 10000 kwst. á ári greiðist með 12 aurum hver kwst. Sala á raforku samkvæmt þessum gjaldskrárlið er háð því skilyrði, að straumurinn sé rofinn frá kl. 10.30 til 12 og frá kl. 18 til kr. 19.
2. Um kwst.mæli á 5 aura hver kwst. Sala á raforku samkvæmt þessum gjaldskrárlið er háð því skilyrði, að straumurinn sé rofinn frá kl. 8.30 til 23.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandinn setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu rofanna og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, er gilda um leigu mælitækja.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 30 amp. og minni	kr.	2.00 á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	3.00 – —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 amp.	—	7.00 – —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	—	10.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal árleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald. Skal það vera sem hér segir:

1. Grunngjald fyrir hverja loftlínuheimtaug kr. 400.00.
2. Grunngjald fyrir hverja jarðlínuheimtaug kr. 600.00.

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 10.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húsa og annarra mannvirkja. Hálfu þúsundi eða minna í brunabótamati skal sleppa í útreikningi þessum, en ella hækka upp í heilt þúsund. 157 10. sept.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Húseigandi greiði grunngjald heimtaugar um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið. Hinn hluti heimtaugargjaldsins fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 qmm., skal húseigandi greiða að fullu kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 10 kr.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 10 krónu gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

1. Fyrst um sinn skal útiloka stóra hreyfla á tímanum kl. 10.45 til 12 fyrir hádegi, og enn fremur ber að útiloka allar aðrar vélar eftir því sem unnt er, þegar spennan er lág og aðrar ástæður gera það nauðsynlegt að dómi rafveitustjóra.
2. Þegar sérstaklega stendur á getur rafveitustjóri, að fengnu samþykki rafveitunefndar, selt rafmagn eftir sérstökum samningi, en þó eigi lengur en til eins árs í senn.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Hveragerðis, nr. 96 27. júlí 1948.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. september 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

158
16. sept.

REGLUGERÐ

um aðstoð til útvegsmanna, er síldveiðar stunduðu á tímabilinu 1945 til 1948.

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að kveða svo á, að útgerðarmönnum og útgerðarfyrirtækjum, er síldveiðar stunduðu sumarið 1948, verði veitt að nokkru eða öllu:

1. Uppgjöf á innleystum sjóveðskröfum og öðrum lögveðskröfum samkvæmt 1. mgr. 2. gr. laga nr. 85 15. des. 1948.
2. Uppgjöf á lánum samkvæmt 2. mgr. 2. gr. sömu laga.
3. Uppgjöf á lánum, sem þeim voru veitt úr ríkissjóði vegna aflabrests á sumarsíldveiðum 1945 og 1947.

2. gr.

Skilyrði fyrir uppgjöf krafna og skulda samkvæmt 12. gr. eru þessi:

1. Að útgerðarmaður sæki um aðstoð og sé að dómi skilanefndar, sem getur í 5. gr. laga nr. 85 15. des. 1948, vel hæfur til að reka útgerð.
2. Að útgerðarmaður hafi látið skilanefnd í té fullkomna greinargerð, undirritaða að viðlögðum drengskap, um fjárhag sinn og maka síns, svo og veitt henni færi á að láta kunnáttumenn meta eignir sínar.
3. Að skilanefnd telji útgerðarmanni ekki kleift að standa við skuldbindingar sínar eða reka útgerð á heilbrigðum grundvelli án aðstoðar.
4. Að samningar náist við lánardrottna útgerðarmanns um nægilegan afslátt, að dómi skilanefndar, á öðrum skuldum hans, til þess að áframhaldandi rekstur verði rekinn á fjárhagslega tryggum grundvelli.

3. gr.

Þeir útgerðarmenn, er aðstoðar leita, skulu ásamt beiðni sinni senda skilanefnd, auk efnahagsskýrslu skv. 2. lið 2. gr., nákvæmar upplýsingar um samninga þá, er þeir geta náð við lánardrottna sína, aðra en ríkissjóð, sbr. 4. lið 2. gr.

4. gr.

Nú telur skilanefnd sennilegt, að veita beri skuldunaut aðstoð og aðstoðarbeiðandi treystist eigi að semja við lánardrottna sína án aðstoðar skilanefndar, skal hún þá láta birta einu sinni í Lögbirtingablaðinu áskorun til lánardrottna hans og ábyrgðarmanna, um að lýsa kröfum sínum fyrir skilanefnd innan 4 vikna frá birtingu auglýsingar. Skal í auglýsingunni tekið fram, að allar ótryggðar kröfur falli niður ógildar, ef þeim er ekki lýst innan hins tiltekna frests. Ef lánardrottinn, sem ekki hefur lýst viðurkenndri kröfu innan hins tiltekna frests, færir síðar, meðan á samningaumleitunum stendur, líkur fyrir því, að hann hafi eigi átt þess kost að sjá auglýsinguna, svo sem vegna fjarveru, sjúkdóms o. s. frv., er skilanefnd þó heimilt að taka kröfu hans til greina. Að öðru leyti falla niður þær kröfur, sem eigi er lýst innan hins tiltekna frests.

5. gr.

Að liðnum innköllunarfresti skal skilanefnd, svo fljótt sem unnt er, taka ákvörðun um, hvort hún telur fært að veita skuldunaut aðstoð. Ef hún telur, að skuldunautur geti komið til greina, skal honum þegar í stað tilkynnt það, annað hvort bréflega eða með símskeyti.

6. gr. 158

Nú telur skilanefnd, að umsækjandi fullnægi þeim skilyrðum, sem sett eru 16. sept.
fyrir aðstoð, og skal hún þá, svo fljótt sem auðið er, semja frumvarp til skuldaskila fyrir hann. Skilmerkilega skal þar tekið fram, hve háan hundraðshluta skuldunaut er ætlað að greiða af skuldum sínum.

7. gr.

Þegar eftir að samningsfrumvarp það, sem í 6. gr. getur, er fullsamið, skal skilanefnd tilkynna það með ábyrgðarbréfi eða símskeyti öllum þeim lánardrottnum, er kröfu hafa lýst, og boða þá á fund með hæfilegum fyrirvara. Samtímis skal skuldunaut sjálfum tilkynnt efni samningsins, og skal hann innan 5 daga, frá því er tilkynning barst honum í hendur, segja til um, hvort hann treystist til að ganga að honum. Ef svarið er neitandi, skal fundarboð afturkallað í tæka tíð. Þangað til fundurinn er haldinn, skal frumvarp eða staðfest eftirrit liggja á skrifstofu skilanefndar lánardrottnum til sýnis.

8. gr.

Á fundi lánardrottna, er getur í 7. gr., skal skilanefnd leggja fram samningsfrumvarp svo og nákvæman efnahagsreikning skuldunauts, staðfestan af nefndinni. Lánardrottnar geta krafizt allra skýrslna um hag skuldunauts þeirra, er skilanefnd getur látið í té. Þeim er og heimilt að bera fram breytingartillögur við frumvarpið, og skulu þær ræddar og bornar undir atkvæði sérstaklega. Ef þær verða samþykktar, hefur skilanefnd heimild til að taka frumvarpið aftur, ef hún telur þær verulegu máli skipta. Að öðrum kosti ber skilanefnd frumvarpið undir atkvæði lánardrottna, þegar að loknum umræðum og atkvæðagreiðslum um breytingartillögur.

9. gr.

Ef frumvarpið hlýtur atkvæði lánardrottna eða umboðsmanna þeirra, er fara með meira en helming samanlagðra upphæða krafna þeirra lánardrottna, sem á fundi eru og samningnum er ætlað að taka til, hefur skilanefnd heimild til að staðfesta það, og bindur það þá lánardrottna, er greitt hafa atkvæði á móti því eða eigi hafa á fund komið. Leysir það þá skuldunaut undan skyldu til að greiða þann hundraðshluta hverrar samningskröfu, sem undan er skilinn í samningum, bæði gagnvart lánardrottni sjálfum, ábyrgðarmönnum og öðrum, er annars hefðu átt endurgjaldskröfu á hendur honum fyrir greiðslu skuldarinnar.

10. gr.

Þegar eftir að samningur er staðfestur, skal skilanefnd útbúa skjöl varðandi skuldaskil og sjá um, að formlega sé gengið frá öllu því, sem samningurinn kveður á um.

11. gr.

Samningurinn haggar eigi heimild lánardrottins til að ganga að tryggingu eða ábyrgð, sem þriðji maður hefur sett fyrir kröfum á hendur skuldunaut.

12. gr.

Samningur hefur engin áhrif á þær kröfur, sem hér greinir:

1. Skuldir tryggðar með veði, þó því aðeins, að skuldarupphæð nemi eigi meiru en verðmæti veðsins, að dómi skilanefndar eða sérstakra tveggja matsmanna, tilnefndra af skilanefnd. Ef skuld er hærri en verðmæti veðsins samkvæmt mati þessu, ná samningar til þess hluta skuldarinnar, sem fer fram úr verði veðsins, enda óski veðhafi ekki eftir kaupum á hinni veðsettu eign fyrir að minnsta kosti 15% hærra verð en matsverð.

158 16. sept.

2. Forgangskröfur samkvæmt 8. kap. 83. gr. skiptalaganna, að svo miklu leyti sem eigur skuldunauts teljast hrökkva fyrir þeim.

13. gr.

Frá því skuldunautur hefur óskað aðstoðar skilanefndar og þangað til samningaumleitunum er lokið, má hann ekki selja eignir sínar umfram venjulega afurðasölu og ekki veðsetja þær, nema fyrir nauðsynlegum rekstrarlánum, og yfirleitt ekki gera neinar þær ráðstafanir, er veruleg áhrif geti haft á efnahag hans. Ef í ljós kemur eftir að samningur hefur verið staðfestur, að skuldunautur hafi brotið ákvæði greinar þessarar, er skilanefnd heimilt að ógilda samning án fyrirvara.

14. gr.

Jafnskjótt sem skilanefnd hefur tekið við aðstoðarbeiðni, skal það tilkynnt skiptaráðanda, og er þá hvers konar aðför vegna skulda skuldunauts óheimil á hendur honum og ábyrgðarmönnum hans, þangað til samningaumleitunum er lokið. Eigi verður heldur bú hans tekið til gjaldþrotaskipta þenna tíma. Nú takast eigi samningar og bú skuldunauts er tekið til gjaldþrotaskipta, áður en sex mánuðir eru liðnir frá því er samningaumleitunum lauk, og við skiptin kemur í ljós, að skuldunautur hefur brotið gegn ákvæðum 13. gr., og má þá með málssókn rifta þeim samningum og greiðslum, er ólöglega hafa farið fram samkvæmt reglum gjaldþrotaskiptalaga, enda sé málssókn hafin innan sex vikna frá því er búskipti byrja. Tímabilið frá því er skilanefnd hefur tekið við aðstoðarbeiðni og þangað til samningaumleitunum er lokið, telst ekki með fyrningartíma skuldar, víxilréttar né neinna réttargerða.

15. gr.

Ráðherra ákveður, hvenær skuldaskilum samkvæmt lögum þessum skuli lokið.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 100 29. desember 1938, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 16. september 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Gunnl. E. Briem.

159 16. sept.

AUGLÝSING

um bann við útflutningi nokkurra tegunda flatfiskjar, sem flytja skal á

Viðskiptadeild utanríkisráðuneytisins hefur ákveðið, að frá og með deginum í dag eða þar til öðruvísi verður ákveðið, skuli óheimilt að selja í fisktökuskip eða flytja út með þeim skarkola, þykkvalúru og smálúðu til sölu á erlendum markaði í ísvörðu ástandi.

Brot gegn þessu varðar refsingu samkvæmt lögum nr. 11 frá 12. febrúar 1940, svo og reglugerð, dags. 6. september 1948.

Utanríkisráðuneytið, viðskiptadeild, 16. september 1949.

Gunnlaugur Pétursson.

Páll Ásg. Tryggvason.

REGLUR

160
26. okt.

um gerð bjargbelta, bjargvesta, bjarghringa o. fl.

Samkvæmt 34. og 76. gr. laga nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, eru hér með settar reglur um gerð bjargbelta, bjargvesta og skilyrði fyrir viðurkenningu á þeim.

1. gr.

Bjargbelti og bjargvesti, sem notuð eru á íslenzkum skipum, skulu búin til úr því efni og vera af þeirri gerð, sem skipaskoðun ríkisins viðurkennir.

Sérhvert bjargbelti eða bjargvesti skal þannig búið til, að það haldi máttlausum mannlíkama sem næst lóðréttum í vatni, og alltaf heldur í þá áttina að höfuðið hallist aftur á bak.

Beltið verður að fullnægja þessum ákvæðum, hvort heldur það er sett utan um líkamann eða því er smeigt yfir höfuðið.

2. gr.

Lýsing á gerð bjargvesta úr korki.

1. Bjargvesti skal, þegar það er tilbúið, vera 125 cm á lengd.
2. Handleggsop skulu vera ferhyrnd, um 20 × 20 cm, en bogamynduð í hornunum.
3. Korkið í hverju hólfi má vera í tveimur helmingum, negldum saman með trénöglum. Séu korkstykkin ekki nægilega stór til að fylla hólfið, má bæta fleiri stykkjum við og negla þau saman á sama hátt.
   Brúnirnar á korkinu skulu sléttaðar.
4. Hólf skulu vera það stór, að efnið geti hlaupið þegar það er vott.
5. Bandgöng skulu gerð það rúm, að böndin (sjá 6. gr.) verði léttilega dregin til, þó vestið sé vott.
6. Sé notuð hamplína í böndin, skal vel frá endunum gengið.
7. Bjargvesti skal greinilega merkt með varanlegum stöfum, nafni verksmiðjunnar eða vörumerki. Sú hlið, sem snýr að baki og frá skal merkja „Bak“. Áður en bjargvesti eru seld um borð í skip, skulu þau hafa fengið viðurkenningu skipaskoðunar ríkisins.

3. gr.

Lýsing á gerð bjargvesta úr kapoki.

1. Bjargvesti skal, þegar það er tilbúið, vera 125 cm á lengd.
2. Handleggsop skulu vera ferhyrnd, 18 × 10 cm, og bogmynduð í hornunum.
3. Kapokinu, 700 g, skal skipt í 4 púða, og séu tveir á bakinu og tveir að framan. Bakpúðarnir skulu vera 5 cm styttri (upp og niður) en brjóstpúðarnir, sem einnig skulu vera breiðari en bakpúðarnir.
4. Bandop skal haft það rúmt, að bandið (sjá 6. gr.) verði léttilega dregið til, þó vestið sé vott.
5. Bandið skal sauma fast í miðju, svo það dragist ekki úr.
6. Sé notuð hamplína í bandið skal vel frá endum hennar gengið.
7. Bjargvesti úr kapoki skulu merkt á sama hátt og bjargvesti úr korki.

4. gr.

Efni og fleytimagn.

Sem tróð í bjargbelti eða bjargvesti má nota kork, kapok eða annað efni, sem viðurkennt er af skipaskoðun ríkisins. Hreindýrshár, sef, korkmylsnu, smákork eða

160 26. okt. aðra afganga af nefndum efnum má ekki nota. Bjargbelti eða bjargvesti blásin út með lofti eru ekki viðurkennd.

a. Bjargbelti og bjargvesti úr korki.

Kork, sem notað er, skal vera 1. flokks að gæðum og ekki vega yfir 0,194 kg hver dm^3 (5,5 kg hvert enskt rúmfet). Korkið verður að vera hreint og í stykkjum, sem ekki eru minni en 165 m^3 (10 enskir rúmþumlungar). Undanþegin eru þó axlastykki eða önnur slík stykki.

Bjargbelti eða bjargvesti úr korki skulu geta flotið í hreinu vatni með 7,5 kg af járni í 24 klst.

b. Bjargbelti og bjargvesti úr kapoki.

Kapok það, sem notað er, skal vera hreint Java-kapok og 1. flokks að gæðum. Í því má ekkert fræ vera eða önnur óhreinindi. Í hverju bjargbelti eða bjargvesti skal vera minnst 0,7 kg (24 oz.) af kapoki, jafnt troðið, og skal það geta flotið með 8 kg af járni í 24 klst.

5. gr.

Dúkur.

Dúkurinn getur verið úr líni eða bómull, er fullnægi þessum ákvæðum:

1. Líndúkur, sem er 0,685 m á breidd (27 enskir þuml.), má ekki vega minna en 1866 g hver metri (6 oz. pr. yard). Sé dúkurinn breiðari, skal þunginn vera í sama hlutfalli og áður greint. Dúkurinn skal vera nýr og heill, en ekki með gljáa né litarefnum, en má vera hvort sem er bleikjaður eða óbleikjaður.
2. Bómullardúkur verður að vera hreinn, óbleikjaður og ekkert lím má vera í honum eða önnur óviðkomandi efni. Bómullardúkur, sem er 0,685 m á breidd (27 enskir þuml.), má ekki vega minna en 155 g hver metri (5 oz. pr. yard), og hlutfallslega jafnmikið, sé dúkurinn af annarri breidd.
3. Leyft skal að nota íborinn (inpregneret) bómullardúk, sé það gert af framleiðanda sjálfum. Efni svo sem „Antispoil" og „Cuprinol" eru viðurkennd og notuð til þessa.

6. gr.

Bönd.

Böndin, sem notuð eru í beltin eða vestin, skulu ofin úr lingarni og vera minnst 3 cm á breidd (1¼ enskur þuml.). Þeim skal þannig komið fyrir, að fljótt og auðvelt sé að herða á þeim og hnýta. Í stað línbands má nota hamplínu sem er 19 mm í ummál. Böndin skulu fest í beltið eða vestið á þann hátt, að auðvelt sé að skipta um þau.

7. gr.

Saumur.

Allir saumar skulu vera úr línþræði, sem ekki sé mjórri en nr. 25 (enskt þráðmál). Opin, sem korkinu er stungið inn um, skulu saumuð saman með tvöföldum þræði.

8. gr.

Merking.

Öll bjargbelti og bjargvesti skulu merkt á greinilegan og varanlegan hátt með nafni verksmiðjunnar eða vörumerki, og áður en þau eru tekin í notkun, viðurkennd af skipaskoðun ríkisins.

Bjargbelti og bjargvesti má ekki mála.

160
26. okt.

9. gr.

Viðurkenning.

Beiðni um viðurkenningu á bjargbeltum og bjargvestum skal senda Skipaskoðun ríkisins og skal henni fylgja fyrirmynd með nákvæmri lýsingu og greinargerð um, hvernig nota skuli.

Fullnægi þau settum reglum, gefur skipaskoðunin út viðurkenningarvottorð. Viðurkenningin er látin í té án endurgjalds, en kostnaður vegna viðurkenningarinnar, ef einhver er, greiðist af beiðanda.

Þegar viðurkenning er fengin, hvílir sú skylda á framleiðanda að láta skipaskoðun ríkisins í té leiðbeiningar til skipaskoðunarmanna með mynd og lýsingu á því, hvernig á að setja bjargbeltið eða vestið á sig, og sams konar leiðbeiningar skulu látnar af hendi til þeirra, er kaupa bjargbelti eða vesti.

10. gr.

Bjarghringar.

Bjarghringar skulu gerðir úr heilu korki eða korkstykkjum, trénegldum og vel felldum saman, eða öðru efni, sem skipaskoðun ríkisins viðurkennir. Hreindýrahár, sef, kapok, korkspæni eða korkmylsnu má ekki nota, og heldur ekki bjarghringa, sem blásnir eru upp með lofti.

Bjarghringur skal geta flotið í hreinu vatni í 24 klst. með 14,5 kg af járni. Utan um korkið skal saumaður strigi, vel málaður og með kaðalumgerð. Innanmál hringsins skal vera minnst 45 cm (18 enskir þuml.). Bjarghringar skulu málaðir rauðir og hvítir í fjórum reitum, hvítum og rauðum til skiptis. Á þá skal einnig mála nafn skipsins og heimilisfang, eða sé það fiskiskip, nafn skipsins, umdæmisbókstafi og tölur.

11. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum.

12. gr.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Samgöngumálaráðuneytið, 26. október 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

161
21. sept.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Blóma- og trjáræktarsjóð Súgfirðinga", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 21. sept. 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Blóma- og trjáræktarsjóð Súgfirðinga.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Blóma- og trjáræktarsjóður Súgfirðinga.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með 1000 — eitt þúsund — króna gjöf frá Þórði Þórðarsyni og Sigríði Einarsdóttur á 50 ára hjúskaparafmæli, til minningar um Sigríði Ástu dóttur þeirra, er lézt 2. des. 1946.

161 21. sept.

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru gjafir og áheit, enn fremur sala minningarkorta o. fl., er sjóðstjórnin ákveður.

4. gr.

Sjóðurinn er eign kvenfélagsins Ársól og skipa stjórn hans þrjár konur, kosnar á aðalfundi félagsins ár hvert.

5. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Skal sjóðurinn ávaxtast þar til hann er orðinn 5 þús. krónur og má þá veita úr honum allt að helmingi af árstekjum sjóðsins. Þegar sjóðurinn er orðinn 10 þúsund krónur, má verja allt að ¾ árstekna samkvæmt tilgangi sjóðsins.

6. gr.

Tilgangur sjóðsins er að verðlauna fyrir góða hirðingu blóma- og trjágarða við íbúðarhús í Suðureyrarhreppi, og skal jafnframt taka tillit til snyrtingar og útlits húsanna sjálfra.

7. gr.

Stjórn sjóðsins hefur á hendi umsjón hans og geymir eignaskilríki og önnur skjöl. Skal hún halda gerðabók um ákvarðanir til fjáröflunar og úthlutunar úr sjóðnum, er til kemur, og semja ársreikning. Ársreikning sjóðsins skal árlega birta með efnahagsreikningi kvenfélagsins Ársól.

8. gr.

Sjóðurinn skal fyrst um sinn ávaxtast í Sparisjóði Súgfirðinga, en stjórn sjóðsins skal skylt að flytja hann í Landsbanka Íslands að nokkru leyti eða öllu, ef hún telur það tryggara.

9. gr.

Leita skal staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Þannig samþykkt á fundi kvenfélagsins Ársól 7. nóv. 1948.

Helga G. Þórðardóttir. Kristey Hallbjörnsdóttir. Svava Valdimarsdóttir. Þuríður Kristjánsdóttir. Ágústa Þórðardóttir.

162 23. sept.

REGLUGERÐ

um þjóðleikhús.

1. gr.

Verkefni.

Í þjóðleikhúsinu skal iðka leiklist og þær listgreinar aðrar, sem leiksviði eru tengdar. Starfsemi þessa skal leikhúsið rækja þannig, að hún verði íslenzkri menningu sem öflugust stoð.

Aðalhlutverk þjóðleikhússins skal vera:

1. *að* flytja íslenzka og erlenda sjónleiki og enn fremur söngleiki og leikdansa, eftir því sem við verður komið;
2. *að* vera til fyrirmyndar um meðferð íslenzkrar tungu;
3. *að* halda skóla til eflingar íslenzkri leikmennt.

Þjóðleikhúsið skal flytja leikrit í ríkisútvarpið, sjónleiki utan Reykjavíkur og vinna að eflingu leiklistar hvarvetna á landinu, eftir því sem við verður komið. 162 23. sept.

2. gr.

Stjórn.

Þjóðleikhússtjóri og þjóðleikhúsráð stjórna leikhúsinu undir yfirstjórn menntamálaráðuneytisins. Menntamálaráðherra ræður þjóðleikhússtjóra. Í þjóðleikhúsráði eiga fimm menn sæti, skipaðir af menntamálaráðherra. Fjórir skulu skipaðir samkvæmt tillögum fjögurra fjölmennustu stjórnmálaflokka á Alþingi, en einn samkvæmt tillögu félags íslenzkra leikara. Ráðherra skipar einn þeirra formann ráðsins. Þjóðleikhúsráð skal vera ólaunað.

3. gr.

Þjóðleikhúsráð.

Hlutverk þjóðleikhúsráðs er að hafa eftirlit með starfsemi og rekstri leikhússins. Leita skal tillagna þjóðleikhúsráðs um allar meiri háttar ákvarðanir, er stofnunina varða, t. d. fjárhagsáætlun leikhússins, fjölda fastráðinna leikara, verð aðgöngumiða, og þau málefni, er formaður ráðsins eða þjóðleikhússtjóri æskja að það fjalli um.

Þjóðleikhúsráð heldur fundi eigi sjaldnar en mánaðarlega þann tíma, sem leikhúsið starfar, og auk þess þegar þjóðleikhússtjóri, formaður eða meiri hluti ráðsins æskir. Formaður kveður þjóðleikhúsráð til funda og stýrir þeim. Þjóðleikhússtjóri á sæti á fundum ráðsins og hefur þar málfrelsi og tillögurétt, en eigi atkvæðisrétt.

Halda skal nákvæma gerðabók um störf þjóðleikhúsráðs.

4. gr.

Þjóðleikhússtjóri.

Þjóðleikhússtjóri stjórnar öllum rekstri þjóðleikhússins. Hann ræður leikara og aðra starfsmenn, nema skrifstofustjóra, enda hafi menntamálaráðuneytið og þjóðleikhúsráð samþykkt fjölda starfsmanna og ráðningarkjör.

Þjóðleikhússtjóri ákveður í samráði við bókmenntaráðunaut hvaða leikrit skuli sýnd. Þjóðleikhússtjóri ræður, hver vera skuli leikstjóri hvers leikrits og segir fyrir um í samráði við leikstjóra, hversu hlutverkum skuli skipt milli leikara.

Leiktímabilið ber þjóðleikhússtjóra að vera til viðtals á ákveðnum tíma, sem tilgreindur sé við skrifstofu hans, enda sé hann eigi fjarverandi úr bænum í erindum leikhússins eða forfallaður á annan hátt.

5. gr.

Skrifstofustjóri.

Menntamálaráðherra ræður skrifstofustjóra þjóðleikhússins. Hann skal vera þjóðleikhússtjóra til aðstoðar við rekstur leikhússins og vinna þau störf, er þjóðleikhússtjóri felur honum.

6. gr.

Bókmenntaráðunautur.

Bókmenntaráðunautur þjóðleikhússins annast gagnrýni og könnun leikrita og annars bókmenntaefnis og gerir tillögur um val leikrita. Honum ber að kynna sér eftir föngum íslenzk og erlend leikrit, lesa ný leikrit, sem leikhúsinu berast, sbr. 30. gr., og segja álit sitt á þeim eins fljótt og unnt er og eigi síðar en fjórum mánuðum

162 eftir að þau berast, nema sérstök atvik hamli. Bókmenntaráðunautur skal veita
23. sept. skriflega umsögn um leikrit, ef þjóðleikhússtjóri æskir.

7. gr.

Leikstjórar.

Leikstjóri gerir tillögur til þjóðleikhússtjóra um skipting hlutverka milli leikara. Jafnframt gerir hann tillögur um leiktjöld, búninga, húsgögn og annað, er varðar leiksýningu og hefur um það samráð við leiktjaldamálara og leiksviðsstjóra. Leikstjóri stjórnar öllum æfingum leiksins og ber höfuðábyrgð á búningi og flutningi leikritsins. Jafnframt leiðbeinir hann leikendum um meðferð hlutverka. Loks ber honum að halda uppi aga á leiksviði í sambandi við leikæfingar. Leikstjóri gætir þess, ásamt leiksviðsstjóra, að fullrar stundvísi sé gætt við leikæfingar og leiksýningar.

8. gr.

Leiksviðsstjóri.

Leiksviðsstjóri er leikstjóra til aðstoðar við undirbúning leiksýninga og æfinga, gerir tillögur um leiktjöld, búninga og húsgögn og leggja þeir tillögur sínar fyrir þjóðleikhússtjóra.

Leiksviðsstjóri heldur skrá um alla hluti, sem við koma leiksviðinu, hefur þá í sinni vörzlu og gætir þess, að þeir séu til reiðu, þegar á þarf að halda. Hann semur skrá um allt, er þarf til sýninga á hverju leikriti, tilgreinir hvað þurfi að kaupa og gerir um það kostnaðaráætlun. Hann heldur dagbók um æfingar, skrásetur fjarveru leikara og starfsmanna leiksviðsins og tilgreinir fjarvistarástæður. Sé leikari fjarverandi sakir veikinda, ber að tilkynna það leiksviðsstjóra. Þjóðleikhússtjóri getur krafizt læknisvottorðs af leikara eða starfsmanni, sem er fjarverandi sakir veikinda, svo og að hann sé skoðaður af lækni leikhússins.

Leiksviðsstjóri afhendir eintök hlutverka til leikara og hvíslara og tekur við þeim aftur að lokinni notkun. Kvitta skal fyrir viðtöku hlutverkanna. Þá hefur hann yfirstjórn á öllu tæknilegu starfi á leiksviðinu og umsjón með leikfatnaði og leiksviðsmunum.

9. gr.

Leiktjaldamálari.

Leiktjaldamálari gerir í samráði við leikstjóra uppdrætti og tillögur um leiktjöld og málar þau. Þá gerir hann einnig í samráði við leikstjóra tillögu um búninga, húsgögn og annan búnað á leiksviðinu, og gerir líkön af því, ef þurfa þykir.

10. gr.

Ljósameistari.

Ljósameistari stjórnar leiksviðslýsingu allri í samráði við leikstjóra og leiksviðsstjóra. Skal hann jafnan vera viðstaddur leiksýningar og einnig leikæfingar, þegar leikstjóri æskir. Hann hefur umsjón með öllum ljósatækjum hússins og lýsingu.

11. gr.

Aðrir starfsmenn.

Um verksvið og skyldur annarra starfsmanna en tilgreindir eru í reglugerð þessari, fer eftir ráðningarsamningi við þá.

12. gr.

Leikritaval.

Þjóðleikhússtjóri ákveður í samráði við bókmenntaráðunaut, hvaða leikrit skuli flutt í þjóðleikhúsinu. Val leikrita skal einnig rætt í leikritanefnd, er í eiga sæti þjóðleikhússtjóri, einn fulltrúi valinn af þjóðleikhúsráði og annar valinn af fastráðnum leikurum. Skulu hinir tveir síðarnefndu kjörnir til tveggja ára í senn.

13. gr.

Ráðning leikara.

Þjóðleikhússtjóri ræður leikara og gerir við þá ráðningarsamning, sbr. 4. gr. Leikarar skulu ráðnir til eins árs í senn eða til lengri tíma, allt að fimm árum, eða í einstök hlutverk. Leikár telst frá 1. júlí til 30. júní. Ráðningarsamningar miðast við leikár eða frá þeim tíma, er þeir ganga í gildi og til loka leikársins, nema um ráðningu í einstök hlutverk sé að ræða. Hvor aðili, þjóðleikhússtjóri og fastráðinn leikari, getur sagt upp samningi, enda sé það gert eigi síðar en þrem mánuðum áður en ráðningartíminn er útrunninn. Ef hvorugur aðili segir upp samningi fyrir tilgreindan tíma, framlengist hann óbreyttur um jafnlangan tíma og hann gilti áður.

14. gr.

Launakjör og leyfi leikara.

Laun fastráðinni leikara og annarra fastráðinna starfsmanna skulu ákveðin í launalögum, en þangað til það verður gert skulu þau ákveðin af menntamálaráðherra með hliðsjón af ákvæðum launalaga. Laun greiðast fyrirfram mánaðarlega Laun þeirra leikara, sem ráðnir eru í einstök hlutverk, greiðast eftir á. Fastráðnir leikarar njóta tveggja mánaða sumarleyfis árlega á því tímabili, er þjóðleikhúsið starfar ekki.

15. gr.

Fjöldi leiksýninga.

Leiki fastráðinn leikari oftar en 150 sinnum á leikári á vegum þjóðleikhússins, ber honum sérstök greiðsla fyrir þær leiksýningar, sem umfram eru. Leikara er skylt að mæta til æfinga allt að fjóra tíma hvern virkan dag, en lengur fjórar síðustu æfingarnar, ef leikstjóri æskir.

16. gr.

Eftirlaun.

Starfsmenn þjóðleikhússins, sem ráðnir eru til minnst eins árs eða með þriggja mánaða uppsagnarfresti, skulu greiða iðgjöld til lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins og njóta þar sömu réttinda og aðrir starfsmenn ríkisins.

Þeir af fastráðnum starfsmönnum þjóðleikhússins, sem áður hafa unnið hliðstæð störf í þágu íslenzkrar leiklistar, skulu einnig eiga kost á að njóta eftirlaunaréttar fyrir þann starfstíma. Ráðherra ákveður réttindatíma hvers og eins, að fengnum upplýsingum og tillögum félags íslenzkra leikara.

17. gr.

Heiðurssýningar.

Þjóðleikhúsið getur, ef þjóðleikhússtjóri og þjóðleikhúsráð samþykkja, efnt til sérstakra sýninga til heiðurs framúrskarandi listamönnum, er lengi hafa starfað við leikhúsið, enda njóti þeir teknanna af þeim sýningum.

162 23. sept.

18. gr.

Fatnaður leikara.

Þjóðleikhúsið leggur til þá leikbúninga, sem frábrugðnir eru hversdagsfatnaði eða samkvæmisfötum, en slíkan fatnað leggur leikari sér til sjálfur. Ef leikari reynist hafa óvenjuleg útgjöld vegna fatnaðar til notkunar á leiksviði, tekur leikhúsið þátt í slíkum kostnaði, eftir mati þjóðleikhússtjóra.

19. gr.

Tilkynningar.

Leiksýningar og æfingar skulu auglýstar á þeim stað í leikhúsinu, sem leikarar og aðrir starfsmenn, er þær varða, eiga auðveldan aðgang að. Ef breyting er gerð á leiksýningu eða æfingu sama daginn og hún á að fara fram, ber að tilkynna leikendum það sérstaklega.

20. gr.

Skipting hlutverka.

Leikara er skylt að leika hlutverk sitt í hvaða leikriti sem er, án sérstakrar æfingar, ef hann hefur leikið það einhvern tíma síðasta mánuðinn.

Einnig er leikara skylt að leika hvert það hlutverk, sem þjóðleikhússtjóri ákveður. Telji leikari sér hins vegar ekki fært að taka að sér hlutverk, sem honum hefur verið úthlutað og færir þau rök fyrir, sem þjóðleikhússtjóri og leikstjóri taka gild, má veita honum undanþágu frá því, fari hann fram á það eigi síðar en í lok fyrstu samlestraræfingar. Krefjast má skriflegrar greinargerðar frá leikara, þar sem hann tilgreinir ástæður fyrir því, að hann neitar eða biðst undan að leika hlutverkið.

21. gr.

Fjarvist úr bænum.

Enginn fastráðinn leikari við þjóðleikhúsið má, án samþykkis þjóðleikhússtjóra, fara burt úr bænum á ráðningartímabilinu, nema í sumarleyfi eða hann njóti sérstaks leyfis frá störfum, enda tilkynni hann þjóðleikhússtjóra dvalarstað sinn.

22. gr.

Veikindaforföll.

Veikindaforföll ber hverjum fastráðnum starfsmanni við þjóðleikhúsið án tafar að tilkynna skrifstofu þess. Þjóðleikhússtjóri eða starfsmaður sá, er hann hefur falið umsjá slíkra mála, getur krafizt vottorðs frá lækni þjóðleikhússins.

23. gr.

Trúnaðarmál leikhússins.

Óheimilt er leikurum og öðrum starfsmönnum að skýra frá trúnaðarmálum leikhússins, svo sem fyrirhuguðum leiksýningum, skipting hlutverka eða öðru, er leikhúsið varðar. Ekki er leikara við þjóðleikhúsið heimilt að koma fram sem leikdómara á opinberum vettvangi.

Starfsmönnum þjóðleikhússins ber að sýna þjóðleikhúsinu fulla trúmennsku. Þjóðleikhússtjóri lætur fréttastofnunum í té upplýsingar varðandi leikhúsið, eftir því sem hann telur við eiga.

24. gr.

Uppsögn vegna óviðráðanlegra atvika.

Verði þjóðleikhúsið að hætta störfum af óviðráðanlegum ástæðum, svo sem vegna bruna, styrjaldar, eða annarra óviðráðanlegra atvika, getur þjóðleikhússtjóri,

að fengnu samþykki þjóðleikhúsráðs og menntamálaráðuneytis, sagt öllum leikurum og öðrum starfsmönnum upp starfi með þriggja mánaða fyrirvara. 162 23. sept.

25. gr.

Gestasýningar.

Þjóðleikhússtjóra er heimilt að ráða innlenda og erlenda leikstjóra eða leikara sem gesti í einstök hlutverk, þegar hann telur þess þörf eða æskilegt, og er leikurum þjóðleikhússins skylt að leika með þeim eins og öðrum leikurum leikhússins. Á sama hátt er leikurum skylt að leika undir stjórn leikstjóra, sem ráðinn er sem gestur til leikstjórnar. Einnig er þjóðleikhússtjóra heimilt að ráða heila leikflokka sem gesti til þess að flytja leikrit, söngleiki eða leikdansa í þjóðleikhúsinu.

26. gr.

Leikferðir.

Leikurum þjóðleikhússins er skylt, án sérstaks endurgjalds, að leika utan þjóðleikhússins í leikferðum, er þjóðleikhúsið efnir til innan lands eða utan, þó eigi lengur en fjórar vikur á ári, nema sérstaklega sé um samið. Þjóðleikhúsið ber allan kostnað af ferðum þessum.

27. gr.

Leikstörf fyrir aðra.

Enginn fastráðinn leikari eða annar starfsmaður má á leiktímabilinu taka að sér leikstörf fyrir aðra en þjóðleikhúsið, leikstjórn eða önnur störf, sem tengd eru leiksviði, án samþykkis þjóðleikhússtjóra. Gildir þetta ákvæði hvort sem um er að ræða sýningar, sem auglýstar eru í ágóðaskyni eða góðgerðastarfsemi, og hvort sem listamaðurinn fær greitt fyrir starf sitt eða eigi. Einnig er fastráðnum leikara óheimilt, nema með leyfi þjóðleikhússtjóra, að leika í kvikmynd á því tímabili, sem leikhúsið starfar.

28. gr.

Brot gegn reglugerðinni.

Þjóðleikhússtjóri getur á hvaða tíma leikárs sem er vikið frá starfi með styttri fyrirvara en um getur í 14. gr., hverjum þeim leikara eða öðrum starfsmanni þjóðleikhússins, er hann hefur ráðið, og sekur gerist um brot á reglugerð þessari. Sé um ítrekað brot að ræða eða stórfellt, má víkja honum fyrirvaralaust.

29. gr.

Leikskóli.

Þjóðleikhúsið rekur leikskóla samkvæmt sérstakri reglugerð. Þjóðleikhússtjóri ræður kennara og annað starfslið hans.

30. gr.

Handrit leikrita.

Rithöfundur, sem æskir að fá leikrit flutt í þjóðleikhúsinu, sendi um það beiðni ásamt leikritinu vélrituðu eða prentuðu. Ber þjóðleikhússtjóra, eftir að hann hefur borið það undir bókmenntaráðunaut leikhússins, að veita ákveðið svar um, hvort leikritið verður tekið til flutnings eða ekki, áður en sex mánuðir eru liðnir frá því að honum barst handritið.

162 23. sept.

31. gr.

Samstarf við ríkisútvarpið.

Náið samstarf skal vera milli þjóðleikhússins og ríkisútvarpsins. Þjóðleikhúsið lætur ríkisútvarpinu í té leikrit til flutnings, eftir því sem samkomulag verður um milli þjóðleikhússtjóra og útvarpsráðs. Starfsmönnum þjóðleikhússins ber ekki sérstök þóknun fyrir slíkan flutning.

32. gr.

Notkun hússins til annars en leiksýninga.

Þegar leikhúsið er ekki notað til leiksýninga, má nota það til hljómleikahalds og kvikmyndasýninga.

33. gr.

Reikningsskil.

Þjóðleikhússtjóri lætur gera rekstrar- og efnahagsreikninga þjóðleikhússins, er sýni ljóslega fjárhag stofnunarinnar og einstakra starfsgreina.

Reikningana, ásamt fylgiskjölum, skal senda aðalendurskoðanda ríkisins til endurskoðunar. Samrit reikninganna skal samtímis senda menntamálaráðuneytinu.

34. gr.

Rekstrarsjóður.

Verði tekjuafgangur af rekstri þjóðleikhússins, skal hann lagður í rekstrarsjóð þess. Verði rekstrarhalli, skal hann greiddur úr rekstrarsjóði þjóðleikhússins. Með rekstrarkostnaði leikhússins telst allur kostnaður við þjóðleikhúsbygginguna, eftir að hún er fullgerð. — Ríkissjóður ber ekki ábyrgð á skuldbindingum þjóðleikhússins, og þjóðleikhúsbyggingin stendur ekki til tryggingar skuldbindingum þess.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 13. gr. laga nr. 86 5. júní 1947, um þjóðleikhús, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 23. september 1949.

Eysteinn Jónsson.

Birgir Thorlacius.

163 27. sept.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.00 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 35 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar, er lýsa skal. Þar, sem gólffletir eru tiltölulega stórir, miðað við ljósmagn, er heimilt að veita afslátt á fastagjaldi samkvæmt reglum, er rafveitustjóri setur. Minnsta fastagjald skal þó vera kr. 125.00 á ári.

163
27. sept.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 20 aura hver kwst., og auk þess fastagjald, kr. 30.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Heimilt er að miða fastagjald við gólfflöt, og skal þá greiða kr. 3.60 af hverjum fermetra.

C. Vélanotkun.

1. Um einn kwst.mæli, þannig:

Fyrir	fyrstu	1000	kwst.	ársnotkun	70	aurar	hver	kwst.
—	næstu	2000	—	—	60	—	—	—
—	þar næstu	4000	—	—	50	—	—	—
—	— —	8000	—	—	40	—	—	—
—	— —	15000	—	—	30	—	—	—
—	umfram	30000	—	—	20	—	—	—

2. Um mæla, þannig reiknað:

160	kr. árskw.	fyrir	fyrstu	50 kw.
130	— —	—	næstu	50 —
100	— —	—	umfram	100 —

Auk þess greiðist kwst.gjald, er reiknast þannig, miðað við eitt ár:

Fyrstu	200000	kwst.	á 7	aura	hver kwst.
Umfram	200000	—	6	—	— —

D. Hitun.

1. Til upphitunar húsa, enda sé rafmagnsupphitun aðalupphitun hússins, um sérmæli fyrir hitalögnina:
   a. Á 20 aura hver kwst.
   b. Á 12 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í eina klst. um hádegið.
   c. Á 10 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en eina og hálfa klst. í senn.
   d. Á 5 aura hver kwst. næturnotkunar, er fer fram frá kl. 22 til kl. 8, enda sé notuð eingöngu, eða því nær eingöngu, næturrafmagn til upphitunar hússins.

   Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar:
   1. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
   2. Að notandi kosti tengingu klukkurofa og greiði leigu fyrir hann samkvæmt reglum, sem gilda fyrir leigu mæla.
   3. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.
2. Til hitunar í handiðn, iðnaði eða atvinnurekstri um tvigjaldsmæli, á 8 aura hver kwst. frá kl. 22 til kl. 8 og á 40 aura hver kwst. frá kl. 8 til 22.

E. Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðum A og D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á 70 aura hver kwst.

163 27. sept.

3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögu rafveitustjórnar.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema til komi samþykki rafveitustjórnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri. Heimilt er að taka leigu fyrir mælitæki, er nemur allt að 20% af meðalverði hverrar tegundar.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, er miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

Fyrir jarðlínuheimtaug:

Grunngjald kr. 600.00 og auk þess
0.8% af brunabótamati upp að 200 þúsund kr.
og 0.2% af brunabótamati umfram 200 þúsund kr.

Fyrir loftlínuheimtaug:

greiðist 70% af heimtaugargjaldi fyrir jarðlínuheimtaug.

Þar, sem brunamótamat er gamalt, skal heimtaugargjaldið miðað við umreiknað brunabótamat, eftir vísitölu byggingarkostnaðar, er Hagstofa Íslands reiknar út.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 m, loftlínuheimtaugar meiri en 40 m og/eða gildleiki víra meiri en 3 × 70 qmm., skal húseigandi kosta það, sem þar er fram yfir. Standi sérstaklega á, eða séu óvenjulegir örðugleikar við lagningu heimtaugar, má krefjast sérstaks endurgjalds af húseiganda, en gera skal honum aðvart um það fyrir fram.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir reikningi.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar er lokið er lagningu heimtaugar.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 20 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt 20 krónu gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. janúar 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 47 28. febrúar 1947, ásamt síðari breytingum á henni. 163 27. sept.

Atvinnumálaráðuneytið, 27. september 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ 164 7. okt.

um barnavernd í Húsavík.

1. gr.

Í umdæmi barnaverndarnefndar Húsavíkur er bannað að selja börnum og unglingum innan 16 ára aldurs tóbak, gefa þeim það, eða stuðla að því að þau neyti þess.

2. gr.

Bannað er að selja börnum spýtubrjóstsykur og aðrar þær sælgætisvörur, sem að dómi héraðslæknis og barnaverndarnefndar geta talizt óhollar börnum og unglingum.

3. gr.

Engar leiksýningar, kvikmyndasýningar eða aðrar opinberar skemmtanir, sem börnum og unglingum er ætlaður aðgangur að, má halda, nema barnaverndarnefnd hafi verið gefinn kostur á að kynnast efni þeirra, og ákveður hún þá, að því athuguðu, hvort börnum og unglingum skuli leyfður aðgangur að þeim.

4. gr.

Börnum á barnaskólaaldri er bannað að vera á almannafæri eftir klukkan 21, og unglingum innan 16 ára eftir klukkan 22, á tímabilinu frá 1. sept. til 30. apríl, nema í fylgd með aðstandendum eða af atvinnuástæðum.

Foreldrum eða aðstandendum barnanna ber að sjá um, að ákvæðum þessum sé framfylgt.

5. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum og skal farið með mál þeirra vegna eins og fyrir segir í barnaverndarlögunum.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt 2. gr. laga nr. 76 frá 19. júní 1933, um breyting á lögum nr. 43 frá 1932, um barnavernd, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dómsmálaráðuneytið, 7. október 1949.

F. h. r.

Gústav A. Jónasson.

Ragnar Bjarkan.

165
7. okt.

AUGLÝSING

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Hrísey, nr. 146 30. október 1948.

1. gr.

Við 21. gr. b. bætist nýr flokkur, sem orðist svo:
13. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg: Hraðfrystur fiskur.

2. gr.

22. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist svo:
Skip og bátar, sem leggja afla sinn á land í Hríseyjarhöfn eða umhlaða honum á hafnarsvæðinu, skulu greiða gjald af afla, miðað við brúttó söluverð, þannig:
Af þorskveiðum 1%.
Af síldveiðum ⅓%.

3. gr.

Nýr liður bætist við hafnarreglugerðina, er orðist svo:

Ákvæði til bráðabirgða.

Meðan ekki er öðruvísi ákveðið og brýn þörf er á vegna kostnaðarsamra umbóta á höfninni, er heimilt að innheimta öll gjöld, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, með allt að 50% álagi. Heimild þessi nær þó ekki til hækkunar gjalds á hraðfrystum fiski í 13. flokki, sbr. 1. gr. hér að framan.

4. gr.

Breyting þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 7. október 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

166
7. okt.

FLOKKUNARREGLUR

og skrá yfir fasteignaiðgjöld fyrir Brunabótafélag Íslands.

FASTEIGNAIÐGJÖLD

I. KAFLI

Almennar reglur um ákvörðun iðgjalda.

1. gr.

Reglur þessar gilda um hvers konar byggingar. Öll iðgjöld eru reiknuð af vátryggingarverði eða því verðmæti, sem upp hefur verið gefið, ef ekki er vátryggt samkvæmt virðingu.

2. gr.

Iðgjöldin eru fyrir vátryggingu í eitt ár, og greiðast þau fyrir fram.
Sé um vátryggingu fyrir styttri tíma að ræða, reiknast 1/12 hluti ársiðgjalds fyrir

hvern mánuð eða brot úr mánuði, ⅓ eða meira telst heill mánuður, en minna broti er sleppt. 166 7. okt.

Ef breytingar verða á vátryggingum, sem valda breytingu á iðgjöldum, reiknast hin breyttu iðgjöld hlutfallslega til loka vátryggingarársins.

Smitunarákvæði.

3. gr.

Ef í húsi er rekin atvinna eða iðnaður eða þar eru birgðir eða annað, sem gerir það að verkum, að reikna verður hærra iðgjald en lágmarksiðgjaldið, skal iðgjaldshækkunin gilda jafnt um alla bygginguna.

Sama gildir um sambyggð timburhús, nema fullkominn eldtraustur veggur sé á milli þeirra.

Eldtraustur veggur telst vera 20 cm þykkur steinsteypuveggur eða 30 cm þykkur steinveggur, sem nær minnst 30 cm upp fyrir húsþökin.

Veggur með gáttum eða dyrum telst ekki eldtraustur, nema í þeim séu eldtraustar hurðir og hlerar (sbr. 9. gr.).

Sérstakir skildagar.

4. gr.

Það er skilyrði fyrir gildi vátrygginga með því iðgjaldi, sem ákveðið er í iðgjaldaskránni, að vátryggjandi afhendi skriflega yfirlýsingu (eftir því sem við á), um að eftirtöldum skilyrðum sé fullnægt. Að öðrum kosti er iðgjaldið minnst ½‰ hærra á öllum flokkum.

1. Húsaskildagi.

Eldstæði og *reykháfar* séu gerðir eftir lögum um brunamál, eins og þau eru á hverjum tíma, og reglugerðum, sem á þeim eru byggðar. Þó er ekki krafizt breytinga, er ný lög og reglugerð er sett, á eldstæðum og reykháfum, sem fullnægt hafa ákvæðum fyrri laga og reglugerða.

a. Eldstæði, sem brenna föstu eldsneyti.

Eldstæði skulu vera ógölluð. Þau mega ekki standa nær timbri eða viðarlíki en svo, að minnst 23 cm séu á milli. Gólf undir þeim sé lagt málmplötu eða öðru eldtraustu efni, er taki minnst 30 cm fram fyrir þau og 23 cm til hliða. Á verkstæðum skal gólf þakið eldtraustu efni minnst 50 cm að framan og til hliða; 50 cm djúpan málmkassa, viðfestan eldstæðið, skal hafa framan við það.

Opin eldstæði (kamínur) má ekki hafa í timburhúsum, nema slökkviliðsstjóri hafi samþykkt umbúnað þeirra, enda sé það ekki í sambandi við reykháf frá öðrum eldstæðum.

Miðstöðvarkatlar með hitaflöt stærri en 2 ferm. skulu vera í sérstökum herbergjum, múruðum eða múrhúðuðum í hólf og gólf. Eldnæma hluti má ekki geyma nær miðstöðvarkötlum eða reykleiðslum frá þeim en í 50 cm fjarlægð.

Hitunar- og eldunartæki, sem orðið geta heitari en 100° C, séu minnst 23 cm frá timbri eða viðarlíki, hvernig sem þau eru hituð.

Lofthitunarofnar séu um gerð og frágang settir í samráði við brunamálaeftirlitið og slökkviliðsstjóra.

Reykháfar standi á eldtraustum grunni, séu úr eldtraustu efni, mega ekki hallast meir en 15° og ekki þó yfir stiga, skulu vera ferstrendir að jafnaði, veggþykktin minnst 12 cm og kragar gegnum timburgólf og þök minnst 23 cm. Innanmál sé 23 cm á hvern veg; hæð upp úr húsmæni minnst 65 cm eða lárétt fjarlægð frá reykopi til þakflatar minnst 3 m. Reykháfa má ekki þilja né klæða pappa eða

166 7. okt. striga; mega ekki liggja að fataskáp. Um pípuskeyti við reykháf skal vera múraður járnhringur og örygg samfesting.

Reykháfar í verksmiðjum skulu gerðir eftir fyrirmælum í byggingarsamþykktum.

Sótop skulu vera nægilega mörg, minnst tvö, 23 × 23 cm víð, lokuð með járnhurð í járnumgerð.

Reykpípur frá eldstæðum í reykháf skulu vera minnst 10 cm víðar, steyptar eða úr járni, lagðar stytztu leið á sömu hæð. Fjarlægð timburs eða viðarlíkis frá reykopi sé minnst 23 cm. Lengd reykpípu úr járni má vera mest 3 m.

b. Olíuhitunartæki.

Gerð þeirra og uppsetning skal vera eftir ákvæðum, sem um það eru sett í 24.—27. gr. reglugerðar um brunamál 1949. Staðsetning þeirra og umbúnaður olíugeyma, pípuleiðslur og umbúnaður þeirra, brennarar og öryggistæki, geymsla og meðferð olíubirgða, skal vera eftir 28.—35. gr. sömu reglugerðar.

2. Skildagi um þurrkun.

Þegar framleiddur hiti er notaður við atvinnurekstur eða til þurrkunar á vörubirgðum, er skildagi vátryggingarinnar þessi:

Eldnæmir hlutir, sem þurrkaðir eru við framleiddan hita, mega eigi vera nær hitunarfærum, hitaleiðslupípum eða hitaleiðslugöngum en svo, að 1 metri sé á milli upp á við og 60 cm til hliðanna og eigi nær eldstæði en svo, að 1 m sé á milli, hvort heldur er upp á við eða til hliðanna. Svo skal og uppi yfir hitunarfærum, hitaleiðslupípum og hitaleiðslugöngum, í 60 m hæð að minnsta kosti, hafa þannig gerðan útbúnað, að óhult sé, að þeir hlutir, sem verið er að þurrka, geti ekki dottið niður á pípur eða leiðslur, sem hitinn kemur frá.

Eigi má þurrka í ketilherbergjunum sjálfum. Við eldstæði má eigi vera meira eldsneyti en svarar eins dags þörf í mesta lagi.

Glæður, ösku og gjall frá eldstæðum skal láta í eldtrygg ílát úr málmi eða steini eða slökkva vandlega í því og flytja það síðan út úr húsinu á óhultan stað.

3. Skildagi um sprengiefni (púður o. fl.).

Um púður og annað sprengiefni (þar með teljast flugeldar o. þ. h.) er skildagi þessi:

a) Í einkahúsum má ekki geyma sprengiefni.

b) Í verzlunarhúsum má ekki hafa í búðinni og herbergjum, sem eru áföst henni, meira en 2 kg af sprengiefni, en auk þess má geyma í íbúðarherbergjum í sama húsi birgðir, sem nema allt að 10 kg alls. Enn fremur má í öðrum húsum sömu eignar geyma sem svarar 10 kg af púðri, ef þau eru í minnst 3 m fjarlægð frá öðrum húsum eða eru aðgreind frá þeim með eldtraustum vegg; þó má aldrei vera minna en 10 m fjarlægð á milli birgðanna í húsunum. Tvö kg af flugeldum o. þ. h. teljast jafngilda einu kg af púðri.

Umbúðir um púður eiga að vera pappahulstur eða blikkhulstur og ekki meira en ½ kg í hverju hulstri, en þau ber aftur að hafa í trékössum og ekki meira en 5 kg í hverjum kassa. Flugelda ber einnig að geyma í trékössum.

Verzlunarbirgðir og hvers konar sprengiefni ber að geyma í sérstökum herbergjum (klefum), sem til þess eru ætluð eingöngu. Þau skulu vera á efstu hæð og sé hurðum læst á milli þess, sem sóttar eru birgðir í þau.

4. Skildagi um lýsingu.

Þegar til lýsingar er notað gas, acetylén- eða annað ljósgas, skal það skilyrði sett í skírteinið, að gasgeymirinn sé settur utanhúss, og þá að minnsta kosti 3

metra frá húsum, sem eru í 1. og 2. fl., 6 m frá 3. fl. húsum og 12 m frá 4. fl. húsum (sbr. kaflann um húsaskiptingu). 166 7. okt.

Sé fyrirkomulagið á annan veg, hækka iðgjöldin fyrir þær byggingar, sem eru nær útbúnaðinum en ofan greinir, um minnst 20%.

Raflýsing hefur ekki í för með sér iðgjaldahækkun, ef allur útbúnaðurinn er á þann hátt sem lög mæla fyrir; að öðrum kosti hækkar iðgjald það, er um ræðir, um 50%.

a) Lampa má ekki hengja nær þaki eða lofti en svo, að 1 m sé á milli, nema um steinhvelfing sé að ræða eða tréð sé varið með eldtraustu efni, er fest sé innan á sjálft þakið eða loftið. Eldfimt efni má ekki heldur vera nær lampa eða öðru ljósi en að framan er sagt. Ljós, sem færð eru úr stað, skulu útbúin með öruggum hlífum. Lömpum með tilheyrandi skal halda hreinum.

b) Leiðslur frá ljósmetisbrúsum skulu varðar gegn ytri skemmdum 1.5 m upp frá gólfi að minnsta kosti.

c. Ljósmetisbrúsana skal setja í hylki, er séu úr óbrennanlegu efni og opin að ofan; eiga þau að vera því sem næst jafnhá ljósmetisbrúsunum og sandur á botninum. Þetta nær þó ekki til brúsa með kolsýruþrýstingi, ef á kolsýrugeyminum er málmtappi, er bráðni við lítinn hita, og ljósmetið auk þess rennur út úr smágeymi, er sé niðri í ljósmetisvökvanum í brúsanum.

d) Undir upphitunarsprittgeymi lampans á að vera nægilega stór lekabolli.

e) Eigi má nota lampa, sem svo eru gerðir, að ljósmetisgeymirinn er áfastur við sjálfa lampaumgerðina og fyrir ofan logann.

Ath. Ef ekki er farið eftir skildögunum, reiknast tvöfalt iðgjald samkvæmt iðgjaldaskrá.

5. Skildagi um aflvélar.

Þar, sem aflvélar eru notaðar eða gufuþrýsting, gilda þessi ákvæði, nema annað sé sérstaklega fram tekið:

a) *Fastur gufuketill og gufuvél.* Gufuketilsklefinn skal vera eldtraustur í hólf og gólf, en ef katlarnir eru að minnsta kosti 1.3 m frá loftinu, má það vera úr tré, sem sé eldvarið. Reykháfurinn sé byggður samkvæmt fyrirmælum laga um brunamál (sjá húsaskildaga). Eigi má þurrka á gufukatlinum eða í nánd við hann.

Sé þessum ákvæðum fylgt, hefur gufuketillinn enga iðgjaldshækkun í för með sér. Að öðrum kosti hækka iðgjöldin um 3‰.

b) *Olíumótorar.* Ef mótorinn er í sérstöku þar til gerðu húsi, eldtraustu eða eldvörðu í hólf og gólf, eða ef mótorinn er í sérstöku herbergi, eldtraustu eða eldvörðu á sama hátt, hurðin úr tré en eldvarin á alla vegu og eins dyraumbúnaðurinn, hefur steinolíumótorinn enga iðgjaldahækkun í för með sér. *Að öðrum kosti reiknast aukagjald 5‰.*

c) *Benzínmótorar.* Húsið eða klefinn, sem mótorinn er í, skal vera eldtraustur í hólf og gólf og má eigi nota til annarra hluta. Eldstæði má þar eigi vera. Ef mótorinn er í sérstöku mótorhúsi, sem eigi er áfast öðrum húsum, má loftið þó vera úr tré, en verður þá að vera eldvarið. Bjart skal vera í herberginu og vel búið um loftumrás við loft og gólf með óbyrgðum loftopum út í bert loft, og skulu þau vera þannig sett, að gasið komist ekki inn í önnur herbergi gegnum glugga eða önnur op, sem nærri liggja. Veggir að næstu herbergjum skulu vera heilir, eða að minnsta kosti eigi önnur op á þeim en nauðsynleg eru fyrir hreyfiás eða pípur. Skulu þá vera járnþynnur utan um ásinn eða pípurnar, er falli alveg að þeim og séu festar í vegginn. Hurðin lokist sjálfkrafa og sé úr járni eða tré og þá eldvarin og eins dyraumbúnaðurinn; skal vera hægt að ljúka hurðinni

166 7. okt.

upp út á við. Í gluggum sé járnbent gler í fastri járnumgerð. Herbergi uppi yfir mótorherberginu má eigi nota til geymslu.

Útstraumspípan sé úr járni og fest saman með skrúfugrópum (Flancher) eða fast samanskrúfuðum hólkum. Hún má eigi liggja gegnum þak eða loft, heldur út í múrvegginn út í bert loft. Á pípuopinu skal vera neistanet, og má opið eigi vera nær tré, hálmi eða öðru þess háttar en svo, að 6¼ m sé á milli. Ef engir slíkir eldfimir hlutir eru nær en svo, að yfir 12½ metra bil sé á milli, þarf ekkert neistanet.

Nú eru staðhættir þessum útbúnaði til fyrirstöðu, og má pípuopið þá liggja niður í vatn í brunni fyrir utan húsið. Á brunninum sé járnlok, sem falli alveg að.

Í mótorherberginu má eigi vera annað benzín en í vökvageymi mótorsins. Aðrar benzínbirgðir skal annað hvort geyma í íláti, er grafið sé í jörð niður og þakið yfir, eða í eldtraustum klefa; má hann að vísu vera áfastur mótorherberginu, en sé þó algerlega aðskilinn frá því með samfelldum múrvegg. Hurðir séu að jafnaði læstar og lykillinn í vörzlu fullveðja manns.

Til lýsingar í mótor- og benzínforðahúsum má einungis hafa rafmagnsvakúmlampa með tvöföldu gleri og séu öryggi og tenglar að utanverðu eða með loftheldum umbúnaði. Að öðrum kosti sé ljós að utanverðu bak við lofthelt járnbent gler.

Banna skal með uppfestum auglýsingum í herbergjunum að reykja eða nota þar óbyrgt ljós.

Skylt er að leggja öll notuð fægigögn í til þess ætlaðan járnkassa með járnloki.

Sé framantöldum skilyrðum ekki fullnægt, hækkar iðgjaldið um 10‰.

d) *Rafmagnsmótorar.* Rafmagnsvélum (mótorum, rafölum, spennibreytum, straumskiptum) skal komið svo fyrir, að eldur sem kynni að koma upp í þeim, geti eigi kveikt í eldnæmum efnum. Frá ræsum skal svo gengið, að þeir geti eigi valdið slíkri hitun á hlutum, sem kviknað getur í, að hætt sé við bruna. Sé nokkur þau tæki, sem að ofan eru nefnd, í herbergi, þar sem sprengihætt efni eru framleidd og geymd, eða þar sem sprengihætta getur stafað af gastegundum, eldnæmu ryki, fisi eða trefjum, skal gengið frá tækjunum með sérstöku tilliti til sprengihættunnar.

Almennir skildagar.

5. gr.

Eftirfarandi skildagar skulu prentaðir á laus pappaspjöld, til þess gerð að hengja þau upp á áberandi stöðum, í verkstæðum, á vinnustöðum og í vörugeymslum.

a) Hvarvetna þar, sem fægigögn (tvistur o. fl.), sem mengast olíu, eru notuð, skal þeim safnað í þar til ætlaða járnkassa.

b) Hvarvetna þar, sem safnast eldfimt efni (sag, spænir, ryk) eða eldfimt gas getur myndazt, er bannað að kveikja bert ljós, reykja eða bera um óbyrgt ljós.

c) Ekki má stytta rafleiðslur með hnútum og ekki bregða þeim um nagla eða járnkróka o. þ. k. Glóðarlampar mega ekki snerta eldfima hluti. Handlampar eiga að vera varðir með málmgrind eða málmneti.

d) Hvarvetna þar, sem farið er með benzín eða aðra vökva eða efni, sem breytast ört í eldfimt gas, er bannað að kveikja og fara með óbyrgt ljós.

e) Hvarvetna í geymslum er bannað að reykja tóbak og bera um óbyrgt ljós.

6. gr. 166

Ef iðgjaldið í sérstökum tilfellum yrði óvenju hátt, eða sé um hús að ræða, sem byggð eru venju fremur tryggilega gegn eldsvoða, er félaginu heimilt að ákveða lægra iðgjald, ef þess er skriflega farið á leit og nægilegar upplýsingar eru fyrir hendi. Á sama hátt er rétt að hækka iðgjöld, ef sérstaklega stendur á, eða ef til greina koma atriði, sem ekki er tekið tillit til í iðgjaldareglum. 7. okt.

Afslættir fyrir slökkvivarnir.

7. gr.

a. Opinberar slökkvivarnir.

Afsláttur, sem gefinn er eða gefinn kann að verða fyrir opinberar slökkvivarnir á tilteknum stöðum, gildir almennt, nema annað sé tekið fram í einstökum tilfellum.

b. Einkaslökkvivarnir (innanhúss).

Gefa má 5% afslátt af iðgjaldi, ef á hverri hæð húss er vatnsslanga eigi mjórri en 1″ í þvermál og tengjanleg við vatnsleiðslu innanhúss, tilheyrandi vatnsveitu, sem vátryggingafélagið tekur gilda í þessu tilliti. Hver slanga má ekki vera lengri en 15 m, en þær verða að vera svo margar, að þær nái um alla hæðina. Í stað vatnsslangnanna geta komið viðurkennd slökkvitæki eða hússlökkvidælur.

Fyrir slökkvitæki, sem áskilin eru í brunamálareglugerðum, er þó ekki veittur sérstakur afsláttur.

Heimilt er félaginu að hafa eftirlit með því, að einkaslökkvitæki séu ávallt nothæf.

Eldtraust og eldvarin gerð húsa.

8. gr.

Orðin *eldtraustur* og *eldvarinn* tákna það, sem hér verður greint, nema annað sé sérstaklega tekið fram:

Veggir, gólf, loft og þök nefnast eldtraust, sé það byggt úr steinsteypu eða múrsteini eða því líku efni; járn öll séu hulin í steypunni.

Herbergi teljast eldtraust, ef þau eru albyggð eins og að framan greinir. Gáttir, sem eru nær eldfimu efni, s. s. öðrum húsum, vörum, dyrum, gluggum eða efri timburhæðum sama húss en 6 m, skulu vera byrgðar annað hvort með eldvörðum hurðum eða 7 mm þykku járnbentu gleri í járnumgerð.

Veggir, gólf, loft og þök nefnast eldvarin, ef grind er úr járni, klædd bárujárni, eða öðru jafneldtraustu efni, sömuleiðis undirlög úr timbri klædd járujárni með óeldfimum pappa á milli eða öðru álíka óeldfimu efni.

Herbergi teljast eldvarin, sem að innan eru albyggð eins og að ofan greinir um eldvarða gerð. Um fjarlægðir og umbúnað gátta gildir sama og um eldtraust herbergi.

Hurðir teljast eldvarðar, sem smíðaðar eru úr tvöföldu lagi af krosslögðum harðviði, minnst 2½ cm á þykkt, klæddum á bæði borð með 1 mm þykkum tinuðum eða galvaniseruðum járnplötum, greyptum saman á jöðrunum.

Dyraumgerð og dyragólflista (þröskuld) sé eins varið, ef það er úr timbri. Öðruvísi gerðar hurðir má taka gildar, séu þær gerðar á jafneldtraustan hátt.

Þök (að utan) teljast eldvarin, sem lögð eru með flísum, bárujárni, steinplötum, tígulsteinum eða öðru efni jafneldtraustu.

Húsaskipting.

9. gr.

I. flokkur.

Hús með steinveggjum eða steinsteypu eða járnveggjum og eldvörðu þaki, þar sem allir innveggir, loft, gólf og stigar er eldtraust og hvergi er í húsinu

166 7. okt.

(þar með talinn kjallari þess og rishæð) óeldvarið timbur, nema hurðir og gluggar

II. flokkur.
Önnur hús með steinveggjum eða steinsteypu og eldvörðu þaki.

III. flokkur.
Hús með útveggjum, sem eru allir klæddir bárujárni, múrhúð, skífum, asbesti eða öðru jafngildu eldvarnarefni og með eldvörðu þaki.
Þegar allir innveggir, gólf og loft slíkra húsa er eldvarið, er heimilt að gefa 20% afslátt af iðgjaldinu.

IV. flokkur.
Öll önnur hús.

Sambyggð hús án nokkurs eldhættis atvinnurekstrar flokkast hvert fyrir sig, ef þau eru aðgreind með steinvegg eða steinsteypuvegg og þökin ekki sambyggð.

Í sériðgjaldaflokknum eru hús:
Í kaupstöðum, kauptúnum og sveitaþorpum táknuð með bókstafnum ..... A
Á sömu stöðum, þegar húsin eru í 30 m fjarlægð eða meir með bókstafnum B
Í sveitum (dreifbýli) C

II. KAFLI
Iðgjaldaskrá.

1. Almenn iðgjöld.

	Húsaskipting Ársiðgjald af 1000 kr.			
Hús, þegar ekki er reiknað sérstakt iðgjald:	I.	II.	III.	IV.
A. Í kaupstöðum, kauptúnum og sveitaþorpum	1,5	3	5	7
B. Í sömu þegar hús eru í 30 m fjarlægð eða meira	1,2	2,4	4	5,6
C. Í sveitum (dreifbýli)	1,2	2,5	2,5	2,5

Afsláttur, sem til greina getur komið:
1. Fyrir innanhúss slökkvivarnir, sem félagið tekur gildar, 5%.
2. Fyrir sérstakar og opinberar slökkvivarnir, sem ákveðinn er eða ákveðinn verður.

2. Sérstök iðgjöld.

Þar sem iðnrekstur, önnur notkun húsanna eða sérstaklega eldfim efni eða sprengiefni valdi iðgjaldshækkun:

		Húsaskipting Ársiðgjald af 1000 kr.			
		I.	II.	III.	IV.
Astgasstöðvar (Acetylen)	A.	6,5	10	16,8	24
	B.	5,2	8	13,4	19,2
	C.	3,9	6	10	10

Áburðarverksmiðjur.
Sjá beinamjölsverksmiðjur.

Bátasmíðastöðvar.
Sjá skipasmíðastöðvar.

		I.	II.	III.	IV.	166
Beinamjölsverksmiðjur.						7. okt.
a. Sé unnið eingöngu úr útiþurrkuðu efni og gætt skildaga um aflvélar	A.	4	6	11,5	13,5	
	B.	3,2	4,8	9,2	10,8	
	C.	2,4	3,6	6,9	6,9	
b. Annars sem síldarverksmiðjur.						
Belgjagerð	A.	5	7,5	12	14,5	
	B.	4	6	9,6	11,6	
Alm. skild. a. og e.	C.	3	4,5	7,2	7,2	

Beykisverkstæði.
Sjá trésmíðaverkstæði.

Bifreiðageymsla.
1. Fyrir bílskúr og geymslu einnar bifreiðar breytist ekki iðgjald hússins sé skildaga gætt.

2. Annars	A.	3,5	5,25	8,75	10,75
	B.	2,8	4,2	7	8,6
Alm. skild. d. og e.	C.	2,1	3,1	5,25	5,25

Sérskildagar:
a. Hvorki má tæma eða fylla benzíngeyma inni í húsinu.
b. Ekki má hafa innanhúss annað benzín en það, sem er á bílnum.
c. Hafa skal í geymsluhúsinu slökkvitæki.

3. Bifreiðageymsla almenn:

Tvær bifreiðar eða fleiri, sé skild. gætt	A.	6	9	10,5	12,5
	B.	4,8	7,2	8,4	10
	C.	3,6	5,4	6,3	6,3

Skildagar sömu og við einkageymslu 1—3 og auk þess:
Upphita má aðeins með gufu, vatni eða rafmagni. Rafmagnsofnar mega ekki vera heitari á yfirborði en 150° C. Allar rafmagnsleiðslur verða að vera einangraðar. Innanhúss má nota aðeins rafmagnsljós með loftþéttum hjálmum og slökkvurum. Öryggi og tenglar eiga einnig að vera loftþétt og utanhúss. Tóbaksreykingar eru bannaðar.
Vindaugu eiga að vera á þaki og við gólf.

4. Annars	A.	7,5	11,25	12,75	14,75
	B.	6	9	10,2	11,8
	C.	4,5	6,75	7,65	7,65
Bifreiða- (bifhjóla o. s. frv.) **viðgerðarverkstæði** ..	A.	7,5	11,25	15,75	17,75
	B.	6	9	12,6	14,2
	C.	4,5	6,75	9,5	9,5

Sérskildagar:
Ef sprautumálning (með „Celluloselakki" eða öðrum eldfimum vökva með lægra logamarki en 21° C.) fer ekki fram í sérstöku eldtraustu herbergi, hækkar iðgjaldið um 5‰.
Í skírteinið á að setja svo hljóðandi skildaga: „Ben-

166 7. okt.

		I.	II.	III.	IV.
zíngeymsla á vátryggingarstaðnum fram yfir það, sem kynni að vera í benzíngeymum bifreiðanna, má aðeins eiga sér stað að fyrir fram fengnu leyfi viðkomandi slökkviliðs, en þó má benzínmagnið aldrei nema meiru en 16 lítrum. Eigi má tæma eða fylla geyma bifreiðanna innan húss. Eigi má hita upp bifreiðageymsluna nema með gufu, vatni eða rafmagni. Rafmagnsofnar mega ekki vera heitari á yfirborði en 150° C. Allar rafmagnsleiðslur eiga að vera nægilega einangraðar. Aðeins má nota rafljós með loftþéttum hjálmum, leiðslur og slökkvarar eiga að vera loftþéttir eða utanhúss. Alm. skild. d. og e.					
Blikksmiðjur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Blómaverzlanir	A.	2	3	7	9
	B.	1,8	2,7	5,6	7,2
	C.	1,2	2,7	4,2	4,2
Bókaverzlanir	A.	2,5	4	8	10
	B.	2	3,2	6,4	8
	C.	1,5	2,7	4,8	4,8
Bókbandsstofur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. b.	C.	1,8	2,7	5	5
Bólsturverkstæði	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. b. og e.	C.	1,8	2,7	5	5
Brauðgerðarhús	A.	2,5	4	8,4	10,8
	B.	2	3,5	6,7	8,6
	C.	1,5	2,7	5	5
Brauðabúðir (og mjólkur). Húsiðgjaldið óbreytt.					
Dósaverksmiðjur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Dráttarbrautir. Sjá skipasmíðastöðvar.					
Efnagerðir.					
1. Séu eingöngu notuð eða framleidd óeldfim efni	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
2. Séu notuð eða framleidd efni, sem ekki eru sérstaklega eldfim	A.	3,5	5,6	9,4	11,8
	B.	2,8	4,5	7,5	9,5
	C.	2,1	3,4	5,6	5,6
3. Séu notuð eða framleidd eldfim efni	A.	5,2	7,8	11,6	14
	B.	4,1	6,2	9,3	11,2
Alm. skild. b. og e.	C.	3,1	4,6	7	7

Efnalaugar.		I.	II.	III.	IV.
1. Séu ekki notuð eldfim efni (vökvar) ..... Alm. skild. a.	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
2. Séu eldfim efni notuð ..... Alm. skild. a., b., d. og e.	A.	4,5	6	9,3	11,5
	B.	3,6	4,8	7,5	9,2
	C.	2,7	3,6	5,6	5,6
Fatahreinsun og pressun.					
1. Séu ekki notuð eldfim efni (vökvar) ..... Alm. skild. a.	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
2. Séu eldfim efni notuð ..... Alm. skild. a., b., d. og e.	A.	4,5	6	9,3	11,5
	B.	3,6	4,8	7,5	9,2
	C.	2,7	3,6	5,6	5,6
Fiskbarning. Sjá harðfiskbarning.					
Fiskimjölsverksmiðjur. Sé iðgjald ekki sérstaklega ákveðið.	A.	4	6	11,5	13,5
a. Sé unnið eingöngu úr þurru efni og gætt sérskildaga um aflvélar	B.	3,2	4,8	9,2	10,8
	C.	2,4	3,6	6,9	6,9
b. Annars sem síldarmjölsverksmiðjur og með sömu skildögum.					
Fiskþurrkunarhús.					
1. Sé gætt skildaga um þurrkun og aflvélar	A.	3,5	5	8,5	10,5
	B.	2,8	4	6,8	8,4
	C.	2,1	3	5,1	5,1
2. Annars	A.	4,5	6	11	13,5
	B.	3,6	4,8	8,8	10,8
	C.	2,7	3,6	6,6	6,6
Frystihús.					
1. Án vélgangs	A.	1,5	2	4	6
	B.	1,2	1,6	3,2	4,8
	C.	1	1,2	2,4	2,4
2. Séu allar vélar reknar með rafmagni frá almennings rafstöð, og sé gætt skild. um aflvélar Alm. skild. a.	A.	4	6	10	11
	B.	3,2	4,8	8	8,8
	C.	2,4	3,6	6	6
3. Annars ..... Skildagi um aflvélar. Alm. skild. a., d. og e.	A.	6	9	13,5	14,5
	B.	4,8	7,2	10,8	11,6
	C.	3,6	5,4	8,1	8,1
Funda- og samkomuhús.					
1. Án veitinga og leiksýninga	A.	2,5	3,75	7	9
	B.	2	3	5,6	7,2
	C.	1,5	2,7	4,2	4,2
2. Með veitingum og/eða leyfi til einstakra leiksýninga	A.	3,5	5	9	11
	B.	2,4	4	7,2	8,8
	C.	1,8	3	5,4	5,4

166 7. okt.

		I.	II.	III.	IV.
Gistihús	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Glerslípun	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5
Gosdrykkjagerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5
Gróðurhús	A.	2,5	4	6	8
	B.	2	3,2	4,8	6,4
	C.	1,5	2,7	3,6	3,6
Gullsmíðaverkstæði	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Gúmmískógerð og skóviðgerðarverkstæði	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a., b. og d.	C.	1,8	2,7	7,2	7,2
Hampiðja	A.	5	7,5	12	14,5
	B.	4	6	9,6	11,6
Alm. skild. a., b. og e.	C.	3	4,5	7,2	7,2
Handiðnaðarverkstæði.					
1. Án vélgangs	A.	2,5	4	6,5	8,5
	B.	2	3,2	5,2	6,8
	C.	1,5	2,7	3,9	3,9
2. Með vélgangi	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a., b. og e.	C.	1,8	2,7	5	5
Harðfiskbarning	A.	2,5	4	7	9
	B.	2	3,2	5,6	7,2
	C.	1,5	2,7	4,2	4,2
Hárgreiðslustofur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Hreinlætisvörugerð (sápugerð o. fl.)	A.	3	4,5	8	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5
Sérskild. um aflvélar, liður a.					
Hús í smíðum	A.	3	3	8,5	8,5
	B.	3	3	8,5	8,5
(Þar með talið efni á staðnum.)	C.	3	3	3	3
Sérskildagi: Reykháf má ekki taka í notkun fyrr en hann er fullgerður og allt mótatimbur fjarlægt.					
Húsgagnafóðrun	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. b. og e.	C.	1,8	2,7	5	5
Hænsnabú.					
1. Séu ekki notaðir eldfimir vökvar við upphitun	A.	5	7,5	11,5	14,5
fósturmæðra	B.	4	6	9,2	11,6
	C.	3	4,5	6,9	6,9

		I.	II.	III.	IV.
2. Annars	A.	5,5	10	35	40
	B.	5,2	8	28	32
Alm. skild. b., c. og d.	C.	3,9	6	21	21
Hvalveiðistöðvar.					
Iðgjaldið sé sérstaklega ákveðið.					
Iðnfyrirtæki, sem ekkert sérstakt iðgjald er ákveðið um.					
1. Án vélgangs	A.	2,5	4	6,5	8,5
	B.	2	3,2	5,2	6,8
	C.	1,5	2,7	3,9	3,9
2. Séu vélar allar reknar með rafmagni frá almennings aflstöð	A.	3,25	5,2	8,5	11
	B.	2,6	4,1	6,8	8,8
Alm. skild. a. og b.	C.	2	3,1	5,1	5,1
3. Annars	A.	4	6	10	13
	B.	3,2	4,8	8	10,4
Alm. skild. a. og b.	C.	2,4	3,6	6	6
Íshús (án vélgangs)	A.	1,5	2	4	6
	B.	1,2	1,6	3,2	4,8
	C.	1	1,2	2,4	2,4
Járnsmiðjur og járnsteypa	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5
Kaffibrennsla og kaffibætisgerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a., b. og c.	C.	1,8	2,7	5	5
Kassagerð.					
Sjá trésmíðaverkstæði.					
Kertagerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5
Kexgerð	A.	2,5	4	8,4	10,8
	B.	2	3,2	6,7	8,6
	C.	1,5	2,7	5	5
Kirkjur	A.	1,5	2	3,5	5
	B.	1	1	2	3
	C.	1	1	2	3
Klæða-(ullar-)verksmiðjur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a., b. og c.	C.	1,8	2,7	5	5
Klæðskeraverkstæði	A.	2,5	4	8	10
	B.	2	3,2	6,4	8
	C.	1,5	2,7	4,8	4,8
Korkiðja	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skildagar a. og b.		1,8	2,7	5	5
Kornmyllur	A.	2,5	4	8,4	10,8
	B.	2	3,2	6,7	8,6
	C.	1,5	2,7	5	5

166 7. okt. **Kvikmyndahús.**

		I.	II.	III.	IV.
1. Með neðanskráðum skildaga	A.	5	7	11	15
	B.	4	5,6	8,8	12
	C.	3	4,2	6,6	6,6

a. *Sýningarklefi* skal vera eldtraustur á alla vegu (veggir, loft, gólf), sömuleiðis hurð, hurðarkarmur og hliðarklefi, ef til er, enn fremur herbergisbúnaður (hurðir, bekkir). Hurð skal opnast út.

Til upphitunar má hafa aðeins miðstöðvareða rafmagnsofna, sem eigi verða heitari en 80° C. Hlíf skal vera ofan á ofnum.

Ekkert samband má vera milli klefans og áhorfendasalar, nema sýningarop og gægjugöt.

Fatageymsla og hvers konar geymsla önnur er bönnuð í klefanum og göngum frá honum.

Á útvegg klefans má vera gluggi, 0.25 m² að stærð, með venjulegu gleri, til undankomu, ef eldur kemur upp í klefanum.

b. *Sýningarop* og *gægjur* mega ekki vera stærri en 150 cm², ber að loka þeim reykþétt með a. m. k. 5 mm þykkum glerrúðum í járn- eða múr-ramma. Auk þess ber að hafa a. m. k. 2 mm þykkar járnplötur, sem á auðveldan hátt sé hægt að renna fyrir öll opin. Plötum þessum skal vera hægt að stjórna frá einum stað nálægt sýningarvél og öðrum nálægt útgöngudyrum sýningarklefans.

c. *Filmspólur* skulu vera úr járni og ekki stærri en svo, að á þeim geti verið 600 m löng filma. Hirzlur undir þær skulu vera úr járni eða öðru eldtraustu efni, þær skulu hólfaðar með lóðréttum skilrúmum, og sé eitt hólf fyrir hverja filmspólu.

d. *Til lýsingar* í sýningarklefa má aðeins nota rafmagn. Til lýsingar á sjálfri sýningarvélinni má þó nota kolbogaljós. Stranglega er bönnuð tóbaksreyking í sýningarklefanum og að fara þar með hvers konar opinn eld.

e. *Stjórn sýningarvéla* skulu annast menn, sem til þess hafa lært, sem segir í reglugerð um kvikmyndasýningar 12. marz 1947.

f. *Handslökkvitæki* með kemisku slökkviefni skal ávallt vera í sýningarklefanum, enn fremur 1×1.25 m asbestteppi.

g. Að öðru leyti gilda skildagar þeir, sem greinir í reglugerð um kvikmyndasýningar 12. marz 1947.

h. *Meðferð og slökkviáhöld.*

Eigi mega aðrir fást við vélar og áhöld í sýn-

		I.	II.	III.	IV.
ingarherberginu en fullkomlega áreiðanlegir og verkfróðir menn. Óbyrgt ljós má eigi nota, og bannað er með öllu að kveikja á eldspýtu eða reykja. Spólur, sem ekki eru í sýningarvélinni eða verið er að spóla upp á, skal geyma í járnkassa úr minnst 2 mm járnþynnu og með loki, er falli alveg að. Í sýningarherberginu skal ávallt vera viðurkennt slökkvitæki.					
2. Sé sýningarherbergið aðeins eldvarið (í stað eldtraust), en útbúnaður að öðru leyti eins ..	A.	10	14	22	30
	B.	8	11,2	17,6	24
	C.	6	8,4	13,2	13,2
3. Að öðrum kosti	A.	20	28	38	45
	B.	16	22,4	30,4	36
	C.	12	16,8	22,8	22,8
Ef áhaldaherbergið er eldvarið að innan, lækkar iðgjaldið um 40%. Vátryggingin nær eigi til skemmda, sem rafmagnsstraumurinn veldur á áhöldum. Skemmdir á filmum, sem eru í sýningarvélinni, verða eigi bættar.					
Lakkgerð ..... Sjá málningar- og lakkverksmiðjur.	A.	5	7	9	12
	B.	4	5,6	7,2	9,6
	C.	3	4,2	5,4	5,4
Leðurvörugerð ..... Alm. skild. a. og b.	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Leikfangagerð. Sjá trésmíðaverkstæði.					
Leikhús.					
1. Fast leikhús	A.	4	6	10	12,5
	B.	3,2	4,8	8	10
	C.	2,4	3,6	6	6
2. Þegar leyfi er til að halda einstöku sinnum sýningar	A.	3	5	9	11
	B.	2,4	4	7,2	8,8
	C.	1,8	3	5,4	5,4
Leirvörugerð (leirbrennsla)	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Ljósmyndastofur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Lyfjabúðir, lyfjagerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Lýsisvinnsla (gufubræðsla)	A.	4	6	11	13,5
	B.	3,2	4,8	8,8	10,8
	C.	2,4	3,6	6,6	6,6

166 7. okt.

Ef önnur bræðsluaðferð er notuð, ákveðst iðgjaldið sérstaklega.

		I.	II.	III.	IV.
Málningar- og lakkverksmiðjur.					
1. Án opinna eldstæða og lakksuðu	A.	5	7	9	12
	B.	4	5,6	7,2	9,6
	C.	3	4,2	5,4	5,4
2. Með opnum eldstæðum, en án lakksuðu	A.	7	9,8	12,5	15,5
	B.	5,6	7,8	10	12,4
	C.	4,2	5,8	6	6
3. Með lakksuðu, en án opinna eldstæða	A.	9	12,5	16	19,5
	B.	7,2	10	12,8	15,6
	C.	5,4	7,5	9,6	9,6
4. Með lakksuðu og opnum eldstæðum	A.	10,8	15	19,2	23,4
	B.	8,6	12	15,3	18,7
	C.	6,5	9	11,5	11,5

Ef aflvélar (gangvélar) eru í verksmiðjuhúsinu, reiknast viðbótariðgjald 3‰.

Ef lakksuða er einangruð í eldtraustum klefa, lækkar iðgjaldið um 10%.

Ef lakksuða er einangruð í eldvörðum klefa, lækkar iðgjaldið um 5%.

Alm. skild. a., b., c., d. og e.

Málningarverkstæði	A.	5	7	9	12
	B.	4	5,6	7,2	9,6
Alm. skild. d.	C.	3	4,2	5,4	5,4
Mjólkurbú	A.	2,5	4	8	10
	B.	2	3,2	6,4	8
	C.	1,5	2,7	4,8	4,8
Mjólkur- og brauðbúðir.					
Húsiðgjaldið óbreytt.					
Netagerð og netagerðarverkstæði	A.	5	7,5	12	14,5
	B.	4	6	9,6	11,6
Skildagi um þurrkun.	C.	3	4,5	7,2	7,2
Sérskildagi um aflvélar.					
Niðursuðuverksmiðjur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5
Sérskildagi um aflvélar.					
Olíufatagerð (sjóklæðagerð)	A.	7	10	13	16
	B.	5,6	8	10,4	12,8
Alm. skild. a. og e.	C.	4,2	6	7,8	7,8
Ostagerð	A.	2,5	4	8	10
	B.	2	3,2	6,4	8
	C.	1,5	2,7	4,8	4,8
Pappavöru- og pappírsgerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. b. og e.	C.	1,8	2,7	5	5
Prentmyndagerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a. og d.	C.	1,8	2,7	5	5

		I.	II.	III.	IV.
Prentsmiðjur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a. og d.	C.	1,8	2,7	5	6
Sérskildagi um aflvélar.					
Prjónastofur	A.	2,5	4	8	10
	B.	2	3,2	6,4	8
	C.	1,5	2,7	4,8	4,8
Rafstöðvar.					
1. Almennar rafstöðvar.					
a. Vatnsaflsstöðvar. Iðgjald ákveðst sérstaklega.					
b. Aðrar		4	6	10	11
2. Einkarafstöðvar (í dreifbýli).					
a. Vatnsaflsstöðvar		2	3,5	5	5
b. Aðrar		4	6	10	10
Tryggingin nær þó ekki til tjóns, sem verður á raforkuvélum, leiðslum og tækjum, þegar tjónið orsakast af gangi véla, óreglulegri spennu, skammhlaupi eða slíkum orsökum.					
Raftækjaverkstæði	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5
Rakarastofur	A.	2	3	7	9
	B.	1,6	2,4	5,6	7,2
	C.	1,2	1,8	4,2	4,2
Reiðhjólaverkstæði	A.	4	6	9	12
	B.	3,2	4,8	7,2	9,6
Alm. skild. a. og d.	C.	2,4	3,6	5,4	5,4
Reykhús	A.	4	6	8	11
	B.	3,2	4,8	6,4	8,8
	C.	2,4	3,6	4,8	4,8
Samkomuhús.					
Sjá funda- og samkomuhús.					
Sápugerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Saumastofur	A.	2,5	4	8	10
	B.	2	3,2	6,4	8
	C.	1,5	2,4	4,8	4,8
Síldarverksmiðjur.					
1. Verksmiðjuhús (sé iðgjald ekki sérstaklega ákveðið)	A.	4,5	6,75	12,25	15,25
	B.	3,6	5,4	9,8	12,2
Skild. um aflvélar.	C.	2,7	4	7,35	7,35
Alm. skild. a., b. og c.					
2. Mjölgeymsluhús	A.	3	4,5	9,5	12
	B.	2,4	3,6	7,6	9,6
Alm. skild.	C.	1,8	2,7	5,7	5,7
3. Lýsisgeymar úr steinsteypu og/eða stáli 2.25‰.					
4. Bryggjur og síldarþrær 3‰.					

166
7. okt.

166 7. okt.

Við 2., 3. og 4. Ef iðgjaldið er ekki ákveðið sérstaklega.

		I.	II.	III.	IV.
Sjóklæðagerð	A.	7	10	13	16
	B.	5,6	8	10,4	12,8
Alm. skild. a. og e.	C.	4,2	6	7,8	7,8
Skermagerð	A.	3	4,5	8,5	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. d.	C.	1,8	2,7	5	5

Skipa- og bátasmíðastöðvar, ásamt dráttarbraut og öllu tilheyrandi.

1. Án aflvéla	A.	6,5	9	12	14
	B.	5,2	7,2	9,6	11,2
Alm. skild. a., b., c. og e.	C.	3,9	5,4	7,2	7,2
2. Með aflvélum	A.	7	10,5	14	16
	B.	5,6	8,4	11,2	12,8
Skild. um aflvélar.	C.	4,2	6,3	8,4	8,4
Alm. skild. a., b., c. og e.					

Fari smíðin að öllu fram utanhúss 10.5‰.

Sérskildagi: Biksuða má ekki eiga sér stað nær húsum, dráttarbrautum eða birgðum en 15 metra.

Skólahús	A.	2	3	7	9
	B.	1,6	2,4	5,6	7,2
	C.	1,2	2,7	4,2	4,2
Skósmíðaverkstæði	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Skrifstofuhús	A.	2	3	7	9
	B.	1,6	2,4	5,6	7,2
	C.	1,2	2,7	4,2	4,2
Skyrgerð	A.	2,5	4	8	10
	B.	2	3,2	6,4	8
	C.	1,5	2,7	4,8	4,8
Sláturhús	A.	2	3	7	9
	B.	1,6	2,4	5,6	7,2
	C.	1,2	2,7	4,2	4,2
Smjörgerð	A.	2,5	4	8	10
	B.	2	3,2	6,4	8
	C.	1,5	2,7	4,8	4,8
Smjörlíkisgerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Sprautumálningarverkstæði	A.	6	10	14	17
	B.	4,8	8	11,2	13,6
	C.	3,6	6	8,4	8,4

Aths. Ef verkstæðið er hluti af húsi, sem annar rekstur er í, reiknast sama iðgjald af öllu húsinu.

Alm. skild. a. og d.

166 7. okt.

		I.	II.	III.	IV.
Ståltunnugerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5
Skildagi um aflvélar.					
Súkkulaðigerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Sútunarverksmiðjur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Skild. um aflvélar (a.).	C.	1,8	2,7	5	5
Sælgætisgerð	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Skild. um aflvélar.	C.	1,8	2,7	5	5
Söðlasmíðaverkstæði	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Talsímastöðvarhús. Iðgjald eins og af íbúðarhúsi.					
Skild. um aflvélar (d.).					
Trésmíðaverkstæði og timbursmiðjur.					
1. Án vélgangs	A.	2,5	4	6,5	8,5
	B.	2	3,2	5,2	6,8
	C.	1,5	2,7	3,9	3,9
2. Með vélgangi.					
Iðgj. reiknast eins og 1 með viðbót:					
1‰ fyrir hverja vél, þó ekki hærra en 5‰.					
Aths. Límofnar og hefilbekkir valda ekki hækkun.					
Skildagar um öll trésmíðaverkstæði:					
a. Auglýsingar skulu vera uppfestar, er banni tóbaksreykingar og að ganga um með óbyrgt ljós.					
b. Framan við eldhólf eldstæða skal vera járnkassi 50 cm djúpur og þannig fyrir komið, að glæður og neistar frá eldhólfinu falli í hann.					
c. Timbur má ekki vera nær eldstæðum en 1 m.					
d. Tréspæni og sag verður að hreinsa daglega úr verkstæðinu.					
e. Tuskur og tvist o. þ. h., sem orðið er gegndreypt í olíu, ber að geyma í járnkassa með járnloki. Sé skild. ekki gætt, hækkar iðgj. um 40%.					
Tunnuverksmiðjur.					
Sjá trésmíðaverkstæði.					
Ullarverksmiðjur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Alm. skild. a., b. og c.	C.	1,8	2,7	5	5
Úrsmíðaverkstæði	A.	2	3	7	9
	B.	1,6	2,4	5,6	7,2
	C.	1,2	1,8	4,2	4,2
Veiðarfæraviðgerðir	A.	5	7,5	12	14,5
	B.	4	6	9,6	11,6
	C.	3	4,5	7,2	7,2

166
7. okt.

		I.	II.	III.	IV.
Vélsmiðjur	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,8	8,6
Alm. skild. a. Skild. um aflvélar.	C.	1,8	2,7	5	5
Veitingastaðir (hús), matsala, kaffisala o. fl.	A.	3	4,5	7	9
	B.	2,4	3,6	6,8	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Fyrir leiksýningar um stundarsakir, sjá leikhús, stafl. b.					
Verzlunar- og vörugeymsluhús	A.	2,5	3,75	7,5	10,5
	B.	2	3	6	8,4
Alm. skild. e.	C.	1,5	2,7	4,5	4,5
Þvottahús og þvottastöðvar	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
	C.	1,8	2,7	5	5
Ölgerð og gosdrykkja	A.	3	4,5	8,4	10,8
	B.	2,4	3,6	6,7	8,6
Sérskild. um aflvélar. Alm. skild. a.	C.	1,8	2,7	5	5

Lausafjáriðgjöld.

Iðgjöld fyrir lausafé eru samkvæmt gjaldskrá Sambands brunatryggjenda á Íslandi (SBÁÍ), útgefinni 1. janúar 1949, en félagið er meðlimur í sambandinu. Breytingar, sem kunna að verða gerðar á gjaldskrá SBÁÍ, gilda einnig fyrir félagið, á meðan það er aðili að sambandinu.

Flokkunarreglur þessar og iðgjaldaskrá öðlast gildi 15. október 1949, og eru jafnframt úr gildi felldar flokkunarreglur og iðgjaldaskrá frá 15. október 1932 og auglýsing um breyting á flokkunarreglum og iðgjaldaskrá Brunabótafélags Íslands frá 15. okt. 1932, útg. 9. okt. 1947.

Félagsmálaráðuneytið, 7. október 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

167
10. okt.

REGLUGERÐ

um brunavarnir og brunamál.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir:

a. Í kaupstöðum, nema Reykjavík, og í kauptúnum, sem hafa 200 íbúa eða fleiri, hvort heldur eru sjálfstæð hreppsfélög eða hluti úr hreppsfélagi. Skal á hverjum stað kjósa brunamálanefnd og skipa slökkvilið, er búið sé þeim slökkvitækjum, sem ákveðið er í brunamálasamþykkt.

b. Í sveitum eftir því, sem við getur átt, og kemur þá hreppsnefnd í stað brunamálanefndar og byggingarnefndar og oddviti eða fulltrúi hans, kosinn af hreppsnefnd í stað slökkviliðsstjóra.

2. gr.

Í kauptúnum, þar sem ekki er byggingarsamþykkt, svo og í sveitum, skal hreppsnefnd eða fulltrúi hennar taka ákvarðanir um þau mál, er snerta brunavarnir og ella eru í byggingarsamþykkt. 10. okt.

3. gr.

Starf yfirumsjónarmanns brunavarna nefnist í reglugerð þessari brunavarnaeftirlit ríkisins eða brunavarnaeftirlitið.

4. gr.

Sveitarstjórn gerir með samþykki brunavarnaeftirlits ríkisins samþykkt um þau atriði brunamála, sem greinir í reglugerð þessari, og önnur, er snerta kaupstaðinn (kauptúnið) sérstaklega.

II. Stjórn brunamála.

5. gr.

Bæjarstjórnum í kaupstöðum og hreppsnefndum í kauptúnum og sveitum skal skylt að annast og kosta brunamálaeftirlit og brunavarnir, samkvæmt ákvæðum laga nr. 37 1. apríl 1948, um brunavarnir og brunamál, og reglugerðar þessarar, og hafa eftirlit með, að þeim sé hlýtt.

6. gr.

Bæjarstjórn í kaupstöðum, en hreppsnefnd í kauptúnum, sem reglugerð þessi nær til, skal kjósa brunamálanefnd og skipa slökkvilið, er búið sé þeim slökkvitækjum, sem ákveðið er í brunamálasamþykkt, sbr. 4. gr. Í kaupstöðum er heimilt að fela bæjarráði störf brunamálanefndar.

Bæjarstjóri eða hreppsnefndaroddviti, ef hann er búsettur innan kauptúnsins, skal vera formaður nefndarinnar, ella skal hreppsnefnd kjósa formann, er sé búsettur í kauptúninu. Auk formanns skal nefndin skipuð minnst 2 mönnum, sem kosnir eru til fjögurra ára í senn, og 1—2 mönnum til vara. Um endurkosningu gilda sömu reglur og í öðrum slíkum nefndum. Að minnsta kosti 1 nefndarmanna skal vera byggingafróður (húsameistari, trésmiður eða múrari). Enn fremur skal eiga sæti í nefndinni lögreglustjóri (hreppstjóri) eða fulltrúi hans. Nefndin kýs sér varaformann.

Nefndin skal halda fundi svo oft, sem þörf er og jafnan, ef slökkviliðsstjóri eða lögreglustjóri æskir þess. Nefndin er starfhæf, ef meiri hluti hennar er á fundi. Um ákvarðanir ræður afl atkvæða, en ef atkvæði eru jöfn, ræður atkvæði formanns. Nefndin skal halda gerðabók. Slökkviliðsstjóri, eða í forföllum hans varaslökkviliðsstjóri, skal sitja fundi brunamálanefndar. Hann hefur þar tillögurétt, en ekki atkvæðisrétt, og á rétt á að fá bókað álit sitt í gerðabók nefndarinnar

7. gr.

Bæjarstjórn (hreppsnefnd) skal leita umsagnar brunamálanefndar um öll mál, er snerta brunamál kaupstaðarins (kauptúnsins). Hún skipar slökkviliðsstjóra og varaslökkviliðsstjóra að fengnum tillögum brunamálanefndar og ákveður þeim laun eða þóknun fyrir starf þeirra, er greiðist úr bæjarsjóði (sveitarsjóði).

8. gr.

Brunamálanefnd skal hafa á hendi, undir umsjón bæjarstjórnar eða hreppsnefndar, eftirlit með brunavörnum og slökkviliði. Hún skal sjá um, að framkvæmd þessara mála sé samkvæmt lögum og reglugerðum og láta sér annt um nauðsynlegar umbætur á þessu sviði.

167 10. okt. Brunamálanefnd tilnefnir aðra starfsmenn slökkviliðsins en slökkviliðsstjóra, og varaslökkviliðsstjóra eftir tillögum slökkviliðsstjóra og samkvæmt heimild bæjarstjórnar eða hreppsnefndar um greiðslu þóknunar fyrir starfið. Í samþykkt (sbr. 4. gr.) má ákveða að fastir starfsmenn skuli ráðnir af bæjarstjórn eftir tillögum brunamálanefndar.

III. Slökkvilið og slökkvitæki.

9. gr.

Slökkviliðsstjórinn, en í forföllum hans varaslökkviliðsstjórinn, er yfirmaður og stjórnandi alls slökkviliðsins. Hann hefur og umsjón með slökkvitækjum öllum.

Kynna skal almenningi á staðnum, á hagkvæman hátt, hver sé slökkviliðsstjóri, hvar hann býr og hverjir séu honum næstir yfirmanna í slökkviliðinu. — Slökkviliðsstjóri og varaslökkviliðsstjóri mega aldrei vera báðir burtu af staðnum, nema settur sé varamaður í þeirra stað á meðan í samráði við brunamálanefnd.

Sveitarstjórn ákveður, eftir tillögum brunamálanefndar, hver einkenni slökkviliðið skuli bera, þegar það er að starfi sínu.

10. gr.

Allir verkfærir karlmenn 18—55 ára að aldri, sem heimilisfastir eru í kaupstaðnum (kauptúninu), að undanskildum presti, lækni, lyfsala og símstjóra, og þeim mönnum, sem með læknisvottorði sanna, að þeir séu ekki færir til vinnu, eru skyldir til þjónustu í slökkviliði.

Skulu þeir vera skyldir að mæta við æfingar allt að 4 sinnum á ári og auk þess tafarlaust, hvenær sem eldsvoða ber að höndum. Heimilt er brunamálanefnd að undanþiggja menn 50 ára og eldri, svo og menn aðra en þá, sem taldir eru í 1. málsgr., er hafa sérstökum störfum að gegna.

Slökkviliðsstjóra er heimilt að kveðja svo marga menn til aðstoðar við að slökkva eld, sem hann telur þörf fyrir, og getur enginn skorazt undan þeirri skyldu. Þeir, sem þannig taka þátt í slökkvistarfi eða æfingum, skulu inna það af hendi endurgjaldslaust, en hafa sama skaðabótarétt á hendur sveitarsjóði sem slökkviliðsmenn.

Heimilt er sveitarstjórn að ákveða í samþykkt, að liðsmenn slökkviliðsins fái greiðslu fyrir hverja klukkustund, er þeir eru sérstaklega til þess kvaddir að vinna í þjónustu þess við æfingar, eða við að slökkva eld, eftir gjaldskrá, er sveitarstjórn setur.

Bæjarstjórn í kaupstöðum er heimilt að ákveða í samþykkt, að slökkviliðið skuli skipað fastráðnum liðsmönnum og ákveða tölu þeirra og þóknun fyrir starfið. Má þá jafnframt takmarka þegnskyldu til þjónustu í slökkviliði eða fella hana niður.

Það er skylda hvers og eins, sem viðstaddur er eldsvoða, hvort sem hann er í slökkviliðinu eða ekki, að láta í té alla þá aðstoð, sem hann getur, ef slökkviliðsstjórinn krefst þess, og hlýða í öllu fyrirskipunum slökkviliðsstjóra. Það er skylda hvers eins, er verður var við að eldsvoði sé að koma upp, að hefja viðvörunarkall og gera slökkviliðinu aðvart á þann hátt, sem fyrir er mælt í samþykkt eða á annan hátt.

11. gr.

Slökkviliðsstjóra er skylt að sjá um, að æfingar séu haldnar svo oft á ári, sem áskilið er í samþykkt.

Slökkviliðsstjóri stjórnar æfingum slökkviliðsins og ber ábyrgð á, að ávallt séu nógu margir í slökkviliðinu, og það sé vel æft. Þegar eldsvoða ber að höndum ákveður hann, hvernig slökkviliðinu skuli fyrir komið, og allt hvað gera skuli til

þess að slökkva eldinn og varna útbreiðslu hans. Þó má hann ekki rífa niður hús til varnar útbreiðslu elds, nema samþykki lögreglustjóra komi til, eða þess, er fer með umboð hans við eldsvoðann. Ef slökkviliðsstjóri er forfallaður, gengur varaslökkviliðsstjóri í hans stað, og sé hann heldur ekki viðstaddur, þá hefur yfirstjórn á hendi sá af liðsmönnunum, sem slökkviliðsstjóri, í samráði við brunamálanefnd, hefur fyrir fram ákveðið til þess.

Slökkviliðsstjóri getur sagt upp liðsmönnum slökkviliðsins án nokkurs fyrirvara, ef hann finnur ástæðu til, og ráðið aðra í þeirra stað til bráðabirgða, en þó skal hann gera brunamálanefnd grein fyrir uppsögninni og ræður hún síðan menn í stað þeirra, sem vikið hefur verið úr liðinu. Allir liðsmenn í slökkviliðinu eru skyldir til að tilkynna slökkviliðsstjóra með viku fyrirvara, ef þeir af gildum ástæðum geta ekki gegnt starfi sínu í slökkviliðinu.

Flokksstjórar skulu skyldir til að tilkynna slökkviliðsstjóra, ef þeir fara burt úr kaupstaðnum daglangt, og liggur sekt við, ef út af er brugðið.

12. gr.

Sérhver slökkviliðsmaður er, að viðlagðri sekt, skyldur til að mæta til æfinga og til þess að slökkva eld, þegar hann er til þess kallaður, hvar sem hann er innan lögsagnarumdæmis kaupstaðarins eða kauptúnsins, og hlýða þá í öllum atriðum, öllu því, er yfirmaður hans skipar honum. Enginn má heldur, án leyfis yfirmanna, yfirgefa eldsvoða, áður en slökkt er, né slökkviliðsæfingu, áður en henni er lokið.

13. gr.

Lögreglustjóri, ef hann býr í kaupstaðnum eða kauptúninu, en ella þar búsettur fulltrúi hans, skal ásamt lögregluliði kaupstaðarins eða kauptúnsins annast löggæzlu við slökkviliðsæfingar og eldsvoða. Við æfingar og eldsvoða skal lögregluliðið vera undir yfirstjórn slökkviliðsstjóra.

Lögregluliðið skal í samráði við slökkviliðsstjóra halda uppi góðri reglu við eldsvoða og æfingar, sjá slökkviliðinu fyrir greiðum aðgangi að brunastað, stöðva umferð um nærliggjandi götur, afgirða svæði, sem slökkviliðið þarf fyrir áhöld sín, fjarlægja þaðan allt óviðkomandi fólk og taka í sína umsjá muni, sem bjargað er frá bruna, þar til þeir eru afhentir réttum aðilum. Brunamálanefnd kveður til aðstoðar lögregluliðinu hæfilega marga menn meðal þeirra, er skyldir eru til þess að vera í slökkviliðinu.

14. gr.

Slökkviliðsmenn allir, sem tilkvaddir eru af slökkviliðsstjóra, skulu skyldir að hlýða boðum hans og annarra yfirmanna sinna. Þeir skulu njóta verndar og réttinda opinberra starfsmanna, þá er þeir eru að starfi sínu. Slökkviliðsmenn og aðrir, sem vinna að eldvörnum eftir kvaðningu slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra, skulu vera slysatryggðir við æfingar og störf sín í þágu eldvarna, samkvæmt ákvæðum laga um slysatryggingu.

Þeir, sem skemma föt sín í þágu eldvarna, eiga rétt á að fá skemmdirnar endurgreiddar úr bæjarsjóði eða sveitarsjóði, enda séu þau ekki vátryggð gegn eldtjóni í einhverju brunabótafélagi. Skemmdir skal meta, ef ekki næst samkomulag.

15. gr.

Ákveða skal í samþykkt, hver slökkviáhöld og tæki til öryggis eða björgunar úr eldi, kaupstaðir eða kauptún skuli eiga, sbr. 4. og 6. gr.

Þar, sem er til vatnsveita, nothæf til eldvarna, skal setja upp hæfilega marga brunahana, ella skal skylt að tryggja sem bezt vatn til að slökkva eld, með brunnum, vatnsþróm, uppistöðum í lækjum o. s. frv.

Það er á ábyrgð umsjónarmanns vatnsveitunnar og slökkviliðsstjóra, að allir

167 10. okt. brunahanar séu óskemmdir og ávallt í nothæfu standi, hvenær sem vatn þarf að taka úr þeim. Enginn má taka vatn úr brunahönum, né hreyfa við þeim að nokkru leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra og umsjónarmanns vatnsveitunnar.

Slökkviáhöld skal geyma í slökkvistöð í eldtraustum húsakynnum, eftir því sem við verður komið.

16. gr.

Skylt er sérhverjum húseiganda að leyfa, að vatn sé tekið úr vatnshönum í húsi hans til að slökkva með eld, gegn fullu endurgjaldi úr bæjarsjóði fyrir skemmdir á húsi og öðrum fjármunum, sem af því hlýzt, og má enginn, sem í húsinu er, leggja tálmanir fyrir, að slökkviliðið hafi greiðan aðgang að vatnshönum í húsinu. Meðan verið er að slökkva eldsvoða, eru bæjarbúar skyldir að takmarka vatnsnotkun sína svo, að þeir noti vatn aðeins til nauðsynlegustu heimilisþarfa.

17. gr.

Ef hús brennur þar, sem vatnsveita liggur ekki að, eða vatn úr brunahönum nægir ekki, er sérhverjum skylt að lána þau tæki, er hann hefur, til að flytja í vatn og leyfa að vatn sé tekið úr vatnsbólum þeim, sem á lóð hans eru, eða hann hefur umráð yfir. Ef tæki, sem lánað hefur verið, skemmist eða týnist, skal fullt endurgjald koma fyrir úr sveitarsjóði.

IV. Reykháfar og eldfæri.

18. gr.

Reykháfar í húsum skulu steyptir úr sterkri steinsteypu eða gerðir úr öðru jafneldtraustu efni, standa á fastri undirstöðu og hvíla aldrei á timburgólfi. Reykháfur má ekki hallast meira en 15° frá lóðréttri línu og aldrei út yfir stiga, nema með leyfi byggingarnefndar.

Reykháfar skulu að jafnaði vera ferstrendir, veggþykkt þeirra eigi minni en 12 cm og innanmál 23 cm á hvern veg. Þeir skulu ná minnst 65 cm upp fyrir húsmæni eða gerðir þannig, að lárétt fjarlægð frá reykháfsopi til þakflatar sé minnst 3 m. Innanfletir reykháfa skulu vera sléttir, og holrúm þeirra má ekki skerða með leiðslum eða öðru, nema að fengnu leyfi slökkviliðsstjóra.

Óheimilt er að hækka reykháf með pípum, nema með leyfi slökkviliðsstjóra.

Sé reykháf ætlað að flytja svo mikinn reyk, að 23 cm vídd nægi ekki, eða þurfi reykháfur að ná meira en 3 metra upp úr þaki, ber að fara eftir fyrirmælum í byggingarsamþykkt.

19. gr.

Þar, sem reykháfur liggur í gegnum timburgólf, þak eða timburvegg, skal fjarlægð vera minnst 23 cm frá innri brún reykhafs að máttarviðum.

Gólf-, loft- og veggklæðningar, svo sem gólfdúkur, veggfóður eða því um líkt, mega ganga að reykháf, en ekki vera festar við hann. Yfir samskeyti má leggja lista, er festur sé við reykháfinn með múrnöglum.

Reykháf má aldrei þilja eða klæða með pappa eða striga. Þó skal heimilt að mála reykháf og líma á hann veggfóður. Úthliðar hans skulu ætíð vera sýnilegar og auðvelt að komast að þeim til viðgerðar. Ekki má reykháfur liggja að fataskáp. Utan um hverja pípu frá eldstæði skal múra járnhring í reykháfinn, þannig gerðan, að hvorki pípan né hringurinn geti ýtzt inn fyrir innri brún reykháfsins.

20. gr.

Á hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg, en þó aldrei færri en tvö 23×23 cm sótop, svo að auðvelt sé að hreinsa hann og ná sóti úr honum. Sótopi skal loka

með járnhurð í járnumgerð, og skal gerð hennar háð samþykki slökkviliðsstjóra, sem ákveður fjölda sótopa eftir stærð húsa. 167 10. okt.

Reykháf má ekki taka í notkun, fyrr en hann er fullgerður og allt mótatimbur fjarlægt.

Reyk frá eldstæðum, sem kynt eru kolum eða öðru föstu eða fljótandi eldsneyti, skal leiða í reykháfa um hlaðna eða steypta reykganga eða minnst 10 cm víðar járnpípur.

Fjarlægð frá innri brún reykleiðslna að timbri eða viðarlíki skal ávallt vera minnst 23 cm. Reykpípur úr járni mega ekki vera lengri en 3 m, nema með leyfi byggingarnefndar. Þær skulu leiddar stytztu leið í reykháf á sömu hæð og eldstæðið.

21. gr.

Fjarlægð eldstæðis frá timbri eða viðarlíki skal vera minnst 23 cm. Gólf undir eldstæðum skal lagt málmplötum eða öðru eldtraustu efni, er nái minnst 30 cm fram fyrir þau og 23 cm til annarra hliða. Sé um límofn eða annað eldstæði að ræða á verkstæðum, þar sem farið er með eldfim efni, skal gólfið þakið eldtraustu efni minnst 50 cm út fyrir ytri brún eldstæðisins á alla vegu, og fyrir framan eldholið skal auk þess hafa 50 cm háan kassa úr málmi, festan við ofninn, svo að glæður úr honum hljóti að falla í kassann.

22. gr.

Opin eldstæði (kamínur) má því aðeins hafa í timburhúsum eða steinhúsum með timburgólfi, að slökkviliðsstjóri hafi samþykkt umbúnað þeirra. Skal hvert slíkt eldstæði ávallt vera í beinu sambandi við reykháf, sem flytur ekki reyk frá öðrum eldstæðum.

23. gr.

Slökkviliðsstjóri skal, í samráði við brunavarnaeftirlitið, samþykkja gerð og allan frágang lofthitunarofna.

Miðstöðvarkötlum, sem hafa stærri hitaflöt en 2,0 m², skal koma fyrir í sérstökum herbergjum, múruðum eða sementshúðuðum í hólf og gólf. Eldnæma hluti má ekki geyma nær miðstöðvarkötlum eða reykleiðslum frá þeim en í 50 cm fjarlægð.

Öll eldunar- og hitunartæki, sem geta orðið heitari en 100° Celsius, skulu ætíð vera minnst 23 cm frá timbri eða viðarlíki, þótt ekki séu hituð með eldi.

V. Olíukynditæki til upphitunar húsa.

A. Almenn ákvæði.

24. gr.

Sérhver húseigandi, sem kemur fyrir olíukynditækjum í húsi sínu, í sambandi við reykháf, hvort heldur um er að ræða nýja kyndistöð, eða eldri kyndistöð, sem áður hefur verið kynt á annan hátt, skal tilkynna kyndibúnað þennan til slökkviliðsstjóra, en í sveitum til oddvita eða skipaðs eftirlitsmanns, sem síðan lætur framkvæma skoðun og gefur út vottorð um ástand kyndibúnaðarins. Óheimilt er að taka kynditækin í notkun, fyrr en vottorð liggur fyrir um, að fulltrúi brunavarnaeftirlitsins hafi samþykkt búnað allan og leyft, að þau verði tekin í notkun.

Þau tæki, sem hafa verið sett upp, áður en reglugerð þessi öðlast gildi, skulu tafarlaust tilkynnt, svo þau hljóti viðurkenningu á sama hátt og ný tæki.

Óheimilt er að gera breytingar á kynditækjum, er sett hafa verið upp, nema með leyfi skoðunarmanns.

167 25. gr.
10. okt. Áður en olíukynditækjum er komið fyrir í eldstæði, sem áður hefur verið kynnt á annan hátt, skal framkvæma gagngerða sóthreinsun á eldstæðinu og öllum reykgöngum.

26. gr.

Einungis þau olíukynditæki má selja og setja upp, sem viðurkennd hafa verið af brunavarnaeftirlitinu. Öllum kynditækjum skal fylgja leiðarvísir um uppsetningu og notkun.

Rafbúnaður allur skal fullnægja kröfum rafmagnseftirlits ríkisins.

27. gr.

Sá einn má annast uppsetningu olíukynditækja, sem til þess hefur hlotið viðurkenningu brunavarnaeftirlitsins, og ber hann ábyrgð á, að búnaður allur sé samkvæmt reglugerð þessari.

B. Hitun með eldsneytisolíu, sem hefur blossamark hærra en 60° C.

28. gr.

Staðsetning og stærð olíugeyma.

1. Olíugeymir utanhúss skal í kaupstöðum og kauptúnum grafinn í jörð, nema þar sem slökkviliðsstjóri heimilar að hafa hann ofanjarðar. Grafa skal fyrir undirstöðu geymis svo djúpt, og búa vel um, að frost eða grunnvatn raski ekki legu hans, og skal fylla þétt að með sandi eða möl. Fylling ofan á geymi skal vera minnst 60 cm. Geyminn skal ryðverja að utan með tjöru, biki, eða öðru slíku efni.

   Þar sem heimilt er að hafa geymi ofanjarðar, má hann ekki vera nær timburvegg en 5.0 metra. Skal búa um geyminn á traustri undirstöðu, svo hann raskist ekki.

2. Olíugeymi má hafa innanhúss, enda sé fullnægt eftirfarandi skilyrðum:

   Olíugeymum, er rúma samtals yfir 3000 lítra, skal koma fyrir í sérstökum geymsluklefa í kjallara hússins, nema slökkviliðsstjóri heimili annan stað, eða í sveitum, fulltrúi brunavarnaeftirlitsins. Til þess að geyma slíkan olíuforða innanhúss þarf leyfi slökkviliðsstjóra, er segir fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir til öryggis. Gólf, veggir og loft klefa skal vera fullkomlega þétt og úr eldtraustu efni. Veggir úr járnbentri steypu skulu vera minnst 10 cm þykkir, en 20 cm ef steypa er ójárnbent. Ljósaumbúnaður skal vera fullkomlega eldtryggur. Dyr á geymsluklefa mega ekki vera neðar en svo, að fyrir neðan þröskuld rúmist allur sá olíuforði, sem mest er ætlazt til, að hægt sé að geyma innan klefans. Hurðir skulu opnast út, vera eldtraustar og sjálflokandi. Sérstök loftrás með öryggisneti skal vera frá geymsluklefa undir bert loft.

   Enginn innanhússgeymir má rúma meira en 10000 lítra og í geymaklefa mega ekki vera fleiri en 3 slíkir geymar. Samanlagður olíuforði innanhúss má aldrei vera meiri en 30000 lítrar.

3 Olíugeymum, er rúma samtals allt að 3000 lítra, má koma fyrir í sérstöku kjallaraherbergi, sem ekki er notað til annarra þarfa, og eldstæði er ekki í.

   Til þess að geyma slíkan olíuforða innanhúss þarf leyfi slökkviliðsstjóra, er segir fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir til öryggis.

4. Olíugeymi eða dagneyzluhylki, er rúmar allt að 200 lítra, í íbúðar- eða verzlunarhúsi, en 1500 lítra í verksmiðjuhúsi, má koma fyrir í kyndistöð hússins, ef fullnægt er eftirfarandi kröfum:

   Gólf skal vera úr eldtraustu efni, hurð, veggir og loft, sem ekki eru úr

eldtraustu efni, skulu klædd eldtraustu efni til logavarnar. Hurð skal opnast út. **167**

Geymum skal þannig fyrir komið, að hvorki þeir eða pípan frá þeim geti hitnað 10. okt.
frá eldstæðinu, eða að leki frá þeim geti runnið til eldstæðisins eða í reykgöng eða reykpípur. Skal á fulltryggan hátt séð fyrir leka frá geymum annað hvort á þann hátt, að hafa þá í steinsteyptri þró, sem rúmi allt innihald þeirra, eða að runnið geti frá þeim beint í skolplögn, t. d. að gólfrist í kyndistöðinni.

29. gr.

Olíugeymar og olíupípur.

Geymar fyrir eldsneytisolíu skulu vera úr stálplötum, rafsoðnir eða hnoðaðir, og efnisþykkt þeirra hið minnsta, sem hér segir:

Geymar	fyrir	allt	að	150	l	plötuþykkt	1.5	mm
—	—	150	til	500	l	—	2.0	—
—	—	500	til	1500	l	—	2.5	—
—	—	meira	en	1500	l	—	3.0	—

Ekki má nota glerpípur til þess að sýna olíuhæð í geymi. Olíuhæðarvísum skal þannig fyrir komið, að ekki geti lekið út með þeim.

Olíupípur allar skulu vel festar og þannig fyrir komið, að þær verði ekki fyrir höggum eða annarri áreynslu utan frá. Efni þeirra skal vera járn eða annar nægilega traustur málmur. Pípuskeyti öll skulu vera á sýnilegum, aðgengilegum stöðum. Slöngur eða hreyfanlegar pípur má ekki nota.

Geymsluhylki skulu vera með læstum áfyllingarstút. Sé geymir innanhúss, skal áfyllingarstúturinn ná út úr útvegg eða vera rétt fyrir innan læst op í útvegg.

Á hverjum geymi skal vera loftpípa, sem endi undir beru lofti. Skal pípuendinn beygður niður, svo ekki geti rignt eða fennt inn í pípuna. Fyrir pípuopinu skal vera net úr málmþræði (476 möskvar á ferþumlung).

Neðarlega á geymi mega ekki vera önnur göt eða stútar, en þau sem ætluð eru fyrir píputengingar til brennara eða dagneyzluhylkis eða annarra geymsluhylkja. Þó má botnlás vera á geyminum, en hann skal jafnan vera lokaður með blindkraga.

Allir aðrir stútar skulu vera á efsta hluta geymisins. Ef geymir er stærri en svo, að hann rúmi 1000 lítra, skal mannsmuga vera á honum.

Á olíupípunni frá geyminum til brennarans skal vera lás eða loka, það langt frá eldstæðinu, að hættulaust verði komizt að honum, þó loganum slái til baka fram úr eldstæðinu.

Ef dagneyzluhylki stendur hærra en eldstæðið eða ef dagneyzluhylki er ekki notað og olían er tekin beint frá aðalgeymi til brennarans og geymirinn stendur hærra en eldstæðið, skal pípubrotsloki vera á pípunni fast við hylkið eða geyminn.

Við litla geyma er þó leyfilegt að hafa ekki pípubrotsloka, en þannig skal gengið frá við geyminn, að þó pípan bresti, geti aldrei runnið meira frá honum en svarar til mestu notkunar við brennsluna.

Til þess að hindra að óhreinindi og vatn, sem kunna að vera í olíunni, komist til brennarans, skal síu og gruggglasi vörðu með vírneti komið fyrir á olíupípunni. Skal þetta vera sem næst geymi eða dagneyzluhylki.

Ef notuð er olíutunna sem dagneyzluhylki, skal höfð sama tunnan, en ekki skipt um, er tunnan tæmist.

Olíu má aldrei geyma í tunnum í kyndistöð.

30. gr.

Brennarar og öryggistæki.

Brennarar og öryggistæki skulu vera af gerð, sem hlotið hefur viðurkenningu brunavarnaeftirlitsins. Brennarar skulu vera sjálfvirkir.

167 10. okt.

Ef kyndingin er ekki undir stöðugu eftirliti, skal litið til hennar öðru hvoru og olíukynditæki skulu búin fullkomlega öruggum útbúnaði, sem sjálfkrafa lokar fyrir olíuaðstreymið, ef eldurinn slokknar eða ef loftstraumurinn til brennarans stöðvast.

Sé hitastillingu þannnig fyrir komið, að sjálfvirkur búnaður slökkvi og kveiki logann á ný, skal þannig frá gengið, að tveir eða fleiri kveikineistar komi hver á fætur öðrum, þegar brennsla á að byrja. Hins vegar skal svo langur tími líða milli olíuinnspýtinga, ef ekki kviknar, að fulltryggt sé, að allt gas eða eimur frá fyrri innspýtingu sé rokið út, þegar næsta innspýting kemur.

Vinni brennari með dragsúg og það kaldur, að ekki sé hætta á, að olían eimist af snertingu við hann, skal þannig gengið frá, að ef slokknar á brennaranum, renni olían í skál eða bolla, sem með þyngd sinni hefur áhrif á lokunarbúnað, sem lokar fyrir olíuaðstreymið, enda séu slík eldhol ekki innmúruð eða í þeim hlutir, sem geta glóhitnað.

Þannig skal frá eldstæði gengið, að það sé ávallt opið út í reykháf. Ef þannig er gengið frá reykspjaldi, að hægt sé að loka því að fullu, skal hæfilega stórt gat sett á spjaldið. Sé vélsúgur notaður, skal loftsnældan annað hvort vera ástengd við hreyfil þann, sem knýr hana, eða knúin með fleygreimum, og skulu þá reimarnar vera að minnsta kosti tvær.

Aðalrofi fyrir rafstraum til olíukynditækja, skal vera utan við eða rétt innan við dyrnar inn í kyndistöðina.

31. gr.

Hitun eldsneytisolíu.

Olía, sem hefur blossamark fyrir ofan 60° C., má hita áður en hún fer til brennarans.

Til hitunar á olíunni má einungis nota heitt vatn eða mettaðan eim, sem hefur ekki meira en 3 kg/cm² yfirþrýsting, eða rafmagn.

Við rafmagnshitun skulu hitararnir vera fastir, fullkomlega lokaðir og með sjálfvirkum hitastilli (termostat). Sé slíkum hitara komið fyrir í geymi eða dagneyzluhylki, skal hitastilli þannig stillt, að hiti olíunnar við hitarann geti aldrei farið fram úr 55° C. Rafbúnaður allur við hitara og önnur tæki í sambandi við olíukynditækin skal vera samkvæmt kröfum rafmagnseftirlits ríkisins.

Afrás frá geymi skal ávallt vera fyrir ofan efsta hluta hitastillisins.

Sé gegnstreymishitari notaður, skal svo frá gengið með hitastilli, að hiti olíunnar geti aldrei farið fram úr hitastigi, sem er 10° fyrir neðan blossamark hennar.

C. Sérstök ákvæði fyrir oliukynditæki, sem nota olíu með blossamarki undir 60° C.

32. gr.

Leyfilegt er að nota til hitunar húsa og annarrar hitunar eldsneytisolíu, sem hefur blossamark neðan við 60° C., þó ekki neðan við 35° C. Þar sem slíkt eldsneyti er notað gilda sérákvæði 33.—35. gr.

33. gr.

Utanhúss má einungis geyma olíu í geymum, sem grafnir eru í jörð og má geymirinn mest rúma 1500 lítra. Verksmiðjur og stærri fyrirtæki geta þó fengið að hafa stærri olíuforða að fengnu sérstöku leyfi brunamálanefndar.

Innanhúss skal hafa geyma í lokuðum kjallaraherbergjum, sem ekki eru notuð til annars, sbr. 28. gr. Mesti forði, sem þannig er geymdur, má vera í kaupstöðum og kauptúnum 500 l, en annars staðar í strjálbýli 1500 l.

34. gr. 167

Þó olíukyndingartæki hafi sjálfvirkan lokunarútbúnað á olíuaðstreymi, sbr. 30. gr., skal svo frá gengið, að olía, sem kann að renna niður, nái aldrei til eldstæðis, en safnist fyrir í þar til gerðan geymi, eða renni beint að gólfrist í lokræsi. 10. okt.

Ef blöndunarbrennari er notaður, sem að nokkru eða öllu leyti eimar eldsneytið og blandar því við loftið, má ekki vera steinn eða múr í eldstæðinu. Slíkt efni getur valdið sprengingu vegna glóhitunar.

35. gr.

Olíu, sem hefur blossamark fyrir neðan 60° C., má ekki hita á neinn hátt áður en hún fer til brennarans.

D. Gæzla og eftirlit.

36. gr.

Þegar kveikt er á olíubrennara, hvort heldur er eftir stutta eða langa stöðvun brennslunnar, skal þess vandlega gætt, að sterkur loftstraumur hafi leikið um eldholið stundarkorn, áður en kveikt er. Reykspjöld og loftop neðan og framan á eldstæðinu skulu vera opin.

Sé brennari þannig gerður, að hita þurfi hann, áður en kveikt er, skal geyma vökva þann eða efni það, sem notað er við hitunina, í tilluktu íláti á góðum stað, hæfilega langt frá eldstæðinu.

37. gr.

Í geymsluklefa eða kyndistöð má ekki geyma nein eldfim efni, svo sem tréull, tréspæni, pappír eða þess háttar. Ekki má heldur geyma þar sprengifim efni eða efni, sem sjálfkveikja getur stafað af.

38. gr.

Við dyr hverrar kyndistöðvar skal vera ílát, sem rúmi að minnsta kosti 25 l af þurrum sandi, ásamt hæfilega stórri reku. Skal nota sand þennan til þess að slökkva með eld, sem kynni að kvikna utan eldstæðisins.

39. gr.

Í hverri kyndistöð skal uppsetningarmaður olíukynditækis festa upp spjald, sem brunavarnaeftirlitið leggur til, með áprentuðum greinilegum leiðarvísi um gæzlu og hirðingu kynditækjanna.

40. gr.

Þar, sem er brunamálanefnd, skal hún skipa eftirlitsmann með olíukynditækjum. Í sveitum, þar sem ekki er brunamálanefnd, skal hreppsnefnd fá til eftirlitsstarfans svo færan mann, sem kostur er á. Eftirlitsmaðurinn skal hafa viðurkenningu brunavarnaeftirlitsins, er heimili honum að annast uppsetningu slíkra tækja, sbr. 27. gr.

41. gr.

Eftirlit með olíukynditækjum skal fara fram tvisvar á ári.

Eftirlitsmaður skal færa í sérstaka bók, er brunavarnaeftirlit ríkisins leggur til, stutta skýrslu um ástand tækja og annað, sem máli skiptir. Þar sem sami maður annast almennt eftirlit eldfæra, skal hann færa skýrslu sína í eftirlitsbók eldfæra. Í eftirlitsbók skal rita athugasemdir um skoðunina og gera grein fyrir því, sem talið er þurfa viðgerða við eða umbóta. Eftirlitsmaður skal setja hæfilegan frest til að lagfæra það, sem ábótavant er. Sé viðgerðin ekki framkvæmd innan tiltekins tíma,

167 skal slökkviliðsstjóri á þeim stöðum, þar sem hann er, en ella oddviti, kæra hús-
10. okt. eiganda til sekta.

Ef eftirlitsmaður telur hættulegt að nota olíukynditæki vegna ólags eða bilunar, er honum heimilt að taka það tafarlaust úr notkun og fyrirbyggja notkun þess með innsigli, þar til viðgerð hefur farið fram. Brunavarnaeftirlitinu er heimilt að setja nánari reglur um olíukynditæki.

VI. Hreinsun reykháfa og eldfæraeftirlit.

42. gr.

Í kaupstöðum og kauptúnum skal bæjarstjórn eða hreppsnefnd skipa sótara og eftirlitsmann með eldfærum, þar með talin olíukynditæki (sbr. V. kafla) eftir tillögum brunamálanefndar, og setja þeim erindisbréf.

Bæjarstjórn eða hreppsnefnd skal setja samþykkt um framkvæmd starfsins og ákveða gjald fyrir það, er húseigendur greiði. Slík samþykkt öðlast gildi, er ráðuneytið hefur staðfest hana. Gjöldin má taka lögtaki.

43. gr.

Húseigendur bera ábyrgð á því, að reykháfum í húsum þeirra sé vel við haldið og að sótarar hafi frjálsan og óhindraðan aðgang að sótopum reykháfa.

44. gr.

Sótarar skulu hreinsa reykháfa undir stjórn slökkviliðsstjóra og eru ábyrgir í starfi sínu gagnvart honum. Þeir skulu hreinsa reykháfana vel og koma sótinu fyrir á öruggum stað utanhúss. Verði sótarar varir vanrækslu í meðferð sótopa eða reykháfa, svo sem ef þeim er ekki haldið nægilega við, gerðir ónothæfir eða hættulegir, skulu þeir aðvara húseiganda, sem ber skylda til að bæta tafarlaust úr því, sem ábótavant er. Vanrækslu skal slökkviliðsstjóri kæra til sekta.

Í sveitum ber hver húseigandi ábyrgð á, að hreinsun reykháfa sé framkvæmd vandlega og svo oft sem þarf.

Sóturum ber að ganga eins hreinlega um húsin og auðið er og kappkosta að valda íbúum húsanna sem minnstum óþægindum. Umkvartanir á hendur sóturum skulu sendar slökkviliðsstjóra skriflega.

45. gr.

Reykháfa skal hreinsa svo oft, sem þörf gerist, og eigi sjaldnar en 3 sinnum á ári, ef þeir eru notaðir að staðaldri, nema slökkviliðsstjóri mæli öðruvísi fyrir. Brunamálastjórnin getur sett sérstök ákvæði um hreinsun reykháfa í húsum, þar sem heitt vatn er notað til hitunar og gas eða rafmagn til eldunar, en þvottapottar kyntir með kolum eða öðru eldsneyti.

Daginn áður en sóthreinsun fer fram, skal sótari tilkynna húseiganda og afhenda honum eyðublað, er húseigandi, eða annar í hans stað, undirritar að henni lokinni. Á þriggja mánaða fresti skal sótari afhenda slökkviliðsstjóra eyðublöðin sem skilríki fyrir því, að hreinsunin hafi farið fram.

46. gr.

Eftirlit með eldfærum, reykpípum og reykháfum skal fara fram að minnsta kosti einu sinni á ári hverju í öllum húsum í kaupstöðum og kauptúnum. Í sveitum ber hver húseigandi, undir eftirliti hreppsnefndar, ábyrgð á, að eldfæri og reykháfar séu í góðu lagi.

Heimilt er hreppsnefnd að skipa eftirlitsmann og setja samþykkt um starfið og ákveða gjald fyrir það. 167 10. okt.

Í kaupstöðum og kauptúnum skal bæjarstjórn eða hreppsnefnd skipa sótara og eftirlitsmann með eldfærum eftir tillögum brunamálanefndar. Skulu þeir sjá um, að ákvæðum 13. gr. laga um brunavarnir og brunamál, svo og skilyrðum reglugerðar þessarar og öðrum fyrirmælum brunamálanefndar, sé fullnægt í hvívetna.

47. gr.

Eftirlitsmönnum eldfæra ber sérstaklega að athuga:

Að frágangur eldfæra og reykháfa sé samkvæmt gildandi reglum og að þeim sé vel við haldið.

Að umgengni öll í miðstöðvarherbergjum og geymsla á eldsneyti sé eins og vera ber.

Að eldfim efni eða sprengiefni séu ekki geymd í húsum umfram það, sem leyfilegt er, og að tryggilega sé frá þeim gengið.

Að handslökkvitæki hússins séu í lagi.

48. gr.

Eftirlitsmenn skulu færa bækur um störf sín, þar sem tilgreint er, hvaða dag skoðun hefur farið fram í hverju húsi. Inn í bækurnar rita þeir athugasemdir sínar um skoðunina og gera grein fyrir því, sem þeir telja þurfa viðgerðar við og leggja fyrir, að það sé lagfært þegar í stað, ef bein brunahætta stafar af, en ella setja þeir frest til að framkvæma viðgerðina. Sé viðgerðin ekki framkvæmd á tilteknum tíma, skal slökkviliðsstjóri kæra húseiganda til sekta samkv. 52. gr. laga um brunavarnir og brunamál.

Eftirlitsbækur eldfæra skulu viðurkennast af brunavarnaeftirliti ríkisins og skulu geymdar þar, sem brunavarnaeftirlitið hefur greiðan aðgang að þeim.

Ef brunavarnaeftirliti ríkisins þykir eitthvað ábótavant um framkvæmd eftirlitsins, er því heimilt að láta fara fram sérstakt eftirlit á kostnað bæjar- eða sveitarsjóðs.

49. gr.

Heimilt er vátryggingarfélögum að láta fara fram athugun á eldfærum og reykháfum á sinn kostnað.

VII. Um öryggistæki í húsum.

50. gr.

Í samkomuhúsum, veitingahúsum, gistihúsum, skólum, sjúkrahúsum, íþróttahúsum, barna- og elliheimilum og öðrum slíkum stöðum, þar sem margt fólk kemur saman eða dvelst, svo og í verksmiðjum, vinnustofum, vörugeymslum, benzínafgreiðslum og öðrum þeim stöðum, sem brunavarnaeftirlitið eða slökkviliðsstjóri telur nauðsynlegt, skulu vera nothæf handslökkvitæki.

Brunamálanefnd getur, að fengnu samþykki bæjarstjórnar (hreppsnefndar), látið setja brunaslöngur í samband við vatnsveitu húsanna á kostnað húseiganda, og er hann skyldur að viðhalda slíkum slökkvitækjum og endurnýja þau og má ekki nota þau til neins annars en slökkviráðstafana.

51. gr.

Á þriðju hæð timburhúsa og ofar (kjallari, sem að hálfu leyti er grafinn í jörð eða meira, telst ekki hæð) ber að hafa björgunarkaðla, eða önnur jafngild björgunartæki, að minnsta kosti við einn glugga í hverri íbúð. Sama gildir um steinhús, sem

167 10. okt. að verulegu eða öllu leyti eru þiljuð með timbri. Í húsum, þar sem margt fólk kemur saman eða dvelst, sbr. 50 gr., ákveður brunamálanefnd í samráði við brunavarnaeftirlitið, hvar skuli hafa slík björgunartæki. Enn fremur hefur brunamálanefnd og brunavarnaeftirlitið heimild til að fyrirskipa aðrar varúðarráðstafanir, er talið er þurfa, t. d. sérstakar viðvörunarbjöllur í sambandi við raflagnir hússins.

52. gr.

Slökkviliðsstjóri, í samráði við brunavarnaeftirlitið, ákveður hverju sinni, hve mörg framangreind tæki skulu vera og hvar og hvernig þeim skuli fyrir komið, og segir fyrir um viðhald þeirra og endurnýjun.

Húseigendum er skylt að afla sér tækjanna á sinn kostnað og kosta uppsetningu þeirra og viðhald.

Handslökkvitæki eða björgunarkaðla má ekki selja almenningi hér, nema þau hafi verið viðurkennd af brunavarnaeftirlitinu. Allir, er selja slík tæki, skulu leita viðurkenningar brunavarnaeftirlitsins fyrir þeim.

VIII. Varúðarráðstafanir í samkomuhúsum o. fl.

53. gr.

Starfsemi á þeim stöðum, er um ræðir í 50. gr., eða aðra slíka, má ekki reka, nema brunamálanefnd hafi samþykkt húsnæði það, sem notað er, og að kröfum hennar um öryggi gegn eldsvoða sé fylgt í öllum greinum.

Framangreinda starfsemi skal ekki leyfa í nýjum húsum, nema þar sem burðarveggir, gólf og stigar eru úr eldtraustu efni og innveggir að minnsta kosti úr lítt eldnæmu efni.. Í húsum, sem notuð eru til slíkrar starfsemi, er reglugerð þessi öðlast gildi, getur brunamálanefnd veitt undanþágu frá þessum kröfum, enda sé þá skylt að fylgja sérstökum fyrirmælum brunavarnaeftirlitisns og brunamálanefndar um öryggi gegn eldsvoða.

54. gr.

Í þeim húsum, sem um ræðir í 50. gr., skal eingöngu nota rafmagnsljós, þar sem þess er kostur, og sé umbúnaður rafmagnslagna, ljósa og tækja samkvæmt reglum rafmagnseftirlits ríkisins. Húseiganda ber að sjá um, að öllum þessum umbúnaði sé vel við haldið og hann fullnægi ávallt framangreindum reglum. Skal hann nægilega oft láta sannprófa, að svo sé, og senda slökkviliðsstjóra skýrslur eftirlitsmanns um slíka athugun. Þar, sem ekki er kostur rafljósa, skal um búnað olíuljósa eða annarra lampa hlíta ákvörðun slökkviliðsstjóra, en oddvita, þar sem ekki er slökkviliðsstjóri.

55. gr.

Í samkomuhúsum, sem stöðugt eru notuð til kvikmynda- og leiksýninga, skulu stólar og bekkir vera fastir. Þó skal leyft að hafa lausa stóla í stúkum, er eigi taka fleiri en 10 áhorfendur. Fjarlægðin milli stólaraða, mælt frá sætisbaki að sætisbaki, skal vera minnst 80 cm, séu setur stólanna hreyfanlegar, en 1 m, sé setan föst. Breidd hvers stóls skal eigi vera minni en 50 cm.

Hvergi skulu vera fleiri sæti í röð en svo, að mest séu 12 sæti að næsta gangi eða annarri útgönguleið.

Breidd ganga milli sætaraða eða til hliðar, svo og breidd annarra ganga, stiga og dyra, sem nota þarf til útgöngu, skal ákveða þannig: Minnsta breidd þeirra sé 1.2 m fyrir fyrstu 150 áhorfendur og síðan 33 cm í viðbót fyrir hverja 50 áhorfendur, sem nota þurfa gangana, stigana eða dyrnar, og hlutfallslega fyrir annan fjölda. Þessa breidd ganga, stiga og dyra má hvergi skerða, svo sem með fatageymslum, borðum,

stólum eða lausamunum. Áhorfendur mega ekki standa á þessum stöðum meðan sýningar fara fram. 167 10. okt.

56. gr.

Allar dyr á samkomusölum og göngum frá þeim skulu opnast út og hurðir falla þannig að vegg, að þær skerði ekki útgönguleiðina. Skal ávallt vera hægt að opna þær fyrirvaralaust af hverjum sem er, og skulu þær greinilega auðkenndar með rauðum ljósum, og getur brunamálanefnd lagt fyrir, að ljós þessi séu frá sérstökum rafgeymum.

Í samkomusölum, þar sem 50 manns eða fleiri hafa sæti, skal ávallt hafa minnst tvær útgöngudyr, aðaldyr salsins og varadyr, skal þeim þannig fyrir komið, að fólksstraumurinn greinist í tvær gagnstæðar áttir. Útgangarnir mega ekki liggja á sömu hlið hússins, heldur að tveimur götum eða hæfilega stórum húsagarði og götu, nema með leyfi brunamálanefndar.

Stigar mega aldrei liggja beint að útgöngudyrum. Frá stiga að dyrum skal ávalt vera a. m. k. 120 cm langur pallur. Frá áhorfendasvölum skulu vera minnst tveir stigar, lýstir utan frá um glugga á vegg eða þaki. Stigarnir mega ekki liggja niður í áhorfendasalinn, og fólksstraumnum frá þeim skal beint þannig, að hann rekist ekki á eða mæti fólki á leið að öðrum útgöngum.

Gluggatjöld, veggtjöld og dyratjöld úr eldnæmu efni eða efni, sem myndar mikinn reyk við bruna, má ekki nota í samkomusölum.

57. gr.

Leiksvið má ekki útbúa í samkomuhúsum nema með leyfi brunamálanefndar, enda samþykki hún allan umbúnað leiksviðsins.

Á leiksviðum skulu vera vatnsleiðslur með að minnsta kosti tveimur áföstum 1″—1½″ víðum og minnst 5 m löngum slöngum með stútum. Slöngunum skal þannig komið fyrir beggja vegna með hliðum leiksviðsins, að auðvelt sé að komast að þeim og nota þær. Á hverju leiksviði skulu enn fremur vera að minnsta kosti tvö 9 lítra viðurkennd handslökkvitæki. Fyrir leiksviðinu skulu vera óeldfim tjöld, sem brunamálanefnd samþykkir.

Búningsherbergi leikenda, leiktjalda- og búningsgeymslur og útbúnaður þeirra allur skal vera háður samþykki brunamálanefndar.

58. gr.

Bannað er að halda opinberar jólatréssamkomur, nema leyfi lögreglustjóra eða hreppstjóra komi til. Má ekki halda þær í öðrum húsum en þeim, sem teljast vel útbúin til þess, m. a. um útbúnað dyra, stiga og annarra skilyrða til útgöngu. Ber sérstaklega að gæta ýtrustu varúðar um meðferð kertaljósa á jólatrjám og ljósa eða elds í kringum þau.

59. gr.

Reykingar eru bannaðar á áhorfendasvæðum leikhúsa og kvikmyndahúsa.

60. gr.

Öryggisútbúnaður í sýningarklefum kvikmyndahúsa skal vera samkvæmt reglugerð um öryggisútbúnað sýningartækja við kvikmyndasýningar, nr. 49 12. marz 1947.

61. gr.

Í húsum utan kaupstaða eða kauptúna, sem 2. gr. laga um brunavarnir og brunamál nær ekki til og þar sem margt fólk kemur saman eða dvelst, skal brunavarnaeftirlitið hafa sérstaka umsjón með öryggistækjum og umbúnaði, en falið getur það oddvita eða öðrum að framkvæma eftirlitið. Auk þess skal eigandi hússins til-

167 10. okt. nefna ákveðinn mann, sem býr í húsinu eða í námunda við það, til þess að hafa á hendi stöðugt eftirlit með, að öryggistæki og umbúnaður sé jafnan í góðu lagi, svo sem fyrir er mælt í lögum og reglugerð eða lagt fyrir af brunavarnaeftirlitinu.

Kostnaður við slíkt eftirlit greiðist úr sveitarsjóði, en heimilt er að krefjast endurgreiðslu frá húseiganda, er í hlut á.

62. gr.

Brunavörður skal ávallt vera til eftirlits í samkomuhúsum við leiksýningar, fjölleikasýningar og jólatrésskemmtanir. Brunamálanefnd getur enn fremur ákveðið, að brunavörður skuli vera í sýningarskálum, markaðsskálum, hlutaveltum og öðrum opinberum stöðum, þar sem miklu er komið fyrir af eldnæmum efnum. Brunamálanefnd setur nánari reglur um framangreinda brunavörzlu og ákveður gjald fyrir hana, er greiðist af eigendum samkomuhúsanna.

IX. Bifreiðaskýli og bifreiðaverkstæði. Íbúðar- og peningshús í sveitum.

63. gr.

Bifreiðaskýli og bifreiðaverkstæði í kaupstöðum og kauptúnum skulu gerð úr steinsteypu eða öðru jafneldtryggu efni, nema þar sem brunamálanefnd heimilar aðra gerð.

Í sveitum er heimilt að gera slík skýli úr timbri, en þá skulu þau standa í minnst 10 metra fjarlægð frá timburhúsi, en 6 metra frá steinhúsi, nema eldvarnarveggur sé á þá hlið, sem að snýr.

Sömu ákvæði gilda um skýli til geymslu dráttarvéla eða annarra véla, sem nota benzín.

Benzínvélar til ljósa, súgþurrkunar eða annarra nota, skal búa um í eldtraustum klefum og má þar ekki geyma neitt eldfimt efni, nema eldsneyti í neyzluhylki vélarinnar, er sé mest 25 l að rúmmáli.

64. gr.

Bifreiðaskýli og bifreiðaverkstæði mega því aðeins vera í íbúðarhúsum eða sambyggð þeim, að engar dyr eða önnur op séu á milli þeirra og húsanna.

Séu bifreiðaskýli, sem byggð eru í sambandi við íbúðarhús, stærri en fyrir tvær bifreiðar, skulu þau hólfuð sundur með eldtraustum veggjum, svo að aldrei standi saman fleiri en tvær bifreiðar í hverju hólfi.

65. gr.

Heimilt er brunamálanefnd að setja sérstök fyrirmæli um fyrirkomulag, stærð og notkun bifreiðaskýla og bifreiðaverkstæða, sem rúma fleiri en 6 bifreiðar.

66. gr.

Benzín má ekki vera í geymum bifreiða, sem sýndar eru í verzlunum eða geymdar um lengri tíma á stöðum, er fullnægja ekki þeim kröfum, sem gerðar eru til bifreiðaskýla almennt. Benzín má hvorki taka af né láta á geyma bifreiða á framangreindum stöðum. Rafgeymir bifreiðar skal tekinn úr sambandi, meðan bifreiðin er geymd þannig.

67. gr.

Bifreiðaskýli og bifreiðaverkstæði má hvorki nota til geymslu á eldfimum efnum né til vörugeymslu almennt, nema því aðeins, að þiljað sé milli með eldtraustum vegg.

68. gr.

Bifreiðaskýli skulu vera loftræst með tveimur opum niður við gólf, sínu á hvorum vegg, þar sem því verður við komið, annars á tveimur stöðum á framhlið.

69. gr.

Bifreiðaskýli og bifreiðaverkstæði má ekki hita upp með kolaofnum, gasofnum, olíuofnum, rafmagns-glóðarofnum né opnum eldstæðum.

Bifreiðaskýli og bifreiðaverkstæði skal lýsa upp með rafljósum, þar sem þess er kostur, og skulu leiðslur og annar ljósaútbúnaður vera samkvæmt reglum Rafmagnseftirlits ríkisins. Þar sem ekki er kostur rafmagns, má einungis nota vel byrgð ljósker.

Feitimengaðan tvist og tuskur má ekki geyma í bifreiðaskýlum eða bifreiðaverkstæðum, nema í eldtraustum loftþéttum ílátum.

Í bifreiðaskýlum og bifreiðaverkstæðum er bannað að reykja.

70. gr.

Í sveitum er frá þeim tíma, er reglugerð þessi öðlast gildi, óheimilt að reisa sambyggð bæjarhús og peningshús, nema þar, sem peningshús eru fyrir 6 gripi eða færri og húsin úr steinsteypu. Bannað er að hafa heyhlöður sambyggðar við bæjarhús, nema peningshús sé á milli.

Jafnan skal gæta þess, að raflagnir fullnægi kröfum rafmagnseftirlits ríkisins.

Þar, sem vatnsveita er á sveitabæ, skal, eftir því sem komið verður við, hafa slöngu, sem tengja má við vatnsveituna, litla vatnsdælu, handslökkvitæki eða annan viðbúnað til þess að slökkva eld.

Um auð bil milli húsa í sveitum með tilliti til brunavarna gilda ákvæði 40. gr. laga um brunavarnir og brunamál.

X. Verksmiðjur, vinnustofur og vörugeymsluhús.

71. gr.

Verksmiðjur, vinnustofur og önnur atvinnufyrirtæki, sem eldhætta stafar af, má ekki setja á stofn í kaupstöðum og kauptúnum, breyta né reka nema fullnægt verði kröfum brunamálanefndar um öryggisráðstafanir.

72. gr.

Nú sækir slíkt atvinnufyrirtæki um leyfi til rekstrar og leitar þá sveitarstjórn tillagna brunamálanefndar áður en leyfið er veitt. Brunamálanefnd setur hverju sinni þær reglur, er henni þykir þurfa, um stofnun og rekstur fyrirtækjanna, umfram þær almennu reglur, sem settar eru með þessari reglugerð. Sama gildir um þau fyrirtæki, sem þegar eru starfandi, en hafa ekki fengið leyfi brunamálanefndar til rekstrarins, eða fullnægja ekki settum skilyrðum fyrir slíkum rekstri.

73. gr.

Engin meiri háttar slík atvinnufyrirtæki má reka í húsum, sem jafnframt eru notuð til íbúðar. Minni háttar rekstur, sem telja má hættulítinn fyrir íbúa hússins, má hafa í íbúðarhúsi, að fengnu leyfi brunamálanefndar, enda sé þá fullnægt öllum þeim skilyrðum, sem brunamálanefnd kann að setja um reksturinn í slíkum húsum. Skal þess sérstaklega gætt, að húsnæði það, sem notað er til rekstrarins, sé nægjanlega einangrað frá híbýlum manna með múrveggjum eða múrhuðun á veggjum og loftum. Atvinnurekstur, sem notar eldfim efni, sem sprengingarhætta stafar af, má aldrei fara fram í húsum, sem notuð eru til íbúðar.

167 74. gr.
10. okt. Eldfim efni eða lausa hluti, svo sem eldsneyti, timbur, viðarlíki, hefilspæni, sag, bólstur, fatnað eða þess háttar, má ekki hafa nær gufukötlum, miðstöðvarkötlum, kolaofnum, límofnum eða öðrum eldstæðum og reykleiðslum frá þeim en í 50 cm fjarlægð, né láta þau liggja að rafmagnshreyflum.

75. gr.
Leiðslur fyrir ókælda gufu skulu vera tryggilega einangraðar eða a. m. k. 5 cm frá viðum og öðrum eldnæmum hlutum.

76. gr.
Glæður, gjall og annan úrgang úr eldstæðum skal láta í fullkomlega eldtraust ílát úr málmi eða steini utanhúss.

77. gr.
Í verksmiðjum og vinnustofum, þar sem eldfim efni eru höfð um hönd, skal nota rafljós til lýsingar. Sé ekki hægt að koma því við eða ef bilun verður á rafmagnstækjum, rafmagnslögnum eða raforkugjafa, má einungis nota lokuð ljósker. Ljósaperur mega aldrei liggja að viðum eða viðarlíki. Í ofangreindum verksmiðjum og vinnustofum er bannað að reykja og nota óbyrgð ljós.

78. gr.
Rafmagnstaugar má ekki stytta með hnútum eða vefja þeim um króka, nagla eða aðra hluti, er leitt geta rafstraum. Þess skal og gætt, að einangrun rafmagnstauga skemmist ekki af núningi eða öðrum orsökum. Rafmagnslagnir má hvorki nota til að hengja á þær hluti né tengja við þær snúrur eða víra. Atvinnufyrirtækjum ber að sjá um, að allur rafmagnsbúnaður sé samkvæmt reglum rafmagnseftirlits ríkisins og að honum sé vel haldið við. Athugun á rafmagnsbúnaðinum skal að jafnaði fara fram einu sinni á ári eða eftir nánari ákvörðun slökkviliðsstjóra.

79. gr.
Fægigögn, svo sem tvist, tuskur, hamp o. þ. h., sem notuð hafa verið til að þurrka eða fægja vélarhluta, skal brenna á hverju kvöldi eða geyma á óhultum stað í eldtraustum, loftþéttum ílátum.
Annan eldnæman úrgang skal daglega eftir vinnutíma hreinsa burt af vinnustöðvum og flytja á öruggan stað, þar sem óviðkomandi menn eiga ekki aðgang að.

80. gr.
Eldnæma hluti, sem hafðir eru til umbúða eða notaðir til iðnaðar, svo sem tréspæni, hálm, hey, hamp, tvist, tréull o. þ. h., skal geyma í sérstöku herbergi, og má ekki hafa meira af slíkum efnum í vinnustöðvum en notað er hvern dag.

81. gr.
Í timbursmiðjum, húsgagnavinnustofum og öðrum verkstæðum, sem svipuð eldhætta stafar af, skal enn fremur gætt þessara varúðarreglna:
a. Eld má ekki fara með, nema í eldstæði eða ofni. Fyrir framan hverja ofnhurð skal vera kassi úr málmi, er sé að minnsta kosti 50 cm á hæð, og sé hann þannig áfastur ofninum, að allar glæður og eldur úr honum detti í kassann.
b. Þegar límpotturinn er tekinn af eldstæðinu, skal setja hann á málmplötu, er nái a. m. k. 8 cm út fyrir pottinn á alla vegu. Brún málmplötunnar skal beygð upp á við.

c. Þar, sem ekki er rafmagnsljós, má eingöngu nota steinolíuvegglampa eða lokað ljósker, en hvorki borðlampa eða kertaljós. 167 10. okt.

d. Ekki má fleygja eldspýtu á gólfið, þegar kveikt hefur verið á henni, heldur skal fleygja henni í ofninn eða leggja hana á málmplötu eða annan stað, þar sem vissa er fyrir, að hún geti ekki kveikt eld frá sér.

e. Tréspænir, hey eða aðrir slíkir eldfimir hlutir, mega ekki liggja dreifðir um smíðahúsgólfið, dag frá degi. Á hverjum degi, að endaðri vinnu, skal þeim sópað saman og þeir bornir úr smíðahúsinu, eða þeim komið fyrir á sérstökum stað í smíðahúsinu, sem ætlaður er fyrir þá. Miklar birgðir af tréspónum skal geyma í lokuðum klefa, þar sem engin sérstök eldhætta getur stafað af.

f. Miklar birgðir af trésmíðaefni mega ekki liggja í göngum eða stigum, og heldur ekki utan við smíðahúsið, nema sérstakt leyfi brunamálanefndar komi til. Ekki má geyma meira eldfimt smíðaefni í smíðahúsinu, en þarf til þess að vinnan verði innt af hendi viðstöðu- og tafarlaust.

g. Þegar vinnunni er lokið að kveldi, og áður en smiðirnir fara úr smíðahúsinu, skal slökkva allan eld og ljós og loka húsinu, svo að óviðkomandi menn komist ekki í það.

h. Í sérhverju smíðahúsi, þar sem vatnsveita er, skal vera sérstakur vatnskrani með viðfestri slöngu, ella skal vera þar slökkvitæki með slökkvivökva, af þeirri gerð, er brunavarnaeftirlitið tekur gilda. Brunamálanefnd getur veitt undanþágu frá þessum ákvæðum fyrir verkstæði, þar sem vinna að jafnaði aðeins 1—2 menn.

i. Í sérhverju smíðahúsi skal vera prentað eintak af reglum þessum fest á vegg, þar sem auðvelt er að lesa það. Forstöðumaður smíðahússins skal sjá um, að reglum þessum sé hlýtt, og hinnar mestu varúðar sé að öllu leyti gætt í meðferð á eldi og ljósi.

82. gr.

Í verksmiðjuhúsum, vinnustöðvum og öðrum húsum, sem notuð eru til atvinnurekstrar, má ekki geyma neitt í anddyrum, göngum eða stigum, sem hindrað getur eðlilegan umgang um húsin.

83. gr.

Um útbúnað og rekstur acetylengasgerðar setur brunavarnaeftirlitið reglur, þegar þurfa þykir.

Birgðir af gas- og súrhylkjum skal geyma í eldtraustum húsum, sem eru ekki sambyggð öðrum húsum. Engin önnur eldfim efni má hafa þar um hönd.

Á vinnustöðvum skal eigi hafa fleiri gas- eða súrhylki en til daglegra nota, og skal þeim komið fyrir á sérstökum vögnum, svo að auðvelt sé að flytja þau úr stað. Þar skulu festar upp áskoranir á áberandi stöðum um, að menn komi hylkjunum strax á öruggan stað, ef eldsvoða ber að höndum.

Þar, sem gas- og súrhylki eru geymd, skal vera góð loftræsting og þess ávallt gætt, að auðvelt sé að komast að þeim og að þau geti ekki oltið um koll.

Ávallt skal fara varlega með gas- og súrhylki. Þau mega ekki verða fyrir höggum og ekki vera notuð sem viðnám eða undirstaða við flutning hluta.

Hylkin má ekki setja nálægt hitaleiðslum, við opinn eld, nálægt eldfimum efnum eða geyma þau í sólarhita.

Hönum hylkjanna skal ávallt loka vandlega, eftir að þau hafa verið notuð.

Við notkun súrhylkja skal þess vandlega gætt, að feiti komist ekki að opum þeirra, krönum eða slöngum. Þau mega ekki standa þar, sem hætt er við, að feiti geti sletzt á þau, og varast skal að snerta þau með feitugum höndum.

167 10. okt.

84. gr.

Brunamálanefnd lætur prenta og festa upp á vinnustöðvum, þar sem henni þurfa þykir, þær varúðarreglur, er hún telur nauðsynlegar.

85. gr.

Bygging og fyrirkomulag vörugeymsluhúsa í kaupstöðum og kauptúnum skal vera háð samþykki brunamálanefndar.

Í vörugeymsluhúsum skal ekki vera yfir 20 m milli eldtraustra veggja, nema samþykki brunamálanefndar komi til. Á slíka veggi má gera op, enda séu fyrir þeim eldtraustar hurðir. Hurðirnar skulu ávallt vera lokaðar, þegar ekki er verið að vinna í húsunum.

Í vörugeymsluhúsum má ekki reykja né nota óbyrgð ljós. Skal tilkynna það með greinilegum auglýsingum á áberandi stöðum.

XI. Um geymslu á timbri o. fl.

86. gr.

Eigi má geyma timbur, kol, mó, hey, hálm, sag, hefilspæni eða önnur álíka eldfim efni, nema þar sem eigi getur stafað af þeim sérstök brunahætta og brunamálanefnd eða slökkviliðsstjóri í umboði hennar samþykkir, enda sé fylgt fyrirmælum hans um geymsluna.

Innanhúss má geyma smáskammta af heimilisbirgðum, fjarri eldstæðum, þar sem ekki er íkveikjuhætta.

Viðarstakkar skulu ekki vera stærri en 60 m^2 og ekki hærri en 5 m. Minnsta fjarlægð milli stakka skal vera 2 metrar og frá húsum 6.3 metrar, nema leyfi slökkviliðsstjóra komi til.

87. gr.

Gerð og fyrirkomulag húsa, sem ætluð eru til geymslu eða sölu á timbri, skal háð fyrirmælum brunamálanefndar.

Við þurrkun á timbri innanhúss skal fyrirkomulag þurrkklefanna og stöflun timbursins í þeim háð fyrirmælum slökkviliðsstjóra.

Í timburgeymsluhúsum og heyhlöðum má ekki reykja né nota óbyrgt ljós.

XII. Um geymslu og meðferð eldfimra vökva.

88. gr.

Skip, sem flytja birgðir af benzíni, steinolíu og öðrum álíka eldfimum vökvum og leggjast að bryggju, skulu fá leyfi hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra til fermingar eða affermingar. Skal hvort tveggja fara fram samkvæmt fyrirmælum þeirra.

Skipin skulu hafa uppi rauðan fána að degi til, en rautt ljós í myrkri. Skip, sem flytur olíu í geymum, má ekki sigla inn fyrir hafnargarða eða leggjast að bryggju eða byrja losun nema það sé gasþétt. Sé benzín eða annar ámóta eldfimur vökvi í skipinu, skal skipstjóri, áður en losun hefst, gefa slökkviliðsstjóra eða fulltrúa hans, skriflega vottorð um, að gasmælir skipsins sýni skipið gasfrítt.

Enginn úr landi má fara um borð í skipið, nema með leyfi varðmanna í hvert sinn.

Skip með vél í gangi, eld í eldavél eða eld undir kötlum, má ekki liggja utan á slíku olíuflutningaskipi, meðan ferming eða afferming fer fram. Ákveður slökkviliðsstjóri fjarlægð slíkra skipa eftir vindstöðu.

Engin vinna má fara fram á bryggju, sem slíkt olíuflutningaskip liggur við, nema með leyfi slökkviliðsstjóra. 167 10. okt.

Bifreiðar með vél í gangi mega ekki vera á varðsvæðinu.

89. gr.

Skylt er slökkviliðsstjóra að skipa varðmann til þess að sjá um, að allrar varúðar sé gætt við fermingu eða affermingu skips. Eigandi farms greiðir kostnað af slíkri gæzlu.

Meðan slík vinna fer fram við skip, má ekki reykja né hafa um hönd óbyrgð ljós eða eld um borð í skipinu eða á varðsvæðinu. Getur slökkviliðsstjóri krafizt, að sama gildi um skip, sem liggja fast að olíuflutningaskipi.

90. gr.

Birgðir af benzíni, steinolíu eða öðrum eldfimum vökvum má hvergi geyma í kaupstað eða kauptúni, nema á þeim stöðum, sem brunamálanefnd hefur samþykkt.

Til heimilisnotkunar er heimilt að geyma innanhúss í vel þéttum umbúðum allt að 1 lítra af benzíni og 200 lítrum af steinolíu.

Tilkynna skal slökkviliðsstjóra í kaupstöðum og kauptúnum, ef einhver hefur í geymslu meira magn, og skal hlíta ákvörðun hans um öryggi og um synjun heimildar til geymslu.

Slökkviliðsstjóra ber að sjá um, að umbúnaður og umgengni á geymslustöðum sé samkvæmt settum reglum og fyrirmælum.

Í sveitum er heimilt að geyma meira magn utanhúss, til eigin þarfa, í minnst 20 metra fjarlægð frá húsum, og skal um öryggi og geymslustað hlíta fyrirmælum lögreglustjóra eða hreppstjóra.

91. gr.

Sölu eldfimra vökva má ekki reka nema með leyfi brunamálanefndar. Fyrirkomulagi á sölustað skal hagað eftir fyrirmælum slökkviliðsstjóra.

Sala á benzíni í kaupstöðum og kauptúnum skal einungis leyfð frá eldtraustum neðanjarðargeymum með viðurkenndum dæluútbúnaði. Lyfjabúðum skal þó heimilt að selja allt að 250 g í senn af hreinsuðu benzíni.

Afhending og sala benzíns í sveitum er háð eftirliti lögreglustjóra. Neðanjarðargeyma má ekki setja nær alfaravegi en 7.5 metra.

Í verzlunum, þar sem steinolía er seld, getur brunamálanefnd krafizt, að hún skuli afgreidd frá neðanjarðargeymum utanhúss með leiðslu að dælu á sölustað. Málmskál skal höfð undir þeim ílátum, sem olían er afgreidd í, til að taka á móti olíu, er kann að renna utan hjá ílátunum. Varkárni og hreinlætis skal gætt í allri umgengni.

Í verzlunum, þar sem terpentína, tjara, smurningsolía, og aðrir álíka eldnæmir vökvar eru seldir, má eigi geyma meira en eina tunnu af hverri tegund innanhúss. Aðrar birgðir af þessum vökvum skulu geymdar utan afgreiðslustaðar, á þeim stöðum, sem slökkviliðsstjóri hefur samþykkt.

92. gr.

Tunnur, sem benzín er flutt í, skulu málaðar á botnum með rauðum lit.

Enginn sölumaður má afgreiða eldfiman vökva á tunnur, nema tunnan sé greinilega merkt innihaldi.

Tómar benzín- eða olíutunnur má eigi geyma eða láta liggja við hús eða á almannafæri.

93. gr.

Bifreiðar til flutnings á benzíni í stálgeymum skulu búnar stopphana á benzínpípu til aflvélarinnar, sem auðvelt er að komast að úr sæti bifreiðarstjóra. Í birgi

167 bifreiðarstjóra skulu vera ekki færri en 2 handslökkvitæki af viðurkenndri gerð.
10. okt. Bannað er að reykja í bifreiðinni. Bannað er bifreiðarstjóra að flytja farþega.

Benzíngeymar skulu vera úr minnst 5 mm þykkum stálplötum með soðnum samskeytum. Geymar mega ekki vera stærri en svo, að þeir rúmi mest 5000 lítra, nema að fengnu leyfi brunavarnaeftirlitsins. Ekki má fylla geyma meir en svo, að 1% sé ætlað fyrir hitaþenslu. Slanga til áfyllingar og tæmingar skal svo gerð, að hún leiði ekki rafmagn. Áfyllingarpípan skal ná nær því í botn á geymi. Loftlokar skulu vera af öruggri gerð og búnir smáriðnu öryggisneti úr bronsi.

Beggja megin á geyma skal mála greinilega „*Benzín — eldfimt*".

Bifreiðastjórar skulu gæta varúðar um að skilja ekki eftir bifreið sína á almannafæri, hvorki með hlassi eða með tóman geymi.

Sömu varúðar skulu bifreiðarstjórar gæta, er flytja áfyllta eða tóma benzíntunnur. Óheimilt er að ferma eða afferma slíkt hlass við eða á almannafæri, nema með leyfi slökkviliðsstjóra.

Í kaupstöðum og kauptúnum ákveður slökkviliðsstjóri, hvar geyma megi næturlangt bifreið, er flytur benzín.

Bifreiðarstjóri skal sýna fullkomna varfærni meðan hann losar benzín í sölugeymi, og má ekki víkja frá bifreiðinni, fyrr en gengið er frá fyllíopi geymis. Hann skal sérstaklega gæta þess, að benzín skvettist ekki niður.

Engin bifreið má koma að sölugeymi, meðan losun fer fram.

Slökkviliðsstjóri getur sett sérstakar reglur til frekara öryggis, um losun benzíns af bifreið á sölugeymi.

94. gr.

Birgðir olíufélaga eða útsölumanna þeirra, hvort heldur í tunnum eða stálgeymum, má aðeins geyma þar, sem sveitarstjórn leyfir að fengnu samþykki brunavarnaeftirlitsins og brunamálanefndar. Skylt er að hafa þær varúðarráðstafanir, sem settar verða.

95. gr.

Enginn sölumaður eldfimra vökva eða olíufélaga má afgreiða til annarra staða benzín, steinolíu eða aðra álíka eldfima vökva, nema tryggt sé, að viðurkenndur geymslustaður sé fyrir hendi hjá móttakanda.

Skipaafgreiðsla má ekki taka á móti tómum né fullum benzíntunnum, nema með leyfi slökkviliðsstjóra.

96. gr.

Sölugeyma fyrir benzín má hvergi setja upp við götu eða opin svæði í kaupstað eða kauptúni, nema þar sem brunamálanefnd samþykkir, og skal frágangur allur vera svo rammbyggilegur, að sem minnst eldhætta stafi af. Í sveitum þarf samþykki oddvita. Tóbaksreykingar skulu bannaðar í nánd við sölugeymi. Tæmdar benzíntunnur skal jafnharðan flytja burtu. Bannað er að selja tóbak og eldspýtur, þar sem afgreiðsla benzíns fer fram.

XIII. Um sprengiefni.

97. gr.

Hver sá, sem flytur inn púður eða sprengiefni, skal hafa til þess leyfi lögreglustjóra, og er skylt að skýra frá efnasamsetningi þess, ef óskað er. Ef sprengiefnið þykir sérstaklega háskalegt í meðförum, má banna innflutning þess.

98. gr. 167

Fyllstu varúðar skal gætt við geymslu, meðferð og flutning sprengiefna. Þeir, 10. okt.
sem vinna við það, mega ekki reykja né hafa í vörzlum sínum neins konar eldfæri eða nota óbyrgt ljós.

99. gr.

Birgðageymslur sprengiefna skulu eingöngu vera utan kaupstaða og kauptúna og í hæfilegri fjarlægð frá húsum og vörubirgðum. Umbúnaður þeirra er háður samþykki brunamálanefndar.

100. gr.

Dynamit og önnur sprengiefni, sem notuð eru daglega, skulu eingöngu vera í vörzlu verkstjóra, sem ber persónulega ábyrgð á geymslu þeirra og meðferð. Mesta magn slíkra sprengiefna innanbæjar má vera allt að 5 kg, auk nauðsynlegra hvellhettna. Skal slökkviliðsstjóra tilkynnt, hvar það er geymt og á hvern hátt.

Bannað er að geyma í heimahúsum sprengiefni af nokkru tagi, svo sem púður, flugelda o. fl.

101. gr.

Sprengiefni má ekki selja, nema með samþykki brunamálanefndar. Slökkviliðsstjóri ákveður, hve miklar birgðir mega vera fyrir hendi á sölustað á hverjum tíma og hvernig geymslu á þeim skuli komið fyrir.

102. gr.

Skotelda (flugelda) má eingöngu framleiða í steinhúsum, sem ekki eru notuð til íbúðar. Húsnæði það, sem notað er til framleiðslunnar, skal vera samþykkt af brunamálanefnd, og setur hún nánari ákvæði um nauðsynlegar öryggisráðstafanir.

Sala skotelda er bundin leyfi brunamálanefndar. Slökkviliðsstjóri ákveður, hve miklar birgðir megi vera á hverjum stað og hvernig þeim skuli komið fyrir. Óheimilt er að selja öðrum efni til skoteldagerðar en þeim, sem hafa leyfi brunamálanefndar til að framleiða skotelda.

Í skoteldum, púðri og öðrum sprengiefnum má ekki kveikja á almannafæri, nema með leyfi lögreglustjóra.

XIV. Sektir o. fl.

103. gr.

Brjóti nokkur gegn ákvæðum reglugerðar þessarar, skal hann sæta sektum 50—10000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt 52. gr. laga um brunamál eða öðrum lögum. Sektir skulu renna í bæjar- eða sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

104. gr.

Með reglugerð þessari eru úr gildi felld þau ákvæði í reglugerðum einstakra kaupstaða og kauptúna um skipun slökkviliðs og brunamála, sem koma í bága við hana.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 37 1. apríl 1948, um brunavarnir og brunamál og öðlast gildi 1. janúar 1950.

Félagsmálaráðuneytið, 10. október 1949.

Stefán Jóh. Stefánsson.

Jónas Guðmundsson.

168
18. okt.

BRÁÐABIRGÐAREGLUGERÐ

um breyting á reglugerð frá 28. febr. 1947, um sérstakan tímareikning.

Árið 1949 skal klukkunni seinkað aðfaranótt sunnudagsins 30. október í stað aðfararnætur sunndagsins 23. október.

Dómsmálaráðuneytið, 18. október 1949.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

169
21. okt.

REGLUGERÐ

um holræsi á Hvammstanga.

1. gr.

Þegar hreppurinn hefur látið leggja holræsi í götu eða annað opið svæði, eða þar sem hreppurinn hefur tekið að sér viðhald og endurnýjun eldri holræsa, er þeim húseigendum, sem þar eiga hús að eða í námunda við, skylt að leggja ræsi frá húsum sínum, er flytji allt skolp frá þeim út í aðalræsið. Hreppurinn leggur til pípur í slík hliðarræsi, að húsi, en húseigandi kostar verkið að öðru leyti. Vanræki einhver að láta gera þessi holræsi innan hæfilegs frests, sem hreppsnefnd setur, getur hún látið vinna verkið á kostnað húseiganda.

2. gr.

Áður en húseigandi byrjar að leggja ræsi sitt skal hann skýra oddvita eða þeim, sem hreppsnefnd hefur falið umsjá með lagningu holræsa um þorpið, frá því og fá samþykki þar til. Skylt er húseiganda að hlýða fyrirmælum umsjónarmanns í öllu því, er að tilhögun og lagningu ræsanna lýtur, enda hafi umsjónarmaður ávallt eftirlit með því, að vel sé frá öllu gengið.

3. gr.

Til að standast kostnað af holræsagerðinni og viðhaldi aðalræsa, ber hverjum húseiganda, sem hefur fengið hús sitt tengt við holræsakerfi hreppsins, eða átt kost á því samkvæmt 1. og 2. gr., að greiða til hreppsins árlegt holræsagjald, sem ákveðst þannig:

a. Fast gjald af hverju húsi kr. 50.00.
b. Fast gjald af hverri íbúð umfram eina í húsi kr. 20.00.
c. 6‰ af fasteignamatsverði húseigna.

Samkomustaðir og verzlanir í íbúðarhúsum teljast ein íbúð hver.

Af hverju húsi, sem kemst í samband við holræsakerfið eða á kost á því, skal greiða sérstakt stofngjald, er nemi tvöföldu árgjaldi.

4. gr.

Holræsagjaldið greiðist af húseiganda og er hann einn ábyrgur fyrir greiðslu þess. Fyrir öllum kröfum, sem hreppurinn öðlast á hendur húseigendum samkvæmt reglugerð þessari, hefur hann lögtaksrétt, sem tryggður er með lögveðrétti

í lóð, mannvirkjum og húsum skuldunautar í næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgöngu veðrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði. **169** 21. okt.

5. gr.

Árlegur gjalddagi holræsagjaldsins er 1. júlí og 31. desember næst á eftir að húsið komst í samband við holræsakerfið eða átti kost á því. Gjaldið greiðist oddvita eða þeim, sem hreppsnefnd felur innheimtu þess.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 500.00 krónum
Mát út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið með sem önnur lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. október 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

REGLUR

170 26. okt.

um gerð rekakkera.

Samkvæmt 34. og 76. gr. laga nr. 68 5. júní 1949 eru hér með settar reglur um gerð rekakkera.

1. gr.

Rekakkeri, sem notuð eru í bjargbátum íslenzkra skipa, skulu vera þannig gerð:
Rekakkerin skulu vera keilumynduð, opin í báða enda.
Fyrir bjargbáta, sem eru allt að 8 m á lengd, skal efra opið vera 61 cm í þvermál.
Fyrir bjargbáta, sem eru 8 m og þar yfir, 69 cm í þvermál.
Neðra opið skal vera 12,5 cm í þvermál.
Lengd frá efra opi að því neðra skal vera 122 cm.
Báðir hringirnir skulu vera úr 10 mm galvaniseruðu járni.
Segldúkurinn skal vera 1. flokks dúkur í þremur hlutum, vel saumuðum saman, og á þeim kaðall 45 mm í þvermál, sem enda skal í hanafæti 75 cm löngum og með „kós".
Kaðall rekakkersins skal vera:
Í bjargbátum minni en 7,92 m á lengd, 3 × lengdin, ummál 63 mm.
Í bjargbátum minni en 9,14 m á lengd, 3 × lengdin, ummál 76 mm.
Í bjargbátum yfir 9,14 m á lengd, 4 × lengdin, ummál 88 mm.
Kaðlinum skal vel fest í rekakkerið.

2. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum.

3. gr.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Samgöngumálaráðuneytið, 26. október 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

171
28. okt.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir landshöfnina í Keflavík og Njarðvíkum.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Norður- og austurtakmörk hafnarinnar er bein lína til austurs frá Stakk út í beina línu til norðurs frá Ytri-Skoru, miðað við réttar áttir.

Tvær vörður skulu settar á hvorn þessara staða, og sýni þær takmörk hafnarinnar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Stjórn hafnarinnar skipa 5 menn: Hafnarstjóri, skipaður af ráðherra þeim, sem fer með hafnarmál, og fjórir meðstjórnendur, þrír kosnir af sameinuðu Alþingi og einn kosinn af sveitarstjórnum þeirra sveitarfélaga eða sveitar, sem höfnin liggur í.

Hafnarstjórn skal kosin til fjögurra ára í senn. Hafnarstjórn hefur með höndum, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, er fer með hafnarmál, og fyrir hönd ríkissjóðs, framkvæmdir hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur hafnarinnar, stýrir öllum framkvæmdum, sem þar að lúta og annast fjárhald hennar og reikningsskil.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri undir umsjón hafnarstjórnar. Fasta starfsmenn hafnarinnar ræður hafnarstjóri í samráði við hafnarnefnd, svo marga sem þurfa þykir.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða þar boði hans og banni eða þess eða þeirra, er hann setur til að gæta reglu.

Starfsmenn hafnarinnar skulu hafa einkennishúfur þegar þeir eru að starfi við höfnina. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða hindra önnur störf, sem þar fara fram.

6. gr.

Öll veiði með skotum er stranglega bönnuð á höfninni. Bannað er að hleypa af skoti á innri höfninni eða á landi hennar.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í skipinu og á því svæði, sem unnið er að fermingu þess eða affermingu.

171
28. okt.

Álíti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af í höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þétta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann setur. Bannað er að leggja skip í hafnarfjöruna eða láta skip standa við bryggjurnar um fjöru, nema með leyfi hafnarstjóra eða þess, sem hafnarvörzlu hefur.

9. gr.

Ekki má kasta seglfestu, ösku, kolum, fiskúrgangi, köðlum, vírum, fiskilóðum eða neinu í bátakvíar eða við hafnarmannvirkin yfirleitt. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

10. gr.

Hafnarstjóri getur bannað, að akkeri (patentakkeri) séu höfð í festarauga í bátakvíunum, ef ástæða þykir til.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra í höfninni.

11. gr.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að tálmi fermingu og affermingu annarra skipa, og skulu þau ætíð skyld að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar, um hvar þau megi leggjast eða liggja.

Aldrei mega skip, sem liggja fyrir festum, liggja svo nærri bryggjum, að ekki sé nægilegt rúm fyrir önnur skip að komast að og frá. Skipi eða bát má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast hlutaðeigandi við að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

12. gr.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannlaus í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið getur á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað, samkvæmt reglugerð þessari.

13. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggju, nema við festarhringana eða festarstólpana. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og bólvirkis eða bryggju, ef krafizt er.

171 28. okt.

14. gr.

Ekki má nota vél skipsins með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af. Eins skal þess gætt, að hafa ekki skrúfu skipsins í gangi eftir að búið er að binda skipið, þannig að straumur frá skrúfunni geti valdið truflun á umferð um höfnina.

Ekki má hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

15. gr.

Ef skip sekkur eða lendir á grynningu, þar sem það að áliti hafnarstjóra tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal umráðandi þess færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum, ef nauðsyn krefur, heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum.

Hrökkvi andvirði hins selda skips ekki fyrir kostnaðinum er eigandi þess ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

16. gr.

Ekki má leggja net, önnur veiðarfæri eða legufæri þannig, að hindrað geti umferð til og frá hafnarmannvirkjunum. Þyki nauðsynlegt má hafnarstjóri láta taka burtu veiðarfæri og legufæri á kostnað og ábyrgð eiganda.

V. KAFLI

Um fermingu og affermingu skipa.

17. gr.

Venjulega skulu skip fá bryggjupláss í þeirri röð, sem þau koma á höfnina.

Þegar ákveðið hefur verið hvar skip skuli ferma eða afferma, og skipinu hefur verið lagt að bryggju eða bólvirki, skal verkið hafið tafarlaust, sé það ekki utan venjulegs vinnutíma. Verkinu skal haldið áfram alla virka daga, ef veður leyfir, þar til því er lokið.

Ef hlé verður á fermingu eða affermingu að nauðsynjalausu, eða sé verkinu ekki lokið innan hæfilegs tíma, ber skipinu að víkja fyrir öðrum skipum, ef hafnarstjóri krefst þess.

Hafnarstjóri getur vísað skipum frá bryggju eða bólvirki, áliti hann það nauðsynlegt veðurs vegna.

18. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, sem nær liggja.

19. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli utanborðs. Sé þess ekki gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

20. gr.

Fiskibátar skulu að jafnaði fá afgreiðslupláss í þeirri röð, sem þeir koma inn í innri höfnina.

Þegar fiskibátur hefur fengið bryggjupláss til affermingar, skal afgreiðsla

hefjast tafarlaust. Skulu þá bæði skipstjóri og landformaður gæta þess, að uppskip- 171
unin gangi svo vel, sem frekast er unnt. Skylt er að hafa svo marga bíla eða tæki við 28. okt.
uppskipunina, að hún, að dómi hafnarstjóra, teljist ganga greiðlega. Að jafnaði skal haga því svo, að lóðarstampar séu komnir á skip jafnhliða því, sem uppskipun er lokið, eftir því sem frekast er unnt.

Sé framangreindum ákvæðum ekki hlýtt, ber hlutaðeiganda að víkja fyrir öðrum bátum.

Jafnskjótt og afgreiðslu er lokið, skal viðkomandi bátur víkja frá afgreiðsluplássi, bíði annar bátur afgreiðslu.

21. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiðir allan kostnað, sem af því leiðir.

Vöruleifum, umbúðum og öðru rusli má ekki kasta í sjóinn, heldur skal það flutt burt á stað, sem hafnarstjóri ákveður.

22. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hann krefst þess.

VI. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

23. gr.

Skip, sem flytja flugvélabenzín, bílabenzín, steinolíu, carbíd eða önnur efni, sem eldhætta eða sprengingarhætta stafar af, mega ekki koma inn í innri höfnina.

Skulu þau fermd og affermd utan hafnargarðsins undir umsjón brunamálanefndar. Þessi ákvæði ná þó ekki til farþegaskipa né annarra skipa, sem sigla í föstum farleiðum og flytja aðallega aðrar vörur en þær, sem áður voru nefndar. Sömuleiðis getur hafnarstjóri í líkum tilfellum stöku sinnum veitt undanþágu frá ákvæðum þessum, ef sérstök atvik mæla með því. Skal hafnarstjóri þá sjá um, að brunamálanefnd fái þegar tilkynningu um fermingu og affermingu slíkra farma áður en byrjað er að ferma eða afferma.

Skotbaðmull, nítroglycerin, dynamit og þess konar sprengiefnum má ekki skipa upp nema með leyfi brunamálanefndar, og skal hún þá í hverju einstöku tilfelli ákveða, hvernig þeim skuli skipað upp.

24. gr.

Álíti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

25. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 23. gr., skulu á meðan bjart er af degi hafa rautt flagg á framsiglu eða á stagi, en í myrkri rautt ljósker.

Kostnað vegna varðgæzlu og annan kostnað vegna gæzlu eða við varúðarráðstafanir greiðir skipið.

171
28. okt.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

26. gr.

Sérhverjum skipstjóra, er siglir skipi sínu inn á hafnarsvæðið, ber að kynna sér ákvæði reglugerðar þessarar, sem liggur til sýnis á hafnarskrifstofunni.

Þar geta skipstjórar á skipum þeim, er til hafnarinnar koma, fengið hæfilega mörg eintök af reglugerðinni. Eintak af reglugerðinni á að vera í hverju skipi, meðan það liggur í höfninni. Hafnarstjóri sér um að jafnan sé til á hafnarskrifstofunni nægilegt upplag af reglugerðinni á tungumálum þeim, sem hafnarstjórn ákveður.

27. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um bætur fyrir skaða eða skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum.

Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmatið skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmatið greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en því, sem nemur 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

28. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarstjórn tekur gilda.

29. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 12. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

30. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Sektarfé rennur í hafnarsjóð landshafnarinnar.

31. gr.

Með mál út af reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

32. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Keflavíkurkaupstún frá 22. janúar 1942, ásamt reglugerðarbreytingu frá 11. maí 1942 og 30. sept. 1944.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 25 23. apríl 1946, um landshöfn í Keflavíkur- og Njarðvíkurhreppum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 28. október 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

172
28. okt.

REGLUGERÐ

um hafnargjöld landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum.

I. Hafnargjald.

1. gr.

Öll skip, sem eru 12 nettórúmlestir eða stærri, skulu greiða hafnargjald, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, skemmtiferðaskip, varðskip, björgunarskip og skip, sem eru gerð út til vísindalegra rannsókna.

Hafnargjöld greiðast af nettóstærð skipa. Hálf smálest telst sem heil, en minna broti er sleppt.

Sérstök gjaldskrá gildir fyrir íslenzk fiskiskip allt að 200 smál.

II. Lestagjald.

2. gr.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar í höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

a. Öll skip, sem til hafnarinnar koma og eru fest við bólvirki eða bryggju, að undanskildum herskipum, skemmtiferðaskipum, varðskipum, björgunarskipum og skipum, sem eru gerð út til vísindalegra rannsókna, skulu greiða 40 aura fyrir hverja nettó smálest. Skip, sem eingöngu eru í innanlandssiglingum, skulu þó eigi greiða lestagjald þetta oftar en tvisvar í mánuði, þó þau komi oftar til hafnar.

b. Skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á skipi á einhvern hátt, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að rétta áttavita, setja á land sjúka menn eða látna, eða til að fá skipanir.

III. Bryggjugjald.

3. gr.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald af nettó burðarmagni skipsins.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 20 aura af hverri smálest, þó aldrei minna en 25 krónur.

Ef farmskip liggur utan á öðru skipi og bíður eftir fermingu eða affermingu, skal það greiða hálft gjald.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

IV. Festargjald.

4. gr.

Skip og bátar, sem nota festar hafnarinnar, skulu greiða 10 aura af hverri nettólest af burðarmagni skipsins, fyrir hvern sólarhring eða hluta sólarhrings, þó aldrei minna en 5 krónur um sólarhringinn.

172 28. okt.

V. Kjölfestugjald.

5. gr.

Ef skip tekur kjölfestu í höfninni, skal það greiða 20 aura af hverri nettósmálest, en 10 aura af hverri smálest, ef það skipar upp kjölfestu.

VI. Ljósagjald.

6. gr.

Skip, sem halda til í höfninni, eða hafa uppsátur innan takmarka landshafnarinnar fjóra mánuði af árinu eða lengur og eru minni en 100 smálestir brúttó, skulu greiða ljósagjald, 10 krónur misserislega. Gjalddagi er 2. janúar og 1. júlí árlega.

Öll önnur skip skulu greiða ljósagjald í hvert sinn, er þau koma til hafnarinnar, 4 krónur fyrir fyrstu 50 nettó tonnin og 4 aura fyrir hvert nettó tonn þar fram yfir, þó aldrei minna en 5 krónur.

Undanþegin ljósagjaldi eru sömu skip og undanþegin eru lestagjaldi samkvæmt 2. gr. a-lið hér á undan.

VII. Vatnsgjald.

7. gr.

Fyrir drykkjarvatn og ketilvatn handa skipum skal greiða það gjald fyrir hverja smálest, sem hafnarstjórn ákveður.

VIII. Gjaldskrá fyrir íslenzk fiskiskip.

8. gr.

a. Fiskiskip, sem halda til í höfninni eða hafa uppsátur innan takmarka landshafnarinnar fjóra mánuði af árinu eða lengur, skulu greiða hafnargjöld sem hér segir:

Fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þau dvelja í höfninni, hvort heldur þau liggja við bólvirki eða bryggju eða utan á öðrum bátum eða skipum

Þilfarsbátar	og	skip	allt	að	15	brúttó	smálestir	.....	kr.	3.00
—	—	—	—	—	15— 30	—	—	.....	—	4.50
—	—	—	—	—	30— 50	—	—	.....	—	7.00
—	—	—	—	—	50— 70	—	—	.....	—	10.00
—	—	—	—	—	70— 90	—	—	.....	—	12.50
—	—	—	—	—	90—120	—	—	.....	—	15.00
—	—	—	—	—	120—160	—	—	.....	—	17.50
—	—	—	—	—	160—200	—	—	.....	—	20.00

b. Fiskiskip, sem ekki hafa fasta viðlegu í landshöfninni, skulu greiða hafnargjöld sem hér segir, fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þau dvelja í höfninni, hvort heldur þau liggja við bólvirki eða bryggju, eða utan á öðrum bátum eða skipum.

Þilfarsbátar	og	skip	allt	að	15	brúttó	smálestir	.....	kr.	4.50
—	—	—	—	—	15— 30	—	—	.....	—	7.00
—	—	—	—	—	30— 50	—	—	.....	—	9.50
—	—	—	—	—	50— 70	—	—	.....	—	12.50
—	—	—	—	—	70— 90	—	—	.....	—	15.00
—	—	—	—	—	90—120	—	—	.....	—	17.50
—	—	—	—	—	120—160	—	—	.....	—	20.00
—	—	—	—	—	160—200	—	—	.....	—	25.00

IX. Hafnsaga og hafnsögugjald.

172
28. okt.

9. gr.

Sérhvert skip, sem hafnar ætlar að leita í landshöfninni og nota þarf hafnsögumann, skal gera boð um það til hafnsögumanns, verði því við komið, og með hæfilegum fyrirvara. Er hafnsögumanni skylt að fara til móts við skipið allt að 1 sjómílu út af Vatnsnesi. Vísar þá hafnsögumaður skipinu leið til hafnar og má eigi yfirgefa það án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Heimilt er hafnsögumanni, meðan hann hefur ekki lokið starfi sínu, að banna hverjum þeim, sem ekki á lögmætt erindi, að koma á skipsfjöl. Meðan hafnsögumaður dvelur á skipi ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

10. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 rúmlestir brúttó, skulu hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma frá útlöndum og hafna sig í höfninni. Komi sama skip oftar á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann.

Herskip, skemmtiferðaskip og varðskip eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

11. gr.

Ef sjódómur er á skipinu eða ástæða til að ætla, að sótthætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

12. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum hvar skipið megi liggja.

13. gr.

Hvert það skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald.

Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina, þar á meðal inn í og út úr innri höfninni.

14. gr.

Ekkert skip, sem stærra er en 200 brúttó rúmlestir, má fara að né frá hafnarmannvirkjunum, nema hafnsögumaður landshafnarinnar sé á skipi. Þó getur hafnarstjóri veitt undanþágu frá þessu undir vissum kringumstæðum. Greiðir þá hlutaðeigandi ⅓ hafnsögugjalds.

15. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögu að bólvirki eða bryggju, 30 aurar fyrir hverja nettó smálest, þó aldrei minna en 45 krónur.
b. Fyrir leiðsögu frá bólvirki eða bryggju, greiðist hálft gjald, þó aldrei minna en 30 krónur.
c. Fyrir leiðsögu á legustað (akkerispláss) kr. 30.00 fyrir hvert skip, sem er allt að 100 smálestir nettó, og 6 aura að auki fyrir hverja nettó smálest fram yfir 100.

172 28. okt.

X. Vörugjald.

16. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi eða dauðum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land, eða úr landi á skipsfjöl, eða úr einu skipi í annað, með þeim undantekningum, er síðar getur.

17. gr.

Ef vörur, sem á farmskrá skipsins eru ákveðnar til annarra hafna, eru látnar í land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

18. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi í skip og ákveðnar eru til annarra hafna innanlands, greiðist hálft vörugjald.

Hálft vörugjald skal og greiða fyrir þær vörur, sem fluttar eru úr skipi í strandferðaskip og ætlaðar eru til annarra hafna innanlands, og fyrir þær vörur, sem koma með strandferðaskipum frá öðrum höfnum innanlands, og eru fluttar í önnur skip.

19. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru. Olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, enn fremur kol, salt og ís, sem flutt er úr landi í íslenzk fiskiskip til eigin notkunar. En hálft vörugjald greiðist af kolum, salti og ís til erlendra fiski- eða vöruflutningaskipa, þótt það sé til eigin afnota.
b. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.
c. Vörur og tæki til landshafnargerðarinnar.

20. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meiru, telst heil gjaldeining, en minna brot hálf gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá viðkomandi skips við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn við þetta.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

21. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald greiða eins og þar segir, þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 20 aura.

Ef vafi leikur á, í hverjum flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

22. gr.

Flokkar vörugjaldskrárinnar.

1. flokkur. Gjald 30 aurar hver 100 kg:

Blý, brýni, sement, eldfastur leir, gaddavír, stálvír, gærur saltaðar í pökkum, hverfisteinar, ís, járn og stál, járnkeðjur og járnpípur, kaðlar, kítti, krít,

litarvörur þungar, rafmagnsvörur, prentsverta, sódi, togleður, þakjárn, þakpappi, ísvarinn fiskur, nýr fiskur, slægður og óslægður. (Gjald þetta af fiski greiðist aðeins, þegar honum er skipað út.) 172 28. okt.

2. flokkur. Gjald 40 aurar hver 100 kg:
   Benzín og hvers kyns brennsluolía, áburðarolía, baðlyf, feiti, fernisolía, fiskilínur, kol, salt, óverkaður saltfiskur, fiski- og síldarmjöl, garnir, hey, kálmeti, kartöflur, alls konar kornvörur, kjöt, leður, leirvörur, línoleum, mör, pappír og bækur, pokar, pokastrigi, rjúpur og aðrir fuglar, rúðugler, saumur, sápa, segldúkur, seglgarn, hampur, tjara, tvistur og vaxdúkar.
3. flokkur. Gjald 50 aurar hver 100 kg:
   Hraðfrystur fiskur og harðfiskur.
4. flokkur. Gjald 60 aurar hver 100 kg:
   Lýsi, þurr saltfiskur.
5. flokkur. Gjald 80 aurar hver 100 kg:
   Ávextir nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, brauðvörur, kaffi, kakao, lyf og lyfjavörur, mjólk, alls konar niðursuðuvörur, jurtafeiti, smjör, smjörlíki, súkkulaði, sykur, te, ull, sundmagi og nýlenduvörur alls konar.
6. flokkur. Gjald 120 aurar hver 100 kg:
   Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur og þess háttar léttar vörur, rjól, rulla, reyktóbak, skinnavörur, skófatnaður, vefnaðarvörur, vindlar og vindlingar.
7. flokkur. Gjald 100 aurar hver 100 kg:
   Aðrar vörur sem reiknast eftir þyngd.
8. flokkur. Gjald 650 aurar fyrir hvern teningsmetra:
   Bifreiðar, húsgögn, orgel, píanó, saumavélar, skilvindur, stundaklukkur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
9. flokkur.
   Timbur 12.00 krónur fyrir hvern standard.
   Tómar síldartunnur 15 aurar fyrir hverja tunnu.
   Tómar stáltunnur og tóm lýsisföt 20 aurar fyrir hvert stykki.
10. flokkur.
   Síld og hrogn í tunnum, 55 aurar fyrir hverja tunnu.
   Fiskflöt í síldartunnum, 75 aurar fyrir hverja tunnu.
   Saltfullar síldartunnur, 75 aurar fyrir hverja tunnu.
   Frosin beitusíld, 25 aurar hver 100 kg.
11. flokkur. Gjald 4 krónur fyrir hvern grip:
   Hross, nautgripir og svín.
12. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hverja sauðkind eða geit.
13. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hver 600 kg:
   Allur fiskur upp úr sjó, slægður eða óslægður, sem er skipað upp í höfninni. Enn fremur 15 aurar fyrir hver 100 kg af nýrri síld, sem skipað er upp í höfninni.

XI. Lóðir og geymsluhús m. m.

23. gr.

Fyrir að leggja vörur, sem affermdar eru, á land hafnarinnar, skal greiða 4 aura fyrir hvern fermetra af landi því, sem varan liggur á, fyrir hvern sólarhring, talið frá öðrum degi, eftir að affermingu er lokið.

Sama gjald skal greiða fyrir vörur, sem fluttar eru á land hafnarinnar og fara eiga í skip.

172 24. gr.

28. okt. Ef affermdar vörur eru látnar í geymsluhús hafnarinnar skal greiða 10 aura fyrir hvert stykki, fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, talið frá öðrum degi eftir að affermingu er lokið, enda sé varan tekin innan þriggja daga. Fyrir aðra vörugeymslu greiðist það gjald, sem um semur við hafnarstjóra.

25. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar og geymsluhús, sem eru leigð einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

XII. Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

26. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

27. gr.

Skipstjóri, formaður eða eigandi ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum, unz hafnargjöld eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

28. gr.

Vörugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar samkv. 23. og 24. gr. greiði móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr húsum eða af lóð hafnarinnar.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarstjóra skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri, formaður eða eigandi ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar byrjað er að afferma skipið.

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggju eða bólvirki, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum, unz gjaldið er greitt.

29. gr.

Leigu af lóðum hafnarinnar greiðir samningsaðili.

30. gr.

Gjald fyrir að nota krana, sporbrautir eða önnur tæki og áhöld greiðir sá, sem semur við hafnarstjóra um afnotin.

31. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

32. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um bætur fyrir skaða eða skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af

fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn. 172 28. okt.

33. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu, eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

34. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð landshafnarinnar.

35. gr.

Með mál út af reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

36. gr.

Með reglugerð þessari eru úr gildi numin reglugerðarákvæði um hafnargjöld fyrir Keflavíkurkauptún frá 22. janúar 1942, 11. maí 1942 og 30. sept. 1944.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 25 23. apríl 1946, um landshöfn í Keflavíkur- og Njarðvíkurhreppum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 28. október 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

173 31. okt.

um breyting á gjaldskrá fyrir flugvöllinn í Keflavík, nr. 89 24. marz 1947.

Í stað „kr. 2.00“ í lið 6. Lóðarleiga, komi: kr. 0.50.

Gjaldskrárbreyting þessi er hér með sett samkvæmt 7. gr. laga nr. 24 12. febr. 1945, um flugvelli og lendingarstaði fyrir flugvélar, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 31. október 1949.

Eysteinn Jónsson.

Páll Pálmason.

174 31. okt.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð fyrir Keflavíkurflugvöll, um umferð, öryggi o. fl., nr. 117 9. október 1948.

1. gr.

1. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Á flugvellinum skal vera slökkvilið, sem hefur til umráða öll nauðsynleg slökkvi- og björgunartæki. Skal það skipað nægum mannafla og vera tilbúið til starfa, hvenær sem nauðsyn krefur.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerðarbreyting þessi er sett samkvæmt lögum nr. 32 14. júní 1929, um loftferðir, og lögum nr. 95 28. des. 1946, um að ákvæði samnings frá 7. okt. 1946 við Bandaríki Ameríku, er varða aðflutningsgjöld o. fl., skuli öðlast gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 31. október 1949.

Eysteinn Jónsson.

Páll Pálmason.

175 31. okt.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Styrktarsjóð fátækra í Siglufirði", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 31. okt. 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir styrktarsjóð fátækra í Siglufirði.

1. gr.

Sjóðurinn nefnist Styrktarsjóður fátækra. Heimili hans og varnarþing er í Siglufirði.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður 1. okt. 1948 með 5000 kr. gjöf, en gefandi lætur eigi nafns síns getið.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja fátæklinga innan lögsagnarumdæmis Siglufjarðar á þann hátt, er sjóðstjórnin telur rétt og efni sjóðsins leyfa samkvæmt þeim reglum, er hér fara á eftir um úthlutun úr sjóðnum.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn: Hvanneyrarprestur sem formaður, bæjarfógeti Siglufjarðar sem féhirðir, héraðslæknirinn Siglufirði sem ritari. Nú forfallast einhver stjórnarmanna og tekur þá safnaðarfulltrúinn í Siglufirði sem varamaður sæti

þess, er forfallast í sjóðstjórninni. Nú forfallast fleiri úr sjóðstjórninni eða vilja ekki taka sæti, og tilnefnir formaður sjóðstjórnar þá, er til vanta. 175 31. okt.

5. gr.

Stjórn sjóðsins annast styrkveitingar úr sjóðnum og skiptir að öðru en 4. gr. greinir með sér störfum. Féhirðir annast sérstaklega fjárgæzlu sjóðsins og semur reikning hans. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

Reynt sé að afla sjóðnum tekna, en að eins á þann hátt, er eigi valdi áhættu fyrir sjóðinn og eftir því, er sjóðstjórnin telur rétt og heppilegt.

6. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í bankastofnun, er ríkissjóður Íslands ber ábyrgð á, eða í ríkisskuldabréfum eða öðrum bréfum, sem ríkisábyrgð er fyrir.

7. gr.

Endurskoðendur bæjarreikninga Siglufjarðar endurskoði árlega ársreikninga sjóðsins.

8. gr.

Höfuðstól sjóðsins með vöxtum og öðru, er sjóðnum fellur til, má aldrei skerða umfram það, er hér segir:

Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 50000.00 skal verja hálfum ársvöxtum árlega til styrkveitinga, þegar sjóðurinn er orðinn kr. 100000.00 skal árlega verja ¾ ársvaxtanna til styrkveitinga, og aldrei meiru.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta á skipulagsskrá þessari og hana birta í B-deild Stjórnartíðindanna.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningar- og styrktarsjóð nemenda Gagnfræðaskólans í Vestmannaeyjum", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 31. okt. 1949. 176 31. okt.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningar- og styrktarsjóð nemenda Gagnfræðaskólans í Vestmannaeyjum.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningar- og styrktarsjóður nemenda Gagnfræðaskólans í Vestmannaeyjum.

2. gr.

Sjóður þessi er myndaður á þennan hátt:

1. Af Minningarsjóði Þórunnar Friðriksdóttur frá Löndum í Vestmannaeyjum.
2. Af Minningarsjóði Hermanns Guðmundssonar frá Háeyri í Vestmannaeyjum.
3. Af Minningarsjóði Hauks Lindbergs frá Kalmanstjörn í Vestmannaeyjum.
4. Af öðrum minningarsjóðum, sem kunna að verða stofnaðir við Gagnfræðaskólann.
5. Af gjöfum eða öðru fé, sem sjóðnum kann að áskotnast eða í hann safnast.

176 31. okt.

3. gr.

Minningarsjóðir skólans skulu vera sjálfstæðar sjóðdeildir innan minningar- og styrktarsjóðsins og skal ⅕ af ársvöxtum hverrar sjóðdeildar leggjast við stofninn árlega, en ⅘ ársvaxtanna skulu renna í eina heild og úthlutað í styrk samkvæmt 4. gr.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er sá, að styrkja þá nemendur Gagnfræðaskólans í Vestmannaeyjum, er lokið hafa 3. bekkjar prófi (miðskólaprófi, gagnfræðaprófi) við framhaldsnám, og skal verja ⅘ af ársvöxtum sjóðsins til styrktar félitlum en efnilegum nemendum.

Skulu þeir nemendur, sem miða framhaldsnám sitt til eflingar atvinnulífi Vestmannaeyjakaupstaðar, jafnan ganga fyrir um styrk úr sjóðnum.

5. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í lánsstofnun með ríkisábyrgð.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þessir menn: Skólastjóri Gagnfræðaskólans í Vestmannaeyjum, sá fastakennari, sem lengst hefur starfað við skólann á hverjum tíma, og sóknarprestur Landakirkju.

7. gr.

Reikningsár sjóðsisns er almanaksárið.

8. gr.

Skólastjóri annast reikningshald sjóðsins og semur ársreikning hans. Stjórn sjóðsins skal leggja ársreikning hans fyrir fund fastra kennara skólans til endurskoðunar og samþykktar. Skal sá fundur haldinn fyrir janúarlok ár hvert og reikningurinn síðan birtur almenningi að lokinni endurskoðun og samþykkt.

9. gr.

Stjórn sjóðsins skal afráða í októbermánuði ár hvert, hver eða hverjir hljóta skuli styrk úr sjóðnum.

10. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða.

11. gr.

Verði Gagnfræðaskólanum í Vestmannaeyjum breytt í menntaskóla, skal styrkurinn veittur eftir að nemendur hafa lokið stúdentsprófi.

12. gr.

Til þess að skipulagsskrá þessari verði breytt, þarf einróma samþykki stjórnar sjóðsins og ⅔ hluta af föstum kennurum skólans.

13. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á framanritaðri skipulagsskrá.

Vestmannaeyjum, 1. okt. 1949.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Bráðabirðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina að ábyrgjast allt að 2 250 000 króna lán til útgerðarmanna, er stunda síldveiðar á þessu sumri, undirskrifuð af forsetanum 12. ágúst 1949, nr. 98.

Bráðabirgðalög um framkvæmd gildandi viðskiptasamninga milli Íslands og Póllands, undirskrifuð af forsetanum 28. október 1949, nr. 99.

Auglýsing um Norðurlandasamning um gagnkvæma veitingu ellilífeyris, undirskrifuð af utanríkisráðherra 3. nóvember 1949, nr. 100.

Forsetabréf um að reglulegt Alþingi 1949 skuli koma saman til fundar mánudaginn 14. nóvember 1949, undirskrifað af forsetanum 8. nóvember 1949, nr. 101.

Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 47 30. júní 1942, fyrir Háskóla Íslands, undirskrifuð af skrifstofustjóra menntamálaráðuneytisins 2. nóvember 1949, nr. 102.

Forsetabréf um breyting á forsetabréfi 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu, undirskrifuð af forsetanum 29. nóvember 1949, nr. 103.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Frakklands, undirskrifuð af utanríkisráðherra 12. nóvember 1949, nr. 104.

Forsetaúrskurður um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl., undirskrifaður af forsetanum 6. desember 1949, nr. 105.

Auglýsing um afnám vegabréfsáritana, undirskrifað af utanríkisráðherra 14. desember 1949, nr. 106.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1950 með viðauka, undirskrifuð af forsetanum 30. desember 1949, nr. 107.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1950, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 108.

Lög um bæjarstjórn í Húsavík, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 109.

Lög um breyting á lögum nr. 61 31. maí 1947, um vátryggingarfélög fyrir fiskiskip, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 110.

Lög um breyting á lögum nr. 8/1944, um breyting á l. nr. 44/1932, um skipun læknishéraða, verksvið landlæknis og störf héraðslækna, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 111.

Lög um breyting á lögum nr. 98 9. júlí 1941, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ráðstafana og tekjuöflunar vegna dýrtíðar og erfiðleika atvinnuveganna, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 112.

Lög um breyting á lögum nr. 60 1939, um gjald af innlendum tollvörutegundum, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 113.

Lög um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði á árinu 1950, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 114.

Lög um framlengingu heimilda í l. nr. 92 29. des. 1948, um viðauka við lög nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 115.

Lög um framlenging á III. kafla laga nr. 100 1948, um dýrtíðarráðstafanir vegna atvinnuveganna, undirskrifuð af forsetanum sama dag. nr. 116.

Lög um tekjuskattsviðauka 1950, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 117.

30. dag desembermánaðar 1949. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

177 25. nóv. **Bréf dómsmálaráðuneytisins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, um flutning þingstaðar.**

Samkvæmt tillögu yðar, herra sýslumaður, í bréfi, dags. 12. nóv. s. l., og ósk hreppsnefndar Kópavogshrepps, veitir ráðuneytið hér með samþykki sitt til þess að þingstaður hreppsins verði fluttur frá gamla skólahúsinu á Marbakka í hið nýja barnaskólahús hreppsins að Digraneshálsi, enda annist hreppsnefndin um, að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hér með til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

178 18. okt. **REGLUR**

um ákvörðun skattgreiðslu af andvirði aukavinnu, sem einstaklingar leggja fram utan reglulegs vinnutíma við byggingu íbúða til eigin afnota.

Eignaauki sá, sem stafar af aukavinnu, sem einstaklingar leggja fram utan reglulegs vinnutíma við byggingu íbúða til eigin afnota, skal ekki talinn til skattskyldra tekna. Skattanefnd eða skattstjóri meta, hve mikill hluti af hinu byggða telst einkaíbúð.

Til leiðbeiningar fyrir skattayfirvöldin skulu þeir, sem skattívilnunar þessarar vilja njóta, láta fylgja framtali sínu upplýsingar um fjölda vinnustunda þeirra, sem þeir hafa starfað að smíði eigin íbúðar á árinu, og glögga lýsingu á húsnæði því, sem í smíðum er, svo að séð verði, hve mikill hluti af hinu byggða er einkaíbúð.

Hinn skattfrjálsi eignaauki, sem skattþegn hefur öðlazt með eigin vinnu framlagi, kemur til skattskyldra tekna sem venjulegur söluhagnaður, ef íbúðin er seld, að því leyti sem eignaaukinn fæst greiddur í söluverði, og eins þótt um makaskipti sé að ræða.

Reglur þessar eru settar samkvæmt 1. gr. laga nr. 16 16. marz 1949.

Fjármálaráðuneytið, 18. október 1949.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

179 31. okt. **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Ólafs Ragnarssonar frá Hrafnabjörgum", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 31. október 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Ólafs Ragnarssonar frá Hrafnabjörgum.

1. gr.

Sjóður þessi ber nafnið Minningarsjóður Ólafs Ragnarssonar frá Hrafnabjörgum.

179
31. okt.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af hjónunum Kristínu Sveinbjarnardóttur og Ragnari Guðmundssyni frá Hrafnabjörgum í Arnarfirði, til minningar um son þeirra, Ólaf, sem féll út af togaranum Kára 29. marz 1948.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er 1000 — eitt þúsund — krónur.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er:

1. Að veita verðlaun fyrir björgun frá drukknun, er menn falla útbyrðis af skipum.
2. Að veita verðlaun fyrir að finna upp hagkvæm ráð til að bjarga mönnum, er falla út af skipum.
3. Að veita verðlaun skipstjórum, sem sérstaka árvekni þykja sína um líf skipverja sinna.

5. gr.

Í fyrsta sinn skal veitt úr sjóðnum 17. september 1957, á 30 ára afmæli Ólafs.

6. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtast í Söfnunarsjóði Íslands.
Tekjur sjóðsins eru vextir af stofnfé og gjafir, er sjóðnum kunna að berast.

7. gr.

Stjórn Slysavarnafélags Íslands skal hafa stjórn sjóðsins með höndum.

8. gr.

Formaður slysavarnadeildarinnar Vinabandið, Þingeyrar- og Auðkúluhreppi, skal ávallt hafa íhlutunarrétt um veitingar úr sjóðnum, svo og um breytingar á skipulagsskrá hans.

9. gr.

Skipulagi sjóðsins má breyta, er þess þykir þurfa. Alltaf skal hann þó starfa í þágu sama málefnis, sbr. 4. gr. Breytingar má einungis gera samkvæmt ákvæði 8. gr.

10. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Skal reikningurinn endurskoðaður af endurskoðendum Slysavarnafélagsins og birtast í Árbók Slysavarnafélags Íslands, eins og aðrir reikningar félagsins.

11. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og hún síðan birt í Stjórnartíðindum.

Hrafnabjörgum, 3. júlí 1949.

Kristín Sveinbjarnardóttir. **Ragnar Guðmundsson.**

180
19. des.

AUGLÝSING

um kærufrest út af skatti skv. eignakönnunarlögum.

Ráðuneytið hefur ákveðið, að kærufrestur út af skatti samkvæmt 17. gr. eignakönnunarlaga nr. 67 frá 1947, skuli vera til 1. febrúar 1950.

Fjármálaráðuneytið, 19. desember 1949.

F. h. r.
E. u.

Kjartan Ragnars.

181
30. des.

AUGLÝSING

um innheimtu skemmtanaskatts árið 1950.

Ákveðið hefur verið að nota heimild laga nr. 108 30 des. 1949 til þess að innheimta skemmtanaskatt af kvikmyndasýningum með 200% álagi og af öðrum skemmtunum með 20% álagi árið 1950.

Leiksýningar, hljómleikar og söngskemmtanir innlendra manna, svo og sýningar á íslenzkum kvikmyndum eru undanþegnar skattaukanum.

Menntamálaráðuneytið, 30. desember 1949.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

182

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hjálmars kaupm. Jónssonar 1. sept. 1947—31. ág. 1948.

Tekjur:

1. Eign 1. sept. 1947:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	9000.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	18623.48	
			kr. 27623.48
2. Vextir:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	450.00	
b. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	402.66	
			— 852.66
			Kr. 28476.14

Gjöld:

1. Úthlutað styrk			kr. 200.00
2. Eign í lok reikningsársins:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	9000.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	19276.14	
			— 28276.14
			Kr. 28476.14

Reykjavík, 25. október 1948.

Sigurgeir Sigurðsson. Páll Einarsson.

183
16. des.

AUGLÝSING

um breyting á samþykkt nr. 37 23. febrúar 1948, um lokunartíma sölubúða í Sandgerði í Gullbringusýslu.

2. grein orðist þannig:
Allt árið skal sölubúðum í Sandgerði lokað ekki síðar en kl. 6 að kvöldi og ekki opnaðar aftur fyrr en kl. 9 að morgni næsta dag. Þó skal á tímabilinu 1. júní til 30. september sölubúðum lokað á laugardögum ekki síðar en kl. 12 á hádegi, og frá 1. október til 31. desember ekki síðar en kl. 4 eftir hádegi, og á þessu tímabili ekki opnaðar aftur fyrr en kl. 9 að morgni næsta virkan dag. Síðasta virkan dag fyrir jól skal heimilt að halda sölubúðum opnum til kl. 12 á miðnætti.

Samþykktarbreyting þessi, sem gerð er af hreppsnefnd Miðneshrepps, samkv. lögum nr. 17 1. febrúar 1936, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi frá og með 1. janúar 1950 að telja, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 16. desember 1949.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

184
1. nóv.

REGLUGERÐ

um fluglið.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 32 14. júní 1929, um loftferðir, og lögum nr. 65 31. maí 1947, um viðauka við og breytingar á lögum nr. 24 12. febr. 1948, um flugvelli og lendingarstaði fyrir flugvélar, og í sambandi við gildandi fyrirmæli alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO), sbr. auglýsingu nr. 45 2. apríl 1947 (Stj.tíð. A. 1947), um staðfestingu flugsamninga.

2. gr.

Reglugerð þessi nær til allra flugliða, en það eru þeir, sem starfa að stjórn og leiðbeiningu loftfara, viðgerðum þeirra, viðhaldi og eftirliti, og hér eru taldir:

1. *Flugmenn,* þ. e. flugliðar, sem stjórna loftförum:
   a. Flugnemar, þ. e. þeir, sem réttindi hafa til að stjórna loftförum í skólaflugi, einliðaðir, til undirbúnings undir einkaflugmannspróf.
   b. Einkaflugmenn, þ. e. þeir, sem réttindi hafa til að stjórna flugvélum með farþega og flutning, þó ekki í atvinnuskyni.
   c. Atvinnuflugmenn, þ. e. þeir, sem réttindi hafa til að stjórna flugvélum, að ákveðinni þyngd, með farþega og flutning í atvinnuskyni, þó ekki í reglubundnu atvinnuflugi.
   d. Atvinnuflugmenn, með meira prófi, þ. e. atvinnuflugmenn með víðtækari réttindi en í c-lið greinir, að því er þyngd flugvéla snertir.
   e. Flugstjórar, þ. e. flugliðar, sem réttindi hafa til að stjórna flugvélum með farþega og flutning í reglubundnu atvinnuflugi.

5. dag desembermánaðar 1949. Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

184 2. *Flugliðar, sem teljast til áhafna loftfara, aðrir en flugmenn:*
1. nóv. a. Flugleiðsögumenn, þ. e. flugliðar, sem réttindi hafa til að starfa í loftförum að staðar- og leiðarákvörðun þeirra.
b. Flugvélstjórar, þ. e. flugvélavirkjar, sem réttindi hafa til að starfa sem vélgæzlumenn loftfara á flugi.
c. Flugloftskeytamenn, þ. e. loftskeytamenn, sem réttindi hafa til að starfrækja loftskeytavirki loftfara á flugi.
3. *Flugliðar, sem ekki teljast til áhafna loftfara:*
a. Flugvélavirkjar, þ. e. flugliðar, sem réttindi hafa til að annast eftirlit, viðhald og viðgerðir loftfara.
b. Flugumferðarstjórar, þ. e. flugliðar, sem réttindi hafa til að starfa í flugturni eða í flugstjórnarmiðstöð að stjórn á umferð loftfara.
c. Flugumsjónarmenn, þ. e. flugliðar, sem réttindi hafa til að annast fyrir hönd loftferðafyrirtækis, undirbúning að flugi loftfara þess, fylgjast með flugi þeirra og leiðbeina þeim með tilliti til öryggis og hagkvæms reksturs.
4. *Svifflugmenn,* þ. e. flugliðar, sem lokið hafa meira C-prófi í svifflugi og réttindi hafa til að stunda loftferðir á svifflugum.

3. gr.

Ekki mega aðrir takast á hendur þau störf í íslenzkum loftförum eða hér á landi, sem um getur í 2. gr., en þeir, sem til þess hafa hlotið tilskilin skírteini (leyfisbréf) frá samgöngumálaráðuneytinu.

Erlent skírteini útlendings má þó taka gilt, sé það gefið út af ríki, sem hefur gerzt aðili að alþjóðasamþykkt eða milliríkjasamningi um gagnkvæma viðurkenningu á slíkum skírteinum til flugliðs, enda sé Ísland aðili að samþykktinni eða samningnum. Þó að slíkir samningar séu ekki fyrir hendi, má taka erlent skírteini gilt, ef ríkar ástæður þykja til. Samgöngumálaráðuneytið getur þá gefið út skírteini til að gilda hér á landi um tiltekinn tíma, sem þó má ekki vera lengri en gildistími hins erlenda skírteinis.

4. gr.

Skírteini til flugliðsstarfa veita rétt til þess að rækja störf þau, er nánar eru til tekin í skírteinunum.

Innan hverrar starfsgreinar hefur handhafi skírteinis í réttindahærri flokki réttindi til að gegna störfum, sem handhafi skírteinis í réttindaminni flokki í sömu starfsgrein hefur réttindi til að gegna, nema annað sé fram tekið.

5. gr.

Skírteini til annarra flugliðsstarfa en þeirra, sem talin eru í 2. gr., getur samgöngumálaráðuneytið gefið út eftir reglum, sem ákveðnar verða síðar.

6. gr.

Handhafi skírteinis skal jafnan hafa það í sinni vörzlu, þegar hann er að störfum, og sýna það loftferðaeftirlitinu, þegar þess er krafizt.

Gildistími fer eftir því, sem segir í 39. gr.

7. gr.

Til þess að mega starfrækja talstöðvar, skulu flugliðar enn fremur vera handhafar að sérstöku skírteini, sem póst- og símamálastjórnin gefur út í því skyni.

II. KAFLI 184

Skírteini flugmanna. 1. nóv.

8. gr.

Réttindi flugmanns eru bundin við ákveðnar tegundir loftfara, sem tilgreindar skulu í skírteini hans.

Við útgáfu skírteinis flugmanns skal sú tegund loftfars, sem hann tók próf á, færð í skírteinið.

Óski handhafi flugmannsskírteinis eftir réttindum til að stjórna annarri tegund loftfars, skal hann:

1. Sanna loftferðaeftirlitinu fræðilega þekkingu sína á eiginleikum viðkomandi loftfars.
2. Sýna loftferðaeftirlitinu leikni sína á flugi í viðkomandi loftfari (verklegt próf).

Loftferðaeftirlitið getur þó fellt niður hið verklega próf, ef nægar ástæður eru fyrir hendi að dómi þess, t. d. ef umsækjandi hafði áður réttindi fyrir viðkomandi tegund loftfara. Þá getur loftferðaeftirlitið, ef um tegund loftfars er að ræða, sem er lík einhverri þeirra tegunda, sem umsækjandi hefur áður réttindi fyrir, tekið gilt vottorð um hæfni umsækjanda frá flugmanni, sem réttindi hefur á viðkomandi tegund, enda sé sá a. m. k. atvinnuflugmaður.

Þegar loftferðaeftirlitið hefur fullvissað sig um hæfni umsækjanda til að stjórna ákveðinni nýrri tegund, skráir það viðkomandi tegund í skírteini hans.

Takmörkun tegundaréttinda. Réttindi flugmanns til að stjórna loftfari ákveðinnar tegundar geta verið þeim takmörkunum háð, að hann megi aðeins fljúga viðkomandi loftfari sem einkaflugmaður, sem aðalflugmaður í óreglubundnu atvinnuflugi, eða sem annar flugmaður.

Loftferðaeftirlitið getur fellt niður eða takmarkað réttindi flugmanns til að stjórna einstökum tegundum loftfara, hafi hann ekki flogið þeirri tegund um lengri tíma.

Réttindi til að stjórna loftförum af óvenjulegri gerð, svo sem „Helicopter", veitir samgöngumálaráðuneytið eftir reglum, sem ákveðnar verða síðar.

9. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini flugnema þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 17 ára.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi skal hafa kynnt sér hagnýtar loftferðareglur, sérstaklega umferðarreglur og skyldur flugmanna í loftförum í grennd við flugvelli og á þeim, svo og notkun ljósa og merkja, og kunna meginatriði í þessum reglum.
4. *Reynsla í flugi:* Flugkennari skal hafa fullvissað sig um, að umsækjandi sé fær um að fljúga einflug, enda hafi umsækjandi einnig verið prófaður af flugmanni frá loftferðaeftirlitinu.
5. *Flugtími:* Lágmarksflugtími með kennara skal vera sem hér segir, enda gefi kennari umsækjanda hæfnisvottorð og tiltaki, hve margar klukkustundir umsækjandi hafi flogið með honum:
   a. Umsækjandi, sem lokið hefur meira C-prófi í svifflugi og hlotið skírteini fyrir svifflugmenn, sbr. 26. gr., skal hafa flogið a. m. k. 3 klst. með kennara.
   b. Umsækjandi, sem lokið hefur B- eða C-prófi í svifflugi, skal hafa flogið a. m. k. 5 klst með kennara.

181 c. Aðrir umsækjendur skulu hafa flogið a. m. k. 8 klst. með kennara.
1. nóv. Enginn má hefja flugnám, nema hann hafi áður afhent loftferðaeftirlitinu heilbrigðisvottorð, sem sannar líkamlega hæfni hans, sbr. 2. lið hér að framan.

Flugnemi má ekki fljúga einflug, nema fullgildur flugkennari eða viðurkenndur aðstoðarflugkennari sé viðstaddur á flugvellinum, og skal kennarinn fylgjast með flugi nemans eftir beztu getu.

Enginn má fljúga langflug, þ. e. utan takmarka flugvallar eða æfingasvæðis, sem loftferðaeftirlitið hefur samþykkt, fyrr en hann hefur fengið skírteini. Með takmörkun flugvallar eða æfingasvæðis er átt við, að flugi skuli þannig hagað, að auðvelt sé að lenda úr renniflugi, þótt hreyfill bili.

10. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *einkaflugmanns* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 18 ára.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum, samkv. 32. gr.
3. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með skriflegu og/eða munnlegu prófi. Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Almennar loftferðareglur, sérstaklega reglur um loftferðir yfir flugvöllum og í grennd við þá.
   b. Íslenzk veðurskilyrði. Undirstöðuatriði veðurfræðinnar.
   c. Hagnýt loftsiglingafræði, svo sem notkun landabréfa, loftleiðsögn, þar sem farið er eftir landslagi, og notkun hjálpartækja við flug í sjónflugsskilyrðum.
   d. Undirstöðuatriði flugeðlisfræðinnar.
   e. Helztu grundvallarreglur um meðferð og daglegt eftirlit loftfara og helztu undirstöðuatriði í vélfræði (hreyflar loftfara).
4. *Reynsla í flugi:* Umsækjandi skal hafa flogið a. m. k. 40 klst. samtals, þar með talinn flugtími með kennara, þó má flugtími umsækjanda, sem stundað hefur nám í viðurkenndum flugskóla eða námsskeiði, vera styttri, en þó þannig, að samanlagður flugtími sé ekki minni en 30 klst. Innifalið í þessum flugtíma skulu vera að minnsta kosti 3 klst. á langflugi. Sé eitt flugið a. m. k. 300 km og skal lent á eigi færri en tveimur tilteknum stöðum á leiðinni, þannig að loftfarið staðnæmist eftir lendingu.
5. *Leikni í flugi* (verklegt próf): Umsækjandi skal sýna hæfni sína í því að framkvæma eftirfarandi flugraunir vel og örugglega í flugvél, sem getur ofrisið og spunnið. Skal hann vera einn í flugvélinni, meðan á prófi stendur:
   a. Þrjár lendingar í röð úr 300 metra hæð, þannig að hreyfillinn sé settur í lausagang, 1) gegn vindi, 2) með vindi og 3) þvert á vindátt, og skal loftfarið lenda gegn vindi og stöðvast innan 100 m frá fyrir fram ákveðnu marki. A. m. k. einni lendingunni skal ljúka úr vængskriði.
   b. Flug án millilendingar kringum tvo greinilega auðkennda staði, sem eru í hér um bil 500 metra fjarlægð hvor frá öðrum, og skal flogið þannig, að beygjurnar myndi töluna 8 þrisvar sinnum. Allar beygjurnar skulu flognar með hæfilegum hliðarhalla. Flughæð, þ. e. hæð sú, sem flogið er í, skal ekki breytast meira en um 60 metra.
   c. Að fljúga tvo krappa áframhaldandi heilhringi (720°) til hvorrar handar (minnsti hliðarhalli 60°) með hreyfilinn í fullum gangi. Hæð sú, sem flogið er í, skal ekki breytast um meira en 60 metra.
   d. Spun til hægri og vinstri, a. m. k. heilhring á hvorn veg.
   e. Að rétta loftfar úr ofrisi.

Flugraunir í loftfari af óvenjulegri gerð skulu í aðalatriðum vera sniðnar eftir sömu kröfum. 184 1. nóv.

Starfsréttindi einkaflugmanns eru sem hér segir, enda fullnægi hann skilyrðum þeim, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar:

Hann má fljúga sem aðalflugmaður, eða sem annar flugmaður, og flytja farþega og varning, en þó ekki gegn endurgjaldi. Hann má ekki stjórna loftfari að næturlagi, nema fullnægt sé ákvæðum 15. gr. og ekki í blindflugi, nema hann hafi blindflugsréttindi, sbr. 14. gr.

11. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *atvinnuflugmanns* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 19 ára.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* Umsækjandi hafi a. m. k. miðskólapróf.
4. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með munnlegu og/eða skriflegu prófi. Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Almennar loftferðareglur, sérstaklega reglur um flugumferð og flugumferðarstjórn.
   b. Nægileg veðurfræði til þess að skilja og þekkja þau veðurskilyrði, sem flogið verður við, eftir veðurkorti og veðurfregnum. Umsækjandi skilji vel almenn grundvallaratriði veðurfræðinnar.
   c. Hagnýt loftsiglingafræði, svo sem notkun korta, loftsiglingar eftir landslagi og leiðarreikningi, notkun áttavita og annarra hjálpartækja í sjónflugsskilyrðum.
   d. Flugeðlisfræði, þekking á lögmálum um mótspyrnu loftsins, einkum áhrif mótspyrnunnar á vængi og stélfleti, stýri og skrúfu. Starfsemi stýrisútbúnaðarins og hinna ýmsu hluta flugvélarinnar o. s. frv.
   e. Vélfræði. Almenn þekking á hreyflum, störfum hinna ýmsu hluta þeirra, viðhaldi, viðgerðum og meðferð á hreyflum og skrokkum loftfara.
5. *Reynsla í flugi:* Umsækjandi skal hafa flogið að minnsta kosti 200 klst. samtals; þó má gefa undanþágu frá þessu ákvæði sé um að ræða umsækjanda, sem útskrifaður er úr viðurkenndum flugskóla, og má þá stytta þennan tíma í 150 klst. Innifalið í áðurnefndum flugtíma skal vera a) a. m. k. 100 klst. flug sem aðalflugmaður, b) 20 klst. langflug (einflug), þar af eitt flug minnst 480 km með viðkomu á tveimur tilteknum stöðum á leiðinni, með fullri stöðvun á loftfarinu. Þá skal vera innifalið í áðurnefndum flugtíma 10 klst. kennsla í blindflugi og 10 klst. næturflug. Mega 5 klst. af næturfluginu vera flognar með kennara og skal umsækjandi hafa leyst af hendi a. m. k. 10 flugtök og 10 lendingar að nóttu til sem aðalflugmaður.
6. *Leikni í flugi* (verklegt próf): Umsækjandi skal sýna á flugi nákvæma þekkingu á eiginleikum flugvélar af þeirri tegund, sem hann vill fá réttindi til að stjórna. Skal hann og framkvæma örugglega og á fullnægjandi hátt þær flugraunir, sem taldar eru hér á eftir:
   a. Þrjár lendingar í röð úr 300 m hæð, þannig að hreyfillinn sé settur í lausagang:
      1) gegn vindi;
      2) með vindi;
      3) þvert á vindátt.

      Skal loftfarið lenda gegn vindi og stöðvast innan 60 m frá fyrir fram ákveðnu marki. Að minnsta kosti einni lendingunni skal ljúka úr vængskriði.

184 1. nóv.

b. Skrúfuflug til vinstri og hægri, þannig að þrír heilhringir séu flognir á hvorn veg. Hliðarhalli loftfarsins sé ekki minni en 60° og hreyfillinn í lausagangi.

c. Flug án millilendingar kringum tvo greinilega auðkennda staði, sem eru 300—500 m hvor frá öðrum, þannig að flognar séu þrjár, gleiðar áttalagaðar (8) beygjur og þrjár krappar. Enn fremur skal fljúga tvo krappa áframhaldandi heilhringi (720°) á hvorn veg með minnst 60° halla og hreyfilinn í fullum gangi. Við framkvæmd hverrar flugraunar skal hæð sú, sem flogið er í, ekki breytast um meira en 30 metra.

d. Spun til hægri og vinstri, tvo heilhringi til hvorrar handar. Loftfarið skal rétt við þannig, að stefnubreyting nemi ekki meira en 10° til eða frá.

e. Samræmdar flugæfingar, svo sem beint stig, stigbeygjur, vængskrið, nauðlendingar og að láta loftfarið ofrísa úr krappri beygju og rétta það síðan við.

f. Að sýna þekkingu á beztu skilyrðum til klifflugs og renniflugs og kunna skil á réttri beitingu hreyfilsins og allra stjórntækja í því sambandi.

Flugraunir í loftfari af óvenjulegri gerð skulu í aðalatriðum vera sniðnar eftir sömu kröfum.

Starfsréttindi atvinnuflugmanns eru sem hér segir, enda fullnægi hann skilyrðum þeim, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar:

a. Hann má leysa af hendi öll þau störf, sem einkaflugmaður hefur réttindi til.

b. Hann má vera aðalflugmaður í loftförum, sem starfrækt eru í atvinnuskyni, en sem annast þó ekki loftflutninga gegn endurgjaldi.

c. Hann má vera aðalflugmaður í loftförum, sem annast loftflutninga gegn endurgjaldi, þó ekki í reglubundnu atvinnuflugi, enda séu loftförin ekki þyngri en 5700 kg:
   1) Í sjónflugsskilyrðum.
   2) Í næturflugi, hafi hann réttindi til næturflugs, sbr. 15. gr.
   3) Í blindflugsskilyrðum, hafi hann blindflugsréttindi, sbr. 14. gr., en hann má þó ekki flytja farþega í blindflugsskilyrðum.

d. Hann má vera annar flugmaður í loftförum, sem starfrækt eru í atvinnuskyni, einnig til farþegaflutnings gegn endurgjaldi, en þó ekki í reglubundnu atvinnuflugi:
   1) Í sjónflugsskilyrðum.
   2) Í næturflugi, hafi hann réttindi til næturflugs.
   3) Í blindflugsskilyrðum, hafi hann blindflugsréttindi.

e. Hann má vera annar flugmaður í loftförum í reglubundnu atvinnuflugi, hafi hann réttindi til nætur- og blindflugs.

12. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *atvinnuflugmanns með meira prófi* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 21 árs.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* Umsækjandi hafi a. m. k. miðskólapróf.
4. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með munnlegu og/eða skriflegu prófi. Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Almennar loftferðareglur, sérstaklega þau ákvæði, sem koma við rekstri loftfara í reglubundnu atvinnuflugi.
   b. Aðalatriði loftsiglingafræðinnar, svo sem að nota formúlur þær, leiðsögutæki, kort og önnur hjálpargögn, bæði í loftfarinu og á jörðu niðri, sem nauðsynleg eru talin við blindflug.

c. Tilhögun á söfnun og dreifingu veðurfregna.
d. Veðurkort, veðurspár, alþjóðaveðurskeytalykill og fræðileg heiti í veðurfræðinni.
e. Undirstöðuatriði veðurfræðinnar, stormsveipir (lægðir og háþrýstisvæði), úrkomubelti, skýjamyndanir, ísing, loftstraumar í háloftunum og áhrif þeirra á flugskilyrði.
f. Leiðbeiningar veðurþjónustunnar viðvíkjandi áætlunarflugi og öðrum flugsamgöngum.
g. Leiðsögutæki þau, sem almennt eru í notkun, svo sem snúningsvitar, stefnuljós, radióleiðarvitar og radiómerkjavitar.
h. Starfsreglur um radióviðskipti þau, sem notuð eru við almennar flugsamgöngur.
i. Grundvallaratriði, er varða neyðarráðstafanir á flugi, við eldsvoða, ísingu í blöndungi, hreyfilbilun og nauðlendingu á sjó.
j. Hvernig hleðslu loftfara skal hagað og hvaða áhrif dreifing hennar hefur á flugeiginleika loftfars.

5. *Reynsla í flugi:* Umsækjandi skal hafa þá reynslu í flugi, sem hér greinir:
a. Hafa fullgilt skírteini fyrir atvinnuflugmenn.
b. Réttindi til blindflugs.
c. Hafa flogið a. m. k. 700 klst. samtals, þar af a. m. k. 200 klst. sem aðalflugmaður. Af þessum 200 klst. skulu vera 25 klst. næturflug, þar af 10 klst. langflug.

6. *Leikni í flugi* (verklegt próf): Umsækjandi skal sýna hæfni sína í því að stjórna flugvél örugglega í öllum venjulegum flugraunum. Jafnframt skal hann leysa af hendi neðangreindar flugraunir:
a. Sýna viðbragðshæfni við ýmiss konar hættuskilyrði, svo sem að nauðlenda og rétta flugvélina úr ofrisi, sem hafið er úr láréttu flugi eða krappri beygju.
b. Að stjórna fjölhreyfla flugvél, fullhlaðinni, með einn hreyfil gagnlausan, ef réttinda er æskt til að stjórna flugvél af þeirri gerð.
c. Að framkvæma eingöngu eftir mælitækjum (blindflug) allar venjulegar flugraunir, svo sem ofris, skrúfuflug og a. m. k. tvo áframhaldandi heilhringi (720°) með halla, sem ekki sé minni en 45°.
d. Að stjórna eingöngu eftir mælitækjum (blindflug) fjölhreyfla flugvél, fullhlaðinni, með einn hreyfil gagnlausan, ef réttinda er æskt til að stjórna flugvél af þeirri gerð.
e. Að skilja radiómerki á hinu alþjóðlega morsestafrófi, að leysa af hendi á flugi í raunverulegum eða tilbúnum blindflugskilyrðum verkefni í staðarákvörðun og aðflugi með notkun radiótækja, enn fremur framkvæma aðrar þær flugraunir, sem nauðsynlegar eru til að öðlast blindflugsréttindi.
f. Að framkvæma aðrar þær flugraunir, sem nauðsynlegar kunna að reynast til að sanna hæfni umsækjanda.

Flugraunir í loftfari af óvenjulegri gerð skulu í aðalatriðum sniðnar eftir sömu kröfum.

Starfsréttindi atvinnuflugmanns með meira prófi eru sem hér segir, enda fullnægi hann skilyrðum þeim, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar:

a. Hann má leysa af hendi sömu störf og atvinnuflugmaður, sem hefur blindflugsréttindi.
b. Hann má starfa sem aðalflugmaður í loftförum, sem ekki eru þyngri en 13650 kg og starfrækt eru í atvinnuskyni, en þó ekki í reglubundnu atvinnuflugi.
c. Hann má starfa sem annar flugmaður í hvers konar atvinnuflugi, einnig reglubundnu.

184 1. nóv.

13. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *flugstjóra* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé a. m. k. 23 ára.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* A. m. k. gagnfræðapróf.
4. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með skriflegu og/eða munnlegu prófi. Prófgreinar eru hinar sömu og fyrir atvinnuflugmann með meira prófi, sjá 12. gr.
5. *Reynsla í flugi:* Umsækjandi skal hafa þá reynslu í flugi, sem hér greinir, eða aðra þá flugreynslu, sem sambærileg er: Samanlagður flugtími hans, viðurkenndur í samræmi við 44. gr., skal vera a. m. k. 1200 klst. Innifalið í þessum flugtíma skal vera:
   a. Flugtími sem aðalflugmaður samtals 250 klst., þar af 100 klst. í langflugi og þannig að a. m. k. 25 klst. hafi verið flognar að næturlagi.
   b. Flugtími í langflugi 200 klst. sem annar flugmaður í loftfari, þar sem annars flugmanns er krafizt, eða sem aðalflugmaður í 200 klst. í stað þeirra 100 klst., sem um getur í a-lið.
   c. Flugtími að næturlagi a. m. k. 100 klst. sem aðalflugmaður eða annar flugmaður.
   d. Blindflug 75 klst. Af þeim tíma má umsækjandi hafa flogið í 25 klst. við tilbúin blindflugskilyrði.
6. *Leikni í flugi:* Umsækjandi skal sýna sömu leikni í flugi og atvinnuflugmaður með meira prófi, sjá 12. gr.

Starfsréttindi flugstjóra eru sem hér segir, enda fullnægi hann skilyrðum þeim, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar:

a. Hann má leysa af hendi sömu störf og atvinnuflugmaður með meira prófi.
b. Hann má starfa sem aðalflugmaður eða annar flugmaður í reglubundnu atvinnuflugi.

14. gr.

Skilyrði, sem fullnægja þarf til að fá réttindi til *blindflugs,* eru sem hér segir:

1. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með skriflegu og/eða munnlegu prófi. Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Hagnýt loftsiglingafræði, svo sem notkun landabréfa, leiðsögn eftir leiðarreikningi og radió, notkun og stilling mælitækja.
   b. Radió leiðsögukerfi, sem notuð eru við loftsiglingar, sérstaklega hvernig slík kerfi eru notuð við blindflugsskilyrði.
   c. Grundvallaratriði veðurfræðinnar, undirstöðuatriði fyrir veðurspár, reglur um söfnun og dreifingu veðurskeyta fyrir flugsamgöngur.
   d. Blindflugsreglur og áætlanir fyrir flug, þar sem tekið er tillit til: flugumferðarstjórnar, flughæfni loftfarsins, veðurspár fyrir áætlaða flugleið, áætlaðs nauðsynlegs eldsneytismagns til flugsins, svo og hugsanlegra breytinga á flugáætluninni vegna breyttra flugskilyrða.
2. *Reynsla í flugi:* Umsækjandi skal hafa þá reynslu, sem hér um getur:
   a. Hafa fullgilt skírteini einkaflugmanns a. m. k.
   b. Hafa flogið sem aðalflugmaður a. m. k. 150 klst., þar með talið a. m. k. 50 klst. í langflugi að degi til.
   c. Hafa a. m. k. 40 klst. reynslu í blindflugi. Af þeim tíma mega vera allt að 20 klst. gerviblindflug. Hafi umsækjandi lokið námi úr viðurkenndum flugskóla eða námskeiði, þarf samanlagður blindflugstími ekki að vera nema 30 klst., en þar af mega ekki vera meira en 10 klst. gerviblindflug.

3. *Leikni í flugi:* Umsækjandi skal sýna hæfni sína með því að framkvæma eingöngu eftir mælitækjum eftirfarandi flugraunir í þar til hæfri flugvél: 184 1. nóv.
   a. Lárétt flug í beina stefnu.
   b. Flug með hæfilegum halla, einn hálfhring (180°) og einn heilhring (360°) til hvorrar handar.
   c. Flug með hreyfilinn í gangi, er sýni: 1) minnsta flughraða á láréttu flugi, 2) minnsta renniflug, þ. e. nefi loftfarsins er haldið eins mikið uppi og hæft er meðan á renniflugi stendur, 3) mestan klifbratta, 4) ofris.
   d. Klifbeygjur, þ. e. teknar eru beygjur á meðan flugvélin klífur upp á við.
   e. Ofris, geigun, vængskrið og skrúfuflug með meiri halla en 40°.
   f. Lausn verkefna á flugi, er sýni áætlaðan tíma á ákvörðunarstað eftir leiðarreikningi.
   g. Leikni í notkun tækja og leiðsögukerfa. Umsækjandi skal sýna hæfni sína í því að framkvæma eftirfarandi, er hann flýgur blindflugi:
      1) Að stilla viðtæki loftfarsins.
      2) Staðarákvörðun, þ. e. ákveða hvar hann er staddur samkv. blindflugstækjum loftfarsins.
      3) Að fljúga eftir geisla radióleiðarvita, sé hann fyrir hendi til notkunar.
      4) Að finna þagnarsvið radióleiðarvita eða flugvöll, ef leiðarviti er ekki fyrir hendi.
      5) Aðflug og flug niður úr skýjum eftir viðurkenndum reglum viðkomandi flugvallar með því að styðjast eingöngu við blindflugstæki.

   Séu flugraunirnar framkvæmdar í loftfari af óvenjulegri gerð skal kröfum breytt eftir því sem ástæða þykir til og má þá takmarka blindflugsréttindin við loftför af þeirri gerð.

Starfsréttindi: Flugmaður með réttindi til blindflugs má fljúga sem aðalflugmaður eða sem annar flugmaður í blindflugsskilyrðum. Skírteini atvinnuflugmanns með meira prófi og flugstjóra ná til blindflugs, án þess að það sé sérstaklega fram tekið, en aðrir flugmenn mega ekki stunda blindflug, nema blindflugsréttindi séu rituð í skírteini þeirra.

Gildistími blindflugsréttinda skal vera hinn sami og gildistími flugmannsskírteinanna.

Réttindi til blindflugs falla niður við endurnýjun skírteinis, hafi flugmaður ekki stundað og skráð blindflug eða gerviblindflug sem svarar 1 klst. á mánuði að meðaltali frá því að réttindi voru veitt eða skírteinið gefið út eða síðast endurnýjað. Atvinnuflugmenn með meira prófi og flugstjórar, sem ekki fullnægja þessum skilyrðum, fá ekki endurnýjun á skírteini í sama réttindaflokki, nema þeir afli sér þeirrar reynslu sem á vantar.

15. gr.

Um *næturflug* gilda þessi ákvæði:

1. Það skal talið næturflug, þegar flogið er á því tímabili, sem sól er 6° eða meira undir sjóndeildarhring.
2. Flugnemi má ekki fljúga næturflug.
3. Einkaflugmaður má fljúga næturflug án farþega, ef hann hefur:
   a. Skráð a. m. k. 50 flugstundir, þar af 25 klst. sem aðalflugmaður.
   b. Leyst af hendi að nóttu til með flugkennara 5 flugtök og 5 lendingar.
   c. Fengið áritun loftferðaeftirlitsins á skírteini sitt um að honum sé heimilt næturflug án farþega.
4. Einkaflugmaður, sem fullnægir þeim skilyrðum sem í 3. lið getur, má fljúga næturflug með farþega, ef hann hefur:
   a. Skráð a. m. k. 5 klst. næturflug á undanförnum 12 mánuðum.

184 1. nóv.

b. Fengið áritun loftferðaeftirlitsiins um að honum sé heimilt næturflug með farþega.

5. Atvinnuflugmaður má fljúga næturflug, einnig með farþega, hafi hann fengið áritun loftferðaeftirlitsins um að honum sé heimilt næturflug.
6. Atvinnuflugmaður með meira prófi og flugstjóri mega, án sérstakrar áritunar, fljúga næturflug með eða án farþega.
7. Réttindi einka- og atvinnuflugmanna til næturflugs falla niður við endurnýjun skírteinis þeirra, hafi þeir ekki leyst af hendi 5 flugtök og 5 lendingar, sem loftferðaeftirlitið viðurkennir, frá því að skírteini þeirra var gefið út, eða síðast endurnýjað.
8. Réttindi atvinnuflugmanna með meira prófi og flugstjóra til næturflugs haldast óskert meðan skírteini þeirra er að öðru leyti í gildi.

16. gr.

Skilyrði, sem fullnægja þarf til að fá réttindi til *flugkennslu* eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 21 árs.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr. c.
3. *Þekkingarpróf:* Umsækjandi skal hafa verklega og bóklega þekkingu á nauðsynlegum aðferðum til flugkennslu og standast skriflegt og verklegt próf þar að lútandi.
4. *Reynsla í flugi:* Umsækjandi skal vera a. m. k. handhafi að fullgildu skírteini atvinnuflugmanns.
5. *Leikni í flugi:* Umsækjandi skal ganga undir verklegt próf, sem sýni hæfni hans í því að kenna þau grundvallaratriði í flugi, sem nauðsynleg eru til þess að stjórna loftfari örugglega.

Starfsréttindi: Réttindi til flugkennslu veita handhafa heimild til að:

a. Annast flugkennslu undir próf fyrir einkaflugmenn.
b. Annast flugkennslu undir próf fyrir atvinnuflugmenn, enda sé hann handhafi skírteinis atvinnuflugmanns með meira prófi a. m. k.
c. Leysa af hendi önnur þau störf í sambandi við flugkennslu, sem loftferðaeftirlitið kann að veita honum heimild til.

III. KAFLI

Skírteini áhafna loftfara annarra en flugmanna.

17. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *flugleiðsögumanns* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 21 árs.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* A. m. k. miðskólapróf.
4. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi skal standast skriflegt og/eða verklegt próf í eftirtöldum greinum:
   a. Ákvæði flugreglugerða um samgöngur í lofti, sem snerta leiðsögu loftfars.
   b. Grundvallaratriði flugleiðsögu, þar með talið:
      1) Fræðileg heiti, mælieiningar og formúlur, sem notuð eru við flugleiðsögu.
      2) Þekking á loftferðakortum, svo og notkun þeirra.
      3) Lögun jarðar og himinhvolfið.
      4) Þekking á gangi helztu himintungla og hagnýting hennar við staðar- og leiðarákvörðun loftfars.

184
1. nóv.

c. Loftsiglingafræði, þar með talið:
   1) Flugleiðsögukerfi og aðferðir þær, sem notaðar eru.
   2) Flugáætlanir þær, sem gerðar eru áður en flug er hafið og meðan á því stendur.
   3) Færsla flugleiðsögudagbókar.
   4) Flugleiðsaga byggð á leiðarreikningi, loftferðakortum, radiótækni og stjörnumiðunum.
d. Notkun áttavita, hæðarmæla, hraðamæla og annarra þeirra hjálpargagna og tækja, sem notuð eru við flugleiðsögu, stilling þeirra og leiðrétting.
   Umsækjandi skal sanna með verklegu prófi hæfni sína til að notfæra sér þessi tæki. Jafnframt skal hann sýna þekkingu sína á að skilja merkjasendingar þeirra leiðsögukerfa, sem notuð eru við flugsamgöngur.
e. Undirstöðuatriði veðurfræðinnar og undirstöðuatriði veðurathugana, veðurkort, veðurspár og dreifing veðurfregna, skýrslur og veðurfræðilegar leiðbeiningar, sem veðurstofan eða aðrir aðilar láta í té.

5. *Reynsla:*
   a. Umsækjandi skal a. m. k. hafa þá reynslu, sem hér segir:
      1) 200 klst. verklega æfingu í flugleiðsögu í langflugi. Þar af skulu 50 klst. hafa verið flognar að næturlagi. Hafi umsækjandi starfað sem flugstjóri eða sem annar flugmaður í reglubundnu atvinnuflugi, má færa honum til tekna helming flugtíma hans við það starf, allt að 100 klst. af þeim 150 klst. sem ekki þurfa að vera flognar að næturlagi.
         Hafi umsækjandi staðizt farmannapróf við Stýrimannaskólann í Reykjavík eða hafi sambærilega menntun, má stytta flugtímann í allt að 100 klst., þar af a. m. k. 50 klst. í langflugi að næturlagi.
      2) Hafa ákvarðað á flugi staðsetningu loftfars a. m. k. 25 sinnum að degi og 25 sinnum að nóttu með því að styðjast við stjörnumiðanir, auk radió-leiðsögutækja, hæðarmæla og annarra þeirra tækja, sem til greina koma.
   b. Umsækjandi, sem hefur lokið prófi í flugleiðsögu við viðurkenndan skóla og þar öðlazt reynslu sem flugleiðsögumaður, telst hafa fullnægt þeim kröfum um reynslu, sem um getur í lið a. 1) hér að framan.
6. *Hæfni í flugleiðsögu:* Umsækjandi skal standast verklegt flugfræðipróf í dag- og næturflugi í:
   a. Leiðarreikningi.
   b. Notkun stjarnfræðilegs reiknings og annarri leiðsögutækni.

Starfsréttindi: Handhafi flugleiðsögumannsskírteinis hefur réttindi til að starfa að flugleiðsögu í hvaða loftfari sem er, enda fullnægi hann skilyrðum þeim, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar.

18. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *flugvélstjóra* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 21 árs.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* A. m. k. miðskólapróf.
4. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi skal sanna þekkingu sína með skriflegu og/eða munnlegu prófi. Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Grundvallaratriði flugeðlisfræðinnar.
   b. Almenn þekking á viðhaldi hreyfla og tækja loftfars, þar sem flugvélstjóra er krafizt.

184 1. nóv.

c. Kunnátta varðandi minni háttar viðgerðir og lagfæringar meðan á flugi stendur.
d. Afköst loftfarsins með tilliti til takmarkana á hraða þess og hvað gera skuli, þegar einn eða fleiri hreyflar bila.
e. Flugáætlanir þar sem farið er eftir hleðslu loftfarsins, jafnvægishlutföllum, afköstum, eldsneytiseyðslu, hreyflaorku og afkasta-töflum og línuritum, svo og takmörkun á orku hreyflanna og þeim áhrifum, sem mismunandi veðurskilyrði hafa á þá.
f. Almennar loftferðareglur, sérstaklega þær, sem snerta starf flugvélastjóra.
g. Almenn þekking á reksturshandbókum og nákvæm þekking á einni tegund loftfara og handbókum hennar, enda sé sótt um réttindi fyrir þá tegund.
h. Þekking á öðrum helztu skyldum og störfum flugvélstjóra.

5. *Flugvélfræðileg reynsla:*
a. Umsækjandi skal hafa öðlazt fullgilt skírteini fyrir flugvélavirkja, a. m. k. A- og C-réttindi, sbr. 20. gr.
b. Umsækjandi skal hafa haft a. m. k. 50 klst. æfingu í skyldustörfum flugvélstjóra í loftfari á flugi eða aðra sambærilega reynslu.
c. Umsækjandi skal hafa a. m. k. tveggja ára verklega reynslu í viðhaldi og viðgerðum á hreyflum og skrokk þeirrar gerðar loftfara, er flugvélastjóraréttinda er æskt fyrir, eða svipaðra gerða.

6. *Hæfni:* Umsækjandi skal sýna hæfni sína í því að leysa af hendi störf flugvélstjóra í prófflugi í loftfari þeirrar tegundar, sem hann æskir réttinda fyrir. Hann skal:
a. Kunna skil á skyldum sínum í sambandi við neyðarástand, svo sem vélabilun í fjölhreyflaloftfari, sérstaklega við flugtak og lendingu.
b. Geta reiknað nákvæmlega út eldsneytiseyðslu loftfarsins með því að fara eingöngu eftir mælitækjum og skráðum afköstum.
c. Geta greint það, ef hreyfill eða skrúfa vinna ekki rétt, og vita deili á þeim ráðstöfunum, sem hægt er að gera til að bæta úr því.
d. Sýna hæfni sína í því að halda við jafnri dreifingu á hleðslu flugvélar meðan á flugi stendur.

Við útgáfu skírteinis flugvélstjóra skal sú tegund loftfars, sem hann tók próf á, skráð á skírteini hans.

Óski handhafi skírteinis flugvélstjóra eftir réttindum sem flugvélstjóri í annarri tegund loftfars, skal með það mál farið á sinn hátt sem um ný tegundarréttindi til handa flugmönnum, sbr. 8. gr.

Starfsréttindi: Handhafi skírteinis flugvélstjóra má starfa sem flugvélstjóri í þeim tegundum loftfara, sem skráðar eru á skírteini hans, enda fullnægi hann þeim skilyrðum, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar.

19. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *flugloftskeytamanns* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 18 ára.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* A. m. k. miðskólapróf.
4. Umsækjandi sé handhafi fullgilds skírteinis flugloftskeytamanns frá Landssíma Íslands, sbr. reglugerð póst- og símamálastjórnarinnar nr. 240 frá 31. des. 1948.

Starfsréttindi: Handhafi skírteinis flugloftskeytamanns hefur réttindi til að starfrækja loftskeytastöðvar í loftförum, enda fullnægi hann þeim skilyrðum, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar.

IV. KAFLI

Skírteini flugliða, annarra en áhafna loftfara.

20. gr.

Réttindi til flugvélavirkjunar. Almenn ákvæði.

1. *Réttindaflokkar:* Réttindi til flugvélavirkjunar eru veitt í 5 flokkum, A, B, C, D og X:
   (A) Réttindi til að annast viðhald á skrokkum loftfara og eftirlit með ástandi þeirra fyrir flug. Réttindahafi má annast viðhald, minni háttar viðgerðir og endurnýjanir á skrokkum loftfara og taka ábyrgð á að þeir séu í flughæfu ástandi, enda hafi engin breyting, meiri háttar viðgerð eða endurnýjun átt sér stað.
   (B) Réttindi til allsherjar viðgerðar (grannskoðunar) á skrokkum loftfara. Réttindahafi má framkvæma hvers konar meiri háttar viðgerðir og leyfðar breytingar á skrokkum loftfara eða annast eftirlit með þessu og taka ábyrgð á að þeir séu í flughæfu ástandi.
   (C) Réttindi til að annast viðhald á hreyflum loftfara og eftirlit með ástandi þeirra fyrir flug. Réttindahafi má annast viðhald, minni háttar viðgerðir og endurnýjanir á hreyflum loftfara og taka ábyrgð á að þeir séu í flughæfu ástandi, enda hafi engin breyting, meiriháttar viðgerð eða endurnýjun átt sér stað.
   (D) Réttindi til allsherjar viðgerðar (grannskoðunar) á hreyflum loftfara. Réttindahafi má framkvæma hvers konar meiri háttar viðgerðir og leyfðar breytingar á hreyflum loftfara, eða annast eftirlit með þessu og taka síðan ábyrgð á að þeir séu í flughæfu ástandi.
   (X) Réttindi til að annast viðhald og viðgerðir á útbúnaði og tækjum loftfara og eftirlit með þeim.
2. *Tegundarréttindi:* Réttindi til flugvélavirkjunar eru að jafnaði bundin við ákveðnar tegundir loftfara, hreyfla eða tækja, sem skráðar skulu í skírteini réttindahafa. Ef nægar ástæður þykja fyrir hendi má þó veita viðtækari réttindi, þannig að þau nái til ákveðinna flokka loftfara, hreyfla eða tækja.

21. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *flugvélavirkja* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 21 árs.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* A. m. k. miðskólapróf.
4. *Flugvélfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með skriflegu og/eða munnlegu og verklegu prófi (þó þannig að aðeins skulu tekin þau próf, sem koma við þeim starfsréttindum, sem sótt er um.
   Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Grundvallaratriði í byggingu, samsetningu, viðhaldi og viðgerðum á skrokkum loftfara, vængjum þeirra, hreyflum, mælitækjum og öðrum þeim hlutum og áhöldum loftfara, sem þörf þykir á að hann viti skil á. Einnig þær loftferðareglur, sem snerta flugvélavirkjun.
   b. Skoðun (eftirlit) á loftfari áður en lagt er upp í flugferð.
   c. Hvernig prófa á ýmis efni, sem notuð eru til smíða á loftförum, og þekkja þá galla, sem gera þau ónothæf til smíða eða viðgerða á loftförum.
   d. Hitunaraðgerðir, svo sem logsuða, rafsuða, kveiking, líming og vatnsþétting hinna ýmsu hluta loftfara.

184 e. Aðgerðir til varnar íkviknun í loftfarinu.
1. nóv. f. Jafnvægishlutföll loftfara við mismunandi hleðslu.
g. Mismunandi gerðir hreyfla, svo sem vökvakældir og loftkældir hreyflar, hvernig þeir starfa o. s. frv.
h. Reglubundið eftirlit, sem framkvæmt er með vissu millibili (svo sem með 10, 50, 100 og 200 klst. millibili o. s. frv.) og grannskoðun.
i. Eldsneytis- og olíutegundir, eiginleikar þeirra og notagildi.
j. Færsla flugvéladagbóka fyrir hreyfla og skrokk.
k. Grundvallaratriði flugeðlisfræðinnar.

5. *Reynsla í flugvélavirkjun:* Til þess að öðlast A- og C-réttindi skal viðkomandi hafa þriggja ára reynslu í flugvélavirkjun, sem hann hefur aflað sér með því að stunda nám í flugvélavirkjun við viðurkenndan skóla og/eða hafa unnið að flugvélaviðgerðum, þar af a. m. k. eitt ár við skrokka loftfara (fyrir A) og eitt ár við hreyfla loftfara (fyrir C). Stytta má þennan reynslutíma um hálft ár, hafi umsækjandi lokið námi við viðurkenndan skóla. Reynsla þessi verður að ná til notkunar og meðferðar áhalda, tækja og efnis, sem notuð eru við eftirlit, viðhald, viðgerðir og grannskoðun á loftförum og hreyflum þeirra. Til þess að öðlast B- og D-réttindi skal umsækjandi hafa öðlazt A- og C-réttindi og unnið síðan í eitt ár í viðbót fyrir hvort, B og D.

Starfsréttindi flugvélavirkja eru háð því, að þeir hafi öðlazt fullgilt skírteini flugvélavirkja, með þeim áritunum, sem í 20. gr. segir, enda fullnægi þeir ávallt þeim skilyrðum, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar.

22. gr.

Réttindi til að búa um fallhlífar og björgunarbáta.

Réttindi til að búa um fallhlífar og/eða björgunarbáta flugvéla má veita flugvélavirkjum eða öðrum þeim, er fullnægja sömu skilyrðum og í 21. gr. segir um aldur og heilbrigði og auk þess eftirgreindum skilyrðum:

1. *Þekking:* Umsækjandi skal standast skriflegt og/eða munnlegt (verklegt) próf. Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Eftirlit, umbúnaður, viðhald og notkun fallhlífa og/eða björgunarbáta af einni tegund að minnsta kosti.
   b. Flugreglur og handbækur, sem fjalla um fallhlífar og/eða björgunarbáta.
2. *Reynsla:* Umsækjandi að réttindum til að búa um fallhlífar skal hafa starfað á fullnægjandi hátt við umbúnað á 20 fallhlífum að minnsta kosti, af þeirri tegund, sem hann óskar réttinda fyrir, og hafa framkvæmt verkið undir stjórn manns, sem hefur full réttindi til þess.

   Umsækjandi að réttindum til að búa um björgunarbáta flugvéla skal hafa starfað á fullnægjandi hátt við umbúnað á a. m. k. 5 björgunarbátum af þeirri tegund, sem hann óskar réttinda fyrir, og hafa framkvæmt verkið undir stjórn manns, sem hefur full réttindi til þess.

23. gr.

Réttindi til flugumferðarstjórnar eru veitt í tveim flokkum:

I. Í flugturni, við stjórn flugumferðar í nágrenni ákveðins flugvallar, svo og leiðbeiningar um lendingu og flugtak loftfara.
II. Í flugstjórnarmiðstöð við stjórn flugumferðar á ákveðnu flugstjórnarsvæði.

Auk þess veitir loftferðaeftirlitið flugumferðarstjórum sérstök réttindi til að stjórna aðflugi loftfara í blindflugsskilyrðum, enda hafi það fullvissað sig um hæfni umsækjanda áður en skírteini hans er áritað.

24. gr. 184

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *flugumferðarstjóra* þarf að fullnægja, 1. nóv.
eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 21 árs.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* A. m. k. miðskólapróf. Umsækjandi tali lýtalausa og skýra íslenzku, auk þess a. m. k. eitt erlent tungumál, sem ákveðið er til notkunar við flugumferðarstjórn, þannig að hann geti án hindrunar málsins haft talsamband við loftför.
4. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með skriflegu og/eða munnlegu prófi. Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Almennar flugreglur, samkv. gildandi fyrirmælum alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO).
   b. Flugumferðarstjórn, gildandi reglur og ákvæði, samkv. fyrirmælum alþjóðaflugmálastofnunarinnar, sérstaklega að því er snertir blindflugsreglur.
   c. Reglur og fyrirmæli alþjóðaflugmálastofnunarinnar er snerta fjarskipti og fjarskiptastöðvar.
   d. Leiðsögukerfi og hjálpartæki fyrir loftför, notkun þeirra og takmarkanir.
   e. Undirstöðuatriði veðurfræðinnar, svo sem veðurlýsing, veðurspár og -kort.
5. *Reynsla.* Umsækjandi skal hafa þá reynslu, sem hér segir, eða aðra sambærilega reynslu:
   a. Hafa starfað með góðum vitnisburði við flugumferðarstjórn sem nemandi hjá fullgildum flugumferðarstjóra í a. m. k. 6 mánuði, eða
   hafa starfað í a. m. k. 12 mánuði með góðum vitnisburði sem flugmaður, flugleiðsögumaður, flugloftskeytamaður, flugumsjónarmaður, loftskeytamaður í flugfjarskiptastöð, eða hafa aðra sambærilega reynslu.
   b. Hafa starfað sem aðstoðarflugumferðarstjóri í a. m. k. 3 mánuði á síðastliðnum 12 mánuðum, eða lokið námi í flugumferðarstjórn við viðurkenndum skóla innan sama tíma.
6. *Hæfni:* Umsækjandi sanni hæfni sína í þeim flokki, sem hann æskir réttinda fyrir, þannig:
   I. Umsækjandi skal standast skriflegt og/eða munnlegt próf í eftirtöldum greinum með sérstöku tilliti til þess flugvallar, sem hann æskir réttinda fyrir:
      a. Umferðarreglur þær, sem gilda fyrir viðkomandi flugvöll.
      b. Séreinkenni umferðar viðkomandi flugvallar.
      c. Almenn veðurskilyrði hér á landi, sérstaklega í nágrenni flugvallarins, þ. e. svæðis, sem liggur 150 km. út frá flugvellinum. Umsækjandi skilji og geti fært sér í nyt allar veðurfregnir, er þar að lúta.
      d. Einkennismerki, radiótíðnir og önnur einkenni leiðsögukerfa og -tækja í allt að 150 km fjarlægð frá flugvelli þeim, sem um ræðir.
      e. Reglur um flugumferðarstjórn á umferðarsvæði viðkomandi flugvallar og flugstjórnarsvæði því, sem hann er í.
      f. Stjórn á aðflugi í blindflugsskilyrðum og lendingu á viðkomandi flugvelli með því að styðjast eingöngu við mælitæki (blindlending). Stjórn á flugtaki og brottflugi í blindflugsskilyrðum.
      g. Útfylling eyðublaða og skýrslna, sem nota þarf við umferðarstjórn á flugvelli, svo sem flugáætlun, flugleyfa o. s. frv.
   II. Umsækjandi skal standast skriflegt og/eða munnlegt próf í eftirtöldum greinum, með sérstöku tilliti til flugumferðarstjórnar á því flugstjórnarsvæði, sem hann æskir réttinda fyrir:

184 1. nóv.

a. Flugeiginleikar mismunandi tegunda loftfara.
b. Sérstök þekking í landafræði þess svæðis, sem hann sækir um réttindi fyrir.
c. Kallmerki, tíðnir og önnur einkenni flogleiðsögukerfa og tækja.
d. Starfsreglur við flugfjarskipti og radiótíðnir loftskeyta- og firðtalstöðva.
e. Sérkenni veðráttu viðkomandi svæðis. Veðurfregnir og hagnýting þeirra.
f. Flugvellir á flugstjórnarsvæðinu og flugskilyrði í nánd við þá.
g. Björgunar- og hjálparstöðvar og neyðarráðstafanir.

Starfsréttindi flugumferðarstjóra.

I. flokkur. Skírteini flugumferðarstjóra, sem samkvæmt áritun loftferðaeftirlitsins veitir réttindi til að stjórna flugumferð á umferðarsvæði ákveðins flugvallar, heimilar handhafa þess að stjórna flugumferð á umferðarsvæði flugvallarins, enda hafi hann kynnt sér allar gildandi upplýsingar og reglur á þessu svæði og fullnægi skilyrðum þeim, er um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar.

II. flokkur. Skírteini flugumferðarstjóra, sem samkvæmt áritun loftferðaeftirlitsins veitir réttindi til umferðarstjórnar á ákveðnu flugstjórnarsvæði, heimilar handhafa þess að stjórna flugumferð á því svæði, enda hafi hann kynnt sér allar gildandi upplýsingar og reglur á þessu sviði og fullnægi skilyrðum þeim, er um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar.

25. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *flugumsjónarmanns* þarf að fullnægja, eru sem hér segir:

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 23 ára.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Almenn menntun:* A. m. k. gagnfræðapróf.
4. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með skriflegu prófi. Prófgreinar eru sem hér segir:
   a. Ákvæði loftferðareglna, sem snerta reglubundið atvinnuflug.
   b. Sýna nákvæma þekkingu á a. m. k. einni tegund loftfara, sem notuð eru í reglubundnu atvinnuflugi, með tilliti til afkasta slíks loftfars, hámarkshleðslu, hagnýtrar hleðslu miðað við mismunandi eldsneytisforða, eldsneytismagn, eldsneytiseyðslu í mismunandi hæð við ákveðin hreyflaafköst, hagnýtasta hraða í láréttu flugi og hleðslukorts.
   c. Veðurkort, veðurspár, veðurskeytalykill, veðurtákn og fræðileg heiti.
   d. Undirstöðuatriði veðurfræðinnar, með sérstöku tilliti til áhrifa veðurfars á reglubundið atvinnuflug.
   e. Starfsemi radióleiðsögukerfa og radiófjarskiptakerfa, þar á meðal hvaða veðurskilyrði hindra og hafa verst áhrif á þau, einnig viðskipti, sem notuð eru milli loftfara og landstöðva.
   f. Aðalatriði loftsiglingafræðinnar með sérstöku tilliti til notkunar mælitækja (blindflugs).
   g. Notkun og takmarkanir hæðamæla.
   h. Þekking á flugumferðarstjórn.
   i. Íslenzkir staðhættir með tilliti til veðurfars og flugskilyrða á ýmsum stöðvum.
   j. Nákvæm þekking á flugleiðum til og frá Íslandi.
5. *Flugfræðileg reynsla:* Umsækjandi skal hafa:
   a. Starfað, í tvö af undangengnum þremur árum, sem:

1) flugmaður í reglubundnu atvinnuflugi, eða sem
2) flugleiðsögumaður í reglubundnu atvinnuflugi, eða sem
3) veðurfræðingur hjá flugfélagi, sem rekur reglubundið atvinnuflug, eða sem
4) flugumferðarstjóri, eða

b. Starfað í eitt ár af síðastliðnum tveimur árum sem aðstoðarmaður við flugumsjón í reglubundnu atvinnuflugi, eða
c. Lokið námi í flugumsjón við viðurkenndan skóla.

Þeir, sem byggja umsókn sína á reynslu þeirri, sem um getur í töluliðum a. 3), b. eða c. þessarar greinar, skulu hafa unnið við flugumsjón undir stjórn fullgilds flugumsjónarmanns eigi skemur en 3 mánuði á síðastliðnum 6 mánuðum.

6. *Flugfræðileg hæfni* (verklegt próf): Umsækjandi skal vera fær um:
   a. Að greina með fullnægjandi nákvæmni samstæð, dagleg veðurkort og nota þau sem grundvöll fyrir spá um veðurhorfur á viðkomandi flugleið, fyrir áætlunarflug.
   b. Að skilgreina nákvæmlega, eftir nýjustu aðferðum, veðurskilyrði þau, sem eru ríkjandi í nágrenni tiltekinnar flugleiðar, með því að styðjast við samstæð, dagleg veðurkort og veðurfregnir og segja fyrir veðurbreytingar, sem snerta rekstur áætlunarflugs með tilliti til ákveðinna flugvalla.
   c. Að nota kort og línurit til þess að ákveða hagnýtustu eldsneytiseyðslu loftfars í ákveðinni hæð.
   d. Að hafa umsjón með og aðstoða við ímyndað flug við sérstaklega slæm veðurskilyrði.

Starfsréttindi. Handhafi skírteinis flugumsjónarmanns hefur réttindi til að starfa sem flugumsjónarmaður við ákveðnar flugleiðir samkvæmt alþjóðareglum (ICAO), enda fullnægi hann skilyrðum þeim, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar.

184
1. nóv.

V. KAFLI

Skírteini svifflugmanna.

26. gr.

Umsækjandi að skírteini svifflugmanns skal áður hafa lokið prófum sem hér segir:

1. *A-próf.* Renniflug:
   a. *Flugfræðileg þekking* (munnlegt próf): Nemandinn skal kunna helztu undirstöðuatriði flugeðlisfræðinnar og hvernig sviffluga er samsett. Meðferð og viðhald á flugtækjum. Æfingareglur fyrir renniflug.
   b. *Leikni í renniflugi* (verklegt próf): Fimm bein gallalaus renniflug, hvert um sig a. m. k. 20 sek. Allar lendingar skulu fara fram á 20 metra breiðu lendingasvæði, lengd ótakmörkuð. Eitt beint gallalaust renniflug í a. m. k. 30 sek. með lendingu á 20 m breiðu lendingarsvæði. Allar sex lendingarnar verða að fara fram án þess að flugtækið skaddist og því lent á þeim minnsta hraða, sem mögulegur er. Á milli áðurnefndra 6 prófflugrauna mega koma flug, sem ekki fullnægja ofanrituðum skilyrðum. Flugtíminn er mældur með skeiðklukku frá því að flugtækið missir tengsl við jörð (víra- eða gúmmíkaðall) þangað til það snertir hana fyrst aftur.
2. *B-próf.* Renniflug:
   a. *Flugfræðileg þekking* (munnlegt próf): Grundvallaratriði flugeðlisfræðinnar. Helztu atriði veðurfræðinnar, sem snerta svifflug, svo sem uppstreymi og hvernig á að hagnýta sér það o. s. frv.

184 1. nóv.

b. *Leikni í renniflugi* (verklegt próf): Fimm flug, a. m. k. 60 sek. hvert. Allar fimm lendingarnar verða að fara fram, án þess að flugtækið skaddist og sé því lent á minnsta hraða, sem hægt er (stéllending), innan hrings, sem er 50 m í þvermál. Miðpunktur hringsins sé merktur með flaggi eða dúk. Fjarlægðina á að mæla frá nefi sviffflugunnar að flagginu eða miðju dúksins. Milli þessara 5 fluga mega koma flug, sem fullnægja ekki prófskilyrðum. Flugtími er mældur með skeiðklukku frá því að vírinn eða gúmmíkaðallinn losnar úr sviffflugunni, þar til hún snertir jörðina aftur.

Flugtökin má öll framkvæma með gúmmíkaðli eða með bíl eða vindu og einnig er heimilt að nota gúmmíkaðal við sum flugtökin, en bíl eða vindu við hin. Eftir því hvor tæknin er notuð, skal flogið sem hér segir:

1) *Gúmmíkaðall notaður.* Flugleið hvers flugs skal vera eins og stafurinn S í lögun og í hverju flugi sé tekin ein beygja til hægri og ein til vinstri hvor um sig með eigi minni stefnubreytingu en 90°. Beygjurnar á að taka yfir ákveðnum stöðum á æfingasvæðinu, sem kennari ákveður.
2) *Bíll eða vinda notuð.* Í hverju flugi skal fljúga lokaðan hring í kringum ákveðinn stað á æfingasvæðinu. Skiptast skulu á flug, þar sem flogið er til hægri og vinstri.

Hinar fyrirskipuðu beygjur verða að vera þannig, að sviffflugan hallist greinilega. Of flatar beygjur, beygjur með rangstilltu hallastýri eða beygjur með of stórum radíus eru ekki fullnægjandi.

3. *C-próf.* Svifflug:
   a. *Flugfræðileg þekking* (munnlegt próf): Grundvallaratriði flugeðlisfræðinnar. Nemandi viti, hvernig á að haga sér í sérstökum tilfellum, t. d. ef sviffflugan lendir í spunaflugi, ofrisi o. s. frv. Þau meginatriði veðurfræðinnar, sem snerta svifflug, t. d. uppstreymi o. s. frv.
   b. *Leikni í sviffflugi* (verklegt próf):
      1) Eitt svifflug í a. m. k. 5 mínútur (5 mínútna flug ofar þeirri hæð, sem frjálst flug hefst, þ. e. í þeirri hæð, sem sviffflugan sleppir tengslum við jörð eða loftfar sem togar, eða 5 mínútna flug án þess að tapa hæð, þ. e. halda sér í a. m. k. sömu hæð í 5 mínútur) eða
      2) Fimm tveggja mínútna flug með fyrir fram ákveðnum beygjum. Sviffflugunni skal þannig lent, að hún skaddist ekki. Ef bíll, vinda eða loftfar eru notuð til flugtaks, skal hafa hæðarrita til að sanna að prófskilyrðum hafi verið fullnægt, ef ekki er hægt að sjá það greinilega frá jörðu.

Sviffflugmenn, sem hafa A, B eða C-próf, mega aðeins fljúga undir eftirliti sviffflugkennara, sem viðurkenndur er af loftferðaeftirliti ríkisins, og mega þeir ekki fljúga burt frá æfingastaðnum á renniflugu eða sviffflugu.

27. gr.

Skilyrði, sem umsækjandi að skírteini *sviffflugmanns* þarf að fullnægja, eru sem hér segir (meira C-próf):

1. *Lágmarksaldur:* Umsækjandi sé ekki yngri en 16 ára.
2. *Heilbrigði:* Umsækjandi fullnægi heilbrigðiskröfum samkv. 32. gr.
3. *Flugfræðileg þekking:* Umsækjandi sanni þekkingu sína með prófi.

Prófgreinar eru sem hér segir:

   a. Ákvæði reglugerðar og fyrirmæla um samgöngur í lofti, þó sérstaklega þær loftferðareglur, sem snerta svifflug.
   b. Veðurskilyrði hér á landi.
   c. Notkun landabréfa og áttavita og annarra mælitækja, sem notuð eru í sviffflugum.

4. Reynsla í sviffflugi: Umsækjandi skal hafa lokið A-, B- og C-prófi í sviffflugi, eins og að framan getur, sjá 23. gr. 1., 2. og 3. lið. 184 1. nóv.
5. *Leikni í sviffflugi* (verklegt próf): Fimm lýtalaus sviffflug (þar með talið a. m. k. 5 mínútna sviffflug tekið í C-prófi). Skal hvert um sig ekki vara minna en 5 mínútur, og öll flugin samtals a. m. k. 60 mínútur (eina klukkustund).

Þeir, sem hlotið hafa skírteini sviffflugmanna, mega stunda loftferðir í sviffflugu, þ. e. fljúga án eftirlits kennara milli staða í sviffflugu, enda fullnægi þeir skilyrðum þeim, sem um getur í VII. kafla þessarar reglugerðar.

28. gr.

Loftferðaeftirlitið veitir réttindi til þess að fljúga sviffflugu í *flugtogi* (réttindi skulu árituð í skírteinið) þeim, sem hafa:

a. Skírteini fyrir sviffflugmenn.
b. Flogið 5 lýtalaus flugtogsflug við mismunandi veðurskilyrði.
c. Lokið þremur lýtalausum prófflugum í flugtogi að viðstöddum prófdómara frá loftferðaeftirlitinu.

29. gr.

Loftferðaeftirlitið veitir réttindi til *sviffflugkennslu*. Veiting réttinda þessara eru bundin við að umsækjandi hafi áður skírteini sviffflugmanns, þó má loftferðaeftirlitið veita mönnum, sem lokið hafa C-prófi, undanþágu frá þessu atriði, þegar sérstaklega stendur á.

VI. KAFLI

Heilbrigðiskröfur til flugliða.

30. gr.

Almenn ákvæði.

1. Hver sá, er óskar að öðlast skírteini til flugliðsstarfa, eða fá slíkt skírteini endurnýjað, skal áður hafa gengið undir læknisrannsókn til þess að sanna líkamlega hæfni sína, samkv. nánari ákvæðum þessa kafla.
2. Samgöngumálaráðuneytið skipar, úr hópi starfandi lækna, sem hafa lækningaleyfi, trúnaðarlækna, sem séu ábyrgir þess, að framfylgt sé þeim heilbrigðiskröfum, sem gerðar eru til flugliða.
3. Umsækjandi skal láta trúnaðarlækni í té yfirlýsingu, undirritaða eigin hendi, um það, hvort hann hafi áður gengið undir slíka heilbrigðisrannsókn, og sé svo, þá með hvaða árangri. Ranga yfirlýsingu ber að tilkynna loftferðaeftirlitinu, sem gerir tillögur til samgöngumálaráðuneytisins um meðferð málsins, sbr. 48. gr.

31. gr.

Flokkun heilbrigðiskrafna.

Heilbrigðiskröfur þær, er hinar mismunandi tegundir skírteina taka til, flokkast sem hér segir:

a. Kröfur um líkamshreysti nr. 1, 2 og 3.
b. Kröfur um sjón nr. 1, 2 og 3.
c. Kröfur um litskyggni nr. 1 og 2.
d. Kröfur um heyrn nr. 1, 2, 3 og 4.

32. gr.

Heilbrigðiskröfur til einstakra flugliðsstarfa.

Heilbrigðiskröfur til einstakra flugliðsstarfa eru sem hér segir:

184 a. *Flugnemi:*
1. nóv. Kröfur um líkamshreysti nr. 3.
Kröfur um sjón — 3.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 4.

b. *Einkaflugmaður:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 3.
Kröfur um sjón — 3.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 4 (nr. 1 fyrir blindflugsréttindi).

c. *Atvinnuflugmaður:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 2.
Kröfur um sjón — 1.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 3 (nr. 1 fyrir blindflugsréttindi).

d. *Atvinnuflugmaður með meira prófi:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 2.
Kröfur um sjón — 1.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 1.

e. *Flugstjóri:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 1.
Kröfur um sjón — 1.
Kröfur um litskyggni — 1.
Kröfur um heyrn — 1.

f. *Flugleiðsögumaður:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 2.
Kröfur um sjón — 2.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 3.

g. *Flugvélstjóri:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 2.
Kröfur um sjón — 2.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 3.

h. *Flugloftskeytamaður:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 2.
Kröfur um sjón — 2.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 1.

i. *Flugvélavirki:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 3.
Kröfur um sjón — 3.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 4.

j. *Flugumferðarstjóri í flugturni:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 3.
Kröfur um sjón — 1.
Kröfur um litskyggni — 1.
Kröfur um heyrn — 1.

184
1. nóv.

k. *Flugumferðarstjóri í flugstjórnarmiðstöð:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 3.
Kröfur um sjón — 3.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 3.

l. *Flugumsjónarmaður:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 3.
Kröfur um sjón — 3.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 4.

m. *Svifflugmaður:*
Kröfur um líkamshreysti nr. 3.
Kröfur um sjón — 3.
Kröfur um litskyggni — 2.
Kröfur um heyrn — 4.

Tilslökun á heilbrigðiskröfum.

Veita má umsækjanda skírteini til flugliðsstarfa, þótt hann fullnægi ekki að öllu leyti settum kröfum um líkamshreysti, ef hann að dómi loftferðaeftirlitsins hefur svo mikla reynslu, hæfni og dómgreind í flugi, að það vegi upp á móti líkamlegri vöntun hans. Takmarka má réttindi hans við sérstakt verksvið, sérstakar tegundir loftfara eða skylda hann til að koma til skoðunar á styttri fresti en venjulega. Engin tilslökun kemur þó til greina við fyrstu útgáfu skírteinis flugstjóra.

33. gr.

Kröfur um líkamshreysti.

1. *Kröfur um líkamshreysti nr. 1.*

A. *Almenn atriði:*

Umsækjandi verður að hafa óskert not handa og fóta, hann verður að vera laus við sérhverja virka eða óvirka, bráða eða langvinna, innvortis eða útvortis veilu eða sjúkdóm, er gæti haft í för með sér nokkurn vott skerðingar á starfshæfni, er talið væri að gæti truflað örugga stjórn loftfars í hvaða hæð sem væri, hversu langt og erfitt flug, sem um væri að ræða.

B. *Rannsókn á taugakerfinu:*

a. Til rannsóknar á taugakerfinu skal teljast nákvæm eftirgrennslan um heilsufar náinni ættingja umsækjanda og hans sjálfs. Þær upplýsingar, sem þannig fást, skal umsækjandi rita á skjal og undirskrifa. Þar má ekkert benda á neina sjúklega veiklun á geðsmunum eða taugum. Á umsækjanda mega ekki finnast nein merki andlegs eða líkamlegs vanþroska, ekki sjúklegur titringur né rökstuddur grunur um leynda flogaveiki (epilepsi). Hreyfingar allar skulu vera eðlilegar, svo og tilfinning og viðbrögð (reflexar) sina, hörunds og ljósops, enn fremur samræming hreyfinga og starfsemi litla heilans. Undantekningu má gera, ef um staðbundna smábilun er að ræða, er stafar frá því, að taugaþráður hefur skorizt sundur af slysi.

b. Varðandi höfuðmeiðsli skal farið eftir þessum reglum:

1) Heilahristingur eða kúpubrot, er hefur ekki í för með sér skemmdir innan kúpunnar, veldur óstarfhæfni um stundarsakir og ekki skemur en 2 mánuði frá því er heilahristingur eða kúpubrot átti sér stað. Eftir að umsækjandi hefur tekið upp starf sitt, verður

184 1. nóv.

skírteini hans aðeins látið gilda tvo mánuði í senn, unz ekki virðist lengur hætt við, að afleiðingar meiðslisins valdi skyndilega óstarfhæfni.

2) Ef alvarlegar skemmdir hafa orðið innan kúpunnar, varðar löskun á heilanum synjun skírteinis ævilangt. Ef kúpan hefur verið opnuð og bein numið alveg brott (báðar flögur), varðar það og synjun skírteinis. Þetta á og við, ef heilabastið (dura mater) hefur laskazt, jafnvel þótt bein hafi verið grætt í kúpuopið.

c. Ef sárasótt (syfilis), hvort sem hún er um garð gengin eða ekki, hefur valdið breytingum í miðtaugakerfinu, blóðæðum þess eða himnum, varðar það synjun skírteinis ævilangt. Sérhver grunsemd um sárasótt í taugakerfinu varðar synjun skírteinis, nema sannað sé með rannsókn blóðs og mænuvökva, er umsækjandi fellst á að láta gera, að um slíkt sé ekki að ræða.

C. *Almenn handlæknisrannsókn:*

a. Umsækjandi má hvorki hafa sár eða meiðsli né hafa látið gera á sér neina handlæknisaðgerð né á honum vera nein missmíði, hvort heldur meðfædd eða áunnin, er talin verði líkleg til að hindra örugga stjórn loftfars í hvaða hæð sem er, jafnvel þótt um erfitt langflug væri að ræða. Hann má ekki hafa nokkurn vott kviðslits.

b. Ef þrota eða greinilegrar tilkenningar verður nokkurs staðar vart, þegar kviður umsækjanda er þuklaður, verður í viðbót að skyggna hann og taka af honum röntgenmynd.

c. Sérhver vefjarskemmd, hvar sem er í meltingarveginum, sérhver herpingur eða þrengsli í honum, sérhver steinn eða aðskotahlutur, sérhver löskun á holhimnu (pertitoneum), er finnst við læknisrannsókn á umsækjanda í eða utan rannsóknarstofu, varðar synjun skírteinis. Undanþágu má veita, ef um krampakynjaðan herping er að ræða og hann hefur ekki í för með sér annan sjúkleika né starfsröskun. Sömuleiðis þótt innyfli séu sigin, ef sterkir kviðvöðvar bæta þar úr skák. Óhæfur skal umsækjandi talinn, ef hann hefur látið framkvæma handlæknisaðgerð á gallgöngum, maga eða þörmum, öðrum en botnlanga, er hafi haft í för með sér afstöðubreytingu eða brottnám einhvers þessara líffæra að öllu eða nokkru, nema tveggja ára tími sé liðinn síðan aðgerðin fór fram og ekki verði talið hætt við, að afleiðingar hennar valdi skyndilegri bilun á starfshæfni í lofti. En má meta umsækjanda hæfan, ef handlæknir, sem kunnugt er um vegna hvers konar sjúkdóms nauðsynlegt var að framkvæma aðgerðina, gefur vottorð um, að hvorki þurfi að óttast afleiðingar hans eða hennar nú né síðar.

d. Þegar nauðsynlegt er talið, skal gengið úr skugga um, hvort sjúkdómar séu í lifur — gallgöng þar með talin — og í brisi, með læknisrannsókn í eða utan rannsóknarstofu, sérstaklega með röntgenmyndum og rannsóknum á blóði og þvagi. Niðurstaða þessara rannsókna veldur því aðeins synjun skírteinis, að hún sýni, að um stein, mein (tumor) eða löskun sé að ræða, er hafi í för með sér áframhaldandi skerðingu á starfsemi þessara líffæra.

D. *Almenn lyflæknisrannsókn:*

a. Umsækjandi má ekki vera haldinn neinum sjúkleika eða kvilla, er því valdi, að hætta sé á, að hann verði allt í einu ófær til að stjórna loftfari. Hann verður að hafa nægan vöðvaþrótt til að fara með þær teg-

undir loftfara, sem honum er ætlað að fljúga, og þau tæki, sem hann á að nota. 184 1. nóv.

b. Hjartað verður að vera eðlilegt og starfa eðlilega. Mistíðni æðasláttar í sambandi við andardrátt, aukin tíðni æðasláttar við geðshræringar og áreynslu og hægur æðasláttur að staðaldri, sem er ekki tengdur misræmi útvarpshólfs- og úllinseyrapúls (auriculo ventricular dissociation) varðar þó ekki synjun skírteinis.

c. Umsækjandi má ekki hafa nein merki um hnúta á stóru slagæðabolunum.

d. Umsækjandi má ekki vera haldinn neinum bráðum sjúkleika í lungum, og í þeim mega ekki vera ör eftir skemmdir, þar mega ekki finnast nein merki um berklaveiki með venjulegum aðferðum við rannsókn sjúklinga, og í fyrsta sinn, sem hann er rannsakaður til að úrskurða, hvort hæfur sé, má við skyggningu ekki finnast neitt sjúklegt við eitla við barka né barkakvíslar og ekki lungnaþemba, hversu lítill snertur sem er.

e. Þegar á hinn bóginn er um að ræða viðhald á starfshæfni flugmanns, varðar lungnaþemba því aðeins synjun skírteinis, að hún sé greinileg.

f. Hér að auki skal í sérhverri rannsóknargreinargerð vera innifalin skýrsla um röntgenmyndun, hafi niðurstaða venjulegrar rannsóknar verið vafasöm.

g. Þegar rannsókn á milta og úræðaeitlakerfinu leiðir í ljós ofvöxt í þessum líffærum, skal umsækjandi talinn óhæfur, nema því aðeins að blóðrannsókn hafi sýnt, að þar sé ekki um að ræða upprunalega veiklun blóðmyndunar-líffæranna. Blóðrauðamiga, dreyrasýki og purpurasýki skulu og valda synjun skírteinis, nema blóðrannsókn sýni, að einungis sé um stundarveiklun að ræða.

h. Ekki má verða vart neinna einkenna hjá umsækjanda um sjúkdóm í nýrnavef, nýrun eiga að vera tilkenningarlaus við þukl og eðlilega stór. Í þvaginu mega ekki vera nein efni, er bera vott um sjúkleika. Kvillar í þvagrás og þvagfærum, jafnvel slímútferð, geta valdið því, að umsækjandi teljist óhæfur um stundarsakir. Ef um áframhaldandi starfshæfni er að ræða, er þó leyft að undanskilja berkla í eista og eistalyppu (orchidoepididymitis), ef þeir eru vægir og hvergi annars staðar.

i. Þegar umsækjandi er kona, sem aðgerð á kynfærum hefur verið framkvæmd á eða aðrar handlæknisaðgerðir, fer um veitingu skírteinis eftir því, sem á stendur í hvert sinn. Sérhver grunur um þungun varðar synjun skírteinis, að minnsta kosti þangað til meðgöngunni er lokið. Að lokinni sængurlegu eða fósturláti verður konu, sem er skírteinishafi, því aðeins leyft að taka upp flugstarf á ný, að hún hafi staðizt nýja læknisrannsókn.

j. Á umsækjanda mega ekki finnast nein sárasóttareinkenni.

k. Á blóðsótt og blóðkreppusótt skal litið sem hvern annan bráðan sjúkdóm. Skal grunur um þessa sjúkdóma varða synjun skírteinis, nema trúnaðarlæknir telji, að öll einkenni um þá séu horfin.

E. *Rannsókn augna:*
Umsækjandi má hvorki vera haldinn neinum bráðum né langvinnum sjúkleika, hvort heldur í augum eða þeim líffærum, sem þeim eru tengd (adnexæ), er gæti hindrað eðlilega starfsemi auga eða augna.

184 F. *Rannsókn eyrna:*
1. nóv. Umsækjandi má ekki hafa:
a. Neinn virkan sjúkleika, hvort heldur bráðan eða langvinnan, í innra eyranu eða í miðeyraholunni.
b. Neitt ólæknað (opið) gat eða göt á hljóðhimnunni.
c. Neina stíflu í kokhlustum (tubis Eustachii).
d. Neina truflun á jafnvægisskynfærum.

G. *Rannsókn á nefi, munni, koki og hálsi að innan:*
Loftið verður að hafa greiðan gang um báðar nasir og kokhlustir umsækjanda, hvorki mega vera alvarleg missmíði á munni hans né ofanverðum öndunarfærum né neinir alvarlegir kvillar þar, hvort heldur bráðir eða langvinnir.

2. *Kröfur um líkamshreysti nr. 2.*

A. *Almenn atriði:*
Umsækjandi skal gefa skriflega skýrslu, undirritaða eigin hendi, um heilsufar sitt og náinna ættingja að undanförnu.

B. *Rannsókn á taugakerfinu:*
a. Umsækjandi verður að vera laus við sérhverja meðfædda eða áunna veilu í taugakerfinu, er valdið gæti svo miklum skorti á starfshæfni, að telja mætti líklegt, þegar um flugmann er að ræða, að yrði til hindrunar öruggri stjórn loftfars í hvaða hæð sem væri, jafnvel á löngu og erfiðu flugi, eða, ef um annars konar starf varðandi flug væri að ræða, að kæmi í veg fyrir fullnægjandi framkvæmd þeirra starfa, sem sótt er um leyfi til að takast á hendur.
b. Varðandi höfuðmeiðsli skal fara að svo sem hér segir:
1) Heilahristingur eða kúpubrot, er hefur ekki í för með sér skemmdir innan kúpunnar, veldur óstarfhæfni um stundarsakir og ekki skemur en tvo mánuði frá því, er heilahristingurinn eða kúpubrotið átti sér stað. Eftir að umsækjandi hefur tekið upp starf sitt, má stytta gildistíma skírteinis hans í eitt skipti eða oftar, unz ekki virðist lengur hætt við, að afleiðingar meiðslisins valdi skyndilega óstarfhæfni.
2) Alvarlegar skemmdir innan kúpu, staðbundin löskun á heila, læknisaðgerð á kúpu, er hefur haft í för með sér brottnám beins (beggja flagna), svo og löskun á heilabastinu, varðar synjun skírteinis ævilangt.
c. Ef nokkur grunur er um, að sárasótt sé í taugakerfinu, skal ganga úr skugga um, hvort svo sé eða ekki, með rannsókn á blóði og mænuvökva, sem gerð er með samþykki umsækjanda.

C. *Almenn handlæknisrannsókn:*
a. Umsækjandi má hvorki hafa neitt sár eða meiðsli né hafa látið gera á sér neina handlæknisaðgerð né á honum vera nein missmíði, hvort heldur meðfædd eða áunnin, er talið yrði líklegt, þegar um flugmann er að ræða, að hindrað gæti örugga stjórn loftfars í hvaða hæð sem er, jafnvel þótt um erfitt langflug væri að ræða, eða, ef um annars konar starf varðandi flug væri að ræða, mætti ætla að yrði til að hindra fullnægjandi framkvæmd þeirra skyldustarfa, sem sótt er um leyfi til að takast á hendur.
b. Ef þrota eða greinilegrar tilkenningar verður nokkurs staðar vart, þegar kviðurinn er þuklaður, verður í viðbót að skyggna hann og taka

af honum röntgenmynd. Sérhver vefjarskemmd, hvar sem er í melt- 184
ingarveginum, sérhver herpingur eða þrengsli í honum, sérhver steinn 1. nóv.
eða aðskotahlutur, sérhver löskun á holhimnu, er finnst við læknisrannsókn á umsækjanda í eða utan rannsóknarstofu, varðar synjun skírteinis. Undanþágu má veita, ef um krampakynjaðan herping er að ræða og hann hefur ekki í för með sér annan sjúkleika eða starfsröskun, sömuleiðis þótt innyfli séu sigin, ef sterkir kviðvöðvar bæta þar úr skák. Óhæfur skal umsækjandi talinn, ef hann hefur látið framkvæma handlæknisaðgerð á gallgöngum, maga eða þörmum öðrum en botnlanga, ef aðgerðin hefur haft í för með sér afstöðubreytingu eða brottnám einhvers þessara líffæra að öllu eða nokkru, nema tveggja ára tími sé liðinn síðan aðgerðin fór fram og ekki verði talið hætt við, að afleiðingar hennar valdi skyndilegri bilun starfshæfni í lofti, eða vottorð sé lagt fram frá handlækni, sem kunnugt er um, vegna hvers konar sjúkdóms nauðsynlegt var að framkvæma aðgerðina, um að hvorki þurfi að óttast afleiðingar hans eða hennar nú eða síðar.

c. Þegar nauðsynlegt er talið, er gengið úr skugga um, hvort sjúkdómar séu í lifur — gallgöng þar með talin — og í brisi, með læknisrannsókn í og utan rannsóknarstofu, sérstaklega með röntgenmyndum og rannsóknum á blóði og þvagi. Niðurstaða þessara rannsókna varðar því aðeins synjun skírteinis, að um stein, mein (tumor) eða löskun sé að ræða, er hafi í för með sér áframhaldandi bilun á starfsemi þessara líffæra.

D. *Almenn lyflæknisrannsókn:*

a. Umsækjandi má ekki vera haldinn neinum sjúkleik eða kvilla, er megi valda því, að hætta sé á, að hann verði allt í einu óhæfur til að leysa skyldustörf sín af hendi. Engin vefjarskemmd má vera á hjarta. Lungu hans verða að vera svo hraust, að þau standizt áhrif flugs í mikilli hæð. Hann verður að vera laus við sjúkdóma í nýrum og ekkert einkenni má hann hafa um sárasótt.

b. Þegar umsækjandi er kona, sem aðgerð á kynfærum hefur verið framkvæmd á eða aðrar handlæknisaðgerðir, fer um veitingu skírteinis eftir því sem á stendur í hvert sinn. Sérhver grunur um þungun varðar synjun skírteinis, að minnsta kosti þangað til meðgöngunni er lokið. Að lokinni sængurlegu eða fósturláti verður konu, sem er skírteinishafi, því aðeins leyft að taka upp flugliðsstarf á ný, að hún hafi staðizt nýja læknisrannsókn.

E. *Rannsókn augna:*

Umsækjandi má ekki vera haldinn neinum bráðum né langvinnum sjúkleika, hvort heldur í auga eða líffærum, sem því eru tengd (adnexæ), er gæti hindrað eðlilega starfsemi augans.

F. *Rannsókn eyrna:*

Umsækjandi má ekki hafa:

a. Neinn virkan sjúkleika, hvort heldur bráðan eða langvinnan, í innra eyranu eða í miðeyraholunni.

b. Neitt ólæknað (opið) gat eða göt á hljóðhimnunni.

c. Neina stíflu í kokhlustum (tubis Eustachii).

d. Neina truflun á jafnvægisskynfærum.

G. *Rannsókn á nefi, munni, koki og hálsi að innan:*

Loftið verður að hafa greiðan gang um báðar nasir og kokhlustir

184 1. nóv.

umsækjanda, hvorki mega vera alvarleg missmíði á munni né ofanverðum öndunarfærum, né neinir alvarlegir kvillar þar, hvort heldur bráðir eða langvinnir.

3. *Kröfur um líkamshreysti nr. 3.*

A. *Almenn atriði:*

Umsækjandi skal gefa skriflega skýrslu, undirritaða eigin hendi, um heilsufar sitt og náinna ættingja að undanförnu.

B. *Rannsókn á taugakerfinu:*

Umsækjandi skal vera laus við sérhverja meðfædda eða áunna veilu í taugakerfinu, er valdið gæti snögglega svo miklum skorti á starfshæfni, að telja mætti líklegt að yrði til hindrunar öruggri stjórn loftfars við venjuleg skilyrði, ef um flugmann er að ræða, eða orðið til hindrunar öruggri framkvæmd annarra flugliðsstarfa.

C. *Almenn handlæknisrannsókn:*

a. Á umsækjanda má hvergi vera sár né annars konar meiðsli og ekki má hann hafa látið gera á sér neina handlæknisaðgerð né neins staðar á honum vera nein missmíði, hvort heldur meðfædd eða áunnin, er talin yrðu líkleg til að hindra örugga framkvæmd þess flugliðsstarfs sem um er að ræða.

b. Ef þrota eða greinilegrar tilkenningar verður nokkurs staðar vart, þegar kviðurinn er þuklaður, verður að auki að skyggna hann og taka af honum röntgenmynd.

c. Óhæfur skal umsækjandi talinn, ef hann hefur látið framkvæma handlæknisaðgerð á gallgöngum, maga eða þörmum öðrum en botnlanga, ef aðgerðin hefur haft í för með sér afstöðubreytingu eða brottnám einhvers þessara líffæra að öllu eða nokkru, nema tvö ár séu liðin síðan skurðaðgerð fór fram og ekki verði talið að hætt sé við, að afleiðingar hennar valdi skyndilegri bilun á starfshæfni, eða lagt sé fram vottorð frá handlækni, sem veit vegna hvaða sjúkdóms þurfti að framkvæma aðgerðina, um að hvorki þurfi að óttast afleiðingar hans eða hennar nú eða síðar.

d. Steinar, mein eða laskanir, sem hafa í för með sér stöðuga skerðingu starfsemi lifrar eða briss, skulu varða synjun skírteinis.

D. *Almenn lyflæknisrannsókn:*

a. Umsækjandi má ekki vera haldinn neinum sjúkleik eða kvilla, er megi valda því, að hætta sé á, að hann verði allt í einu óhæfur til að leysa skyldustörf sín af hendi. Engin lífræn bilun má vera á hjarta. Sé um flugmann að ræða, verða lungu hans að vera svo hraust, að þau standist flug í mikilli hæð, Hann verður að vera laus við sjúkdóma í nýrum, og ekkert einkenni má hann hafa um sárasótt.

b. Þegar umsækjandi er kona, sem aðgerð á kynfærum hefur verið framkvæmd á eða aðrar handlæknisaðgerðir, fer um leyfisveitingu eftir því sem á stendur í hvert sinn. Sérhver grunur um þungun varðar synjun skírteinis, að minnsta kosti þangað til þungunin er um garð gengin.

E. *Rannsókn augna:*

Umsækjandi má ekki vera haldinn bráðum né langvinnum sjúkleika hvort heldur í auga eða líffærum, sem því eru tengd (adnexæ), er geti hindrað eðlilega starfsemi augna.

184
1. nóv.

F. *Rannsókn eyrna:*
Umsækjandi má ekki hafa:
a. Neinn virkan sjúkleika, hvort heldur bráðan eða langvinnan, í innra eyranu né í miðeyraholunni.
b. Neitt ólæknað (opið) gat eða göt á hljóðhimnunni.
c. Neina stíflu í kokhlustum (tubis Eustachii).
d. Neina truflun á jafnvægisskynfærum.

G. *Rannsókn á nefi, munni, koki og hálsi að innan:*
Loftið verður að hafa greiðan gang um báðar nasir og kokhlustir umsækjanda, hvorki mega vera alvarleg missmíði í munni hans né ofanverðum öndunarfærum, né neinir alvarlegir kvillar þar, hvort heldur bráðir eða langvinnir.

34. gr.

Kröfur um sjón.

1. *Krafa um sjón nr. 1.*
a. Umsækjandi verður að hafa sjónnæmi a. m. k. 20/30 án glerja á hvoru auga um sig. Þó má veita þá undanþágu, að umsækjandi verði tekinn gildur, þótt sjón annars auga eða beggja sé minni en 20/30, ef hún er ekki minni en 20/60 og kemst upp í 20/20 eða meira á hvoru auga með glerjum, að því tilskildu, að hann noti hæfileg gleraugu, meðan hann er við vinnu að þeim störfum, sem leyfi hans nær til.
b. Ef um leyfisumsókn í fyrsta sinn er að ræða, má fjarsýni (hypermetropia) ekki vera meiri en + 2,25 ljósbrotseiningar (dioptriæ).
c. Sjónöxulskekkja upp á við (hyperphoria) má ekki vera meiri en 1 ljósbrotseining á hvoru auga.
d. Sjónöxulskekkja inn á við (esophoria) má ekki vera meiri en 10 ljósbrotseiningar.
e. Sjónöxulskekkja út á við (exophoria) má ekki vera meiri en 5 ljósbrotseiningar.
f. Umsækjandi verður að hafa sjónaraðlögun er nemi a. m. k. V = 1,00 án glerja í 30 cm fjarlægð frá hvoru auga. Þegar umsækjandi er eldri en fjörutíu ára og hefur þegar áður fengið leyfi, má taka það gilt, ef sama sjón í nálægð fæst með glerjum.
g. Umsækjandi verður að hafa eðlilega sjónvídd.

2. *Krafa um sjón nr. 2.*
Umsækjandi verður að hafa:
a. Sjónnæmi a. m. k. 20/40 á hvoru auga um sig án glerja. Þó má veita þá undanþágu, að umsækjandi verði tekinn gildur þótt sjón annars auga eða beggja sé minni en 20/40, ef hún er ekki minni en 20/80 og kemst upp í 20/20 eða meira á hvoru auga með glerjum, að því tilskildu, að hann noti hæfileg gleraugu meðan hann er við vinnu að þeim störfum, sem leyfi hans nær til.
b. Eðlilega sjónvídd, og sé, þegar ljósbrotsskekkja er, tekið hæfilegt tillit til þeirra hluta sjónarsviðsins, sem glerin, er laga hana, ná ekki til.

3. *Krafa um sjón nr. 3.*
Umsækjandi verður að hafa:
a. Sjónnæmi a. m. k. 20/40 á hvoru auga um sig án glerja, þó má gera þá undanþágu, að umsækjandi verði tekinn gildur, þótt sjón annars auga eða beggja sé minni en 20/40, ef hún er ekki minni en 20/200 og kemst upp í 20/30 eða meir á hvoru auga með glerjum, að því tilskildu, að hann noti

184 1. nóv.

hæfileg gleraugu meðan hann er við vinnu að störfum þeim, sem leyfi hans nær til.

b. Nægilegt jafnvægi augnvöðva.

c. Eðlilega sjónvídd, og sé, þegar ljósbrotsskekkja er, tekið hæfilegt tillit til þeirra hluta sjónarsviðs, sem glerin, er laga hana, ná ekki til.

Sjónnæmi er mælt með sjónartöflum Landolts eða öðrum sjónartöflum líkum þeim. Skulu þær lýstar með ekki minna ljósmagni en 12 ljósmagnseiningum (lux) og ekki meira en 20 ljósmagnseiningum, og vera í 6 m fjarlægð frá umsækjanda, eða 5 m, eftir því, sem á við prófunaraðferðina.

35. gr.

Kröfur um litskyggni.

1. *Krafa um litskyggni nr. 1.*
Prófun umsækjanda með Ishihara litskyggnistöflum eða samlita (isochromatic) töflum verður að sýna, að hann hafi eðlilega litskyggni.

2. *Krafa um litskyggni nr. 2.*
Umsækjandi verður að geta aðgreint auðveldlega rauð, græn og hvít merki. Sé um svifflugmann að ræða, sem ekki stenzt þessa kröfu, en telst að öðru leyti vel hæfur, má þó veita honum skírteini, en með takmörkuðum réttindum.

36. gr.

Kröfur um heyrn.

1. *Krafa um heyrn nr. 1.*
Umsækjanda má ekki skorta, á hvoru eyra um sig, meira en tuttugu tíunduhluta hljóðeiningar (tuttugu decibels) á fulla skynjun neins hinna fjögra tíðniflokka, er hafa 512, 1024, 2048 og 4096 hljóðsveiflur á sekúndu.

2. *Krafa um heyrn nr. 2.*
Umsækjanda má ekki skorta, á hvoru eyra um sig, meira en tuttugu tíunduhluta hljóðeiningar (tuttugu decibels) á fulla skynjun neins hinna þriggja tíðniflokka, er hafa 512, 1024 og 2048 hljóðsveiflur á sekúndu.

3. *Krafa um heyrn nr. 3.*
Umsækjanda má ekki skorta, á hvoru eyra um sig, meira en fjörutíu tíunduhluta hljóðeiningar (fjörutíu decibels) á fulla skynjun neins hinna þriggja tíðniflokka, er hafa 512, 1024 og 2048 hljóðsveiflur á sekúndu.

4. *Krafa um heyrn nr. 4.*
Umsækjandi hlustar með báðum eyrum, stendur 2,5 m frá prófanda og snýr baki við honum og verður þá að heyra það, sem prófandi talar með venjulegri rómhæð.

Þegar mælt er heyrnarnæmi til að fá vitneskju um, hvort umsækjandi standizt þrjár fyrstu kröfurnar hér að framan, er það mælt á löggiltan ógallaðan tónheyrnarmæli í kyrrlátu herbergi, þ. e. a. s. herbergi, þar sem hávaði, mældur með hljóðmagnsmæli, er minni en fimmtíu tíunduhlutar hljóðeiningar (fimmtíu decibels). Meðan þau tæki og útbúnaður, sem hér er gert ráð fyrir, eru ekki til, má til bráðabirgða nota aðrar prófunaraðferðir, ef talið er öruggt, að niðurstöður verði hinar sömu.

VII. KAFLI

Viðbótarákvæði um flugliðsstörf.

37. gr.

Umsókn um veitingu skírteinis til flugliðsstarfa skal senda til loftferðaeftirlits ríkisins á eyðublöðum, þeim sem eftirlitið leggur til. Umsókn skal fylgja:

a. Skírnar- eða fæðingarvottorð.
b. Vottorð frá tveimur áreiðanlegum mönnum um það, að umsækjandi neyti ekki áfengis í óhófi.
c. Læknisvottorð um það, að umsækjandi fullnægi þeim skilyrðum, sem sett eru í VI. kafla um heilbrigðiskröfur, eftir því sem við á í hvert sinn.
d. Greinargerð um fræðilega og verklega menntun umsækjanda, sem hann hefur aflað sér til þess að öðlast skírteini það, sem hann sækir um. Senda skal flugdagbækur og skólavottorð, ef óskað er eftir, að umsækjanda sé veitt skírteini próflaust.
e. Tvær óupplímdar ljósmyndir.
f. Tryggingarfé fyrir útgjöldum þeim, sem prófin hafa í för með sér.

Eftir að loftferðaeftirlitið hefur athugað umsóknina og vottorð þau, sem henni fylgja, og prófað, eftir því sem við á, hæfni umsækjanda til þess að öðlast skírteini þar, sem hann sækir um, skal loftferðaeftirlitið senda umsóknina með fylgiskjölum ásamt tillögum um afgreiðslu til samgöngumálaráðuneytisins, er síðan afgreiðir málið.

38. gr.

Eftirfarandi almenn ákvæði um próf til flugliðsstarfa gilda:

1. Öll próf og athuganir á hæfni og leikni til flugliðsstarfa, samkvæmt reglugerð þessari, skulu fara fram undir umsjón loftferðaeftirlitsins eða eftirlitsmanna eða prófdómenda, sem það skipar, á þeim tíma og stað, sem það tiltekur.
2. Umsækjandi skal áður hafa staðizt læknisskoðun, samkv. VI. kafla.
3. Umsækjandi skal leggja til loftfar fyrir öll nauðsynleg flugpróf, sem hann kann að taka, og skal loftfar þetta fullnægja þeim skilyrðum, sem loftferðaeftirlitið setur í hvert sinn með tilliti til lofthæfni o. fl.
4. Umsækjandi skal til að standast skriflegt eða verklegt próf, a. m. k. hljóta 70 stig í meðaleinkunn (þegar hægt er að hljóta hæst 100 stig), þó þannig, að einkunn í einstakri grein sé eigi lægri en 60 stig.
5. Ef umsækjandi hefur ekki lokið öllum prófum og fullnægt að öðru leyti skilyrðum samkvæmt reglugerð þessari innan tveggja mánaða frá því að hann tók fyrsta próf, skulu allar próflausnir hans og prófraunir ógildar, nema hann geti sannað lögleg forföll, svo sem veikindi o. þ. h., sem loftferðaeftirlitið tekur gild.
6. Umsækjanda, sem hefur ekki staðizt próf í bóklegum námsgreinum í tilteknu flugliðsstarfi, skal leyfilegt að endurtaka slíkt próf eftir 6 vikur, ef loftferðaeftirlitið telur hann hafa fengið nægilega kennslu í viðkomandi námsgreinum til að þreyta próf á ný.
7. Umsækjanda um skírteini einka- eða atvinnuflugmanns, sem hefur ekki staðizt það verklegt flugpróf, sem með þarf, skal leyfilegt að endurtaka slíkt próf, þegar hann hefur flogið í að minnsta kosti 4 klukkustundir, þar af 2 klst. með löggiltum flugkennara, og skal flugkennarinn votta í flugdagbók umsækjanda, að hann telji hann hæfan til þess að þreyta próf á ný.
8. Umsækjanda um skírteini flugstjóra, sem hefur ekki staðizt það verklegt próf, sem með þarf, skal leyfilegt að endurtaka slíkt próf eftir þrjá mánuði, ef hann hefur flogið að minnsta kosti 10 klst. til viðbótar og þar af 5 klst. blindflug.

184 1. nóv.

9. Nú hefur umsækjandi stundað nám í tilteknu flugliðsstarfi við skóla eða stofnun, sem viðurkennd er af loftferðaeftirliti ríkisins, og lokið þaðan prófi og skal hann þá senda loftferðaeftirlitinu öll prófskírteini sín fyrir viðkomandi flugliðsstörf. Samgöngumálaráðuneytið getur, að fengnum tillögum loftferðaeftirlitsins, veitt skírteini það, er sótt var um, án þess að nýtt próf komi til.

10. Loftferðaeftirlitið getur veitt umsækjanda undanþágu frá prófi í einstökum greinum, ef hann hefur nýlega lokið slíku prófi til þess að öðlast annað skírteini til flugliðsstarfa.

39. gr.

Gildistími skírteina til flugliðsstarfa skal vera sem hér segir:

1. Skírteini flugnema, einkaflugmanna og atvinnuflugmanna gilda 12 mánuði í senn.
2. Skírteini atvinnuflugmanna með meira prófi og flugstjóra gilda 6 mánuði í senn.
3. Skírteini flugleiðsögumanna, flugvélstjóra, flugloftskeytamanna, flugvélavirkja, flugumferðarstjóra og flugumsjónarmanna gilda 12 mánuði í senn.
4. Skírteini svifflugmanna gilda 2 ár í senn.

40. gr.

Flugliði verður að hafa haldið við leikni sinni og hæfni til þess að fá skírteini endurnýjuð með óbreyttum réttindum og gilda um það þessi ákvæði:

1. *Flugmenn.*
   a. Enginn flugmaður fær endurnýjað skírteini sitt, nema hann hafi á síðastliðnum gildistíma þess flogið, sem raunverulegur stjórnandi loftfars, þann lágmarks stundafjölda sem hér segir:
      1) Flugnemi og einkaflugmaður 3 klst.
      2) Atvinnuflugmaður, atvinnuflugmaður með meira prófi og flugstjóri 12 klst.
   b. Réttindi flugmanns til að stjórna ákveðinni tegund loftfars falla niður að jafnaði við endurnýjun skírteinis, hafi hann ekki framkvæmt í þeirri tegund a. m. k. 5 flugtök og 5 lendingar á síðastliðnum gildistíma skírteinis, sbr. 8. gr.
   c. Um endurnýjun réttinda til blindflugs fer eftir ákvæðum 14. gr.
   d. Um endurnýjun réttinda til næturflugs fer eftir ákvæðum 15. gr.
   e. Réttindi til flugkennslu falla niður við endurnýjun skírteinis, nema flugmaður hafi á síðastliðnum gildistíma þess stundað flugkennslustörf í a. m. k. 10 klst., eða geti að öðrum kosti sannað loftferðaeftirlitinu áframhaldandi hæfni sína til flugkennslu með prófi.
2. *Áhafnir loftfara, aðrir en flugmenn.*
   a. Skírteini flugleiðsögumanns verður að jafnaði ekki endurnýjað, nema hann hafi á síðastliðnum gildistíma skírteinisins starfað sem flugleiðsögumaður í a. m. k. 24 klst. í millilandaflugi. Þó má veita undanþágu frá þessu, ef skírteinishafi hefur á fyrrnefndu tímabili starfað sem flugumsjónarmaður, atvinnuflugmaður með meira prófi, flugstjóri eða flugumferðastjóri í flugstjórnarmiðstöð og viðhaldið þekkingu sinni og hæfni á fullnægjandi hátt að dómi loftferðaeftirlitisns. Að öðrum kosti verður skírteinishafi að ganga undir nýtt próf í einhverjum eða öllum prófgreinum.
   b. Skírteini flugvélstjóra verður að jafnaði ekki endurnýjað, nema hann hafi á síðastliðnum gildistíma skírteinisins starfað sem flugvélstjóri í a. m. k. 24 klst. Þó má veita undanþágu frá þessu, ef skírteinishafi hefur á fyrrnefndu tímabili starfað sem flugvélavirki og viðhaldið þekkingu sinni og

hæfni á fullnægjandi hátt að dómi loftferðaeftirlitsins. Að öðrum kosti verður skírteinishafi að ganga undir nýtt próf í einhverjum eða öllum prófgreinum. 184 1. nóv.

c. Skírteini flugloftskeytamanns verður ekki endurnýjað, nema hann sé áfram handhafi fullgilds skírteinis flugloftskeytamanns frá Landssíma Íslands.

3. *Flugliðar, sem ekki teljast til áhafna loftfara.*

a. Skírteini flugvélavirkja verður að jafnaði ekki endurnýjað, nema hann hafi á síðastliðnum gildistíma skírteinisins starfað sem flugvélavirki í:
1) samtals 3 mánuði (90 daga), eða
2) í 1 mánuð samfleytt.

Sé aðeins um endurnýjun A- og C-réttinda að ræða, telst starf sem flugvélstjóri jafngilda flugvélavirkjastarfi.

Flugvélavirki, sem ekki fullnægir ofangreindum skilyrðum, verður að ganga undir nýtt próf í einhverjum eða öllum prófgreinum.

b. Einstök tegundarréttindi flugvélavirkja falla að jafnaði niður við endurnýjun skírteinis, ef hann hefur ekki á tveim síðastliðnum gildistímabilum skírteinis síns starfað við viðkomandi tegundir.

c. Réttindi til að búa um fallhlífar og/eða björgunarbáta falla að jafnaði niður við endurnýjun skírteinis, ef réttindahafi hefur ekki á undanförnum 12 mánuðum búið um a. m. k. 5 fallhlífar og/eða 1 björgunarbát.

d. Skírteini flugumferðarstjóra verður að jafnaði ekki endurnýjað nema hann hafi á síðastliðnu gildistímabili skírteinisins starfað sem flugumferðarstjóri eða flugumsjónarmaður í:
1) samtals 3 mánuði (90 daga) eða
2) í 1 mánuð samfleytt.

Þó má veita undanþágu frá þessu ákvæði, ef skírteinishafi hefur á fyrrnefndu tímabili starfað sem flugmaður, flugleiðsögumaður, flugloftskeytamaður eða loftskeytamaður í flugfjarskiptastöð og viðhaldið þekkingu sinni og hæfni á fullnægjandi hátt að dómi loftferðaeftirlitsins. Að öðrum kosti verður skírteinishafi að ganga undir nýtt próf í einhverjum eða öllum prófgreinum.

e. Réttindi flugumferðarstjóra fyrir ákveðinn flugvöll eða flugstjórnarsvæði falla að jafnaði niður við endurnýjun skírteinis, hafi hann ekki á fyrrnefndu gildistímabili starfað sem flugumferðarstjóri á viðkomandi flugvelli eða flugstjórnarsvæði í a. m. k. 2 vikur samfleytt. Þó getur loftferðaeftirlitið veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef skírteinishafi hefur á sama tímabili unnið að sams konar störfum á öðrum stað, enda sanni hann áframhaldandi hæfni sína og þekkingu á sérkennum viðkomandi flugvallar eða flugstjórnarsvæðis.

f. Skírteini flugumsjónarmanns verður að jafnaði ekki endurnýjað, nema hann hafi á síðastliðnum gildistíma starfað í a. m. k. 3 mánuði sem flugumsjónarmaður, og/eða aðalflugmaður eða annar flugmaður í reglubundnu atvinnuflugi
1) sem flugumsjónarmaður eða
2) sem aðalflugmaður eða annar flugmaður í reglubundnu atvinnuflugi, eða
3) sem flugumferðarstjóri í flugstjórnarmiðstöð.

Ef skírteinishafi fullnægir ekki þessum skilyrðum, verður hann að ganga undir nýtt próf í einhverjum eða öllum prófgreinum.

4. *Svifflugmenn.*

Enginn svifflugmaður fær endurnýjað skírteini sitt, nema hann hafi á

184 síðastliðnum gildistíma þess flogið sem raunverulegur stjórnandi sviffl ugu
1. nóv. a. m. k. 3 gallalaus sviffl ug, og skal samanlagður flugtími vera minnst 30 mínútur. Að öðrum kosti verður skírteinishafi að ganga undir nýtt próf í einhverjum eða öllum prófgreinum.

41. gr.

Sé óskað eftir framlengingu eða endurnýjun á gildistíma skírteinis, skal senda loftferðaeftirlitinu umsókn um það á eyðublöðum, sem gerð eru í því skyni, ásamt:

a. skírteininu;
b. læknisvottorði um, að handhafi fullnægi áfram þeim heilbrigðiskröfum, sem gerðar eru til viðkomandi starfs, samkvæmt VI. kafla;
c. yfirliti yfir flugliðsstörf þau, sem handhafi hefur leyst af hendi, síðan skírteinið var gefið út eða endurnýjað síðast, ásamt loftferðabók hans.

Loftferðaeftirlitið skrifar, eftir nákvæma athugun, áritun á skírteinið um það, hvort maðurinn sé hæfur eða óhæfur til starfans áfram, eða áritar, ef við á, skírteini hans með takmörkuðum réttindum.

42. gr.

Óski handhafi skírteinis, að því sé gefið aukið gildi, skal hann senda loftferðaeftirlitinu skriflega umsókn um þetta ásamt skírteininu sjálfu og nákvæmri greinargerð um, hvernig hann hefur aflað sér þeirrar hæfni, fræðilegrar eða verklegrar, sem þarf til viðbótar.

Sé álitið eftir nákvæma athugun, að hægt sé að verða við umsókninni, ritar loftferðaeftirlitið gildisaukninguna á skírteinið.

43. gr.

Um færslu flugdagbóka gilda eftirfarandi reglur:

1. Allir flugnemar, flugmenn, flugleiðsögumenn, flugvélstjórar og flugloftskeytamenn, sem teljast til áhafnar loftfars, skulu halda nákvæma dagbók og færa í hana flugtíma sinn.
2. Flugtíma flugnema skal flugkennarinn votta.
3. Aðrir flugliðar votta flugtíma sinn sjálfir.
4. Flugdagbækur skulu vera innbundnar, nákvæmlega færðar og læsilega ritaðar með bleki eða óafmáanlegu ritblýi.
5. Flugdagbækur skulu sýna dagsetningu flugsins, loftfarstegund og gerð, loftfarsflokk, hestaflafjölda og skrásetningarmerki loftfarsins. Tilgreina skal þar, hvort um er að ræða einflug, tvímenningsflug, blind- eða næturflug, hve langan tíma flugið tók, milli hvaða staða flogið var o. s. frv. Þar að auki, ef eitthvað sérstakt kemur fyrir meðan flogið er, svo sem skemmdir á vélinni eða því um líkt.
6. Flugkennslutími skal skráður á sama hátt og í 5. lið segir. Þó skal flugkennarinn rita í dagbókina nákvæma lýsingu á kennslu þeirri, er nemandinn hlýtur, svo og hvaða flugraunir voru kenndar og hve löngum tíma var eytt í hverja flugraun. Flugkennarinn staðfestir allar slíkar færslur með nafni sínu og númeri á skírteini sínu og tilgreinir réttindi sín.

Flugdagbækur skulu lagðar fram til athugunar með hæfilegum fyrirvara eftir beiðni loftferðaeftirlits ríkisins eða fulltrúa þess.

44. gr.

Um skráningu flugstunda og viðurkenningu þeirra gilda eftirfarandi reglur:

1. *Flugnemi* getur aðeins fengið viðurkenndan sem einflugstíma þann flugtíma, sem hann er aleinn í loftfarinu.

2. *Einkaflugmaður* getur aðeins fengið viðurkenndan sem einflugstíma þann tíma, sem hann stjórnar loftfarinu raunverulega. Ef um kennsluflug er að ræða, fær hann þó viðurkenndan helming flugtímans sem einflugstíma. Einkaflugmaður, er starfar sem annar flugmaður í loftfari, þar sem annars flugmanns er krafizt, fær viðurkenndan helming slíks flugtíma sem hluta þeirra 200 (150) klst., sem krafizt er fyrir skírteini atvinnuflugmanna, allt að 50 klst. 184 1 nóv.
3. *Atvinnuflugmaður* fær viðurkenndan allan þann tíma, sem hann starfar sem aðalflugmaður í loftfari. Atvinnuflugmaður, er starfar sem annar flugmaður í loftfari þar sem annars flugmanns er krafizt, fær aðeins viðurkenndan helming slíks flugtíma, sem hluta flugtíma þess, sem krafizt er fyrir skírteini í réttindameiri flokki.
4. *Atvinnuflugmaður með meira prófi* fær viðurkenndan allan þann tíma, sem hann starfar sem aðalflugmaður. Ef hann starfar sem annar flugmaður í loftfari, þar sem annars flugmanns er krafizt, fær hann aðeins viðurkenndan helming slíks flugtíma sem hluta flugtíma þess, sem krafizt er fyrir skírteini í réttindameiri flokki.
5. *Flugstjóri* má skrá allan þann tíma, sem hann starfar sem aðalflugmaður eða annar flugmaður í loftfari.
6. Flugmaður, sem hefur réttindi til *flugkennslu*, má skrá sem sinn flugtíma allan þann tíma, sem hann starfar að flugkennslu í loftfari.
7. Eigi má annar flugmaður en sá, sem raunverulega stjórnar loftfari, sem flogið er eingöngu eftir blindflugstækjum í eðlilegum eða tilbúnum blindflugsskilyrðum, skrá flugtíma sinn sem *blindflugstíma*.
8. *Flugleiðsögumaður* má skrá allan þann flugtíma, sem hann starfar sem leiðsögumaður í loftfari á flugi.
9. *Flugvélstjóri* má skrá allan þann flugtíma, sem hann starfar sem vélstjóri í loftfari á flugi.
10. *Flugloftskeytamaður* má skrá allan þann flugtíma, sem hann starfar sem flugloftskeytamaður í loftfari á flugi.

45. gr.

Þeir, sem hafa skírteini til flugliðsstarfs, skulu skyldir til að senda loftfe eftirlitinu skýrslu í janúar ár hvert um flugliðsstörf sín á síðastliðnu ári, og getur loftferðaeftirlitið sett um það nánari reglur.

VIII. KAFLI

Svipting eða ógilding skírteinis til flugliðsstarfa.

46. gr.

Handhafi skal ekki undir neinum kringumstæðum lána, gefa, eða láta öðrum í té skírteini sitt til afnota, og skal það varða sviptingu réttinda til flugliðsstarfa, ef ekki liggur þyngri hegning við að lögum.

47. gr.

Flugmenn og flugliðar, sem teljast til áhafna loftfara, svo og flugumferðarstjórar, mega ekki neyta áfengis síðustu 18 klukkustundir áður en störf eru hafin, né heldur meðan þeir eru að starfi. Varðar það að jafnaði missi skírteinisins um stundarsakir, þó eigi skemur en 3 mánuði eða fyrir fullt og allt, ef sakir eru miklar eða brot ítrekað.

184 48. gr.

1. nóv Komi í ljós, að rangar eða villandi upplýsingar hafi verið gefnar þegar skírteini var gefið út, gefið aukið gildi, eða skírteini endurnýjað, skal skírteinið, gildisaukningin eða endurnýjun skírteinis, sem vegna rangra eða villandi upplýsinga hefur verið veitt, teljast ógilt og afturkallast, nema eigandi þess geti sannað, að ekki sé hægt að gefa honum sök á hinum röngu eða villandi upplýsingum og að gefnar upplýsingar hafi ekki haft þýðingu fyrir útgáfu skírteinis, gildisaukningu eða endurnýjun skírteinis.

49. gr.

Skylt er hverjum flugliða, sem telst til áhafna loftfara, að tilkynna loftferðaeftirlitinu tafarlaust, ef nokkur vafi getur leikið á, að hann vegna veikinda, slysa eða af öðrum ástæðum, fullnægi áfram tilskildum heilbrigðiskröfum.

Telji loftferðaeftirlitið að vafi leiki á, að handhafi skírteinis hafi áfram verklega eða líkamlega hæfni eða fræðilega þekkingu, getur samgöngumálaráðuneytið, að fengnum tillögum flugráðs, afturkallað skírteinið, þar til gengið hafi verið úr skugga um áframhaldandi hæfni hans með læknisskoðun og/eða nýju prófi, ef með þarf.

Loftferðaeftirlitið getur hvenær sem er krafizt nýs læknisvottorðs af flugliða, ef grunur leikur á að hann fullnægi ekki lengur tilskyldum heilbrigðiskröfum.

50. gr.

Samgöngumálaráðuneytið getur fyrirvaralaust, að fengnum tillögum flugráðs, á sama hátt og greinir í 49. gr. 2. mgr., afturkallað skírteini fyrir fullt og allt eða um ákveðinn tíma, ef handhafi hefur sýnt í starfi sínu ábyrgðarleysi, skort á dómgreind og reynslu, vanrækslu, óreglu eða gerzt brotlegur á annan hátt.

51. gr.

Hafi skírteini verið afturkallað eða viðkomandi fyrirgert réttindum, sem í því felast, skal hann tafarlaust afhenda það loftferðaeftirlitinu eða trúnaðarmanni þess.

IX. KAFLI

Um viðurlög, undanþágur o. fl.

52. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum allt að 10000 kr., varðhaldi eða fangelsi, ef ekki liggur þyngri refsing við samkvæmt hegningarlögunum eða öðrum lögum.

Með mál út af brotum á reglugerðinni skal fara sem almenn lögreglumál.

53. gr.

Samgöngumálaráðuneytið getur veitt heimild til að víkja frá reglugerð þessari, þegar sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

54. gr.

Skylt er öllum hlutaðeigendum að hlíta reglum og fyrirmælum þeim til viðbótar, sem samgöngumálaráðuneytið setur, samkvæmt reglugerð þessari, og liggur sama refsing við, ef út af er brugðið, sem við broti gegn ákvæðum reglugerðarinnar.

55. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Samgöngumálaráðuneytið, 1. nóvember 1949.

Eysteinn Jónsson.

Páll Pálmason.

185
7. nóv.

AUGLÝSING

um breyting á símtala- og símskeytagjöldum til útlanda.

Vegna hækkunar á verðgildi gullfrankans miðað við íslenzka krónu, hækka **símskeytagjöld til útlanda** frá og með 15. nóv. 1949 og verða sem hér segir fyrir almenn skeyti:

	Gjald fyrir orðið:
Norðurlönd:	
Danmörk	95 aurar.
Færeyjar	55 —
Finnland	150 —
Noregur	115 —
Svíþjóð	115 —
Önnur helztu Evrópulönd:	
Belgía	136 —
England	107 —
Frakkland	143 —
Holland	143 —
Tékkóslóvakía	167 —
Ítalía	164 —
Pólland	175 —
Spánn	158 —
Sviss	156 —
Þýzkaland	155 —
Norður-Ameríka:	
1. gjaldsvæði	450 —
2. —	510 —
3. —	576 —
4. —	618 —
5. —	666 —
Argentína	928 —
Brazilía	842 —

Gjöld fyrir almenn skeyti til annarra landa, svo og gjöld fyrir aðrar tegundir skeyta til útlanda hækka í sama hlutfalli.

Símtalagjöld til Norðurlanda (Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar), svo og til Ameríku, haldast fyrst um sinn óbreytt, en hækka til annarra landa um 44% frá og með 15. nóv. 1949.

Símtala- og símskeytagjöld innanlands haldast óbreytt.

Póst- og símamálastjórnin, 7. nóvember 1949.

Guðmundur Hlíðdal.

Einar Pálsson.

GJALDSKRÁ
um póstburðargjöld.

Samkvæmt 13. gr. póstlaga nr. 31 frá 12. febrúar 1940, er hér með sett eftirfarandi gjaldskrá um póstburðargjöld.

1. Burðargjöld:

Fyrir	Innanlands				Til Danmerkur (Færeyja, Grænl.), Finnlands, Noregs (Svalbarða) og Svíþjóðar			Til annarra landa		
	Hámark stærðar og þyngdar	Þyngd-armörk g	Burðargj. aur. staðar	Burðargj. aur. ríkis	Hámark stærðar og þyngdar	Þyngd-armörk g	Burð-argj. aur.	Hámark stærðar og þyngdar	Þyngd-armörk g	Burð-argj. aur.
Bréf	Lengd + breidd + þykkt 90cm. Mesta lengd 60cm. Í ströngum: lengd + tvöfalt þvermál 1 m. Mesta lengd 80 cm 2000 g Fyrir bréf yfir 500 g er ríkistaxti sami og „Til annarra landa“.	20 125 250 500	50 100 150 250	75 150 300 500	Sama og innanlands Fyrir bréf yfir 500 g sama burðargjald og „Til annarra landa“.	20 125 250 500	75 150 300 500	Sama og innanlands	20 40 60 80 hver 20 þar yfir	85 135 185 235 50
Bréfspjöld einf. tvöf.	Mest 15×10,5 cm Minnst 10×7 cm		35 70	50 100	Sama og innanlands		50 100	Sama og innanlands		50 100
Verzlunar-skjöl	Stærð söm og bréfa Þyngd 2000 g	100 150 200 hver 50 þar yfir	50 55 70 15	75 75 95 20	Sama og innanlands Þyngd 2000 g	150 200 hver 50 þar yfir	75 95 20	Sama og innanlands Þyngd 2000 g	150 200 hver 50 þar yfir	85 95 20

Prent	Stærð söm og bréfa Þyngd 3000 g	50 100 hver 50 þar yfir	25 40 15	35 55 20	Stærð og þyngd sama og „Til annarra landa“. Fyrir útgefendaprent til Danmerkur og Noregs er burðargj. fyrir hver	50 100 hver 50 þar yfir 500	35 55 20 100	Stærð söm og bréfa Þyngd 3000 g Einstök bindi þó 7 kg Fyrir prent, sem er opið, eða saman brotið spjald gildir sama stærð og fyrir bréfspjöld	50 100 hver 50 þar yfir	35 55 20
Blindra prent	Stærð söm og bréfa Þyngd 7000 g	1000	10	10	Stærð söm og bréfa Þyngd 7000 g	1000	10	Stærð söm og bréfa Þyngd 7000 g	1000	10
Sýnishorn	Stærð söm og bréfa Þyngd 500 g	50 100 hver 50 þar yfir	25 40 15	35 55 20	Stærð og þyngd sama og „Til annarra landa“.	50 100 hver 50 þar yfir	35 55 20	Stærð söm og bréfa Þyngd 500 g	50 100 hver 50 þar yfir	35 55 20
Blöð og tímarit	50×24×24 cm 5000 g. Þó aðeins 2500 g með landpóstum. Það skal vegið allt í einu, sem látið er í póst í einu. Innritunargjald er 20 kr., er greiðist í fyrsta sinn og blað er innritað, síðan í byrjun hvers árs.	500	100	100						
Póst-ávísanir	Allt að 50 kr. — — 100 — Fyrir hverjar viðbótar 100 kr.			75 aurar 150 — 50 —						
Póstkröfur	Allt að 50 kr. — — 100 — Fyrir hverjar viðbótar 100 kr.			150 aurar 200 — 50 —						

Bögglar:

a. Með skipum á hafnarstaðina. b. Með bifreiðum. c. Með landpóstum. Hámark þyngdar og stærðar.

a. og b. Þyngd 20 kg mest. Stærð 1,25 m mest á einhvern veg, eða að rúmmáli 60 dm³ 5 kg eða minna, 80 dm³ yfir 5 kg, en ekki yfir 10 kg 100 dm³ yfir 10 kg, en ekki yfir 15 kg, og 120 dm³ yfir 15 kg.

c. 40×24×24 cm.

Burðargjald:

	að	1 kg	3 kg	5 kg	10 kg	15 kg	20 kg
a. Sjóveg	aurar	400	700	900	1500	2000	2500
b. Með bifreiðum	-	600	1000	1300	2200	3000	3700
c. Með landpóstum							
Sumar $^{15}/_{4}$—$^{14}/_{10}$	—	700	1000	1300			
Vetur $^{15}/_{10}$—$^{14}/_{4}$	—	1200	1700	2200			

Staðartaxti er hálft burðargjald eins og undir a.

Séu bögglar rúmfrekir eða verði sérstaklega varlega með þá að fara, er ofangreint burðargjald hækkað um 50 %.

2. Ýmis önnur gjöld.

	Innanlands	Til Danmerkur (Færeyja, Grænl.), Finnlands, Noregs (Svalbarða) og Svíþjóðar	Til annarra landa
Skrásetningargjald	100 aurar	100 aurar	100 aurar
Ábyrgðargjald. (Fyrir verðbréf til útlanda skal bæði greiða skrásetningargjald og ábyrgðargjald)	Fyrir 300 kr. eða minna 150 aurar og 50 aurar fyrir hverjar 100 kr. eða minna fram yfir	Fyrir hverjar 500 kr. eða minna 75 aurar	Fyrir hverja 300 gullfr. eða minna 150 aurar
Fyrir afturköllun, utanáskriftarbreytingu, afnám eða lækkun póstkröfuupphæðar	150 aurar	150 aurar	150 aurar
Fyrir fyrirspurn um sendingu	100 aurar	100 aurar	125 aurar
Hraðboðagjald	150 aurar, þar sem er daglegur bréfaútburður 1 km frá pósthúsinu, annars 125 aurar fyrir hvern km	150 aurar	180 aurar
Móttökukvittun: a) umbeðin *við* viðtöku b) umbeðin *eftir* viðtöku	 75 aurar 100 aurar	 75 aurar 100 aurar	 85 aurar 125 aurar
Kvittun fyrir tolli, borgaðri póstkröfu, frímerkja- eða eyðublaðakaupum	10 aurar		

Talning í verðbréfi	Fyrir 500 kr. 25 aurar, fyrir 1000 kr. 40 aurar og fyrir hverjar viðbótar 1000 kr. eða minna 20 aurar	Póstmenn mega ekki telja í verðbréfum til útlanda
Alþjóða-svarmerki	Söluverð 100 aurar, skiptiverð 85 aurar í frímerkjum	
Skilríkis-spjöld	200 aurar	
Fyrirframgreiðsla eftir frankóseðli	125 aurar	
Fyrir tollmeðferð	125 aurar	
Fyrir staðfestingu á innihaldi	20 aurar fyrir hverjar 10 línur, minnst 100 aurar	

Gjaldskrá þessi gengur í gildi 15. nóv. 1949. Samtímis fellur úr gildi gjaldskrá um póstburðargjöld frá 12. sept. 1947

Samgöngumálaráðherrann, 7. nóvember 1949.

Emil Jónsson.

Guðmundur Hlíðdal.

187
4. nóv.

AUGLÝSING

um breyting á kærufresti til ríkisskattanefndar.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 16 10. apríl 1946, um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, hefur ráðuneytið ákveðið, að á þessu ári skuli kærufrestur til ríkisskattanefndar vera til 20. þ. m. alls staðar á landinu.

Fjármálaráðuneytið, 4. nóvember 1949.

F. h. r.
Magnús Gíslason.

Einar Bjarnason.

188
7. nóv.

REGLUGERÐ

fyrir bændaskólana að Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði að Hvanneyri.

A. Búfræðinám.

I. Tilgangur skólans og námstími.

1. gr.

Tilgangur bændaskólanna er að veita bændaefnum hagnýta þekkingu í búnaði.

2. gr.

Skólarnir starfa í tveimur deildum, yngri og eldri deild. Þá skal setja 15. október ár hvert. Námstíminn er þrjú misseri, tveir vetur og eitt sumar. Eigi skal segja skólunum upp síðar en 30. apríl. Jólaleyfi skal vera frá 22. desember til 4. janúar, að báðum dögum meðtöldum. Kennsla fer ekki fram 1. desember. Auk þess getur skólastjóri fellt niður kennslu allt að einum degi í senn, þegar sérstaklega stendur á.

Heimilt er að taka nemendur til ársdvalar í skólana, ef þeir hafa aflað sér bóklegrar þekkingar annars staðar, er samsvari a. m. k. námi yngri deildar, en skylt er þeim að taka þátt í verklegu námi jafn langan tíma og aðrir nemendur og ganga undir próf í þeim námsgreinum yngri deildar, er skólastjóri ákveður.

II. Inntaka og inntökuskilyrði.

3. gr.

Skriflega beiðni um upptöku í skólana skal senda skólastjóra fyrir lok ágústmánaðar ár hvert. Skólastjóri veitir inntöku í skólann og svarar umsækjendum.

4. gr.

Skilyrði fyrir inntöku í skólana eru þessi:

a. að umsækjandi sé fullra 18 ára; þó getur skólastjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstakar ástæður mæla með;
b. að hann hafi unnið minnst eitt ár við landbúnaðarstörf eftir fermingu;
c. að hann hafi óflekkað mannorð og sé ekki haldinn smitandi sjúkdómi;

d. að hann hafi ábyrgð fullveðja manns fyrir allri greiðslu, er stafar af dvöl hans í skólanum. Undanþágu má veita frá þessu ákvæði. 188 7. nóv.

III. Stjórn og fyrirkomulag.

5. gr.

Landbúnaðarráðuneytið hefur á hendi yfirumsjón skólanna. Það skipar skólastjóra og einnig kennara skólanna í samráði við skólastjóra.

6. gr.

Skólastjóri hefur á hendi umsjón og stjórn skóla sins. Skólastjórar skulu annast reikningshald skólanna og aðra bókfærslu. Reikningsár skólanna er almanaksárið. Skulu reikningar ásamt stuttorðri greinargerð sendir fjármálaráðuneytinu og landbúnaðarráðuneytinu fyrir febrúarlok á hvert. Skólastjórar skulu láta prenta skólaskýrslur annað hvert ár.

7. gr.

Nemendur fá í skólunum ókeypis: kennslu, húsnæði, rúmstæði með dýnum, ljós og hita.

8. gr.

Vanræki nemandi nám, mæti ekki í kennslustundum eða í vinnu í verklegu námi, ber skólastjóra að áminna hann. Ef það ber ekki árangur, skal honum vísað úr skólanum.

IV. Bókleg kennsla.

9. gr.

Kennsla fari fram í fyrirlestrum og yfirheyrslum eftir ákvæðum skólastjóra og kennara. Einnig skulu þeir ákveða um þau úrlausnarefni, er lögð eru fyrir nemendur.

10. gr.

Kennslu í einstökum greinum skal hagað sem hér segir í aðaldráttum:

1. *Íslenzka:* Aðalmarkmið kennslunnar er, að nemendur læri að lesa íslenzkt mál vel og rita það rétt. Einnig skal vekja áhuga þeirra á því bezta í bókmenntum þjóðarinnar.
2. *Stærðfræði:*
   a. *Reikningur:* Kenna skal almennan reikning, prósentureikning og jöfnur.
   b. *Flatar- og rúmmálsfræði:* Skýra skal helztu flatar- og rúmmálsmyndir og kenna að reikna út flatarmál þeirra og rúmmál.
3. *Reikningshald:* Kenna skal notkun búreikningsforma og skýra helztu tekju- og gjaldaliði landbúnaðarins.
4. *Þjóðfélagsfræði:* Skýra skal helztu grundvallaratriði í fyrirkomulagi og stjórn þjóðfélagsins.
5. *Búnaðarhagfræði:* Skýra skal, hvaða grundvallaratriði þurfa að vera fyrir hendi til þess að hægt sé að reka búskap og láta hinar einstöku búgreinir gefa arð.
6. *Búnaðarsaga:* Kenna skal ágrip af búnaðar- og verzlunarsögu þjóðarinnar.
7. *Landbúnaðarlöggjöf:* Skýringar á helztu lögum og reglugerðum, sem varða landbúnað vorn.
8. *Búnaðarlandafræði:* Áherzla skal lögð á lýsingu Íslands og landbúnað og hagi þeirra þjóða, er hafa mesta þýðingu fyrir viðskipti Íslendinga.
9. *Grasafræði:* Í henni skal kennt hið helzta um byggingu, eðli og þroskaskilyrði plantna. Nemendur skulu læra að þekkja helztu plöntur, er skipta máli fyrir íslenzkan landbúnað.

188 10. *Eðlisfræði:* Mest áherzla sé lögð á afl- og rafmagnsfræði.
7. nóv. 11. *Efnafræði:* Nemendur skulu fá fræðslu um hin helztu frumefni, efnasambönd og efnabreytingar. Megináherzlu skal þó leggja á fræðslu um þau efni, sem þýðingu hafa fyrir plöntur og dýr.
12. *Steina- og jarðfræði:* Kenna skal ágrip af almennri jarðfræði. Leggja þó aðaláherzlu á jarðmyndun og bergtegundir á Íslandi.
13. *Líffærafræði:* Aðallega skal skýra fyrir nemendum byggingu og störf líffæra búfjárins.
14. *Búfjárfræði:* Kenna skal rækilega um allar búfjártegundir vorar, kynbætur þeirra, uppeldi, meðferð og fóðrun, einnig um algengustu búfjársjúkdóma og meðferð þeirra, svo og lífeðlisfræði búfjárins.
15. *Mjólkurfræði:* Skýra skal fyrir nemendum eðli mjólkur, efnasamsetning, meðferð, mjaltir og fitumælingar.
16. *Arfgengisfræði:* Skýra skal helztu lögmál arfgengis og kynbóta plantna og dýra.
17. *Jarðræktarfræði:* Leggja skal áherzlu á hagnýta kennslu í almennri jarðræktarfræði, svo sem um girðingar, jarðveg, framræslu, vatnsveitingar, jarðvinnslu, áburð, grasrækt, ræktun garðjurta og korns o. fl.; einnig undirstöðuatriði í skógrækt.
18. *Véla- og verkfærafræði:* Kenna skal um þær vélar og verkfæri, sem á hverjum tíma eru talin hentugust fyrir landbúnað vorn.
19. *Húsabyggingar:* Kenna skal helztu undirstöðuatriði í fyrirkomulagi og byggingu búpeningshúsa hér á landi.
20. *Tungumál:* Kenna skal undirstöðuatriði í einu norðurlandatungumáli eða ensku.
21. *Teiknun:* Í yngri deild skal kenna teiknun á einföldum verkfærum eftir mælingu, grunnteiknun húsa og flatarmyndir. Í eldri deild skal kenna kortteikningu.
22. *Leikfimi og íþróttir:* Nemendur skulu iðka líkamsæfingar og íþróttir, er miða að því að gera líkama þeirra hraustan og liðugan.
23. *Söngur:* Iðka skal söng í skólunum.

V. Verkleg kennsla.

11. gr.

Kenna skal nemendum hagnýtustu vinnuaðferðir landbúnaðarins, sem þekktar eru á hverjum tíma, svo og land- og hallamælingar, búsmíðar og eftir því sem við verður komið, frumatriði húsagerðar.

Nemendur skulu meðal annars fá tilsögn í notkun, meðferð og hirðingu þeirra véla og verkfæra, sem notuð eru við búskapinn.

12. gr.

Verklega námið fari aðallega fram sumarið milli skólavetranna, og skal hver nemandi vinna minnst 13 vikur (780 klst). Ef hentara þykir, má láta suma þætti verknámsins fara fram að vetrinum, t. d. hirðingu búfjár og verklega vélfræði.

Nemendum ber að taka þátt í hirðingu þess búfjár, sem á skólabúunum er, undir stjórn og leiðsögn kennara. Þeir skulu taka þátt í venjulegum bústörfum með það fyrir augum, að þeir nemi hagnýtar vinnuaðferðir, er komi bændum að sem mestum notum í starfi þeirra. Nemendur skulu færa dagbók um dagleg störf, þar sem tekið sé fram, hvað unnið er daglega og hvernig vinnan er framkvæmd í aðaldráttum.

188
7. nóv.

13. gr.

Á hverju námstímabili skulu nemendur fara undir leiðsögn kennara eina eða fleiri ferðir til fyrirmyndarbúa eftir ákvæðum skólastjóra. Styrk til slíkra ferða skal veita af fé skólans.

14. gr.

Þeir nemendur, sem ljúka verklegu námi, fá hjá skólabúinu fæði og þjónustu verknámstímann. Auk þess greiðir ríkissjóður þeim styrk, 100 kr., með verðlagsuppbót.

Ríkissjóður greiðir skólabúunum 100 kr. með verðlagsuppbót fyrir hvern nemanda, sem lýkur verklegu námi.

VI. Próf og vitnisburðir.

15. gr.

Nemendum er skylt að ganga undir próf í öllum þeim námsgreinum, sem kenndar eru og taldar eru í 10. grein, nema söng, svo og í verklegum störfum, sbr. 18. grein.

16. gr.

Nú getur nemandi ekki gengið undir próf sökum veikinda eða annarra gildra forfalla, og getur þá skólastjóri leyft honum að ljúka prófi á öðrum tíma. Geti nemandi ekki stundað leikfimi sakir vanheilsu og þess vegna ekki gengið undir próf í henni, getur skólastjóri veitt undanþágu frá því, þó því aðeins, að viðkomandi nemandi leggi fram vottorð um vanheilsu sína, frá lækni skólans.

17. gr.

Kennarar prófa hver í sinni námsgrein og ákveða í samráði við skólastjóra, hvort úrlausnarefnin skuli vera skrifleg eða munnleg eða hvort tveggja. Einkunnir skal gefa eftir frammistöðu nemanda, samanber 18. og 20. grein.

18. gr.

Einkunnir skal gefa sem hér segir: Gefa skal tvær einkunnir fyrir jarðræktarfræði og búfjárfræði, hvora fyrir sig. Gefa skal eina einkunn fyrir eftirtaldar námsgreinar: Íslenzku, reikning, flatar- og rúmmálsfræði, grasafræði, eðlisfræði, efnafræði, líffærafræði, búreikninga, dráttlist og landmælingar og leikfimi. Hálfa einkunn skal gefa fyrir eftirtaldar námsgreinar: Þjóðfélagsfræði- og landbúnaðarlöggjöf, búnaðarhagfræði, búnaðarsögu, búnaðarlandafræði, steina- og jarðfræði, mjólkurfræði, arfgengisfræði, verkfærafræði, byggingafræði, erlend mál og sund. Í verklegum störfum skal gefa þessar einkunnir: Eina fyrir dugnað, eina fyrir meðferð dráttarvéla, tvær fyrir jarðyrkjustörf, eina fyrir hirðingu búfjár, eina fyrir smíðar og eina fyrir dagbókarfærslu.

19. gr.

Við skrifleg próf skal ætla nemendum 2—4 stundir til úrlausnar verkefna, eftir ákvörðun kennara. Noti nemandi óleyfileg hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

20. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 1 til 10 og tíunduhlutum. Þó skal gefa einkunnina 0 fyrir afleita frammistöðu, og fellir hún, samkv. 21. gr.

21. gr.

Fullnaðareinkunn er meðaltal allra samtaldra einkunna. Til þess að nemandi standist próf, má fullnaðareinkunn hans eigi vera lægri en 5.00 í hvoru fyrir sig,

188 7. nóv. bóklegum greinum og verklegum störfum. Þessa einkunn þarf til þess að standast próf úr yngri deild upp í efri deild, svo og í námsgreinum eldri deildar til þess að ná búfræðiprófi. Þó stenzt enginn próf, sem hefur fengið 0 í einni grein eða 1 í fleiri greinum en einni. Kennarar skulu í sameiningu gefa nemendum einkunn fyrir ástundun.

Fullnaðareinkunnirnar	9,00—10,00	teljast	ágætiseinkunn.
—	7,25— 8,99	—	1. aðaleinkunn.
—	6,00— 7,24	—	2. —
—	5,00— 6,00	—	3. —

22. gr.

Að afloknu prófi skal afhenda nemendum, sem standast prófin, prófskírteini með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein ásamt fullnaðareinkunn og einkunn fyrir ástundun. Einkunnir skal birta í skólaskýrslu. Ef nemandi hættir námi, án þess að taka próf, skal þess jafnan getið í skólaskýrslu, hver orsök er til þess.

B. Framhaldsnám í búfræði að Hvanneyri.

I. Tilgangur og námstími.

23. gr.

Við bændaskólann á Hvanneyri skal vera sérstök deild þar sem búfræðingar geti fengið framhaldsmenntun.

Tilgangur framhaldsnámsins er sá, að veita búfræðingum þá menntun í búfræði, að þeir geti orðið virkir leiðbeinendur og tekið að sér trúnaðarstöður í þágu bændastéttarinnar, svo sem störf héraðsráðunauta o. fl.

24. gr.

Námstíminn er tveir vetur og eitt sumar. Bóknámstíminn skal að jafnaði vera frá 15. október til 15. maí. Jólaleyfi skal vera frá 22. desember til 4. janúar, að báðum dögum meðtöldum. Kennsla fer ekki fram 1. desember. Fyrri hluta próf skal tekið eftir fyrri námsvetur og síðari hluta próf eftir síðari námsvetur.

II. Stjórn og fyrirkomulag.

25. gr.

Skólastjóri hefur á hendi umsjón og stjórn framhaldsnámsins og annast reikningsfærslu þess. Skulu reikningar sendir fjármálaráðuneytinu og landbúnaðarráðuneytinu með reikningum bændaskólans fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert. Skýrsla um framhaldsnámið skal prentuð með skólaskýrslu bændaskólans.

26. gr.

Nemendur fá ókeypis í skólanum: kennslu, húsnæði, rúmstæði með dýnum, ljós og hita.

27. gr.

Vanræki nemandi nám, mæti ekki í kennslustundum eða í verklegu námi, ber skólastjóra að áminna hann. Ef það ber ekki árangur skal honum vísað úr skólanum.

III. Inntaka og inntökuskilyrði.

28. gr.

Nemendur eru teknir í framhaldsdeildina annað hvert ár, að haustinu. Skrifleg beiðni um inntöku skal senda skólastjóra fyrir lok ágústmánaðar það árið, sem nemendur eru teknir í skólann.

29. gr. 188
7. nóv.

Skilyrði fyrir inntöku eru þessi:

a. Að umsækjandi sé fullra 19 ára; þó getur skólastjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstakar ástæður mæla með;
b. að hann sé búfræðingur og hafi ekki lægri meðaleinkunn frá búfræðiprófi en 8,00; þó getur skólastjóri veitt undanþágu frá þessu, ef sérstök rök mæla með;
c. að hann hafi óflekkað mannorð og sé ekki haldinn smitandi sjúkdómi;
d. að hann hafi ábyrgð fullveðja manns fyrir allri greiðslu, er stafar af dvöl hans í skólanum.

IV. Bókleg kennsla.

30. gr.

Kennslan fari fram í fyrirlestrum og yfirheyrslum eftir ákvæðum skólastjóra og kennara. Kennarar ákveði úrlausnarefni, sem lögð eru fyrir nemendur. Skólastjóri og kennarar skulu jafnan ræða um það, á hvern hátt náminu skuli hagað í hverri grein með tilliti til þess, að nemendur fái sem bezta undirstöðu til þess að verða leiðbeinandi menn á sviði landbúnaðarins. Skal jafnan reynt að fá þá kennslukrafta, sem beztir eru fáanlegir í hverri grein.

Þessar námsgreinir skulu kenndar: Íslenzka, stærðfræði, teiknun, efnafræði, eðlisfræði, grasafræði, steina- og jarðfræði, dýrafræði, gerlafræði, búnaðarsaga, hagfræði, búreikningar, landbúnaðarlöggjöf, lífeðlisfræði, líffærafræði, arfgengisfræði, byggingafræði, viðskiptalandafræði, véla- og verkfærafræði, mælingafræði, mjólkurfræði, búfjárfræði og jarðræktarfræði. Nemendum skal veittur kostur á kennslu í Norðurlandamálum og ensku. Enn fremur skulu nemendur taka þátt í leikfimi og iðka söng með öðrum nemendum bændaskólans á Hvanneyri.

V. Verkleg kennsla.

31. gr.

Verkleg kennsla fari fram sumarið á milli skólavetranna. Skal henni hagað eftir ákvæðum skólastjóra, eftir sömu grundvallaratriðum og bóklegu kennslunni, sbr. 8. gr. Eftirfarandi atriði skulu fyrst og fremst kennd í verklega náminu: mælingar, meðferð aflvéla, úttekt jarðabóta, búfjársýningar, náttúruskoðun (grasafræði, steinafræði o. fl.), tilraunastörf og, ef við verður komið, verknámsfræði til útlanda.

VI. Próf og vitnisburðir.

32. gr.

Nemendum er skylt að ganga undir próf í öllum þeim námsgreinum, sem kenndar eru og taldar í 8. gr., að undanskildu leikfimi og söng. Með samþykki landbúnaðarráðherra getur skólastjóri ákveðið, að próf fari einnig fram í fleiri eða færri greinum hins verklega náms.

33. gr.

Kennarar prófi hver í sinni námsgrein, og ákveða þeir í samráði við skólastjóra, hvort verkefnin skuli vera skrifleg eða munnleg eða hvort tveggja. Einkunnir skal gefa fyrir frammistöðu nemenda, samanber 34. og 36. gr.

34. gr.

Einkunnir skal gefa sem hér segir: Í jarðræktarfræði og búfjárfræði fjórar einkunnir í hvorri grein. Í eftirtöldum greinum skal gefa eina einkunn: Íslenzku, stærðfræði, kortteiknun, mælingafræði, efnafræði, eðlisfræði, grasafræði, búreikningum, lífeðlisfræði og véla- og verkfærafræði. Í eftirtöldum greinum skal gefa hálfa

188 einkunn: Steina- og jarðfræði, dýrafræði, gerlafræði, búnaðarsögu, búnaðarhag-
7. nóv. fræði, landbúnaðarlöggjöf, líffærafræði, arfgengisfræði, byggingafræði, viðskipta-landafræði og mjólkurfræði.

35. gr.

Við skrifleg próf skal ætla 2—4 stundir til úrlausnar verkefna eftir ákvörðun kennara. Noti nemandi óleyfileg hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

36. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 1 til 10 og tíunduhlutum. Þó skal gefa einkunnina 0 fyrir afleita frammistöðu og fellir hún, samkvæmt 37. gr.

37. gr.

Fullnaðareinkunn er meðaltal allra samtaldra einkunna. Til þess að nemandi standist próf frá fyrri og síðari hluta náms hvors fyrir sig, má fullnaðareinkunn hans ekki vera lægri en 5. Þó stenzt enginn próf, sem hefur fengið 0 í einni grein, 1 í fleiri greinum en einni eða undir 6 að meðaltali í samlögðum einkunnum í jarðræktarfræði og búfjárfræði. Kennarar gefa nemendum einkunn fyrir ástundun.

Fullnaðareinkunnirnar	9,00—10,00	teljast	ágætiseinkunn.
—	7,25— 8,99	—	1. aðaleinkunn.
—	6,00— 7,24	—	2. —
—	5,00— 6,00	—	3. —

38. gr.

Að afloknu prófi skal afhenda nemendum þeim, sem standast prófin, prófskírteini með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein ásamt fullnaðareinkunn og einkunn fyrir ástundun. Einkunnir skal birta í skólaskýrslu. Ef nemandi hættir námi eða lýkur ekki prófi, skal þess jafnan getið í skólaskýrslu, hver er orsök þess.

39. gr.

Prófskírteini það, sem um getur í 38. gr., gefur mönnum rétt til þess að nota titilinn búfræðikandidat.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 24 22. marz 1948, um bændaskóla. Með henni er úr gildi numin reglugerð nr. 75 22. maí 1939, reglugerð nr. 60 4. apríl 1941 og reglugerð nr. 114 18. ágúst 1949.

Reglugerðin öðlast gildi 1. janúar 1950 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 7. nóvember 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

189
8. nóv.

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Dalvíkur.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Dalvíkur er fyrirtæki, sem hreppsnefnd Dalvíkurhrepps starfrækir í þeim tilgangi að veita raforku um hreppinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Dalvíkurhrepps, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Dalvíkur og hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Dalvíkur aflar raforku til almenningsþarfa í Dalvíkurhreppi með því að vinna hana sjálf í orkuverum eða kaupa hana frá öðrum, og veitir þeirri orku, sem þannig er keypt eða unnin, um orkuveitusvæði rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Dalvíkurhrepps og sá hluti nágrennis hreppsins, sem hreppsstjórn ákveður og ráðherra samþykkir.

Rafveita Dalvíkur hefur einkarétt til sölu á raforku beint til raforkunotenda á orkuveitusvæði sínu.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála hreppsins er í höndum hreppsnefndar, en framkvæmdastjórnin skal falin rafveitunefnd ásamt rafveitustjóra, sem hreppsnefnd skipar að fengnum tillögum rafveitunefndar, og skal hann um rafmagnssérmenntun fullnægja skilyrðum til háspennulöggildingar a. m. k. Hreppsnefnd setur honum erindisbréf. Rafveitustjóri er framkvæmdastjóri rafveitunnar.

Í rafveitunefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af hreppsnefnd. Rafveitustjóri á sæti á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

4. gr.

Verksvið rafveitunefndar.

Rafveitunefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt, er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Hún skal gefa hreppsnefnd þær skýrslur, sem óskað er eftir, um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir hreppsnefnd til úrskurðar samtímis ársreikningum hreppsins.

Rafveitunefnd semur nánari reglur, sem hreppsnefnd skal staðfesta, um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til hreppsnefndar um gjaldskrá fyrir rafveituna, undirbýr samninga um orkukaup og orkusölu og annast framkvæmdir allra raforkumála hreppsins.

Rafveitunefnd skipar alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitustjóra, og setur þeim erindisbréf.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði og öllum verklegum fram-

189 kvæmdum, er snerta hana. Hann hefur eftirlit með rafmagnslagningu á orkuveitu-
8. nóv. svæðinu, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum, sem veitan kaupir eða selur.

Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á, auk hinna föstu starfsmanna.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Dalvíkur hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standast straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum á áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum, sem umfram kunna að verða, ráðstafar hreppsnefnd.

Rafveitustjóri varðveitir sjóð rafveitunnar samkvæmt nánari reglum, sem hreppsnefnd setur að tillögum rafveitunefndar.

7. gr.

Löggilding rafvirkja. Raflagningarreglur.

Hreppsnefnd getur ákveðið, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu véla og tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugarkerfi rafveitunnar. Hreppsnefnd setur löggildingarskilyrði, löggildir menn og setur reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið þeirra, allt að fengnum tillögum rafveitustjóra.

Eigi má löggilda sérstaklega aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu rafmagnseftirlits ríkisins og ekki setja kröfuminni reglur um raflagningar en rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

B. Söluskilmálar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Dalvíkur selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar sem taugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta málspennu og 50 riðum á sekúndu. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta í té orku með annarri spennu og annarri straumtegund.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætluð umsóknareyðublöð, er fást á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni, að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt eftir kostnaði heimtaugar. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu, og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða mismun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug. 189 8. nóv.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja eða rafveituna, ef hún tekur slík verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerð á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir fyrir hönd húseiganda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagningar í Dalvíkurhrepp, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafveitunnar.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafvirkja, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki taugakerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við taugakerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar.

Framsala til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimil án leyfis rafveitustjóra.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum rafveitunnar um raflagnir.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna.

189 Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi
8. nóv. án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er af rafveitunni, rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, á húsveitu eða tækjum að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafveitu Dalvíkur.

14. gr.

Mælitæki.

1. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og um tengingu.

   Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, svo og raforkunotkun veitunnar, þar til er hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara, sem um getur í 19. gr.

   Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.
2. Ef notandi óskar að mælitækið sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

   Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé +/÷ 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

   Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 5%, en rafveitan annars.

   Hafi kwst.mælir sýnt +/÷ 5% skekkju eða meiri, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.
3. Notendur, sem hafa hemil eða rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafveitunni er skylt að leiðrétta skekkju hemilsins eða rofans, svo fljótt sem við verður komið.

Ef hemill notanda brennur sundur með stuttu millibili og ástæða er til að ætla, að of mikið sé lagt á hann að staðaldri, hefur rafveitan rétt til að neita um hemil og gera notanda að skilyrði að kaupa orkuna eftir öðrum gjaldskrárlið. 189 8. nóv.

4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.
5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.
6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til er leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

15. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga undir eins og krafið er um greiðslu. Nánari reglur um innheimtu og um gjalddaga má þó setja í gjaldskrá.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt þegar greiðslu er krafizt, getur rafveitan sent gjaldanda tilkynningu eða afhent hana í húsnæði því, er veita hans er í, um, að hann verði að greiða gjaldið til skrifstofu rafveitunnar innan viku. Dragist greiðsla lengur, er heimilt að taka straum af veitunni, en þó ekki fyrr en þremur dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldanda er afhent honum eða afhent í húsnæði því, sem veita hans er í.

Rafveitunni er heimilt að loka veitunni og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki:

a. Þegar notandi, þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefur ekki greitt reikning frá rafveitunni, sem fallinn er í gjalddaga;
b. þegar ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina;
c. þegar notandi hefur gerzt brotlegur við reglugerð þessa.

Lokun fyrir veitu af þessum ástæðum losar notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

189 Sé lokað fyrir veitu vegna skulda má að jafnaði ekki opna aftur, nema:
8. nóv. 1. Skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkv. gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkv. gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu, nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr.

18. gr.

Rekstartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgum dögum á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júlí, svo og endranær, þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst og á hvern hátt.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta argjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan dag, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

19. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafveitunnar. Skal uppsögn tilkynnt rafveitustjóra skriflega.

Rafveitan áskilur sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu. 189 8. nóv.

Tilkynning um breytingu á notkun frá einum gjaldskrárlið til annars er sama og uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja, og fer um það sem að ofan greinir.

Tilkynning um flutning notanda úr einni íbúð í aðra af einum stað á annan á orkuveitusvæðinu má afhenda á innheimtuskrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutninginn gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hættir notkun veitunnar og hefur sagt henni upp með þeim fyrirvara, sem hann hefur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Breyting á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem hreppsnefnd samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð hreppsnefndar.

C. Almenn ákvæði.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 10000 krónum — tíu þúsund krónum —, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar, skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglugerðum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið sem almenn lögreglumál.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. nóvember 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

190
18. nóv.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Akureyrarkaupstaðar.

1. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna snertir, felur bæjarstjórn bæjarráði.

2. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, sem virt eru til fasteignaskatts og vatni er veitt í, eða standa svo nærri vatnsæðum, að þær séu nothæfar til eldvarna, skal greiða vatnsskatt, enda eiga húseigendur rétt á að fá vatnsæð lagða að húsvegg, ef íbúð er í húsinu. Skatturinn skal lagður á eftir hinni lögskipuðu fasteignamatsvirðingu húsanna, að undanskildu virðingarverði lóðanna. Skattinn skal einnig greiða af virðingarverði fastra véla, sem í húsinu eru, ef þær eru vátryggðar ásamt því.

3. gr.

Vatnsskattur skal greiddur af öllum húsum með 3‰ af fasteignamatsverði húsanna.

4. gr.

Fyrir öll vatnsafnot, sem fram yfir eru venjulegar heimilisþarfir, skal greiða, nema öðruvísi sé um samið við bæjarstjórn:

a. Fyrir vatn á síldar- og kjötpækil 7 aurar fyrir hverja tunnu síldar eða kjöts.
b. Fyrir vatn til fiskþvotta 22 aurar fyrir hvert skippund.
c. Fyrir vatn til annarrar notkunar eftir mati, þannig að 30 aurar greiðast fyrir hvert tonn upp að 1000 tonnum, en minna fyrir það, sem umfram er, eftir nánari ákvörðun bæjarráðs og eftir því hve mikið er notað. Notandi skal hafa löggiltan vatnsmæli og greiðir fyrir hann kr. 10.00 í ársleigu.

Enginn má setja hreyfivélar í samband við vatnsæðar án leyfis bæjarráðs.

5. gr.

Fyrir vatn til skips skal greiða við afhendingu fyrir hverja smálest kr. 2.50, ef tekið er yfir 20 smálestir, ella kr. 3.00, þó sé aldrei greitt minna í hvert skipti en kr. 10.00 fyrir fiskiskip og kr. 20.00 fyrir öll önnur skip. Bæjarráð getur þó fyrir eitt ár í senn eða skemmri tíma gert samning við eigendur eða umráðamenn skipa um árgjald eða mánaðargjald af skipum.

6. gr.

Nú hrökkva ekki tekjur vatnsveitunnar fyrir gjöldum og getur þá bæjarstjórn ákveðið fyrir eitt ár í senn að hækka vatnsskatt þenna um allt að 50%.

7. gr.

Gjalddagi á vatnsskatti skal vera 1. júlí ár hvert.

Vatnsskatt má taka lögtaki, og má byrja á að gera lögtak í hinu skattskylda húsi, án tillits til eigendaskipta. Skatturinn nýtur lögveðréttar í húseigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgöngurétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

8. gr.

Bæjarstjórnin löggildir menn, er hún telur hæfa, og svo marga, er henni þurfa þykir, til þess að leggja vatnsæðar þær, er vatnsveitan eða einstakir menn eiga að kosta, og setja þær í samband við vatnsæðar bæjarins, og séu þeir skyldir að hlíta

vinnukauptaxta þeim, sem bæjarstjórnin kann að setja, og að öðru leyti fara eftir reglum þeim, er bæjarstjórnin setur. Engir aðrir en þeir, sem þannig hafa fengið löggildingu, mega leggja æðar frá bæjarvatnsveitunni í hús eða um þau, eða gera breytingar á vatnsæðunum. 190 18. nóv.

9. gr.

Skylt er hverjum húseiganda og lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða þær bila. Hann skal sérstaklega gæta þess að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

10. gr.

Umsjónarmanni og löggiltum innlagningarmönnum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði að einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað húseiganda.

11. gr.

Bæjarstjórninni er heimilt að loka vatnsæðunum fyrir þeim, er vanrækja að gera við leka á pípum eða tækjum, sem eru í sambandi við þær, eða eyða vatni að óþörfu, og enn fremur fyrir þeim, sem ekki greiða á réttum gjalddaga vatnsskatt, efni, vinnu eða annað, sem vatnsveitan leggur til.

Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig fyrir þann tíma, sem vatnsæðunum er lokað.

12. gr.

Engum er heimilt að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar án leyfis umsjónarmanns hennar.

13. gr.

Meðan vísitala verðlagsnefndar er hærri en 100 greiðast öll framannefnd gjöld með vísitöluálagi samkvæmt gildandi vísitölu á hverjum tíma.

14. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi felld reglugerð fyrir vatnsveitu Akureyrarkaupstaðar, nr. 25 12. apríl 1933. Enn fremur er úr gildi felld auglýsing nr. 99 8. júní 1946, um breytingar á sömu reglugerð.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Akureyrarkaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. nóvember 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

191
22. nóv.

HAFNARREGLUGERÐ
fyrir Patrekshöfn í Patreksfirði.

I. KAFLI
Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Patrekshöfn takmarkast annars vegar af strandlengjunni á milli Yxnhamars og Þúfneyrarodda og hins vegar af miðjum firðinum undan sömu stöðum.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Patrekshrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins. Hver nýkjörin hreppsnefnd kýs á fyrsta fundi sínum, til 4 ára í senn, þrjá menn í hafnarnefnd, og ákveður jafnframt formann hennar.

Hafnarnefnd hefur eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast ásamt þeim.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að hafa samið og lagt fyrir hlutaðeigandi hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarsjóðs á komandi ári. Hreppsnefnd skal hafa fullsamið áætlunina og sent hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á tekju- og gjaldaliðum.

III. KAFLI
Hafnarsjóður.

3. gr.

Hafnarsjóði skal eftir ákvörðun hreppsnefndar eingöngu varið í þarfir hafnarinnar. Óheimilt er að nota fé hafnarsjóðs til annarra fyrirtækja hreppsins eða binda það í lánum til þeirra.

IV. KAFLI
Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

4. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnar-

innar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. 191 22. nóv.

5. gr.

Í hverju skipi — að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus í lægi hafnarinnar — skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

6. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggju nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis, eða bryggju, ef krafizt er.

7. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjunum stafi hætta af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

8. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar, sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

9. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð samgöngumálaráðuneytisins. Sá sem fengið hefur leyfi til að gera slík mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því. Hreppsnefndin getur látið nema burtu á kostnað eiganda mannvirki, sem byggt er í óleyfi eða án þess að settum skilyrðum sé fylgt.

10. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

11. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd tekur gildan.

12. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

191 22. nóv.

VI. KAFLI
Um almanna reglu.

13. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boðum hennar og banni og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir hreppstjóra eða sýslumanni, en skipun hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar ber að hlýða tafarlaust. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

14. gr.

Öll skot við höfnina og á henni eru stranglega bönnuð, og sérstaklega skal gæta þess, að skot og fugladráp frá skipum og bátum á höfninni eða úr landi eigi sér ekki stað.

15. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljóss í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu. Álíti hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er heimilt að stöðva verkið unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

VII. KAFLI
Hafnargjöld.

16. gr.

Öll skip 12 smálestir brúttó eða stærri, skulu greiða hafnargjald, er þau koma í Patrekshöfn og hafa eitthvert samband við land.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, varðskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekkert samband við land.

Hafnargjöld greiðast af nettóstærð skipa. Hálf smálest telst sem heil, en minna broti er sleppt.

17. gr.

a. Öll aðkomuskip, 12 lestir brúttó eða stærri, skulu greiða í lestagjald 80 aura af hverri nettósmálest. Lægsta gjald skal þó vera 20 krónur. Íslenzk strandferða- og millilandaskip, er á venjulegum tíma sigla eftir föstum, auglýstum áætlunum, greiði þó aldrei meira en kr. 3.00 af nettósmálest á ári.
b. Aðkomubátar minni en 12 lestir brúttó skulu greiða í lestagjald 10 krónur í hvert sinn.
c. Þilskip, sem eru eign manna búsettra á Patreksfirði, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, fjórar krónur af hverri nettó smálest með gjalddaga 1. október. Minnsta gjald skal þó vera 60 krónur.
d. Opnir vélbátar greiði 20 krónur á ári með gjalddaga 1. október. Allir aðrir bátar greiði 10 krónur á ári með sama gjalddaga.

18. gr.

Þilskip, sem lagt er við föst legugögn í Patrekshöfn, skulu greiða fyrir það aukagjald, kr. 260.00 á ári, með gjalddaga 1. október. Opnir bátar, með eða án vélar, greiði fyrir það 60 krónur á ári með sama gjalddaga.

19. gr. 191

Heimilt er hafnarnefnd að semja við báta og skip undir 60 lestum, sem oft eiga erindi í höfnina, að greiða hafnargjald einu sinni á ári. 22. nóv.

20. gr.

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju, aðra en bátabryggju, skal greiða bryggjugjald af nettó burðarmagni skipsins, talið í heilum tonnum, en brotum skal sleppa.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 30 aura af hverri nettó smálest, þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn. Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

Bátar, sem stærri eru en 15 nettó smálestir, skulu greiða 15 krónur fyrir hvern sólarhring, eða hluta úr sólarhring, sem þeir liggja við bátabryggjur í höfninni, en minni bátar 6 krónur.

Öll heimaskip og bátar, skrásett á Patreksfirði, skulu greiða bryggjugjald einu sinni á ári, tíu krónur af hverri nettó smálest með gjalddaga 1. október. Lágmarksgjald 30 krónur.

Heimilt er hafnarnefnd að semja við aðkomuskip, sem gerð eru út frá Patreksfirði, um fast árgjald.

21. gr.

Fjörugjald.

Fyrir að leggja skipi í fjöru innan hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 20 aura af hverri nettó smálest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 10 krónur. Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem heima eiga á Patreksfirði.

22. gr.

Vatnsgjald greiðist samkvæmt ákvæðum hafnarnefndar.

23. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land, eða úr landi á skipsfjöl, eða úr einu skipi í annað, með þeim undantekningum er síðar greinir.

24. gr.

Ef vörur, sem á farmskrá skips eru ákveðnar til annarra hafna en Patreksfjarðar, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald þegar vörurnar eru fluttar í land. Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

25. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Innlend mjólk og rjómi.
b. Umbúðir, sem endursendar eru.
c. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi í íslenzk skip til eigin afnota.
d. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.
e. Vörur og tæki til hafnarinnar.

26. gr.

Vörugjaldsskrá.

1. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg:

Blý, brýni, sement, eldfastur leir, fiskimjöl, gaddavír og stálvír, gærur salt-

191 22. nóv.

aðar í pökkum, hverfisteinar, ís, ísvarinn fiskur, slægður eða saltaður í fiskflutningaskip, járn og stál, járnkeðjur og járnpípur, kaðlar, kítti, kol, krít, lýsi, litarvörur þungar, ofnar og steyptar járnvörur, óverkaður saltfiskur, prentsverta, salt, síld, sódi, togleður, þakjárn og þakpappi.

2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
   Áburðarolía, baðlyf, benzín, feiti, fernisolía, fiskilínur, garnir, hrogn, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur alls konar, kjöt, leður, leirvörur, línoleum, mör, pappír og pokar, bækur, pokastrigi, rjúpur og aðrir fuglar, rúðugler, saltfiskur, þurrkaður, saumur, sápa, segldúkur, seglgarn, steinolía, tólg, tjara, tvistur, vaxdúkur
3. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
   Ávextir nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, brauðvörur, harðfiskur, hraðfrystur fiskur, kaffi, kakaó, lyf og lyfjavörur, mjólk, niðursuðuvörur, nýlenduvörur alls konar, palmin, smjör, smjörlíki, súkkulaði, sundmagi, sykur, te, ull.
4. flokkur. Gjald kr. 1.20 fyrir hver 100 kg:
   Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur og þess háttar léttar vörur, rjól, rulla, reyktóbak, skinnvörur, skófatnaður, vefnaðarvörur, vindlar, vindlingar og aðrar vörur, er reiknast eftir þyngd.
5. flokkur. Gjald kr. 3.20 fyrir hvern m^3:
   Timbur, tunnur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
6. flokkur. Gjald kr. 6.50 fyrir hvern m^3:
   Bifreiðar, húsgögn, hljóðfæri, saumavélar, skilvindur, stundaklukkur og aðrar vörur, er reiknast eftir rúmmáli.
7. flokkur. Gjald kr. 4.00 fyrir hvern grip:
   Hross, nautgripir og svín.
8. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hverja sauðkind.
9. flokkur. Gjald fyrir óvenjulegar vörur, er vafasamt þykir, hvernig flokka skuli, ákveður hafnarstjóri eða hafnarnefnd.

27. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um langan tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

28. gr.

Gjaldkeri hafnarnefndar sér um innheimtu hafnargjalda. Skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

29. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum unz hafnargjöld eru greidd, og í vörum fyrir vörugjöldum. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

30. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

191
22. nóv.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

31. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fram fara af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

32. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

33. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Patrekshafnar.

34. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og síðari breytingum á þeim, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Patreksfjarðarkauptún, nr. 16 18. febr. 1944, og reglugerð nr. 98 20. júní 1944, um breyting á fyrrnefndri reglugerð.

Samgöngumálaráðuneytið, 22. nóvember 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

192
24. nóv.

REGLUGERÐ

um Rafveitusjóð Eyjafjarðarsýslu.

1. gr.

Til þess að standa straum af héraðsframlagi til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í Eyjafjarðarsýslu og að stuðla að því á annan hátt, að fullnægt verði þörfum íbúa sýslunnar á raforku, stofnar sýslan sjóð, er nefnist Rafveitusjóður Eyjafjarðarsýslu.

2. gr.

Í rafveitusjóð skulu renna:

a. heimtaugargjöld samkv. 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar;
b. hluti Eyjafjarðarsýslu af tekjuafgangi héraðsrafmagnsveitna ríkisins, samkv. 30. gr. raforkulaganna;

192 c. vextir af fé sjóðsins.
24. nóv. Sjóðnum má enn fremur afla tekna
d. með niðurjöfnun á hreppsfélög sýslunnar, allt að 5 af hverju þúsundi af virðingarverði skattskyldra fasteigna samkv. fasteignamati;
e. á hvern þann hátt annan, sem sýslunefnd ákveður og lög heimila.

3. gr.

Sýslunefnd getur tekið lán handa rafveitusjóði, ef gjöld sjóðsins verða í bili meiri en tekjur hans hrökkva fyrir, en vextir og afborganir af þeim lánum teljast síðan til gjalda sjóðsins.

4. gr.

Hver sá, er óskar eftir að kaupa rafmagn úr fyrirhugaðri héraðsrafmagnsveitu ríkisins í sýslunni, skal hafa greitt heimtaugargjald í rafveitusjóð áður en lagning veitunnar er hafin, eða gert skriflegan samning um greiðslu þess, og má þá krefjast þess að trygging verði sett fyrir greiðslunni. Upphæð heimtaugargjalds ákveðst samkvæmt fyrirmælum 5. gr.

5. gr.

Heimtaugargjald hvers rafmagnskaupanda skal vera 40 af hverju hundraði af samanlögðu fasteignamatsverði lands og húsa að viðbættum 2000 krónum, enda sé samanlögð lengd háspennu- og lágspennulína hinnar fyrirhuguðu veitu ekki yfir 1 km á hvern rafmagnskaupanda að meðaltali.

Fari línulengd fram úr því, skulu heimtaugargjöld rafmagnskaupenda hinnar fyrirhuguðu veitu hækka samtals sem nemur áætluðu kostnaðarverði af þeim línum, sem fram yfir eru, og skal kostnaðarverðinu deilt jafnt á alla kaupendurna, nema samkomulag verði með þeim um aðra skiptingu sín í milli.

6. gr.

Oddviti sýslunefndar hefur allt bókhald, fjárreiður og innheimtu fyrir rafveitusjóð. Hann semur árlega reikning rafveitusjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld rafveitusjóðs yfirstandandi árs. Skal oddviti sýslunefndar leita tillagna raforkumálastjóra um lagningu nýrra héraðsrafmagnsveitna og aukningar eldri veitna í sýslunni á hverju ári nægilega snemma, til þess að leggja þær fyrir fundinn. Framlag til héraðsrafmagnsveitu getur sýslunefndin bundið við ákveðin mannvirki. Afrit af rafveitusjóðsreikningnum, og áætlun um tekjur og gjöld, skal oddviti sýslunefndar senda raforkumálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

7. gr.

Úr rafveitusjóði má ekki greiða styrk til annarrar héraðsrafmagnsveitu í sýslunni en héraðsrafmagnsveitu ríkisins, nema veitan hafi reglugerð, staðfesta af ráðherra, er heimili henni að njóta styrks úr rafveitusjóði sýslunnar, og rafmagnsnotendur hennar greiði sjóðnum heimtaugargjöld samkvæmt 4. og 5. grein þessarar reglugerðar.

8. gr.

Ef einstakir bændur í sýslunni eða fleiri saman reisa vatnsaflsrafstöðvar til heimilisnota utan þess svæðis, sem héraðsrafmagnsveitum er ætlað að ná til í náinni framtíð, má veita þeim til þess lán úr rafveitusjóði allt að ⅔ kostnaðar með 2% vöxtum til 15 ára, enda séu stöðvarnar vel gerðar að dómi raforkumálastjóra. Umsóknir um lán úr sjóðnum sendist oddvita sýslunefndar, en sýslunefnd ákveður lánveitingar.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. 192 24. nóv.

Atvinnumálaráðuneytið, 24. nóvember 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ 193 25. nóv.

fyrir vatnsveitu í Njarðvík.

1. gr.

Hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveita hreppsins nær yfir og hún getur fullnægt, og einnig til hafnarinnar í Njarðvík.

Óheimilt er skipum í Njarðvíkurhöfn að taka vatn annars staðar í Njarðvík en úr æðum vatnsveitu Njarðvíkurhrepps, og eingöngu á þeim stöðum, sem vatnssölumaður eða vatnsveitunefnd ákveða.

2. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varða, annast vatnsveitunefnd í samráði við oddvita og hreppsnefnd.

Vatnsveitunefnd annast um viðhald vatnsveitunnar, endurbætur og umsjón alla. Hreppsnefndinni skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hefur eftirlit með vatnsveitukerfinu og annast önnur þau störf í þágu vatnsveitunnar, er henta þykir.

Vatnsveitunefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er vatnsveitunefnd setur þar um.

3. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunefndar, og má enginn leggja vatnsæðar frá vatnsveitunni annar en sá eða þeir, sem vatnsveitunefnd felur það starf.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveitu Njarðvíkur, skal senda vatnsveitunefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um til hvers vatnið skuli notað.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða úr götulögnum kauptúnsins að húsvegg og annast viðhald þeirra á sinn kostnað.

4. gr.

Skylt er hverjum húseiganda og lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum frá götulögnum vel við, og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna. Enginn má hafa hitaleiðslur eða aðrar leiðslur í sambandi við vatnsveituna, nema með samþykki vatnsveitunefndar eða umsjónarmanns og með þeim útbúnaði, sem að þeirra dómi má teljast tryggur.

193 5. gr.

25. nóv. Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni eða löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað húseiganda.

Heimilt er vatnsveitunefnd eða umsjónarmanni að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki tengigjald eða vatnsskatt á réttum gjalddaga, efni, vinnu eða annað, sem vatnsveitan kann að leggja til um stundarsakir.

Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað.

6. gr.

Engum er heimilt án leyfis vatnsveitunefndar eða umsjónarmanns að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar.

7. gr.

Vatnsveitunefnd getur lokað fyrir vatn í öllu kauptúninu eða nokkrum hluta þess til hreinsunar á vatnsgeymum eða til viðgerðar á þeim eða vatnsæðum. Slík lokun skal þá tilkynnt fyrir fram, ef nokkur tök eru á. Er nægilegt að auglýsingar séu settar á auglýsingastaði víðs vegar í kauptúninu.

8. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Njarðvíkurkauptúns, sem virt eru til fasteignarskatts, og vatni er veitt í, eða úr næst til vatnsæða í götu, vegi eða opnu svæði, er lóð þeirra telst til, skal greiða vatnsskatt og tengigjald. Skatturinn og tengigjaldið skal lagt á eftir hinni lögskipuðu fasteignamatsvirðingu húsanna. Skatt skal einnig greiða af virðingarverði fastra véla, sem í húsinu eru, ef þær eru vátryggðar ásamt því og nota vatn úr vatnsæðum hreppsins.

9. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Njarðvíkurkauptúns, sem svo er ástatt um, sem um getur í 8. gr. reglugerðar þessarar, skal greiða vatnsskatt að upphæð 20‰ — tuttugu af þúsundi —. Þó skal lágmark skattsins vera kr. 100.00 fyrir hvert hús.

Tengigjald greiðir húseigandi um leið og hann sækir um eða fær leyfi til að tengja við vatnsleiðslu hreppsins og nemur tengigjaldið 6% af fasteignamati hússins.

Fyrir vatnshana utanhúss og í peningshúsum og öðrum hliðstæðum útihúsum skal greiða 20 krónur árlega og fyrir vatnssalerni 10 krónur árlega.

10. gr.

Af húsum þeim, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, sem útheimtir mikið vatn, svo sem verksmiðjur, baðhús, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki o. fl., skal greiða í vatnsskatt 36‰ af fasteignamatsverði.

11. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir vatn til skipa skal greiða 10 krónur fyrir smálestina við afhendingu. Þó skal aldrei greitt minna en 16 krónur fyrir fiskiskip og 30 krónur fyrir önnur skip. Skip, sem fengið hafa vatn, mega ekki, að viðlögðum sektum, fara úr höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema greiðslufrestur hafi verið veittur.
2. Fyrir vatn í síldarpækil skal greiða 30 aura fyrir hverja tunnu síldar.
3. Fyrir vatn til fiskþvottar á nýjum fiski, frystihúsa og verksmiðjureksturs, greiðist 50 aurar fyrir hvert skippund fiskjar miðað við þurrfisk.

4. Fyrir vatn til saltfiskþvottar 40 aurar á skippund.
5. Fyrir hvern vatnsmæli greiðist 40 krónur árlega.
6. Fyrir vatn til bílþvottar greiðist kr. 10.00 fyrir smálestina.

12. gr.

Hreppsnefndin getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt þennan um allt að 50%.

13. gr.

Hver sá, sem sannur verður að sök, um að taka vatn án heimildar eða á annan hátt en ráð er gert fyrir, í þeim tilgangi að losna við að greiða lögmæt gjöld fyrir, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við samkv. hegningarlögum. Auk þess greiði hann fyrir vatnið eftir mati umsjónarmanns eða vatnsveitunefndar.

14. gr.

Hver, sem skemmir eða saurgar vatnsæðar vatnsveitunnar, vatnsgeyma, brunahana eða önnur mannvirki, sem heyra vatnsveitunni til, skal greiða fullar bætur samkv. mati tveggja óvilhallra manna, og sæta sektum fyrir.

15. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land sitt, landsafnot og mannvirki í þágu vatnsveitu kauptúnsins, og þola þær kvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef eigi næst samkomulag.

16. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksár og annast hreppsnefndin reikningshald veitunnar og hefur á hendi innheimtu vatnsskatts. Gjalddagi vatnsskatts er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi eða útflytjandi ber ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslu vatnsskatts af síld og fiski.

Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

17. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar allt að 500 króna sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

18. gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi reglugerð nr. 55 21. júní 1928, um notkun vatns og vatnsskatt í kauptúninu í Njarðvík, og reglugerð nr. 96 29. júlí 1938 um breytingar á þeirri reglugerð.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 25. nóvember 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

194
26. nóv.

REGLUGERÐ
um búnaðarmálasjóð.

Samkvæmt lögum nr. 38 frá 15. febr. 1945, um stofnun búnaðarmálasjóðs, og lögum um breyting á þeim lögum, nr. 34 frá 1. apríl 1948, er hér með sett eftirfarandi reglugerð:

1. gr.

Greiða skal árlega gjald af þeim söluvörum landbúnaðarins sem hér segir:

a. Mjólk og mjólkurvörum, sem seldar eru frá mjólkurbúum, sérstökum mjólkurútsölum (sem ekki eru útibú eða útsala frá mjólkurbúum), rjómabúum og smjörsamlögum, svo og annarri mjólk, sem verðjöfnunarskyld er samkvæmt lögum nr. 94 frá 5. júní 1947, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarafurðum o. fl.
b. Kindakjöti, sem selt er frá sláturhúsum og öðrum viðurkenndum slátrunarstöðum, hvort sem það er selt á innlendum eða erlendum markaði.
c. Hrossa- og nautakjöti, sem selt er frá sláturhúsum og öðrum viðurkenndum slátrunarstöðum samkv. lögum nr. 5 22. febrúar 1949.
d. Grænmeti og gróðurhúsaframleiðslu hvers konar, sem seld er í verzlunum eða sölumiðstöðvum.
e. Garðávöxtum, er framleiðandi hefur selt eða lagt inn í verzlun eða til sölumiðstöðvar
f. Eggjum, sem seld hafa verið verzlun eða sölumiðstöðvum.
g. Líffé, sem selt er vegna fjárskipta, svo og sölu lifandi hrossa og nautgripa, er verzlanir eða sölumiðstöðvar verzla með.
h. Gærum og ull, sem tekið er á móti í verzlanir eða verksmiðjur.
i. Grávöru hvers konar, sem framleiðendur selja verzlunum eða verksmiðjum.

2. gr.

Gjald það, sem um ræðir í 1. gr., skal vera ½% af því verði, sem framleiðendum er greitt fyrir vöruna á hverjum tíma, og rennur það í búnaðarmálasjóð.

3. gr.

Gjald í búnaðarmálasjóð greiðist af mjólkurbúum, sláturhúsum, verzlunum og öðrum sölumiðstöðvum, sem fyrst veita vörunum móttöku, enda dragist það frá andvirði vörunnar, þegar það er endanlega greitt framleiðendum, og má aldrei hækka söluverð varanna fyrir gjaldi þessu.

Skylt er nefndum aðilum að afhenda þeim, sem innheimta gjaldsins er falin, skýrslur um móttekið vörumagn og verð fyrir þær til framleiðenda samkvæmt því, sem nánar greinir í reglugerð þessari.

4. gr.

Lögreglustjórar (í Reykjavík tollstjóri) skulu innheimta gjöld til búnaðarmálasjóðs af grávöru, en framleiðsluráð landbúnaðarins skal annast innheimtu gjaldsins af öllum öðrum gjaldskyldum vörum, sbr. 1. gr. Búnaðarfélag Íslands og Stéttarsamband bænda eða trúnaðarmenn þessara félaga, skulu tilkynna lögreglustjórum og framleiðsluráði landbúnaðarins, hverjir verzli með framangreindar vörur á hverjum tíma.

Innheimtunni skal hagað þannig, að verzlanir, verksmiðjur og sölumiðstöðvar, er kaupa eða taka til sölu af framleiðendum gjaldskyldar vörur, skulu senda inn-

heimtumönnum ár hvert nákvæma skrá yfir magn vörunnar og verð hennar til framleiðenda, hvort tveggja fyrir næsta almanaksár á undan. Skránni skal fylgja hið lögboðna gjald til búnaðarmálasjóðs, ½% af verði því sem framleiðendum er endanlega greitt fyrir vöruna og skal hvort tveggja hafa borizt þeim, sem innheimtuna annast fyrir þann tíma, er hér segir: 194 26. nóv.

a. Fyrir mjólk og mjólkurvörur, grænmeti og gróðurhúsaframleiðslu, grávöru, garðávexti, egg og líffé, eigi síðar en 1. apríl ár hvert.
b. Fyrir kindakjöt, hrossa- og nautgripakjöt, gærur og ull eigi síðar en 1. nóvember ár hvert.

Að öðru leyti fer um gjaldheimtuna og skýrsluskil eftir þeim reglum, er lögreglustjórar og framleiðsluráð setja og er gjaldskyldum aðilum skylt að hlíta þeim.

5. gr.

Skili greiðsluskyldur aðili, sbr. 3. gr., eigi framtali til hlutaðeigandi innheimtumanns á réttum tíma, skal innheimtumaður áætla gjaldið. Þyki greiðanda áætlunin ósanngjörn, skal hann innan 20 daga frá dagsetningu tilkynningar um áætlunina, leggja fram fullnægjandi sannanir fyrir því, að áætlun innheimtumanns sé of há, og skulu umkvartanir greiðanda þá teknar til greina, eftir því sem unnt er.

6. gr.

Heimilt er, ef ástæða þykir til, að innheimta hið lögboðna gjald af bókfærðu áætlunarverði verzlana eða sölumiðstöðva, og greiðist þá síðan gjald af eftirstöðvum verðsins, þegar endanlegt verð til framleiðenda er fyrir hendi.

Nú er framtalsskýrsla ófullkomin eða tortryggileg, eða sýnilega gerð til málamynda, og er innheimtumanni þá heimilt að áætla gjaldið, eins og að framan segir. Innheimtumaður skal og, ef ástæða þykir til, kæra hlutaðeigendur til ábyrgðar fyrir vanrækslu á að skila skýrslum og gjöldum, svo og fyrir ágalla á framtalsskýrslum. Innheimtumanni er jafnan heimilt að athuga bókhald greiðsluskyldra aðila, vegna gjaldsins.

7. gr.

Lögreglustjórar (í Reykjavík tollstjóri) skulu innan eins mánaðar frá greiðsludegi skila innheimtum gjöldum til framleiðsluráðs landbúnaðarins, er veitir þeim móttöku í umboði landbúnaðarráðuneytisins. Framleiðsluráð skiptir síðan öllum tekjum sjóðsins að jöfnu milli Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambands bænda í samráði við landbúnaðarráðuneytið. Áður en skipting fer fram, skal draga frá tekjum sjóðsins kostnað við innheimtu og endurskoðun. Þeim hluta, sem Búnaðarfélag Íslands veitir móttöku, skiptir það milli búnaðarsambandanna með hliðsjón af framleiðslumagni héraðanna, af gjaldskyldum söluvörum landbúnaðarins.

8. gr.

Reikninga sjóðsins skal birta árlega í Búnaðarritinu, endurskoðaða af endurskoðendum Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambandi bænda.

9. gr.

Verði ágreiningur um skilning á ákvæðum reglugerðar þessarar sker landbúnaðarráðherra úr.

10. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum, 50—5000 kr., nema þyngri refsing liggi við eftir öðrum lögum.

11. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

194 12. gr.
26. nóv. Reglugerð þessi öðlast gildi 1 .janúar 1950, og fellur þá jafnframt úr gildi reglugerð nr. 199 28. nóvember 1945.

13. gr.

Bráðabirgðaákvæði.

Ef eitthvað er óinnheimt af hinu lögboðna gjaldi, þegar reglugerð þessi tekur gildi, fyrir árin 1945, 1946, 1947 og 1948, skal skipta gjaldinu sem hér segir: Fyrir árið 1945 skal allt gjaldið greitt til Búnaðarfélags Íslands. Fyrir árið 1946 skal gjaldinu skipt þannig, að ⅔ hlutar fari til Búnaðarbankans vegna búnaðarsambandanna og ⅓ til Búnaðarfélags Íslands. Fyrir árið 1947 skal allt gjaldið greitt til Búnaðarbankans vegna búnaðarsambandanna. Fyrir árið 1948 skal gjaldinu skipt þannig, að Búnaðarbankinn vegna búnaðarsambandanna fái ¼ hluta, en ¾ hlutar skiptist að jöfnu milli Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambands bænda.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. nóvember 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Gunnl. E. Briem.

195
5. des.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykktum kaupstaða og kauptúna.

Samkvæmt lögum nr. 19 1905 og lögum nr. 55 1921, hefur ráðuneytið staðfest byggingarsamþykktir fyrir eftirgreinda kaupstaði og kauptún:

8. Byggingarsamþykkt fyrir Akraneskaupstað. Varnarþing á Akranesi. Staðfest 1. febrúar 1949.
9. Byggingarsamþykkt fyrir Neskaupstað. Varnarþing í Neskaupstað. Staðfest 23. marz 1949.
10. Byggingarsamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað. Varnarþing í Siglufirði. Staðfest 5. ágúst 1949.
11. Byggingarsamþykkt fyrir Patreksfjarðarkauptún. Varnarþing á Patreksfirði. Staðfest 30. september 1949.
12. Byggingarsamþykkt fyrir Glerárþorp, Glæsibæjarhreppi. Varnarþing í Glæsibæjarhreppi. Staðfest 7. nóvember 1949.

Samþykktir þessar eru í samræmi við fyrirmynd að byggingarsamþykktum, sem birt er með auglýsingu nr. 97 18. ágúst 1948, Stj.tíð. B., bls. 167—185.

Félagsmálaráðuneytið, 5. desember 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

196
5. des.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á samþykktum byggingarsamvinnufélaga.

Samkvæmt lögum nr. 44 7. maí 1946, um opinbera aðstoð við byggingar íbúðarhúsa í kaupstöðum og kauptúnum, hefur ráðuneytið staðfest samþykktir fyrir eftirgreind byggingarsamvinnufélög.

40. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag opinberra starfsmanna, Hafnarfirði. Varnarþing í Hafnarfirði. Staðfest 19. janúar 1949.
41. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag lögreglumanna í Reykjavík. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 23. ágúst 1949.
42. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag Vestmannaeyja, Vestmannaeyjum. Varnarþing í Vestmannaeyjum. Staðfest 7. september 1949.
43. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag atvinnuflugmanna í Reykjavík. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 13. október 1949.
44. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélagið Ingólfur, Reykjavík. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 21. október 1949.
45. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag starfsmanna áætlunarbifreiða póststjórnarinnar í Reykjavík og nágrenni. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 24. nóvember 1949.
46. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag starfsmanna Landsbanka Íslands, Reykjavík. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 25. nóvember 1949.
47. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag starfsmanna Flugfélags Íslands og Loftleiða. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 30. nóvember 1949.

Samþykktir þessar eru í samræmi við fyrirmynd að samþykkt, sem birt er með auglýsingu nr. 92 12. júní 1946, Stj.tíð. B., bls. 174—179.

Félagsmálaráðuneytið, 5. desember 1949.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

197
5. des.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Framkvæmdasjóð háskólastúdenta", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 5. des. 1949.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Framkvæmdasjóð háskólastúdenta.

1. gr.
Sjóðurinn heitir Framkvæmdasjóður háskólastúdenta.

2. gr.
Sjóðurinn er eign íslenzkra háskólastúdenta og stendur undir stjórn Stúdentaráðs Háskóla Íslands.

197 3. gr.
5. des. Stofnfé sjóðsins er 5000 — fimm þúsund — krónur, sem er framlag stúdentaráðs Háskóla Íslands.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru:
1. Framlög stúdentaráðs samkvæmt ákvörðun þess á hverjum tíma.
2. Gjafir og annað fé, er sjóðnum kann að áskotnast.
3. Vextir.

5. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í Landsbanka Íslands, bankavaxtabréfum, ríkisskuldabréfum eða með öðrum jafntryggum hætti.

6. gr.

Stofnfé sjóðsins og vexti og vaxtavexti af fé hans má aldrei skerða fyrr en það nemur 100000 — eitt hundrað þúsund — krónum, en þá er heimilt að verja öllum vöxtum af þeirri upphæð ásamt öðrum tekjum og eignum sjóðsins, þannig að sjóðurinn nemi ávallt að minnsta kosti 100000 — eitt hundrað þúsund — krónum.

7. gr.

Eigi má veita fé úr sjóðnum nema ⅔ stúdentaráðs samþykki á fullskipuðum fundi ráðsins.

Skal veita fé úr sjóðnum til gagnlegra framkvæmda í þágu háskólastúdenta, en fé skal aldrei varið til rekstursútgjalda stúdentaráðs eða annarra stofnana.

8. gr.

Reikningsár sjóðsins er hið sama og reikningsár stúdentaráðs.

Reikning sjóðsins skal gera árlega og skal birta hann endurskoðaðan í Árbók háskólans.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og birta hana í B-deild Stjórnartíðinda.

10. gr.

Til breytingar á skipulagsskrá þessari þarf samþykki ⅔ stúdentaráðs og staðfestingu forseta Íslands.

198 **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Félags fyrrverandi
12. des. sóknarpresta", útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 12. des. 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Félags fyrrverandi sóknarpresta.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Félags fyrrverandi sóknarpresta og er stofnaður við andlát séra Einars Thorlacíus præp. hon., er andaðist 2. janúar 1949. — Stofnféð er kr. 2050.00 lagt fram af félagsmönnum. Enn fremur gáfu börn og tengdabörn séra Einars Thorlacíus til sjóðsins kr. 1000.00.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til minningar um látna félagsbræður. Skulu nöfn þeirra ásamt helztu æviatriðum færð inn í þar til gerða minningabók, sem vera skal eign sjóðsins. Til þess er ætlast, að meðlimir í Félagi fyrrverandi sóknarpresta leggi í sjóðinn við andlát sérhvers félagsbróður fjárhæð, er komi í stað blómsveigs á kistu hans. Nafn hins látna og æviatriði skal færa í minningabókina ásamt fjárhæðinni, sem greidd er í sjóðinn.

3. gr.

Í sjóðinn skulu lagðar minningargjafir um látinn félaga, er berast kunna frá vandamönnum eða öðrum. Gjafa þessara skal getið við nafn hins framliðna í minningabókinni.

4. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtast í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands. Höfuðstólinn má aldrei skerða og við hann skal leggja alla vexti, þar til ársvextir eru orðnir 1000 — eitt þúsund — krónur. Frá þeim tíma má til útborgunar falla allt að helmingi ársvaxta, en ávallt skal leggja fullan helming ársvaxtanna við höfuðstólinn.

5. gr.

Vaxtafé því, sem til útborgunar fellur, má verja til styrktar fátækum félagsbræðrum og nánustu vandamönnum þeirra. Þegar vaxtafé er orðið meira en brýn þörf er fyrir til nefndra styrkveitinga, má verja afganginum til eflingar einhverri þeirri kristilegri menningarstarfsemi í landinu, sem Félag fyrrverandi sóknarpresta ákveður að styðja.

6. gr.

Stjórn sjóðsins og umsjón með fjárreiðum hans skal ávallt vera í höndum Félags fyrrverandi sóknarpresta eða stjórnar þess, á meðan það er við lýði. Ef félagið leysist upp skal öll umsjón með sjóðnum falla undir stjórn evangelisk-lúterskrar kirkju á Íslandi og ber henni þá að sjá um alla framkvæmd skipulagsskrárinnar.

7. gr.

Skipulagsskrá þessari má ekki breyta, nema ⅔ félagsmanna samþykki á aðalfundi, enda komi breytingarnar ekki í bága við innlánsreglur þær, sem settar eru í bréfi til Söfnunarsjóðs Íslands, dags. 13. janúar 1949.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 8. maí 1949.

Kristinn Daníelsson. Ásgeir Ásgeirsson. Magnús Bjarnarson.
Jón Pétursson. Jón Skagan. Jón Guðnason. Þorsteinn Briem.
Vilhj. Briem. J. N. Johannessen. Matthías Eggertsson. Þorvaldur Jakobsson.
Ingvar Nikulásson. Magnús Bl. Jónsson. Böðvar Bjarnason. F. Hallgrímsson.
Vigfús Þórðarson. Erl. Þórðarson. Sveinn Víkingur.

199 12. des. **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Þórunnar Havsteen, sýslumannsfrúar í Þingeyjarsýslu“, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 12. des. 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Þórunnar Havsteen, sýslumannsfrúar í Þingeyjarsýslu.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Þórunnar Havsteen, sýslumannsfrúar í Þingeyjarsýslu.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með 2000 króna gjöf frá Júlíusi Havsteen sýslumanni Þingeyjarsýslu, til minningar um látna konu hans.

3. gr.

Sjóðurinn er af gefanda afhentur sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu. Skal hún gera honum skipulagsskrá og ákveða honum starfssvið.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja námsstúlkur í Norður-Þingeyjarsýslu til framhaldsnáms við skóla erlendis.

5. gr.

Höfuðstól sjóðsins má ekki skerða.

Tekjur sjóðsins eru:

a. Vextir.

b. Gjafir og áheit, er honum kunna að áskotnast.

6. gr.

Þegar ársvextir sjóðsins nema kr. 300.00 eða meira, er heimilt að verja allt að ¾ vaxtanna samanlagt á nokkurra ára fresti, eftir því sem ástæður eru til.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn, búsettir í Norður-Þingeyjarsýslu, kjörnir af sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu til 4 ára í senn.

Reikningur sjóðsins skal endurskoðaður af endurskoðanda sýslusjóðs Norður-Þingeyjarsýslu.

8. gr.

Stjórn sjóðsins ber að halda gerðabók. Í gerðabókina skal færa allar fundargerðir stjórnarinnar, umsóknir um styrk úr sjóðnum og yfirleitt allt, er varðar hag hans og rekstur.

Enn fremur skal þar birta ársreikning um tekjur og gjöld sjóðsins.

9. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í Sparisjóði Norður-Þingeyjarsýslu

10. gr.

Leita skal staðfestingar ríkisvaldsins á skipulagsskrá þessari.

Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndar Norður-Þingeyjarsýslu 14. ágúst 1949.

Júl. Havsteen, sýslumaður Þingeyjarsýslu.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Ingibjargar Björns- 200
dóttur og Vigfúsar Filippussonar frá Vatnsdalshólum", útgefin á venjulegan hátt 13. des.
að mandatum af dómsmálaráðherra 13. des. 1949.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Ingibjargar Björnsdóttur og Vigfúsar Filippussonar frá Vatnsdalshólum.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Ingibjargar Björnsdóttur og Vigfúsar Filippussonar frá Vatnsdalshólum.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Filippusi Vigfússyni, kaupmanni í Reykjavík, til minningar um foreldra hans, sem um langt skeið bjuggu í Vatnsdalshólum í Austur-Húnavatnssýslu.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er 2000 — tvö þúsund — krónur, og tekur hann á móti gjöfum og öðru framlagi, er honum kann að áskotnast.

4. gr.

Skólanefnd Sveinsstaðahrepps hefur stjórn sjóðsins á hendi og ávaxtar hann í sparisjóði Húnavatnssýslu á Blönduósi eða annarri tryggri peningastofnun. Skal stjórn sjóðsins halda gerðabók, þar sem bókaðar séu gerðir hennar, viðkomandi sjóðnum, og ársreikningar hans. Skal reikningsár hans vera almanaksárið.

5. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita verðlaun börnum, sem taka burtfararpróf úr barnaskóla og eru heimilisföst í Sveinsstaðahreppi. Skal veita verðlaunin því barni eða þeim börnum, sem skara fram úr í handavinnu þeirri, sem kennd er á hverjum tíma. Ef unnt er skal sjóðstjórnin hafa hlutaðeigandi kennara með í ráðum þegar hún úthlutar verðlaununum.

6. gr.

Samkvæmt 5. gr. skal árlega verja hálfum ársvöxtum sjóðsins. Hinn helmingurinn leggist við höfuðstólinn, sem aldrei má skerða.

7. gr.

Úthlutun úr sjóðnum má hefjast, þegar stjórn hans telur nægilegt fé vera fyrir hendi samkvæmt 6. gr. Skal til að byrja með aðeins veita einu barni verðlaunin.

8. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn 20000 — tuttugu þúsund — krónur má veita allt að ¾ ársvaxtanna samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 5. gr.

9. gr.

Skipulagsskrá þessari má því aðeins breyta, að nauðsyn krefji vegna breytts fyrirkomulags í skólamálum, enda sé öll stjórnin sammála um breytingarnar. Það

200 13. des. ákvæði skal þó haldast æfinlega, að aðeins börn, sem heimilisföst eru í Sveinsstaðahreppi, eins og hann er nú, verði aðnjótandi styrks eða verðlauna úr sjóðnum.

10. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og birta í B-deild Stjórnartíðindanna.

P. t. Reykjavík, 5. nóv. 1949.

Filippus Vigfússon.

201 19. des.

AUGLÝSING

um breyting á auglýsingu nr. 79 26. maí 1942, um breyting á hafnarreglugerð Siglufjarðar, nr. 61 18. júlí 1928.

1. gr.

Á eftir 12. flokki í 9. gr. auglýsingarinnar komi:

13. flokkur. Gjald kr. 4.50 fyrir hvert tonn:
Brennsluolía (fuelolía).
Gjald þetta innheimtist án viðauka.

2. gr.

Breyting þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1949, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 19. desember 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Páll Pálmason.

202 22. des.

AUGLÝSING

um iðgjöld fyrir búfjártryggingar.

Ársiðgjöld fyrir búfjártryggingar af hverjum 100 krónum vátryggingarfjárhæðar ákveðast til bráðabirgða þannig:

I. Búfé, sem skylt er að vátryggja (kynbótagripir):

Kynbótanaut, þar með taldir tarfkálfar, sem ætlaðir eru til kynbóta ..	1 %
Kynbótahestar	2,7 %
Hryssur (á kynbótabúum)	2,25 %
Hrútar	4,25 %
Ær, að meðtöldum gimbrum settum á vetur	3,5 %

II. Búfé í frjálsri tryggingu:

a. Gegn vanhöldum:

Kýr	7 %
Naut	1 %
Hrútar	4,25 %

b. Gegn slysum (sauðfjárhópar): 202
1. Þar sem beitilönd liggja ekki að sjó ..... 3 % 22. des.
2. Þar sem beitilönd liggja að sjó:
a. Sé flæðihætt ..... 5 %
b. Sé ekki flæðihætt ..... 4 %

Sé um vátryggingu fyrir styttri tíma að ræða en eitt ár, reiknast iðgjaldið þannig:

Allt að	1 mánuði	1/12	af ársiðgjaldi	+	100 %
— —	2 mánuðum	2/12	— —	+	50 —
— —	3 —	3/12	— —	+	33 —
— —	4 —	4/12	— —	+	25 —
— —	5 —	5/12	— —	+	20 —
— —	6 —	6/12	— —	+	15 —
— —	7 —	7/12	— —	+	10 —
— —	8 —	8/12	— —	+	5 —
— —	9 —	9/12	— —		
— —	10 —	10/12	— —		
— —	11 —	11/12	— —		
— —	12 —	ársiðgjald.			

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 20 26. febrúar 1943, um búfjártryggingar, gildir frá 1. október 1949. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing um iðgjöld fyrir búfjártryggingar, útgefin 19. maí 1948.

Landbúnaðarráðuneytið, 22. desember 1949.

Jón Pálmason.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ 203

um breyting á reglugerð nr. 218 31. desember 1947, um búfjártryggingar. 22. des.

1. gr.

22. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Vátryggingarverð nauta og hesta, sem notuð eru í kynbótafélögum, ákveður vátryggjandi. Þyki stjórn brunabótafélagsins hún óhóflega há, getur hún skotið málinu til ráðunautar Búnaðarfélags Íslands í viðkomandi búgrein, og sker hann þá úr, hvert vátryggingarverðið skal vera. Vátryggingarverð einstakra gripa í bústofni sauðfjárkynbótabúa og annarra kynbótabúa ákveður vátryggjandi og má það vera eitt og hálft skattmat, nema á kynbótahrútum, en þar má það vera sexfalt skattmat.

2. gr.

23. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Vátryggingarverð einstakra gripa í frjálsri tryggingu ákveður vátryggjandi innan þeirra takmarka, er hér greinir:

Kynbótakarldýr, sem hlotið hafa fyrstu verðlaun á sýningu, má vátryggja fyrir upphæð, er nemur þremur og hálfu skattmati. Annað tiltekið búfé má vátryggja fyrir allt að eitt og hálft skattmat.

Umboðsmaður gætir þess, að ekki sé farið yfir greind verðtakmörk.

Reglugerð þessi gildir frá 1. október 1949.

Landbúnaðarráðuneytið, 22. desember 1949.

Jón Pálmason.

Árni G. Eylands.

204
23. des.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Grenivík í Suður-Þingeyjarsýslu.

I. KAFLI

Takmörk og land hafnarinnar.

1. gr.

Höfnin takmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin frá norðurenda Þengilhöfða (Nöfum) í norðurenda Hríseyjar, en að norðan af línu, sem hugsast dregin réttvísandi í vestur frá íbúðarhúsinu á Melum.

II. KAFLI

Um stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Að afloknum hverjum hreppsnefndarkosningum kýs hreppsnefnd Grýtubakkahrepps þrjá menn í hafnarnefnd og tvo til vara.

Hafnarnefnd kýs formann úr sínum hópi.

Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar.

3. gr.

Hafnarnefnd sér um, að reglugerð hafnarinnar sé hlýtt. Hún sér um innheimtu á tekjum hafnarsjóðs gegn þóknun, er um semur.

Hafnarnefnd ber, undir yfirstjórn hreppsnefndar og samgöngumálaráðuneytisins, að hafa framkvæmd allra hafnarmála, að sjá um viðhald og umbætur á höfninni, og stýra öllum framkvæmdum, er þar að lúta.

Hafnarnefnd annast og fjárvörzlu og reikningsskil hafnarsjóðs fyrir hönd hreppsnefndar. Hreppsnefnd ber ábyrgð á eignum hafnarsjóðs sem öðrum eignum hreppsins, svo og öllum skuldbindingum hans.

4. gr.

Allar tekjur hafnarinnar, sem ákveðnar eru í þessari reglugerð, skulu renna í hafnarsjóð Grýtubakkahrepps, sem stofnaður var árið 1942.

Hafnarsjóði skal, eftir ákvæðum hreppsnefndar, varið í þarfir hafnarinnar.

Við lok hvers reikningsárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning hafnarsjóðs. Reikningarnir skulu afhentir til endurskoðunar eigi síðar en 31. janúar næsta ár. Þeir skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar sveitarsjóðsins.

Fyrir 1. nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Grýtubakkahrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarsjóðs á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar, ásamt nauðsynlegum skýringum á tekju- og gjaldaliðum hennar.

5. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

6. gr.

Bátar, sem ganga til veiða frá Grenivík, hafa rétt til notkunar á bryggju í þeirri röð, sem þeir koma að henni, en skylt er þeim að fara frá henni strax og þeir hafa

lokið erindi sínu, ef aðrir þurfa að komast að. Meðan bátur er á floti við bryggju, skal jafnan einn maður af skipshöfninni vera til taks, ef færa þarf bátinn eða framkvæma aðrar skipanir frá hafnarverði. 204 23. des.

7. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri láta ræsta bryggjuna, ef þörf gerist. Sé það vanrækt, skal hafnarvörður láta framkvæma verkið á kostnað skipstjóra eða afgreiðslumanns.

8. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Öllum er skylt að hlýða boði hafnarnefndar og banni.

Þyki einhverjum sér óréttur gerður af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra.

III. KAFLI

Um vörugjald.

9. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum (þar á meðal lifandi dýrum), sem fluttar eru af eða á skipsfjöl í höfninni, sem hér segir:

a. Bátar, sem gerðir eru út frá Grenivík eða skrásettir þaðan, og ekki greiða vörugjald annars staðar af afla sínum, greiði 1% af söluverði afla síns. Undanþegið vörugjaldi er svo allt, er þeir þurfa til útgerðar sinnar, svo sem salt, steinolía o. fl. Þó skal enginn ofantaldra báta, sem nær 12 lestum brúttó, greiða minna í hafnarsjóð en kr. 500.00 á ári, og minni vélbátar kr. 25.00 á brúttó smálest.
b. Af salti, kolum, sementi, tilbúnum áburði og fóðurvörum kr. 4.00 af smálest.
c. Af kornvörum, garðávöxtum, olíu og benzíni kr. 6.00 af smálest.
d. Af timbri 10 aura af rúmfeti.
e. Af öðrum vörum, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli 15 aura af rúmfeti.
f. Af sauðfé kr. 1.00 af kind.
g. Af stórgripum kr. 5.00 af grip.
h. Af öllum öðrum flutningi kr. 1.00 af hverjum 100 kg.

10. gr.

Undanþeginn vörugjaldi er póstflutningur og farangur ferðamanna, svo og vistir og aðrar nauðsynjar til báta og skipa til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.

IV. KAFLI

Um bryggjugjald.

11. gr.

Hvert aðkomuskip, sem leggst að bryggju eða við festar innan takmarka hafnarinnard, skal greiða bryggjugjald, sem hér segir:

a. Skip, sem eru 15 smálestir brúttó eða stærri, greiða 20 aura af hverri smálest, þó ekki yfir kr. 2.00 af smálest á ári.
b. Bátar undir 15 smálestum greiði kr. 2.00, þó ekki yfir kr. 10.00 á ári.

12. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

204
23. des.

V. KAFLI

Eignatjón og bætur.

13. gr.

Þeir, sem valdir verða að tjóni á bryggju eða öðrum eignum hafnarsjóðs skulu bótaskyldir. Annað hvort bæti þeir tjónið eftir samkomulagi við hafnarnefnd eða greiði viðgerðarkostnað eftir reikningi.

14. gr.

Takist ekki samningar um bætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, og skal þá krafa um það borin fram innan mánaðar frá því að matsgerð lauk. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

Kostnað við yfirmat greiðir sá, sem þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en um 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Annars greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

15. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 23. desember 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Páll Pálmason.

205
28. des.

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð nr. 167 21. desember 1946, um áhættuiðgjöld og flokkun starfa og starfsgreina samkvæmt 113. gr. laga nr. 50 1946, um almannatryggingar.

Við 1. gr.: 1. gr. orðist svo:

Frá og með 1. janúar 1950 skulu áhættuflokkar og iðgjöld vegna slysahættu vera sem hér segir:

1.	áhættuflokkur	.....	100 aurar á viku
2.	——	.....	150 — — —
3.	——	.....	200 — — —
4.	——	.....	300 — — —
5.	——	.....	500 — — —
6.	——	.....	600 — — —
7.	——	.....	800 — — —
8.	——	.....	900 — — —
9.	——	.....	900 — — —
10.	——	.....	1500 — — —

Við 6. gr. Í stað „vikugjald 150 aurar“ komi: vikugjald 100 aurar.

Við 7. gr. Í stað „vikugjald 200 aurar“ komi: vikugjald 150 aurar.

Við 8. gr. Í stað „vikugjald 300 aurar“ komi: vikugjald 200 aurar. 205
Við 9. gr. Í stað „vikugjald 400 aurar“ komi: vikugjald 300 aurar. 28. des.
Við 14. gr. Í stað „vikugjald 1200 aurar“ komi: vikugjald 900 aurar.

Breyting sú á iðgjaldi í 3. áhættuflokki, er felst í auglýsingu þessari, tekur ekki til iðgjalda vegna ökumanna bifreiða fyrr en við lok yfirstandandi bifreiðaskattárs.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt 113. gr. laga nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar, til þess að öðlast gildi 1. janúar 1950, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi auglýsingar nr. 164 13. des. 1948 og nr. 31 21. febr. 1949.

Félagsmálaráðuneytið, 28. desember 1949.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING 206
29. des.

um skilyrði fyrir ríkisábyrgð til byggingarsamvinnufélaga.

Í framhaldi af auglýsingu ráðuneytisins, dags. 10. febrúar f. á., skal að gefnu tilefni tekið fram, að ríkisábyrgð samkvæmt heimild í II. kafla laga nr. 44/1946 verður framvegis ekki veitt nýjum byggingarsamvinnufélögum eða nýjum byggingarflokkum eldri félaga, nema fyrir liggi fjárfestingarleyfi til framkvæmdanna og gerð hafi verið grein fyrir möguleikum aðila um stofnframlög og lánsútveganir, sem ráðuneytið vill samþykkja. Byggingarsamvinnufélög, sem njóta vilja ríkisábyrgðar, eru því aðvöruð um, að hefja ekki framkvæmdir fyrr en fyrir liggur samþykki ráðuneytisins um ábyrgðina.

Fjármálaráðuneytið, 29. desember 1949.

Björn Ólafsson.

Sig. Ólason.

AUGLÝSING 207
31. des

um notkun heimildar í viðaukalögum nr. 92 1948 við lög nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar.

Ríkisstjórnin hefur ákveðið, að notaðar verði heimildir þær, sem henni eru veittar í 1. gr. laga nr. 92 29. des. 1948, tölulíðum 1—6 og 8—13, en ákveðið hefur verið með lögum nr. 114/1949, að þær skuli vera í gildi á árinu 1950.

Tryggingastofnun ríkisins hefur verið tilkynnt þessi ákvörðun og henni falið að sjá um framkvæmd viðaukalaganna að því leyti, sem við getur átt.

Félagsmálaráðuneytið, 31. desember 1949.

F. h. r.
Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

208
31. des.

AUGLÝSING

um jarðræktarsamþykktir á Vestfjörðum.

Í samræmi við lög nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, reglugerð frá 20. febrúar 1946, og jarðræktarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Vestfjarða frá 21. febrúar 1947, hafa á árinu 1949 eftirtaldar jarðræktarsamþykktir hlotið staðfestingu:

1. Ræktunarsamþykkt fyrir 11. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Vestfjarða (Snæfjallahrepp), 20. janúar 1949.
2. Ræktunarsamþykkt fyrir 2. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Vestfjarða (Búnaðarfélag Gufudalshrepps og Búnaðarfélag Múlahrepps), 22. febrúar 1949.
3. Ræktunarsamþykkt fyrir 12. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Vestfjarða (Búnaðarfélag Grunnavíkurhrepps), 30. marz 1949.
4. Ræktunarsamþykkt fyrir 4. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Vestfjarða (Búnaðarfélag Barðastrandarhrepps), 23. maí 1949.

Landbúnaðarráðuneytið, 31. desember 1949.

Jón Pálmason.

Árni G. Eylands.

209
31. des.

AUGLÝSING

um jarðræktarsamþykktir á Austurlandi.

Í samræmi við lög nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, reglugerð frá 20. febrúar 1946, og jarðræktarsamþykkt fyrir Búnaðarsamband Austurlands frá 8. ágúst 1947, hafa á árinu 1949 eftirtaldar jarðræktarsamþykktir hlotið staðfestingu:

1. Jarðræktarsamþykkt fyrir 8. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands (Búnaðarfélag Mjóafjarðar), 21. janúar 1949.
2. Jarðræktarsamþykkt fyrir 2. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands (Búnaðarfélag Vopnafjarðar), 25. janúar 1949.
3. Jarðræktarsamþykkt fyrir 14. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands (Búnaðarfélag Búlandshrepps og Búnaðarfélag Geithellnahrepps), 26. jan. 1949.
4. Jarðræktarsamþykkt fyrir 16. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands (Búnaðarfélag Mýrahrepps og Búnaðarfélag Borgarhafnarhrepps), 26. janúar 1949.
5. Jarðræktarsamþykkt fyrir 11. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands (Búnaðarfélag Fáskrúðsfjarðar og Búðahrepps), 23. febrúar 1949.
6. Jarðræktarsamþykkt fyrir 15. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands (Búnaðarfélag Bæjarhrepps, Búnaðarfélag Nesjahrepps og Búnaðarfélag Hafnarhrepps), 29. apríl 1949.
7. Jarðræktarsamþykkt fyrir 5. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands (Búnaðarfélag Borgarfjarðar), 23. maí 1949.
8. Jarðræktarsamþykkt fyrir 12. ræktunarsvæði Búnaðarsambands Austurlands (Búnaðarfélag Stöðvarhrepps), 23. maí 1949.

Landbúnaðarráðuneytið, 31. desember 1949.

Jón Pálmason.

Árni G. Eylands.

AUGLÝSING

210
9. des.

um afgreiðslutíma lyfjabúða.

I. Á stöðum, þar sem eru fleiri en ein lyfjabúð.

Þar sem eru fleiri en ein lyfjabúð á stað, skulu allar lyfjabúðir vera opnar jafnlengi og almennar sölubúðir. Utan þess tíma skulu lyfjabúðir skiptast á um nætur- og helgidagavörzlu á þann hátt, sem þær koma sér saman um og landlæknir samþykkir.

II. Á stöðum, þar sem er aðeins ein lyfjabúð.

1. Á virkum dögum skal lyfjabúð vera opin eina klst. fram yfir lokunartíma almennra sölubúða, að undanskildum aðfangadegi jóla og gamlársdegi, er hún skal vera opin til kl. 16.
2. Á helgum dögum og löggiltum frídögum skal lyfjabúð vera opin frá kl. 13—16, að undanskildum jóladegi og nýársdegi.
3. Utan afgreiðslutíma lyfjabúðar skal sjúklingum séð fyrir nauðsynlegum lyfjum á eftirfarandi hátt:
   a. Lyfsali skal láta varðlækni (næturlækni) í té hæfilegan forða lyfja, sem tíðast er gripið til, þegar um er að ræða skyndivitjun. Þegar læknir lætur af hendi lyf af þessum forða, skrifar hann samsvarandi lyfseðil, sem hann síðar fær lyfsala í hendur, og á lyfsali þá kröfu á hendur sjúkrasamlagi og sjúklingi á andvirði lyfsins.
   b. Nú hefur varðlæknir ekki í fórum sínum nauðsynleg lyf, og skal honum þá heimilt að kveðja lyfsala eða staðgöngumann hans sér til aðstoðar, símleiðis eða á annan hátt. Skal þá lyfsala (aðstoðarmanni) skylt að afgreiða umbeðin lyf samkvæmt fyrirmælum læknisins. Verði (næturverði) lyfjabúðar er þó heimilt að dveljast utan lyfjabúðarinnar og utan heimilis síns, ef hann hefur fyrir brottför sína gefið varðlækni (eða læknum staðarins, ef þar er enginn ákveðinn varðlæknir) glöggar upplýsingar um dvalarstað sinn og símanúmer, ef um er að ræða, enda sé dvalarstaðurinn ekki fjær lyfjabúðinni en svo, að þangað verði komizt á skammri stundu.
4. Þar sem lyfsali hefur ekki lærðan aðstoðarmann, getur landlæknir í samráði við héraðslækni heimilað frekari takmarkanir á afgreiðslutíma lyfjabúða.

Landlæknir, Reykjavík, 9. desember 1949.

Vilm. Jónsson.

211
27. des.

AUGLÝSING

um breyting á samþykktum Sparisjóðs Sauðárkróks, nr. 52 5. marz 1945.

1. gr.

Í stað „kr. 3000.00“ í 3. gr. komi: kr. 5000.00.

2. gr.

4. gr. orðist svo:

Stjórn sjóðsins skipa 5 menn. Skulu þrír þeirra kjörnir á aðalfundi til 4 ára í senn og aðrir þrír til vara. Hlutfallskosningu skal við hafa, ef óskað er. Á sama hátt kjósa sýslunefnd Skagafjarðarsýslu og bæjarstjórn Sauðárkróks einn mann hvor í stjórn sjóðsins og annan til vara og gildi kosning þeirra til sama tíma. Kjörtími stjórnar miðist við aðalfund sjóðsins. Stjórnin skiptir með sér störfum. Ekki má stjórnin reka eigin lánastarfsemi eða aðra atvinnu, er geti komið í bág við hagsmuni sjóðsins.

3. gr.

21. gr. orðist svo:

Til að rannsaka reikninga sjóðsins og bókfærslu alla, velja sýslunefnd Skagafjarðarsýslu og bæjarstjórn Sauðárkróks einn mann hvor og annan til vara, er komi í stað aðalmanns í forföllum hans. Kjörtími endurskoðunarmanna er eitt ár í senn og miðast við aðalfund sjóðsins. Tilkynna skal sparisjóðseftirlitinu, hverjir séu kosnir endurskoðendur sparisjóðsins.

4. gr.

Framangreindar breytingar, sem samþykktar voru á aðalfundi sparisjóðs Sauðárkróks 13. júní 1949, staðfestast hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Viðskiptamálaráðuneytið, 27. desember 1949.

Björn Ólafsson.

Yngvi Ólafsson.

212

REIKNINGAR SÖFNUNARSJÓÐS ÍSLANDS

Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1948.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári		kr. 9939375.56
2.	Bætt við innstæður vaxtaeigenda:		
	a. Innlög á árinu	kr. 1442595.55	
	b. Vextir lagðir við höfuðstól	— 378984.78	
	c. Verðlaun úr Minningarsjóði próf. E. Briem	— 276.44	
	d. Verðlaun úr „Vaxtabæti“ Söfnunarsjóðs Ísl.	— 2614.93	
			— 1824471.70
3.	Vextir af lánum	kr. 523950.83	
4.	Þóknun, lántökugj., dráttarv., viðskb.	— 36566.42	
5.	Vextir 1948, geymdir til útborgunar	— 103329.96	
6.	Höfuðstóll, geymdur til útborgunar	— 664.84	
7.	Bankalán	— 340986.11	
			— 1005498.16
			Kr. 12769345.42

Gjöld: 212

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir ár 1948:			
a. Ársvextir 4,8%	kr.	454098.34	
b. Dagvextir 4,3%	—	28215.80	
		kr.	482314.14
2. Kostnaður		—	35915.38
3. Vextir, er biðu útborgunar		—	75404.90
4. Höfuðstóll, er beið útborgunar frá f. á.		—	4687.10
5. Höfuðstóll, er féll á árinu til útborgunar		—	105000.00
6. Sjóður í árslok:			
a. Veðskuldabréf	kr.	8604747.83	
b. Skuldabréf bæjar- og sveitarfélaga	—	2933322.81	
c. Bankavaxtabréf	—	284700.00	
d. Innanríkislán	—	73000.00	
Verðbréf samtals	kr.	11895770.64	
e. Óinnheimtir vextir	—	145297.84	
f. Skrifstofugögn	—	4500.00	
g. Vaxtarvísir, útborgunard. 205	—	18.54	
h. Sjóður hjá féhirði	—	20436.88	
		—	12066023.90
		Kr.	12769345.42

Reykjavík, 21. febrúar 1949.

SÖFNUNARSJÓÐUR ÍSLANDS

Vilhj. Briem. Bjarni Ásgeirsson. Garðar Jónsson.

Efnahagsyfirlit Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1948.

Eignir:

1. Veðskuldabréf og verðbréf	kr.	11895770.64
2. Óinnheimtir vextir	—	145297.84
3. Skrifstofugögn	—	4500.00
4. Vaxtarvísir, útborgunard. 205	—	18.54
5. Sjóður hjá féhirði	—	20436.88
	Kr.	12066023.90

Skuldir:

1. Innstæður vaxtaeigenda:			
a. Aðaldeild	kr.	5767453.73	
b. Erfingjarentudeild	—	191329.32	
c. Útborgunardeild	—	5319464.23	
d. Bústofnsdeild	—	7153.69	
		kr.	11285410.97
2. Vextir fyrir árið 1948, geymdir til útborgunar		—	103329.96
3. Höfuðstóll, geymdur til útborgunar		—	664.84
	Flyt	kr.	11389405.77

		Flutt	kr. 11389405.77
212	4. Bankalán	—	340986.11
	5. Varasjóður	—	335632.02
			Kr. 12066023.90

Reykjavík, 21. febrúar 1949.

SÖFNUNARSJÓÐUR ÍSLANDS

Vilhj. Briem. Bjarni Ásgeirsson. Garðar Jónsson.

213

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar árið 1948.

Tekjur:

Eign frá fyrra ári:			
2 veðdeildarbréf, 1 á 500 kr. og 1 á 1000 kr. nafnv. ..	kr.	1500.00	
1 Sogsvirkjunarlánsbréf, nafnv.	—	1000.00	
1 Rafmagnsveitubréf, nafnv.	—	1000.00	
Peningar í innlánsbók nr. 4415 í Útvegsbanka Íslands	—	922.19	
Peningar í innlánsbók nr. 444 í Söfnunarsjóði Íslands	—	6547.77	
			kr. 10969.96
Vextir:			
Af veðdeildarbréfum	kr.	75.00	
— Sogsvirkjunarlánsbréfi	—	40.00	
— Rafmagnsveitubréfi	—	40.00	
— innlögum í Útvegsbanka	—	30.25	
— innlögum í Söfnunarsjóði	—	314.25	
			— 499.50
			Kr. 11469.46

Gjöld:

Leiga fyrir bankahólf nr. 54 í Landsbanka Íslands			kr. 60.00
Eftirstöðvar til næsta árs:			
2 veðdeildarbréf, 1 á 500 kr., 1 á 1000 kr. nafnv. ..	kr.	1500.00	
1 Sogsvirkjunarlánsbréf, nafnverð	—	1000.00	
1 Rafmagnsveitubréf, nafnverð	—	1000.00	
Peningar í innlánsbók nr. 7237 í Útvegsbanka Íslands	—	1047.44	
Peningar í innlánsbók nr. 444 í Söfnunarsjóði Íslands	—	6862.02	
			— 11409.46
			Kr. 11469.46

Reykjavík, 20. febrúar 1949.

Sigurgeir Sigurðsson. Sigurjón Jónsson. Helgi Ingvarsson.

REIKNINGUR 214

Styrktarsjóðs læknishjónanna Ingibjargar Ísleifsdóttur og Ólafs Finsen héraðslæknis á Akranesi, fyrir árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun:		
Í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	8925.68
2. Vextir 1948	—	86.18
3. Innlagt (gjafir)	—	1108.45
	Kr.	10120.31

Gjöld:

Sjóður í árslok:		
Í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	10120.31
	Kr.	10120.31

Akranesi, 26. janúar 1949.

Árni Árnason. Ólafur Finsen. Þuríður Guðnadóttir. Jón M. Guðjónsson.

REIKNINGUR 215

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1948 B., bls. 346):			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða		kr.	22899.23
b. Innstæða í Búnaðarbankanum		—	1171.54
2. Vextir:			
a. Af bankainnstæðu 1948	kr. 23.97		
b. — söfnunarsjóðsinnstæðu	— 1099.15		
		—	1123.12
		Kr.	25193.89

Gjöld:

1. Framlag til vegabóta á Stapa	kr.	800.00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	23009.19
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	1384.70
	Kr.	25193.89

Í samgöngumálaráðuneytinu, 16. apríl 1949.

Páll Pálmason.

216

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 346):		
Bankainnstæða	kr.	729.33
2. Vextir	—	25.51
	Kr.	754.84

Gjöld:

Sjóður til næsta árs í Landsbankanum	kr.	754.84
	Kr.	754.84

Í samgöngumálaráðuneytinu, 16. apríl 1949.

Páll Pálmason.

217

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 347):		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	37939.33
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1821.07
	Kr.	39760.40

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	39760.40
	Kr.	39760.40

Í samgöngumálaráðuneytinu, 16. apríl 1949.

Páll Pálmason.

218

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frederiks konungs Áttunda árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 343):			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	25418.98	
b. Bankainnstæða	—	2830.09	
			kr. 28249.07
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	1220.06	
b. — bankainnstæðu	—	82.34	
			— 1302.40
			Kr. 29551.47

Gjöld: 218

1. Styrkir veittir til trjáræktar		kr.	600.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 26639.04		
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	— 2312.43		
		—	28951.47
		Kr.	29551.47

Í atvinnumálaráðuneytinu, 29. ágúst 1949.

Gunnl. E. Briem.

REIKNINGUR 219

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 342):		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	17863.03
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	857.42
	Kr.	18720.45

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	18720.45
	Kr.	18720.45

Í atvinnumálaráðuneytinu, 29. ágúst 1949.

Gunnl. E. Briem.

REIKNINGUR 220

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebe's árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 344):		
Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	14528.12
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	697.34
	Kr.	15225.46

Gjöld:

1. Greitt Búnaðarfélagi Íslands	kr.	627.57
2. Sjóður í árslok:		
Söfnunarsjóðsinnstæða	—	14597.89
	Kr.	15225.46

Í atvinnumálaráðuneytinu, 29. ágúst 1949.

Gunnl. E. Briem.

221

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Níunda árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 343):			
a. Innritunarskírteini	kr.	8600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	10486.45	
c. Bankainnstæða	—	2443.61	
			kr. 21530.06
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	408.07	
b. — söfnunarsjóðsinnstæðu	—	505.31	
c. — bankainnstæðu	—	77.17	
			— 990.55
			Kr. 22520.61

Gjöld:

1. Heiðursgjöf veitt			kr. 175.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innritunarskírteini	kr.	8600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	10991.76	
c. Bankainnstæða	—	2753.85	
			— 22345.61
			Kr. 22520.61

Í atvinnumálaráðuneytinu, 29. ágúst 1949.

Gunnl. E. Briem.

222

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalendseta í hinu fyrrverandi Suðuramti árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 345):		
Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	22100.43
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðum	—	1060.80
		Kr. 23161.23

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	23161.23
		Kr. 23161.23

Í atvinnumálaráðuneytinu, 29. ágúst 1949.

Gunnl. E. Briem.

REIKNINGUR 223

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árið 1948.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 344):		
	a. Í Söfnunarsjóði	kr. 17064.00	
	b. Í Landsbankanum	— 788.56	
			kr. 17852.56
2.	Vextir:		
	a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr. 819.07	
	b. — bankainnstæðu	— 26.32	
			— 845.39
			Kr. 18697.95

Gjöld:

1.	Veittir styrkir		kr. 400.00
2.	Sjóður til næsta árs:		
	a. Í Söfnunarsjóði	kr. 17883.07	
	b. Í Landsbankanum	— 414.88	
			— 18297.95
			Kr. 18697.95

Í atvinnumálaráðuneytinu, 29. ágúst 1949.

Gunnl. E. Briem.

REIKNINGUR 224

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds árið 1948.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 345)	kr. 5471.42
2.	Óafhentir trjárækturtarsjóðir	— 618.85
3.	Vextir árið 1947 af aðalsjóðnum	— 262.60
4.	Vextir árið 1947 af sparisjóðsinnstæðum trjárækturtarsjóða	— 21.55
		Kr. 6374.42

Gjöld:

Í sjóði til næsta árs:

1.	Í Söfnunarsjóði		kr. 5734.02
2.	Í Landsbankanum:		
	a. Trjárækturtarsjóður	Úlfljótsvatnskirkjugarðs	— 168.37
	b. —	Þingvallakirkjugarðs	— 165.52
	c. —	Hlíðar í Grafningi	— 156.69
	d. —	Keldnakots í Stokkseyrarhreppi	— 149.82
			Kr. 6374.42

Í atvinnumálaráðuneytinu, 29. ágúst 1949.

Gunnl. E. Briem.

225

REIKNINGUR

Bjargráðasjóðs Íslands fyrir árið 1948.

A. Sjóðsreikningur.

Innborgað:

1. Sjóður í ársbyrjun:			
a. Bjargráðasjóður sveitarfélaga	kr. 1194322.35		
b. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður	— 548554.06		
		kr.	1742876.41
2. Bjargráðasjóðsgjöld sveitarfélaga		—	34063.50
3. Tillag úr ríkissjóði		—	33000.00
4. Vextir af inneign í bönkum:			
a. Af innstæðum Bjargráðasjóðs sveitarfélaga	kr. 41881.59		
b. Af innstæðum hins sameiginlega Bjargráðasjóðs	— 18019.13		
		—	59900.72
5. Vextir af verðbréfum hins sameiginlega Bjargráðasjóðs		—	7695.00
6. Vextir af lánum (fallnir í gjalddaga á árinu, svo og dagv.):			
a. Af lánum úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga	kr. 487.75		
b. Af lánum úr hinum sameiginl. Bjargráðasjóði	— 150.00		
		—	637.75
7. Afborganir lána:			
a. Af lánum úr Bjargráðasjóði sveitarfélaga	kr. 15935.00		
b. Af lánum úr hinum sameiginl. Bjargráðasjóði	— 600.00		
c. Af verðbréfum hins sameiginl. Bjargráðasjóðs	— 6200.00		
		—	22735.00
		Kr.	1900908.38

Útborgað:

1. Kostnaður við sjóðinn		kr.	4600.00
2. Keypt bankavaxtabréf		—	45000.00
3. Keypt skuldabréf með ríkisábyrgð		—	95000.00
4. Sjóður í árslok:			
I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:			
Inneign í bönkum		—	1286690.19
II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður		—	469618.19
		Kr.	1900908.38

B. Eignareikningur.

Activa:

Eign í ársbyrjun:			
I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:			
a. Í útlánum	kr. 24105.00		
b. Inneign í bönkum	— 1194322.35		
		kr.	1218427.35
II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:			
a. Í útlánum	kr. 3450.00		
b. 5½% ríkisskuldabréf 1938	— 58000.00		
c. 4½% ríkisskuldabréf 1941	— 30000.00		
d. 5% bankavaxtabréf	— 66200.00		
e. Innstæða í bönkum	— 548554.06		
		—	706204.06
		Kr.	1924631.41
Eignaaukning 1948		—	130696.97
		Kr.	2055328.38

225

Passiva:

Eign í árslok:			
I. Bjargráðasjóður sveitarfélaga:			
a. Í útlánum	kr.	8170.00	
b. Innstæður í bönkum	—	1286690.19	
			kr. 1294860.19
II. Hinn sameiginlegi Bjargráðasjóður:			
a. Í útlánum	kr.	42850.00	
b. 5½% ríkisskuldabréf 1938	—	58000.00	
c. 4½% ríkisskuldabréf 1941	—	30000.00	
d. 4% bankavaxtabréf	—	35000.00	
e. 5% bankavaxtabréf	—	70000.00	
f. 5% skuldabréf með ríkisábyrgð	—	55000.00	
g. Innstæða í bönkum	—	469618.19	
			— 760468.19
			Kr. 2055328.38

Reykjavík, 12. nóvember 1949.

F. h. bjargráðastjórnarinnar.

Jónas Guðmundsson.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur sjóðsins og skjöl, rannsakað peninga- og verðbréfaeign hans og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 19. nóvember 1949.

Þorst. Þorsteinsson. *Arnór Guðmundsson.* *M. Stefánsson.*

REIKNINGUR

226

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 349):		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	24616.85
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1181.56
	Kr.	25798.41

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	25798.41
	Kr.	25798.41

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

227

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu árið 1948.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 350)	kr. 1118.82
2.	Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 53.66
		Kr. 1172.48

Gjöld:

	Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 1172.48
		Kr. 1172.48

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

228

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld sjóðsins Stígur árið 1948.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 350)	kr. 4278.52
2.	Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 211.24
		Kr. 4489.76

Gjöld:

	Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 4489.76
		Kr. 4489.76

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

229

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers árið 1948.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 352):		
	a. Innritunarskírteini	kr. 20000.00	
	b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 35557.97	
	c. Innstæða í Búnaðarbankanum	— 5434.82	
			kr. 60992.79
2.	Vextir:		
	a. Af innritunarskírteini	kr. 948.99	
	b. — söfnunarsjóðsinnstæðu	— 1706.73	
	c. — bankainnstæðu	— 174.09	
			— 2829.81
			Kr. 63822.60

Gjöld: 229

1. Styrkur veittur		kr. 1150.00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Innritunarskírteini	kr. 20000.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 35728.67	
c. Innstæða í Búnaðarbankanum	— 6943.93	
		— 62672.60
		Kr. 63822.60

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

REIKNINGUR 230

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs hins Tíunda og Alexandrine drottningar, til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík, árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 348):		
Innstæða í Söfnunarsjóði		kr. 21474.65
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu		— 1030.75
		Kr. 22505.40

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 22505.40
	Kr. 22505.40

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

REIKNINGUR 231

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar frá Bjargarsteini á Akranesi árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 350)	kr. 5424.55
2. Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 267.79
	Kr. 5692.34

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 5692.34
	Kr. 5692.34

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

232

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grímseyinga árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 347):			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	50397.49	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	3453.08	
			kr. 53850.57
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	2419.05	
b. — bankainnstæðu	—	81.55	
			— 2500.60
			Kr. 56351.17

Gjöld:

1. Styrkur til Grímseyinga			kr. 2300.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	50518.49	
b. Bankainnstæða	—	3532.68	
			— 54051.17
			Kr. 56351.17

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

233

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tulinius árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 348):			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	18005.37	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	449.67	
			kr. 18455.04
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	864.24	
b. — bankainnstæðu	—	16.80	
			— 881.04
			Kr. 19336.08

Gjöld:

1. Veittur styrkur			kr. 400.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	18869.61	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	66.47	
			— 18936.08
			Kr. 19336.08

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

REIKNINGUR 234

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna árið 1948.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 351)	kr. 38.39
2.	Vextir	— 1.33
		Kr. 39.72

Gjöld:

	Sjóður til næsta árs	kr. 39.72
		Kr. 39.72

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

REIKNINGUR 235

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1948.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1948 B., bls. 531):			
	a. Ríkisskuldabréf	kr. 27000.00		
	b. Veðskuldabréf	— 21000.00		
	c. Bankavaxtabréf	— 15100.00		
	d. Bankainnstæða	— 15654.85		
			kr. 78754.85	
2.	Vextir:			
	a. Af ríkisskuldabréfum	kr. 1285.00		
	b. — veðskuldabréfum	— 1050.00		
	c. — bankavaxtabréfum	— 750.00		
	d. — bankainnstæðu	— 588.13		
			— 3673.13	
			Kr. 82427.98	

Gjöld:

1.	Styrkur til Búnaðarsambands Austurlands		kr. 1200.00	
2.	Styrkur til Hallormsstaðaskóla		— 1000.00	
3	Sjóður til næsta árs:			
	a. Ríkisskuldabréf	kr. 27000.00		
	b. Veðskuldabréf	— 18750.00		
	c. Bankavaxtabréf	— 15000.00		
	d. Bankainnstæða	— 19477.98		
			— 80227.98	
			Kr. 82427.98	

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

236

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1948 B., bls. 349):		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	583763.53
2. Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	29018.88
3. Innborgað frá Eggert Claessen	—	38000.00
	Kr.	650782.41

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	650782.41
	Kr.	650782.41

Í félagsmálaráðuneytinu, 20. apríl 1949.

Jónas Guðmundsson.

237

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Vöggustofusjóðs Ragnheiðar Sigurbjargar Ísaksdóttur árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári		kr.	18228.24
2. Minningargjafir		—	320.00
3. Áheit til minningar um Ragnheiði Sigurbjörgu Ísaksdóttur		—	115.00
4. Vextir af bankavaxtabréfum	kr. 730.00		
Vextir af innstæðu í sparisjóði	— 14.10		
		—	744.10
	Kr.		19407.34

Gjöld.

1. Úthlutað 4/5 hlutum vaxta sjóðsins árið 1947 til vöggustofu-barna		kr.	503.48
2. Bankakostnaður		—	27.80
3. Sjóður til næsta árs:			
a. Bankavaxtabréf	kr. 18000.00		
b. Innstæða	— 836.06		
c. Í sjóði hjá gjaldkera	— 40.00		
		—	18876.06
	Kr.		19407.34

Reykjavík, 18. maí 1949.

Ísak Jónsson.

ALÞINGISMENN 238

kosnir í október 1949.

A. Þingmenn kjördæma.

Fyrir Vestur-Skaftafellssýslu:	Jón Gíslason bóndi.
— Vestmannaeyjar:	Jóhann Þ. Jósefsson ráðherra.
— Rangárvallasýslu:	Helgi Jónasson héraðslæknir.
	Ingólfur Jónsson kaupfélagsstjóri.
— Árnessýslu:	Jörundur Brynjólfsson bóndi.
	Eiríkur Einarsson bankafulltrúi.
— Gullbringu- og Kjósarsýslu:	Ólafur Thors framkvæmdastjóri.
— Hafnarfjörð:	Emil Jónsson ráðherra.
— Reykjavík:	Bjarni Benediktsson ráðherra.
	Einar Olgeirsson ritstjóri.
	Björn Ólafsson stórkaupmaður.
	Haraldur Guðmundsson forstjóri.
	Jóhann Hafstein framkvæmastjóri.
	Sigurður Guðnason verkamaður.
	Gunnar Thoroddsen borgarstjóri.
	Rannveig Þorsteinsdóttir lögfræðingur.
— Borgarfjarðarsýslu:	Pétur Ottesen bóndi.
— Mýrasýslu:	Bjarni Ásgeirsson ráðherra.
— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu:	Sigurður Ágústsson kaupmaður.
— Dalasýslu:	Ásgeir Bjarnason bóndi.
— Barðastrandarsýslu:	Gísli Jónsson forstjóri.
— Vestur-Ísafjarðarsýslu:	Ásgeir Ásgeirsson bankastjóri.
— Norður-Ísafjarðarsýslu:	Sigurður Bjarnason lögfræðingur.
— Ísafjörð:	Finnur Jónsson forstjóri.
— Strandasýslu:	Hermann Jónasson hæstaréttarlögmaður.
— Vestur-Húnavatnssýslu:	Skúli Guðmundsson bóndi.
— Austur-Húnavatnssýslu:	Jón Pálmason bóndi.
— Skagafjarðarsýslu:	Steingrímur Steinþórsson búnaðarmálastj.
	Jón Sigurðsson bóndi.
— Siglufjörð:	Áki Jakobsson héraðsdómslögmaður.
— Eyjafjarðarsýslu:	Bernharð Stefánsson bankastjóri.
	Stefán Stefánsson bóndi.
— Akureyri:	Jónas Rafnar héraðsdómslögmaður.
— Suður-Þingeyjarsýslu:	Karl Kristjánsson oddviti.
— Norður-Þingeyjarsýslu:	Gísli Guðmundsson fyrrv. ritstjóri.
— Norður-Múlasýslu:	Páll Zóphóníasson ráðunautur.
	Halldór Ásgrímsson kaupfélagsstjóri.
— Seyðisfjörð:	Lárus Jóhannesson hæstaréttarlögmaður.
— Suður-Múlasýslu:	Eysteinn Jónsson ráðherra.
	Vilhjálmur Hjálmarsson bóndi.
— Austur-Skaftafellssýslu:	Páll Þorsteinsson kennari.

Varamenn þingmanna Reykjavíkur.

Fyrir Alþýðuflokkinn:	Soffía Ingvarsdóttir frú.
— Sameiningarflokk alþýðu — Sósíalistaflokkinn:	Sigfús Sigurhjartarson kennari.
	Katrín Thoroddsen læknir. 63

238 Fyrir Framsóknarflokkinn: Sigurjón Guðmundsson framkvæmdastj.
— Sjálfstæðisflokkinn: Ólafur Björnsson prófessor.
Axel Guðmundsson skrifstofumaður.
Guðbjartur Ólafsson hafnsögumaður.
Guðmundur H. Guðmundsson trésmíðam.

Varamenn þingmanna Rangárvallasýslu.

Fyrir Framsóknarflokkinn: Björn Björnsson sýslumaður.
— Sjálfstæðisflokkinn: Sigurjón Sigurðsson bóndi.

Varamenn þingmanna Árnessýslu.

Fyrir Framsóknarflokkinn: Þorsteinn Sigurðsson bóndi.
— Sjálfstæðisflokkinn: Sigurður Óli Ólafsson kaupmaður.

Varamenn þingmanna Skagafjarðarsýslu.

Fyrir Framsóknarflokkinn: Hermann Jónsson bóndi.
— Sjálfstæðisflokkinn: Eysteinn Bjarnason kaupmaður.

Varamenn þingmanna Eyjafjarðarsýslu.

Fyrir Framsóknarflokkinn: Þórarinn Kr. Eldjárn bóndi.
— Sjálfstæðisflokkinn: Magnús Jónsson lögfræðingur.

Varamenn þingmanna Norður-Múlasýslu.

Fyrir Framsóknarflokkinn: Þorsteinn Sigfússon bóndi.
Sigurður Vilhjálmsson bóndi.

Varmenn þingmanna Suður-Múlasýslu.

Fyrir Framsóknarflokkinn: Stefán Björnsson bóndi.
Björn Stefánsson kaupfélagsstjóri.

B. Landskjörnir þingmenn.

(Skammstafanir: A = Alþýðuflokkurinn. SAS = Sameiningarflokkur alþýðu — Sósialistaflokkurinn. S = Sjálfstæðisflokkurinn.)

1. landskjörinn þingmaður: Brynjólfur Bjarnason kennari (SAS).
2. — — Lúðvík Jósefsson kennari (SAS).
3. — — Gylfi Þ. Gíslason prófessor (A).
4. — — Steingrímur Aðalsteinsson verkam.(SAS).
5. — — Ásmundur Sigurðsson kennari (SAS).
6. — — Hannibal Valdimarsson skólastjóri (A).
7. — — Finnbogi R. Valdimarsson oddv. (SAS).
8. — — Stefán Jóh. Stefánsson forsætisráðh. (A).
9. — — Kristín Sigurðardóttir frú (S).
10. — — Jónas Árnason blaðamaður (SAS).
11. — — Þorsteinn Þorsteinsson sýslumaður (S).

Varamenn landskjörinna þingmanna.

Fyrir Alþýðuflokkinn:
1. Guðm. Í. Guðmundsson bæjarfógeti.
2. Erlendur Þorsteinsson framkv.stj.
3. Benedikt Gröndal blaðamaður.

Fyrir Sameiningarflokk alþýðu — Sósíalistaflokkinn: 238

1. Magnús Kjartansson ritstjóri.
2. Kristinn E. Andrésson magister.
3. Þóroddur Guðmundsson verkam.
4. Albert Guðmundsson kaupfélagsstj.
5. Guðmundur Vigfússon skrifstofustj.
6. Guðmundur Hjartarson verkamaður.

— Sjálfstæðisflokkinn:

1. Ingólfur Flygenring framkvæmdastj.
2. Kjartan Jóhannsson læknir.

VÍSITALA 239

framfærslukostnaðar í Reykjavík árið 1949.

Í janúar	326 stig	Í júlí	326 stig
– febrúar	329 —	– ágúst	328 —
– marz	328 —	– september	330 —
– apríl	327 —	– október	337 —
– maí	327 —	– nóvember	338 —
– júní	326 —	– desember	340 —

Meðalvísitala ársins 330.2 stig.

HÚSALEIGUVÍSITALA 240

Fyrir fyrsta ársfjórðung 1949	150 stig
Fyrir annan ársfjórðung 1949	151 —
Fyrir þriðja ársfjórðung 1949	152 —
Fyrir fjórða ársfjórðung 1949	156 —

REIKNINGAR BÚNAÐARBANKA ÍSLANDS 241

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands með útibúi 31. des. 1948.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr. 2 297 531.49		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1 452 814.34		
c. Sveitarstjórnarlán, sýslu og ríkis	— 1 184 800.00		
d. Reikningslán	— 4 528 585.87		
		kr.	9 463 731.70
2. Víxlar		—	32 634 691.65
3. Verðbréf		—	19 262 985.60
4. Lán í hlaupareikningi		—	5 166 570.58
		Flyt kr.	66 527 979.53

241

	Flutt	kr.	66 527 979.53
5.	Kreppulánasjóður bœjar og sveitar félaga	—	362 578.26
6.	Nýbýlasjóður	—	21 201.41
7.	Ýmsir skuldunautar	—	254 423.72
8.	Innanstokksmunir	—	176 700.00
9.	Fasteignir	—	4 540 000.00
10.	Innheimtur	—	254 428.46
11.	Tryggingar fyrir ábyrgðum	—	98 000.00
12.	Innleystir tékkar	—	700 471.48
13.	Bankainnstœða og peningar í sjóði	—	3 840 327.62
		Kr.	76 776 110.48

Skuldir:

1.	Innstœðufé í sparisjóði	kr.	47 928 273.59
2.	— á viðtökuskírteinum	—	2 895 291.24
3.	— í hlaupareikningi	—	14 021 874.55
4.	— í reikningslánum	—	739 010.61
5.	Rœktunarsjóður Íslands	—	544 382.65
6.	Viðlagasjóður	—	722 161.91
7.	Byggingarsjóður	—	800 324.05
8.	Loðdýralánadeild	—	13 141.37
9.	Smábýladeild	—	267 631.74
10.	Veðdeild	—	3 769.32
11.	Ýmsir kröfuhafar	—	2 200 506.14
12.	Ábyrgðir	—	98 000.00
13.	Ógreitt tap	—	580 000.00
14.	Fyrningarsjóður fasteigna	—	40 000.00
15.	Varasjóður	—	5 318 503.26
16.	Flyzt til næsta árs:		
	Fyrir fram greiddir vextir	—	603 240.05
		Kr.	76 776 110.48

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands með útibúi 1948.

Tekjur:

1.	Vextir f. f. á.	kr.	393 155.65
2.	Forvextir af víxlum	—	2 186 400.57
3.	Aðrir vextir	—	1 527 926.24
4.	Ýmislegar tekjur	—	282 886.41
		Kr.	4 390 368.87

Gjöld:

1.	Vextir	kr.	1 631 271.78
2.	Rekstrarkostnaður	—	934 625.78
3.	Afskrifað af fasteignum og innanstokksmunum	—	300 000.00
4.	Lagt til hliðar fyrir væntanlegu tapi	—	192 991.20
5.	Til varasjóðs	—	728 240.06
6.	Flyzt til næsta árs:		
	Fyrir fram greiddir vextir	—	603240.05
		Kr.	4 390 368.87

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands í Reykjavík 31. des. 1948. 241

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:		
	a. Fasteignaveðslán	kr. 1 804 491.49	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 967 814.34	
	c. Sveitarstjórnarlán, sýslu og ríkis	— 1 184 800.00	
	d. Reikningslán	— 3 897 099.05	
			kr. 7 854 204.88
2.	Víxlar		— 28 099 263.31
3.	Verðbréf		— 19 241 485.60
4.	Lán í hlaupareikningi		— 5 146 119.50
5.	Nýbýlasjóður		— 21 201.41
6.	Kreppulánasjóður bœjar og sveitar félaga		— 362 578.26
7.	Ýmsir skuldunautar		— 246 593.44
8.	Innanstokksmunir		— 175 000.00
9.	Fasteignir		— 4 500 000.00
10.	Innheimtur		— 254 428.46
11.	Tryggingar fyrir ábyrgðum		— 98 000.00
12.	Innleystir tékkar		— 700 471.48
13.	Bankainnstœða og peningar í sjóði		— 3 543 974.30
			Kr. 70 243 320.34

Skuldir:

1.	Innstœða í sparisjóði	kr. 42 668 862.49
2.	— á viðtökuskírteinum	— 2 768 491.64
3.	— í hlaupareikningi	— 13 102 764.91
4.	— í reikningslánum	— 701 087.25
5.	Rœktunarsjóður Íslands	— 544 382.65
6.	Byggingarsjóður	— 800 324.05
7.	Viðlagasjóður	— 722 161.91
8.	Loðdýralánadeild	— 13 141.37
9.	Smábýladeild	— 267 631.74
10.	Veðdeild	— 3 769.32
11.	Útibú á Akureyri	— 496 073.88
12.	Ýmsir kröfuhafar	— 2 200 506.14
13.	Ábyrgðir	— 98 000.00
14.	Ógreitt tap	— 580 000.00
15.	Varasjóður	— 4 810 612.94
16.	Flyzt til næsta árs:	
	Fyrir fram greiddir vextir	— 465 510.05
		Kr. 70 243 320.34

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands í Reykjavík 1948.

Tekjur:

1.	Vextir f. f. á.	kr. 300 920.46
2.	Forvextir af víxlum	— 1 775 801.52
3.	Aðrir vextir	— 1 527 926.24
4.	Ýmislegar tekjur	— 235 897.48
		Kr. 3 840 545.70

241

Gjöld:

1. Vextir	kr.	1 469 349.04
2. Rekstrarkostnaður	—	809 350.84
3. Lagt til hliðar fyrir væntanlegu tapi	—	192 991.20
4. Afskrifað af fasteignum og innanstokksmunum	—	300 000.00
5. Til varasjóðs	—	603 344.57
6. Flyzt til næsta árs:		
Fyrir fram greiddir vextir	—	465 510.05
	Kr.	3 840 545.70

Efnahagsreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 31. des. 1948.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr. 493 040.00		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 485 000.00		
c. Reikningslán	— 631 486.82		
		kr.	1 609 526.82
2. Víxlar		—	4 535 428.34
3. Lán í hlaupareikningi		—	20 451.08
4. Ýmsir skuldunautar		—	7 830.28
5. Innanstokksmunir		—	1 700.00
6. Fasteignir		—	40 000.00
7. Verðbréf		—	21 500.00
8. Bankainnstæða og peningar í sjóði		—	792 427.50
		Kr.	7 028 864.02

Skuldir:

1. Innstæða í sparisjóði	kr.	5 259 411.10
2. — á viðtökuskírteinum	—	126 799.60
3. — í hlaupareikningi	—	919 109.64
4. — í reikningslánum	—	37 923.36
5. Fyrningarsjóður fasteigna	—	40 000.00
6. Varasjóður	—	507 890.32
7. Flyzt til næsta árs:		
Fyrir fram greiddir vextir	—	137 730.00
	Kr.	7 028 864.02

Rekstrarreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 1948.

Tekjur:

1. Vextir f. f. á.	kr.	92 235.19
2. Forvextir	—	410 599.05
3. Ýmislegar tekjur	—	46 988.93
	Kr.	549 823.17

241

Gjöld:

1. Vextir	kr.	161 922.74
2. Kostnaður	—	125 274.94
3. Lagt í varasjóð	—	124 895.49
4. Flyzt til næsta árs:		
Fyrir fram greiddir vextir	—	137 730.00
	Kr.	549 823.17

Efnahagsreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 31. des. 1948.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
1. flokkur	kr.	160 102.06	
2. flokkur	—	1 310 259.69	
			kr. 1 470 361.75
2. Ógreiddir vextir			— 20 000.00
3. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands			— 3 769.32
			Kr. 1 494 131.07

Skuldir:

Varasjóður	kr.	1 494 131.07
	Kr.	1 494 131.07

Rekstrarreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 1948.

Tekjur:

1. Vextir af lánum	kr.	63 113.80
2. Lántökugjald	—	1 560.00
	Kr.	64 673.80

Gjöld:

1. Kostnaður	kr.	30 000.00
2. Afskrifað tap á lánum	—	5 000.00
3. Til varasjóðs	—	29 673.80
	Kr.	64 673.80

Höfuðstóll Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1948.

1. Frá fyrra ári	kr.	4 403 750.68
2. Varasjóður lagður við höfuðstól	—	563 480.26
3. Tillag frá 1. flokki veðdeildar Landsbankans	—	128 043.18
4. Tekjuafgangur	—	576 787.88
	Kr.	5 672 062.00

241 **Varasjóður Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1948.**

1. Frá fyrra ári		kr. 563 480.26
2. Sameinaður höfuðstól samkvæmt lögum sjóðsins frá 21. maí 1947	kr. 563 480.26	
	Kr. 563 480.26	Kr. 563 480.26

Efnahagsreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1948.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
4% þjóðjarðasölulán	kr.	19 071.87	
4½% lán 1. flokks	—	249 117.05	
4½% lán 3. flokks	—	389 949.37	
4½% lán 4. flokks	—	512 599.46	
2½% lán 5. flokks	—	5 132 675.37	
			kr. 6 303 413.12
2. Verðbréf			— 1 138 038.33
3. Ógreiddir vextir			— 60 000.00
4. Ýmsir skuldunautar			— 126 227.90
5. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands			— 544 382.65
			Kr. 8 172 062.00

Skuldir:

1. Ríkissjóður	kr. 2 500 000.00
2. Höfuðstóll	— 5 672 062.00
	Kr. 8 172 062.00

Rekstrarreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 1948.

Tekjur:

1. Lántökugjald	kr. 35 207.00
2. Vextir af lánum	— 108 645.01
3. Verðbréfavextir	— 48 935.87
4. Ríkissjóðstillag	— 500 000.00
	Kr. 692 787.88

Gjöld:

1. Kostnaður	kr. 55 000.00
2. Þátttaka í kostnaði teiknistofu	— 61 000.00
3. Lagt við höfuðstól	— 576 787.88
	Kr. 692 787.88

Efnahagsreikningur Byggingarsjóðs 31. desember 1948. 241

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Endurhýsingarlán, 1. flokkur	kr.	2 197 006.72	
b. Nýbýlalán á ræktuðu landi	—	116 093.23	
c. Nýbýlalán á órœktuðu landi	—	60 990.00	
d. Endurhýsingarlán, 2. flokkur	—	10 165 871.04	
			kr. 12 539 960.99
2. Verðbréf			— 737 917.61
3. Innstœða í Búnaðarbanka Íslands			— 800 324.05
			Kr. 14 078 202.65

Skuldir:

1. Ógreitt tap	kr.	3 595.89
2. Ríkissjóður	—	4 899 785.70
3. Eftirlaunasjóður	—	150 000.00
4. Höfuðstóll	—	9 024 821.06
	Kr.	14 078 202.65

Rekstrarreikningur Byggingarsjóðs 1948.

Tekjur:

1. Lántökugjald	kr.	54 928.00
2. Vextir af lánum	—	271 536.06
3. Verðbréfavextir	—	30 212.76
4. Ríkissjóðstillag	—	2 500 000.00
	Kr.	2 856 676.82

Gjöld:

1. Kostnaður við teiknistofu	kr.	163 115.02
2. Rekstrarkostnaður	—	250 000.00
3. Tillag til eftirlaunasjóðs	—	150 000.00
4. Greitt byggingarfulltrúum	—	30 068.80
5. Til höfuðstóls	—	2 263 493.00
	Kr.	2 856 676.82

Efnahagsreikningur Viðlagasjóðs 31. desember 1948.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	290 085.52
2. Verðbréf	—	310 577.36
3. Innstœða í Búnaðarbanka Íslands	—	722 161.91
	Kr.	1 322 824.79

Skuldir:

Höfuðstóll	kr.	1 322 824.79
	Kr.	1 322 824.79

241 **Rekstrarreikningur Viðlagasjóðs 1948.**

Tekjur:

1.	Vextir af lánum	kr. 11 379.74
2.	Vextir af verðbréfum	— 22 066.17
		Kr. 33 445.91

Gjöld:

1.	Kostnaður	kr. 20 000.00
2.	Lagt við höfuðstól	— 13 445.91
		Kr. 33 445.91

Efnahagsreikningur Loðdýralánadeildar 31. desember 1948.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum	kr. 360.00
2.	Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	— 13 141.37
		Kr. 13 501.37

Skuldir:

	Varasjóður	kr. 13 501.37
		Kr. 13 501.37

Rekstrarreikningur Loðdýralánadeildar 1948.

Tekjur:

	Vextir af lánum	kr. 143.80
		Kr. 143.80

Gjöld:

	Til varasjóðs	kr. 143.80
		Kr. 143.80

Efnahagsreikningur Smábýladeildar 31. desember 1948.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum	kr. 34 887.69
2.	Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	— 267 631.74
		Kr. 302 519.43

Skuldir:

	Varasjóður	kr. 302 519.43
		Kr. 302 519.43

Rekstrarreikningur Smábýladeildar 1948. 241

Tekjur:

Vextir af lánum	kr. 1 610.91
	Kr. 1 610.91

Gjöld:

Til varasjóðs	kr. 1 610.91
	Kr. 1 610.91

Efnahagsreikningur Nýbýlasjóðs 31. desember 1948.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum	kr. 762 746.83
2.	Viðskiptamenn	— 1 085.55
		Kr. 763 832.38

Skuldir:

1.	Útgefin nýbýlabréf í umferð	kr. 345 100.00
2.	Búnaðarbanki Íslands	— 21 201.41
3.	Varasjóður	— 397 530.97
		Kr. 763 832.38

Rekstrarreikningur Nýbýlasjóðs 1948.

Tekjur:

1.	Endurgreiddar styrkveitingar	kr. 17 500.00
2.	Lántökugjald	— 205.00
3.	Vextir af lánum	— 33 039.08
		Kr. 50 744.08

Gjöld:

1.	Rekstrarkostnaður	kr. 60.00
2.	Vaxtamiðar	— 17 255.00
3.	Til varasjóðs	— 33 429.08
		Kr. 50 744.08

Reykjavík, 2. janúar 1949.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

Hilmar Stefánsson.

Framanritaða reikninga Búnaðarbanka Íslands fyrir árið 1948 höfum við yfirfarið og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við að athuga.

Reykjavík, 18. febrúar 1949.

Sigurjón Á. Ólafsson. *Einar Gestsson.*

Með tilvísun til ofanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar bankaráð Búnaðarbanka Íslands fyrir reikninginn.

Reykjavík, 23. marz 1949.

Hermann Jónasson. *Þorst. Þorsteinsson.* *Kristinn E. Andrésson.*

241 **Efnahagsreikningur Kreppulánasjóðs bæjar og sveitar félaga 31. desember 1948.**

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	313 610.34
2. Óinnheimtir vextir	—	50 000.00
	Kr.	363 610.34

Skuldir:

1. Skuld við Búnaðarbanka Íslands	kr.	362 578.26
2. Varasjóður	—	1 032.08
	Kr.	363 610.34

Rekstrarreikningur Kreppulánasjóðs bæjar og sveitar félaga 1948.

Tekjur:

Vextir af lánum	kr.	27 727.33
	Kr.	27 727.33

Gjöld:

1. Vextir	kr.	24 695.25
2. Rekstrarkostnaður	—	2 000.00
3. Til varasjóðs	—	1 032.08
	Kr.	27 727.33

Stofnsjóður Kreppulánasjóðs 31. desember 1948.

Frá fyrra ári		kr.	67 549.79
Frá dregst: Tap á lánum	kr. 3 072.68		
Kostnaður	— 221.50		
		—	3 294.18
Fært á sérstakan reikning í Búnaðarbankanum		kr.	64 255.61

Reykjavík, 2. janúar 1949.

KREPPULÁNASJÓÐUR OG
KREPPULÁNASJÓÐUR BŒJAR OG SVEITAR FÉLAGA
Hilmar Stefánsson.

Framanritaða reikninga Kreppulánasjóðs og Kreppulánasjóðs bœjar og sveitar félaga fyrir árið 1948 höfum við undirritaðir endurskoðað og borið saman við bœkur sjóðanna og ekkert fundið við að athuga.

Reykjavík, 18. febrúar 1949.

Sigurjón Á. Ólafsson. *Einar Gestsson.*

Með tilvísun til ofanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar bankaráð Búnaðarbanka Íslands fyrir reikninginn.

Reykjavík, 23. marz 1949.

Hermann Jónasson. *Þorst. Þorsteinsson.* *Kristinn E. Andrésson.*

Efnahagsreikningur Landnámssjóðs 31. desember 1948. 241

Eignir:

1.	Innstæða á hlr. 920	kr.	125 547.30
2.	Inneign hjá Búnaðarbanka	—	3 000 000.00
3.	Inneign hjá nýbýlahverfum	—	290 730.98
4.	Innanstokksmunir	—	4 396.50
5.	Vélar og áhöld	—	78 697.68
6.	Viðskiptamenn	—	700.00
7.	Tryggingar fyrir ábyrgðum vegna vélakaupa	—	44 000.00
		Kr.	3 544 072.46

Skuldir:

	Óráðstafað til næsta árs	kr.	3 544 072.46
		Kr.	3 544 072.46

Rekstrarreikningur Landnámssjóðs 1948.

Tekjur:

	Tillag úr ríkissjóði	kr.	1 500 000.00
		Kr.	1 500.000.00

Gjöld:

1.	Skrifstofukostnaður, laun o. fl.	kr.	96 463.48
2.	Ferðakostnaður	—	14 877.65
3.	Styrkir samkv. lögum um landnám og nýbyggðir	—	68 940.00
4.	Styrkir samkv. bráðabirgða ákvæðum laganna	—	36 652.30
5.	Afskrifað af áhöldum	—	4 118.50
6.	Tekjur um fram gjöld	—	1 278 948.07
		Kr.	1 500.000.00

Reykjavík, 2. janúar 1949.

Pálmi Einarsson,
landnámsstjóri.

Reikningurinn yfirfarinn og borinn saman við bækur sjóðsins og reynist hann réttur.

Reykjavík, 18. febrúar 1949.

Sigurjón Á. Ólafsson. *Einar Gestsson.*

Með tilvísun til ofanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar nýbýlastjórn fyrir reikninginn.

Reykjavík, 19. marz 1949.

Jón Pálmason. *Steingrímur Steinþórsson.* *Jón Sigurðsson.*
Helgi Hannesson. *Ásmundur Sigurðsson.*

241 **Eftirlaunasjóður starfsmanna Búnaðarbanka Íslands.**

Yfirlit um tekjur og gjöld árið 1948 og efnahag 31. desember 1948.

Tekjur:

1.	Eign 1. janúar 1948:		
	a. Verðbréf	kr. 183 833.34	
	b. Innstæða í sparisjóði Búnaðarbanka Íslands	— 9 796.12	
	c. Óhafið tillag	— 142 000.00	
			kr. 335 629.46
2.	Vextir	kr. 13 125.57	
3.	Tillög bankans og sjóðfélaga	— 17 663.40	
4.	Viðbótartillag bankans	— 150 000.00	
			— 180 788.97
			Kr. 516 418.43

Gjöld:

	Eign í árslok:	
1.	Verðbréf	kr. 362 700.00
2.	Innstæða í sparisjóði Búnaðarbanka Íslands	— 3 718.43
3.	Innstæða í Búnaðarbanka Íslands:	
	Óhafið tillag	— 150 000.00
		Kr. 516 418.43

242 **REIKNINGUR**

Minningargjafasjóðs Landsspítala Íslands 1948.

Tekjur:

1.	Eign sjóðsins 1. jan. 1948		kr. 441186.22
2.	Minningargjafir úr Reykjavík:		
	a. Afh.: Bókabúð Austurbæjar	kr. 864.00	
	b. — Hljóðfæraverzlun Sigríðar Helgadóttur	— 120.00	
	c. — Jóhönnu Friðriksdóttur yfirljósmóður	— 30.00	
			— 1014.00
3.	Minningargjafir utan af landi		— 508.75
4.	Samúðarskeyti landssímans		— 31518.85
5.	Vextir greiddir 1948		— 17942.16
6.	Keypt veðdeildarbréf Landsbankans, 11. fl.		— 50000.00
7.	Afföll af keyptum veðdeildarbréfum		— 2243.05
			Kr. 544413.03

Gjöld:

1.	21 styrkveiting til sjúklinga í Landsspítalanum 1948, nr. 848—868	kr. 28820.00
2.	Önnur útgjöld á árinu (fskj. 1—15)	— 4100.80
3.	Til jafnaðar 6. tekjulið	— 50000.00
	Flyt	kr. 82920.80

		Flutt	kr. 82920.80	242
4.	Eign sjóðsins 1. jan. 1949:			
	a. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	kr. 950.00		
	b. Innanríkislán 1941	— 40000.00		
	c. Rafveitulán Siglufjarðarkaupstaðar	— 25000.00		
	d. Stofnlánadeild sjávarútvegsins	— 30000.00		
	e. Veðdeildarbréf Landsbankans, 12. fl.	— 33000.00		
	f. Veðdeildarbréf Landsbankans, 15. fl.	— 40000.00		
	g. Veðdeildarbréf Landsbankans, 11. fl.	— 50000.00		
	h. Í Landsbankanum, ársinnstæðufé, nr. 545	— 626.50		
	i. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 5578 ..	— 484.87		
	j. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 35284 .	— 3641.62		
	k. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 1436 ..	— 34048.60		
	l. Í Búnaðarbankanum, sparisjóðsbók nr. 17329	— 6811.48		
	m. Í Útvegsbankanum, sparisjóðsbók nr. 6314 ..	— 11191.44		
	n. Í Söfnunarsjóði, útborgunardeild nr. 430	— 179990.72		
	o. Hjá gjaldkera sjóðsins	— 5747.00		
			—	461492.23
			Kr.	544413.03

Steinunnar-arfur.

Tekjur:

1.	Eign 1. jan. 1948		kr. 5451.53
2.	Afgjald af hálfri jörðinni Haga í Skorradal		— 400.80
3.	Vextir í Söfnunarsjóði 1947	kr. 162.68	
	Vextir í Landsbankanum 1948	— 24.38	
		—	187.06
		Samtals	kr. 6039.39

Gjöld:

	Eign 1. jan. 1949:		
1.	½ jörðin Hagi í Skorradal		kr. 1050.00
2.	Í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 460	kr. 4247.99	
3.	Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 31353	— 741.40	
		—	4989.39
		Samtals	kr. 6039.39

Minningargjöf um Hans Nathansson og Kristínu Þorvarðsdóttur.

Tekjur:

1.	Eign 1. jan. 1948		kr. 4489.48
2.	Vextir 1947	kr. 215.34	
3.	Verðlaun úr vaxtabæti Söfnunarsjóðs	— 6.72	
		—	222.06
		Samtals	kr. 4711.54

Gjöld:

Eign 1. jan. 1949: Í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 456		kr. 4711.54
	Samtals	kr. 4711.54

242 **Minningargjöf um Jóhann Guðmundsson og börn hans: Stefán, Ólafíu, Elísabet, Sveinbjörn og Steinunni.**

Gjöld:

1. Eign 1. jan. 1948		kr. 4887.09
2. Vextir 1947		— 234.57
	Samtals	kr. 5121.66

Gjöld:

Eign 1. jan. 1949: Í Söfnunarsjóði, útborgunardeild nr. 411		kr. 5121.66
	Samtals	kr. 5121.66

Minningargjöf um Hans Wium sýslumann.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1948		kr. 2639.48
2. Vextir af viðtökuskírteini	kr. 52.92	
3. Vextir af sparisjóðsbók	— 5.00	
		— 57.92
	Samtals	kr. 2697.40

Gjöld:

Eign 1. jan. 1949:		
1. Í Landsbankanum, ársinnstæðufé nr. 556	kr. 2548.74	
2. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 9009	— 148.66	
		kr. 2697.40
	Samtals	kr. 2697.40

Minningargjöf um Þórunni Jónassen.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1948		kr. 5413.57
2. Vextir af viðtökuskírteini	kr. 107.67	
3. Vextir af innstæðu í Landsbankanum	— 7.66	
4. Vextir af innstæðu í Útvegsbankanum	— 4.09	
		— 119.42
	Samtals	kr. 5532.99

Gjöld:

Eign 1. jan. 1949:		
1. Í Landsbankanum, ársinnstæðufé nr. 557	kr. 5185.09	
2. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 9011	— 226.87	
3. Í Útvegsbankanum, sparisjóðsbók nr. 14350	— 121.03	
		kr. 5532.99
	Samtals	kr. 5532.99

Minningargjöf um Vigfús G. Melsted. 242

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1948		kr. 3410.10
2. Vextir af viðtökuskírteini		— 145.41
	Samtals	kr. 3555.51

Gjöld:

Eign 1. jan. 1949: Í Landsbankanum, ársinnstæðufé nr. 56		kr. 3555.51
	Samtals	kr. 3555.51

Minningargjöf um Guðbjörgu Þorsteinsdóttur.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1948		kr. 11580.65
2. Vextir af viðtökuskírteini	kr. 236.32	
3. Vextir af sparisjóðsbók	— 15.29	
		— 251.61
	Samtals	kr. 11832.26

Gjöld:

Eign 1. janúar 1949:		
1. Í Landsbankanum, ársinnstæðufé nr. 555	kr. 11379.76	
2. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 9012	— 452.50	
		kr. 11832.26
	Samtals	kr. 11832.26

Minningargjöf um Gísla Oddsson skipstjóra.

Tekjur:

1. Eign 1. jan. 1948		kr. 9654.69
2. Vextir af viðtökuskírteini	kr. 200.38	
3. Vextir af sparisjóðsbók	— 7.17	
		— 207.55
	Samtals	kr. 9862.24

Gjöld:

Eign 1. jan. 1949:		
1. Í Landsbankanum, ársinnstæðufé nr. 554	kr. 9649.12	
2. Í Landsbankanum, sparisjóðsbók nr. 9010	— 213.12	
		kr. 9862.24
	Samtals	kr. 9862.24

Reykjavík, 8. janúar 1949.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið ársreikning þennan, og borið hann saman við tilheyrandi fylgiskjöl, og höfum ekkert við hann að athuga.

Reykjavík, 9. febrúar 1949.

Ásta Magnúsdóttir. *S. Brynjólfsdóttir.*

243

REIKNINGAR LANDSBANKA ÍSLANDS

ÁRIÐ 1948.

I. SEÐLABANKINN

Efnahagur seðlabankans 31. desember 1948.

Eignir:

1.	Gulleign	kr.	5732972.83
2.	Inneign hjá erlendum bönkum[1])	—	42834180.65
3.	Erlend verðbréf[1])	—	34758391.00
4.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	264962.95
5.	Erlend mynt	—	81210.14
6.	Lán til ríkissjóðs vegna Alþjóðabankans og Alþjóðagjaldeyrissjóðsins	—	8012739.17
7.	Endurkeyptir víxlar	—	10544646.00
8.	Lán til innlendra banka og sparisjóða	—	12683312.60
9.	Reikningslán	—	408558.32
10.	Greiddar, óinnleystar ábyrgðir	—	1485648.15
11.	Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	29863820.75
12.	Skuld sparisjóðsdeildarinnar	—	71186618.26
13.	Skuld stofnlánadeildarinnar	—	87435851.61
14.	Tékkar á innlenda banka	—	2388696.29
15.	Bankabyggingar með búnaði	—	1.00
16.	Ýmsir skuldunautar	—	325687.17
17.	Ógreiddir vextir	—	284693.24
18.	Peningar í sjóði	—	225137.75
		Kr.	308517127.88

1) Nýbyggingarreikningur í árslok 1948:

Dollar-gjaldeyrir	÷ kr.	15971952.84
Punda-gjaldeyrir	÷ —	38331590.34
	÷ kr.	54303543.18

Skuldir:

1.	Seðlar í umferð	kr.	175295000.00
2.	Innlán banka og sparisjóða	—	8767246.59
3.	Innstæðufé í reikningslánum	—	894180.23
4.	Skuld við erlenda banka	—	35138409.67
5.	Inneign erl. viðskiptamanna í erl. gjaldeyri	—	103915.09
6.	Inneign erl. viðskiptamanna í hlaupareikningi	—	6722824.50
7.	Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	29863820.75
8.	Innheimt fé fyrir aðra	—	695324.35
9.	Tilkynntir tékkar	—	179017.08
10.	Ýmsir skuldheimtumenn	—	2966021.47
11.	Fyrir fram greiddir vextir	—	64308.62
12.	Stofnfé	—	4800000.00
13.	Varasjóður	—	29000000.00
14.	Afskriftareikningur	—	4000000.00
	Flyt	kr.	298490068.35

		Flutt	kr. 298490068.35	243
15.	Gengisreikningur		— 3938109.95	
16.	Húsbyggingarsjóður		— 5500000.00	
17.	Óráðstafaður tekjuafgangur:			
	a. Frá árinu 1947	kr. 330040.51		
	b. Samkv. rekstrarreikningi 1948	— 5938909.07		
		Kr. 6268949.58		
	Frá dregst:			
	a. Vextir af stofnfé kr.	180000.00		
	b. Lagt í húsbyggingarsjóð —	1500000.00		
	c. Lagt í varasjóð —	4000000.00		
		— 5680000.00		
			— 588949.58	
			Kr. 308517127.88	

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 8. janúar 1949.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Jón Árnason. Gunnar Viðar.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur seðlabankans árið 1948.

Gjöld:

1.	Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári	kr.	336492.30
2.	Útborgaðir vextir	—	938849.36
3.	Kostnaður við rekstur bankans	—	2812495.80
4.	Rekstrarhagnaður	—	5938909.07
		Kr.	10026746.53

Tekjur:

1.	Innborgaðir vextir og forvextir	kr. 6039691.93	
	Þar af tilheyrandi næsta ári	— 64308.62	
		Kr. 5975383.31	
	Ógreiddir vextir	— 284693.24	
		kr.	6260076.55
2.	Hagnaður af sölu erlendra verðbréfa	—	885258.77
3.	Ýmsar tekjur	—	2881411.21
		Kr.	10026746.53

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og er hann í samræmi við þær. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að verðbréf og aðrar bókfærðar eignir eru fyrir hendi.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 22. febrúar 1949.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

243 **II. SPARISJÓÐSDEILDIN**

Efnahagur sparisjóðsdeildarinnar ásamt útibúum bankans 31. desember 1948.

Eignir:

1.	Bankavaxtabréf		kr.	15377293.20
2.	Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf		—	120675810.62
3.	Víxlar innlendir og ávísanir		—	155726337.79
4.	Afborgunarlán:			
	a. Fasteignaveðslán	kr. 7523968.10		
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 8270710.87		
	c. Handveðslán	— 55924.30		
	d. Lán veitt opinberum aðilum	— 2304283.00		
	e. Búnaðarlánadeildarlán	— 2025.00		
			—	18156911.27
5.	Lán í hlaupareikningi:			
	a. Ríkissjóður, aðalviðskiptareikningur	kr. 44936267.00		
	b. Önnur lán	— 99820225.48		
			—	144756492.48
6.	Reikningslán		—	3235478.95
7.	Viðskiptalán		—	17575377.48
8.	Inneign hjá innlendum bönkum		—	138037.01
9.	Inneign hjá erlendum bönkum		—	779638.28
10.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis		—	117106.20
11.	Erlend mynt		—	8166.67
12.	Mismunur á færslum aðalbankans og útibúanna		—	1147592.10
13.	Fasteignir:			
	a. Bankahús og húsbúnaður	kr. 53611.35		
	b. Aðrar fasteignir	— 852100.00		
			—	905711.35
14.	Ýmsir skuldunautar		—	222243.00
15.	Ógreiddir vextir		—	2436351.85
16.	Peningar í sjóði		—	579406.21
			Kr.	481837954.46

Skuldir:

1.	Innstæðufé í hlaupareikningi		kr.	97368175.19
2.	Innstæðufé í reikningslánum		—	234918.33
3.	Innstæðufé í viðskiptalánum		—	3639860.61
4.	Innstæðufé í sparisjóði		—	264360288.63
5.	Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum		—	6231305.26
6.	Skuld við erlenda banka		—	149439.95
7.	Inneign seðlabankans		—	71186618.26
8.	Inneign veðdeildarinnar		—	1096641.36
9.	Ýmsir skuldheimtumenn		—	24778.03
10.	Fyrir fram greiddir vextir		—	2088980.14
11.	Varasjóður		—	20000000.00
12.	Afskriftareikningur		—	11500000.00
13.	Húsbyggingarsjóðir útibúanna		—	2504800.00
14.	Óráðstafaður tekjuafgangur:			
	a. Frá árinu 1947	kr. 916954.11		
	b. Samkv. rekstrarreikningi 1948	— 10018540.91		
	Flyt	kr. 10935495.02	kr.	480385805.76

		Flutt	kr. 10935495.02	kr. 480385805.76 243
Frá dregst:				
a. Lagt í húsbyggingarsjóði:				
Útib. Akureyri	kr.	350000.00		
— Ísafirði	—	150000.00		
— Selfossi	—	201613.81		
	Kr.	701613.81		
b. Fært á afskriftareikning .	—	5580150.14		
c. Lagt í varasjóð	—	3000000.00		
d. Afskrifað tap á fasteignum hjá útib. á Eskifirði	—	1068.28		
e. Afskr. tap á útlánum hjá:				
Útib. Ísafirði	—	13552.48		
— Akureyri	—	76912.58		
— Eskifirði	—	110049.03		
			— 9483346.32	
				— 1452148.70
				Kr. 481837954.46

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 8. janúar 1949.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Jón Árnason. Gunnar Viðar.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildarinnar ásamt útibúum bankans árið 1948.

Gjöld:

1. Vaxtayfirfærsla			kr. 1169550.21
2. Útborgaðir vextir			— 12675694.62
3. Kostnaður við rekstur bankans			— 2035387.85
4. Rekstrarhagnaður			— 10018540.91
			Kr. 25899173.59

Tekjur:

1. Innborgaðir vextir og forvextir á árinu	kr.	25093088.55	
Þar af tilheyrandi næsta ári	—	2088980.14	
	Kr.	23004108.41	
Ógreiddir vextir	—	2436351.85	
			kr. 25440460.26
2. Ýmsar tekjur			— 458713.33
			Kr. 25899173.59

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og er hann í samræmi við þær. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að verðbréf og aðrar bókfærðar eignir bankans og útibúa hans eru fyrir hendi.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 22. febrúar 1949.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

243 **Sundurliðun á efnahagsreikningi sparisjóðs-**

	Sparisjóðsdeildin í Reykjavík	Útibúið á Ísafirði
A. Eignir:	Kr. aur.	Kr. aur.
1. Bankavaxtabréf	13571055.70	207000.00
2. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	107874248.85	3489704.25
3. Víxlar innlendir og ávísanir	110146986.54	11797562.00
4. Afborgunarlán:		
a. Fasteignaveðslán	2409098.10	178225.00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	6119914.42	24525.00
c. Handveðslán	43500.00	—
d. Lán veitt opinberum aðilum	334283.00	—
e. Búnaðarlánadeildin	2025.00	—
Afborgunarlán alls	8908820.52	202750.00
5. Lán í hlaupareikningi til ríkissjóðs	44936267.00	—
6. Önnur lán í hlaupareikningi	89893681.07	107530.11
7. Reikningslán	—	490766.34
8. Viðskiptalán	17575377.48	—
9. Erlendir bankar	—	254638.82
10. Erlendir víxlar	—	—
11. Erlend mynt	—	—
12. Inneign hjá innlendum bönkum	—	—
13. Inneign aðalbankans hjá Ísafjarðar-útibúinu	2553904.52	—
14. Inneign aðalbankans hjá Akureyrar-útibúinu	25367.00	—
15. Inneign aðalbankans hjá Eskifjarðar-útibúinu	9962348.07	—
16. Inneign Selfoss-útibúsins hjá aðalbankanum	—	—
17. Inneign Sparisjóðs Árnessýslu hjá Selfoss-útib.	—	—
18. Mismunur á færslum aðalbankans og útibúanna	1147592.10	—
19. Bankahús og búsbúnaður	—	20436.35
20. Aðrar fasteignir	—	37000.00
21. Ýmsir skuldunautar	6798.15	134.00
22. Ógreiddir vextir	2100356.60	47303.85
23. Peningar í sjóði	231312.02	78082.30
Kr.	408934115.62	16732908.02
B. Skuldir:		
1. Innstæðufé í hlaupareikningi	87007317.07	1167032.84
2. Innstæðufé í reikningslánum	—	117554.24
3. Innstæðufé í viðskiptalánum	3639860.61	—
4. Innstæðufé í sparisjóði	207995266.60	11787086.13
5. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	4068664.98	444185.38
6 Skuld við erlenda banka	—	—
7. Inneign seðlabankans	71186618.26	—
8. Inneign veðdeildarinnar	1096641.36	—
9. Skuld aðalbankans við Selfoss-útibúið	676762.84	—
10. Skuld útibúa við aðalbankann	—	2553904.52
11. Skuld Selfoss-útibúsins við Sparisjóð Árnessýslu	—	—
12. Ýmsir skuldheimtumenn	20441.95	25.58
13. Fyrir fram greiddir vextir	1314282.17	154092.40
14. Varasjóður	20000000.00	—
15. Afskriftareikningur	11500000.00	—
16. Húsbyggingarsjóðir útibúanna	—	500000.00
17. Óráðstafaður tekjuafgangur	428259.78	9026.93
Kr.	408934115.62	16732908.02

deildarinnar ásamt útibúum 31. desember 1948. **243**

Útibúið á Akureyri	Útibúið á Eskifirði	Útibúið á Selfossi	Sparisjóður Árnessýslu
Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.
510857.50	8380.00	1080000.00	—
1797850.00	459950.00	6906457.52	147600.00
15940442.59	12117756.86	5723589.80	—
2909900.00	776800.00	1242330.00	7615.00
883811.45	79650.00	1148230.00	14580.00
12424.30	—	—	—
1970000.00	—	—	—
—	—	—	—
5776135.75	856450.00	2390560.00	22195.00
—	—	—	—
1628708.57	1980688.34	6209617.39	—
2744712.61	—	—	—
—	—	—	—
131759.04	393240.42	—	—
117106.20	—	—	—
8166.67	—	—	—
—	138037.01	—	—
—	—	—	—
—	—	—	—
—	—	—	—
—	—	676762.84	—
—	—	—	70300.97
—	—	—	—
11175.00	15000.00	7000.00	—
793100.00	14000.00	8000.00	—
34956.72	179857.76	496.37	—
84010.00	1315.00	198656.40	4710.00
140079.77	63063.17	66868.95	—
29719060.42	16227738.56	23268009.27	244805.97
6262543.05	1244899.99	1686382.24	—
116967.28	—	396.81	—
—	—	—	—
19903629.39	4305038.58	20148306.03	220961.90
1101449.80	225086.43	391918.67	—
149439.95	—	—	—
—	—	—	—
—	—	—	—
—	—	—	—
25367.00	9962348.07	—	—
—	—	70300.97	—
4310.50	—	—	—
389848.07	27515.00	202392.00	850.50
—	—	—	—
—	—	—	—
1254800.00	—	750000.00	—
510705.38	462850.49	18312.55	22993.57
29719060.42	16227738.56	23268009.27	244805.97

243 **Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar bankans í Reykjavík árið 1948.**

Gjöld:

1.	Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári	kr.	1315619.60
2.	Útborgaðir vextir	—	10504581.18
3.	Kostnaður við rekstur sparisjóðsdeildarinnar og Austurb.útibús	—	1125685.86
4.	Rekstrarhagnaður	—	8725414.17
		Kr.	21671300.81

Tekjur:

1.	Innborgaðir vextir og forvextir	kr.	20607496.00	
	Þar af tilheyrandi næsta ári	—	1314282.17	
		Kr.	19293213.83	
	Ógreiddir vextir	—	2100356.60	
				kr. 21393570.43
2.	Ýmsar tekjur			— 277730.38
				Kr. 21671300.81

Rekstrarreikningur útibúa bankans árið 1948.

		Útibúið á Ísafirði	Útibúið á Akureyri	Útibúið á Eskifirði	Útibúið á Selfossi	Sparisjóður Árnessýslu
	A. Gjöld:	Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.	Kr. aur.
1.	Vaxtayfirfærsla frá f. á.	—	—	—	73091.20	4276.95
2.	Útborgaðir vextir á árinu	431376.06	689764.37	416136.01	626125.86	7711.14
3.	Vaxtayfirfærsla til n. á.	106788.55	305838.07	26200.00	3735.60	—
4.	Rekstrarkostnaður	208533.74	302243.33	193144.94	203679.98	2100.00
5.	Rekstrarhagnaður	172579.41	720721.54	179611.50	219926.36	287.93
	Kr.	919277.76	2018567.31	815092.45	1126559.00	14376.02
	B. Tekjur:					
1.	Vaxtayfirfærsla frá f. á.	996.54	195741.00	26700.00	—	—
2.	Innb. vextir og forv. á á.	891842.47	1704634.32	776616.92	1101982.32	10516.52
3.	Vaxtayfirfærsla til n. á.	—	—	—	—	3859.50
4.	Ýmsar tekjur	26438.75	118191.99	11775.53	24576.68	—
	Kr.	919277.76	2018567.31	815092.45	1126559.00	14376.02

III. VEÐDEILDIN

Efnahagur veðdeildarinnar 31. desember 1948.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:			
	3. flokkur	kr.	1785.58	
	4. —	—	586604.57	
	5. —	—	665789.18	
	6. —	—	784000.09	
	7. —	—	1101887.97	
		Flyt	kr.	3140067.39

		Flutt	kr.	3140067.39	243
8.	flokkur		kr.	1304936.77	
9.	—		—	1465159.20	
10.	—		—	3000978.44	
11.	—		—	3157946.24	
12.	—		—	3499066.22	
13.	—		—	4780035.60	
14.	—		—	5180850.48	
15.	—		—	5549380.96	
16.	—		—	7279457.36	
17.	—		—	3160487.66	
				kr.	41518366.32
2. Verðbréf:					
4.	flokkur		kr.	50000.00	
5.	—		—	549.94	
7.	—		—	1528.53	
9.	—		—	2500.00	
				—	54578.47
3. Inneign hjá Landsbanka Íslands:					
2.	flokkur		kr.	242.07	
3.	—		—	26693.87	
9.	—		—	40905.63	
10.	—		—	245853.64	
11.	—		—	232142.55	
12.	—		—	297231.35	
13.	—		—	521725.86	
14.	—		—	444099.82	
15.	—		—	378143.85	
16.	—		—	317290.33	
17.	—		—	76618.18	
				—	2580947.15
4. Ógreiddir vextir og varasjóðstekjur:					
3.	flokkur		kr.	24.70	
4.	—		—	18288.74	
5.	—		—	15655.44	
6.	—		—	17035.38	
7.	—		—	23708.03	
8.	—		—	32361.73	
9.	—		—	36563.34	
10.	—		—	62192.11	
11.	—		—	73020.40	
12.	—		—	75191.74	
13.	—		—	90098.86	
14.	—		—	105416.29	
15.	—		—	104892.07	
16.	—		—	111070.54	
17.	—		—	54358.78	
				—	819878.15
		Flyt	kr.	44973770.09	

243 Flutt kr. 44973770.09

5. Ýmislegt:

4.	flokkur	kr.	3000.00	
7.	—	—	365.52	
9.	—	—	150.00	
10.	—	—	3.75	
11.	—	—	5.00	
12.	—	—	35.00	
				— 3559.27

Kr. 44977329.36

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf:

3.	flokkur	kr.	1100.00	
4.	—	—	5200.00	
7.	—	—	607000.00	
8.	—	—	729000.00	
9.	—	—	1272900.00	
10.	—	—	2878800.00	
11.	—	—	3175300.00	
12.	—	—	3634500.00	
13.	—	—	5146800.00	
14.	—	—	5473400.00	
15.	—	—	5793700.00	
16.	—	—	7450000.00	
17.	—	—	3188000.00	
				kr. 39355700.00

2. Skuld við Landsbanka Íslands:

4.	flokkur	kr.	113343.15	
5.	—	—	380816.57	
6.	—	—	492248.87	
7.	—	—	172084.49	
8.	—	—	325812.71	
				— 1484305.79

3. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:

3.	flokkur	kr.	1822.50	
4.	—	—	4468.00	
6.	—	—	1787.50	
7.	—	—	16855.00	
8.	—	—	20670.00	
9.	—	—	40240.00	
10.	—	—	102557.50	
11.	—	—	115327.50	
12.	—	—	119725.00	
13.	—	—	126428.00	
14.	—	—	138918.00	
15.	—	—	151064.00	
16.	—	—	150320.00	
17.	—	—	80725.00	
				— 1070908.00

Flyt kr. 41910913.79

			Flutt kr.	41910913.79
4.	Varasjóður:			
	2. flokkur	kr.	242.07	
	3. —	—	25581.65	
	4. —	—	534882.16	
	5. —	—	301177.99	
	6. —	—	306999.10	
	7. —	—	331550.56	
	8. —	—	261815.79	
	9. —	—	232138.17	
	10. —	—	327670.44	
	11. —	—	172486.69	
	12. —	—	117299.31	
	13. —	—	118632.32	
	14. —	—	118048.59	
	15. —	—	87652.88	
	16. —	—	107498.23	
	17. —	—	22739.62	
			—	3066415.57
			Kr.	44977329.36

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 8. janúar 1949.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Jón Árnason. Gunnar Viðar.

Svanbjörn Frímannsson.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 22. febrúar 1949.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

Rekstrarreikningur veðdeildarinnar (2.—17. flokkur) 1948.

Gjöld:

1.	Vextir af bankavaxtabréfum	kr.	1583728.75
2.	Rekstrarkostnaður	—	208867.16
3.	Vextir af skuld við Landsbankann	—	58394.36
4.	Vextir af bréfum innl. sem aukaafborganir	—	2196.35
5.	Tekna- og vaxtaútgjaldayfirfærsla, nettó	—	35315.08
6.	Varasjóður 1. fl. greiddur Ræktunarsjóði Íslands, sbr. 2. gr. laga nr. 105 1935	—	128043.18
7.	Rekstrarhagnaður	—	124593.76
		Kr.	2141138.64

243

Tekjur:

1. Vextir af lánum	kr.	1770910.07
2. Til varasjóðs og vegna rekstrarkostnaðar ½% af lánum	--	199787.25
3. Dráttarvextir og provision	—	51857.47
4. Vextir af verðbréfum	—	3590.00
5. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	34083.30
6. Lántökugjald af nýjum lánum	—	39010.00
7. Vextir af útgefnum bankavaxtabréfum, nettó	—	41765.55
8. Endurgreiddir vextir	—	135.00
	Kr.	2141138.64

IV. STOFNLÁNADEILDIN

Efnahagur stofnlánadeildar sjávarútvegsins 31. desember 1948.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
A-lán	kr.	90586078.15	
B-lán	—	15134500.00	
			kr. 105720578.15
2. Fyrir fram greiddir vextir af 3% skuldabréfbréfum til 5 ára	kr.	1592778.45	
Viðbót á árinu	—	118782.30	
	Kr.	1711560.75	
Vextir færðir á rekstur 1948	—	405186.86	
			— 1306373.89
			Kr. 107026952.04

Skuldir:

1. Stofnlánadeildarbréf í umferð:			
a. 2½% til tveggja ára, nafnverð	kr.	36000.00	
b. 2¾% til þriggja ára, nafnverð	—	203000.00	
c. 4% til 15 ára, nafnverð	—	2910000.00	
d. 3% til 5 ára (seld með vöxtum dregnum frá nafnverðinu), nafnverð	—	15467000.00	
			kr. 18616000.00
2. Skuld við Landsbanka Íslands			— 87435851.61
3. Vaxtayfirfærsla til næsta árs			— 911662.42
4. Óráðstafaður tekjuafgangur:			
Frá árinu 1947	kr.	24696.79	
Samkv. rekstrarreikningi 1948	—	38741.22	
			— 63438.01
			Kr. 107026952.04

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 8. janúar 1949.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Jón Árnason. Gunnar Viðar.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur stofnlánadeildar sjávarútvegsins árið 1948. 243

Gjöld:

1.	Áfallnir vextir af 3% skuldabréfum til 5 ára	kr.	405186.86
2.	Innleystir vaxtamiðar	—	69455.00
3.	Vextir af skuld við seðlabankann	—	2245093.16
4.	Kostnaður við rekstur deildarinnar	—	63007.55
5.	Rekstrarhagnaður	—	38741.22
		Kr.	2821483.79

Tekjur:

1.	Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári			kr.	255128.07
2.	Innborgaðir vextir af lánum		kr. 3478018.14		
	Vextir tilheyrandi næsta ári:				
	Fyrir fram greiddir vextir af lánum	kr. 1113689.80			
	÷ ógreiddir vextir af lánum	— 304346.75			
		Kr. 809343.05			
	+ ógr. vaxtamiðar 31. des. 1948	— 102319.37			
			— 911662.42		
				—	2566355.72
				Kr.	2821483.79

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðbrandur Magnússon. *Jón Kjartansson.*

Með skírskotun til framanritaðrar yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 22. febrúar 1949.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

REIKNINGAR ÚTVEGSBANKA ÍSLANDS H.F. 244

1. janúar — 31. desember 1948.

Rekstursreikningur Útvegsbanka Íslands h.f. og útibúa hans 1948.

Gjöld:

Kostnaður við bankareksturinn	kr.	3596000.00
Fært á afskriftareikning	—	1500000.00
Arður til hluthafa 4%	—	292616.00
Til varasjóðs	—	1500000.00
Til húsbyggingarsjóðs	—	500000.00
Framlag til eftirlaunasjóðs	—	500000.00
Til næsta árs yfirfærist	—	313998.67
	Kr.	8202614.67

244

Tekjur:

Yfirfært frá fyrra ári	kr.	305113.28
Vextir, umboðslaun og aðrar tekjur	—	7897501.39
	Kr.	8202614.67

Efnahagsreikningur Útvegsbanka Íslands h.f. og útibúa hans 31. desember 1948.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	220107.65
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1981653.44
Reikningslán	—	23959285.81
Skuldir á hlaupareikningi:		
a. Ríkissjóður: Skuld vegna fiskábyrgða	—	9712568.52
b. Aðrar skuldir	—	55837618.99
Víxlar	—	105640296.78
Ýmsir skuldunautar	—	7006145.78
Verðbréf	—	3581934.85
Erlend mynt	—	24584.18
Húseignir bankans og útibúa hans og aðrar fasteignir	—	97631.90
Erlendir bankar	—	9314355.59
Ógoldnir vextir	—	72645.67
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	16777185.22
Sjóður	—	3176080.06
	Kr.	237402094.44

Passiva:

Hlutafé	kr.	7315400.00
Varasjóður	—	9500000.00
Afskriftareikningur	—	9500000.00
Gengisreikningur	—	1500000.00
Ógreiddur arður 1943—1947	—	21339.00
Arður til hluthafa fyrir árið 1948	—	292616.00
Bankavaxtabréf Íslandsbanka	—	85278.84
Hlaupareikningur	—	44479286.83
Sparisjóðsfé	—	99352228.39
Ýmsir skuldheimtumenn	—	24781113.30
Endurseldir víxlar	—	10544646.00
Innlendir bankar	—	11269299.24
Erlendir bankar	—	32256.60
Fyrir fram greiddir vextir	—	1637446.35
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	16777185.22
Yfirfært til næsta árs	—	313998.67
	Kr.	237402094.44

Reykjavík, 31. janúar 1949.

ÚTVEGSBANKI ÍSLANDS H.F.

Helgi Guðmundsson. Ásg. Ásgeirsson. Valtýr Blöndal.

Einar E. Kvaran.

Reikningur þessi er í fullu samræmi við bækur Útvegsbanka Íslands h.f., Reykjavík, og ársreikninga útibúanna. 244

Reykjavík, 7. apríl 1949.

H. Guðmundsson. *Björn Steffensen.*

Með skírskotun til áritunar endurskoðenda, kvittar fulltrúaráðið hér með fyrir reikningi þessum til úrskurðar aðalfundar.

Reykjavík, 29. apríl 1949.

FULLTRÚARÁÐ ÚTVEGSBANKA ÍSLANDS H.F.

Stefán Jóh. Stefánsson. *Guðm. Ásbjörnsson.* *Lárus Fjeldsted.*
Gísli Guðmundsson. *Gunnar Einarsson.*

Efnahagsreikningur Útvegsbanka Íslands h.f., Reykjavík, 31. desember 1948.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	101950.38
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	839743.44
Reikningslán	—	18510692.08
Skuldir á hlaupareikningi:		
a. Ríkissjóður: Skuld vegna fiskábyrgða	—	9712568.52
b. Aðrar skuldir	—	47310147.54
Víxlar	—	66540698.31
Ýmsir skuldunautar	—	6145767.58
Verðbréf	—	3431650.95
Erlend mynt	—	13955.97
Bankahúsið og aðrar fasteignir	—	118.68
Erlendir bankar	—	9314355.59
Útibúið á Ísafirði	—	4416703.68
Útibúið á Seyðisfirði	—	6792371.84
Útibúið í Vestmannaeyjum	—	7723236.51
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	16583057.26
Sjóður	—	2291230.67
	Kr.	199728249.00

Passiva:

Hlutafé	kr.	7315400.00
Varasjóður	—	9500000.00
Afskriftareikningur	—	9500000.00
Gengisreikningur	—	1500000.00
Ógreiddur arður 1943—1947	—	21339.00
Arður til hluthafa fyrir árið 1948	—	292616.00
Bankavaxtabréf Íslandsbanka	—	85278.84
Hlaupareikningur	—	35734356.24
Sparisjóðsfé	—	69548967.67
Ýmsir skuldheimtumenn	—	23975475.29
Endurseldir víxlar	—	10544646.00
Flyt	kr.	168018079.04

244

Flutt	kr.	168018079.04
Innlendir bankar	—	11269299.24
Erlendir bankar	—	32256.60
Útibúið á Akureyri	—	2372063.47
Fyrir fram greiddir vextir	—	1139494.72
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	16583057.26
Yfirfært til næsta árs	—	313998.67
	Kr.	199728249.00

Við höfum endurskoðað reikninga Útvegsbanka Íslands h.f. fyrir árið 1948 og vottum, að efnahagsreikningur þessi er í fullu samræmi við bækur bankans.

Við höfum einnig fullvissað okkur um, að birgðir bankans af víxlum, verðbréf og aðrar eignir samkvæmt reikningi þessum eru fyrir hendi.

Reykjavík, 7. apríl 1949.

H. Guðmundsson. *Björn Steffensen.*

Efnahagsreikningur útibúa Útvegsbanka Íslands h.f. 31. desember 1948.

I. Útibúið á Akureyri.

Activa:

Inneign hjá Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	2372063.47
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	978600.00
Reikningslán	—	2279394.28
Skuldir á hlaupareikningi	—	2529374.35
Víxlar	—	6261199.59
Ýmsir skuldunautar	—	136500.78
Verðbréf	—	150283.90
Húseign útibúsins	—	1.00
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	16109.96
Sjóður	—	302739.92
	Kr.	15026267.25

Passiva:

Hlaupareikningur	kr.	5282162.74
Sparisjóðsfé	—	9378768.57
Ýmsir skuldheimtumenn	—	185052.74
Fyrir fram greiddir vextir	—	164173.24
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	16109.96
	Kr.	15026267.25

II. Útibúið á Ísafirði.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	118157.27
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	12800.00
Reikningslán	—	1161243.88
Skuldir á hlaupareikningi	—	544848.53
Flyt	kr.	1837049.68

	Flutt	kr.	1837049.68 **244**
Víxlar		—	9622498.28
Ýmsir skuldunautar		—	82528.30
Húseign útibúsins		—	1.00
Ógreiddir vextir		—	31306.76
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða		—	2015.34
Sjóður		—	266685.94
		Kr.	11842085.30

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	4416703.68
Hlaupareikningur	—	962748.84
Sparisjóðsfé	—	5932832.72
Ýmsir skuldheimtumenn	—	452627.50
Fyrir fram greiddir vextir	—	75157.22
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	2015.34
	Kr.	11842085.30

III. Útibúið á Seyðisfirði.

Activa:

Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr.	150510.00
Reikningslán	—	964822.45
Víxlar	—	5828907.89
Skuldir á hlaupareikningi	—	2839425.17
Ýmsir skuldunautar	—	220103.67
Erlend mynt	—	10603.58
Húseign útibúsins og aðrar fasteignir	—	97410.22
Ógreiddir vextir	—	31039.48
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	13000.00
Sjóður	—	125399.86
	Kr.	10281222.32

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	6792371.84
Hlaupareikningur	—	753393.12
Sparisjóðsfé	—	2655162.13
Ýmsir skuldheimtumenn	—	1558.97
Fyrir fram greiddir vextir	—	65736.26
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	13000.00
	Kr.	10281222.32

IV. Útibúið í Vestmannaeyjum.

Activa:

Reikningslán	kr.	1043133.12
Víxlar	—	17386992.71
Skuldir á hlaupareikningi	—	2613823.40
Erlend mynt	—	24.63
Ýmsir skuldunautar	—	421245.45
Húseign útibúsins og aðrar fasteignir	—	101.00
Ógreiddir vextir	—	10299.43
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	163002.66
Sjóður	—	190023.67
	Kr.	21828646.07

244 Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	7723236.51
Hlaupareikningur	—	1746625.89
Sparisjóðsfé	—	11836497.30
Ýmsir skuldheimtumenn	—	166398.80
Fyrir fram greiddir vextir	—	192884.91
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	163002.66
	Kr.	21828646.07

245

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík árið 1948.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári		kr.	168402.73
2. Árgjöld frá félögum		—	5597.50
3. Styrkir úr bæjarsjóði		—	10000.00
4. Styrkir úr ríkissjóði		—	6000.00
5. Vextir á árinu		—	8320.29
		Kr.	198320.52

Gjöld:

1. Styrkir veittir á árinu			kr.	25100.00
2. Ýmis gjöld			—	478.25
3. Sjóður:				
a. Skuldabréf Reykjavíkurbæjar	kr.	16000.00		
b. — Rafmagnsveitu	—	2000.00		
c. — Sogsvirkjunar	—	10000.00		
d. — Hitaveitu	—	18000.00		
e. — Byggingarsjóðs verkamanna	—	50000.00		
f. — Alþýðuhúss Reykjavíkur h.f.	—	20000.00		
g. — Alþýðuhússins Iðnó	—	45000.00		
h. Innstæða í Útvegsbanka	—	1103.29		
i. Innstæða í Landsbankanum	—	10638.98		
			—	172742.27
			Kr.	198320.52

Reykjavík, 25. jan. 1949.

Sigurjón Á. Ólafsson. **Hannes M. Stephensen.** **Guðmunda Ólafsdóttir.**

Framanritaðan reikning fyrir árið 1948 höfum við undirritaðir farið yfir og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 9. marz 1949.

Alfreð Guðmundsson. *Halldór Pétursson.*

246

REIKNINGUR

Minningarsjóðs Þórleifar Kristínar Sigurðardóttur, frá Kóngsbakka, í árslok 1948.

Tekjur:

1. Sjóður í árslok f. á.	kr.	8894.78
2. Innlög á árinu	—	100.00
3. Vextir af eign í Söfnunarsjóði	—	424.57
4. Verðlaun úr Vaxtabætissjóði	—	12.29
	Kr.	9431.64

Gjöld:

Eign í Söfnunarsjóði 1. jan. 1949	kr.	9431.64
	Kr.	9431.64

Guðbrandur Sigurðsson. Sigurborg Magnúsdóttir. Ragnheiður Jónsdóttir.

Reikningurinn er réttur.

Ragnheiður Þorgeirsdóttir. Geirþrúður Guðjónsdóttir.

247

IÐNLÁNASJÓÐUR

Jafnaðarreikningur 31. desember 1948.

Eignir:

Útlán	kr.	868180.00
Bankainnstæða	—	384320.76
	Kr.	1252500.76

Skuldir:

Stofnsjóður	kr.	1225954.56
Viðskiptamenn	—	222.00
Fyrir fram greiddir vextir	—	26324.20
	Kr.	1252500.76

Reykjavík, 6. janúar 1949.

IÐNLÁNASJÓÐUR

Elías Halldórsson. Guðjón Halldórsson.

Reikning þennan höfum við yfirfarið, ásamt fylgiskjölum, og borið hann saman við bækur sjóðsins, svo og athugað bækur sjóðsins, útlán og bankainnstæðu og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 25. febrúar 1949.

Páll Pálmason. Sveinbjörn Jónsson.

248 REIKNINGUR BRUNABÓTAFÉLAGS ÍSLANDS

Aðalreikningur yfir tekjur og gjöld Brunabótafélags Íslands vátryggingarárið frá 15. október 1947 til 14. október 1948.

Gjöld:

I.	Brunatjón á fasteignum	kr.	1549077.59	
	Þar af hluti endurtryggjanda	—	629423.11	
				kr. 919654.48
II.	Brunatjón á lausafé	kr.	89844.68	
	Þar af hluti endurtryggjanda	—	17594.44	
				— 72250.24
III.	Reksturskostnaður			— 430923.32
IV.	Brunavarnarkostnaður			— 34146.00
V.	Umboðslaun			— 276180.02
VI.	Til frádráttar á bókuðu eignarverði:			
	1. Áhalda og húsgagna	kr.	12082.75	
	2. Áhaldahúss	—	61928.62	
				— 74011.37
VII.	Tekjuafgangur:			
	1. Flutt frá fyrra ári	kr.	42702.54	
	2. Vextir	—	422826.44	
	3. Hagnaður á verðbréfum	—	1593.00	
	4. — á afb. fasteignaláni	—	1320.00	
	5. — á húsatr. í Reykjavík	—	1500.00	
	6. — á 1. fl.	—	707313.84	
	7. — á 2. fl.	—	80954.74	
	8. — á 3. fl.	—	55034.85	
		Kr.	1313245.41	
	sem varið er þannig:			
	1. Gjöf til Storebrand á 100 ára afmæli fél.	kr.	48000.00	
	2. Lagt í varasjóð	—	1250000.00	
	3. Flutt til næsta árs	—	15245.41	
				— 1313245.41
				Kr. 3120410.84

Tekjur:

I.	Flutt frá fyrra ári			kr. 42702.54
II.	Iðgjöld af fasteignum	kr.	3238852.12	
	Þar af greitt endurtryggjanda	—	979615.65	
				— 2259236.47
III.	Iðgjöld af lausafé	kr.	278638.30	
	Þar af greitt endurtryggjanda	—	104161.30	
				— 174477.00
IV.	Vextir			— 422826.44
V.	Þóknun (umboðslaun) frá endurtryggjanda			— 216755.39
				Flyt kr. 3115997.84

			Flutt kr.	3115997.84 **248**
VI.	Hagnaður á			
	1. innleystum verðbréfum	kr. 1593.00		
	2. afborguðu fasteignaláni	— 1320.00		
			—	2913.00
VII.	Hagnaður á húsatryggingum í Reykjavík — frádráttur á útborguðu tjóni —		—	1500.00
			Kr.	3120410.84

Efnahagsreikningur Brunabótafélags Íslands 14. október 1948.

Eignir:

I.	Sjóður	kr.	154820.16
II.	Innstæða í banka	—	322780.65
III.	Verðbréf	—	3607354.95
IV.	Fasteignalán	—	1836779.05
V.	Ábyrgðarlán	—	2984486.88
VI.	Slökkvitækjalán	—	727582.11
VII.	Skuldir umboða	—	14426.95
VIII.	Slökkvitækjabirgðir o. fl.	—	112376.49
IX.	Áhaldahús í Hafnarfirði með áhöldum	—	60000.00
X.	Áhöld og húsgögn	—	15000.00
XI.	Áfallnir en ógreiddir vextir	—	246916.72
XII.	Bifreið G. 6	—	1000.00
XIII.	Íslenzk endurtrygging:		
	1. Hlutur í félaginu ..... kr. 136000.00		
	2. Til jafnaðar á móti ábyrgð vegna sama .. — 60000.00		
		—	196000.00
		Kr.	10279523.96

Skuldir:

I.	Inneignir umboða	kr.	4158.16
II.	Ógreiddar brunabætur	—	520015.32
III.	Inneignir sveitarfélaga til slökkvitækjakaupa	—	6445.43
IV.	Ábyrgð vegna þátttöku í félaginu Íslenzk endurtrygging ...	—	60000.00
V.	Inneign Storebrand, Oslo	—	180451.59
VI.	Varasjóður vegna þátttöku í Íslenzk endurtrygging	—	133208.05
VII.	Varasjóður:		
	1. Flutt frá fyrra ári ..... kr. 8110000.00		
	2. Lagt við á þessu ári ..... — 1250000.00		
		—	9360000.00
VIII.	Flutt til næsta árs	—	15245.41
		Kr.	10279523.96

Reykjavík, 6. desember 1948.

Sigurj. Jóhannsson.

Ásgeir Ólafsson.

248 **Reikningur**

yfir tekjur og gjöld 1. flokks (fasteignatryggingar í kaupstöðum og kauptúnum) frá 15. október 1947 til 14. október 1948.

Gjöld:

I.	Brunatjón	kr.	448635 02
II.	Reksturskostnaður	—	276015.89
III.	Brunavarnakostnaður	—	31990.93
IV.	Umboðslaun	—	159389.21
V.	Afskrifað af húsi og áhöldum	—	74011.37
VI.	Tekjuafgangur	—	707313.84
		Kr.	1697356.26

Tekjur:

I.	Iðgjöld	kr.	1556831.08
II.	Þóknun (umboðslaun) frá endurtr.	—	140525.18
		Kr.	1697356.26

Reikningur

yfir tekjur og gjöld 2. flokks (fasteignavátryggingar í sveitum) frá 15. október 1947 til 14. október 1948.

Gjöld:

I.	Brunatjón	kr.	471019.46
II.	Reksturskostnaður	—	120915.80
III.	Umboðslaun	—	84913.33
IV.	Tekjuafgangur	—	80954.74
		Kr.	757803.33

Tekjur:

I.	Iðgjöld	kr.	702405.39
II.	Þóknun (umboðslaun) frá endurtr.	—	55397.94
		Kr.	757803.33

Reikningur

yfir tekjur og gjöld 3. flokks (lausafjártryggingar í kaupst., kauptúnum og sveitum) frá 15. október 1947 til 14. október 1948.

Gjöld:

I.	Brunatjón:				
	1. Í kaupstöðum og kauptúnum	kr.	22665.71		
	2. Í sveitum	—	49584.53		
				kr.	72250.24
II.	Reksturskostnaður:				
	1. Í kaupstöðum og kauptúnum	kr.	21413.06		
	2. Í sveitum	—	12578.57		
				—	33991.63
III.	Brunavarnakostnaðuur í kaupstöðum og kauptúnum			—	2155.07
				Flyt kr	108396.94

		Flutt kr.	108396.94 248
IV. Umboðslaun:			
1. Í kaupstöðum og kauptúnum	kr. 19026.83		
2. Í sveitum	— 12850.65		
		—	31877.48
V. Tekjuafgangur		—	55034.85
		Kr.	195309.27

Tekjur:

I. Iðgjöld:			
1. Úr kaupstöðum og kauptúnum	kr. 120604.00		
2. Úr sveitum	— 53873.00		
		kr.	174477.00
II. Þóknun (umboðslaun) frá endurtr.:			
1. Vegna kaupstaða og kauptúna	kr. 11045.81		
2. Vegna sveita	— 9786.46		
		—	20832.27
		Kr.	195309.27

REIKNINGUR 249

Styrktar- og sjúkrasjóðs vitavarða Íslands 1948.

Tekjur:

Í sjóði frá f. ári		kr.	27945.36
Gestafé	kr. 3881.35		
Tillög vitavarða	— 3822.89		
Vextir	— 2970.01		
Ríkissjóðsstyrkur	— 1000.00		
	Kr. 11674.25		
Útdr. verðbréf Stofnlánadeildar sjávarútvegsins	— 2000.00		
		—	13674.25
		Kr.	41619.61

Gjöld:

Veittir styrkir	kr.	1750.00
Inneign í Sparisjóði Landsbankans	—	39869.61
	Kr.	41619.61

Eignir:

8. fl. bankavaxtabréf Landsbanka Íslands	kr.	1000.00
10. fl. bankavaxtabréf Landsbanka Íslands	—	5200.00
6% verðbréf Mjólkurfélags Reykjavíkur	—	1000.00
4½% innanríkislán	—	5000.00
4% Sogsvirkjunarlán	—	3000.00
4% Rafmagnsveitulán	—	7000.00
	Flyt kr.	22200.00

249

	Flutt	kr. 22200.00
Verðbréf Stofnlánadeildar sjávarútvegsins	—	27000.00
Hlutabréf Eimskipafélags Íslands	—	25.00
		Kr. 49225.00
Inneign í Sparisjóði Landsbanka Íslands	—	39869.61
		Kr. 89094.61

Vitamálastjórinn.
Axel Sveinsson.

250

SKRÁ

um ný hlutafélag samkvæmt Lögbirtingablaðinu 1949.

1. Hólmsteinn h.f., Reykjavík.
2. Verzlun B. H. Bjarnason h.f., Reykjavík.
3. Bókaútgáfan Krummi h.f., Reykjavík.
4. Þvottahúsið Lín h.f., Reykjavík.
5. Hattaverzlun Ísafoldar h.f., Reykjavík.
6. Gimlé h.f., Blönduósi.
7. Hljóðfærahús Reykjavíkur h.f., Reykjavík.
8. Málarinn h.f., Reykjavík.
9. Marteinn Davíðsson h.f., Reykjavík.
10. Guðmundur Böðvarsson & Co. h.f., Vestmannaeyjum.
11. Sápuhúsið h.f., Reykjavík.
12. Alifuglinn h.f., Digranesbletti 65 A, Kópavogshreppi.
13. Hefill h.f., Flateyri.
14. Flugferðir h.f., Reykjavík.
15. Jón Hermannsson & Co., Reykjavík.
16. Stefnir h.f., Reykjavík.
17. Skórinn h.f., Reykjavík.
18. Goðaborg h.f., Breiðdalshreppi.
19. Harald Faaberg h.f., Reykjavík.
20. Útvarpstíðindi h.f., Reykjavík.
21. Almenna bílaverkstæðið h.f., Reykjavík.
22. Dráttarvélar h.f., Reykjavík.
23. Raflampinn h.f., Reykjavík.
24. Dúnn h.f., Reykjavík.
25. Vörubílastöð Keflavíkur h.f., Keflavík.
26. Sæfaxi h.f., Raufarhöfn.
27. Vélsmiðja Steindórs h.f., Akureyri.
28. Fiskur & Ís h.f., Reykjavík.
29. Ljósafoss h.f., Reykjavík.
30. Straumey h.f., Reykjavík.
31. Electro Co. h.f., Akureyri.
32. Málmsmiðjan Hella h.f., Reykjavík.
33. Kjötverzlun Hjalta Lýðssonar h.f., Reykjavík.
34. Útver h.f., Siglufirði.

35. Félagsgarður h.f., Akureyri. **250**
36. Vélsmiðjan h.f., Reykjavík.
37. Anna Þórðardóttir h.f., Reykjavík.
38. Barðinn h.f., Reykjavík.
39. Nýi söluturninn h.f., Akureyri.
40. Olíusalan h.f., Reykjavík.
41. Nylon-Plast h.f., Reykjavík.
42. Útvegur h.f., Reykjavík.
43. Netagerðin Oddi h.f., Akureyri.
44. Humall h.f., Reykjavík.
45. H.f. Sólnes, Akureyri.
46. Sölvason & Co. h.f., Selfossi.
47. Sandblástur og málmhúðun, Reykjavík.
48. Funi h.f., Kópavogshreppi.
49. Blóm og listmunir h.f., Reykjavík.
50. Sendibílastöðin h.f., Reykjavík.
51. Edda-Film h.f., Reykjavík.
52. Hnífsdælingur h.f., Hnífsdal.
53. Trésmíðavinnustofan Þróttur h.f., Bolungavík.
54. Gildaskálinn h.f., Reykjavík.
55. Vátryggingarskrifstofa Sigfúsar Sighvatssonar h.f., Reykjavík.
56. Fiskimjölsverksmiðja Bolungavíkur h.f., Bolungavík.
57. Bjarnarfjörður h.f., Kaldrananesi.
58. Vinnufatagerð Suðurlands h.f., Miðkoti í Þykkvabæ.
59. Gufupressan Stjarnan h.f., Reykjavík.
60. Verzlunarfélagið Sindri h.f., Reykjavík.
61. Atlanta h.f., Reykjavík.
62. Laugavegur 114 h.f., Reykjavík.
63. Saltfiskstöðin h.f., Suðureyri í Súgandafirði.
64. Dvergur h.f., Selfossi.

SKRÁ **251**

um ný samvinnufélög samkvæmt Lögbirtingablaðinu 1949.

1. Byggingarsamvinnufélag opinberra starfsmanna í Hafnarfirði, Hafnarfirði.
2. Byggingarsamvinnufélag Egilsstaðakauptúns, Egilsstöðum.
3. Byggingarsamvinnufélag Selfoss, Selfossi.
4. Samband íslenzkra byggingafélaga (samvinnu- og verkamannabústaða), Reykjavík.
5. Olíusamlag Breiðafjarðar, Stykkishólmi.
6. Líftryggingarfélagið Andvaka, Reykjavík.
7. Rafveita Flateyjar, skammstafað RF, Flatey á Breiðafirði.

252

FIRMATILKYNNINGAR

Samkvæmt lögum nr. 42 13. nóv. 1903, um verzlunarskrár, firmu og prókúruumboð, hafa eftirfarandi tilkynningar verið birtar í Lögbirtingablaðinu 1949.

I. Reykjavík.

1.

Það tilkynnist hér með að við undirritud rekum klæðagerð og verzlun með skyldar vörur, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu Sveinn Jónsson & Co. Firmað ritum við sameiginlega, þannig:

Sveinn Jónsson & Co.
Sveinn Jónsson.
Sigurlaug M. Jónsdóttir.

Sveinn Jónsson hefur prókúruumboð fyrir firmað, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Sveinn Jónsson & Co.
Sveinn Jónsson.

Reykjavík, 15. nóvember 1948.
Sveinn Jónsson.
Sigurlaug M. Jónsdóttir.

2.

Til firmaskrár Reykjavíkur tilkynnist, að bæjarstjórn Reykjavíkur f. h. kaupstaðarins og hlutafélagið Kveldúlfur, Reykjavík, hafa stofnað með sér sameignarfélag um rekstur síldarverksmiðju í Reykjavík. Félagið heitir Sameignarfélagið Faxi, skammstafað Faxi s.f. Verkefni félagsins er að reisa og starfrækja verksmiðju í Reykjavík, er vinni fyrst og fremst síldarafurðir (mjöl, olíu), en starfi auk þess að hvers konar hráefnavinnslu annarri, sem verksmiðjan getur leyst af hendi, svo og öflun hráefna og sölu afurða. Stofnsamningur um sameignarfélagið er dagsettur 6. október 1948. Báðir samningsaðilar, Reykjavíkurbær og h.f. Kveldúlfur, bera ótakmarkaða, „solidariska" ábyrgð á skuldbindingum sameignarfélagsins gagnvart lánardrottnum og öðrum viðskiptamönnum. Stjórn félagsins er skipuð 5 mönnum, og kýs bæjarstjórnin 3 þeirra, en Kveldúlfur 2. Stjórnin skiptir með sér verkum. Samningsaðilum er heimilt að tilnefna jafnmarga varamenn í stjórnina. Þrír stjórnarnefndarmenn hið fæsta skulu undirrita lánsskuldbindingar og veðsetningarskjöl, samkvæmt lögmætri stjórnarsamþykkt. Samningsaðila er óheimilt að framselja öðrum eignarhlut sinn í sameignarfélaginu, nema að fengnu samþykki hins aðilans, sem einnig hefur forkaupsrétt að eignarhlutanum. Stofnfé félagsins er kr. 3.5 millj., og leggur Reykjavíkurkaupstaður fram 3/5 hluta þess, kr. 2100000, en h.f. Kveldúlfur 2/5 hluta, kr. 1400000. Stjórn sameignarfélagsins skipa: Tilnefndir af bæjarstjórn: Guðmundur Ásbjörnsson, bæjarstjórnarforseti, Fjölnisv. 9, en varamaður hans Tómas Jónsson borgarritari, Víðimel 29; Einar Olgeirsson, alþm., Hrefnugötu 2, en varamaður hans Björn Bjarnason, bæjarfulltrúi, Hverfisgötu 32 B; Jón Axel Pétursson, bæjarfulltrúi, Hringbraut 53, en varamaður hans Sigurjón Á. Ólafsson, alþm., Hringbraut 48. Tilnefndir af h.f. Kveldúlfi: Richard Thors, forstj., Sóleyjarg. 25, og Haukur Thors, forstj., Smáragötu 16, en varamenn þeirra: Ólafur Thors, fyrrv. forsætisráðherra, Garðastræti 41, og Kjartan Thors, forstjóri, Laufásv. 70. Formaður stjórnarinnar er Richard Thors. Framkvæmdastjóri félagsins er Sveinn S. Einarsson, verkfræðingur, Reynimel 47. Stjórnin ritar firmað þannig:

Sameignarfélagið Faxi.
Richard Thors.
Guðm. Ásbjörnsson.
Einar Olgeirsson.

Sameignarfélagið Faxi.
Richard Thors.
Jón Axel Pétursson.
Haukur Thors.

o. s. frv. Stjórnin hefur veitt formanni félagsstjórnarinnar og framkvæmdastjóra, hvorum um sig, prókúruumboð fyrir félagið, og undirrita þeir þannig:

Richard Thors ritar:

pr. pr. Sameignarfélagið Faxi.
Richard Thors.

eða: Faxi s.f.
Richard Thors.
Sveinn S. Einarsson ritar:
pr. pr. Sameignarfélagið Faxi.
Sv. S. Einarsson.
eða: Faxi s.f.
Sv. S. Einarsson.
Reykjavík, 14. desember 1948,
Richard Thors.
Guðm. Ásbjörnsson.
Haukur Thors.
Einar Olgeirsson.
Jón Axel Pétursson.

3.
Stjórn Þvottahússins Laugar h.f. í Reykjavík skipa nú: Ingólfur Árnason, Eskihlíð 9, formaður, Jónína Narfadóttir, Eskihlíð 9, og Brandur Brynjólfsson, Barmahlíð 18. Á stjórnarfundi, er haldinn var í félaginu 2. ágúst s. l., var Ingólfi Árnasyni veitt prókúruumboð fyrir félagið, en prókúruumboð Guðjóns Ólafssonar afturkallað. Ingólfur Árnason ritar firmað þannig:
pr. pr. Þvottahúsið Laug h.f.
Ingólfur Árnason.
Reykjavík, 3. desember 1948.
Ingólfur Árnason.
Jónína Narfadóttir.
Brandur Brynjólfsson.

4.
Við undirritaðir höfum stofnað félagsskap, sem hefur með höndum verðbréfaverzlun og skipakaup, undir nafninu Verðbréf og skip. Rekum við félagið með ótakmarkaðri ábyrgð, og hefur hvor okkar um sig rétt til að rita firmað, og ritum við það þannig:
Verðbréf og skip.
Pétur Guðmundsson.
Verðbréf og skip.
Baldvin Einarsson.
Reykjavík, 26. janúar 1948.
Pétur Guðmundsson.
Baldvin Einarsson.

5.
Hólar h.f., Reykjavík, og Prentsmiðja Austurlands, h.f., Seyðisfirði, reka í félagi og með fullri ábyrgð sinni bókbandsvinnustofu í Reykjavík frá 1. október 1948, undir nafninu Hólabókband s.f. Stjórn félagsins skipa: Jón Grímsson, bankaftr., Nökkvavogi 5, og Lárus Jóhannesson, hrl., Suðurgötu 4, og rita þeir firmað þannig: 252
Hólabókband s.f.
Jón Grímsson.
Lárus Jóhannesson.

Framkvæmdastjóri fyrirtækisins er Hafsteinn Guðmundsson, Þingholtsstræti 27, og hefur hann prókúruumboð og ritar firmað þannig:
pr. pr. Hólabókband s.f.
Hafsteinn Guðmundsson.
Reykjavík 12. janúar 1949.
F. h. Prentsmiðju Austurlands h.f.,
Seyðisfirði.
Lárus Jóhannesson.
skv. umboði.
F. h. Hóla h.f.
Jón Grímsson.
Ragnar Jónsson.
Jens Guðbjörnsson.

6.
Her með tilkynnist, að firmað Verzlun B. H. Bjarnason, Aðalstræti 7, Reykjavík, var selt samnefndu hlutafélagi um s. l. áramót og óskast því afmáð úr firmaskránni.
Reykjavík, 20. desember 1948.
Sigurður Sveinsson.

7.
Það tilkynnist hér með, að á aðalfundi hlutafélagsins Ísaga, sem haldinn var 22. maí 1946, var ákveðið, vegna fyrirhugaðrar stækkunar, að auka hlutafé félagsins um kr. 200000.00, eða úr kr. 100000.00 í kr. 300000.00 — þrjú hundruð þúsundir króna. — Hlutafjárauknin þessi var framkvæmd 12. október 1948, og er allt hlutafé innborgað. Stjórn félagsins skipa nú: Guðmundur Hlíðdal, póst- og símamálastjóri, Laufásvegi 16, Reykjavík, formaður, og meðstjórnendur: Geir G. Zoëga, vegamálastjóri, Túng. 20, Reykjavík, og Hjalti Jónsson, framkvstj., Bræðraborgarstíg 8, Reykjavík. Til vara: Valgeir

252 Björnsson, hafnarstjóri, Laufásvegi 67, Rvík.

Reykjavík, 30. desember 1948.
G. J. Hlíðdal.
Geir G. Zoëga.
Hjalti Jónsson.
Valgeir Björnsson.

8.

Ég undirritaður hef hinn 4. okt. s. l. selt Elg h.f. firma mitt, Aðalbúðina, og er mér því rekstur firmans óviðkomandi frá þeim tíma, og óskast það því afskráð úr A-deild firmaskrárinnar.

Reykjavík, 30. desember 1948.
Olgeir Vilhjálmsson.

9.

Við undirritaðir hluthafar og stjórnendur Heildverzlunarinnar Heimis h.f. í Reykjavík tilkynnum hér með, að með því að Heildverzlunin Heimir h.f. í Reykjavík hefur ekki verið rekin undanfarin þrjú ár og félaginu er að fullu slitið, óskast það hér með afmáð úr hlutafélagaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 30. desember 1948.
Páll H. Pálsson.
Steingr. Árnason.
Kjartan Steingrímsson.
Jóhann Ásmundsson.
Hálfdan Steingrímsson.

Samkvæmt ofanrituðu hefur Elgur h.f. keypt firmað Aðalbúðina, og rekur hlutafélagið firmað sem smásöluverzlun á eigin ábyrgð frá 4. okt. s. l. að telja. Dagsetning samþykkta fyrirtækisins er 4. okt. 1948. Stjórn Elgs h.f. er jafnframt stjórn Aðalbúðarinnar, og skipa hana þessir menn: Þorvaldur Þorsteinsson, Nesvegi 49, formaður, og meðstjórnendur Gunnar Ásgeirsson, Garðastræti 25, og Óli V. Metúsalemsson, Hrefnugötu 7. Framkvstj. er Þorgrímur Tómasson, Bröttugötu 6. Tveir stjórnendur sameiginlega rita firmað, þannig:

Aðalbúðin. Elgur h.f.
Þorv. Þorsteinsson.
G. Ásgeirsson.

Aðalbúðin. Elgur h.f.
Þorv. Þorsteinsson.
Ó. V. Metúsalemsson.
Aðalbúðin. Elgur h.f.
G. Ásgeirsson.
Ó. V. Metúsalemsson.

Prókúruumboð fyrir firmað hefur Þorgrímur Tómasson, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Aðalbúðin.
Þorgr. Tómasson.

Reykjavík, 30. desember 1948.
Þorv. Þorsteinsson.
G. Ásgeirsson.
Ó. V. Metúsalemsson.

10.

Það tilkynnist hér með, að í stjórn Netagerðarinnar Höfðavíkur h.f., Reykjavík, eru þessir menn: Sigurður B. Sigurðsson, Sólvallagötu 10, formaður, og meðstjórnendur: Hafsteinn Bergþórsson, Marargötu 6, og Pétur Jóhannsson, Bjarkargötu 14. Til vara: Jón L. Þórðarson, Hagamel 8.

Enn fremur tilkynnist, að hlutafé Netagerðarinnar Höfðavíkur h.f. hefur verið aukið úr kr. 45000.00 í kr. 90000.00 — níutíu þúsundir króna —, og er viðbótar hlutaféð allt innborgað.

Reykjavík 28. desember 1948.
Hafsteinn Bergþórsson.
Sig. B. Sigurðsson.
Pétur Jóhannsson.

11.

Með því að hlutafélaginu Skrifstofuvélum, Reykjavík, hefur verið slitið og allar skuldir félagsins eru greiddar, óskast það hér með afmáð úr hlutafélagaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 28. desember 1948.
Franch Michelsen.
Otto Michelsen.
Jens M. Sigurðsson.
f. h. Hallgríms Jónssonar.
Jens M. Sigurðsson
e. u.

12.

Ég undirritaður lýsi hér með yfir því, að hinn 26. janúar 1946 seldi ég Ólafi B.

Björnssyni, Akranesi, fyrirtækið Bókaverzlun Guðmundar Gamalíelssonar.

Reykjavík, 22. nóvember 1948.

Jóhann Pétursson.

Samkvæmt framanrituðu eignaðist ég Bókaverzlun Guðmundar Gamalíelssonar 26. janúar 1946 og rak firmað undir sama nafni meðan það var í eigu minni, en hef nú selt það hlutafélaginu Bókum og ritföngum í Reykjavík.

Reykjavík, 22. nóvember 1948.

Ól. B. Björnsson.

Samkvæmt framanskráðu tilkynnist, að Bækur og ritföng h.f. hefur keypt fyrirtækið Bókaverzlun Guðmundar Gamalíelssonar og mun reka það framvegis undir sama nafni og á sína ábyrgð. Óskast fyrirtækið því afmáð úr A-deild firmaskrárinnar.

Reykjavík, 22. nóvember 1948.

pr.
Bókaverzlun Guðmundar Gamalíelssonar.
Bækur og ritföng h.f.
Kristján Jónsson.

13.

Á aðalfundi Kápunnar h.f. sunnudaginn 15. febrúar 1948 voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Hörður Ólason, Skipasundi 14, formaður, Jóhann Friðriksson, Bergstaðastræti 28, gjaldkeri, og Margrét Friðriksdóttir, Kópaskeri, ritari Þá var og samþykkt á stjórnarfundi sama dag að afturkalla prókúruumboð það, sem Hafsteinn Björnsson, Bergstaðastræti 20, hefur haft fyrir félagið, en veita Stefáni Björnssyni, Skólavörðustíg 33, prókúruumboð fyrir Kápuna h.f., og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Kápan h.f.
Stefán Björnsson.

Reykjavík, 15. febrúar 1948.

Jóhann Friðriksson.
Hörður Ólason.
Margrét Friðriksdóttir,
Kópaskeri.

14.

Hér með tilkynnist, að við undirritaðir rekum undir fullum nöfnum okkar og með ótakmarkaðri ábyrgð málningaratvinnu í Reykjavík, samkvæmt félagssamningi, dags. 1. janúar 1948. 252

Firmað ritum við þannig:

Jón E. Ágústsson og Sveinn Tómasson, málarameistarar.
Jón E. Ágústsson.
Jón E. Ágústsson og Sveinn Tómasson, málarameistarar.
Sveinn Tómasson.

Reykjavík, 28. desember 1948.

Jón E. Ágústsson,
Njálsgötu 75.
Sveinn Tómasson,
Bræðraborgarstíg 35.

15.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir rekum hér í bænum, í félagi og með ótakmarkaðri ábyrgð, sælgætisverzlun undir nafninu Sælgætissalan í Nýja Bíó. Hvor um sig hefur rétt til að rita firmað, og ritum þið það þannig:

Sælgætissalan í Nýja Bíó s.f.
Bjarni Jónsson.
Sælgætissalan í Nýja Bíó s.f.
Árni Snævarr.

Reykjavík, 29. desember 1948.

Bjarni Jónsson,
Laufásvegi 46.
Árni Snævarr,
s. st.

16.

Hér með tilkynnist, að samkvæmt ályktun aðalfundar Strætisvagna Reykjavíkur h.f., hefur kosin skilanefnd í félaginu lokið við félagsslitin og óskast félagið því afmáð úr hlutafélagaskrá.

Reykjavík, 31. des. 1948.

F. h. skilanefndar.
Ólafur Þorgrímsson,

17.

Hlutafélagið Bækur og ritföng, Reykjavík, hefur hinn 24. sept. 1948 keypt firmað Bókaverzlun Guðmundar Gamalíelssonar, og rekur hlutafélagið verzlunina á eigin ábyrgð frá þeim degi með óbreyttu nafni. Dagsetning samþykkta er 24. september 1948. Stjórn Bóka og ritfanga h.f.

252 er jafnframt stjórn Bókaverzlunar Guðmundar Gamalíelssonar, og skipa hana þessir menn: Kristján Jónsson, Njálsgötu 64, formaður. Meðstjórnendur: Ragnar Jónsson, Reynim. 49, og Hafsteinn Bjargmundsson, Njálsgötu 64. Framkvæmdastjóri félagsins með prókúruumboði er Kristján Jónsson, Njálsgötu 64. Stjórnin ritar firmað þannig:

Bókaverzlun Guðmundar Gamalíelssonar.
Bækur og ritföng h.f.
Kristján Jónsson.
E. Ragnar J.,
o. s. frv. Prókúruhafi ritar firmað þannig:
pr. pr.
Bókaverzlun Guðmundar Gamalíelssonar.
Bækur og ritföng h.f.
Kristján Jónsson.
Reykjavík, 22. nóvember 1948.
Kristján Jónsson.
E. Ragnar J.

18.
Með því að ég hef í dag selt verzlun mína, Hljóðfærahús Reykjavíkur, Bankastræti 7 hér í bænum, samnefndu hlutafélagi, óskast hún hér með afmáð úr firmaskrá Reykjavíkur.
Reykjavík, 15. desember 1948.
Anna Friðriksson.

19.
Með því að rekstur Hljóðfærahúss Austurbæjar, — Atlabúðar, sem var útibú frá Hljóðfærahúsi Reykjavíkur, hefur legið niðri um margra ára skeið, óskast nafn ofangreinds útibús afmáð úr firmaskrá Reykjavíkur.
Reykjavík, 14. janúar 1949.
Anna Friðriksson.

20.
Við undirritaðir, Þórður G. Halldórsson, Ingólfsstr. 9 B, Reykjavík, og Magnús Haraldsson, Barmahlíð 39, Reykjavík, framleiðum í félagi sem fullábyrgir félagar ýmiss konar skrifstofu- og skólaáhöld og skyldar vörur hér í bænum, undir nafninu Ritfangagerðin Úranus. Firmað ritum við sameiginlega þannig:
Ritfangagerðin Úranus.
Þórður Halldórsson.
Magnús Haraldsson.
Reykjavík, 14. janúar 1949.
Þórður G. Halldórsson.
Magnús Haraldsson.

21.
Hér með tilkynnist, að verzlunin Málarinn, P. Guðmundsson & Co., hefur verið seld samnefndu hlutafélagi og óskast því afmáð úr firmaskrá.
Reykjavík, 9. marz 1948.
Pétur Guðmundsson.

22.
Á fundi í Sögin h.f. í Reykjavík laugardaginn 20. nóv. 1948 var hlutafé félagsins aukið í kr. 63000.00 — sextíu og þrjár þúsundir króna —, og er hlutafjáraukningin öll innborguð.
Reykjavík, 19. des. 1948.
Stjórn Sagarinnar h.f.
Ingólfur B. Guðmundsson.
Guðm. Egilsson.
Knútur Jónsson.

23.
Með því að þeir Sigurgeir Sigurjónsson, Jón Einarsson og Kristján Guðmundsson hafa gengið úr Orku h.f. hér í bæ, hafa þeir sagt af sér störfum sem stjórnendur félagsins. Á stjórnarfundi í félaginu í dag tóku því varastjórnendur sæti í stjórninni, og verður hún nú þannig skipuð: Kristján Kristjánsson, Brekkugötu 4, Akureyri, formaður, Björn Guðmundsson, Skeggjagötu 16, Reykjavík, varaformaður, og Sigurður Helgason, Ránargötu 8, Rvík, ritari. Meðstjórnendur: Othar Ellingsen, Gunnarsbraut 40, Rvík, og Jón Bjarnason, Snorrabraut 65, Rvík. Samtímis lætur Jón Einarsson af framkvæmdastjórn fyrir félagið, og afturkallast því prókúruumboð það, sem hann hefur haft fyrir félagið. Þá var Sigurði Helgasyni, verzlunarm., Ránarg. 8, veitt prókúruumboð fyrir félagið lögum samkvæmt. Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. Orka h.f.
Sigurður Helgason.
Reykjavík, 6. desember 1948.
Í stjórn Orku h.f.
Björn Guðmundsson.
Jón Bjarnason.
Othar Ellingsen.
Sigurður Helgason.

24.
Hér með tilkynnist, að ég undirritaður rek umboðssölu og umboðskaup með leiguhúsnæði undir nafninu Leigumiðlunin. Skuldbind ég einn firmað og er einn ábyrgur. Firmað rita ég þannig:
Leigumiðlunin.
Brandur Brynjólfsson.
Reykjavík, 16. jan. 1949.
Brandur Brynjólfsson.

25.
Við undirritaðir, Tryggvi Þorfinnsson, Mávahlíð 26, Rvík, Steingrímur Magnússon, Veltusundi 3 B, Rvík, og Þorvaldur Guðmundsson, Eskihlíð 14, Rvík, rekum veitingastarfsemi í Reykjavík með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu Brauð- og pylsubarinn. Firmað ritum við sameiginlega, þannig:
Brauð- og pylsubarinn.
Tryggvi Þorfinnsson.
Steingr. Magnússon.
Þ. Guðmundsson.
Reykjavík, 13. desember 1948.
Tryggvi Þorfinnsson.
Steingr. Magnússon.
Þ. Guðmundsson.

26.
Eiður Ottó Bjarnason, smiður, Laugarneshverfi, skála 34 B, Eyjólfur Símonarson, járnsm.meistari, Skipasundi 53, og Haukur Bent Guðjónsson, smiður, Hamrahlíð 7, allir í Reykjavík, tilkynna, að þeir reki í Reykjavík járnsmíðaverkstæði undir firmanafninu Járnsmiðjan Kyndill, og annast það alls konar járnsmíðavinnu og viðgerðir. Hver félagsmaður hefur rétt til að rita firmað, en þó þarf undirskrift allra til sölu eða veðsetningar eigna félagsins, svo og til þess að takast á hendur 252
ábyrgð í nafni félagsins. Firmaritun:
Járnsmiðjan Kyndill.
Eiður Ottó Bjarnason.
Eyjólfur Símonarson.
Haukur Bent Guðjónsson.
Járnsmiðjan Kyndill.
Eiður Ottó Bjarnason.
Járnsmiðjan Kyndill.
Eyjólfur Símonarson.
Járnsmiðjan Kyndill.
Haukur Bent Guðjónsson.
Reykjavík, 22. janúar 1949.
Haukur Bent Guðjónsson.
Eiður Ottó Bjarnason.
Eyjólfur Símonarson.

27.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Rvíkur, að firmað Sápuhúsið hefur verið selt samnefndu hlutafélagi, og er því beiðst afskráningar þess.
Reykjavík, 26. jan. 1949.
Eba Friðriksson.

28.
Það tilkynnist hér með, að á aðalfundi Byggingarfélagsins Stoðar í Reykjavík 25. nóv. 1948 var samþykkt að auka hlutafé félagsins úr kr. 109000.00 í kr. 159000.00 — eitt hundrað fimmtíu og níu þúsundir króna. Allt hlutaféð er innborgað.
Reykjavík, 20. janúar 1949.
Einar Kristjánsson.
Halldór Guðmundsson.
Óskar Eyjólfsson.

29.
Ég undirritaður, Steingrímur Helgason, Grenimel 15, Reykjavík, rek saumastofu hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu Verksmiðjan „Star“. Firmað rita ég þannig:
Verksmiðjan „Star“.
Steingrímur Helgason.
Reykjavík, 1. febrúar 1949.
Steingrímur Helgason.

30.
Það tilkynnist hér með, að á aðalfundi Húseignarinnar Steindórsprents h.f., sem

252 haldinn var 23. okt. 1948, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Jóhanna Gunnarsson, frú, Suðurgötu 8 B, form., og Eggert Kristjánsson, stórkaupm., Túngötu 30, og Kristján Ágústsson, prentari, Öldugötu 2, meðstjórnendur. Til vara Hálfdan Steingrímsson, frkvstj., Drápuhlíð 6. Enn fremur tilkynnist, að á stjórnarfundi, sem haldinn var 5. jan. s. l., var Hálfdan Steingrímsson, Drápuhlíð 6, ráðinn framkvstj. félagsins með prókúruumboði, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Húseignin Steindórsprent h.f.
Hálfdan Steingrímsson.
Reykjavík. 14. janúar 1949.
Húseignin Steindórsprent h.f.
Jóhanna Gunnarsson.
Eggert Kristjánsson.
Kristján A. Ágústsson.

31.
Hér með tilkynnist, að á aðalfundi Steindórsprents h.f., sem haldinn var 23. okt. 1948, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Jóhanna Gunnarsson, frú, Suðurgötu 8 B, formaður, og Hálfdan Steingrímsson, Drápuhlíð 6, og Eggert Kristjánsson, stórkaupm., Túngötu 30, meðstjórnendur. Til vara Hjálmar Bjarnason, Suðurgötu 5.

Reykjavík. 14. janúar 1949.
Steindórsprent h.f.
Jóhanna Gunnarsson.
Eggert Kristjánsson.
Hálfdan Steingrímsson.

32.
Þar sem fyrirtækið Flugferðir s.f., Rvík, er hætt störfum, þá óskum við undirritaðir þess hér með, að nafn félagsins sé strikað út úr firmaskránni.

Reykjavík, 2. febrúar 1949.
Lárus Óskarsson.
Tómas Albertsson.

33.
Ég undirritaður hef selt meðeiganda mínum, Þórði Halldórssyni, Ingólfsstræti 9, minn hluta í firmanu Ritfangagerðinni Úranus, Reykjavík.

Reykjavík, 9. febrúar 1949.
Magnús Haraldsson.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég keypt hluta Magnúsar Haraldssonar í fyrirtækinu Ritfangagerðinni Úranus, Reykjavík, og rek ég það áfram á sama hátt og verið hefur með ótakmarkaðri ábyrgð.

Reykjavík, 9. febrúar 1949.
Þórður G. Halldórsson.

34.
Hér með tilkynnist, að Byggingarfélagið Smiður h.f. hefur veitt Einari heildsala Guðmundssyni, Garðastræti 47, prókúruumboð fyrir félagið, og ritar hann firmað þannig sem prókúruhafi:

pr. Byggingarfélagið Smiður h.f.
E. Guðmundsson.

Jafnframt afturkallast prókúruumboð það, sem Árni Pálsson hefur haft fyrir félagið.

Reykjavík, 11. febrúar 1949.
Stjórn Byggingarfélagsins Smiðs h.f.
Árni Pálsson.
Jón S. Björnsson.
P. Guðfinnsson.
Jón Eiríksson.
Ólafur Magnússon.

35.
Það tilkynnist hér með, að ég undirritaður gef út blað hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu Mánudagsblaðið. Firmað rita ég þannig:

Mánudagsblaðið.
Agnar Bogason.
Reykjavík, 11. febrúar 1949.
Agnar Bogason,
Tjarnargötu 39,
Reykjavík.

36.
Ég undirritaður hef selt hluta minn í Almennu fasteignasölunni Brandi Brynjólfssyni, hdl., og eru mér óviðkomandi skuldbindingar firmans frá og með 27. þ. m. að telja.

Reykjavík, 26. desember 1948.
Lúðvíg Hjálmtýsson.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég undirritaður keypt hlut Lúðvígs Hjálmtýssonar, frkvstj., í Almennu fasteignasölunni og

rek fyrirtækið á mína ábyrgð. Firmað rita ég þannig: :

Almenna fasteignasalan.
Brandur Brynjólfsson.
Reykjavík, 26. desember 1948.
Brandur Brynjólfsson.

37.
Á aðalfundi Veiðarfæraverzlunarinnar Geysis h.f., Rvík, sem haldinn var 28. jan. 1949, var samþykkt að auka hlutafé félagsins um kr. 200000.00, eða úr 180000.00 kr. í 380000.00 kr. — þrjú hundruð og áttatíu þúsundir króna. Allt hlutaféð er innborgað.

Reykjavík, 28. janúar 1949.
Kristinn J. Markússon.
Sig. Jóhannsson.
Sig. Guðjónsson.

38.
Við undirritaðir, Helgi Eiríksson, skrifstofustjóri, Tjarnargötu 11, Rvík, og Sigurður Sveinsson, verzlunarstjóri, Bergstaðastræti 14, Rvík, eigendur húseignarinnar nr. 7 við Aðalstræti í Rvík, rekum framangreinda húseign með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu Aðalstræti 7 s.f. Firmað ritum við sameiginlega þannig:

Aðalstræti 7 s.f.
Helgi Eiríksson.
Sigurður Sveinsson.

Prókúruumboð hefur Helgi Eiríksson, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Aðalstræti 7 s.f.
H. Eiríksson.
Reykjavík, 16. des. 1948.
H. Eiríksson.
Sigurður Sveinsson.

39.
Hér með tilkynnist, að á hluthafafundi, sem haldinn var í Sjöstjörnunni h.f., Rvík hinn 5. jan. s.l., var Guttormur Erlendsson, hrl., Vífilsgötu 1, Rvík, kosinn í stjórn félagsins í stað Kristins Stefánssonar, sem er genginn úr félaginu.

Reykjavík, 9. febrúar 1949.
Sjöstjarnan h.f.
Kr. P. Guðmundsson.
Pétur Þorsteinsson.
Guttormur Erlendsson.

40. 252
Hér með tilkynnist, að ég undirritaður hef, hinn 31. des. 1948., selt meðeigendum mínum, Hjálmari Kjartanssyni, Urðarstíg 4, Rvík, og Ástvaldi Stefánssyni, Ásvallagötu 6, Rvík, hlut minn í firmanu Almennu húsamáluninni, og eru mér óviðkomandi skuldbindingar firmans frá þeim tíma.

Reykjavík, 14. janúar 1949.
Ólafur T. Jónsson.

Samkvæmt ofanrituðu höfum við undirritaðir keypt hlut Ólafs T. Jónssonar í Almennu húsamáluninni og rekum fyrirtækið á okkar ábyrgð frá 31. desember 1948 að telja.

Reykjavík, 14. janúar 1949.
Hjálmar Kjartansson.
Ástvaldur Stefánsson.

41.
Við undiritaðir Ágúst Ármann, Klapparstíg 38, Karl Magnús Ármann, s. st., og Sigurður Björnsson, til heimilis í húsi nr. 8 við ónefnda götu, bak við húsið nr. 140 við Sogaveg — allir hér í bæ, rekum skógerð í Reykjavík, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir nafninu Skógerðin Sóli. Karl Magnús Ármann hefur einn rétt til að rita firmað, og ritar hann það þannig:

Skógerðin Sóli.
Magnús Ármann.
Reykjavík, 21. febrúar 1949.
Ág. Ármann.
Magnús Ármann.
Sigurður Björnsson.

42.
Með því að Vátryggingarhlutafélagið „National“ (útibú) er hætt að reka starfsemi hér á landi, leyfum við okkur að æskja þess, að félag þetta verði afmáð úr hlutafélagaskránni.

Reykjavík, 25. febr. 1949.
Trolle & Rothe h.f.
Carl Finsen.

43.
Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að með því að verzlunin

252 „Skórinn“ hefur verið seld samnefndu hlutafélagi, óskast hún hér með afskráð úr firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 22. febr. 1949.
Verzl. Skórinn.
Jón Bergsson.

44.

Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á hluthafafundi, er haldinn var í h.f. Daníel Ólafsson & Co. 18. þ. m., og sóttur var af hendi allra hluthafa, var samþykkt að auka hlutafé félagsins um kr. 100000.00, eða úr kr. 35000.00 í kr. 135000.00. Hlutafjársöfnun er lokið og er hlutafé kræft fyrir 1. apríl n. k.

Á sama fundi voru kosnir í stjórn félagsins, í stað Daníels heit. Ólafssonar og Axels Kaaber, þeir Sveinbjörn Finnsson, framkvæmdastjóri, Grettisgötu 69, Rvík, og Sveinn Finnsson, stud. jur., Nýja Stúdentagarðinum, Rvík. Varastjórnandi, í stað Lúðvíks Bjarnasonar, var kosin frú Thyra Finnsson, Grettisgötu 69. Stjórnin er því nú skipuð þannig: Formaður Sveinbjörn Finnsson. Meðstjórnendur: Sveinn Finnsson og Baldvin Sveinbjörnsson. Varastjórnandi: Thyra Finnsson. — Jafnframt hefur Sveinbjörn Finnsson verið ráðinn framkvæmdastjóri með prókúruumboði.

Prókúruumboð Jóns Sigurðssonar er hér með afturkallað.

Framkvæmdastjóri ritar firmað þannig:

p. p. Daníel Ólafsson & Co. h.f.
Sveinbjörn Finnsson.
Reykjavík, 20. janúar 1949.
Í stjórn Daníel Ólafsson & Co. h.f.
Sveinbjörn Finnsson.
Sveinn Finnsson.
Baldvin K. Sveinbjörnsson.

45.

Hér með tilkynnist, að ég undirrituð, Sigríður Einarsdóttir, Ásvallagötu 1, hef afhent kjörsyni mínum, Kristni E. Magnússyni, Þingholtsstræti 23 hér í bænum, eignarhluta minn í firmanu Magnús Benjamínsson & Co. Eru mér því óviðkomandi skuldbindingar firmans frá deginum í dag að telja.

Reykjavík, 31. des. 1948.
Sigríður Einarsdóttir.

Samkvæmt ofanrituðu rekum við ásamt Kristni E. Magnússyni firmað Magnús Benjamínsson & Co., sem fullábyrgir félagar frá deginum í dag að telja og höfum við undirritaðir einir rétt til að rita firmað.

Reykjavík, 31. des. 1948.
Sverrir Sigurðsson.
Hjörtur R. Björnsson.
Ólafur Tryggvason.

46.

Við undirrituð, Guðrún Eiríksdóttir, Skaftahlíð 15, og Theodór Johnson, Bergstaðastræti 50 A, rekum veitingastofu hér í bænum, sem fullábyrgir félagar, undir nafninu Smurðsbrauðsstofan Björninn. Hvort okkar um sig ritar firmað þannig:

Smurðsbrauðsstofan Björninn
Theodór Johnson.

Smurðsbrauðsstofan Björninn
Guðrún Eiríksdóttir.

Reykjavík, 3. marz 1949.
Theodór Johnson.
Guðrún Eiríksdóttir.

47.

Hér með tilkynnist, að á framhaldsaðalfundi Loftleiða h.f. í Reykjavík, 7. september 1948, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Kristján Jóh. Kristjánsson, Hringbraut 32, Rvík, Óli J. Ólason, Laugarásvegi 24, Rvík, Þorleifur Guðmundsson, Ísafirði, Eggert Kristjánsson, Túngötu 30, Rvík, og Elías Þorsteinsson, Keflavík. Í varastjórn: Kristinn E. Olsen, Túnsbergi við Þormóðsstaði, Rvík, og Alfreð Elíasson, Eskihlíð 7, Rvík. Þá tilkynnist enn fremur, að á stjórnarfundi í félaginu hinn 26. febrúar 1949 var samþykkt að veita Hjálmari Finnssyni, viðskiptafræðingi, Hofteigi 23, prókúruum-

boð fyrir félagið, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Loftleiðir h.f.
H. Finnsson.

Reykjavík, 26. febr. 1949.
Stjórn Loftleiða h.f.
Kr. Jóh. Kristjánsson.
Óli J. Ólason.
Þorl. Guðmundsson.
Eggert Kristjánsson.
Elías Þorsteinsson.

48.

Hér með tilkynnist, að á aukaaðalfundi Trolle & Rothe h.f., sem haldinn var 25. janúar s.l., var samþykkt að breyta tilgangi félagsins á þá leið, að framvegis mun félagið einnig reka vátryggingarstarfsemi. Tilgangur félagsins er því nú samkvæmt 3. grein samþykkta þess, að reka vátryggingarstarfsemi, svo og erindrekstur, sérstaklega í vátryggingarstarfsemi, auk þess sjótjónserindrekstur, skipaflutningaatvinnu og útgerð. Stjórn félagsins skipa nú: Carl Finsen, forstj., Skálholti, Rvík, stjórnarformaður, Eiríkur Stephensen, skrifstofustj., Bröttugötu 6, og Ólafur Georgsson, stkpm., Háteigsvegi 34. Varastjórnandi: Ólafur H. Matthíasson, skrifstofustjóri, Njálsgötu 92.

Reykjavík, 26. febrúar 1949.
Trolle & Rothe h.f.
Carl Finsen.
Eiríkur Stephensen.
Ólafur Georgsson.

49.

Þar sem firma mitt, Harald Faaberg, hefur frá 1. janúar 1949 verið selt samnefndu hlutafélagi, óskast það hér með strikað út úr firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 1. marz 1949.
Harald Faaberg.

50.

Við undirritaðir, Bjarni Jónsson, forstjóri, Laufásv. 46, Guðmundur Jensson, forstjóri, Öldugötu 16, Einar Ragnar Jónsson, forstj., Reynimel 49, Kristján Þorgrímsson, forstj., Kirkjuteig 25, og Ólafur Þorgrímsson, hrl., Víðimel 63, rekum, og höfum rekið frá 1. janúar 1948, útvegun og útlánastarfsemi með kvik- 252
myndir sem fullábyrgir félagar, undir firmanafninu „Myndleigan" s.f. Prókúruumboð fyrir firmað hefur Kristján Þorgrímsson, Kirkjuteig 25, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Myndleigan s.f.
Kristján Þorgrímsson.

Firmað rita annars tveir félagar saman, þannig:

Myndleigan s.f.
Ólafur Þorgrímsson.
G. Jensson.

Myndleigan s.f.
B. Jónsson.
Kristján Þorgrímsson.

Myndleigan s.f.
E. Ragnar J.
Ólafur Þorgrímsson.

Reykjavík, 17. des. 1948.
Einar Ragnar Jónsson.
Guðm. Jensson.
Kristján Þorgrímsson.
B. Jónsson.
Ólafur Þorgrímsson.

51.

Ég undirritaður, Ólafur E. Jónsson, Langholtsvegi 138, er genginn úr firmanu Bakarí Ingólfs Guðmundssonar & Co., er rekið hefur bakarí við Efstasund 10 hér í bænum. Rekstur þessa fyrirtækis og allar skuldbindingar eftir 31. janúar 1949 eru mér því óviðkomandi frá þeim degi að telja.

Reykjavík, 1. febrúar 1949.
Ólafur E. Jónsson.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég keypt eignarhluta Ólafs E. Jónssonar í ofanskráðu fyrirtæki og rek það framvegis með ótakmarkaðri ábyrgð sem einkaeigandi og með óbreyttu firmanafni.

Reykjavík, 1. febrúar 1949.
Ingólfur Guðmundsson.

52.

Undirrituð stjórn Olíufélagsins h.f., Reykjavík, afturkallar hér með prókúruumboð það, sem cand. jur. Haukur

252 Hvannberg hefur haft fyrir nefnt hlutafélag.

Reykjavík, 4. febrúar 1949.
Í stjórn Olíufélagsins h.f.
Vilhjálmur Þór.
Sk. Thorarensen.
Karvel Ögmundsson.

53.
Það tilkynnist hér með, að ég undirritaður hef selt Guðmundi Péturssyni verzlunina Selfoss, Vesturgötu 42 hér í bæ, og eru allar skuldbindingar firmans frá og með deginum í dag að telja mér óviðkomandi.

Reykjavík, 1. marz 1949.
Karl Þorfinnsson.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég í dag keypt verzlunina Selfoss, Vesturgötu 42 hér í bæ, og rek ég hana framvegis undir sama nafni og með ótakmarkaðri ábyrgð. Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Selfoss.
Guðm. Pétursson.
Reykjavík, 1. marz 1949.
Guðmundur Pétursson,
Brávallagötu 16.

54.
Það tilkynnist hér með, að Bernhard A. F. Wiencke, kaupm., Hafnarhvoli, Rvík, er, frá 1. marz 1949 að telja, orðinn fullábyrgur meðeigandi í firma okkar, Guðna Theodórssyni & Co. hér í bænum. Hver okkar um sig ritar firmað þannig:

Guðni Theodórsson & Co.
Guðni Þ. Theodórsson.
Guðni Theodórsson & Co.
Harry Schrader.
Guðni Theodórsson & Co.
Wiencke.
Reykjavík, 15. marz 1949.
Guðni Þ. Theodórsson.
Harry Schrader.
Bernhard Wiencke.

55.
Hér með tilkynnist, að á aðalfundi hlutafélagsins K. Einarsson & Björnsson í Reykjavík, sem haldinn var í gær, var Sóley Kristinsdóttir, Barmahlíð 8, Rvík, kosin í stjórn félagsins í stað Marteins Einarssonar, Laugavegi 31, Reykjavík.

Reykjavík, 10. marz 1949.
Í stjórn K. Einarsson & Björnsson h.f.
Kristinn Einarsson.
Ella M. Einarsson.
Sóley S. Kristinsdóttir.

56.
Hér með tilkynnist, að á aðalfundi hlutafélagsins Dyngja í Reykjavík, sem haldinn var í gær, var Sóley Kristinsdóttir, Barmahlíð 8, Reykjavík, kosin í stjórn félagsins í stað Marteins Einarssonar, Laugavegi 31 í Reykjavík.

Reykjavík, 10. marz 1949.
Í stjórn Dyngju h.f.
Kristinn Einarsson.
Ella M. Einarsson.
Sóley S. Kristinsdóttir.

57.
Á almennum hluthafafundi Snælandsútgáfunnar h/f þriðjudaginn 1. febrúar 1949 voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Vilhjálmur Þór, forstj., Hofsvallagötu 1, formaður. Meðstjórnendur: Albert Finnbogason, Sigtúni 41, og Kristjón Kristjónsson, Reynimel 23. — Varastjórnandi var kjörinn: Helgi Pétursson, framkvstj., Smáragötu 11.

Reykjavík, 15. febrúar 1949.
Kristjón Kristjónsson.
Albert Finnbogason.

58.
Það tilkynnist hér með, að bókhaldsskrifstofu mína, sem starfað hefur hér í bæ undanfarin þrjú ár, mun ég undirritaður reka frá og með deginum í dag sem sjálfstætt firma með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu „RTB í Reykjavík“, þ. e. Reikningstæknilega bókhaldsskrifstofan í Reykjavík.

Firmað rita ég þannig:

RTB
í Reykjavík.
Hj. Pétursson.
Reykjavík, 4. apríl 1949.
Hjörtur Pétursson,
Reynisnesi, Skerjafirði,
Reykjavík.

59.
Það tilkynnist að stjórn Nathan & Olsen h.f. hefur veitt Hilmari Fenger, Öldugötu 19, Reykjavík, prókúruumboð fyrir nefnt félag frá 1. apríl næst komandi að telja. Hefur hann öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum og ritar firmað þannig:

pr. pr. Nathan & Olsen h.f.
Hilmar Fenger.

Jafnframt tilkynnist að prókúruumboð það, sem Magnús Sveinbjörnsson hefur haft fyrir félag vort afturkallast frá og með sama degi.

Reykjavík, 29. marz 1949.
Nathan & Olsen h.f.
Kristjana Fenger.
Geir G. Zoëga.

60.
Hér með tilkynnist hlutafélagaskrá Reykjavíkur, að á aðalfundi í H.f. Regio, sem haldinn var 12. febrúar 1949, voru kosin í stjórn félagsins: Birgir Halldórsson, formaður, Hrefnugötu 5, Ólöf Magnúsdóttir, varaformaður, s. st., Inga Lárusdóttir, ritari, s. st.

Reykjavík, 14. febr. 1949.
Stjórn H.f. Regio.
Birgir Halldórsson.
Ólöf Magnúsdóttir.
Inga Lárusdóttir.

61.
Við undirritaðir, Kristján Þorsteinsson, Laugateig 27, Rvík, og Jóhannes Sigfússon, Bollagötu 8, Rvík, rekum umboðs- og heildsölu hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir nafninu K. Þorsteinsson & J. Sigfússon. Hvor okkar um sig ritar firmað þannig:

K. Þorsteinsson & J. Sigfússon.
Jóhannes Sigfússon.
K. Þorsteinsson & J. Sigfússon.
Kristján Þorsteinsson.
Reykjavík, 29. marz 1949.
Jóhannes Sigfússon.
Kristján Þorsteinsson.

62.
Það tilkynnist hér með, að á fundi í hlutafélaginu „Hörður & Kjartan“ hér í bænum hinn 19. marz 1949, voru eftirtaldir hluthafar kosnir í stjórn félagsins: Haukur Hallgrímsson, Úthlíð 6, formaður, Kjartan Kjartansson, Baldursg. 33, varaformaður, Hörður Jóhannesson, Ásvallagötu 11, ritari. 252

Reykjavík, 19. marz 1949.
Haukur Hallgrímsson.
Hörður Jóhannesson.
Kjartan Kjartansson.

63.
Hér með afturkallast prókúruumboð það, sem Guðmundi Árnasyni var á sínum tíma veitt fyrir Járn & Gler h.f. hér í bænum, þar sem hann hefur hætt störfum fyrir félagið. Axel Friðriksson fer nú einn með prókúruumboðið og ritar hann það þannig:

pr. pr. Járn & Gler h.f.
Axel Friðriksson.
Reykjavík, 16. febrúar 1949.
Axel Friðriksson.
Erl. Blandon.

64.
Það tilkynnist hér með, að með því að firma mitt, Verzl. Dagrún, hefur verið lagt niður, óskast það hér með afmáð úr firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 28. marz 1949.
Árni Daníelsson.

65.
Við undirritaðir, Ingólfur Bjarnason, verzlunarstjóri, til heimilis Silfurteigi 2, og Jón Sveinsson, rafvirkjameistari, til heimilis Óðinsgötu 9, báðir í Reykjavík, sem erum fullábyrgir eigendur og einu eigendur að firmanu Ljósafossi, sameignarfélag, óskum hér með eftir því, að firma þetta verði afmáð úr firmaskrá Rvíkur, enda hefur nýstofnað hlutafélag (Hlutafélagið Ljósafoss), tekið við starfsemi firmans og eignum þess öðrum en húseign þess.

Reykjavík, 1. apríl 1949.
Jón Sveinsson.
Ing. Bjarnason.

66.
Við undirritaðir, Ingólfur Bjarnason, Silfurteig 2, Stefán Einarsson, Samtúni

252 2, Ósvald Eyvindsson, Laufásveg 60, og Jóhann Bárðarson, Hrignbraut 79, Rvík tilkynnum hér með að við höfum stofnað með okkur félag, með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu sameignarfélagið Hraunteigur 9. Markmið félagsins er að byggja efri hæð og rishæð hússins nr. 9 við Hraunteig í Reykjavík, samkvæmt áður gerður samningi.

Ingólfur Bjarnason og Stefán Einarsson rita tveir firmað þannig:

Sameignarfélagið Hraunteigur 9.
Ing. Bjarnason.
Stefán Einarsson.

Reykjavík, 2. apríl 1949.
Ing. Bjarnason.
Stefán Einarsson.
Ósvald Eyvindsson.
Jóhann Bárðarson.

67.

Á aðalfundi Tréiðjunnar h. f. 9. júlí 1948, voru eftirtaldir menn kjörnir í stjórn félagsins: Gunnar Rúnar Ólafsson, Arnarkoti 3, Garðahreppi, Ólafur A. Guðmundsson, Vesturgötu 53, Rvík og Númi Sigurðsson, Vesturg. 54 A, Rvík. Varam. í stjórn: Guðjón B. Baldvinsson Ásvallagötu 39, Reykjavík. Þá afturkallast prókúruumboð Guðjóns B. Baldvinssonar fyrir félagið, en frá sama tíma var Gunnari Rúnari Ólafssyni veitt prókúruumboð, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Tréiðjan h. f.
G. R. Ólafsson.

Reykjavík, 16. apríl 1949.
Ólafur A. Guðmundsson.
Gunnar Rúnar Ólafsson.
Númi Sigurðsson.

68.

Það tilkynnist hér með, að með því að hlutafélagið Níels Carlsson & Co. er hætt störfum og að fullu slitið, óskast það hér með afmáð af hlutafélagaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 22. apríl 1949.
Níels Carlsson.
Jón Helgason,
skilanefndarmenn.

69.

Hinn 31. janúar 1949 var haldinn aðalfundur í hlutafélaginu Funa í Reykjavík. Stjórn félagsins var endurkjörin að því undanskildu, að í stað Baldurs Ásgeirssonar Smiðjust. 7, er hefur selt hlut sinn í félaginu og hætt störfum hjá því, var Ragnar Kjartansson, Ljósvallagötu 32, kosinn meðstjórnandi. Varastjórn: Björgvin Kristófersson, Silfurteig 4, og Páll Sigurðsson, Fornahvammi, Mýrasýslu.

Reykjavík, 17. marz 1949.
Funi h. f.
Ragna Sigurðardóttir.
Ragnar Kjartansson.

70.

Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að hlutafé Breiðfirðingaheimilisins h. f. hér í bænum, að fjárhæð kr. 600 000 — sex hundruð þúsund krónur, — er að fullu greitt.

Reykjavík, 13. apríl 1949.
Stjórn Breiðfirðingaheimilisins h. f.
Kristján Guðlaugsson.
Ásgeir Ásgeirsson.
Jóhannes Jóhannsson.
Ari Þorgilsson.
Ólafur Þórarinsson.

71.

Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á hluthafafundi, sem haldinn var í Olíuverzlun Íslands h. f., þriðjudaginn 11. janúar 1949, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Guðrún Pálsdóttir, Sjafnargötu 14, Reykjavík, Einar Þorsteinsson, gjaldkeri, Þjórsárgötu 4, Rvík, og Ingvar Vilhjálmsson, útgerðarmaður, Hagamel 4, Rvík. Auk ofannefndra eiga sæti í stjórninni þeir Hjalti Jónsson, konsúll, Bræðraborgarst. 8, Rvík, og Ólafur H. Jónsson, forstjóri, Flókagötu 33, Rvík, og er hann jafnframt form. stjórnarinar.

Það tilkynnist enn fremur að á stjórnarfundi Olíuverzlunar Íslands h. f., sem haldinn var í Rvík 29. marz 1949, var samþykkt að veita Önundi Ásgeirssyni, fulltrúa, Hólum við Kleppsveg, prókúru-

umboð fyrir félagið. Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Olíuverzlun Íslands h. f.
Ön. Ásgeirsson.
Reykjavík, 29. marz 1949.
Ólafur H. Jónsson.
Einar Þorsteinsson.
Guðrún Pálsdóttir.
Hjalti Jónsson.
Ingvar Vilhjálmsson.

72.

Ég undirrituð leyfi mér hér með að fara fram á, að firmaheitið Stofan verði afmáð úr firmaskrá Reykjavíkur frá og með 1. maí 1949.

Reykjavík, 29. apríl 1949.
Guðrún Figved.

73.

Það tilkynnist hér með, að ég undirrituð, Guðrún Laxdal Figved, Sundlaugavegi 26, rek listverzlun hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð, undir nafninu: Listverzlun G. Laxdal. Firmað rita ég þannig:

Listverzlun G. Laxdal.
Guðrún Laxdal Figved.
Reykjavík, 29. apríl 1949.
Guðrún Laxdal Figved.

74.

Það tilkynnist hér með samvinnufélagaskrá Reykjavíkur, að á aðalfundi hjá Félagsverzlun gullsmiða s.f., sem haldinn var 8. marz síðastliðinn, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins. Formaður: Guðmundur Andrésson, Laugavegi 50. Meðstjórnendur: Aðalbjörn Pétursson, Nýlendugötu 19 B, og Jón Dalmannsson, Rauðarárstíg 5. Varamaður: Gunnar Hjaltason, Framnesv. 64.

Reykjavík, 28. marz 1949.
Guðm. J. Andrésson.
Jón Dalmannsson.
Aðalbj. Pétursson.

75.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Rvíkur, að ég undirritaður, Signar Valdimarsson, Eskihlíð 14, Rvík, rek sælgætis- og efnagerð hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu Sælgætis- og Efnagerðin Elma. Firmað rita ég þannig: 252

Sælgætis- og Efnagerðin Elma.
Signar Valdimarsson.
Reykjavík, 29. apríl 1949.
Signar Valdimarsson.

76.

Það tilkynnist hér með, að ég undirritaður, Arinbjörn Jónsson, Grenimel 21, Reykjavík, rek skipamiðlunarfirma hér í bæ undir eigin nafni og með ótakmarkaðri ábyrgð. Firmað rita ég þannig:

Arinbjörn Jónsson, skipamiðlun.
Arinbjörn Jónsson.
Reykjavík, 5. maí 1949.
Arinbjörn Jónsson.

77.

Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár, að á aðalfundi Rúgbrauðsgerðarinnar h.f., sem haldinn var þriðjudaginn 2. marz 1948, var samþykkt, að auka hlutafé fyrirtækisins úr kr. 500.000.00 upp í kr. 1.000.000.00 — eina milljón —. Er nú innborgað hlutafé kr. 975.000.00 — níu hundruð sjötíu og fimm þúsund krónur —. Eftirstöðvar verða greiddar þegar stjórn félagsins óskar.

Reykjavík, 27. apríl 1949.
E. Th. Björgvin Friðriksson.
Karl Kristinsson.
Stefán Sandholt.

78.

Aðalfundur Pöntunarfélagsins Fylkingar var haldinn 22. marz 1949. Á fundinum var þessi stjórn kosin: Friðrik Jóelsson, prentari, Strandgötu 21, Hafnarfirði, formaður, Bergur Thorberg, prentari, Hagamel 16, Reykjavík, ritari, og Jón Þórðarson, prentari, Framnesv. 20, Rvík, gjaldkeri. Hann var jafnframt kosinn framkvæmdastjóri félagsins.

Reykjavík, 28. apríl 1949.
Friðrik Jóelsson.
Bergur Thorberg.
Jón Þórðarson.

79.

Það tilkynnist hér með, að á aðalfundi í Hinu íslenzka steinolíuhlutafélagi í

252 Rvík, sem haldinn var hinn 9. júní 1948, voru eftirtaldir hluthafar kosnir í stjórn félagsins: Formaður: Vilhjálmur Þór, aðalforstjóri, Hofsvallagötu 1, Rvík. Skúli Thorarensen, útgstj., Fjólugötu 11, Rvík, Ólafur Tryggvi Einarsson, forstj., Hafnarf., Valdemar Hansen, ftr., Hrefnugötu 3, Rvík, og Lárus Fjeldsted, hrl., Mávahlíð 41, Rvík. Í varastjórn var kosinn Helgi Þorsteinsson, Háteigsvegi 32, Rvík. Eitt atkvæði er fyrir hvern 5000.00 króna hlut í félaginu. Firmað rita þrír stjórnendur sameiginlega þannig:

Hið íslenzka steinolíuhlutafélag.
Vilhjálmur Þór.
Lárus Fjeldsted.
Ól. Tr. Einarsson.
Hið íslenzka steinolíuhlutafélag.
Skúli Thorarensen.
Vald. Hansen.
Ól. Tr. Einarsson, o. s. frv.

Á stjórnarfundi í félaginu 2. febrúar 1949 var samþykkt, eftir ósk Sigurðar Jónassonar forstjóra, að fella burt prókúruumboð hans fyrir félagið, en jafnframt var Haukur Hvannberg, Reynimel 26, ráðinn framkvæmdastjóri og veitt prókúruumboð fyrir félagið, og ritar hann nafn félagsins þannig per prokura: þr. pr. Hið íslenzka steinolíuhlutafélag.
Haukur Hvannberg.

Enn fremur afturkallast hér með sameiginleg prókúra fyrir Valdemar Hansen og Jóhann Gunnar Stefánsson.

Reykjavík, 10. apríl 1949.
Hið íslenzka steinolíuhlutafélag.
Vilhjálmur Þór.
Skúli Thorarensen.
Ól. Tr. Einarsson.
Lárus Fjeldsted.

80.

Anton Sigurðsson, Grenimel 27, Sighvatur Einarsson, Garðastr. 45, og Tómas Vigfússon, Víðimel 57, allir í Reykjavík, reka með ótakmarkaðri ábyrgð, byggingarfélag í Rvík, undir nafninu Bólstaður s.f. Tilgangur félagsins er bygging hvers konar húsa og mannvirkja. Firmað rita þeir hver um sig þannig:

Bólstaður s.f.
Sighvatur Einarsson.
Bólstaður s.f.
Anton Sigurðsson.
Bólstaður s.f.
Tómas Vigfússon.
Reykjavík, 2. maí 1949.
Anton Sigurðsson.
Sighvatur Einarsson.
Tómas Vigfússon.

81.

Á aðalfundi Breiðfirðingaheimilisins h.f., hinn 27. apríl 1949, voru kosnir í stjórn hlutafélagsins: Ásgeir Ásgeirsson, fyrrv. prófastur, Sólvallagötu 51, form., Jóhannes Jóhannsson, kaupm., Ásvallagötu 3, varaformaður, Ólafur Jóhannesson, kaupm., Grundarstíg 2, ritari, og Óskar Bjartmarz, löggildstj., Bergststr. 21, gjaldkeri, og Hermann Jónsson, kaupm., Brekkustíg 6 A, aðstoðargjaldk., kosinn af stjórn Breiðfirðingafélagsins, og varamaður hans Jóhannes Ólafsson, Framnesvegi 32. Aðrir varastjórnendur: Jón Sveinsson, Brú, Þormóðsstaðabl., og Bent Bjarnason, Miðstræti 10, Rvík.

Reykjavík, 17. marz 1949.
Í stjórn Breiðfirðingaheimilisins h.f.
Ásgeir Ásgeirsson.
Hermann Jónsson.
Óskar Bjartmarz.
Ólafur Jóhannesson.
Jóhannes Jóhannsson.

82.

Hér með tilkynnist, að á aðalfundi í hlutafélaginu Ólafi Proppé hinn 6. marz s. l. voru kosin í stjórn félagsins: Lárus Fjeldsted, hrl., Hafnarstræti 23, formaður, og meðstjórnendur Sigfús Blöndahl, útgerðarm., Víðimýri v. Kaplaskjólsveg, og Áslaug Proppé, húsfreyja, Miðstræti 7. Varastjórnandi er Ólafur Proppé, Miðstræti 7.

Reykjavík, 9. maí 1949.
Lárus Fjeldsted.
Áslaug Proppé.
Sigfús Blöndahl.

83.

Á aðalfundi í hlutafélaginu Gúmbarðanum 5. marz s. l. var ákveðið að hækka hlutafé úr kr. 110000.00 í kr. 135000.00,

eða um kr. 25000.00, og er það allt innborgað. Enn fremur varð sú breyting á stjórn firmans, að Úlfar Þorkelsson gekk úr stjórn félagsins, en í hans stað var kosinn Kai Andersen, Leifsgötu 7, Rvík.

Reykjavík, 12. maí 1949.

Sigurður Jóhannesson,
Hverfisgötu 76 B.
Kai Andersen,
Leifsgötu 7.
Þórður Þorkelsson,
Norðurmýrarbletti 33.

84.

Það tilkynnist hér með, að stjórn Dráttarvéla h.f, Reykjavík, hefur í dag veitt Hjalta Pálssyni, Sóleyjargötu 7, Reykjavík, prókúruumboð fyrir nefnt hlutafélag, með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa lögum samkvæmt. Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Dráttarvélar h.f.
Hjalti Pálsson.

Reykjavík, 24. maí 1949.

Stjórn Dráttarvéla h.f.
Agnar Tryggvason.
Kristjón Kristjónsson.
H. Þorsteinsson.

85.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að meðundirritaður Hannes Þorsteinsson, Bergstaðastr. 64 hér í bæ, hefur gengið inn í firmað Ludvig Storr, Reykjavík, frá og með 1. maí s. l. Frá sama tíma afturkallast prókúruumboð það, er Hannes Þorsteinsson hefur haft. Við undirritaðir rekum verzlunina (heildsölu og smásölu) framvegis sem fullábyrgir félagar, undir nafninu: Ludvig Storr & Co. Hvor okkar um sig ritar firmað þannig:

Ludvig Storr & Co.
Ludvig Storr.

Ludvig Storr & Co.
Hannes Þorsteinsson.

Reykjavík, 8. júní 1949.

Ludvig Storr.
Hannes Þorsteinsson.

86. 252

Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að með því að hlutafélaginu Euro-Trading, Reykjavík, hefur verið slitið, óskast það hér með afmáð úr hlutafélagaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 4. maí 1949.

Ásgeir Jónsson, Nesv. 72.
Ingólfur Jónsson, Óðinsg. 30.
Loftur Jónsson, Hagamel 25.
Gauti Hannesson, Grenim. 14.
F. h. Halldórs Guðbjartssonar,
Ásgeir Jónsson.

87.

Hér með tilkynnist að meðundirrituð, Guðbjörg Jónsdóttir til heimilis að Hverfisgötu 37, hefur gerzt fullábyrgur félagi í sameignarfélaginu Verzlunin Rangá frá og með 1. jan. s. l. að telja.

Firmað ritum við hvert um sig.

Reykjavík, 4. júní 1949.

Guðbjörg Jónsdóttir.
Jónína St. Jónsdóttir.
Jón Jónsson.

88.

Ég undirritaður Ingimar Jörgensson, Vitastíg 17, Rvík, rek smásöluverzlun hér í bæ, með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu Nesbúð.

Firmað rita ég þannig:

Nesbúð.
Ingimar Jörgensson.

Reykjavík, 16. júní 1949.

Ingimar Jörgensson.

89.

Það tilkynnist hér með, að við undirritaðir höfum afsalað Efnagerðinni Val, Reykjavík, þeim Brynjólfi Gunnarssyni, Kárastíg 8 og Hákoni Hafliðasyni, Hverfisgötu 123 hér í bænum og eru allar skuldbindingar firmans frá og með deginum í dag að telja okkur óviðkomandi.

Reykjavík, 31. maí 1949.

Björgvin Grímsson.
Runólfur Pétursson.

Samkvæmt ofanrituðu höfum við í dag fengið afsal fyrir Efnagerðinni Val, R-

252 vík, og rekum við hana framvegis undir sama nafni og með ótakmarkaðri ábyrgð.
Firmað ritum við þannig:
Efnagerðin Valur.
Brynjólfur Gunnarsson.
Hákon Hafliðason.
Reykjavík, 31. maí 1949.
Hákon Hafliðason.
Brynjólfur Gunnarsson.

90.
Það tilkynnist hér með, að h.f. Fiskimjöl í Reykjavík hætti störfum um áramótin 1947—48, og að löggilt skilanefnd hefur nú lokið uppgerð félagsins og greitt skuld þess. Ekkert var eftir til úthlutunar upp í hlutafé félagsins. Samkvæmt ofanrituðu óskast því félagið afmáð úr hlutafélagaskrá Reykjavíkur.
Reykjavík, 30. maí 1949.
F. h. skilanefndarinnar,
H.f. Fiskimjöl, Reykjavík.
Lárus Fjeldsted.

91.
Ég undirritaður hef selt minn hluta í Trésmiðjunni Hlyn hér í bænum meðeiganda mínum, Viggó Baldvinssyni, og ber ég enga ábyrgð á skuldbindingum firmans frá 13. júní 1949 að telja.
Reykjavík, 28. júní 1949.
Guðm. Sigurður Jóhannesson,
Aðalstræti 6.

Samkvæmt ofanrituðu, er ég nú einkaeigandi að Trésmiðjunni Hlyn hér í bænum, og rek hana framvegis einn og með ótakmarkaðri ábyrgð. Jafnframt afturkallast prókúruumboð það, sem Guðmundur Sigurður Jóhannesson hefur haft fyrir félagið.
Reykjavík, 28. júní 1949.
Viggó Baldvinsson,
Leifsgötu 10, Reykjavík.

92.
Á aðalfundi í Plastic h.f. í Reykjavík 12. marz 1949, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Gunnar Skagfjörð Sæmundsson, Laugavegi 83, Rvík, form., og meðstjórnendur: Óskar Friðbjörnsson, Skúlag. 60, Rvík, og Jón Halldórsson, Holtsgötu 9, Rvík. Framkvstj. félagsins með prókúruumboði er Jón Þórðarson, Háteigsvegi 14, Rvík. Þá tilkynnist einnig, að innborgað hlutafé félagsins er kr. 32000.00 —níutíu og tvær þúsundir króna.
Reykjavík, 5. júlí 1949.
Gunnar Skagfjörð Sæmundsson.
Jón Halldórsson.
Ó. Friðbjörnsson.

93.
Hér með tilkynnist, að við undirritaðir, Jason Sigurðsson, Efstasundi 27, Skúli K. Eiríksson, Blönduhlíð 10, og Kjartan Magnússon, Lindargötu 11, allir í Rvík, rekum smásöluverzlun hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu Jason & Co. Firmað ritum við þannig:
Jason & Co.
Jason Sigurðsson.
Kjartan Magnússon.
Jason & Co.
Skúli K. Eiríksson.
Kjartan Magnússon.
Jason & Co.
Skúli K. Eiríksson.
Jason Sigurðsson.
Prókúruumboð fyrir félagið hefur Jason Sigurðsson, og ritar hann firmað þannig:
pr. pr. Jason & Co.
Jason Sigurðsson.

94.
Á aðalfundi samvinnufélagsins Hreyfils í Reykjavík, sem haldinn var 19. apríl 1949, voru þeir Jón Jóhannsson, Njálsg. 49, og Ingvar Sigurðsson, Mánagötu 6, kosnir í stjórn félagsins. Stjórnin er því þannig skipuð: Ingjaldur Ísaksson, Fífuhvammi, formaður, Vilhjálmur Þórðarson, Einholti 9, varaformaður, Ingimundur Gestsson, Barmahlíð 42, ritari, Ingvar Sigurðsson, Mánagötu 6, gjaldkeri, og Jón Jóhannsson, Njálsgötu 49, meðstjórnandi.
Á stjórnarfundi samvinnufélagsins Hreyfils 17. maí 1949 var samþykkt að ráða Pétur J. Jóhannsson, Skúlagötu 58, Rvík, framkvæmdastj. félagsins og veita honum prókúruumboð fyrir félagið með öllum réttindum og skyldum prókúru-

hafa lögum samkvæmt. Fyrir félagsins hönd ritar hann þannig:

pr. pr. Samvinnufélagið Hreyfill.
Pétur J. Jóhannsson.

Jafnframt var afturkölluð framkvæmdastjórn og prókúruumboð það, sem Tryggvi Kristjánsson hefur haft fyrir félagið.

Reykjavík, 11. júlí 1949.
Stjórn samvinnufélagsins Hreyfils.
Ingjaldur Ísaksson.
Ingim. Gestsson.
Ingvar Sigurðsson.

95.

Ég undirrituð, Svanbjörg Hróbjartsdóttir, Rauðarárstíg 13, Rvík, rek hárgreiðslustofu hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu Hárgreiðslustofa Austurbæjar. Firmað rita ég þannig:

Hárgreiðslustofa Austurbæjar.
Svanbjörg Hróbjartsd.
Reykjavík, 13. júlí 1949.
Svanbjörg Hróbjartsd.

96.

Við undirritaðir, Ólafur Guðfinnsson, Mávahlíð 11, Magnús Daníelsson, Hofsvallag. 15 og Valdimar Jónsson, Garðastræti 11, allir í Reykjavík, rekum húsgagnavinnustofu hér í bænum með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu „Nýmörk". Prókúruumboð fyrir firmað hefur Ólafur Guðfinnsson, Mávahlíð 11, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Nýmörk.
Ólafur Guðfinnsson.

Firmað rita annars tveir félagar saman, þannig:

Nýmörk.
Ólafur Guðfinnsson.
Valdimar Jónsson.
Nýmörk.
Ólafur Guðfinnsson.
Magnús Daníelsson.
Nýmörk.
Valdimar Jónsson.
Magnús Daníelsson.
Reykjavík, 1. ágúst 1949.
Ólafur Guðfinnsson.
Valdimar Jónsson.
Magnús Daníelsson.

97. 252

Á aðalfundi Langholts h.f., sem haldinn var 17. júní 1949, voru eftirtaldir menn kosnir í félagsstjórn: Arngrímur Fr. Bjarnason, formaður, Hafnarstræti 11, Ísafirði. Meðstjórnendur: Jón Arngrímsson og Guðmundur A. Arngrímsson, báðir til heimilis að Bergstaðastræti 45, Rvík. Prókúruumboð Haraldar Sigurðssonar afturkallast hér með, og hefur hann látið af framkvæmdarstjórastörfum fyrir félagið. Framkvæmdarstjóri og prókúruhafi var ráðinn Arngrímur Fr. Bjarnason og ritar hann nafn sitt, fyrir hönd fyrirtækisins, þannig:

pr pr .Langholt h.f.
Arngr. Fr. Bjarnason.
Reykjavík, 6. ágúst 1949.
Arngr. Fr. Bjarnason.
Jón Arngrímsson.
G. Arngrímsson.

98.

Það tilkynnist hér með, að meðundirritaður Snæbjörn Jónsson, skjalaþýðari, Holtsgötu 7, Rvík, er frá 31. des. 1948 genginn úr firmanu Snæbjörn Jónsson & Co., Rvík. Berum við Gunnar E. Kvaran og Ól. Bergm. Erlingsson, framvegis einir ábyrgð á skuldbindingum nefnds firma með ótakmarkaðri ábyrgð. Hvor okkar um sig hefur rétt til að rita firmað.

Reykjavík, 30. júní 1949.
Gunnar E. Kvaran.
Ól. Bergm. Erlingsson.
Snæbjörn Jónsson.

99.

Það tilkynnist hér með til samvinnufélagaskrár Reykjavíkur, að stjórn Sláturfélags Suðurlands skipa nú eftirtaldir menn: Pétur Ottesen, alþm., Ytra-Hólmi, form., fulltrúi fyrir Borgarfjarðarsýslu. Til vara: Hallvarður Ólafsson, bóndi, Geldingaá. Ellert Eggertsson, bóndi, Meðallandi, fulltrúi fyrir Kjósarsýslu. Til vara: Jónas Björnsson, bóndi, Norður-Gröf. Helgi Haraldsson, bóndi, Hrafnkelsstöðum, fulltrúi fyrir Árnessýslu. Til vara: Páll Diðriksson, bóndi, Búrfelli. Sigurður Tómasson, bóndi, Bark-

252 arstöðum, fulltrúi fyrir Rangárvallasýslu. Til vara: Guðjón Jónsson, bóndi, Ási. Siggeir Lárusson, bóndi, Kirkjubæjarklaustri, fulltrúi fyrir Vestur-Skaftafellssýslu. Til vara: Jón Jónsson, bóndi, Teigingalæk.

Reykjavík, 12. júlí 1949.
Pétur Ottesen.
Siggeir Lárusson.
Ellert Eggertsson.
H. Bergs.

100.

Hér með tilkynnist, að ég undirritaður, Erlendur Guðmundsson, Nesvegi 46, hef afsalað eignarhluta mínum í Matarbúðinni Ingólfsstræti 3, til sameiganda míns, Axel Mogensen, Karfavogi 35, hinn 1. júlí s. l. Er hann því einkaeigandi firmans frá þeim degi að telja. Eru skuldbindingar firmans mér óviðkomandi frá sama degi.

Reykjavík, 27. júlí 1949.
Erlendur Guðmundsson.

Samkvæmt ofangreindu hefur Erlendur Guðmundsson afsalað til mín eignarhluta sínum í Matarbúðinni Ingólfsstr. 3, hinn 1. júlí s. l., og rek ég hana sem einkaeigandi frá þeim degi, og eru skuldbindingar firmans honum óviðkomandi frá þeim degi að telja. Jafnframt afturkallast prókúruumboð það, sem hann hefur haft fyrir firmað.

Reykjavík, 27. júlí 1949.
Axel Mogensen.

101.

Það tilkynnist hér með, að ég hef afsalað mínum hluta í Efnagerðinni Val, Reykjavík til Brynjólfs Gunnarssonar, Kárast. 8, Reykjavík, og eru allar skuldbindingar firmans frá og með deginum í dag að telja mér óviðkomandi.

Reykjavík, 3. ágúst 1949.
Hákon Hafliðason,
Hverfisgötu 123.

Við undirritaðir, Brynjólfur Gunnarsson, Kárastíg 8 og Lárus Ingimarsson, Vitast. 8 A, Reykjavík, rekum framvegis Efnagerðina Val, Reykjavík, sem fullábyrgir félagar og er firmað eign hvors okkar að hálfu.

Firmað ritum við þannig:

Efnagerðin Valur.
Brynjólfur Gunnarsson.
Lárus Ingimarsson.

Reykjavík, 3. ágúst 1949.
Brynjólfur Gunnarsson.
Lárus Ingimarsson.

102.

Það tilkynnist hér með, að á aðalfundi í firmanu R. Jóhannesson h.f., Reykjavík, sem haldinn var 9. apríl s. l. voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Helgi Helgason, Óðinsgötu 2, Rvík, formaður. Meðstjórnendur: Jón Guðmundsson, Óðinsgötu 8 B, Rvík, Guðmundur Jensson, Bragagötu 29 A, Rvík. Á fundinum, sem sóttur var af hendi allra hluthafa, var samþykkt að auka hlutafé félagsins um kr. 15 000.00 og er hlutafé félagsins því nú kr. 165 000.00. Hlutafjáraukningin er öll innborguð.

Reykjavík, 15. ágúst 1949.
Í stjórn R. Jóhannessonar h.f.
Helgi Helgason.
Guðm. Jensson.
Jón Guðmundsson.

103.

Hér með tilkynnist, að við undirritaðir, Ægir Ólafsson, Laugavegi 18 B, og Helgi Guðlaugsson, Hagamel 16, báðir í Reykjavík, rekum í sameiningu og með ótakmarkaðri ábyrgð iðnaðar- og verzlunarfyrirtæki undir nafninu Borgarfell. Firmað ritum við sameiginlega þannig:

Borgarfell.
Helgi Guðlaugsson.
Ægir Ólafsson.

Prókúruumboð fyrir félagið hefur Ægir Ólafsson, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Borgarfell.
Ægir Ólafsson.

Reykjavík, 15. ágúst 1949.
Ægir Ólafsson.
Helgi Guðlaugsson.

104.

Það tilkynnist hér með, að firmað Saftgerðin Humall, einkaeign mín, er

hætt störfum og óskast því strikað út úr firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 16. ágúst 1949.
Jónas Jónsson, Þórsg. 14.

105.

Hér með tilkynnist, að við undirritaðir Hans Erik Frost og Niels Peter Carlo Jörgensen, báðir til heimilis að Freyjugötu 25 C hér í bænum, rekum með ótakmarkaðri ábyrgð björgunar- og hjálparstarfsemi í Reykjavík og nágrenni undir firmanafninu: „Björgunarfélagið Vaka". Tökum við að okkur að flytja bilaðar bifreiðar og þungavöru, hverju nafni sem nefnist, svo og að aðstoða, ef óveður, vatnsflóð eða slys ber að höndum og sjúkraflutninga eftir því sem síðar kann að verða ákveðið. Í þessu sambandi rekum við einnig tryggingarstarfsemi, þannig að eigendur bifreiða geta gegn ákveðnu, árlegu gjaldi tryggt sér flutning á bifreiðunum, samkvæmt nánari skilmálum. Prókúru fyrir félagið hefur Niels P. C. Jörgensen, Freyjugötu 25 C, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Björgunarfélagið Vaka.
N. P. C. Jörgensen.

Nýtur hann allra réttinda og skyldna prókúruhafa samkvæmt lögum, en til að skuldbinda félagið að öðru leyti umfram daglegan rekstur, þarf undirskrift okkar beggja.

Reykjavík, 17. ágúst 1949.
N. P. C. Jörgensen.
Hans Frost.

106.

Stjórn Matvælageymslunnar h.f. hefur í dag veitt Markúsi Jensen, Leifsg. 3, Reykjavík, prókúruumboð og ritar hann firmað sem hér segir:

pr. pr. Matvælageymslan h.f.
M. Jensen.
Reykjavík, 17. ágúst 1949.
Stjórn Matvælageymslunnar h. f.,
Sveinn Árnason.
Sigfús Bjarnason.
Þorsteinn Guðbrandsson.
B. Einarsson.

107. 252

Á aðalfundi í Stefni h.f., Reykjavík, sem haldinn var 7. júní þ. á., gekk úr stjórninni Sveinbjörn Guðlaugsson, Framnesvegi 30. Í hans stað var kosinn Sigfús Bjarnason, framkvæmdarstjóri, Víðimel 66.

Reykjavík, 7. júlí 1949.
Óli M. Ísaksson.
Símon Símonarson.
Sigfús Bjarnason.

108.

Hér með tilkynnist, að ég undirrituð, Jensína Jóhannesdóttir, Laugavegi 101 hér í bæ, rek veitingastofu í Reykjavík, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir nafninu Litla kaffistofan. Firmað rita ég þannig:

Litla kaffistofan.
Jensína Jóhannesdóttir.
Reykjavík, 24. ágúst 1949.
Jensína Jóhannesdóttir.

109.

Hér með tilkynnist, að frá og með 7. júlí 1949 skipa þessir menn stjórn Sambands íslenzkra samvinnufélaga: Sigurður Kristinsson, fyrrv. forstjóri, Bárugötu 7, Reykjavík, formaður, Eysteinn Jónsson, ráðherra, Ásvallagötu 67, Rvík, varaformaður, Jakob Frímannsson, framkvæmdastjóri, Þingvallastr. 2, Akureyri, ritari, Björn Kristjánsson, alþingismaður, Kópaskeri, Skúli Guðmundsson, alþingismaður, Árnesi, Vestur-Húnavatnssýslu, Þórður Pálmason, framkvæmdastj., Borgarnesi, Þorsteinn Jónsson, framkvæmdastjóri, Búðareyri við Reyðarfjörð. Varastjórn skipa frá sama tíma: Þórhallur Sigtryggsson, framkvæmdastjóri, Húsavík, Bjarni Bjarnason, skólastj., Laugarvatni, Eiríkur Þorsteinsson, framkvæmdastjóri, Þingeyri.

Á samþykktum Sambands íslenzkra samvinnufélaga, sem gengið var frá á aðalfundi þess 1948 og síðan voru gefnar út prentaðar, hafa tvívegis verið gerðar breytingar, í fyrra skiptið á aðalfundi 17.—18. júlí 1942, en hið síðara á aðalfundi 5.—7. júlí 1949. Af breytingum þeim, sem gerðar voru á samþykktunum á síðasta

252 aðalfundi, skal einkum vakin athygli á viðauka við 19. gr., sem fjallar um réttarstöðu forstjóra og framkvæmdastjóra. Viðaukinn er svo hljóðandi:

„Úr hópi þessara manna kýs stjórnin 3—5 manna framkvæmdastjórn til eins árs í senn. Forstjóri er formaður framkvæmdastjórnar.

Framkvæmdastjórn heldur venjulega fund í viku hverri. Þar skulu rædd þau mál, sem eru á starfssviði framkvæmdastjórnarinnar, og teknar ákvarðanir um þau. Forstjóri hefur neitunarvald í framkvæmdarstjórn, en slíkum ákvörðunum má skjóta til sambandsstjórnar.

Ákvarðanir framkvæmdastjórnar og skuldbindingar hennar fyrir hönd sambandsins, sem samkvæmar eru samþykktum þessum og landslögum, eru bindandi fyrir sambandið í heild og hvert einstakt sambandsfélag, ef þær eru undirritaðar af forstjóra og að minnsta kosti helmingi meðstjórnenda.

Framkvæmdastjórn er heimilt að taka lán handa sambandinu, þegar hún telur þess þörf. Lán þau, sem þannig eru tekin, ábyrgjast öll sambandsfélögin með stofnfé sínu, án þess að lántakan hafi verið borin undir þau, og án þess að þau hafi gefið út sérstakt ábyrgðarskjal þar að lútandi."

Framkvæmdastjórn sambandsins skipa frá og með 8. júlí 1949 þessir menn: Vilhjálmur Þór, forstjóri, Hofsvallagötu 1, Reykjavík, formaður, Helgi Pétursson, framkvæmdastj., Smáragötu 11, Reykjavík, og Helgi Þorsteinsson, framkvæmdastjóri, Háteigsvegi 32, Reykjavík.

Reykjavík, 20. júlí 1949.

Stjórn Sambands ísl. samvinnufélaga.
Sigurður Kristinsson.
B. Kristjánsson.
Jakob Frímannsson.
Þorst. Jónsson.
Þórður Pálmason.
Skúli Guðmundsson.
Eysteinn Jónsson.

110.

Á aðalfundi í hlutafélaginu „Fylkir", sem haldinn var 29. júlí s. l., voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Hafsteinn Bergþórsson, útgerðarmaður, Marargötu 6, formaður. Meðstjórnendur: Bergur Pálsson, fyrrv. skipstjóri, Bergstaðastræti 57, og Aðalsteinn Pálsson, skipstj., Hávallagötu 3, og er hann jafnframt framkvæmdarstjóri félagsins með prókúruumboði. Til vara: Björn Þorgrímsson, gjaldkeri, Skólavörðustíg 21, Rvík. Þá tilkynnist einnig, að Þórður Ólafsson hefur látið af framkvæmdastjórn fyrir félagið, og hefur prókúruumboð hans fyrir það verið afturkallað.

Reykjavík, 18. ágúst 1949.
Aðalsteinn Pálsson.
Bergur Pálsson.
Björn Þorgrímsson.

111.

Það tilkynnist hér með, að við undirrituð, Jón J. Barðason, Laugavegi 82, Reykjavík, Jóna H. Valdimarsdóttir, Laugavegi 82, Rvík, Ari Guðmundsson, Miðtúni 18, Rvík, rekum umboðs- og heildverzlun hér í bænum, sem fullábyrgir félagar, undir nafninu Jón J. Barðason & Co. Við ritum firmað þannig:

Jón J. Barðason & Co.
Jón J. Barðason.
Jóna H. Valdimarsdóttir.
Ari Guðmundsson.

Reykjavík, 18. ágúst 1949.
Jón J. Barðason.
Jóna H. Valdimarsdóttir.
Ari Guðmundsson.

112.

Hér með tilkynnist, að við undirritaðar, Ingunn og Gyðríður Sveinsdætur, Fjólugötu 19 B, Rvík, rekum vefnað og saumaskap og skyld störf og verzlun í því sambandi hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir nafninu Ásar. Firmað ritum við hvor um sig þannig:

Ásar.
Ingunn Sveinsdóttir.
Ásar.
Gyðríður Sveinsdóttir.

Reykjavík, 30. ágúst 1949.
Ingunn Sveinsdóttir.
Gyðríður Sveinsdóttir.

113.
Ég undirrituð, Síta Sigurðardóttir, Silfurtúni 2, Garðahreppi, tilkynni hér með, að ég rek verzlun hér í bænum með notaðan og nýjan fatnað, undir nafninu Notað og nýtt. Firmað rita ég þannig:

Notað og nýtt.
Síta Sigurðardóttir.

Reykjavík, 1. sept. 1949.
Síta Sigurðardóttir.

114.
Á lögmætum hluthafafundi Byggingafélagsins Smiður h.f. 5. ágúst 1949 var ákveðið að slíta félaginu, og voru kosin í skilanefnd til að fara með mál félagsins meðan á félagsslitum stendur þau Magnús Jónsson, byggingameistari, Lindargötu 52, Magnús Konráðsson, verkfr., Framnesvegi 30, og Laufey Einarsdóttir, frú, Skálholtsstíg 2, öll í Reykjavík. Hefur dómsmálaráðuneytið með bréfi dags. 25. ágúst 1949 löggilt téða skilanefndarmenn.

Enn fremur tilkynnist, að skilanefndin hefur í dag veitt Laufeyju Einarsdóttur, prókúruumboð fyrir nefndina, og hefur hún öll réttindi prókúruhafa lögum samkvæmt, enda afturkallast hér með prókúruumboð það, er Einar Guðmundsson, Garðastræti 47, hefur haft fyrir félagið. Prókúruhafinn, Laufey Einarsdóttir, ritar þannig:

pr. pr. skilanefnd Byggingafélagsins Smiður h.f.
Laufey Einarsdóttir.

Reykjavík, 31. ágúst 1949.
Laufey Einarsdóttir.
Magnús Jónsson.
Magnús Konráðsson.

115.
Á fundi, sem haldinn var í hlutafélaginu Funa 20. júní 1949 að Silfurteigi 4, Rvík, var ákveðið að kaupa húsið nr. 10 við Kársnesbraut í Kópavogshreppi. Var ákveðið, að starfsemi félagsins skyldi hefjast þar hinn 1. júlí n. k. og félagið telja sér heimili í Kópavogshreppi frá sama tíma.

Reykjavík, 8. ágúst 1949.
Funi h.f.
Pétur Gunnarsson.
Ragna Sigurðardóttir.

116. 252
Þar eð við höfum selt samlagsfélag okkar, Sandblástur & málmhúðun, samnefndu hlutafélagi, óskast það hér með afskráð úr firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 2. sept. 1949.
Bjarni Eliassen, Meðalholti, Rvík.
Hálfdán Á. Jóhannesson.

117.
Við undirritaðir, sem höfum stofnað með okkur útgáfufélagið Keili, til útgáfu á samnefndu blaði, óskum hér með eftir að fá það skrásett í félagsskrá Gullbringu- og Kjósarsýslu.

Reykjavík, 24. ágúst 1949.
Ólafur Jónsson, Hlíðarveg 11.
Sigurbjörn Ketilsson, Ytri-Njarðvík.
Konráð Gíslason, Þórsmörk, Seltjarnarn.

118.
Á aðalfundi í Hraðsaumastofunni Álafossi h.f., er haldinn var 6. jan. s. l., voru eftirtaldir hluthafar kosnir í stjórn: Sigurjón Pétursson, Álafossi, formaður. Meðstjórnendur: Pétur Sigurjónsson, Álafossi, og Ásbjörn Sigurjónsson, Álafossi. Varastjórn: Sigurbjörg Ásbjörnsdóttir, Þingholtsstræti 22, Rvík, og Sigríður Sigurjónsdóttir, Hurðarbaki, Borgarfirði.

p. t. Reykjavík, 6. sept. 1949.
Sigurjón Pétursson.
Pétur Sigurjónsson.
Ásbjörn Sigurjónsson.

119.
Hinn 6. jan. s. l. var haldinn aðalfundur í hlutafélaginu Klæðaverksmiðjunni Álafossi h.f., Álafossi, Mosfellssveit. Allir hluthafar voru mættir á fundinum.

Í stjórn félagsins voru kosnir:
Sigurjón Pétursson, Álafossi, form., og meðstjórnendur þeir Pétur Sigurjónsson, og Ásbjörn Sigurjónsson, báðir til heimilis á Álafossi. Til vara: Sigurbjörg Ásbjörnsdóttir, frú, Þingholtsstræti 22, Reykjavík.

Sigurjón Pétursson, form.

120.
Stjórn Steypustöðvarinnar, Rvík, skipa þessir menn: Sigurgeir Sigurjónsson,

252 Skaftahlíð 9, formaður. Meðstjórnendur: Hallgrímur Benediktsson, stórkaupm., Fjólugötu 1, Jóhannes Bjarnason, verkfr., Víðimel 59, Halldór Jónsson, arkitekt, Laufásvegi 53, og Bolli Thoroddsen, Miklubraut 62. Varasjórn: Othar Ellingsen, Gunnarsbraut 40, Árni Oddsson, Barónsstíg 63, og Sigurður Helgason, Hringbraut 91.

Þá tilkynnist enn fremur, að á stjórnarfundi í félaginu hinn 4. ágúst 1949, var Sigurði Helgasyni, framkvstj., Hringbraut 91 hér í bænum, veitt prókúruumboð fyrir félagið, og ritar hann firmað þannig:

p. p. Steypustöðin h.f.
Sigurður Helgason.
Reykjavík, 15. ágúst 1949.
Sigurgeir Sigurjónsson.
Jóhannes Bjarnason.
Halldór H. Jónsson.
Sigurður Helgason.
Othar Ellingsen.

121.

Ég undirritaður, Bergsveinn Sturlaugsson, Skeggjagötu 3, Rvík, hef hinn 13. júlí s. l. gengið úr firmanu Húsgagnaverzluninni „Atoma" hér í bænum, og eru mér skuldbindingar firmans óviðkomandi frá þeim tíma.

Reykjavík, 9. sept. 1949.
Bergsveinn Sturlaugsson.

Samkvæmt ofanrituðu hefur Bergsveinn Sturlaugsson, Skeggjagötu 3, Rvík, gengið úr firmanu Húsgagnaverzluninni „Atoma" hinn 13. júlí s. l., og ber ekki ábyrgð á skuldbindingum firmans frá þeim tíma. Jafnframt tilkynnist, að meðundirritaður Jón Guðmundsson, Grettisgötu 57, hefur frá sama tíma gengið inn í firmað, sem fullábyrgur félagi. Firmað ritum við þannig:

Húsagagnaverzlunin Atoma
Halldór Magnússon.
Jón Guðmundsson.
Reykjavík, 9. sept. 1949.
Halldór Magnússon,
Lönguhlíð 9.
Jón Guðmundsson,
Grettisgötu 57.

122.

Hér með tilkynnist, að á stjórnarfundi Humals h.f. í Reykjavík, sem haldinn var 6. sept. s. l., var Gunnar Á. Ingvarsson, Bergþórugötu 33, Rvík, ráðinn framkvæmdastjóri félagsins með prókúruumboði. Frá sama tíma lætur Guðmundur Kristjánsson, Mávahlíð 25, af framkvæmdastjórn félagsins, og prókúruumboð hans afturkallast. Hinn nýi prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. Humall h.f.
Gunnar Á. Ingvarsson.
Reykjavík, 6. sept. 1949.
Guðm. H. Kristjánsson.
Vigdís Eiríksdóttir.
Sigurlaug M. Jónsdóttir.

123.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að ég hef selt firma það, er ég rak sem einkaeign með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu Sendibílastöðin, til Sendibílastöðvarinnar h. f., og óskast firmað því afmáð úr firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 30. júní 1949.
Kristján Fr. Guðmundsson.

124.

Hér með afturkallast prókúruumboð það, sem Sæmundur Sæmundsson, Njálsgötu 48 A, hefur haft fyrir verzlanir mínar.

Reykjavík, 10. sept. 1949.
Kiddabúð.
Kristján Jónsson.

125.

Á stjórnarfundi Sambands íslenzkra byggingarfélaga (Samvinnu- og verkamannabústaða), sem haldinn var í dag, var samþykkt að veita Borgþóri Björnssyni, Barmahlíð 16, Rvík, prókúruumboð fyrir félagið og var hann jafnframt ráðinn framkvæmdarstjóri þess. Frá sama tíma afturkallast prókúruumboð fyrrverandi framkvæmdarstjóra félagsins, Guðlaugs Rósinkranz. Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. Samband ísl. byggingarfélaga
(Samvinnu- og verkamannabústaða).
Borgþór Björnsson.
Reykjavík, 2. maí 1949.

Stjórn Sambands ísl. byggingarfélaga (Samvinnu- og verkamannabústaða).
Óskar Jónsson.
Guðl. Rósinkranz.
Valtýr Guðjónsson.

126.
Við undirritaðir, Óli S. Hallgrímsson, Stórholti 24, Jón Guðmundsson, Ljósvallagötu 22, og Hallgrímur Hallgrímsson, Hjallavegi 25, — allir í Reykjavík, rekum sem fullábyrgir félagar bifreiðaviðgerðarverkstæði í Reykjavík, undir nafninu Bílaviðgerðaverkstæði Óla Hallgrímssonar & Co. Firmað ritum við allir sameiginlega þannig:
Bílaviðgerðaverkstæði
Óla Hallgrímssonar & Co.
Óli Hallgrímsson.
Jón Guðmundsson.
Hallgrímur Hallgrímsson.
Prókúruumboð hefur Óli S. Hallgrímsson, og ritar hann firmað þannig:
pr. pr. Bílaviðgerðarverkstæði
Óla Hallgrímssonar & Co.
Óli Hallgrímsson.
Reykjavík, 7. október 1949.
Óli Hallgrímsson.
Jón Guðmundsson.
Hallgrímur Hallgrímsson.

127.
Við óskum hér með eftir, að firmað Gildaskálinn verði afmáð úr firmaskrá Reykjavíkur, þar sem firmað er hætt störfum.
Reykjavík, 5. október 1949.
Ragnar Þórðarson.
Halldór S. Rafnar.

128.
Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að á almennum félagsfundi, sem haldinn var í Borgartúni hf., var 3. grein félagslaganna breytt þannig, að greinin er nú svo hljóðandi: Tilgangur félagsins er að hafa með höndum útgerð, kaup og sölu sjávarafurða og annan skyldan atvinnurekstur.
Reykjavík, 8. október 1949.
Borgartún h.f.
Oddur Helgason.
Gunnar Guðmundsson.

129. 252
Það tilkynnist hér með, að ég undirritaður hef afsalað firmanu Ewald Berndsen & Co., Reykjavík, þeim Njáli Ingjaldssyni, Vesturgötu 23, og Jóni Ólafssyni, Grenimel 24 hér í bænum, og eru allar skuldbindingar firmans frá og með deginum í dag að telja mér óviðkomandi.
Reykjavík, 21. sept. 1949.
Ewald Berndsen.

Samkvæmt ofanrituðu þá höfum við undirritaðir keypt firmað Ewald Berndsen & Co. hér í bæ af Ewald Berndsen, Grenimel 20, og rekum firmað framvegis undir sama nafni, en eingöngu sem saumastofu frá 21. september 1949 að telja, með ótakmarkaðri ábyrgð beggja. Firmað ritum við hvor í sínu lagi þannig:
Ewald Berndsen & Co.
Jón Ólafsson.
Ewald Berndsen & Co.
Njáll Ingjaldsson.
Reykjavík, 21. sept. 1949.
Jón Ólafsson.
Njáll Ingjaldsson.

130.
Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að við höfum veitt fulltrúa okkar, Knud Kaaber, Laugavegi 137, Rvík, prókúruumboð fyrir Heildverzlun Árna Jónssonar h.f., og ritar hann firmað þannig:
pr. pr. Heildverzlun
Árna Jónssonar h.f.
Knud Kaaber.

Jafnframt afturkallast prókúruumboð það, sem Ólöf Björnsdóttir hefur haft fyrir félagið.
Reykjavík, 4. okt. 1949.
Heildverzlun Árna Jónssonar h.f.
Árni Jónsson.
Stefanía Stefánsdóttir.

131.
Það tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að við, sem erum einkaerfingjar Ágústs Ármann, sem lézt hinn 19. júlí s. l., viðurkennum eignarrétt Karls

252 Magnúsar Ármann, Klapparstíg 38, að hluta Ágústs Ármanns í firmanu Ágúst Ármann, heildverzlun, en það er helmingur firmans samkvæmt félagssamningi milli Ágúst og Karls Magnúsar Ármann.

Reykjavík, 1. okt. 1949.
Aðalheiður Ármann.
Katrín M. Ármann.

Samkvæmt ofanskráðu tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Karl Magnús Ármann, Klapparstíg 38, rek einn sem fullábyrgur eigandi firmað Ágúst Ármann, heildverzlun, sem við Ágúst Ármann höfðum rekið í sameiningu sem fullábyrgir félagar samkv. félagssamningi fram að láti hans hinn 19. júlí 1949. Ég rek firmað áfram undir sama nafni og rita það þannig:

Ágúst Ármann heildverzlun
Magnús Ármann.
Reykjavík, 1. okt. 1949.
Karl Magnús Ármann,
Klapparstíg 38, Rvík.

132.
Ég undirritaður, Björn Jónsson, kaupmaður, Bræðraborgarstíg 12, Rvík, tilkynni hér með, að ég hef selt kaupmanni Hans P. Christensen, Bólstaðarhlíð 13, Reykjavík, mat- og nýlenduvöruverzlun mína að Vesturgötu 28, Rvík. Hef ég leyft nefndum Hans að starfrækja verzlunina áfram undir firmanafninu Verzlun Björns Jónssonar. Skuldbindingar firmans frá 8. nóvember 1948 og síðar eru mér óviðkomandi.

Reykjavík, 31. ágúst 1949.
Björn Jónsson.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég keypt Verzlun Björns Jónssonar, Vesturgötu 28, og rek ég hana framvegis undir óbreyttu nafni og með ótakmarkaðri ábyrgð, og hef gert frá 8. nóvember 1948. Firmað rita ég þannig:

Verzlun Björns Jónssonar.
Hans P. Christiansen.
Reykjavík, 31. ágúst 1949.
Hans P. Christiansen.

133.
Við undirritaðir, Ari Guðmundsson, Miðtúni 18, Rvík, og Runólfur Elínusson, Hvoli, Seltjarnarnesi, kaupum og seljum nýjar og notaðar vörur, bíla o. fl., hér í bænum, sem fullábyrgir félagar, undir nafninu Bíla- og vörusalan. Hvor okkar um sig ritar firmað þannig:

Bíla- og vörusalan.
Ari Guðmundsson.
Bíla- og vörusalan.
Runólfur Elínusson.
Reykjavík, 14. október 1949.
Ari Guðmundsson.
Runólfur Elínusson.

134.
Hér með tilkynnist, að Skartgripaverzlun Aðalbjörns Péturssonar hættir störfum 30. september 1949, og óskast því nafn hennar fellt niður af firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 27. sept. 1949.
Aðalbj. Pétursson.
Óskar G. Sigurðsson.

135.
Hér með tilkynnist firmaskrá Reykjavíkur, að stofnað hefur verið hér í bænum sameignarfélag undir nafninu Yrkjuvélar s.f. Ætlunarverk félagsins er að reka verzlun með landbúnaðarvélar. — Eigendur Yrkjuvéla s.f. eru: Jón Loftsson, stórkaupm., Hávallagötu 13, Kristján G. Gíslason, stórkaupm., Sóleyjargötu 3, Jón Loftsson h.f., Reykjavík og Kristján G. Gíslason & Co. h.f., Reykjavík. Þeir Jón Loftsson og Kristján G. Gíslason bera ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum félagsins, en auk þessa ábyrgjast Jón Loftsson h.f. og Kristján G. Gíslason & Co. h.f. skuldbindingar þess með eignum sínum. Hvor þeirra Jóns Loftssonar og Kristján G. Gíslasonar hefur rétt til að skuldbinda Yrkjuvélar s.f. með undirskrift sinni og er undirskriftum háttað svo sem hér segir:

Yrkjuvélar s.f.
Jón Loftsson.

Yrkjuvélar s.f.
K. G. Gíslason.
Reykjavík, 22. sept. 1949.
K. G. Gíslason.
Jón Loftsson.
Jón Loftsson h. f.
Jón Loftsson.
Jón Sig. Guðmundsson.
Kristján G. Gíslason & Co. h.f.
K. G. Gíslason.
Lárus G. Lúðvígsson.

136.
Vátryggingarskrifstofa Sigfúsar Sighvatssonar hættir störfum frá og með 1. október n. k., þar sem samnefnt hlutafélag hefur tekið við allri starfsemi þess frá þeim tíma. Óskast því firmað afskráð úr firmaskrá Reykjavíkur.
Reykjavík, 30. sept. 1949.
Sigfús Sighvatsson.

137.
Með því að Kornmyllan h.f., Reykjavík, er hætt störfum, og félagsslitum er lokið, óskast nafn félagsins afmáð úr hlutafélagaskrá Reykjavíkur.
Reykjavík, 9. sept. 1949.
Í skilanefnd Kornmyllunnar h.f.
G. G. Gíslason.
Carl Olsen.

138.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Rvíkur, að ég undirritaður, Sveinn M. Sveinsson, Tjarnargötu 36, Rvík, rek iðnaðarfyrirtæki í Reykjavík með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu Timburverksmiðjan s.f. og rita það þannig.
Timburverksmiðjan s.f.
Sv. M. Sveinsson.

Meðundirritaður Haraldur Sveinsson, Kjartansgötu 8, Rvík, er samlagsfélagi með kr. 10000.00.
Reykjavík, 1. okt. 1949.
Sv. M. Sveinsson.
Har. Sveinsson.

139.
Á almennum hluthafafundi, sem haldinn var í Skálholtsprentsmiðju h.f. miðvikudaginn 19. þ. m., var samþykkt með 252
samhljóða atkvæðum að slíta félaginu. Með tilvísun til þessarar samþykktar leyfum við okkur hér með að fara þess á leit, að félagið verði afmáð úr hlutafélagaskrá Reykjavíkur.
Reykjavík, 20. október 1949.
G. Guðjónsson.
Unnur Magnúsdóttir.

140.
Við undirritaðir, Brynjólfur Magnússon, bókbandsmeistari, Egilsgötu 14, og Magnús Brynjólfsson, bókbindari, Hringbraut 45, báðir í Reykjavík, tilkynnum hér með, að við rekum bókbandsvinnustofu í Reykjavík undir firmanafninu Nýja bókbandið s.f. Fyrirtækið rekum við í sameiningu og erum báðir fullábyrgir félagar. Hið nýja firma tekur til starfa frá og með áramótum 1949 og 1950. Firmað hefur hvor okkar um sig rétt til að rita, og ritum við það þannig.
Nýja bókbandið s.f.
Brynj. Magnússon.
Nýja bókbandið s.f.
Magnús Brynjólfsson.
Reykjavík, 21. október 1949.
Brynj. Magnússon.
Magnús Brynjólfsson.

141.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Rvíkur, að ég undirritaður, Lárus Hermannsson, Sörlaskjóli 38, Reykjavík, rek með ótakmarkaðri ábyrgð verzlun hér í bænum með gamla og nýja muni undir nafninu Kaup og sala. Firmað rita ég þannig:
Kaup og sala.
Lárus Hermannsson.
Reykjavík, 31. ágúst 1949.
Lárus Hermannsson.

142.
Hér með tilkynnist, að ég undirritaður, Hans P. Christiansen, Bólstaðarhlíð 13, Rvík, hef selt Danival kaupmanni Danivalssyni frá Keflavík mat- og nýlenduvöruverzlun mína, er ég hef rekið að Vesturgötu 28, Reykjavík, undir firmanafninu Verzlun Björns Jónssonar. Einnig hef ég heimilað Danival firmanafnið Verzlun

252 Björns Jónssonar, er honum ber, sbr. 13. gr. laga nr. 42 1903 að rita þannig: Verzlun Björns Jónssonar e.m. Skuldbindingar firmans frá 1. okt. 1949 og síðar eru mér óviðkomandi.

Reykjavík, 1. október 1949.
Hans P. Christiansen.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég keypt Verzlun Björns Jónssonar, Vesturgötu 28, Reykjavík, og rek ég hana framvegis undir sama nafni með viðbótinni e.m., sbr. 13. gr. l. nr. 42 1903. Verzlunina rek ég með ótakmarkaðri ábyrgð frá og með deginum **í dag að telja.**

Firmað rita ég þannig:

Verzlun Björns Jónssonar e.m.
Danival Danivalsson.

Reykjavík, 1. október 1949.
Hans P. Christiansen.
Danival Danivalsson.

143.

Við undirritaðir, Páll Bjarnason, prentari, Bræðraborgarstíg 21 C, og Ingvar Bjarnason, prentari, Ferjuvogi 17, báðir hér í bæ, rekum prentsmiðju hér í bæ undir firmanafninu Þórsprent s.f. Við berum ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum firmans. Firmað ritum við sameiginlega, þannig:

Þórsprent s.f.
Páll G. Bjarnason.
Ingvar Bjarnason.

Prókúru fyrir firmað hefur Páll G. Bjarnason, og ritar hann það þannig:

p. p. Þórsprent s.f.
Páll G. Bjarnason.

Reykjavík, 18. okt. 1949.
Páll G. Bjarnason.
Ingvar Bjarnason.

144.

Hér með tilkynnist, að ég undirritaður, Björgvin Frederiksen, Lindargötu 50, Reykjavík, rek verzlun hér í bænum á eigin ábyrgð með hvers konar sjálfvirka hluti, sem notaðir eru í sambandi við sjálfvirk kæli-, hita-, þrýstilofts- og rafmagnstæki, undir nafninu Automatik. Firmað rita ég þannig:

Automatik.
B. Frederiksen.

Reykjavík, 18. okt. 1949.
B. Frederiksen.

145.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Rvíkur, að við undirritaðar, Katrín M. Ármann og Aðalheiður H. Ármann, sem erum löglegir erfingjar Ágústs Ármann, er lézt 19. júlí s. l., höfum selt Kristjáni Björnssyni, Laugavegi 137, Reykjavík, eignarhluta Ágústs Ármann í Skógerðinni „Sóli". Nafn Ágústs Ármann óskast því afmáð úr firmaskránni.

Reykjavík, 15. október 1949.
Katrín M. Ármann,
Klapparstíg 38, Rvík.
Aðalheiður H. Ármann,
Miklubraut 72, Rvík.

Samkv. ofanrituðu tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirritaður, Kristján Björnsson, Laugavegi 137, Rvík, hef keypt eignarhluta Ágústs Ármann í Skógerðinni „Sóli" og rek fyrirtækið áfram sem fullábyrgur eigandi ásamt þeim Karli Magnúsi Ármann, Klapparstíg 38, og Sigurði Björnssyni, Sogavegi 140 B.

Reykjavík, 15. október 1949.
Kristján Björnsson,
Laugav. 137, Rvík.

146.

Ég undirrituð, Áslaug Benjamínsdóttir, Drápuhlíð 1, Rvík, rek blómaverzlun hér í bænum, með ótakmarkaðri ábyrgð, undir nafninu Blómaverzlunin Prímúla. — Firmað rita ég þannig:

Blómaverzlunin Prímúla.
Áslaug Benjamínsdóttir.

Reykjavík, 5. nóvember 1949.
Áslaug Benjamínsdóttir.

147.

Við undirritaðir, **Edvard Bjarnason,** Kjartansg. 1, og Sigurður Jónsson, Auðarstræti 11, rekum, sem fullábyrgir félagar, brauða- og kökugerð að Miklubraut 68, Reykjavík, undir nafninu Hlíðabakarí.

Hvor okkar um sig hefur rétt til að rita firmað þannig:

Hlíðabakarí.
Edvard Bjarnason.
Hlíðabakarí.
Sigurður Jónsson.

Reykjavík, 4. nóvember 1949.
Edvard Bjarnason.
Sigurður Jónsson.

148.

Það tilkynnist hér með, að meðundirritaður Bernhard A. F. Wiencke, kaupmaður, Kópavogshreppi, hefur frá 1. nóv. 1949 að telja gengið úr firma okkar Guðna Theodorssyni & Co. hér í bænum.

Reykjavík, 3. nóv. 1949.
Guðni Þ. Theodórsson.
Harry Schrade.
Bernhard Wiencke.

149.

Á aðalfundi Hofteigs h.f. 10. þ. m. voru kosin í stjórn félagsins: Marta Einarsdóttir, frú, Laugavegi 20, Rvík, formaður, Ingvar Sigurðsson, cand. phil., s. st., varaformaður, og Einar Ingvarsson, stud. jur., s. st., en til vara Kristín Ingvarsdóttir, ungfrú, s. st., og Anna Ragnheiður Ingvarsdóttir, ungfrú, s. st. Framkvæmdastjóri félagsins er ráðinn Einar Ingvarsson, og hefur hann prókúru fyrir félagið með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa lögum samkvæmt.

Reykjavík, 11. nóvember 1949.
Stjórn Hofteigs h.f.
Marta Einarsdóttir.
Ingvar Sigurðsson.
Einar Ingvarsson.

150.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Rvíkur, að við undirritaðar, Þrúður B. Ólafsdóttir, Grenimel 7, Reykjavík, og Auður Jónasdóttir, Ásvallagötu 11, Reykjavík, höfum, hinn 1. sept. s. l. selt Árnýju Guðmundsdóttur, Þórsgötu 7, Rvík, Hattaverzlun Þrúðar Ólafsdóttur & Co. hér í bæ, og eru allar skuldbindingar verzlunarinnar frá og með þeim degi okkur algerlega óviðkomandi. 252

Reykjavík, 10. sept. 1949.
Þrúður Ólafsdóttir.
Auður Jónasdóttir.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég undirrituð keypt firmað Hattaverzlun Þrúðar Ólafsdóttur & Co. hér í bænum og rek fyrirtækið framvegis sem einkaeigandi með ótakmarkaðri ábyrgð undir nafninu Hattabúðin Huld.

Firmað rita ég þannig:

Hattabúðin Huld.
Árný Guðmundsdóttir.

Reykjavík, 10. sept. 1949.
Árný Guðmundsdóttir.

151.

Hér með tilkynnist, að við undirritaðir höfum selt Herbert Sigurjónssyni bakarameistara, Steinholti við Laugarásveg hér í bænum, firma okkar, Höfðabakarí, Samtúni 26, Reykjavík.

Reykjavík, 4. nóvember 1949.
Edvard Bjarnason.
Sigurður Jónsson.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég keypt Höfðabakarí af þeim Edvard Bjarnasyni, Kjartansg. 1, og Sigurði Jónssyni, Auðarstræti 11, Reykjavík, og rek firmað framvegis með sama nafni með ótakmarkaðri ábyrgð. Firmað rita ég þannig:

Höfðabakarí.
Herbert Sigurjónsson.

Reykjavík, 4. nóvember 1949.
Herbert Sigurjónsson.

152.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Rvíkur, að ég undirritaður, Karl Lúðvíksson, Egilsgötu 24, hef gengið úr firmanu Verzl. Áhöldum frá 2. júlí s. l. að telja, og eru mér því óviðkomandi skuldbindingar firmans frá þeim tíma.

Reykjavík, 22. sept. 1949.
Karl Lúðvíksson.

Samkv. ofanrituðu er ég undirrituð, Guðný Jónsdóttir, einkaeigandi að Verzl.

252 Áhöldum hér í bænum frá 2. júlí s. l., og rek því firmað á eigin ábyrgð. Firmað rita ég þannig:

F. h. Verzl. Áhöld.
Guðný Jónsdóttir.

Jafnframt afturkallast prókúruumboð það, sem Karl Lúðvíksson hefur haft fyrir nefnda verzlun.

Reykjavík, 22. sept. 1949.
Guðný Jónsdóttir.

153.

Það tilkynnist hér með, að á framhaldsaðalfundi í h.f. Gosa, sem haldinn var 15. sept., gekk Arnór Kristjánsson, Skólavörðustíg 10, úr stjórn félagsins, en í stað hans var kjörinn Unnsteinn Beck, lögfræðingur, Vífilsgötu 6, Reykjavík.

Reykjavík, 2. nóv. 1949.
Steinar Guðmundsson.
Unnsteinn Beck.

154.

Það tilkynnist hér með, að við undirritaðir Sigurður G. Norðdahl, Miðtúni 26, Reykjavík og Jens Guðbjörnsson, Auðarstræti 9, Reykjavík, rekum kvikmyndatöku og kvikmyndaútlán og annan skyldan atvinnurekstur hér í bænum undir nafninu Fréttamyndir s/f. Firmað ritar Sigurður G. Norðdahl einn þannig:

Fréttamyndir s/f.
Sigurður G. Norðdahl.
Reykjavík, 15. nóv. 1949.
Jens Guðbjörnsson, Auðarstræti 9.
Sigurður G. Norðdahl, Miðtúni 26.

155.

Hér með tilkynnist, að á auka-aðalfundi Tóbakshússins h.f. í dag var Rannveig Hafberg, Spítalastíg 1 kjörin formaður félagsins, en meðstjórnandi Magnús Hafberg, s. st. í stað Engilberts Hafbergs, sem nú er látinn. Framkvæmdarstjóri og prókúruhafi var ráðinn Einar Jens Hafberg, Klapparst. 16 og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Tóbakshúsið h.f.
Einar J. Hafberg.
Reykjavík, 21. nóv. 1949.
Rannveig Hafberg.
Einar J. Hafberg.
Magnús Finnur Hafberg.

156.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að ég undirrituð Guðrún Heiðberg hef selt ⅓ hluta úr verzluninni Goðafoss, Laugaveg 5, Reykjavík, frá síðustu áramótum meðundirritaðri Ásdísi S. Árnadóttur, Tjarnargötu 10 D, Reykjavík, og rekum við nefnda verzlun sem sameignarfélag og fullábyrgir félagar.

Firmað ritum við þannig hvor um sig:

Verzlunin Goðafoss.
Guðrún Heiðberg.
Verzlunin Goðafoss.
Ásdís S. Árnadóttir.
Reykjavík, 18. nóv. 1949.
Ásdís S. Árnadóttir.
Guðrún Heiðberg.

157.

Við undirritaðir Steinar Fr. Gíslason, járnsmiður, Einar Steinarsson, járnsm. og Hallgrímur Steinarsson, allir Vesturgötu 30, Reykjavík rekum í félagi kolsýruhleðsluvinnustofu og vélsmiðju í Reykjavík, undir firmanafninu Kolsýruhleðslan s.f. með ótakmarkaðri ábyrgð. Firmað ritar Steinar Gíslason ásamt öðrum hvorum meðeiganda.

Kolsýruhleðslan s.f.
Einar Steinarsson.
Steinar Fr. Gíslason.
Kolsýruhleðslan s.f.
Hallgrímur Steinarsson.
Steinar Fr. Gíslason.

Prókúru hefur Steinar Fr. Gíslason og ritar firmað þannig sem prókúruhafi:

pr. pr. Kolsýruhleðslan s.f.
Steinar Fr. Gíslason.
Reykjavík, 8. nóv. 1949.
Steinar Fr. Gíslason.
Einar F. Steinarsson.
Hallgrímur Steinarsson.

158.

Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Reykjavíkur, að Magnús Guðbjartsson, Blómvallagötu 11, Reykjavík hefur verið ráðinn framkvæmdastjóri með prókúruumboði fyrir Olíuhreinsun-

arstöðina h.f. í Reykjavík í stað Óskars Magnússonar. Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Olíuhreinsunarstöðin h.f.
Magnús Guðbjartsson.

Varastjórnandi: Jón Sigurðsson, Kirkjuteigi 31, Reykjavík.

Þá tilkynnist enn fremur, að Cæsar Mar, Leifsgötu 7, Reykjavík hefur verið veitt prókúruumboð fyrir félagið, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Olíuhreinsunarstöðin h.f.
Cæsar Mar.

Reykjavík, 16. nóv. 1949.
Aðalsteinn Björnsson, form.
Sigurður Jónsson.
Jón Sigurðsson, varam.

159.

Á aðalfundi hlutafélagsins Viktoríu 29. nóv. 1949 voru kosnir í stjórn félagsins þeir Egill Thorarensen, kaupfélagsstjóri, Selfossi, formaður, Jón Sigurðsson, skipstjóri, Fjólugötu 21, og Ingvar Vilhjálmsson, útgerðarm., Hagamel 4, meðstjórnendur. Þá var ráðinn framkvæmdastjóri félagsins Egill Thorarensen í stað Ingvars Vilhjálmssonar, og hefur hann prókúruumboð fyrir félagið, og er undirskrift hans þannig:

pr. pr. H.f. Viktoría.
Egill Thorarensen.

Jafnframt afturkallast prókúruumboð það, sem Ingvar Vilhjálmsson hefur haft fyrir félagið. Varastjórnandi: Sigurður Óli Ólafsson, Selfossi.

Reykjavík, 29. nóv. 1949.
Í stjórn Viktoríu h.f.
Egill Thorarensen.
Jón Sigurðsson.
Ingvar Vilhjálmsson.

160.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirritaðir Jón Eyjólfsson (frá Stykkishólmi), Blönduhlíð 2, Rvík, og Eyjólfur K. Jónsson, s. st., rekum verzlun hér í bænum sem fullábyrgir félagar undir nafninu Jónsbúð. Hvor okkar um sig ritar firmað þannig:

Jónsbúð.
Jón Eyjólfsson.

Jónsbúð. 252
Eyjólfur K. Jónsson.

Reykjavík, 6. des. 1949.
Jón Eyjólfsson.
Eyjólfur K. Jónsson.

161.

Þar sem firma mitt, Gufupressan Stjarnan hefur verið selt samnefndu hlutafélagi, óskast það afmáð úr firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík, 6. des. 1949.
Elly Salómonsson.

162.

Hér með tilkynnist, að undirritaðir erfingjar í dánarbúi Frederiks A. H. Blomsterberg, höfum í dag selt Christian H. Christensen, Klömbrum hér í bæ, eignarhluta dánarbúsins í Kjöthöllin s/f hér í bæ frá og með 17. nóv. 1949. Eru okkur allar skuldbindingar firmans frá þessum tíma óviðkomandi.

Reykjavík, 30. nóv. 1949.
Annelise Blomsterberg.
Bjarni Blomsterberg.
Andrés Blomsterberg.
Niels M. Blomsterberg.
Hans Blomsterberg.

Samkvæmt ofanrituðu hef ég keypt hluta dánarbús Frederiks A. H. Blomsterbergs í Kjöthöllin s/f hér í bæ og rek ég firmað framvegis einn á mína ábyrgð með sama nafni.

Rita ég firmað þannig:

Kjöthöllin.
Chr. Christensen.

Reykjavík, 30. nóv. 1949.
Chr. Christensen.

163.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Reykjavíkur, að við undirrituð Helgi Eiríksson, skrifststj., Tjarnarg. 11 hér í bæ, Björn Eiríksson, forstj., s. st. og Guðrún Eiríksdóttir de Fontenay, sendiherrafrú, Ankara, Tyrklandi, rekum fasteign okkar Tjarnargötu 11 hér í bænum sem fullábyrgir félagar undir nafninu Tjarnargata 11 s/f.

252 Firmað ritar meðundirritaður einn þannig:

Tjarnargata 11 s/f.
H. Eiríksson.
Reykjavík, 8. des. 1949.
F. h. Guðr. de Fontenay.
H. Eiríksson.
H. Eiríksson.
Björn Eiríksson.

164.

Samkvæmt hjálögðu umboði Livstrygdelaget Andvake, lutlag, Oslo og að öðru leyti eftir áður gildandi umboði, leyfi ég mér hér með að óska þess að Livstrygdelaget Andvake, lutlag Líftryggingafélagið Andvaka h.f. Íslandsdeildin sé afskráð úr firmaskrá Reykjavíkur.

Í sambandi við beiðni þessa skal þess getið, að Líftryggingafélagið Andvaka, gagnkvæm tryggingarstofnun í Reykjavík, hefur tekið við réttindum og skyldum Íslandsdeildar Livstrygdelaget Andvage lutlag Oslo, hér á landi.

Reykjavík, 9. des. 1949.
Líftryggingafélagið Andvaka h.f.
Íslandsdeildin.
Jón Ólafsson, forstjóri.

165.

Á aðalfundi Landsútgáfunnar h.f. 13. nóv. 1949 var samþykkt lagabreyting um að auka hlutafé félagsins úr kr. 90 000.00 níutíu þúsund krónum upp í 360 000.00 þrjú hundruð og sextíu þúsund krónur — og að stjórn félagsins skuli framvegis skipa fimm menn í stað þriggja áður, enn fremur að félagsfundur skuli boðaður með 13 daga fyrirvara, hluthöfum erlendis í ábyrgðarbréfi flugleiðis eða með símskeyti og öðrum hluthöfum á annan sannanlegan hátt með 13 daga fyrirvara og loks að undirskrift formanns og tveggja meðstjórnenda sé nægilegt til að skuldbinda félagið.

Á framhaldsaðalfundi félagsins 1. des. 1949 voru kosin í stjórn: Jón Leifs, Bókhlöðustíg 2, formaður, Ólafur Eiríksson, Hringbr. 82, Magnús Þorgeirsson, Skólavörðust. 3., Snæbjörn Kaldalóns, Laugavegi 92 og Þórey Þorleifsdóttir, Bókhlöðust. 2, öll í Reykjavík. Sem varaform. í stjórn var kjörinn Ragnar Jónsson, Barónstíg 12, Reykjavík Greitt hlutafé er 240 000.00 tvö hundruð og fjörutíu þúsund krónur — en 120 000.00 eitt hundrað og tuttugu þúsund krónur — innheimtist þegar stjórnin krefst.

Reykjavík, 13. des. 1949.
Jón Leifs.
Ólafur Eiríksson.
Magnús Þorgeirsson.
Snæbj. Kaldalóns.
Þórey Þorleifsdóttir.

166.

Á fundi í stjórn Líftryggingafélagsins Andvaka, gagnkvæm tryggingarstofnun, sem haldinn var í Sambandshúsinu í Reykjavík þriðjudaginn 13. des. 1949, samþykkti félagsstjórnin að ráða Jón Ólafsson, lögfræðing, Suðurgötu 26, Rvík, sem framkvæmdastjóra félagsins með prókúruumboði og skrifar hann firmað þannig:

pr. pr.
Líftryggingafélagið Andvaka g/t.
Jón Ólafsson.

Jafnframt samþykkti félagsstjórnin að veita Erlendi Einarssyni, Bólstaðarhlíð 3, Rvík, prókúruumboð fyrir félagið og ritar hann firmað þannig:

pr. pr.
Líftryggingafélagið Andvaka g/t.
E. Einarsson.
Reykjavík, 13. des. 1949.
Í stjórn
Líftryggingafélagsins Andvaka g/t.
Vilhjálmur Þór.
Karvel Ögmundsson.
Ísleifur Högnason.
Kjartan Ólafsson.

167.

Mánudaginn 10. maí 1948 var haldinn hluthafafundur í H.f. Kjöt og Grænmeti og gengu þá úr stjórn félagsins Axel Björnsson, Drápuhlíð 34 og Katrín Júlíusdóttir, s. st., en í staðinn voru kosnar Guðfinna S. Björnsdóttir, Háteigsvegi 15 og Sigrún Árnadóttir, Fjölnisvegi 20 til vara. Fyrir voru í stjórninni Oddur Sig-

urðsson, Háteigsvegi 15 og Hreggviður Magnússon, Fjölnisvegi 20.

Reykjavík, 10. nóv. 1949.
Oddur Sigurðsson.
Hreggviður Magnússon.
Guðfinna S. Björnsdóttir.
Sigrún Árnadóttir.

168.

Á fundi Langholts h.f., Reykjavík, urðu stjórnarskipti í félaginu og skipa nú stjórn félagsins þessir menn: Höskuldur Jóhannesson, Drápuhlíð 48, Rvík, form. Meðstjórnedur: Guðbjörg Þórðardóttir, Drápuhlíð 48 og Hákon Jóhannsson, Karfavogi 35. Varastjórnandi er Halldór Jóhannesson, Hverfisgötu 18, Hafnarfirði. Framkvæmdastj. með prókúruumboði var ráðinn Höskuldur Jóhannesson, Drápuhlíð 48 og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Langholt h.f.
Höskuldur Jóhannesson.

Prókúruumboð Arngr. Fr. Bjarnasonar afturkallast hér með.

Reykjavík, 18. des. 1949.
Höskuldur Jóhannesson.
Guðbjörg Þórðardóttir.
Hákon Jóhannsson.

169.

Á hluthafafundi í Bókaútgáfunni Skuggsjá h.f. 29. nóv. s. l., var félaginu slitið og eru það tilmæli stjórnarinnar, að það verði afmáð úr firmaskrá Reykjavíkur.

Reykjavík 8. des. 1949.
Arngr. Kristjánsson.
Jónas B. Jónsson.
F. R. Valdimarsson.

170.

„Menningarsjóður" rekur á sína ábyrgð bókaútgáfu, verzlun með bækur, skólavörur og skyldar vörur undir nafninu „Bókaútgáfa Menningarsjóðs". Heimili fyrirtækisins er í Reykjavík. Um samþykktir fyrirtækisins sjá lög um Menningarsjóð nr. 34 frá 7. maí 1928 og síðari breytingar á þeim lögum. Menntamálaráð Íslands hefur á hendi stjórn fyrirtækisins, og er það nú skipað eftirtöldum mönnum: Valtý Stefánssyni, Pálma Hannessyni, Barða Guðmundssyni, Magnúsi Kjartanssyni og Vilhjálmi Þ. Gíslasyni. Firmað ritar meiri hluti stjórnenda þannig: 252

Bókaútgáfa Menningarsjóðs.
Valtýr Stefánsson.
Magnús Kjartansson.
Barði Guðmundsson.

Bókaútgáfa Menningarsjóðs.
Valtýr Stefánsson.
Pálmi Hannesson.
Vilhj. Þ. Gíslason o. s. frv.

Framkvæmdastjóri fyrirtækisins með prókúruumboði er Jón Emil Guðjónsson, Túng. 47, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Bókaútgáfa Menningarsjóðs.
Jón Emil Guðjónsson.

Tillög, sem lögð eru í félagið eru hin árlegu félagsgjöld, sem nema nú krónur 30.00 fyrir hvern félaga. Félagsmenn ábyrgjast ekki skuldir félagsins umfram tillög sín, enda er fyrirtækið rekið á ábyrgð Menningarsjóðs.

Reykjavík, 16. des. 1949.
Valtýr Stefánsson.
Magnús Kjartansson.
Pálmi Hannesson.
Barði Guðmundsson.
Vilhj. Þ. Gíslason.

171.

Hinn 3. nóv. 1949 var fundur haldinn í stjórn Heildverzlunar Haraldar Árnasonar h.f. Var kosinn formaður í stað Haraldar heitins Árnasonar og hlaut kosningu Árni Haraldsson, Harrastöðum við Skerjafjörð.

Reykjavík, 15. nóv. 1949.
Í stjórn
Heildverzlunar Haraldar Árnasonar.
Árni Haraldsson.
Kristján L. Gestsson.
Páll Kr. Árnason.

172.

Hinn 3. nóv. 1949 var fundur haldinn í stjórn Haraldarbúðar h.f.. Var þá kosinn formaður í stað Haralds heitins Árnasonar og hlaut kosingu Árni Haraldsson, Harrastöðum við Skerjafjörð. Einnig var

252 Árni Haraldsson kosinn framkvæmdastjóri félagsins.

Reykjavík, 15. nóv. 1949.
Í stjórn Haraldarbúðar h.f.
Árni Haraldsson.
Kristján L. Gestsson.
Páll Kr. Árnason.

II. Akranes.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Akraneskaupstaðar, að ég undirrituð hef í dag veitt Karli Magnúsi Ármann, Klapparstíg 38, Reykjavík, prókúruumboð fyrir Akraness apótek, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Akraness apótek.
Magnús Ármann.

Akranesi, 14. sept. 1949.
Fríða Proppé.

III. Mýra og Borgarfjarðarsýsla.

Á aðalfundi Kaupfélags Borgfirðinga 29. apríl s. l., var Jón Steingrímsson, sýslumaður í Borgarnesi, kosinn í stjórn félagsins, og er stjórn þess nú skipuð þessum mönnum:

Jón Hannesson, bóndi, Deildartungu, formaður. Meðstjórnendur: Davíð Þorsteinsson, hreppstjóri, Arnbjargarlæk, Guðmundur Jónsson, hreppstjóri, Hvítárbakka, Jón Steingrímsson, sýslumaður, Borgarnesi, Sverrir Gíslason, hreppstjóri, Hvammi.

p. p. Kaupfélag Borgfirðinga.
Þ. Pálmason.

IV. Snæfellsnes- og Hnappadalssýsla.

Ég undirritaður, Vigfús Vigfússon, trésmiður í Ólafsvík, geri kunnugt, að ég er genginn úr sameignarfélaginu Trésmiðjan Björk í Ólafsvík, og tekur meðeigandi minn, Böðvar Bjarnason, trésmíðameistari í Ólafsvík, við öllum skyldum og skuldbindingum firmans frá 1. jan. 1949. Eru því allar skuldbindingar firmans mér óviðkomandi frá þeim degi.

Ólafsvík, 20. sept. 1949.
Vigfús Kr. Vigfússon.

Með því að Vigfús Vigfússon, trésmiður í Ólafsvík, er genginn úr firmanu Trésmiðjan Björk í Ólafsvík, rek ég trésmíðaverkstæðið áfram undir sama firmanafni, Trésmiðjan Björk í Ólafsvík, með ótakmarkaðri ábyrgð, og ber ég einn ábyrgð á skuldbindingum firmans frá 1. jan. 1949.

Ólafsvík, 20. sept. 1949.
Böðvar Bjarnason.

V. Dalasýsla.

Stjórnendur og prókúruhafi h.f. Gautastaða skuldbinda félagið þannig:

Gautastaðir h.f.
Lárus Blöndal.
Guðrún Blöndal.
Gautastaðir h.f.
Lárus Blöndal.
Óli Blöndal.
Gautastaðir h.f.
Guðrún Blöndal.
Óli Blöndal.

VI. Barðastrandarsýsla.

1.

Við undirritaðir Páll Ágústsson og Sverrir Matthíasson, báðir til heimilis á Bíldudal, rekum í félagi smásöluverzlun á Bíldudal undir nafninu Verzlun Páls Ágústsson & Co., Bíldudal. Hvor okkar um sig hefur rétt til þess að skuldbinda firmað.

Firmað ritum við þannig:

Verzlun Páls Ágústssonar & Co.
Páll Ágústsson.
Verzlun Páls Ágústssonar & Co.
S. Matthíasson.

2.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Barðastrandarsýslu, að Bjarna Hannes-

syni, Bíldudal, hefur í dag verið veitt prókúruumboð fyrir Hraðfrystihús Suðurfjarðahrepps, Bíldudal, og ritar hann firmað þannig:
pr. pr. Hraðfrystihús Suðurfjarðahrepps.
Bjarni Hannesson.

Jafnframt afturkallast hér með prókúruumboð Kristjáns Árnasonar, sem honum var á sínum tíma veitt fyrir Hraðfrystihús Suðurfjarðahrepps.

Bíldudal, 1. apríl 1949.
Í hreppsnefnd Suðurfjarðahrepps.
Skarphéðinn Gíslason.
Páll Hannesson.
Jón J. Maron.
Ásgeir Jónasson.
Jón G. Jónsson.

3.
Það tilkynnist hér með til firmaskrár Barðastrandarsýslu að á hluthafafundi er haldinn var í H.f. Gylfa, Vatneyri, 29. þ. m. og sóttur var af hendi allra hluthafa eða umboðsmanna þeirra, var samþykkt að auka hlutafé félagsins um kr. 300.000.00, eða úr kr. 200.000.00 í kr. 500.000.00. Hlutafjársöfnun er lokið og hlutaféð allt greitt.

Vatneyri, 30. apríl 1949.
Stjórn H.f. Gylfa.
Garðar Jóhannesson.
Friðþj. Jóhannesson.

4.
Það tilkynnist hér með til firmaskrár Barðastrandarsýslu, að á hluthafafundi er haldinn var í H.f. Verði, Vatneyri 29. þ. m. og sóttur var af hendi allra hluthafa eða umboðsmanna þeirra, var samþykkt að auka hlutafé félagsins um kr. 300.000.00, eða úr kr. 200.000.00 í kr. 500.000.00. Hlutafjársöfnun er lokið og hlutaféð allt greitt.

Vatneyri, 30. apríl 1949.
Stjórn H.f. Varðar.
Garðar Jóhannesson.
Friðþj. Jóhannesson.

5.
Með því að firmað Ó. Jóhannesson & Co., Vatneyri er hætt að starfa frá 1. janúar 1949 óskast það hér með afmáð úr firmaskrá Barðastrandarsýslu. 252

Vatneyri, 30. apríl 1949.
Stjórn Ó. Jóhannesson & Co.
Garðar Jóhannesson.
Friðþj. Jóhannesson.

6.
Á aðalfundi Vesturness h.f., Patreksfirði, 31. marz 1949 gengu úr stjórn félagsins: Svavar Jóhannsson, Pétur Guðmundsson og Gísli Snæbjörnsson. Úr varastjórn gekk Ólafur G. Ólafsson.

Kosnir voru: Ingvar Guðmundsson, Guðjón Ólafsson, Haraldur Jónsson og Helgi Guðmundsson, sem var endurkosinn. Í varastj. voru kosnir Jakob Ólafsson og Kristján Jóhannesson.

Hreppsnefnd Patrekshrepps hefur rétt til að skipa einn mann í stjórnina.

Stjórn Vesturness h.f., Patreksfirði hefur veitt Helga Guðmundssyni prókúruumboð fyrir félagið. Um leið afturkallast prókúruumboð það, sem Ingólfur Arason hefur haft fyrir félagið.

Helgi Guðmundsson ritar þannig sem prókúruhafi:
pr. pr. Vesturnes h.f.
Helgi Guðmundsson.
Í stjórn Vesturness h.f.
Helgi Guðmundsson.
Guðjón Ólafsson.
Ingvar Guðmundsson.
Haraldur Jónsson.

7.
Við undirrituð tilkynnum hér með til firmaskrár Barðastrandarsýslu, að við rekum í félagi og sem sameign hænsnabú undir nafinu „Litla hænsnabúið".

Heimili þess er á Bíldudal.

Berum við bæði sameiginlega ábyrgð á búinu og skuldbindingum þess.

Firmað ritum við þannig:
Litla hænsnabúið
Sigríður Ágústsdóttir.
Litla hænsnabúið
Friðrik Valdimarsson.
Bíldudal, 8. sept. 1949.
Friðrik Valdimarsson.
Sigríður Ágústsdóttir.

252 **VI. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður.**

1.

Stjórn Kaupfélags Dýrfirðinga, Þingeyri, skipa nú eftirtaldir menn:

Björn Guðmundsson, kennari, Núpi.
Eiríkur J. Eiríksson, skólastjóri, Núpi.
Jóhannes Davíðsson, bóndi, Neðri-Hjarðardal.
Einar Guðmundsson, bóndi, Bakka.
Stefán Guðmundsson, bóndi, Hólum.

pr. pr. Kaupfélag Dýrfirðinga.
Eiríkur Þorsteinsson.

2.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Ísafjarðar, að ég undirrituð hef hinn 1. þ. m. selt Rögnvaldi Jónssyni, Ísafirði, Verzlun J. S. Edwald db., og óskast því firmað strikað út af firmaskrá.

Ísafirði, 3. jan. 1949.
Sigrún Edwald.

Samkvæmt framanskráðu tilkynnist að ég undirritaður hef hinn 1. jan. s. l. keypt Verzlun J. S. Edwald db. hér í bæ, og mun framvegis reka hana undir nafninu Verzlun Rögnv. Jónssonar, og með ótakmarkaðri ábyrgð.

Ísafirði, 3. jan. 1949.
Rögnv. Jónsson.

3.

Hér með tilkynnist, að vér höfum veitt Eiríki kaupfélagsstjóra Þorsteinssyni á Þingeyri prókúruumboð — einum sér — fyrir Hraðfrystihús Dýrfirðinga, Þingeyri, sem er eign Kaupfélags Dýrfirðinga, varðandi öll málefni, er snerta þá starfsemi kaupfélagsins, sem rekin verður á nafni Hraðfrystihúss Dýrfirðinga.

Eiríkur Þorsteinsson ritar firmað eins og hér er sýnt:

pr. pr. Hraðfrystihús Dýrfirðinga.
Eiríkur Þorsteinsson.
Þingeyri, 27. desember 1948.
Jóhannes Davíðsson.
Bj. Guðmundsson.
Einar Guðmundsson.
Eiríkur J. Eiríksson.
Stefán Guðmundsson.

4.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Ísafjarðar, að Verzlun Böðvars Sveinbjarnarsonar rekur með ótakmarkaðri ábyrgð veitingarekstur á Ísafirði, undir nafninu „Hressingarskálinn".

Rétt til þess að rita firmað og skuldbinda það hafa Böðvar Sveinbjarnarson, Ísafirði, og Sveinbjörn Sveinbjörnsson, Ísafirði, hvor um sig, og gera þeir það þannig:

Hressingarskálinn.
Sveinbjörn Sveinbjörnsson.
Hressingarskálinn.
Böðvar Sveinbjarnarson.

Ísafirði, 18. jan. 1949.
Böðvar Sveinbjarnarson.
Sveinbjörn Sveinbjörnsson.

5.

Guðmundur Pétursson, kaupm., Fjarðarstræti 29, Ísafirði, hefur frá 1. janúar 1949 selt Jóni Ö. Bárðarsyni, Sólgötu 8 s. st., eignarhluta sinn í:

Verzlun Guðm. Péturssonar, Ísafirði.
Verzluninni París, Ísafirði.
Verzluninni Bræðraborg, Ísafirði.

Kaupandi er einkaeigandi ofanskráðra fyrirtækja og tekur að sér allar skuldbindingar þeim viðvíkjandi frá sama tíma.

Frá sama tíma óskast nafn verzlunar Guðm. Péturssonar afmáð úr firmaskránni og verður hún framvegis rekin undir nafninu: Verzlun Jóns Ö. Bárðarsonar, Ísafirði, en verzlanirnar París og Bræðraborg reknar undir sömu nöfnum og áður.

Ísafirði, 5. febr. 1949.
Guðm. Pétursson.
Jón Ö. Bárðarson.

6.

Á aðalfundi Ísfells h.f., Flateyri, sem haldinn var í Reykjavík 17. febrúar 1949, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Sveinbjörn Finnsson, frkvstj., Grettisgötu 69, Rvík, formaður, Baldvin Kr. Sveinbjörnsson, lyfjafr., Skólavörðustíg 21, Rvík og Ragnar Jakobsson, frkvstj., Flateyri, meðstjórnendur. Í vara-

stjórn var kosin Anna Vigdís Ólafsdóttir, frú, Skólavörðustíg 21, Rvík.

Reykjavík, 18. febrúar 1949.
Sveinbjörn Finnsson.
Baldvin Kr. Sveinbjörnsson.
Ragnar G. R. Jakobsson.

7.

Hér með tilkynnist, að á aðalfundi Ísfirðings h.f., sem haldinn var 28. apríl 1949, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Kjartan J. Jóhannsson, læknir, Austurvegi 2, og Matthías Bjarnason, framkvæmdastj., Hafnarstræti 14. Í varastjórn voru kosnir: Böðvar Sveinbjörnsson, framkvstj., Hafnarstr. 17, og Hannes Halldórsson, framkvstj., Smiðjugötu 2.

Fyrir voru í stjórninni: Ásberg Sigurðsson, lögfr., Austurvegi 7, Hannibal Valdimarsson, alþm., Skólagötu 10, og Haraldur Guðmundsson, skipstj., Mánagötu 9. Varamenn þeirra: Marzellíus Bernharðsson, skipasmíðameistari, Austurv. 7, Stefán Stefánsson, skósmiður, Tangagötu 16, og Halldór Ólafsson, bókavörður, Hlíðarvegi 29.

Ísafirði, 30. apríl 1949.
Ásberg Sigurðsson,
form.
Matthías Bjarnason,
varaform.
Halldór Ólafsson.
Kjartan J. Jóhannsson.
Stefán Stefánsson.

8.

Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Ísafjarðarsýslu, að á aðalfundi Frosta h.f., Súðavík, hinn 18. apríl s. l., voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Grímur Jónsson, útgm., formaður, Benóný Magnússon og Þorsteinn Þorleifsson, vélstjórar, meðstjórnendur, allir til heimilis í Súðavík. Í varastjórn: Árni Guðmundsson, skipstjóri, Kristján Sveinbjörnsson, vélstjóri, og Þuríður Magnúsdóttir, húsfreyja, öll til heimilis í Súðavík. Á stjórnarfundi félagsins sama dag var Grími Jónssyni veitt lausn frá framkvæmdastjórastarfi hjá félaginu, en hann hefur þó prókúruumboð áfram. Áki Eggertsson, kaupm., Súðavík, var á sama fundi ráðinn framkvæmdastjóri og honum veitt prókúruumboð. Nafn félagsins ritar hann þannig: 252

pr. pr. Frosti h.f.
Áki Eggertsson.
Súðavík, 3. maí 1949.
Grímur Jónsson.
Þorsteinn Þorleifsson.
Benóný Magnússon.

9.

Hér með tilkynnist, að vér höfum frá deginum í dag, veitt formanni félagsins, Ásbergi Sigurðssyni, lögfræðingi, Austurvegi 7, Ísafirði, prókúruumboð fyrir félagið.

Jafnframt afturkallast prókúruumboð Halldórs Jónssonar.

Prókúruhafinn ritar firmað þannig:

Pr. pr. Ísfirðingur h.f.
Ásberg Sigurðsson.
Í stjórn Ísfirðings h.f.
Böðvar Sveinbjarnarson.
Hannes Halldórsson.
Ásberg Sigurðsson.
Stefán Stefánsson.
Haraldur Guðmundsson.

10.

Á stjórnarfundi sem haldinn var í h.f. Björgvin, Ísafirði 24. júní 1949, var samþykkt að gefa Richard Björgvinssyni, stud. oecon., Ísafirði fullt og ótakmarkað prókúruumboð fyrir hlutafélagið.

Ritar hann nafn sitt þannig:

pr. pr. H.f. Björgvin.
Rich. Björgvinsson.
pt. Reykjavík, 24. júní 1949.
Í stjórn h.f. Björgvin.
Björgvin Bjarnason.
Elín Samúelsdóttir.
Þuríður Halldórsdóttir.

11.

Á stjórnarfundi sem haldinn var í h.f. Huginn, Ísafirði 24. júní 1949, var samþykkt að gefa Richard Björgvinssyni, stud. oecon., Ísafirði fullt og ótakmarkað prókúruumboð fyrir hlutafélagið.

252 Ritar hann nafn sitt þannig:
pr. pr. H.f. Huginn.
Rich. Björgvinsson.
pt. Reykjavík, 24. júní 1949.
Í stjórn h.f. Huginn.
Björgvin Bjarnason.
Elín Samúelsdóttir.
Matthías Bjarnason.

12.
Á stjórnarfundi Hraðfrystihússins Norðurtanga h.f., Ísafirði, hinn 31. júlí 1949, var samþykkt að ráða Ingólf Árnason, Smiðjug. 7 hér í bæ, framkvæmdastjóra félagsins og veita honum prókúruumboð fyrir félagið með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa lögum samkvæmt.
Firmað ritar hann þannig:
p. p. Hraðfrystihúsið Norðurtangi h.f.
Ing. Árnason.
Ísafirði, 31. júlí 1949.
Stjórn Hraðfrystihússins Norðurtanga h.f.
Guðbjartur Ásgeirsson.
Guðm. M. Jónsson.
Ingólfur Árnason.

13.
Á aðalfundi Hraðfrysthússins Norðurtanga h.f., Ísafirði, sem haldinn var 30. júlí 1949, voru þessir menn kosnir í stjórn félagsins: Guðbjartur Ásgeirsson, form. Meðstjórnendur: Guðmundur M. Jónsson og Ingólfur Árnason. Allir til heimils á Ísafirði. Varamaður í stjórn félagsins var kosinn: Eggert Halldórsson, Fjarðarstr. 14, Ísafirði.
Ísafirði, 31. júlí 1949.
F. h. Hraðfrystihússins Norðurtanga h.f.
Ing. Árnason.

14.
Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Vestur-Ísafjarðarsýslu, að Jón Franklín, útgerðarmaður, Lindarg. 38, Reykjavík, hefur frá og með 9. ágúst 1949, látið af framkvæmdarstjórastarfi fyrir Örvarodd h.f. og afturkallast um leið og frá sama tíma prókúruumboð það, er hann hefur haft fyrir félagið.
Reykjavík, 9. ágúst 1949.
Í stjórn Örvarodds h.f.
Guðm. H. Oddsson.
S. Thordarson.

15.
Hér með tilkynnist, að Karl Bjarnason, Hlíðarvegi 1, Ísafirði, lét af störfum sem framkvæmdastjóri félags vors í dag, og er prókúruumboð hans niður fallið. Formaður félagsins, Böðvar Sveinbjarnarson, Hafnarstr. 17, Ísafirði, tók við framkvæmdastjórastarfi, og veitist honum jafnframt prókúruumboð fyrir félagið. Hann ritar firmað þannig:
pr. pr. Íshúsfélag Ísfirðinga h.f.
Böðvar Sveinbjarnarson.
Í stjórn Íshúsfél. Ísfirðinga h.f., Ísafirði.
Kjartan Jónsson.
Karl Bjarnason.
Böðvar Sveinbjarnarson.

16.
Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrárinnar, að á aðalfundi félagsins Vélsmiðjan Þór h.f., Ísafirði, voru þessir menn kosnir í stjórn: Birgir Finnsson, formaður, Arngrímur Fr. Bjarnason, meðstjórnandi, Ólafur Guðmundsson, meðstjórnandi. En í varastjórn voru kosnir: Ólafur Magnússon og Björgvin Bjarnason.
Ísafirði, 6. sept. 1949.
Vélsmiðjan Þór h.f.
Ól. Guðmundsson.

17.
1. Stjórn h.f. Dofra, Þingeyri, er nú þannig skipuð: Anton Proppé, formaður, en Sigfús Blöndahl og Edward Proppé, meðstjórnendur. Varastjórnandi er Sighvatur Blöndahl, allir í Reykjavík.
2. Svofelld breyting á lögum félagsins var samþykkt á aðalfundi 24. júní s. l.: 1. gr. orðist þannig: „ Heimili félagsins og varnarþing er í Reykjavík.“ Við 3. gr. bætist: „Verzlun, þar með talin kaup og sala fasteigna og verðbréfa, svo og lánastarfsemi.“
3. Samkvæmt þessu óskast félagið máð úr hlutafélagaskrá Ísafjarðarsýslu og tilkynning um flutning á heimilisfanginu tilkynnt til hlutafélagaskrár Rvíkur.
Reykjavik, 12. júlí 1949.
Stjórn h.f. Dofra.
Anton Proppé.
Sigfús Blöndahl.
Edward Proppé.

18.
Vér undirritaðir eigendur meiri hluta hlutafjár í hlutafélaginu Örvaroddur, tilkynnum hér með til hlutafélagaskrár Vestur-Ísafjarðarsýslu, að vér mótmælum þeim tiltektum meiri hluta stjórnar hlutafélagsins Orvaroddur, að setja af framkvæmdarstjóra félagsins Jón Franklínsson og svipta hann prókúruumboði, sem ólöglegum, og í ósamræmi við vilja hluthafafundar, og mótmælum vér skráningu þeirra tiltekta.

Þórður Finnbogason.
Jón Franklín.
Jón Kjartansson.

19.
Það tilkynnist hér með, að á aðalfundi hlutafélagsins „Fram" í Hnífsdal, sem haldinn var 16. ágúst 1949, voru þessir menn kosnir í stjórn: formaður Hjörtur Guðmundsson, Hnífsdal; meðstjórnendur: Jóakim Hjartarson, Hnífsdal, og Einar Steindórsson, Hnífsdal.

Eftirfarandi breytingar voru gerðar á lögum félagsins:

3. gr. breytist svo: Tilgangur félagsins er að kaupa og starfrækja vélbáta 15 til 50 smálesta, enn fremur verkun á afla, ef það þykir félaginu hagkvæmt.

Þá var samþykkt að auka hlutafé í kr. 160000.00 — eitt hundrað og sextíu þúsund krónur —.

Hlutaféð er allt innborgað.

Hnífsdal, 31. ágúst 1949.
Í stjórn h.f. „Fram", Hnífsdal.
Einar Steindórsson.
Hjörtur Guðmundsson.

20.
Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Ísafjarðarsýslu, að á hluthafafundi, sem haldinn var í Örvaroddi h.f. 15. okt. 1949, var samþykkt ákvörðun stjórnarinnar um að ráða Björn Jóhannsson, Ránargötu 7 A, Reykjavík, framkvæmdastjóra félagsins og veita honum prókúruumboð fyrir félagið frá 17. október að telja.

Hann ritar firmað þannig:

pr. pr. Örvaroddur h.f.
Björn Jóhannsson.

Reykjavík, 19. október 1949. 252
Í stjórn Örvarodds h.f.
Guðm. H. Oddsson.
Gísli Halldórsson.

21.
Hér með tilkynnist, að Jakobi Elíassyni, framkvæmdastjóra h.f. Andvara, er gefið umboð til að fara með prókúruumboð félagsins. Hann ritar firmað þannig:

p. p. h.f. Andvari.
Jakob Elíasson.
Súðavík, 21. okt. 1949.
Stjórn h.f. Andvara.
Ólafur Jónsson.
Jónatan Sigurðsson.

22.
Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrárinnar, að á aðalfundi Muninn h.f. í desember s. l. voru þessir menn kosnir í stjórn félagsins: Formaður Ólafur Guðmundsson, framkvstj., meðstj. Marzelíus Bernharðsson, skipasmíðameistari, og Helgi Guðmundsson, bakarameistari, — allir til heimilis á Ísafirði.

Ísafirði, 31. okt. 1949.
F. h. Muninn h.f.
Ól. Ólafsson.

23.
Á aðalfundi h.f. Andvara, Súðavík, sem haldinn var í júlí s. l., voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Aðalmenn: Jakob Elíasson, Jónatan Sigurðsson og Ólafur Jónsson. Varamenn: Ragnar Sveinbjarnarson, Halldór Guðmundsson, Tröð, Halldór Þorsteinsson.

Þetta tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Norður-Ísafjarðarsýslu.

Súðavík, 29. júlí 1949.
Jakob Elíasson.

VIII. Strandasýsla.

1.
Með því að Pétur Bóasson, útgerðarmaður, sem bjó í Barmahlíð 3, Reykjavík, og andaðist 29. apríl 1947, var orðinn eigandi að öllum hlutabréfum í h.f. Baldri, Djúpavík, en bú hans er nú undir opin-

252 berum skiptum, þá er þess óskað, samkvæmt samþykkt á skiptafundi í búinu, að hlutafélagið verði afmáð úr hlutafélagaskrá Strandasýslu.

2.

Með því að Pétur Bóasson, útgerðarmaður, sem bjó í Barmahlíð 3, Reykjavík, og andaðist 29. apríl 1947, var orðinn eigandi að öllum hlutabréfum í h.f. Hauki, Djúpavík, en bú hans er nú undir opinberum skiptum, þá er þess óskað, samkvæmt samþykkt á skiptafundi í búinu, að hlutafélagið verði afmáð úr hlutafélagaskrá Strandasýslu.

IX. Siglufjörður.

1.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Siglufjarðarkaupstaðar, að um s. l. áramót lét Már Einarsson af störfum sem framkvæmdastjóri Tunnuverksmiðja ríkisins, og afturkallast hér með prókúrumboð það, sem hann hefur haft fyrir verksmiðjurnar.

Frá sama tíma hefur Jón Stefánsson, Siglufirði, verið ráðinn framkvæmdastjóri verksmiðjanna og veitist honum hér með prókúruumboð fyrir nefnt fyrirtæki með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa lögum samkvæmt.

Prókúruhafi undirritar þannig:

pr. pr. Tunnuverksmiðjur ríkisins.
Jón Stefánsson.

Í stjórn Tunnuverksmiðja ríkisins.
Jón L. Þórðarson.
B. Kristjánsson.
Erl. Þorsteinsson.
Kristján Eyfjörð.

2.

Hér með tilkynnist hlutafélagaskrá Siglufjarðar, að á aðalfundi Verzlunarfélags Siglufjarðar h.f., sem haldinn var 27. þ. m., var kosinn í stjórn félagsins Sigurður Njálsson, skrifstofustjóri, Siglufirði, í stað Jóns Jóhannessonar, málfærslumanns, Siglufirði.

Siglufirði, 29. marz 1949.
Stjórn Verzlunarfélags Siglufjarðar h.f.
Sigurður Njálsson, form.
Jónas Björnsson, varaform.
Sigurður Árnason, ritari.

3.

Við undirrituð börn og erfingjar Halldórs Jónassonar, kaupmanns á Siglufirði og konu hans Kristínar Hafliðadóttur, rekum framvegis, unz annað verður ákveðið, verzlun og fasteignir þær, sem búið átti á Siglufirði og sem við nú eigum að einum fimmta hluta hvort okkar undir sama nafni óbreyttu Verzlunin Halldór Jónasson og berum við öll sameiginlega ábyrgð á rekstrinum. Kristinn Halldórsson, Siglufirði, fer með umboð okkar yfir eignum þessum og rekstri þeirra og höfum við veitt honum prókúruumboð.

Ritar hann firmað þannig:

p. p. Verzlunin Halldór Jónasson.
Kristinn Halldórsson.
Reykjavík, 28. maí 1949.
F. h. Petrínu Kohlberg,
(samkv. umboði).
Kristinn Halldórsson.
Matthea Halldórsdóttir.
F. h. Huldu Halldórsd.
Hafliði Halldórsson.
Kristinn Halldórsson.
Hafliði Halldórsson.

4.

Hér með tilkynnist, að á aðalfundi í hlutafélaginu Hafliði, 7. maí s.l., voru kosnir í stjórn félagsins, Gunnlaugur Guðjónsson, Aðalgötu 6, Siglufirði, form., og meðstjórnendur Sveinn Björnsson, stórkaupm., Garðastr. 35, Rvík, og Hólmfríður Sigurjónsdóttir, húsfreyja, Aðalgötu 6, Siglufirði. Varastjórnandi Kristín Ingvarsdóttir, frú, Garðastræti 35, Reykjavík.

Siglufirði, 16. júní 1949.
Gunnl. Guðjónsson.
Hólmfr. Sigurjónsdóttir.

5.
Það tilkynnist hér með, að á aðalfundi h.f. Skipasmíðastöðvar Siglufjarðar, Siglufirði, sem haldinn var 21. apríl 1946, voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins:
Gunnar Halldórsson, Aðalgötu 18, Siglufirði, formaður, og meðstjórnendur: Sveinbjörn Zophaníasson, Siglufirði, og Agnar Samúelsson, Aðalg. 9, Siglufirði. Í varastjórn voru kosnir þeir Jóhann Stefánsson, Lækjargötu 9, Siglufirði, og Leó Jónsson, Hverfisgötu 11, Siglufirði.
Siglufirði, 29. júní 1949.
Gunnar Halldórsson,
formaður.

6.
Hér með tilkynnist, að á aðalfundi í Félagsbakaríinu h.f., sem haldinn var 29. apríl s. l., var Albert Þorkelsson, bakari kosinn í aðalstjórn félagsins í stað Hannesar Guðmundssonar, sem gekk úr stjórninni. Verður stjórnin því þannig skipuð:
Sigurður Guðjónsson, bakaram., Lækjargötu 6 C, form., og meðstjórnendur: Albert Þorkelsson, bakari, Suðurgötu 55, og Ríkey Guðmundsdóttir, Lækjarg. 6 C. Í varastjórn var kosin Fríða Sigurðardóttir, Lækjargötu 6 C, öll til heimilis á Siglufirði.
Siglufirði, 25. júní 1949.
Sigurður Guðjónsson,
formaður.
Ríkey Guðmundsdóttir.

7.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Siglufjarðar, að ég undirritaður hef gengið úr firmanu V. Friðjónsson & Kjartan og eru allar skuldbindingar firmans mér óviðkomandi frá 15. júlí 1949 að telja.
pt. Antwerpen, 16. júlí 1949.
V. Friðjónsson.

8.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Siglufjarðarkaupstaðar, að ég hef með kaupsamningi, dagsettum í gær, selt Þóri Konráðssyni, bakaram. og Sveinbirni Tómassyni, Siglufirði, brauðgerð mína, sem starfað hefur undir nafninu „Hertervigsbakarí, Siglufirði", og eru þeir því orðnir eigendur þess. 252
Siglufirði, 16. des. 1949.
Ó. Hertervig.

Firmað Hertervigsbakarí, Siglufirði, sem við undirritaðir erum orðnir eigendur að, munum við reka á sameignargrundveli, samkvæmt samningi þar um, dagsettum í gær, og með ótakmarkaðri ábyrgð. Stofnfé fyrirtækisins er 25 000.00 — tuttugu og fimm þúsund krónur. —
Við munum starfrækja Hertervigsbakarí á sama eða líkan hátt og fyrri eigandi gerði á meðan hann starfrækti það sjálfur. Skuldbindingar gerðar í nafni firmans fyrir daginn í dag eru okkur með öllu óviðkomandi.
Firmað ritum við þannig:
Hertervigsbakarí, Siglufirði.
Þ. Konráðsson.
Hertervigsbakarí, Siglufirði.
S. Tómasson.
Siglufirði, 16. des. 1949.
Sveinbjörn Tómasson.
Þ. Konráðsson.

9.
Hér með tilkynnist, að samkvæmt samkomulagi milli mín og Óla J. Hertervig, Siglufirði, hef ég frá 30. þ. m. sagt upp leigusamningi um leigu á brauðgerðarhúsi Óla J. Hertervig við Vesturbraut 6, Siglufirði, en samkvæmt áðurtilkynntum leigusamningi, dags. 28. nóv. 1947, var leigutími minn eigi útrunninn fyrr en 31. des. 1952.

Samkvæmt ofanrituðu lýsi ég því hér með yfir, að frá 30. þ. m. geri ég engar kröfur í réttindi þau, er téðum leigusamningi fylgdi, enda ber ég frá sama tíma enga ábyrgð á kröfum eða skuldbindingum vegna téðs brauðgerðarhúss, er til kunna að verða eftir 30. þ. m.
Siglufirði, 30. nóv. 1949.
Kaj. Rasmussen.

252 **X. Ólafsfjörður.**

Stjórn Fiskiðjuvers Ólafsfjarðar, Ólafsfirði, skipa nú eftirtaldir menn: Ásgrímur Hartmannsson, formaður, Árni Valdimarsson, Kristinn Sigurðsson. Varastjórn: Magnús Gamalíelsson, Sigvaldi Þorleifsson, Gunnlaugur Jónsson. Prókúruhafi er Magnús Gamalíelsson, útgm., Ólafsfirði, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Fiskiðjuver Ólafsfjarðar.
Magnús Gamalíelsson.

XI. Eyjafjarðarsýsla og Akureyri.

1.

Með því að Balduin Ryel h.f. á Akureyri hætti störfum 14. maí 1947, öllum kröfum verið fullnægt og lokaskipti farið fram, óskast hlutafélagið afmáð úr hlutafélagaskrá Akureyrar. Jafnframt tilkynnist, að prókúruumboð þau, sem Balduin Ryel og Richardt Ryel hafa haft fyrir téð félag, eru úr gildi fallin.

Akureyri, 27. desember 1948.
Balduin Ryel.

2.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Akureyrar, að á aðalfundi hlutafélagsins „Minnie", sem haldinn var í Reykjavík 22. þ. m., voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Sverrir Júlíusson, Túngötu 16, Keflavík, formaður, Alexander Magnússon, Túng. 11, Keflavík, og Hrönn Rasmussen, Snorrabraut 83, Reykjavík.

Reykjavík, 24. janúar 1949.
Í stjórn H.f. „Minnie".
Sverrir Júlíusson.
Alexander Magnússon.
Hrönn Rasmussen.

3.

Hér með tilkynnist, að Gunnlaugur Hallgrímsson lét af störfum sem framkvæmdastjóri félags vors hinn 20. maí 1948, og er prókúruumboð hans niður fallið. Formaður félagsins, Kristinn Jónsson, Dalvík, tók þá við framkvæmdastjórastarfinu, og hefur hann prókúruumboð fyrir félagið. Hann ritar firmað þannig:

pr. pr. Pöntunarfélag alþýðu, Dalvík.
Kr. Jónsson,
Dalvík, 8. janúar 1949.

F. h. stjórnar
Pöntunarfélags alþýðu, Dalvík.
Kr. Jónsson,
formaður.

4.

Aðalfundur Innkaupasambands ljósmyndara á Norðurlandi var haldinn að Strandgötu 1, Akureyri, laugardaginn 15. janúar 1949. Ný stjórn var kosin og skipa hana: Edvard Sigurgeirsson ljósmyndari, Möðruvallastræti 4, formaður, Vigfús L. Friðriksson ljósmyndari, Oddeyrargötu 34, ritari, og Ari L. Björnsson ljósmyndari, Þingvallastræti 31, gjaldkeri. Undirskrift tveggja stjórnenda sameiginlega er skuldbindandi fyrir félagið. Undirskriftum er hagað þannig:

F. h. Innkaupasambands ljósmyndara á Norðurlandi.
Edvard Sigurgeirsson.
Vigfús L. Friðriksson.

F. h. Innkaupasambands ljósmyndara á Norðurlandi.
Edvard Sigurgeirsson.
Ari Björnsson.

F. h. Innkaupasambands ljósmyndara á Norðurlandi.
Vigfús L. Friðriksson.
Ari Björnsson.

Akureyri, 17 janúar 1949.
Vigfús L. Friðriksson.
Edvard Sigurgeirsson.
Ari Björnsson.

5.

Á aðalfundi hlutafélagsins Skjaldar, 16. febrúar 1949, gerðist þetta:

1. Samþykkt var að auka hlutafé félagsins úr kr. 24000.00 upp í kr. 60000.00. Aukningin er gjaldkræf fyrir 1. júlí n. k.

2. Úr stjórn félagsins gekk Sveinn Friðriksson, en í stað hans var kosinn Reynir Kristjánsson, húsgagnasmiður, Hafnarstræti 86 A, Akureyri.

Þetta tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Akureyrar.

Í stjórn h/f Skjaldar,
Akureyri, 16. febr. 1949.
Árni J. Stefánsson.
Jón Þorvaldsson.
Reynir Kristjánsson.

6.

Á lögmætum fundi í hlutafélaginu „Kaldbakur", Mógili, Svalbarðsströnd, sem haldinn var á Akureyri 13. des. 1947, var samþykkt að flytja heimilisfang félagsins og allan rekstur þess að Dalvík í Eyjafjarðarsýslu.

Af framangreindum ástæðum óskum vér eftir, að nafn félagsins verði afmáð úr hlutafélagaskrá Þingeyjarsýslu.

p. t. Akureyri, 15. janúar 1949.
pr. pr. Kaldbakur h.f.
Kjartan Magnússon.

7.

Ég undirritaður hef keypt ljósmyndastofu föður míns, Hallgríms Einarssonar, ljósmyndara á Akureyri, og mun reka hana á sama stað og áður, í Hafnarstræti 41, undir nafninu Ljósmyndastofa H. Einarsson, Akureyri. Ég rek firmað með ótakmarkaðri ábyrgð og rita það þannig:

Ljósmyndastofa H. Einarsson.
Kristján Hallgrímsson.
Akureyri, 30. marz 1949.
Kristján Hallgrímsson.

8.

Við undirritaðar Jenný Jónsdóttir, Munkaþverárstræti 34, Akureyri, og Hólmfríður Þorláksdóttir, Hríseyjargötu 2, Akureyri, tilkynnum hér með til firmaskrár Akureyrar, að við rekum, með ótakmarkaðri ábyrgð saumastofu hér í bænum undir nafninu Saumastofa J. Jónsdóttur.

Firmað ritar Jenný Jónsdóttir ein, þannig:

Saumastofa J. Jónsdóttur.
Jenný Jónsdóttir.
Akureyri, 15. apríl 1949.
Jenný Jónsdóttir.
Hólmfríður Þorláksdóttir.

9. 252

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Akureyrar, að stjórn Stjarna h.f., Dalvík, hefur veitt Njáli Gunnlaugssyni, Úthlíð 3, Reykjavík, prókúruumboð fyrir nefnt félag frá 23. maí 1949 að telja. Hefur hann öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum og ritar firmað þannig:

pr. pr. Stjörnur h.f.
Njáll Gunnlaugsson.
Dalvík, 23. maí 1949.
Í umboði Stjarna h.f.
Sigfús Þorleifsson,
stjórnarformaður.

10.

Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Akureyrar, að á stjórnarfundi, sem haldinn var í hlutafélaginu Axel Kristjánsson 3. sept. 1948, var Páll Axelsson ráðinn framkvæmdastjóri félagsins um óákveðinn tíma og jafnframt veitt prókúruumboð fyrir félagið.

Enn fremur var samþykkt, að frá og með þeim degi væri niðurfelld prókúruumboð þeirra Jóns Guðmundssonar og Sigurveigar Guðmundsdóttur.

Hinn nýráðni framkvæmdastjóri ritar firmað þannig:

pr. pr. Axel Kristjánsson h.f.
P. Axelsson.
F. h. Axels Kristjánássonar h.f.
Gísli Konráðsson,
formaður.
Sigurveig Guðmundsdóttir,
ritari.

Samkvæmt aðalfundargerð hlutafélagsins Axel Kristjánsson dags. 28. febr. 1948, er stjórn félagsins þannig skipuð:

Gísli Konráðsson, formaður, Sigurveig Guðmundsdóttir, ritari, Agnar Kofoed-Hansen, meðstjórnandi.

D. u. s.
Gísli Konráðsson.

11.

Hér með tilkynnist, að á síðasta aðalfundi h.f. „Möl og sandur", sem haldinn var 26. marz s. l., voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Júlíus Bogason, Ingimundur Árnason og Karl Friðriks-

252 son, sem var kjörinn formaður. Þá var og samþykkt að flytja heimilisfang félagsins frá Blómsturvöllum í Glæsibæjarhreppi til Akureyrar.

Akureyri, 30. maí 1949.
Karl Friðriksson.
Júlíus Bogason.
Ingim. Árnason.

12.

Það tilkynnist hér með til hlutafélagaskrár Akureyrar að á aðalfundi í hlutafélaginu J. K. Havsteen & Co. h.f. hinn 30. júní 1949, var Adolf Ingimarsson verkstj. Akureyri, kosinn í stjórn félagsins í stað J. K. Havsteens. Enn fremur var Jón Jónsson, Geislag. 35, Akureyri, kjörinn varastj. Stjórn félagsins skipa því nú, auk fyrtéðra manna, Vigfús Jónsson, sem er form. og framkvæmdastjóri, og frú Huld Jóhannesdóttir, bæði búsett í Hafnarstræti 97, Akureyri. Samkvæmt ályktun sama fundar og stjórnarfundar 26. f. m. var ákveðið að breyta nafni félagsins í: Dúkaverksmiðjan h.f. Óskast nafnbreyting þessi tekin til greina frá birting tilkynningar þessarar í Lögbirtingablaðinu.

Hinir nýju stjórnendur rita firmað þannig:

F. h. Dúkaverksmiðjan h.f.
Adólf Ingimarsson.
Jón Jónsson.
Akureyri, 5. ágúst 1949.
Vigfús Þ. Jónsson.
Huld Jóhannesdóttir.
Adólf Ingimarsson.
Jón Jónsson.

13.

Hér með tilkynnist, að á aðalfundi í Útgerðarfélagi Akureyringa h.f., Akureyri, sem haldinn var 21. júní s. l., var Albert Sölvason forstjóri kosinn í aðalstjórn félagsins í stað Gísla Kristjánssonar útgerðarmanns, sem gekk úr stjórninni.

Verður stjórnin því þannig skipuð: Helgi Pálsson, Spítalavegi 8, Jakob Frímannsson, Þingvallastræti 2, Steinn Steinsen, Hafnarstræti 20, Tryggvi Helgason, Eyrarvegi 13, og Albert Sölvason, Eiðsvallagötu 23. Allir til heimilis á Akureyri. Stjórnin skiptir með sér verkum þannig: Helgi Pálsson, formaður, og meðstjórnendur Jakob Frímannsson, Steinn Steinsen, Tryggvi Helgason og Albert Sölvason.

Akureyri, 23. júlí 1949.
pr. pr. Útgerðarfélag Akureyringa h.f.
Guðm. Guðmundsson.

14.

Það tilkynnist til firmaskrár Akureyrar, að við undirritaðar höfum keypt hárgreiðslustofuna „Femina“, hér í bæ, af frú Guðbjörgu Þorsteindóttur, og rekum atvinnuna framvegis undir sama nafni frá 1. júní að telja með ótakmarkaðri ábyrgð beggja.

Firmað ritum við hvor í sínu lagi eða báðar saman.

Hárgreiðslustofan Femina.
Akureyri, 10. júní 1949.
Svafa Jenny Þorsteinsdóttir.
Sesselía María Þorsteinsdóttir.

15.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Akureyrar, að ég hef gefið syni mínum Árna Magnússyni, járnsmið, Glerárgötu 9, Akureyri, prókúruumboð fyrir atvinnurekstur minn hér í bæ, járnsmíðaiðn.

Akureyri, 1. ágúst 1949.
Magnús Árnason.

16.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Akureyrar, að stjórn hlutafélagsins Sindri, Akureyri, skipa nú eftirtaldir menn:

Jakob Frímannsson, Akureyri, Kristján Kristjánsson, Brekkug. 4, Akureyri, Ágúst Kvaran, Brekkug. 9, Akureyri, Baldur Líndal, Hofteig 52, Reykjavík, og Þorsteinn Gunnarsson, Eyrarvegi 13, Akureyri.

Akureyri, 2. sept. 1949.
F. h. Sindra h.f.
Egill Sigurðsson.

17.

Á aðalfundi Vélsmiðjunnar Oddi h.f., sem haldinn var miðvikudaginn 2. marz

1949, voru þessir menn kosnir í stjórn félagsins: Form.: Jakob Frímannsson, framkvæmdarstj. Ritari: Gísli Konráðsson. Meðstj.: Óskar Ósberg, verkstjóri. Á sama fundi var framkvæmdarstjóra félagsins, Per Krogh veitt prókúruumboð fyrir félagið og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Vélsmiðjan Oddi h.f.
Per Krogh.
Akureyri, 12. des. 1949.
Í stjórn Vélsmiðjunnar Oddi h.f.
Jakob Frímannsson.
Gísli Konráðsson.
Óskar Ósberg.

XII. Þingeyjarsýsla.

Heiti félagsins er Fiskiðjusamlag Húsavíkur. Heimili þess og varnarþing er í Húsavík. Samlagið hefur engin útibú. Tilgangur samlagsins og starfsemi er fyrst og fremst að reisa og reka í Húsavík hraðfrystihús í þarfir sjávarútvegs, en jafnframt getur samlagið annast hvers konar vinnslu og verkun sjávarafurða eftir því, sem lög þess og fundarályktanir kunna að ákveða á hverjum tíma.

Stofnendur eru: Húsavíkurhreppur, Samvinnufélag útvegs- og sjómanna, Kaupfélag Þingeyinga, vegna þeirra félagsmanna sinna, sem eiga smærri útgerð en svo, að þeir geti fullnægt þeim skilyrðum, sem sett eru um inngöngu í samlagið, Útgerðarfélag Húsavíkur h.f., Stefán og Þór Péturssynir, Verkamannafélag Húsavíkur, Bifreiðastöð Þingeyinga h.f., Jóhannes Guðnason.

Dagsetning stofnsamnings samlagsins og gildandi laga þess er 19. júlí 1947.

Stjórn samlagsins skipa nú: Karl Kristjánsson, formaður, Þórhallur Sigtryggsson og Björn Kristjánsson. Varamenn í stjórn eru: Kristján Pétursson, Stefán Pétursson og Páll Kristjánsson.

Stjórnin skrifar öll undir skuldbindingar samlagsins. Varamaður skrifar undir í forföllum aðalmanns. Framkvæmdastjórastaða hefur enn ekki verið veitt. Samlagsfélagar bera ekki ábyrgð á skuldbindingum samlagsins umfram stofnfé sitt. Frumstofnfé er kr. 330 000.00 og er það nálega allt innborgað. Minnsta stofnfjárframlag er kr. 500.00. Í stofnsjóð skal greitt 1% af ársinnleggsandvirði samlagsmanna. Í varasjóð samlagsins skal greiða 1% af söluverði framleiðsluvara ár hvert. 252

Á fundum samlagsins hefur hver samlagsfélagi 1 atkvæði og auk þess hefur hann eitt atkvæði fyrir hverjar 10 þúsund krónur stofnfjárframlags og 1 atkvæði fyrir hverjar 50 þúsund kr. í innleggsandvirði hans s.l. reikningsár. Enginn samlagsfélagi getur þó farið með meira en 1/5 af samanlögðu atkvæðamagni innan samlagsins.

Fundi samlagsins skal boða með símskeyti, ábyrgðarbréfi eða á annan sannanlegan hátt.

Húsavík, 25. maí 1949.
F. h. Fiskiðjusamlags Húsavíkur,
Karl Kristjánsson,
oddviti, Húsavík.
Björn Kristjánsson,
sjómaður, Húsavík.
Kristján Pétursson,
sjómaður, Húsavík.

XIII. Suður-Múlasýsla.

1.

Undirrituð stjórn h.f. Búlandstinds felur hér með Þorsteini Sveinssyni prókúruumboð fyrir félagið frá 29. þ. m., og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Búlandstindur h.f.
Þorsteinn Sveinsson.

Frá sama tíma afturkallast hér með prókúruumboð, sem veitt var Gunnari Sveinssyni á sínum tíma.

Djúpavogi, 29. des. 1948.
Þórfinnur Jóhannsson.
Hjalti Ólafsson.
Ingim. Steingrímsson.
Arnór Karlsson.

2.

Hér með afturkallast prókúruumboð það, sem Gunnar Sveinsson hefur haft

252 fyrir Kaupfélag Berufjarðar, Djúpavogi, og er Þorsteini Sveinssyni veitt þórkúruumboð lögum samkvæmt frá og með 1. jan. 1948.

Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Kaupfélag Berufjarðar.
Þorsteinn Sveinsson.

Djúpavogi, 24. nóvember 1948.

Í stjórn Kaupfélags Berufjarðar.
Helgi Einarsson.
Björgvin Gíslason.
Elís Þórarinsson.
Hjálmar Guðmundsson.
Sigfinnur Vilhjálmsson.

3.

Hér með tilkynnist, að Sigfinni Vilhjálmssyni hefur verið veitt prókúruumboð fyrir h.f. Svan, Djúpavogi frá 5. jan. 1949. Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. h.f. Svanur.
Sigfinnur Vilhjálmsson.

Frá sama tíma afturkallast prókúruumboð það, sem veitt var Þorsteini Sveinssyni á sínum tíma.

Djúpavogi, 5. janúar 1949.
Sigurður Jónsson.
Ásgeir H. Guðmundsson.
Sveinn Þórðarson.
Arnór Karlsson.

4.

Hér með tilkynnist til hlutafélagaskrár Suður-Múlsýslu, að frá og með deginum í dag hefur Hans Eyjólfssyni verið veitt prókúruumboð fyrir h.f. Skrúð, Fáskrúðsfirði. Fellur um leið úr gildi prókúruumboð Bjarna Þórlindssonar fyrir félagið.

Fáskrúðsfirði, 11. jan. 1949.

Í stjórn h.f. Skrúðs, Fáskrúðsfirði.
Garðar Kristjánsson.
Ólafur Þórlindsson.
Jóhann Jónasson.

5.

Með því að ég hef selt Einari Sigurðssyni, verzlunarmanni verzlunina Merkúr á Fáskrúðsfirði eru mér skuldbindingar nefndrar verzlunar óviðkomandi frá 15. júlí 1949 að telja.

Búðum Fáskrúðsfirði, 28. júní 1949.
Kristinn Bjarnason.

Eins og segir í ofangreindri tilkynningu hef ég keypt verzlunina Merkúr á Fáskrúðsfirði og mun ég reka hana framvegis undir sama nafni. Ber ég einn ábyrgð á rekstri og skuldbindingum nefndrar verzlunar frá 15. júlí 1949 að telja. Firmað rita ég þannig:

Verzlunin Merkúr.
Einar Sigurðsson.

Fáskrúðsfirði, 28. júní 1949.
Einar Sigurðsson.

6.

Það tilkynnist hér með, að stjórn Hraðfrystihúss Stöðvarfjarðar h.f., Stöðvarfirði, hefur á fundi sínum í dag veitt Guðmundi Björnssyni, Stöðvarfirði prókúruumboð fyrir nefnt hlutafélag, með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa lögum samkvæmt.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Hraðfrystihús Stöðvarfjarðar h.f.
Guðmundur Björnsson.

Stöðvarfirði, 20. júní 1949.

Stjórn
Hraðfrystihúss Stöðvarfjarðar h.f.
Kristján Jónsson.
Sveinn Ingimundarson.
Björgúlfur Sveinsson.
Kristján Þorsteinsson.
Björn Stefánsson.

XIV. Rangárvallasýsla.

Hér með tilkynnist, að á stjórnarfundi Kaupfélags Rangæinga 18. jan. s. l. var samþykkt að veita Magnúsi Kristjánssyni, Hvolsvelli, prókúruumboð fyrir hið nýstofnaða Kaupfélag Rangæinga frá og með 1. febrúar þ. á. að telja. Jafnframt fellur niður prókúruumboð Hallgríms Jónassonar fyrir hið eldra Kaupfélag Rangæinga og prókúruumboð Magnúsar Kristjánssonar fyrir Kaupfélag Hallgeirseyjar.

Prókúruumboð félagsins ritar prókúruhafi þannig:

pr. pr. Kaupfélag Rangæinga.
Magnús Kristjánsson.

Stjórn Kaupfélags Rangæinga.
Sigurþór Ólafsson.
Björn Björnsson.
Sveinbjörn Högnason.
Sigurður Haukdal.
Ölvir Karlsson.
Ól. H. Guðmundsson.
Guðm. Þorleifsson.

XV. Vestmannaeyjar.

1.

Undirrituð stjórn Neytendafélags Vestmannaeyja, Vestmannaeyjum, veitir hér með Jóhannesi G. Gíslasyni, verzlunarm., Hásteinsvegi 22, Vestmannaeyjum, prókúruumboð fyrir nefnt félag, með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa lögum samkvæmt. Prókúruumboðið veitist frá 1. apríl n. k. Jafnframt afturkallast prókúruumboð það, er Jóhann A. Bjarnasen, framkvæmdastjóri, Brekastíg 32, Vestmannaeyjum, hefur haft fyrir félagið frá 1. apríl að telja.

Firmað ritar Jóhannes G. Gíslason þannig:

pr. pr. Neytendafélag Vestmannaeyja.
Jóh. Gíslason.

Í stjórn Neytendafélags Vestmannaeyja.
Steingrímur Benediktsson.
Ársæll Sveinsson.
Páll Eyjólfsson.
Jóhann Scheving.
K. Egilsson.

2.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Vestmannaeyja, að á fundi stjórnar Bæjarútgerðar Vestmannaeyja 25. marz 1949 var ákveðið að afturkalla prókúruumboð, er Páll Þorbjörnsson hefur haft fyrir Bæjarútgerð Vestmannaeyja.

Á fundi, sem haldinn var í útgerðarstjórninni 12. apríl 1949, var samþykkt að veita Guðlaugi Stefánssyni prókúruumboð fyrir Bæjarútgerð Vestmannaeyja frá þeim degi að telja, og ritar hann nafn sitt þannig:

pr. pr. Bæjarútgerð Vestmannaeyja. 252
G. Stefánsson.
Vestmannaeyjum,16. apríl 1949.
Í stjórn Bæjarútgerðar Vestmannaeyja.
Ársæll Sveinsson.
Hrólfur Ingólfsson.
Björn Guðmundsson.
Ól. Á. Kristjánsson.
Sigurbjörn Sigurðsson.

3.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Vestmannaeyja, að bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur kosið eftirtalda menn í stjórn Bæjarútgerðar Vestmannaeyja.

Aðalmenn: Ársæll Sveinsson, útgerðarmaður, Björn Guðmundsson, kaupmaður, Hrólfur Ingólfsson, bæjargjaldkeri, Sigurjón Sigurðsson, skipstjóri og Sigurður Stefánsson, sjómaður.

Varamenn: Elías Sigfússon, verkam., Ólafur Á. Kristjánsson, bæjarstjóri og Tómas M. Guðjónsson, útgerðarmaður.

Vestmannaeyjum, 20. apríl 1949.
Ól. Á. Kristjánsson.

4.

Það tilkynnist hér með til firmaskrár Vestmannaeyja, að með því að nafni Pípugerðar Reimars Hjartarsonar h.f., hefur verið breytt í Pípugerðin h.f., Vestmannaeyjum, óskast nafnið afmáð úr firmaskrá Vestmannaeyja.

Vestmannaeyjum, 26. apríl 1949.
Magnús Bergsson.
Sigmundur Runólfsson.
Lúðvík Reimarsson.

5.

Hér með tilkynnist, að á fundi í Pípugerðinni h.f., Vestmannaeyjum, var samþykkt að auka hlutafé félagsins úr kr. 60.000.00, sextíu þúsund krónum í kr. 100.000.00, — eitt hundrað þúsund krónur. Innborgaðar eru kr. 80.000.00, átta tíu þúsund krónur. —

Vestmannaeyjum, 26. apríl 1949.
Pípugerðin h.f.
Magnús Bergsson.
Sigmundur Runólfsson.
Lúðvík Reimarsson.

252 6.

Hér með tilkynnist, að á aðalfundi í Pípugerðinni h.f., Vestmannaeyjum, sem haldinn var 3. apríl s. l. voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn: Magnús Bergsson, formaður, Sigmundur Runólfsson og Lúðvík Reimarsson. Varamenn: Tómas M. Guðjónsson og Bjarni Guðmundsson.

Vestmannaeyjum, 26. apríl 1949.

Pípugerðin h.f.
Magnús Bergsson.
Sigmundur Runólfsson.
Lúðvík Reimarsson.

7.

Hér með tilkynnist að á aðalfundi Pípugerðar Reimars Hjartarsonar h.f. var samþykkt að breyta nafni félagsins þannig, að nú heitir það Pípugerðin h.f.

Á sama fundi var samþykkt að auka hlutafé félagsins úr kr. 60000.00 upp í kr. 100000.00. Innborgað er kr. 80000.00.

Þessir menn skipa stjórn félagsins: Magnús Bergsson, bakarameistari, Vestmannaeyjum, formaður, Sigurmundur Runólfsson, verkstjóri, Vestmannaeyjum, og Lúðvík Reimarsson, Heiðatúni, Vestmannaeyjum. Varastjórnendur eru: Tómas M. Guðjónsson, forstj., og Bjarni Guðmundsson, bifreiðarstjóri, báðir í Vestmannaeyjum.

Vestmannaeyjum, 26. apríl 1949.

Pípugerðin h.f.
Magnús Bergsson.
Sigurmundur Runólfsson.
Lúðvík Reimarsson.

8.

Á fundi félagsins Tangabátarnir h.f. hinn 20. sept. 1949 voru gerðar eftirfarandi breytingar á samþykktum félagsins: Nafn félagsins skal vera Gunnar Ólafsson & Co. h.f. Tilgangur þess skal vera, auk þess sem það áfram rekur útgerð, að reka verzlun, umboðsmennsku, skipaafgreiðslu og annan skyldan atvinnurekstur.

Hlutafé, sem áður var kr. 100000.00 — eitt hundrað þúsund — krónur, skal auka um kr. 650000.00 — sex hundruð og fimmtíu þúsund — krónur, og skiptist hlutafjáraukinn í 130 hluti og er hvert hlutabréf á kr. 5000.00 — fimm þúsund — krónur. Hluthafar mega ekki veðsetja bréf sín nema með samþykki félagsstjórnar.

Stjórn félagsins skipa eftir sem áður Gunnar Ólafsson, Vík, Vestmannaeyjum, Jóhann Þ. Jósefsson, Bergstaðastr. 86, Reykjavík, og Sigríður Geirsdóttir, Barónsstíg 49, Reykjavík. Varastjórn skipa: Magnea Þórðardóttir, Bergstaðastr. 86, Reykjavík, og Eyþór Gunnarsson, Stórholti 41, Reykjavík.

Á sama fundi var þeim Jónasi Jónssyni, Fagurlyst, Vestmannaeyjum, og Sigurjóni Högnasyni, Borg, Vestmannaeyjum, veitt prókúruumboð fyrir félagsins hönd.

Vestmannaeyjum, 25. sept. 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.
Sigríður Geirsdóttir.
Gunnar Ólafsson.

XVI. Árnessýsla.

Hér með tilkynnist til firmaskrár Árnessýslu, að við Stefán Þorsteinsson, garðyrkjumaður, Stóra-Fljóti og Friðjón Stephensen, verzlunarm., s. st., rekum saman í helmingafélagi og sem fullábyrgir félagar, samkv. félagssamningi, dags. 14. okt. 1949, garðyrkjustöð undir firmanafninu Garðyrkjustöðin að Stóra-Fljóti.

Stofnfé eru gróðurhús þau, ásamt tilheyrandi landi og hitaréttindum að Stóra-Fljóti, sem Stefán Þorsteinsson hefur einn rekið fram að þessu.

Prókúruumboð fyrir firmað hefur Friðjón Stephensen, Stóra-Fljóti og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Garðyrkjustöðin að Stóra-Fljóti.
Friðjón Stephensen.

Til þess að veðsetja eignir firmans, svo og til að kaupa eða selja fasteignir þarf undirskrift okkar beggja og ritum við firmað þannig:

Garðyrkjustöðin að Stóra-Fljóti.
Stefán Þorsteinsson
Friðjón Stephensen.

Stóra-Fljóti, 14. des. 1949.

Friðjón Stephensen.
Stefán Þorsteinsson.

XVII. Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjörður.

1.

Hér með tilkynnist, að meðundirritaður Þorvaldur Sigurðsson, Hellubraut 6, Hafnarfirði, hefur, hinn 6. nóv. 1947, gengið úr firmanu Glóa, raftækjaverzlun og vinnustofu, Hafnarfirði. Allar skuldbindingar félagsins eru því honum óviðkomandi framvegis.

Hafnarfirði, 18. okt. 1948.
Þorvaldur Sigurðsson.
Jón Sveinsson.
Guðm. Sveinss.

2.

Hér með afturkallast prókúruumboð það, er Björn Pétursson hefur haft fyrir Kaupfélag Suðurnesja, Keflavík, og jafnframt hefur Gunnari Sveinssyni verið veitt prókúruumboð fyrir sama félag með öllum réttindum prókúruhafa lögum samkvæmt.

Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Kaupfélag Suðurnesja.
Gunnar Sveinsson.
Keflavík, 3. jan. 1949.
Stjórn Kaupfélags Suðurnesja.
Guðni Magnússon.
Hallgr. Th. Björnsson.
Ragnar Guðleifsson.

3.

Nafn félagsins er samlagsfélagið Sunna. Heimili þess og varnarþing er í Kópavogshreppi, Kjósarsýslu. Tilgangur félagsins er að reka verkstæði og smurningsstöð fyrir bifreiðar og landbúnaðarvélar og annast hvers konar fyrirgreiðslu í því sambandi. Stofnendur eru: Helgi Lárusson, forstjóri, Skeggjagötu 4, Reykjavík, Bergur Lárusson, Snorrabraut 52, Rvík, og Júlíus H. Lárusson, Kirkjubæjarklaustri, Vestur-Skaftafellssýslu, og leggur hver þeirra fram þriðjung tillags í félagið. Prókúru fyrir félagið hafa Helgi Lárusson og Júlíus H. Lárusson. og rita þeir firmað þannig:

p. p. S.f. Sunna.
Helgi Lárusson.
p. p. S.f. Sunna. **252**
Júlíus Lárusson.
p. t. Reykjavík, 30. desember 1948.
Júlíus H. Lárusson.
Helgi Lárusson.
F. h. Bergs Lárussonar.
Árelíus Ólafsson, e. u.

4.

Á fundi stjórnar Bílaverkstæðis Hafnarfjarðar í dag var ákveðið að veita núverandi framkvæmdastjóra, Árna Þorvaldssyni, Vesturbraut 20, Hafnarfirði, prókúruumboð fyrir félagið frá deginum í dag að telja. Jafnframt afturkallast prókúruumboð Andrésar Guðnasonar, fv. framkvæmdastjóra félagsins, en hann hefur nú hætt störfum hjá félaginu.

Árni Þorvaldsson ritar firmað þannig:

pr. pr. Bílaverkstæði Hafnarfjarðar h.f.
Árni Þorvaldsson.
Hafnarfirði, 14. febrúar 1949.
Bílaverkstæði Hafnarfjarðar h.f.
G. Magnússon.
Kristján Steingrímsson.
Þórður B. Þórðarson.

5.

Hér með tilkynnist, að Þorvarði Arinbjarnarsyni hefur verið veitt prókúruumboð fyrir Vörubílastöð Keflavíkur h.f., og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Vörubílastöð Keflavíkur h.f.
Þorv. Arinbjarnarson.
Í stjórn félagsins.
Magnús Jónsson.
Trausti Jónsson.
Lúðvík Jónsson.

6.

Á almennum fundi félagsmanna í samvinnufélaginu Vörubílastöð Keflavíkur var eftirfarandi samþykkt gerð:

„Fundurinn samþykkir hér með að slíta félaginu, þar sem starfsemi þess verður ekki lengur samræmd ákvæðum gildandi laga um samvinnufélög.

Jafnframt felur fundurinn félagsstjórninni að tilkynna slit félagsins til samvinnufélagaskrárinnar hið allra fyrsta. Fundurinn lýsir sig samþykkan

252 stofnsamningi þeim, sem gerður hefur verið um stofnun hlutafélags, og samþykkir, að félagið taki við öllum eignum Samvinnufélagsins Vörubílastöð Keflavíkur, enda taki hlutafélagið að sér að fullnægja þeim skuldum og skuldbindingum, sem á þessu félagi hvíla."

Keflavík, 12. des. 1948.
Magnús Jónsson.
Helgi Þorsteinsson.
Guðmundur L. Jónsson.
Sigurbjörn L. Guðnason.
Jóhann S. Bergmann.
Björn Jóhannsson.
Jón Guðmundsson.
Magnús Þór Helgason.
Lúðvík Kjartansson.
Trausti Jónsson.
Jóhann Kr. Guðmundsson.
Guðmundur Sveinsson.
Jóhann Baldvinsson.

7.
Hér með tilkynnist, að á aðalfundi í Skipasmíðastöðinni Dröfn h.f., sem haldinn var 3. marz 1949, var samþykkt að breyta 3. gr. í samþykktum fyrir Skipasmíðastöðina Dröfn h.f. í eftirfarandi:

Tilgangur félagsins er, að vinna að skipasmíðum, reka trésmíðaverkstæði, verzlun með skipa- og byggingarvörur o. fl.

Skipasmíðastöðin Dröfn h.f.
Haukur Jónsson.
Sigurjón Einarsson.
Kristm. Georgsson.

8.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Hafnarfjarðar, að Vigfúsi Sigurðssyni, Nönnustíg 8 B, Hafnarfirði, hefur í dag verið veitt prókúruumboð fyrir firmað Skipasmíðastöðina Dröfn h.f., og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Skipasmíðastöðin Dröfn h.f.
Vigfús Sigurðsson.
Í stjórn Skipasmíðastöðvarinnar Drafnar h.f.
Haukur Jónsson.
Sigurjón Einarsson.
Kristm. Georgsson.

9.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Hafnarfjarðar, að Vigfúsi Sigurðssyni, Nönnustíg 8 B, Hafnarfirði, hefur í dag verið veitt prókúruumboð fyrir firmað Byggingarfélagið Þór h. f., og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Byggingarfélagið Þór h.f.
Vigfús Sigurðsson.
Í stjórn Byggingarfélagsins Þórs h.f.
Gísli Guðjónsson.
Bjarni Erlendsson.
Vigfús Sigurðsson.

10.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Hafnarfjarðar, að prókúruumboð Páls V. Daníelssonar, Hringbraut 65, Hafnarfirði, fyrir Byggingarfélagið Þór h.f., var afturkallað í dag.

Í stjórn Byggingarfélagsins Þórs h.f.
Gísli Guðjónsson.
Bjarni Erlendsson.
Vigfús Sigurðsson.

11.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Hafnarfjarðar, að prókúruumboð Páls V. Daníelsson, Hringbraut 65, Hafnarfirði, fyrir Skipasmíðastöðina „Dröfn" h.f., var afturkallað í dag.

Í stjórn Skipasmíðastöðvarinnar Drafnar h.f.
Haukur Jónsson.
Sigurjón Einarsson.
Kristm. Georgsson.

12.
Hér með tilkynnist, að á aðalfundi í Skipasmíðastöðinni Dröfn h.f., sem haldinn var 3. marz 1949, voru þessir menn kosnir í stjórn: Haukur Jónsson, Hringbraut 36, Hafnarfirði, formaður, Sigurjón Einarsson, Garðstíg 1, Hafnarf., og Kristmundur Georgsson, Holtsg. 8, Hafnarf.

Skipasmíðastöðin Dröfn h.f.
Haukur Jónsson.
Sigurjón Einarsson.
Kristm. Georgsson.

13.
Hér með tilkynnist til firmaskrár Hafnarfjarðar, að ég undirritaður rek skó- og fataverzlun með ótakmarkaðri ábyrgð undir eigin nafni. Firmað rita ég þannig:
Verzlun Geirs Jóelssonar.
Geir Jóelsson.
Hafnarfirði, 11. maí 1949.
Geir Jóelsson,
Strandgötu 21.

14.
Á aðalfundi í hlutafélaginu Ingólfur I, Grindavík, sem haldinn var 18. júní 1949, voru þessir menn kosnir í stjórn félagsins:
Þorvaldur Kristjánsson, form., Símon Þorsteinsson og Björn Þórðarson meðstjórnendur. Varamenn voru kosnir Hermann Kristinsson og Guðmundur Helgason. Endurskoðendur voru kosnir Guðmundur Þorsteinsson og Júlíus Daníelsson.
Grindavík, 19. júní 1949.
F. h. Ingólfs I, h.f.
Svavar Árnason.

15.
Á stjórnarfundi hlutafélagsins Ingólfs I, Grindavík, 19. júní 1949, var samþykkt að ráða Svavar Árnason, Garði, Grindavík framkvæmdarstjóra félagsins og veita honum prókúruumboð fyrir félagið með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa lögum samkvæmt.
Firmað ritar hann þannig:
pr. pr. Ingólfur I, h.f.
Svavar Árnason.

Jafnframt var á sama fundi samþykkt að afturkalla prókúruumboð það, sem Júlíus Daníelsson hefur haft fyrir félagið.
Grindavík, 19. júní 1949.
Stjórn h.f. Ingólfs I.
Þorvaldur Kristjánsson.
Símon Þorsteinsson.
Björn Þórðarson.

16.
Hér með tilkynnist, að skiptum er lokið í hlutafélaginu „Malir", Hafnarfirði. Hefur undirrituð skilanefnd annazt slitin. Er þess því óskað, að nafn félagsins verði strikað út af firmaskrá. 252
Í skilanefnd h.f. „Malir".
Óskar Jónsson.
Guðmundur Jónasson.
Hafsteinn Björnsson.

17.
Hinn 6. jan. s. l. var haldinn aðalfundur í hlutafélaginu Klæðaverksmiðjunni Álafossi h.f., Álafossi, Mosfellssveit. Allir hluthafar voru mættir á fundinum.
Í stjórn félagins voru kosnir:
Sigurjón Pétursson, Álafossi, form., og meðstjórnendur þeir Pétur Sigurjónsson, og Ásbjörn Sigurjónsson, báðir til heimilis á Álafossi. Til vara: Sigurbjörg Ásbjörnsdóttir, frú Þingholtsstræti 22, Reykjavík.
Sigurjón Pétursson, form.

18.
Á aðalfundi, er haldinn var 6. jan. s. l., voru eftirtaldir hluthafar kosnir í stjórn Klæðaverksmiðjunnar Álafoss, Mosfellssveit: Sigurjón Pétursson, Álafossi, form. Meðstjórnendur: Pétur Sigurjónsson, Álafossi, Ásbjörn Sigurjónsson, Álafossi. Í varastjórn: Sigurbjörg Ásbjörnsdóttir, Þingholtsstr. 22, Rvík, Sigríður Sigurjónsdóttir, Hurðarbaki, Borgarfirði.
Reykjavík, 6. sept. 1949.
Sigurj. Pétursson.
Pétur Sigurjónsson.
Ásbjörn Sigurjónsson.

19.
Hér með tilkynnist, að ég undirritaður hef keypt Verzlun Sig. Árnason í Hafnarfirði og rek hana undir sama firmanafni, með ótakmarkaðri ábyrgð frá 1. sept. 1949 að telja, og yfirtek jafnframt allar skuldbindingar og skuldir fyrir eldri tíma.
Hafnarfirði, 5. sept. 1949.
Sigurjón Melberg Sigurjónsson.

20.
Við undirritaðir, Björn Finnbogi Júlíusson, blikksmíðanemi, Vesturg. 20, Rvík,

252 Sveinn A. Sæmundsson, blikksmiður, Vallagerði 2, Kópavogshreppi, og Tryggvi Sveinbjörnsson, blikksmiður, Hagamel 6, Rvík, höfum stofnað með okkur félag til starfrækslu blikksmiðju. Starfsemin er rekin undir nafninu Blikksmiðjan Vogur. Heimili og varnarþing félagsins er Kópavogshreppur. Ábyrgð á skuldum félagsins berum við einn fyrir alla og allir fyrir einn. Hver félaganna hefur rétt til að rita firmað, en þó þarf samþykki allra til að lána eða láta af hendi peninga eða aðrar eignir firmans. Prókúruhafi er Sveinn A. Sæmundsson og ritar firmað þannig:

pr. pr. Blikksmiðjan Vogur.
Sveinn A. Sæmundsson.

Hver stofnenda leggur fram ⅓ kostnaðar við félagsstofnunina.

Kópavogi, 9. des. 1949.
Finnbogi Júlíusson.
Sveinn A. Sæmundsson.
Tryggvi Sveinbjörnsson.

21.

Samkvæmt síðustu málsgr. 44. gr. laga um hlutafélög nr. 77 27. júní 1921, tilkynnist yður hér með til skrásetningar, að skipti í þrotabúi h.f. Ó. Oddgeir, Sandgerði, hófust með uppkvaðningu úrskurðar um gjaldþrotaskipti á búi félagsins hinn 30. janúar 1946. Gjaldþrotaskiptum þessum var lokið hinn 6. okt. 1949.

Þetta tilkynnist yður hér með, herra sýslumaður.

Reykjavík, 2. nóv. 1949.
Virðingarfyllst,
Gunnar A. Pálsson,
skiptaráðandi samkvæmt sérstakri umboðsskrá.

22.

Á aðalfundi Byggingarfélags alþýðu í Hafnarfirði, sem haldinn var 21. nóv. s. l., voru eftirtaldir menn kosnir í stjórn félagsins: Páll Sveinsson, kennari, Brekkugötu 22, Þórður Þórðarson, verkstj., Selvogsgötu 15, Gísli Guðjónsson, húsam., Selvogsgötu 17, Gunnlaugur Guðmundsson, tollvörður, Álfaskeiði 51. Formaður félagsins er nú Jóhann Þorsteinsson, kennari, Suðurgötu 15, skipaður af félagsmálaráðuneytinu 28. okt. 1949.

Hafnarfirði, 6. des. 1949.
F. h. Byggingarfélags alþýðu, Hafnarfirði.
Jóh. Þorsteinsson.
Gunnl. Guðmundsson.

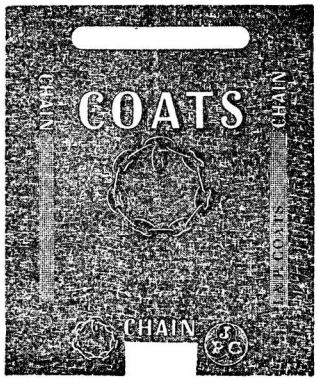
253

AUGLÝSING

frá skráritara vörumerkja í Reykjavík um skrásetningar þær, sem gerðar hafa verið árið 1949.

I.

Skrás. 1949, nr. 1. Tilkynnt 4. janúar 1949, kl. 1 e. h. af J. & P. Coats Limited, iðjurekstri, Paisley, Skotlandi, og skrásett 15. janúar s. á.



Merkið er grár flötur. Ofan til á fletinum er orðið COATS, en fyrir neðan það 253
er keðja, sem myndar hring. Þar fyrir neðan er orðið CHAIN, en til vinstri við það er hringmynduð keðja, en til hægri er hringur með stöfunum J. P. C. Á vinstra jaðri merkisins er orðið CHAIN, en á hægra jaðri er nafnið J. & P. COATS og orðið CHAIN.

Merkið er skrásett í Manchester 28. desember 1946, 23. flokki, fyrir tvinna, eingöngu eða aðallega úr bómull.

Skrás. 1949, nr. 2. Tilkynnt 5. janúar 1949, kl. 3 e. h., af Ridgways Limited, verzlun, London, Englandi, og skrásett 17. janúar s. á.

Orðið:

RIDGWAYS

Merkið er skrásett í London 13. júní 1919, 42. flokki, fyrir te.

Skrás. 1949, nr. 3. Tilkynnt 6. janúar 1949, kl. 11 f. h., af Thomas Kerfoot & Co., Limited, iðjurekstri, Bardsley, Lancashire, Englandi, og skrásett 17. jan. s. á.

Orðið:

VOLATOL

Merkið er skrásett í London 16. apríl 1932, 3. flokki, fyrir hvers konar líkamssmyrsl.

Skrás. 1949, nr. 4. Tilkynnt 12. janúar 1949, kl. 2 e. h., af Mead Johnson & Company, iðjurekstri og verzlun, Evansville, Indiana, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 18. janúar s. á.

Orðið:

PROTOLYSATE

Samkvæmt tilkynningu 10. nóvember 1945 er merkið skrásett í Washington 12. nóvember 1946, 46. flokki, fyrir neyzluhæft efni, samsett úr eggjahvítuefnum, sundurliðuðum fyrir áhrif gerðarefna og gagnlegt við tilreiðslu sérfæðu.

Skrás. 1949, nr. 5. Tilkynnt 27. janúar 1949, kl. 10 f. h., af Imperial Chemical Industries, Limited, iðjurekstri og verzlun, Slough, Buckinghamshire, Englandi, og skrásett 10. febrúar 1949.

Orðið:

ASTERITE

Merkið er skrásett í London 21. nóvember 1945, 1. flokki, fyrir kemisk efni til notkunar við framleiðslu iðjuafurða, tilbúinn harpix, plastisk efni til framleiðslu á handföngum á bursta, regnhlífar, hurðarhandföng, hnífa, verkfæri og efni til framleiðslu á handtöskurömmum, baðherbergis- og eldhúsinnréttingum, búðarinnréttingum, rafmagns standlömpum og speglabökum.

253 **Skrás. 1949, nr. 6.** Tilkynnt 27. janúar 1949, kl. 10 f. h., af The Goodyear Tire & Rubber Company, iðjurekstri, Akron, Ohio, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 10 febrúar s. á.
Orðin
ALL-WEATHER í boglínu.

Samkvæmt tilkynningu 30. júlí 1947 er merkið skrásett í Washington 26. okt. 1948, 35. flokki, fyrir hjólbarða.

Skrás. 1949, nr. 7. Tilkynnt 28. janúar 1949, kl. 12 á hádegi, af Calvert Distillers (Canada) Limited, áfengisgerð, Montreal, Canada, og skrásett 11. febrúar s. á.
Orðin:

LORD CALVERT

Merkið er skrásett í Ottawa 13. maí 1944 fyrir hvers konar áfenga drykki.

Skrás. 1949, nr. 8. Tilkynnt 2. febrúar 1949, kl. 3 e. h., af Mantis Polish Company, Limited, iðjurekstri og verzlun, London, Englandi, og skrásett 12. febrúar s. á.
Orðið:

MANTIS

Merkið er skrásett í London 24. september, 3. og 9. október 1945, 2. ágúst 1946, 1., 2., 3. og 21. flokki, fyrir fægiefni og efnablöndur til hreinsunar, varnarefni gegn riði og gegn viðarskemmdum; málningu, gljákvoðu (aðra en til einangrunar) og lökk, bursta, klæði, tæki og efni, allt til hreinsunar og fágunar, og stálull; efnasamsetningar (ekki málningu) til að vernda gegn ytri áhrifum máluð yfirborð, stein, sement, tígulstein, steypu og efni gerð úr plastic.

Skrás. 1949, nr. 9. Tilkynnt 3. febrúar 1949, kl. 11 f. h., af British Bemberg Ltd., iðjurekstri og verzlun, Doncaster, Englandi, og skrásett 12. febrúar s. á.
Orðið

BEMBERG

Merkið er skrásett í London 4. janúar 1943, 23. flokki, fyrir garn og tvinna, framleitt eingöngu úr gervisilki.

Skrás. 1949, nr. 10. Tilkynnt 10. september 1948, kl. 2 e. h., af Chrysler Corporation, iðjurekstur, Detroit, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 21. febrúar s. á.
Orðin:

CHRYSLER
AIRTEMP

Samkvæmt tilkynningu 13. febrúar 1948 er merkið skrásett í Washington 19. október 1948, 31. flokki, fyrir kælitæki og hluta þeirra, sem sé kælivélasamstæður, sem innihalda kælivél, drifútbúnað á kælivél, kælieimsvala, þennsluloka og síu.

Skrás. 1949, nr. 11. Tilkynnt 8. febrúar 1949, kl. 11 f. h., af Corn Products Refining Company, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 21. febrúar s. á. 253

Orðið:

MAIZENA

Samkvæmt tilkynningu 12. maí 1891 er merkið skrásett í Washington 9. júní 1891 fyrir maísmjöl.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 21. apríl 1919.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð frá 9. júní 1941.

Skrás. 1949, nr. 12. Tilkynnt 11. febrúar 1949, kl. 11 f. h., af Willys-Overland Motors, Inc., iðjurekstur, Toledo, Ohio, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 22. febrúar s. á.

Orðið:



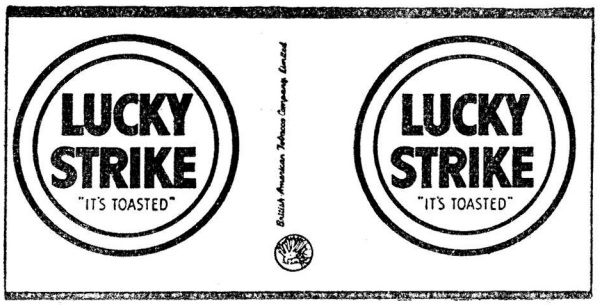
hallandi upp á við, með minnkandi letri og striki undir frá síðasta staf.

Samkvæmt tilkynningu 21. september 1908 er merkið skrásett í Washington 26. janúar 1909, 19. flokki, fyrir bifreiðar.

Skrásetning merkisisins var síðast endurnýjuð 30. nóvember 1948.

Skrás. 1949, nr. 13. Tilkynnt 14. febrúar 1949, kl. 2 e. h., af British-American Tobacco Company, Limited, tóbaksiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 22. febrúar s. á.

Ílangur einkennismiði. Á miðanum eru tveir hringir. Í hvorum hringnum standa orðin LUCKY STRIKE "IT'S TOASTED". Þvert yfir miðjan einkennismiðann standa orðin: BRITISH-AMERICAN TOBACCO COMPANY LIMITED.



253 Merkið er skrásett í London 11. janúar 1944, 34. flokki, fyrir unnið tóbak.

Skrás. 1949, nr. 14. Tilkynnt 14. febrúar 1949, kl. 2 e. h., af Imperial Chemical (Pharmaceuticals) Limited, iðjurekstri og verzlun, Slough, Buckinghamshire, Englandi, og skrásett 24. febrúar s. á.

Orðið:

UDOLAC

Merkið er skrásett í London 19. ágúst 1946, 5. flokki, fyrir efni til dýralækninga.

Skrás. 1949, nr. 15. Tilkynnt 13. júlí 1948, kl. 2 e. h., af Kayser-Bondor Limited, iðjurekstri og verzlun, Baldock, Hertfordshire, Englandi, og skrásett 26. marz 1949.

Orðið:

BALDOR

Merkið er skrásett í London 28. janúar 1948, 25. flokki, fyrir hvers konar tilbúnar fatnaðarvörur.

Skrás. 1949, nr. 16. Tilkynnt 22. marz 1949, kl. 3 e. h., af Ardath Tobacco Company Limited, iðjurekstri, London, Englandi, og skrásett 28. marz s. á.

Orðin:

STATE EXPRESS

Merkið er skrásett í London 10. marz 1896, 45. flokki, fyrir unnið og óunnið tóbak.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 29. júní 1926.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 10. marz 1938.

Skrás. 1949, nr. 17. Tilkynnt 22. marz 1949, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 28. marz s. á.

Orðið:

ASTORIAS

Merkið er skrásett í London 1. marz 1907, 45. flokki, fyrir vindlinga.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 29. júní 1926.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 1. marz 1949.

Skrás. 1949, nr. 18. Tilkynnt 14. febrúar 1949, kl. 2 e. h., af The Kiwi Polish Company Proprictary Limited, iðjurekstur, Richmond, Victoria, Ástralíu, og skrásett 6. apríl s. á.

Kiwimynd með orðinu: KIWI yfir. 253



Merkið er skrásett í Canberra 23. júní 1924, 50. flokki, fyrir skógljáa og allar aðrar efnablöndur og efni til gljáunar og hreinsunar; striga og leðurklæðnað, leðurlitarefni og blek og leðuráburð.

Skrásetning merkisins var endurnýjuð 23. júní 1938 til 14 ára.

Skrás. 1949, nr. 19. Tilkynnt 14. febrúar 1949, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 6. apríl s. á.

Hringmyndaður einkennismiði, með gylltum og rauðum kanti og kiwi-mynd í miðju, en umhverfis hana á dökkum grunni eru litarbönd, rauð yfir og undir með gylltum kanti og orðunum: KIWI BOOT POLISH með hvítu letri, en gul til beggja hliða með orðunum: THROUGHLY og WATERPROOF með svörtu letri.



Merkið er skrásett í Canberra 30. október 1924, 50. flokki, fyrir skógljáa og allar aðrar efnablöndur og efni til gljáunar og hreinsunar; striga og leðurklæðnað; leðurlitarefni og blek og leðuráburð.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 30. október 1938 til 14 ára.

Skrás. 1949, nr. 20. Tilkynnt 11. september 1948, kl. 11 f. h., af The Miles-Martin Pen Company, Limited, iðjurekstri, Reading, Berkshire, Englandi, og skrásett 20. apríl 1949.

253 Á dökkum ílöngum fleti stendur orðið BIRO, og á öðrum hvítum ílöngum fleti, sem er neðar og nær ögn inn á áður nefndan flöt stendur orðið MINOR.



Merkið er skrásett í London 2. júlí 1947, 16. flokki, fyrir skriftæki og hluta af þeim, skriftækjagrindur, blek og ritföng og teiknikrít og hylki.

Skrás. 1949, nr. 21. Tilkynnt 29. marz 1949, kl. 10 f. h., af Gúmmíbarðanum h.f., hjólbarðaviðgerðum, Reykjavík, og skrásett 20. apríl s. á.

Mynd af hjólbarða, sem sést á hlið, en á þeim fleti er nafn firmans og heimilisfang. Innan í þessum hjólbarða er mynd af minni hjólbarða, þar sem helmingurinn af slitfletinum er sólaður, en hinn helmingurinn tilbúinn undir sólun.



Skrás. 1949, nr. 22. Tilkynnt 6. apríl 1949, kl. 10 f. h., af British-American Tobacco Company, Limited, tóbaksiðju, London, Englandi, og skrásett 20. apríl s. á.

Sporöskjulagaður einkennismiði. Á miðanum er mynd af blómsveig, en efst á honum er andlitsmynd, og stafa frá henni geislar í allar áttir. Á miðjum einkennismiðanum standa orðin: THE RICHMOND SMOKING MIXTURE.



Merkið er skrásett í London 22. október 1947, 34. flokki, fyrir reyktóbak.

Skrás. 1949, nr. 23. Tilkynnt 6. apríl 1949, kl. 10 f. h., af Genatosan Limited, iðjurekstri, Loughborough, Leicestershire, Englandi, og skrásett 22. apríl s. á.

Orðið:

SANATOGEN

Merkið er skrásett í London 26. júlí 1938, 3. flokki, fyrir lyfjavín og lyfjasam- 253
setningar úr casein og sodium glyserophosphat.

Skrás. 1949, nr. 24. Tilkynnt 8. apríl 1949, kl. 2 e. h., af John White (Impregnable Boots) Limited, iðjurekstri, Higham Ferrers, Northamptonshire, Englandi, og skrásett 27. apríl s. á.

Nafnið JOHN WHITE ritað með skrifletri.

Merkið er skrásett í London 9. nóvember 1938, 25. flokki, fyrir stígvél, skó og morgunskó.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 14. janúar 1948.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 9. nóvember 1945.

Skrás. 1949, nr. 25. Tilkynnt 9. apríl 1949, kl. 3 e. h., af Lever Brothers Company, iðjurekstri, Cambridge, Massachusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 27. apríl s. á.

Orðið:

Breeze

Samkvæmt tilkynningu 28. sept. 1935 er merkið skrásett í Washington 28. jan. 1936, 4. flokki, fyrir hreinsandi efni fyrir hvers konar þvott og hreinsun.

Skrás. 1949, nr. 26. Tilkynnt 27. apríl 1949, kl. 3 e. h., af Booth's Distilleries Limited, áfengisgerð, London, Englandi, og skrásett 6. maí þ. á.

Orðið:

BOOTH'S

Merkið er skrásett í London 23. maí 1928, 43. flokki, fyrir gin, whisky, engifer brennivín, áfenga piparmyntudrykki og áfengisblöndur (cocktails).

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 23. maí 1942.

Skrás. 1949, nr. 27. Tilkynnt 19. október 1948, kl. 2 e. h., af Jantzen Knitting Mills Inc., verksmiðjurekstur og verzlun, Portland, Oregon, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 24. maí 1949.

Orðið:



ásamt mynd af stúlku, sem er að stinga sér til sunds.

Samkvæmt tilkynningu 18. desember 1945, er merkið skrásett í Washington 18. júní 1946, 39. flokki, fyrir sundföt, boli, treyjur, ullartreyjur, sokka, herðaklúta,

253 belti, hanzka og belgvetlinga úr leðri eða vefnaði, skó úr leðri, gúmmí eða vefnaði, fatnað fyrir konur og börn, svo sem nærföt, buxur, jakka, frakka, vesti, hatta, húfur, ytri skyrtur, stuttbuxur, kvenfatnað, baðfatnað, strandfatnað, fatnað og ytri skyrtur fyrir konur og börn, og nærfatnað.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 1. ágúst 1947.

Skrás. 1949, nr. 28. Tilkynnt 1. júní 1949, kl. 4 e. h., af Calvert Distillers (Canada) Limited, áfengisgerð, Montreal, Canada, og skrásett 14. júní s. á.
Orðið:

CALVERT

Merkið er skrásett í Ottawa, Canada, 13. maí 1944, fyrir áfenga drykki.

Skrás. 1949, nr. 29. Tilkynnt 1. júní 1949, kl. 4 e. h., af Joseph E. Seagram & Sons, Limited, áfengisgerð, Montreal, Canada, og skrásett 14. júní s. á.
Orðið:

"SEAGRAM"

Merkið er skrásett í Ottawa, Canada, 2. febrúar 1931, fyrir áfenga drykki.

Skrás. 1949, nr. 30. Tilkynnt 2. júní 1949, kl. 4 e. h., af The International Association of Lions Clubs, verzlun, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 15. júní s. á.
Orðin:

The LION

Samkvæmt tilkynningu 22. marz 1930, er merkið skrásett í Washington 19. ágúst 1930, 38. flokki, fyrir tímarit.

Skrás. 1949, nr. 31. Tilkynnt 2. júní 1949, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 15. júní s. á.
Á hringmyndaðri, breiðri umgerð eru tvö ljónshöfuð, annað snýr til hægri, en hitt til vinstri, en á afmörkuðum fleti stendur orðið: LIONS, en á fleti neðst orðið: INTERNATIONAL. Innan umgerðarinnar á dökkum, hringmynduðum fleti stendur bókstafurinn L.



Samkvæmt tilkynningu 8. nóvember 1939, er merkið skrásett í Washington 4. febrúar 1941, 38. flokki, fyrir ýmiss konar félagarit, þar á meðal tímarit, mánaðarrit, eyðublöð, félagakort, upplýsingablöð, vöruskrár, uppdrætti, skrár, pappaskraut og þrykkimyndir. 253

Skrás. 1949, nr. 32. Tilkynnt 25. maí 1949, kl. 2 e. h., af S. Simpson Limited, iðjurekstri, London, Englandi, og skrásett 8. júlí s. á.
Orðið:

DAKS

Merkið er skrásett í London 12. júlí 1933, 13. apríl 1938 og 6. september 1940, 25. og 38. flokki, fyrir buxur, klæðnaði og fullgerðar fatnaðarvörur.

Skrás. 1949, nr. 33. Tilkynnt 20. júní 1949, kl. 3 e. h., af Efnagerð Austurlands h.f., kemiskri framleiðslu, Seyðisfirði.
Orðið:

Ambrosia

Merkið er skrásett fyrir alls konar efnagerða-, sætinda- og hreinlætisvörur, svo sem: konfekt, kakaó, alls konar súkkulaði, alls konar brjóstsykur, ávaxtamauk, kex, hunang, vanillesykur, alls konar lakkrís, límonaði, gosdrykki, alls konar öl, edik, ediksýru, sósur, matarliti, ávaxtaliti, alls konar safa, sem notaðir eru til heimilisþarfa, kaffibæti, tannpasta hármeðul, alls konar smyrsl, andlitsduft, ilmvötn og öll önnur fegrunarefni, alls konar sápur, þvottaefni, kerti, skóáburð, alls konar fægilög, fægiduft, bón, vélaolíur, vagnáburð, sóda, „skúringa"duft, blævatn, blettavatn, liti, blek, lakk og olíur.
Er orðið Ambrosia að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1949, nr. 34. Tilkynnt 20. júní 1949, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 8. júlí s. á.
Orðið:

CLOROX

Merkið er skrásett fyrir alls konar efnagerða-, sætinda- og hreinlætisvörur, svo sem: konfekt, kakaó, alls konar súkkulaði, alls konar brjóstsykur, ávaxtamauk, kex, hunang, vanillesykur, alls konar lakkrís, límonaði, gosdrykki, alls konar öl, edik, ediksýru, sósur, matarliti, ávaxtaliti, alls konar safa, sem notaðir eru til heimilisþarfa, kaffibæti, tannpasta, hármeðul, alls konar smyrsl, andlitsduft, ilmvötn og öll önnur fegrunarefni, alls konar sápur, þvottaefni, kerti og skóáburð, alls konar fægilög, fægiduft, bón, vélaolíur, vagnáburð, sóda, „skúringa"duft, blævatn, blettavatn, liti, blek, lakk og olíur.
Er orðið Clorox að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

253 **Skrás. 1949, nr. 35.** Tilkynnt 29. júní 1949, kl. 2 e. h., af Sambandi íslenzkra samvinnufélaga, verzlun, Reykjavík.

Hringur og innan í honum stafirnar S Í S.



Skrás. 1949, nr. 36. Tilkynnt 12. apríl 1949, kl. 3 e. h., af De Norske Klippfiskeksportörers Landsforening, verzlun, Kristiansand, Noregi, og skrásett 4. ágúst s. á.

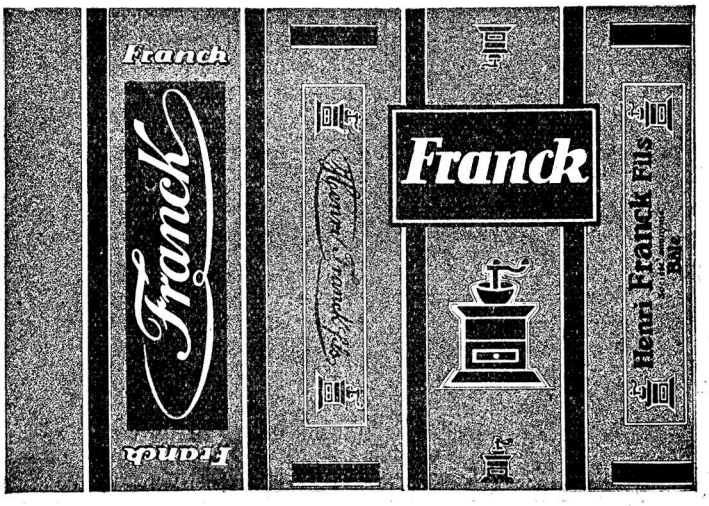
Innan umgerðar, sem er næstum hringmynduð, standa orðin: ASOCIACION EXPORTADORES BACALAO. Í miðju á dökkum fleti er mynd af flöttum fiski, og á bandi, sem er þvert yfir fiskmyndina, stendur orðið: NORUEGA.



Samkvæmt tilkynningu 17. nóvember 1948, er merkið skrásett í Oslo 24. jan. 1949, fyrir saltfisk.

Skrás. 1949, nr. 37. Tilkynnt 8. júlí 1949, kl. 2 e. h., af Thomi & Franck A. G., verksmiðjurekstur, Basel, Sviss, og skrásett 5 ágúst s. á.

Myndmerkið Franck, þannig gert, með brúnum, bláum, hvítum og svörtum litum, að á umbúðum vörunnar er langsum á einni hlið orðið Franck með ljósum skrifstöfum á dökkum fleti, og sama orð með minna letri þvert til endanna. Á annarri hlið er ferhyrndur rammi og í honum til endanna mynd af kaffikvörn, en orðin Henri Franck fils, á milli þeirra. Á þriðju hlið er orðið Franck þversum á ferhyrndum fleti og neðan við mynd af kaffikvörn, og til endanna sitt hvoru megin mynd af lítilli kaffikvörn. Fjórða hlið er mjög lík annarri hlið. Þar er þó nafnið Henri Franck Fils með prentstöfum og neðan við Société anonyme Bâle.



Samkvæmt tilkynningu 9. febrúar 1944, er merkið skrásett í Basel fyrir gervikaffi, næringarefni og neyzluvörur.

Skrás. 1949, nr. 38. Tilkynnt 8. júlí 1949, kl. 2 e. h., af Thomi & Franck A.G., verksmiðjurekstur, Basel, Sviss, og skrásett 5. ágúst s. á.

Myndmerkið FRANCK AROMA, þannig gert með bláum, hvítum og gulum litum, að langur ferhyrndur flötur er röndóttur langsum til endanna. Þar á milli eru orðin FRANCK AROMA, þvert yfir, en í hring þar neðan við mynd af kaffikvörn, og orðið CICHORIE þversum þar neðan við.



253 Samkvæmt tilkynningu 15. júní 1931, er merkið skrásett í Basel fyrir gervikaffi úr cichoriu, næringarefni og neyzluvörur, auglýsingaefni.

Skrás. 1949, nr. 39. Tilkynnt 15. júlí 1949, kl. 2 e. h., af Joseph Travers & Sons, Limited, verzlun og iðnaður, London, Englandi, og skrásett 6. ágúst s. á.
Orðið:

DURBAR

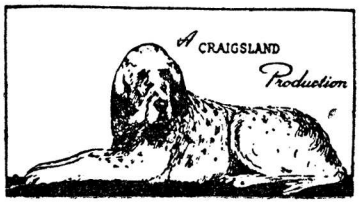
Merkið er skrásett í London 3. febrúar 1912, 42. flokki, fyrir efni, sem notað er sem fæða eða matur eða til að blanda í mat eða fæðu. Þetta nær þó ekki til neins konar krydds eða vöru, sem á nokkurn hátt er lík kryddi.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 3. febrúar 1940.

Skrás. 1949, nr. 40. Tilkynnt 15. júlí 1949, kl. 10 f. h., af C. F. Rich & Sönner A/S, iðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 6. ágúst s. á.
Orðið:

Rich's

Samkvæmt tilkynningu 21. apríl 1926, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 18. sept. 1926 fyrir: Kaffi, kaffiblöndur, te teblöndur, teliki, sykur, konfekt, súkkulaði, súkkulaðilíki, súkkulaðiblöndur, kakó, kakólíki, kakóblöndur, hunang, bakara- og sætabrauðsvörur, ger, malt, síróp, kex og biskvít, ávaxtamauk, mjólk og mjólkurefnablöndur, rjóma, edik, sinnep, mjöl og grjón, krydd, kjötkraft og súpuefnablöndur í fljótandi og föstu ásigkomulagi, súpu- og matjurtir, sósu- og sósuefnablöndur í fljótandi og föstu ásigkomulagi, grænmeti, ávaxtasafa, hlaup, gosdrykki, sódavatn og limonaði, bökunarduft, eggjaduft, búðingsduft, matarsalt, brunn- og baðsölt, sósulit, matarlit, bitter, smjörlit, ostalit, ostahleypi, efni til varðveizlu matvæla, og alls konar steinolíuafurðir, parafin, terpentínu, lakk, fernis, ilmvötn, alls konar liti og litarefni, fegrunarefni, sterkju- og sterkjuefnablöndur, blek, vaselín, landbúnaðarafurðir, kraftfóður, áburðarefni, sterín- og parafinkerti, eldspýtur, cement, vindla, sígarettur og tóbak.

Skrás. 1949, nr. 41. Tilkynnt 29. desember 1948, kl. 2 e. h. af Dagnall & Company (M/CR) Limited, iðjurekstur, Manchester, Englandi, og skrásett 8. september s. á.
Innan ramma er mynd af liggjandi hundi. Fyrir ofan myndina standa orðin: A CRAIGSLAND Production.



Merkið er skrásett í London 17. febrúar 1948, 25. flokki, fyrir fullgerðan barnafatnað og náttfatnað, „pyjamas“ og föt til að sofa í, allt fyrir konur og börn, og allt gert eingöngu eða aðallega úr baðmull, ull eða gerviull. 253

Skrás. 1949, nr. 42. Tilkynnt 15. júlí 1949, kl. 2 e. h., af Overseas Trading Corporation (1939) Limited, verzlun, Jersey, Channel Islands, og skrásett 8. september s. á.

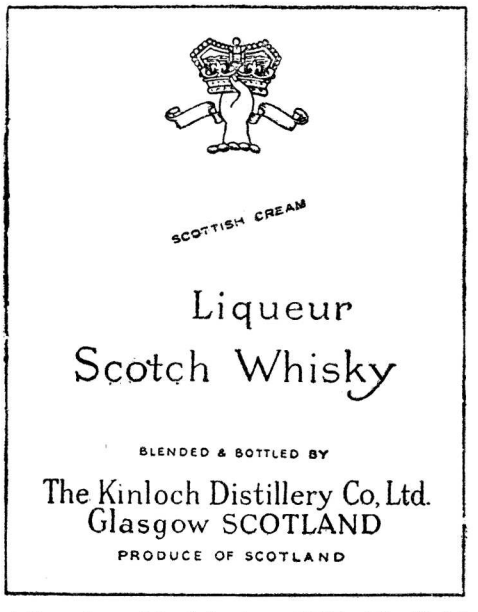
Einkennismiði. Á miðanum eru þrír hringir, hver innan í öðrum, og innan innsta hringsins skráð orðin: LYONS TEA.



Merkið er skrásett í Jersey, Channel Islands, 19. apríl 1949, fyrir te.

Skrás. 1949, nr. 43. Tilkynnt 3. ágúst 1949, kl. 2 e. h., af The Kinloch Distillery Company, Limited, áfengis- og vínsala, Glasgow, Skotlandi, og skrásett 8. september s. á.

Ferhyrndur einkennismiði. Efst á miðanum er mynd af hönd, sem heldur á kórónu, en band er bak við miðja höndina. Undir hendinni stendur: Liqueur Scotch Whisky, og neðar stendur: BLENDED & BOTTLED BY The Kinloch Distillery Co. Ltd., Glasgow, SCOTLAND, en neðst: PRODUCE OF SCOTLAND.



Merkið er skrásett í London 20. febrúar 1947, 33. flokki, fyrir skozkt whisky.

253 **Skrás. 1949, nr. 44.** Tilkynnt 8. ágúst 1949, kl. 3 e. h., af Rothmans Limited, iðjurekstur og verzlun, London, Englandi, og skrásett 9. sept. s. á. Innan ferhyrndrar umgerðar með bogadregnum hornum stendur efst ROTHMANS Pall Mall, en til vinstri er mynd af súlu, og standa hjá henni tveir menn. Neðst stendur: Rothmans Ltd., S & SA Pall Mall, London, S.W. 1.



Merkið er skrásett í London 17. apríl 1919, 45. flokki, fyrir tóbak, hvort heldur er unnið eða óunnið.

Krafa er ekki gerð til einkanotkunar á orðunum „Pall Mall".

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 1. júlí 1929.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 17. apríl 1947.

Skrás. 1949, nr. 45. Tilkynnt 8. ágúst 1949, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 9. september s. á.

Orðið:

ROTHMAN'S

Merkið er skrásett í London 8. nóvember 1928, 45. flokki, fyrir vindlinga, tóbak og vindla.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 8. nóvember 1942.

Skrás. 1949, nr. 46. Tilkynnt 8. ágúst s. á., kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 9. september s. á.

Innan ferhyrndrar umgerðar er mynd af stræti og húsum ásamt hárri súlu, en á hringmynduðum fleti til hægri á myndinni stendur: Rothmans Pall Mall de Luxe Virginia.



Merkið er skrásett í London 20. nóvember 1946, 34. flokki, fyrir Virginiu-tóbak.

Skrás. 1949, nr. 47. Tilkynnt 10. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af Olíuverzlun Íslands h.f., heildsala, Reykjavík, og skrásett 12. september s. á.

Orðið:

BY-PROX

Merkið er skrásett fyrir hvers konar sápulaust hreinsunarefni til heimilis- 253
notkunar.

Ber að skoða orðið BY-PROX sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir greindar vörutegundir.

Skrás. 1949, nr. 48. Tilkynnt 10. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 12. september s. á.

Orðið:

COMPROX

Merkið er skrásett fyrir hvers konar sápulaust hreinsunarefni til iðnaðarnotkunar.

Ber að skoða orðið COMPROX sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir greindar vörutegundir.

Skrás. 1949, nr. 49. Tilkynnt 10. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 12. september s. á.

Orðið:

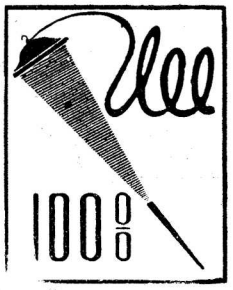
OLÍS

Merkið er skrásett fyrir hvers konar olíur, þar með taldar brennsluolíur hvers konar, smurningsolíur og smurningsfeiti, upplausnarefni, hreinsiefni, sápulaust þvottaefni, vax og hvers konar aðrar olíuafurðir og kemisk efni unnin úr olíum.

Ber að skoða orðið OLÍS sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir greindar vörutegundir.

Skrás. 1949, nr. 50. Tilkynnt 17. ágúst 1949, kl. 2 e. h., af Heildverzluninni Hólmur h.f., verzlun og iðnaður, Reykjavík, og skrásett 13. september s. á.

Mynd af handsnældu, sem hallast á ferstrendum reit. Ullargarn er á snældunni, en endi þess myndar orðið Ull í horni reitsins að ofanverðu, og í neðra horni reitsins stendur 100%.



Merkið er skrásett fyrir prjónavörur, sem unnar eru úr ull.

Skrás. 1949, nr. 51. Tilkynnt 17. ágúst 1949, kl. 3 e. h., af Lever Brothers Company, iðjurekstur, Cambridge, Massachusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 13. september s. á.

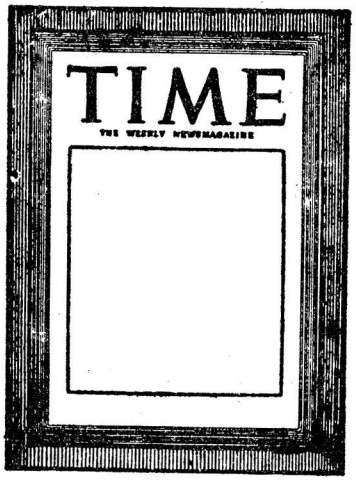
Orðið:

Surf

253 Samkvæmt tilkynningu 28. september 1935 er merkið skrásett í Washington 28. janúar 1936, 4. flokki, fyrir hreinsandi efnablöndur til alls konar þvotta og hreinsana.

Skrás. 1949, nr. 52. Tilkynnt 29. ágúst 1949, kl. 3 e. h., af Time, Incorporated, útgáfustarfsemi, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 14. september s. á.

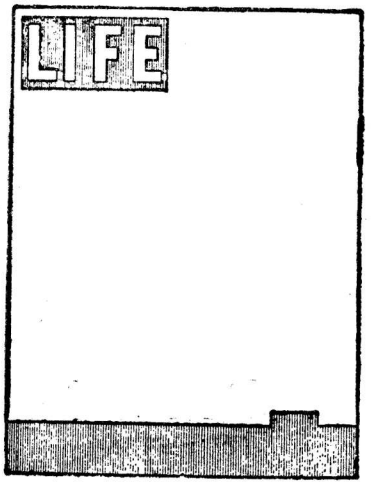
Innan ferstrendrar rauðrar og dökkrar umgerðar stendur efst orðið TIME, og undir því með litlu letri standa orðin: THE WEEKLY NEWSMAGAZINE. Þar undir er afmarkaður ferstrendur reitur.



Samkvæmt tilkynningu 8. desember 1938, er merkið skrásett í Washington 25. apríl 1939, 38. flokki, fyrir vikutímarit.

Skrás. 1949, nr. 53. Tilkynnt 29. ágúst 1949, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 14. september s. á.

Innan ferstrendrar dökkrar umgerðar stendur orðið LIFE efst með hvítum stöfum á ferstrendum rauðum fleti, en neðst er rauður ílangur flötur.



Samkvæmt tilkynningu 8. desember 1936, er merkið skrásett í Washington 4. maí 1937, 38. flokki, fyrir vikutímarit. 253

Skrás. 1949, nr. 54. Tilkynnt 5. september 1949, kl. 2 e. h., af Ásgarður h.f., smjörlíkis- og sápugerð, Reykjavík, og skrásett 14. september s. á.
Orðið:



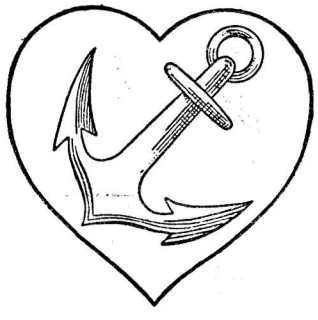
Merkið er skrásett fyrir alls konar sápur, þvottaduft, þvottaefni, sóda- og sódablöndur, þvottablákku, ræstiduft, þvottalög og yfirleitt hvers konar hreinlætisvörur, ilmvörur, alls konar fegrunarvörur, vax og vaxblöndur, húsgagnaáburð, gólfáburð, skóáburð og alls konar vörur, sem heyra undir kemisk-tekniska framleiðslu, olíur og feiti og blöndur úr þeim, kerti, lím, sterkju, lakk, blek, málningar- og litarvörur.

Skrás. 1949, nr. 55. Tilkynnnt 11. nóvember 1948, kl. 2 e. h., af N. V. Cacao- en Chocoladefabriek „Union", verzlun og iðjurekstur, Haarlem, Hollandi, og skrásett 22. september s. á.
Orðið:



Samkvæmt tilkynningu 15. október 1936, er merkið skrásett í Hague 22. október 1936 fyrir kakaó, kakaóduft, súkkulaði, súkkulaðivörur, súkkulaðisætindi, hollenzk sætindi nefnd „hopjes", sírópssykur (toffées), sætindi, „dragées", sykraða ávexti, kex, kökur (wafeltjes), piparmyntur, sætsultu.

Skrás. 1949, nr. 56. Tilkynnt 15. desember 1948, kl. 3 e. h., af Joh. de Kuyper & Zoon, verzlun, Schiedem, Hollandi, og skrásett 23. september s. á.
Mynd af hjarta með akkeri innan í.



Samkvæmt tilkynningu 20. nóvember 1930 er merkið skrásett í Hague 28. nóvember 1930 fyrir áfenga drykki.

253 Skrás. 1949, nr. 57. Tilkynnt 15. desember 1948, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 23. september s. á.

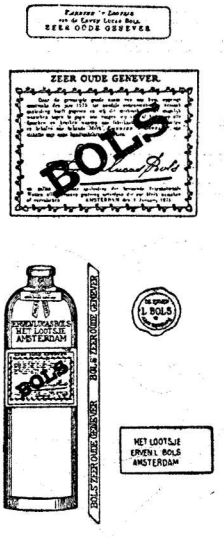
Flöskumiði, og á honum mynd af hjarta með akkeri í miðjunni og áletrun. Neðst á miðanum standa orðin: DE KUYPER.



Samkvæmt tilkynnningu 18. febrúar 1948 er merkið skrásett í Hague 5. marz 1948 fyrir gin, líköra og áfenga drykki.

Skrás. 1949, nr. 58. Tilkynnt 15. desember 1948, kl. 3 e. h., af N. V. Amsterdamsche Likeurstokerij „'t Lootsje" der Erven Lucas Bols, verksmiðjurekstur og verzlun, Amsterdam, Hollandi, og skrásett 24. september s. á.

Ferstrendur flöskumiði með áletrun og skáprentuðu orðinu: BOLS, en þar fyrir neðan mynd af flösku með álímdum sams konar miða. Fleiri fletir með áletrun eru á miðanum.



Samkvæmt tilkynningu 7. apríl 1915 er merkið skrásett í Hague 9. apríl 1915 fyrir einiberjabrennivín (genever).

Skrás. 1949, nr. 59. Tilkynnt 15. desember 1948, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 24. september s. á. 253

Orðin:

ANGUS MCKAY

Samkvæmt tilkynningu 24. febrúar 1939 er merkið skrásett í Hague 27. febrúar 1939 fyrir einiberjabrennivín (genever), konjak, líköra, bitter, elixír, konjak, romm, arrak, whisky, eimaða áfenga drykki, spíritus, eggja-konjak, áfenga- og óáfenga svaladrykki, bjór, raunverulegt og gervisítrónusíróp, sítrónugosdrykki, sódavatn, sælgæti með fyllingu úr einhverjum af ofangreindum drykkjum, glös, miða, flöskur, leirbrúsa, flöskuhettur, undirlög undir bjórglös og umbúðir um vörur þessar.

Skrás. 1949, nr. 60. Tilkynnt 15. desember 1948, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 24. september s. á.

Mynd af flösku og á henni miði með orðunum: SILVER TOP, og þar fyrir neðan orðið: BOLS.



Samkvæmt tilkynningu 30. apríl 1948 er merkið skrásett í Hague 28. júní 1948 fyrir einiberjabrennivín (genever) og eimaða áfenga drykki, eggja-konjak, líköra, vín, ávaxtavín, ávaxtasafa, ávexti í áfengum legi, „bowl", ávexti í safa, raunverulegt og gervisítrónusíróp, sítrónugosdrykki, gosdrykki og bjór.

Skrás. 1949, nr. 61. Tilkynnt 31. janúar 1949, kl. 2 e. h., af Eerste Nederlandsche Fabriek van Stahlen Ribbenbuizen „Klima", verzlun, Eindhoven, Hollandi, og skrásett 24. september s. á.

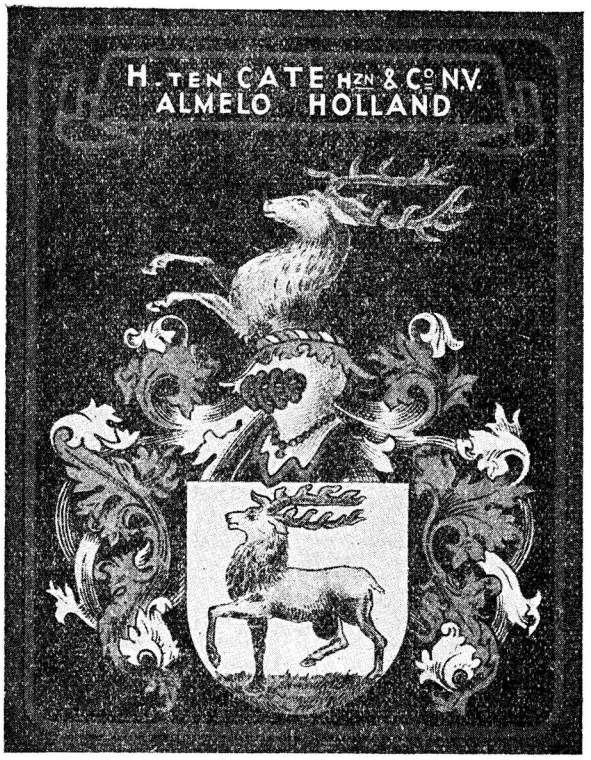
Skyggður, skáskorinn flötur með hvítum strikum. Á miðjum fletinum stendur Orðið:

KLIMA

253 Samkvæmt tilkynningu 25. nóvember 1948 er merkið skrásett í Hague 7. desember 1948 fyrir uppsetningar-, tilfæringar- og hjálpartæki fyrir hitunar-, Eindhoven kælingar-, raka-, þokueyðingar-, loftræstingar- og lofthreinsunartæki.

Skrás. 1949, nr. 62. Tilkynnt 16. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af H. ten Cate Hzn & Co. N. V., verksmiðjurekstur og verzlun, Almelo, Hollandi, og skrásett 29. september s. á.

Mynd af hreindýri á hvítum skildi á svörtum ferhyrndum grunni. Fyrir ofan skjöldinn er önnur mynd af hreindýri, en frá því og í kring um hvíta skjöldinn liðast blaðskraut. Fyrir ofan myndir þessar standa orðin: H. TEN CATE HZN & Co. N. V. ALMELO HOLLAND.



Samkvæmt tilkynningu 29. marz 1894 er merkið skrásett í Hague 29. marz 1894 fyrir bómullarvörur, óunnar, steindar eða litaðar.

Skrásetning merkisins var endurnýjuð 17. marz 1949.

Skrás. 1949, nr. 63. Tilkynnt 16. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af Eerste Nederlandsche Dames- en Kindermantelfabrik H. Berghaus N. V., verksmiðjurekstur og verzlun, Amsterdam, Hollandi, og skrásett 29. september s. á.

Orðið:

HIMALAJA

Samkvæmt tilkynningu 13. janúar 1948 er merkið skrásett í Hague 24. janúar 1948 fyrir tilbúin föt fyrir karlmenn, konur og börn.

Skrás. 1949, nr. 64. Tilkynnt 16. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 29. september s. á. **253**

Mynd af tveim ljónum, er halda skærum á milli sín. Í bakgrunni efst standa stafirnir HB, en undir myndinni orðið: RAINFAIR.



RAINFAIR

Samkvæmt tilkynningu 15. febrúar 1949 er merkið skrásett í Hague 2. marz 1949 fyrir kvenregnkápur.

Skrás. 1949, nr. 65. Tilkynnt 16. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 29. september s. á.

Mynd af tveim ljónum, er halda skærum á milli sín. Í bakgrunni efst standa stafirnir HB, en undir myndinni orðið: SPORTFAIR.



SPORTFAIR

Samkvæmt tilkynningu 15. febrúar 1949, er merkið skrásett í Hague 2. marz 1949 fyrir alls konar kven- og karlmannafatnað.

Skrás. 1949, nr. 66. Tilkynnt 16. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 29. september s. á.

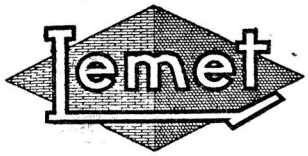
Mynd af tveim ljónum, er halda skærum á milli sín. Í bakgrunni efst standa stafirnir HB, en undir myndinni orðið: STYLEFAIR.



STYLEFAIR

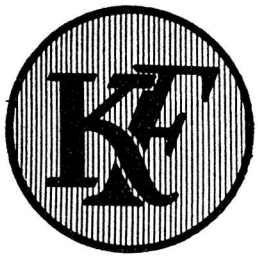
253 Samkvæmt tilkynningu 15. febrúar 1949 er merkið skrásett í Hague 2. marz 1949 fyrir alls konar kven- og karlmannafatnað.

Skrás. 1949, nr. 67. Tilkynnt 16. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af Lemet Spaken fabrik, verksmiðjurekstur og verzlun, Hilversum, Hollandi, og skrásett 29. september s. á.
Á óreglulegum ferhyrningi stendur orðið: Lemet.



Samkvæmt tilkynningu 12. febrúar 1949 er merkið skrásett í Hague 26. febrúar 1949 fyrir: gaffla, koppa, reiðhjól, bifhjól, barnavagna, leikhjól, reiðhjólahluta, bifhjólahluta, barnavagnahluta, leikhjólahluta, tæki fyrir reiðhjól, bifhjól og bifreiðar, það er hjólbarða, fram- og afturluktir, kastljós, rafala, rafalavara, luktarramma, spegla, bögglabera, farangurskistur, farangursólar, rafhlöður og kassa fyrir þær, bjöllur, ökumannahanzka, handföng, frakkahlífar, keðjukassa, ökumæla, hjólnafa, pedala, pedalagúmmí, pedalapúða, loftdælur, loftdæluhöldur, aurvara, læsingar, spegla, ramma, sætisvængi, reiðhjólastýrisvængi og farangurspoka, framrúður (stormvara), sæti, sætaábreiður, viðgerðarkassa, einangrunarbönd, gúmmíslöngur fyrir loftventla, uppleysara, bifreiðamottur, öskubikara, útvarpsviðtæki fyrir bifreiðar, stuðara, gangbretti, hjól, kúlulegur, rafgeyma, olíusíur, loftsíur, magnetur, vindlakveikjara, smáklukkur, bifreiðamiðstöðvar, númeraplötur, rúðuþurrkara, rúðuhitara, hjólbarðaviðgerðarkassa, vatnskassaábreiður, gorma, fjaðrir, snjókeðjur, lofthitara, loftræstara, dælur, kæliáhöld, vatnskassa, geyma, olíubrennara, og hitunartæki, svo og aðrar skyldar vörur fyrir bifreiðar, bifhjól og reiðhjól.

Skrás. 1949, nr. 68. Tilkynnt 4. marz 1949, kl. 3 e. h., af Kaiser-Frazer Corporation, iðjurekstur, Willow Run, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 8. október s. á.
Á hringmynduðum strikuðum fleti standa bókstafirnir K F, að nokkru samandregnir.



Samkvæmt tilkynningu 2. ágúst 1947 er merkið skrásett í Washington 30. ágúst 1949 fyrir áklæði á sæti og veggi bifreiða, hjólgjarðahringa bifreiða, hvíta plastic hjólhringa, þvottatæki á þverrúður bifreiða, læsanleg lok á benzíngeyma bifreiða, spegla til að sjá aftur fyrir bifreiðar, og tæki til lofthitunar og til að eyða hélu.

Skrás. 1949, nr. 69. Tilkynnt 16. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af Smat & ten Hove, verksmiðjurekstur og verzlun, Kampen, Hollandi, og skrásett 8. október s. á. 253

Í sporöskjulöguðum ramma er mynd af tveim höllum, en í kringum rammann er blaðskraut. Undir myndinni stendur á bandi orðið: BALMORAL. Fyrir ofan myndina standa orðin: MARCA SELECTA, en fyrir neðan myndina orðin: TABACOS PARA og PERSONAS GUSTO. Til hægri við myndina stendur orðið: TABACOS, en til vinstri orðið: EXQUISITOS.



Samkvæmt tilkynningu 19. ágúst 1939 er merkið skrásett í Hague 23. ágúst 1939 fyrir tóbak, vindla, vindlinga, smávindla, neftóbak, munntóbak og hvers konar aðrar tóbaksvörur í viðtækustu merkingu þess orðs.

Skrás. 1949, nr. 70. Tilkynnt 12. september 1949, kl. 3 e. h., af I. & R. Morley Limited, iðjurekstur og verzlun, London, Englandi, og skrásett 8. október s. á.
Orðið:

MORLEY

Merkið er skrásett í London 7. febrúar 1936 og 28. nóvember 1946, 25. og 38. flokki, fyrir prjónafatnað, leðurglófa, baðfatnað, strandtöskur, strandsloppa, strandslá, strandklæði, sundföt, sloppa, náttreyjur, samfestinga, skyrtur, náttföt og slyfsi, og hanzka, sem búnir eru til úr vefnaði.

Skrás. 1949, nr. 71. Tilkynnt 13. september 1949, kl. 10 f. h., af A/S Dubarry, iðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 8. október s. á.
Orðið:

DUBARRY

Samkvæmt tilkynningu 26. janúar 1946, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 13. febrúar 1943 fyrir fegrunar efnablöndur og snyrtivörur.

Skrás. 1949, nr. 72. Tilkynnt 13. september 1949, kl. 10 f. h., af A/S Fabriken Noma, iðjurekstur, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 10. október s. á.
Orðið:

SELVA

253 Samkvæmt tilkynningu 29. marz 1946 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn, Danmörku, 11. júní 1949 fyrir: Kemisk-tekniskar vörur, efnafræðilegar afurðir til notkunar í þágu iðjureksturs, vísinda, ljósmyndagerðar, landbúnaðar, garðyrkju og skógræktar, áburðarefni, slökkviefni, herzluefni, lóðunarefni, kemisk niðursuðuefni, sútunarefni, límefni. Liti, málningu, fernis, lakk, varnarefni gegn riði og gegn fúa í tré, litarefni, bæs, plastik og gerviharpix, blaðmálma og málmduft. Þvotta- og bleikjunarefni, hreinsiefni, efni sem taka af fitubletti, gljáunarefni, fægiefni og brýnsluefni, sápur, ilmvatnavörur, eteriskar olíur, fegrunar efnablöndur, snyrtivörur, efni til hreinsunar og snyrtingar hörunds, hárs, nagla, tanna og líkama, hárskeravörur, tekniskar olíur og tekniska feiti, smurningsefni, efni sem binda og draga til sín ryk, eldsneyti og ljósmeti. Lyffræðilegar efnablöndur og dýralækninga efnablöndur, sjúkrakosts næringarefni, plástra, tannfyllingarefni, mótunarefni til tannlækninga, sótthreinsunarefni, efni til varnar gegn illgresi og meindýrum. Óunna og sumpart unna ódýra málma, málmblöndur úr þeim, akkeri, steðja, bjöllur, valtaða og steypta muni til bygginga, brautarteina og aðra málmhluti til járnbrauta og sporbrauta, keðjur, jarðstrengi, og málmvír, járnsmíðavörur, málmrör, peningaskápa og kassa, stálkúlur, hestajárn, nagla og skrúfur, málma. Vinnuvélar og vélaverkfæri, að undanskildum garðsláttuvélum, hreyfla, vélakúpplingar, beltisdrif, útungunarvélar, ungamæður, gaffla, skeiðar, högg- og lagvopn, rakvélar. Vísindaleg, siglinga, landmælinga og rafmagnsáhöld og tæki (þar á meðal útvarpstæki), ljósmynda, kvikmynda, sjón, vogarmæli-, merkja-, vað-, björgunar- og fræðsluáhöld og tæki, sjálfsala og grammófóna, kassavélar, reiknivélar, slökkviáhöld. Tæki og áhöld til notkunar fyrir lækna, tannlækna og dýralækna, gervilimi, augu og tennur, innlagningar til lýsingar, hitunar, gufuframleiðslu, suðu, frystingar, loftræstingar, þurrkunar, vatnsleiðslu og til notkunar í þágu heilbrigðis ásamt pörtum af þeim og hlutum til þeirra. Skotvopn, skotfæri, sprengiefni, flugeldahluti, góðmálma og málmblöndur úr þeim ásamt vörum gerðum úr þeim eða húðuðum með þeim, gimsteina, úr og klukkur og önnur tímamælingaáhöld. Hljóðfæri, ritvélar, málningarkústa, skrifstofuvörur nema pappírsvörur. Guttaperka, gúmmí, kátsjúk, balata og gerviefni í stað þeirra ásamt vörum gerðum úr þeim, asbest, glimmer og vörur gerðar úr því. Leður ásamt leðurlíki og vörum úr því, skinn, húðir, ferðakoffort, töskur, regnhlífar, sólhlífar, stafi, svipur, aktýgi, söðlasmíðavörur, venjulega og tilbúna steina, vegagerðarefni, cement, kalk, steinlím, gips, möl, pípur úr leir eða cementi, asfalt, bik, tjara, flytjanlegar byggingar, reykháfa, steinminnismerki. Spegla, myndaramma, vörur úr horni, beini, fílabeini, fiskbeini, skjaldböku, ravi, skelplötu, merskun, celluloid, plastik og afurðum af þéttingu á fenol og formaldehyd og gerviefnum í stað þessara vara. Heimilisáhöld og eldhúsútbúnaðarvörur, greiður, svampa, bursta, vörur til burstagerðar, hreingerningaráhöld og verkfæri, stálspæni, vörur úr gleri, postulíni og keramik. Kaðla, snæri, snúrur, net, tjöld, gluggasóltjöld, presenningar, segl, óunnin vefjarefni, garn, þráð, lök og rúmteppi, dúka, föt, skófatnað, leggingar, knipplinga, útsaum, borða, banddregla, hnappa, smellur, króka, lykkjur, nálar, gerviblóm. Teppi, mottur, linoleum, leikföng, leikfimis- og íþróttavörur. Kjöt, fisk, alifugla og veiðidýr, kjötkraft, niðursoðna, ferska, þurrkaða og soðna ávexti og grænmeti, hlaup, sultutau, egg, mjólkurafurðir nema osta, matarolíur og matarfeiti, niðursuðuvörur, pickles, nýlenduvörur (þó ekki kornmylluafurðir), kaffi, te, kakaó, súkkulaði, sykur, hrísgrjón, tapioca, sagó, kaffibæti, bakara- og kökubúðavörur, rjómaís, hunang, síróp, ger, bökunar-, búðings- og kremduft, edik, sósur, krydd, ís óunninn, afurðir garðyrkju, gróðurhúsa og skógræktar, lifandi dýr, fræ, lifandi plöntur og blóm, drykkjarvörur, safa og aðrar efnablöndur til drykkjargerðar, vín, áfengi og líköra, óunnið og unnið tóbak, vörur fyrir reykingamenn og eldspýtur.

Skrás. 1949, nr. 73. Tilkynnt 16. september 1949, kl. 2 e. h., af Raleigh Industries Limited, iðjurekstur, Nottingham, Englandi, og skrásett 10. október s. á. 253

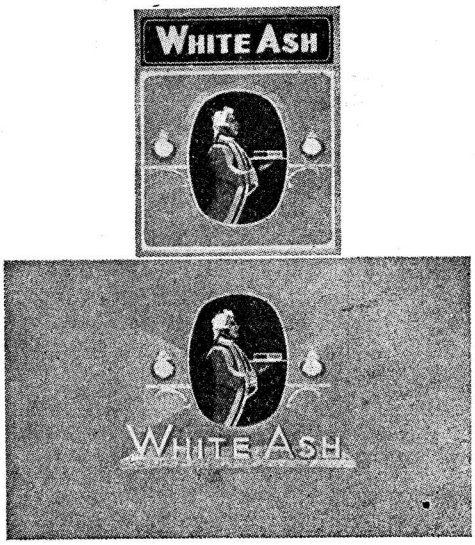
Mynd af manni í fyrri tíma búningi, sem styður skjöld, en á skyldinum stendur fangamarkið R. I. Undir myndinni er band.



Merkið er skrásett í London 12. febrúar 1949, 12. flokki, fyrir reiðhjól, mótorreiðhjól og þríreiðhjól, og hluta þeirra.

Skrás. 1949, nr. 74. Tilkynnt 16. ágúst 1949, kl. 11 f. h., af Snit & ten Hove, verksmiðjurekstur og verzlun, Kampen, Hollandi, og skrásett 17. október s. á.

Innan gyltrar umgerðar og eða án hennar er á dökkum grunni, innan ramma, mynd af þjóni, sem heldur á vindlakassa, en báðum megin er mynd af tveimur vösum með áletruninni: TABAC. Fyrir ofan eða neðan standa orðin: WHITE ASH.



Samkvæmt tilkynningu 26. ágúst 1941 er merkið skrásett í Hague 1. september 1941 fyrir tóbak, vindla, vindlinga og aðrar tóbaksvörur.

253 Skrás. 1949, nr. 75. Tilkynnt 20. september 1949, kl. 10 f. h., af Daimler-Benz Aktiengesellschaft, iðjurekstri og verzlun, Stuttgart-Untertürkheim, Þýzkalandi, og skrásett 24. október s. á.

Mynd af tveimur sammiðja hringum með þremur oddgeislum út frá miðju og orðunum MERCEDES yfir og BENZ undir milli hringanna, aðgreint með laufblöðum.



Samkvæmt tilkynningu 21. ágúst 1926 er merkið skrásett í Berlín 28. ágúst 1928, og falla eftirtaldar vörur undir þá skrásetningu:

Sjukraumbúðakassar, höfuðbúnaður, eyrnahlífar, skyggnihlífar, tilbúin blóm, grímur, fótapokar, sokkavörur, fótyljarar, fóthlífar, prjónavörur, fatnaður, hanzkar, rykverjur, frakkaverjur, hnjáverjur, ljósa-, hitunar-, suðu-, kæli-, þurrkunar- og loftræstitæki og áhöld, vatnsleiðslu-, bað- og salernistæki, vatnslásar, logsuðu- og logskurðarlampar og hlutar úr þeim, sambyggðir logsuðu- og logskurðarlampar og hlutar úr þeim, lóðningarlampar, hnoðskurðarlampar, áhöld og útbúnaður við logsuðutæki og logskurðartæki, vélar til logsuðu og logskurðar, herðingar-, glóðhitunar- og innsetningarofnar, lakkgljáunarofnar og allir ofnar til tæknis augnamiða og hlutar úr þeim, burstar, burstavörur, penslar, kambar, svampar, snyrtiáhöld, fægiefni, stálspænir, kemisk efni til iðnaðar, efni til að slökkva eld, herðingar-, lóðningar- og logsuðuefni, hráefni úr steinaríkinu, stælingarefni, duft, vökvi eða fastefni, þétti- og vélaþéttiefni, hitaeinangrunar- og einangrunarefni, asbestvörur, kítti, þéttar alls konar, óunnir og hálfunnir óeðlir málmar, járn og stál, kopar, messing, brons, zink, tin, blý, nikkel, nýsilfur og alúmín í klumpum, blokkum, plötum, pípum, stöngum, þynnum, bandajárn og bárujárn, legumálmur, zinkduft, blýsag, stanniol, kvikasilfur, gulmálmur, antimon, magnesium, palladium, vismut, volfram, argentan í stöngum, mulið og í plötum, blokkum og þynnum, málmblöndur svo sem messins, brons, tambak í sams konar ástandi, verkfæri, hnífasmiðjuvörur, ljáir, kornsigðir, hey-, og mykjugafflar, höggsverð, garðhnífar, nálar, fiskiönglar, glerjaðar og tinhúðaðar vörur, smájárnvörur, lása- og járnsmiðjuvörur, lamir, vírvörur, blikkvörur, akkeri, keðjur, stálkúlur, fleygar, súlur, bjálkar, ljósastikur, hillur, handrið, tröppuhlutar, lyftivindusúlur, grindarimlar, klukkur, krókar og lykkjur, flöskuhettur, smiðjur, vélsniðnir og formlagaðir málmhlutar, valsaðir og steyptir hlutir til bygginga, steypujárnvörur, farartæki til lands, lofts og lagar, bifreiðar, reiðhjól, hlutir tilheyrandi bifreiðum og reiðhjólum, bátahlutar, mótorsleðar, vagnbolir, mótorhjól, hlutir úr þeim og til þeirra, teinahjól og hlutir úr þeim, mótorjárnbrautarvagnar, eimjárnbrautarvagnar, dráttarvélar, járnbrautarvagnar, þungavöruvagnar, vatnsvagnar með eða án snúningsvélar, almenningsmótorvagnar, jafnt hlutar úr og hlutir tilheyrandi hinum ýmsu vöruteg-undum, fallhlífar, drekar, útbúnaður til áfyllingar loftbelgja, árar, loðskinnavara, fernis, lökk, efni, sem gerir vatnshelt, kaðlavörur, net, vírkaðall, spunatrefjur, bólstr-

unarefni, umbúðaefni, sængurfiður, sódavatn, brunn- og baðsölt, góðmálmar, gull- 253
silfur-, nikkel- og alúmínvörur, vörur úr nýsilfri, britanníа og svipuðum málmblöndum, leonskar vörur, gúm, efni, sem komið geta í stað gúms og vörur úr því til tæknis augnamiða, ferðaáhöld (að undanskildum ferðaritvélum), brennsluefni, benzín, steinolía, nafta, naftalín, steinolíuúrgangur (masut), benzínúrklofningsefni, steinolíuúrklofningsefni, brennsluspíritus, tekniskar olíur og feiti, smurningsefni, benzín, kerti, náttkerti, vörur úr tré, beinum, korki, horni, skjaldböku, fiskbeinum, fílabeini, skelplötu, bernstein, ambroid, merskúm og svipuðum efnum, rennismíða-, úrskurðar- og tágafléttuvörur, myndarammar, vörur úr gervihorni, korkmyndir, blævængir, áhöld og verkfæri til lækninga, heilbrigðiiðkana, björgunar og eldslökkvunar, sjúkraumbúðir, sótthreinsunarvagnar, björgunarvagnar, korkvesti, björgunarhringir, slökkvifarartæki, sprautuvagnar, slökkvidælur, sprautur, slökkvitæki og áhöld, eðlisfræðileg, efnafræðileg, sjónfræðileg, jarðfræðileg, siglingafræðileg, rafmagnstæknileg, verkfæri og áhöld til að gefa merki, prófa og til myndatöku, útvarpssendi- og móttökutæki, rafmagnstendrunarútbúnaður og hlutar úr honum, rafalar, útikíkirar, leikhúskíkirar, hlífðargleraugu, geymar fyrir samanpressaða vökva og lofttegundir, sem sprengihætta stafar af, aflvélar, gasmótorar, sprengimótorar, brennslumótorar (dieselmótorar, olíumótorar), mótorsporhreyfivélar, gufusporhreyfivélar, gufukatlar, heitloftsmótorar, vindmótorar, fjaðrakraftmótorar, vélpressur, jafnt hlutar úr og hlutir tilheyrandi fyrrnefndum vörutegundum, dælur og hlutar úr þeim, landbúnaðarvélar og hlutar úr þeim, brennsluvélar í sambandi við jarðvinnsluvélar og aðrar landbúnaðarvélar, hlutar úr þeim og hlutir þeim tilheyrandi, slöngur, fjós-, garð -og landbúnaðaráhöld, kranar, flöskuvindur, leðjudælur, fallhamrar, vindur, vélar og vélahlutar (að undanskildum þvottavélum, þvottavindum, kjöthakkavélum og öðrum heimilisvélum og hlutum úr þeim), húsgögn (að undanskildum skrifstofuhúsgögnum), speglar, bólstraðar vörur, veggfóðrunarefni, rúm, kistur, ávaxtahlaup, veggfóður, spil, skilti, listmunir, leir, glimmer og vörur úr því, kögurvefnaður, bönd, leggingarvörur, knipplingar, ísaumur, fortjöld, söðlasmíða- og leðurvörur, blettatökuefni, ryðvarnarefni, fægi- og gljáefni, brýnsluefni, smergill, keppnis- og íþróttaáhöld (að undanskildum skautum og rúlluskautum), kveikivörur, eldspýtur, flugeldahylki, hvellmerki, brýnslusteinar, myllusteinar, varnarefni gegn fúa í tré, reyrvefnaður, þakpappi, tilfæranleg hús, gólfteppi, mottur, linoleum, vaxdúkur, fortjöld, fánar, tjöld, segl, pokar, hlífðarþök, úr og klukkur, úra- og klukkuhlutar, úrahaldarar (að undanskildum úrverkum fyrir vopn og skrifstofuklukkur), vefjarefni, filt.

Skrás. 1949, nr. 76. Tilkynnt 20. september 1949, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 24. október s. á.

Mynd af hringfleti með þremur geislum og orðinu DIESEL í þeim geira, sem niður veit.



Samkvæmt tilkynningu 29. maí 1933 er merkið skrásett í Berlín 20. nóvember 1933, og falla eftirtaldar vörur undir þá skrásetningu:

253 Sjúkraumbúðakassar, höfuðbúnaður, eyrnahlífar, skyggnihlífar, tilbúin blóm, grímur, skófatnaður, skó- og stígvélaleistar, fótapokar, sokkavörur, fótyljarar, fóthlífar, prjónavörur, fatnaður, hanzkar, rykverjur, frakkaverjur, hnjáverjur, ljósa-, hitunar-, suðu-, kæli-, þurrkunar- og loftræstitæki og áhöld, vatnsleiðslur-, að- og salernistæki, vatnslásar, logsuðu- og logskurðarlampar og hlutar úr þeim, sambyggðir logsuðu- og logskurðarlampar og hlutar úr þeim, lóðningarlampar, hnoðskurðarlampar, áhöld og útbúnaður við logsuðutæki og logskurðartæki, vélar til logsuðu og logskurðar, herðingar-, glóðhitunar- og innsetningarofnar, lakkgljáunarofnar og allir ofnar til tæknis augnamiða og hlutar úr þeim, burstar, burstavörur, penslar, kambar, svampar, snyrtiáhöld, fægiefni, stálspænir, kemisk efni til iðnaðar, efni til að slökkva eld, herðingar-, lóðingar- og logsuðuefni, hráefni úr steinaríkinu, stælingarefni í dufti, vökvi eða fast efni, þétti- og vélaþéttiefni, hitaeinangrunar- og einangrunarefni, asbestvörur, kítti, þéttar alls konar, óunnir og hálfunnir óeðlir málmar, járn og stál, kopar, messing, brons, zink, tin, blý, nikkel, nýsilfur og alúmín í klumpum, blokkum, plötum, pípum, stöngum, þynnum, bandajárn og bárujárn, legumálmur, zinkduft, blýsag, stanniol, kvikasilfur, gulmálmur, antimon, magnesium, palladium, vismut, volfram, argentan í stöngum, mulið og í plötum, blokkum og þynnum, málmblöndur svo sem messing, brons, tambak í sams konar ástandi, verkfæri, hnífasmiðjuvörur, ljáir, kornsigðir, hey- og mykjugafflar, höggsverð, garðhnífar, högg- og lagvopn, nálar, fiskiönglar, glerjaðar og tinhúðaðar vörur, smájárnvörur, lásar og járnsmiðjuvörur, skrár, lamir, vírvörur, blikkvörur, akkeri, keðjur, stálkúlur, fleygar, súlur, bjálkar, ljósastikur, hillur, handrið, tröppuhlutar, lyftivindusúlur, grindarimlar, klukkur, skautar, krókar og lykkjur, peningaskápar og smákassar, sparibaukar, flöskuhettur, smiðjur, vélasniðnir og formlagaðir málmhlutar, valsaðir og steyptir hlutir til bygginga, steypujárnvörur, farartæki til lands, lofts og lagar, bifreiðar, reiðhjól, hlutir tilheyrandi bifreiðum og reiðhjólum, bátahlutar, mótorsleðar, vagnbolir, mótorhjól, hlutir úr þeim og til þeirra, teinahjól og hlutir úr þeim, mótorjárnbrautarvagnar, eimjárnbrautarvagnar, dráttarvélar, járnbrautarvagnar, þungavöruvagnar, vatnsvagnar með eða án snúningsvélar, almennings mótorvagnar, jafnt hlutar úr og hlutir tilheyrandi hinum ýmsu vörutegundum, fallhlífar, drekar, útbúnaður til áfyllingar loftbelgja, árar, leður, loðskinnavara, fernis, lökk, efni, sem gerir vatnshelt, garn, kaðlavörur, net, vírkaðall, spunatrefjur, bólstrunarefni, umbúðaefni, sængurfiður, vín, áfengi, sódavatn, óáfengir drykkir, brunn- og baðsölt, góðmálmur, gull-, silfur-, nikkel- og alúmínvörur, vörur úr nýsilfri, britannia og svipuðum málmblöndum, ekta og óekta skartgripir, leonskar vörur, gúm, efni, sem komið geta í stað gúms og vörur úr því til tæknis augnamiða, ferðaáhöld, brennsluefni, benzín, steinolía, nafta, naftalín, steinolíuúrgangur (masut), benzínúrklofningsefni, steinolíuúrklofningsefni, brennsluspíritus, spíritusúrklofningsefni, tekniskar olíur og feiti, smurningsefni, benzín, kerti, náttkerti, vörur úr tré, beinum, korki, horni, skjaldböku, fiskbeinum, fílabeini, skelplötu, rafi, ambroid, merskúm, harðgúmi og svipuðum efnum, rennismíða-, útskurðar- og tágafléttuvörur, myndarammar, vörur úr gervihorni, korkmyndir, blævængir, hanzkakassar, saumakassar, körfur, áhöld og verkfæri til lækninga, heilbrigðiiðkana, björgunar og eldslökkvunar, sjúkraumbúðir, sótthreinsunarvagnar, björgunarvagnar, korkvesti, björgunarhringir, slökkvifarartæki, sprautuvagnar, slökkvidælur, sprautur, slökkvitæki og áhöld, eðlisfræðileg, efnafræðileg sjónfræðileg, jarðfræðileg, siglingafræðileg, rafmagnstæknileg verkfæri og áhöld til að vega, gefa merki, prófa og til myndatöku, mælingaverkfæri, útvarpssendi- og móttökutæki, rafmagns-tendrunarútbúnaður og hlutar úr honum, rafalar, útikíkirar, leikhúskíkirar, hlífðargleraugu, reiknivélar, sölubúðakassar, geymar fyrir samanpressaða vökva og lofttegundir, sem sprengihætta stafar af, aflvélar, gasmótorar, sprengimótorar, brennslumótorar (dieselmótorar, olíumótorar), mótorsporhreyfivélar, gufusporhreyfivélar, gufuvélar, gufukatlar, heitsloftsmótorar, vindmótor-

ar, fjaðrakraftmótorar, vélpressur, jafnt hlutar úr og hlutir tilheyrandi fyrrnefndum vörutegundum, dælur og hlutar úr þeim, landbúnaðarvélar og hlutar úr þeim, brennsluaflvélar í sambandi við jarðvinnsluvélar og aðrar landbúnaðarvélar, hlutar úr þeim og hlutir þeim tilheyrandi, slöngur, vörusjálfsalar, eldhús- og heimilisáhöld, fjós-, garð- og landbúnaðaráhöld, kranar, flöskuvindur, leðjudælur, fallhamrar, vindur, húsgögn, speglar, bólstraðar vörur, veggfóðrunarefni, rúm, líkkistur, hljóðfæri, hlutar úr þeim og strengir, kjötseyði, ávaxtamauk, ávaxtahlaup, sýrðir ávextir og grænmeti, gerjuð kaplamjólk, germjólk, súrmjólk, pappír, pappi, kartonpappír, pappírs- og pappavörur, veggfóður, ljósmynda- og prentunarefni, spil, skilti, bókstafir, prentklossar, listmunir, postulín, leir, gler, glimmer og vörur úr því, kögurvefnaður, bönd, leggingarvörur, hnappar, knipplingar, ísaumur, fortjöld, ísaumaðar ábreiður, söðlasmíða- og leðurvörur, skrif-, teikni-, málara- og myndlistarvörur, skrifstofuáhöld (að húsgögnum undanskildum), ritvélar, skrifstofuvélar yfirleitt, sömu vélar knúnar með rafmagni eða án þess, steinprentunarkrít, skotvopn, blettatökuefni, ryðvarnarefni, fægi- og gljáefni, brýnsluefni, smergill, leikföng, keppnis- og íþróttaáhöld, sprengiefni, kveikiefni, eldspýtur, flugeldahylki, kúlur, skotfæri, hvellmerki, sement, brýnslusteinar, myllusteinar, bik, asfalt og tjara, varnarefni gegn fúa í timbri, reyrvefnaður, þakpappi, tilfæranleg hús, byggingarefni, skartsteinar, hrátóbak, tóbaksvörur, vindlingapappír, gólfteppi, mottur, linoleum, vaxdúkur, ábreiður, fortjöld, fánar, tjöld, segl, pokar, hlífðarþök, úr og klukkur, úra- og klukkuhlutar, úrahaldarar, vefjaefni, filt. 253

Skrás. 1949, nr. 77. Tilkynnt 21. september 1949, kl. 10 f. h., af Abdulla & Co. Limited, tóbaksframleiðslu, London, Englandi, og skráásett 25. október s. á.

Ferhyrndur einkennismiði. Efst á miðjum miðanum standa orðin: FIFTH AVENUE, en þar fyrir neðan orðin: CIGARETTES og neðst á miðanum orðin FIFTH AVENUE. Á annarri hlið einkennismiðans standa orðin: Guaranteed in all respects by the proprietors Abdulla & Co. Ltd., 173, New Bond Street, London W., en á hinni hliðinni: 20 Made in London 20 Cigarettes by Abdulla.



Merkið er skrásett í London 4. desember 1945, 34. flokki, fyrir vindlinga.

Skrás. 1949, nr. 78. Tilkynnt 16. maí 1949, kl. 3 e. h., af Viking Pump Company, verksmiðjurekstri og verzlun, Cedar Falls, Iowa, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 27. október s. á.

253 Orðið:

VIKING

Samkvæmt tilkynningu 29. apríl 1915 er merkið skrásett í Washington 8. febr. 1916, 23. flokki, fyrir hverfidælur og mótordælur.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 19. nóvember 1935.

Skrás. 1949, nr. 79. Tilkynnt 16. maí 1949, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 27. október s. á.

Merkið er skjaldarlagað. Efst í skildinum standa orðin VIKING PUMPS. Undir þeim er mynd, er táknar þverskurð af hverfidælu, tvö tannhjól í umgerð, og undir myndinni stendur: FIRST IN AMERICA.



Samkvæmt tilkynningu 7. maí 1934 er merkið skrásett í Washington 30. október 1934, 23. flokki, fyrir vökva-hverfidælur og mótordælur.

Krafa er ekki gerði til einkaréttar á að nota orðin Pumps og First in America, né mynd, er tákni hverfidælu, nema eins og sýnt er á myndinni.

Skrás. 1949, nr. 80. Tilkynnt 22. september 1949, kl. 11 f. h., af James H. Lamont & Co. Limited, verktökum, Edinborg, Skotland, og skrásett 31. október s. á.

Orðið:

SECUREX

Merkið er skrásett í London 7. apríl 1945, 6. flokki, fyrir pípur og leiðslur (þó ekki leiðslur í katla eða hluta af vélum), tengistykki og samtengingar fyrir slíkar pípur og leiðslur, byggingavörur, steypta muni, tengihólka, járnhólka, flansa, bolta, rær, hringa, skrúfur, skífur (ekki fyrir krana) og veggjakróka, allt úr algengum málmi eða úr algengum málmblöndum.

Skrás. 1949, nr. 81. Tilkynnt 1. október 1949, kl. 10 f. h. af h.f. Kristjáni G. Gíslasyni, heildverzlun, Reykjavík, og skrásett 1. nóvember s. á.

Á ferhyrndum svörtum grunni er ljón standandi afturfótunum, hvítt á lit, 253
og undir ljóninu stendur orðið REX með hvítu prentletri.



Merkið er skrásett fyrir leðurvörur.

Skrás. 1949, nr. 82. Tilkynnt 1. október 1949, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 1. nóvember s. á.

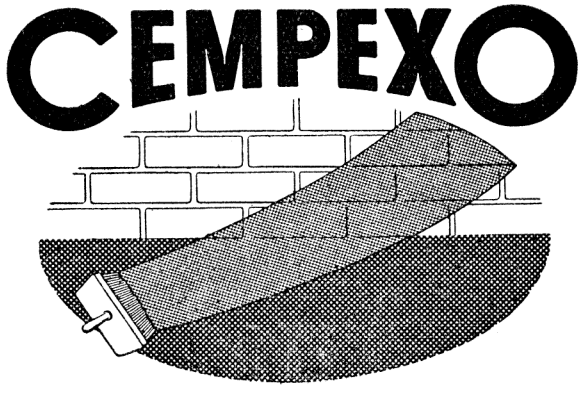
Á hvítum grunni er svartur svanur, og undir svaninum stendur orðið LUXOR með svörtu prentletri.



Merkið er skrásett fyrir snyrtivörur.

Skrás. 1949, nr. 83. Tilkynnt 13. október 1949, kl. 10 f. h., af A.S. Dansk Cement Central, verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 1. nóvember s. á.

Orðið: CEMPEXO yfir sporöskjulöguðum, ljósum og dökkum fleti með mynd af kústi á vinstri hlið neðri flatarhelmings og kústfari skáhallt yfir flötinn frá hægri hlið efri flatarhelmings.



253 Samkvæmt tilkynningu 14. júlí 1949 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 20. ágúst 1949 fyrir alls konar byggingarvörur, sérstaklega liti til hlífðar yfirborði.

Skrás. 1949, nr. 84. Tilkynnt 6. ágúst 1949, kl. 10 f. h., af Zwirnerei Ackermann Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Heilborn-Sontheim, Þýzkalandi, og skrásett 12. nóvember s. á.
Myndmerkið: ACKERMANN'S SCHLÜSSELGARN.



Samkvæmt tilkynningu 1. október 1894, er merkið skrásett í Berlín 16. september 1896 fyrir bómullargarn og bómullarþráð hvers konar, og alls konar saumagarn úr bómull og öðrum þráðum.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 4. febrúar 1944.

Skrás. 1949, nr. 85. Tilkynnt 14. september 1949, kl. 11 f. h., af Diplomycinkompagniet A/S., iðjurekstur, Aarhus, Danmörku, og skrásett 12. nóvember s. á.
Orðið:

DIPLOMYCOL

Samkvæmt tilkynningu 9. marz 1949, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 11. júní 1949 fyrir smyrsl, er innihalda efni með antibiótískum áhrifum.

Skrás. 1949, nr. 86. Tilkynnt 14. september 1949, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 12. nóvember s. á.
Orðið:

DIPLOMYCIN

Samkvæmt tilkynningu 9. marz 1949, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 23. apríl 1949 fyrir lyfjaefnablöndur, læknislyf, efnafræðilegar afurðir í þágu lækninga og heilsuverndar, lyffræðileg lyfjaefni og efnablöndur, plástra, sjúkraumbúðir, dýra- og jurta útrýmingarefni, sótthreinsunarefni, áburðarefni og efni til varðveizlu matvæla.

Skrás. 1949, nr. 87. Tilkynnt 24. október 1949, kl. 3 e. h., af J. P. Bemberg Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Wuppertal-Oberbarmen, Þýzkalandi, og skrásett 15. nóvember s. á.

Orðið: 253

BEMBERG

Samkvæmt tilkynningu 25. október 1926 og 31. október 1928, er merkið skrásett í Berlín 24. desember 1926 og 19. janúar 1929 fyrir hvers konar sokka, stutta og langa, álnavöru, bæði ofna og prjónaða, spunaþráð í föt, hvers konar fatnaðarvörur, hálsbindi, axlabönd, sokkabönd og hanzka.

Skrásetningarnar hafa verið endurnýjaðar frá 25. okt. 1936 og 31. okt. 1938.

Skrás. 1949, nr. 88. Tilkynnt 18. nóvember 1949, kl. 12 á hádegi, af Cointreau s. a. r. l., iðjurekstri og verzlun, Angers, Frakklandi, og skrásett 3. desember s. á.

Orðið:

"COINTREAU"

Samkvæmt tilkynningu 28. júní 1949 er merkið skrásett í París fyrir vín, freyðandi vín, eplavín, öl, vínanda, koníak og brennivín, líköra og hvers konar áfengi, ölkelduvatn og aðra kolsýrudrykki, límonaði, síróps- og ávaxtasaftir.

Skrás. 1949, nr. 89. Tilkynnt 2. desember 1949, kl. 3 e. h., af Joseph E. Seagram & Sons Limited, víngerð Montreal, Canada, og skrásett 5. desember s. á.

Orðin:

"ANCIENT BOTTLE"

Merkið er skrásett í Ottawa 6. október 1932 fyrir whisky.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 13. október 1942.

Skrás. 1949, nr. 90. Tilkynnt 2. desember 1949, kl. 3 e. h., af Cluett, Peabody & Co., Inc., iðjurekstri, Troy, Reusselaer, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 5. desember s. á.

Orðið:



en undir því er mynd af ör, er vísar til hægri.

Samkvæmt tilkynningu 19. september 1935 er merkið skrásett í Washington 24. nóvember 1936, 39. flokki, fyrir flibba, manchettur, skyrtur, vasaklúta, karlmannsnærföt og hálsbindi.

Skrás. 1949, nr. 91. Tilkynnt 19. september 1949, kl. 11 f. h., af International Harvester Company, iðjurekstur, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 8. desember s. á.

Orðin:

FARMALL CUB

Samkvæmt tilkynningu 3. október 1947, er merkið skrásett í Washington 10. maí 1949, 23. flokki, fyrir dráttarvélar og hluta þeirra.

253 **Skrás. 1949, nr. 92.** Tilkynnt 11. nóvember 1949, kl. 11 f. h., af Salamander Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Kornwestheim hjá Stuttgart, Þýzkalandi, og skrásett 8. desember s. á.

Í hring, sem myndast af orðunum: MARKE SALAMANDER, er mynd af salamöndru.



Samkvæmt tilkynningum 20. júlí 1908 og 7. júní 1915, er merkið skrásett í Berlín 29. des. 1908 og 9. sept. 1915 fyrir skófatnað, skómót, skóreimar og bönd, efnaleg steiningar- og fágunarefni (undantekin vélræn eins og t. d. smergill o. þ. h.); leður, húðir, skinn.

Skrásetningarnar hafa verið endurnýjaðar 12. maí 1938 og 6. júní 1935.

Skrás. 1949, nr. 93. Tilkynnt 28. nóvember 1949, kl. 4 e. h., af Kellogg Company, verzlun, Battle Creek, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 8. desember s. á.

Orðið:

Kellogg's

Samkvæmt tilkynningu 15. desember 1914, er merkið skrásett í Washington 18. október 1921, 46. flokki, fyrir kornfæðu til morgunverðar.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 10. júní 1941.

Skrás. 1949, nr. 94. Tilkynnt 9. desember 1949, kl. 3 e. h., af Maconochie Brothers, Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 10. desember s. á.

Orðið:

MACONOCHIE'S

Merkið er skrásett í London 23. október 1926, 42. flokki, fyrir niðursoðið fiskmeti, niðursoðið kjötmeti, niðursoðna ávexti og niðursoðið grænmeti; fisk og kjötstöppu, súpur, pickles, sósur, capers, krydd (condiments), olive-olíur fyrir fæðu, matar essensa, (þó ekki úr áfengi), plómubúðing, „isingglass", matarlím, ávaxtamauk, matarhlaup, marmelade, súkkat, búðings- og sósuduft, kanarífuglafræ.

Skrás. 1949, nr. 95. Tilkynnt 10. desember 1949, kl. 11 f. h., af Wallbrook Cigarette Company Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 12. des. s. á.

Orðið:

PLAZA

Merkið er skrásett í London 7. janúar 1949, 34. flokki, fyrir unnið tóbak.

II. 253

Samkvæmt 10. gr. laga nr. 43 13. nóv. 1903, um vörumerki, hefur skrásetning eftirgreindra vörumerkja verið endurnýjuð:

Skrás. 1909, nr. 3. Bass, Ratcliff & Gretton Ltd., Burton-on-Trent, Englandi, frá 30. júlí 1949.

Skrás. 1909, nr. 9. H. f. Aalborg Portland-Cement Fabrik, Aalborg, frá 28. september 1949.

Skrás. 1919, nr. 1. James A. Neal o. fl., Boston, U. S. A., frá 11. febr. 1949.

Skrás. 1919, nr. 3. The Texas Company, New York, U. S. A., frá 12. apríl 1949.

Skrás. 1919, nr. 4. British American Tobacco Company, Ltd., London Englandi, frá 12. apríl 1949.

Skrás. 1919, nr. 5. John Dewar & Sons, Ltd., Perth, Skotlandi, frá 12. apríl 1949.

Skrás. 1919, nr. 7. Tide Water Associated Oil Company, New York, U. S. A., frá 26. apríl 1949.

Skrás. 1919, nr. 17. The Gramophone Company, Ltd., Hayes, Middlesex, Englandi, frá 27. sept. 1949.

Skrás. 1919, nr. 19. Stefán Thorarensen, Reykjavík, frá 2. okt. 1949.

Skrás. 1919, nr. 22 og 23. The American Tobacco Co., New York, U. S. A., frá 22. nóv. 1949.

Skrás. 1919, nr. 25. James Buchanan & Co., Ltd., London, Englandi, frá 27. desember 1949.

Skrás. 1929, nr. 1. Hovis, Limited, London, Englandi, frá 3. jan. 1949.

Skrás. 1929, nr. 5—7. Hlutafélagið „Shell" á Íslandi, Reykjavík, frá 5. jan. 1949.

Skrás. 1929, nr. 15. A/S Sano, Kaupmannahöfn, frá 24. maí 1949.

Skrás. 1929, nr. 18. Tanquary, Gordon, & Company, Ltd., London, Englandi, frá 24. maí 1949.

Skrás. 1929, nr. 20. H.f. Sjóklæðagerð Íslands, Reykjavík, frá 20. júní 1949.

Skrás. 1929, nr. 21 og 22. Tate & Lyle, Ltd., London, Englandi, frá 20. júlí 1949.

Skrás. 1929, nr. 23. Wallace, Scott & Co., Limited, Glasgow, Skotlandi, frá 20. júlí 1949.

Skrás. 1929, nr. 35. John Haig & Company, Ltd., Markinch, Skotlandi, frá 27. sept. 1949.

Skrás. 1929, nr. 38—40. J. C. Eno, Limited. London, Englandi, frá 10. okt. 1949.

Skrás. 1929, nr. 41. The Hercules Cycle & Motor Company, Ltd., Birmingham, Englandi, frá 19. okt. 1949.

Skrás. 1929, nr. 42. The Firestone Fire & Rubber Company, Akron, Ohio, U. S. A., frá 25. okt. 1949.

Skrás. 1929, nr. 48. Vacuum Oil Company, Inc., New York, U. S. A., frá 22. nóvember 1949.

Skrás. 1929, nr. 50. B. T. Babbitt, Inc., Albany, N. Y., U. S. A., frá 10. des. 1949.

Skrás. 1939, nr. 1—2. Akt. Corn Products Co., Kaupmannahöfn, frá 4. febr. 1949.

Skrás. 1939, nr. 3. Kaupfélag Reykjavíkur og nágrennis, Reykjavík, frá 4. febrúar 1949.

Skrás. 1939, nr. 8. A/S Ota, de forenede Havre og Rismöller, Kaupmannahöfn, frá 3. marz 1949.

Skrás. 1939, nr. 10. Páll B. Melsted, Reykjavík, frá 16. marz 1949.

Skrás. 1939, nr. 11. Sigurður Þ. Skjaldberg, Reykjavík, frá 18. apríl 1949.

Skrás. 1939, nr. 12. Chrysler Corporation, Detroit, Michgan, U. S. A., frá 18. apríl 1949.

Skrás. 1939, nr. 14. O. Johonson & Kaaber, Reykjavík, frá 25. apríl 1949.

253 **Skrás. 1939, nr. 15.** The Quaker Oats Company, Chicago, U. S. A., frá 8. júní 1949.

Skrás. 1939, nr. 16. Leðurgerðin h.f., Reykjavík, frá 8. júní 1949.

Skrás. 1939, nr. 17.—18. Vacuum Oil Company A/S, Kaupmannahöfn, frá 19. júní 1949.

Skrás. 1939, nr. 21. Chemía h.f., Reykjavík, frá 4. júlí 1949.

Skrás. 1939, nr. 23. Brylcreem Products, Limited, London, Englandi, frá 8. júlí 1949.

Skrás. 1939, nr. 24. A/S Ota, de forenede Havre- og Rismöller, Kaupmannahöfn, frá 2. ágúst 1949.

Skrás. 1939, nr. 26. Colgate-Palmolive-Peet Company, Jersey City, New Jersey, U. S. A., frá 16. ágúst 1949.

Skrás. 1939, nr. 27. Kaupfélag Eyfirðinga, Akureyri, frá 28. ágúst 1949.

Skrás. 1939, nr. 28—43. P. Beiersdorf & Co., A.-G., Hamborg, Þýzkalandi, frá 25. sept. 1949.

Skrás. 1939, nr. 44—47. Pond's Extract Company, Perivale, Greenford, Middlesex, Englandi, frá 13. nóv. 1949.

Skrifstofa vörumerkjaskráritarans í Reykjavík, 31. desember 1949.

Páll Pálmason.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

Forseti hefur falið Jóhanni Þ. Jósefssyni fjármálaráðherra að gegna ráðherrastörfum Bjarna Benediktssonar meðan hann er erlendis í embættiserindum.

Heilbrigðismálaráðuneytið hefur samkv. heimild í lögum nr. 52/1942 staðfest ráðningu Haralds Vigmo cand. med. til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Stykkishólmshéraði í þrjá mánuði frá 1. jan. 1949 að telja.

Frá 1. janúar hefur Hörður Helgason B. A. verið ráðinn attaché við sendiráð Íslands í París.

5. janúar var Haraldi Kröyer sendiráðsritara falið að gegna störfum sem sendiráðsritari í sendiráði Íslands í Osló.

12. janúar var gefið út leysibréf handa Baldvin K. Sveinbjörnssyni lyfjafræðingi til þess að reka lyfjabúð í Kleppsholti í Reykjavík.

13. janúar var Johan Birger Ekdal skipaður vararæðismaður Íslands í Jönköping.

14. janúar var Finnur Jónsson alþingismaður skipaður forstjóri Innkaupastofnunar ríkisins frá 15. s. m. að telja.

17. janúar var John Kent Lutey veitt viðurkenning sem ræðismanni Íslands í Rio de Janeiro, Brazilíu. Heimilisfang ræðismannsskrifstofunnar er 256 Rua Matoso (Caixa Postal 1751).

21. janúar 1949 lét Finnur Jónsson alþm. af störfum í Fjárhagsráði, þar eð hann hafði verið skipaður forstjóri Innkaupastofnunar ríkisins.

21. janúar var Óskar Jónsson framkvæmdastjóri skipaður í Fjárhagsráð í stað Finns Jónssonar alþm., sem lætur af starfi þar.

25. janúar voru eftirtaldir menn skipaðir í samninganefnd um viðskiptamál milli Íslands og Tékkóslóvakíu: Pétur Benediktsson sendiherra, formaður, dr. Oddur Guðjónsson, meðlimur í Fjárhagsráði, varaformaður, Gunnar Kvaran stórkaupmaður, Helgi Pétursson framkvæmdastjóri og dr. Magnús Z. Sigurðsson vararæðismaður.

29. janúar var frú Aðalbjörg Sigurðardóttir skipuð eftirlitsmaður kvikmynda, og Jens E. Níelsson kennari varaeftirlitsmaður.

1. febrúar var Páll Ásg. Tryggvason cand. jur. settur fulltrúi í utanríkisráðuneytinu frá 1. janúar 1949 að telja.

S. d. var Birgir Möller B. A. settur fulltrúi í utanríkisráðuneytinu frá sama tíma að telja.

S. d. var Kjartan Ólafsson cand. med. settur til þess að gegna Árneshéraði fyrst um sinn unz öðruvísi kann að verða ákveðið.

7. febrúar voru eftirtaldir menn skipaðir í samninganefnd um viðskipti milli Íslands og Bretlands árið 1949: Stefán Þorvarðsson sendiherra, formaður, Haraldur Guðmundsson forstjóri, Kjartan Thors framkvæmdastjóri, Ólafur Jónsson framkvæmdastjóri, Óskar Norðmann stórkaupmaður, Sveinn Benediktsson framkvæmdastjóri og Vilhjálmur Þór forstjóri.

8. febrúar var Guðmundur Frímannsson skipaður skólastjóri barnaskólans á Hjalteyri frá 1. janúar s. l. að telja.

11. febrúar var Inga Björnsdóttir, cand. med. & chir., ráðin aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Breiðumýrarhéraði frá 1. s. m. að telja og þar til öðruvísi verður ákveðið.

S. d. var Hans Svane, cand. med. & chir., settur fyrst um sinn, þar til öðruvísi verður ákveðið, til þess að vera héraðslæknir í Ögurhéraði frá 15. s. m. að telja og einnig til að gegna Hesteyrarhéraði.

S. d. var Borgþór V. Gunnarsson, cand. med. & chir., settur héraðslæknir í Flateyjarhéraði frá 15. s. m. að telja, fyrst um sinn og þar til öðruvísi verður ákveðið.

S. d. var Johan Birger Ekdal veitt viðurkenning sem vararæðismanni Íslands í Jönköping. Heimilisfang vararæðismannsskrifstofunnar er Åsenvägen 9.

14. febrúar var Otto Christiansen skipaður vararæðismaður Íslands í Kristiansand í Noregi.

S. d. var Rudolf Cisar veitt lausn frá störfum sem aðalræðismanni Íslands í Prag.

S. d. var Henrik Linnet veitt héraðslæknisembættið í Bolungarvíkurhéraði frá 1. s. m. að telja.

Nýlega hefur Sigurd Dundas verið veitt viðurkenning sem ræðismanni Íslands í Lissabon. Heimilisfang ræðismannsskrifstofunnar er: Rue da Victoria, sími 25432.

26. febrúar var W. H. Warren skipaður vararæðismaður Íslands í Halifax.

28. febrúar var Vilhjálmur Finsen sendiherra skipaður aðalræðismaður Íslands í Þýzkalandi.

Forseti hefur falið Emil Jónssyni samgöngumálaráðherra að gegna ráðherrastörfum Stefáns Jóh. Stefánssonar forsætisráðherra, meðan hann er erlendis.

2. marz var Guðlaugi Rósinkranz yfirkennara veitt lausn frá störfum í þjóðleikhúsráði, samkvæmt eigin ósk.

S. d. var Vilhjálmur Þ. Gíslason skólastjóri skipaður í þjóðleikhúsráð samkv. tilnefningu Framsóknarflokksins, og jafnframt formaður ráðsins.

S. d. var Guðlaugur Rósinkranz skipaður þjóðleikhússtjóri frá 1. s. m. að telja.

Meðan ráðherrarnir Bjarni Benediktsson, Emil Jónsson og Eysteinn Jónsson eru erlendis, gegnir Stefán Jóh. Stefánsson ráðherrastörfum Emils Jónssonar, Bjarni Ásgeirsson ráðherrastörfum Eysteins Jónssonar og Jóhann Þ. Jósefsson ráðherrastörfum Bjarna Benediktssonar.

Nýlega hefur Christopher North verið veitt viðurkenning sem ræðismanni Íslands í Oporto. Heimilisfang ræðismannsskrifstofunnar er: Rua de Serpa Pinto 23, Villa Nova de Gaia. Sími Oporto 3015.

22. marz var Hinrik Jónsson skipaður sýslumaður í Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu frá 1. maí n. k. að telja.

S. d. var Kristján Steingrímsson skipaður bæjarfógeti í Neskaupstað frá 1. maí n. k. að telja.

Dino Eminente hefur nýlega verið veitt viðurkenning sem ræðismanni Íslands í Napoli. Heimilisfang ræðismannsskrifstofunnar er: 412, Corso Garibaldi.

S. d. var Svend Villemoes skipaður vararæðismaður Íslands í Esbjerg.

S. d. var Alfred Balguerie skipaður ræðismaður Íslands í Bordeaux.

1. apríl var Alfred Gíslason lögreglustjóri skipaður bæjarfógeti í Keflavík.

19. apríl var W. H. Warren veitt viðurkenning sem vararæðismanni Íslands í Halifax, Nova Scotia.

Nýlega var Otto Christiansen veitt viðurkenning sem vararæðismanni Íslands í Kristiansand. Heimilisfang vararæðismannsskrifstofunnar er Setesdalsvéren 17, Kristiansand S.

26. apríl voru þessir menn endurskipaður í landsprófsnefnd um eins árs skeið frá 6. s. m. að telja: Bjarni Vilhjálmsson magister, form., Ágúst Sigurðsson magister, Guðmundur Arnlaugsson menntaskólakennari, Guðmundur Kjartansson magister, Jón Magnússon fréttastjóri, Ólafur Briem magister, Ólafur Hansson menntaskólakennari, Steingrímur Pálsson magister, Steinþór Guðmundsson gagnfræðaskólakennari og Sveinbjörn Sigurjónsson magister.

29. apríl var Oscar Larsen jr. skipaður vararæðismaður Íslands í Aalesund.

Björgúlfur Ólafsson læknir hefur verið ráðinn aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Seyðisfjarðarhéraði frá 1. maí að telja og var til öðru vísi verður ákveðið.

3. maí var Erlendur Konráðsson skipaður héraðslæknir í Kópaskershéraði frá 1. apríl s. l. að telja.

S. d. var Alfreð Gíslason skipaður bæjarfógeti í Keflavík frá 1. apríl s. l. að telja.

S. d. voru eftirgreindir menn skipaðir í nefnd samkvæmt 4. gr. forsetabréfs frá 24. febr. 1949, um heiðursmerki Rauðakross Íslands: Þ. Scheving Thorsteinsson, formaður Rauðakross Íslands, Matthías prófessor Þórðarson, formaður orðunefndar, og dr. med. Jóhann Sæmundsson prófessor. Þ. Scheving Thorsteinsson er formaður nefndarinnar.

S. d. var Guðmundur Arnlaugsson cand. mag. skipaður kennari við Menntaskólann í Reykjavík frá 1. s. m. að telja.

9. júní var Alfred Balguerie veitt viðurkenning sem ræðismanni Íslands í Bordeaux. Heimilisfang ræðismannsskrifstofunnar er 24, Cours Xavier-Arnozan, símar hennar eru númer: 800,96 og 863,12. Símnefni ræðismannsins er: Albalgal-Bordeaux.

15. júní fór Stefán Jóh. Stefánsson forsætisráðherra til útlanda í embættiserindum. Emil Jónsson samgöngumálaráðherra gegnir ráðherrastörfum hans á meðan.

9. júní voru þessir menn skipaðir í nefnd til þess fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands að semja við sendinefnd frá Danmörku um viðskipti milli Íslands og Danmerkur: Agnar Kl. Jónsson skrifstofustjóri, formaður, Árni Árnason kaupmaður, Birgir Kjaran hagfræðingur, Gunnar Viðar bankastjóri, Haraldur Guðmundsson forstjóri, Helgi Pétursson framkvæmdastjóri, Ólafur Jónsson framkvæmdastjóri.

15. júní var Björn Magnússon dósent skipaður prófessor í guðfræðideild háskólans frá 1. s. m. að telja.

18. júní voru skipaðir í stjórn ríkisútgáfu námsbóka um fjögurra ára skeið frá þeim degi að telja: Sveinbjörn Sigurjónsson magister, Guðjón Guðjónsson skólastjóri, Jónas Jósteinsson yfirkennari, sem aðalmenn, en Guðmundur Kjartansson mag. sc., Pálmi Jósefsson yfirkennari og Árni Þórðarson kennari, sem varamenn.

20. júní var Jóhannes Elíasson cand. jur. skipaður fulltrúi í menntamálaráðuneytinu frá 1. n. m. að telja.

25. júní var Sigfúsi M. Johnsen, samkvæmt eigin ósk, veitt lausn frá bæjarfógetaembættinu í Vestmannaeyjum frá 1. ágúst n. k. að telja.

Stefán Haraldsson, cand med. & chir., hefur frá 1. júlí 1949 og þar til öðruvísi verður ákveðið, verið skipaður aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Þórshafnarhéraði.

27. júní var Svend Villemoes veitt viðurkenning sem vararæðismanni Íslands í Esbjerg.

Pétri Eggerz Stefánssyni hefur verið veitt viðurkenning hlutaðeigandi stjórnarvalda í Þýzkalandi til þess að vera vararæðismaður Íslands í Bremerhaven.

Nýlega var Finn B. Arnesen veitt viðurkenning sem vararæðismanni Íslands í Sao Paulo, Brazilíu. Heimilisfang ræðismannsskrifstofunnar er Avenida Sao Joano No. 108.

19. júlí var staðfest ráðning Lilju Petersen cand. mag. sem aðstoðarlæknis í Egilsstaðalæknishéraði frá 1. s. m. að telja.

22. júlí var Gunnar Þorsteinsson hæstaréttarlögmaður skipaður bæjarfógeti í Vestmannaeyjum frá 1. ágúst þ. á. að telja.

28. júlí var Pétur Benediktsson, sendiherra í Frakklandi og víðar, jafnframt skipaður sendiherra Íslands á Spáni og Portugal.

S. d. var Stefán Þorvarðsson, sendiherra í Bretlandi, jafnframt skipaður sendiherra í Hollandi.

6. ágúst var Hallgrímur Dalberg lögfræðingur skipaður fulltrúi í félagsmálaráðuneytinu frá 1. s. m. að telja.

Inga Björnsdóttir cand. med. hefur verið ráðin aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Neskaupstað septembermánuð 1949.

8. ágúst var Hermann Gunnarsson cand. theol. skipaður sóknarprestur í Skútustaðaprestakalli í Suður-Þingeyjarprófastsdæmi frá 1. s. m. að telja.

10. ágúst var séra Andrés Ólafsson skipaður sóknarprestur í Staðarprestakalli í Steingrímsfirði í Strandaprófastsdæmi frá 1. júní þ. á. að telja.

S. d. var séra Þórarinn Þór skipaður sóknarprestur í Staðarprestakalli á Reykjanesi í Barðastrandarprófastsdæmi frá 1. júní þ. á. að telja.

16. ágúst var Páll Ásg. Tryggvason skipaður til að vera fulltrúi 1. flokks í utanríkisráðuneytinu frá 1. september 1949 að telja.

S. d. var Bror Sievers skipaður vararæðismaður Íslands í Åbo.

S. d. var K. W. M. Fröjd skipaður vararæðismaður Íslands í Kotka.

S. d. var Hans G. Andersen skipaður deildarstjóri í utanríkisráðuneytinu frá 1. september s. á. að telja.

24. ágúst var Ólafur S. Magnússon skipaður skólastjóri barnaskólans í Vík í Mýrdal frá 1. september s. á. að telja.

Frá 1. september hefur Þórður Eyjólfsson hæstaréttardómari verið kjörinn forseti hæstaréttar til 1. sept. 1950.

Frá sama degi hefur Ármann kennari Halldórsson verið skipaður kennari við Eiðaskóla frá 1. sept. 1948 að telja.

6. september voru Þórhalla Þorsteinsdóttir, Þuríður Kristjánsdóttir, Freyja Antonsdóttir, Gestur Ólafsson, Skúli Magnússon, Sverrir Pálsson og Geir Þormar skipaðir kennarar við Gagnfræðaskóla Akureyrar frá 1. s. m. að telja.

S. d. var Frímann Jónasson skipaður skólastjóri barnaskólans í Kópavogi frá 1. sept. 1949 að telja.

S. d. var Knútur Þorsteinsson skipaður skólastjóri barnaskólans á Höfn í Hornafirði og Hallgrímur Sæmundsson kennari við sama skóla, báðir frá 1. sept. 1949 að telja.

12. september skipaði forseti Íslands Thor Thors sendiherra og Hans. G. Andersen þjóðréttarfræðing utanríkisráðuneytisins, til að vera í sendinefnd Íslands á fjórða allsherjarþingi Sameinuðu þjóðanna, sem hefst í New York 20. sept. 1949. — Thor Thors sendiherra er formaður nefndarinnar.

21. september var Harry Otto Johnson skipaður ræðismaður Íslands í Mexico.

S. d. var Pétur Eggerz Stefánsson skipaður vararæðismaður Íslands í Bremerhaven.

S. d. var Kolbeini Kristóferssyni, héraðslækni í Þingeyrarhéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. nóv. þ. á. að telja.

S. d. var Magnúsi Péturssyni, héraðslækni í Reykjavík, veitt lausn frá embætti frá 31. des. n. k. að telja.

24. september var Sigurður Kristinsson skipaður kennari við barnaskólann á Seyðisfirði frá 1. s. m. að telja.

26. september var síra Sigurbjörn Einarsson dósent skipaður prófessor í guðfræðideild háskólans frá 1. október n. k. að telja.

18. október gaf heilbrigðismálaráðuneytið út leyfisbréf handa Harald Vigmo lækni, til þess að starfa sem sérfræðingur í lyflæknisfræði, sérstaklega í lungna- og hjartasjúkdómum.

S. d. gaf heilbrigðismálaráðuneytið út leyfisbréf handa Ole Bieltvedt tannlækni, til þess að starfrækja tannlækningastofu á Sauðárkróki.

19. október gaf heilbrigðismálaráðuneytið út leyfisbréf handa Sigmundi M. Jónssyni lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lungnasjúkdómum.

S. d. gef heilbrigðismálaráðuneytið einnig út leyfisbréf handa Sigmundi M. Jónssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. gaf heilbrigðismálaráðuneytið út leyfisbréf handa Skúla Thoroddsen lækni, til þess að starfa sem sérfræðingur í augnsjúkdómum.

19. október afhenti Pétur sendiherra Benediktsson forseta Portúgals trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Portúgal með aðsetri í París.

26. október var Þorgeir Jónsson cand. med. settur héraðslæknir í Þingeyrarhéraði frá 1. nóv. þ. á. að telja.

28. október var ungfrú Ásgerður Ingimarsdóttir skipuð ritari í forsætisráðuneytinu frá 1. n. m. að telja.

31. október var dr. Magnús Z. Sigurðsson skipaður ræðismaður Íslands í Prag.

2. nóvember veitti forseti Íslands ráðuneyti Stefáns Jóh. Stefánssonar lausn frá embætti, en fól því að starfa áfram, unz annað ráðuneyti yrði myndað.

Héraðslæknirinn á Ísafirði var hinn 2. nóv. 1949 settur til þess fyrst um sinn að gegna Ögur- og Hesteyrarhéruðum ásamt sínu eigin héraði.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 52 30. júní 1942 hefur heilbrigðismálaráðuneytið 2. nóv. 1949 staðfest ráðningu Björgúlfs læknis Ólafssonar til þess að vera aðstoð-

arlæknir héraðslæknisins í Patreksfjarðarhéraði frá 1. s. m. að telja og þar til öðruvísi verður ákveðið.

5. nóvember var Njáll Guðmundsson skipaður skólastjóri heimavistarbarnaskólans í Kjósarskólahverfi frá 1. sept. 1949 að telja.

16. nóvember var staðfest ráðning Þórodds Jónassonar cand. med., til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Egilsstaðahéraði frá 1. des. þ. á. að telja.

S. d. var séra Guðmundur Guðmundsson skipaður sóknarprestur í Hólsprestakalli í Bolungavík í Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi frá 1. s. m. að telja.

17. nóvember var Jón Gunnlaugsson fulltrúi í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu skipaður til þess að vera fulltrúi I. flokks í dómsmálaráðuneytinu frá 1. jan. 1950 að telja.

18. nóvember var Jón Gunnlaugsson stjórnarráðsfulltrúi ráðinn til þess að vera ráðunautur félagsmálaráðuneytisins um styrkveitingar til sjúklinga samkv. ríkisframfærslulögum nr. 78/1936.

S. d. var settur fulltrúi í sjúkramáladeild stjórnarráðsins, Sigurður J. Briem, skipaður fulltrúi í félagsmálaráðuneytinu.

19. nóvember var Björn E. Árnason samkvæmt eigin ósk leystur frá embætti aðalendurskoðanda ríkisins frá 1. des. þ. á. að telja.

S. d. var Einar Bjarnason stjórnarráðsfulltrúi skipaður aðalendurskoðandi ríkisins frá 1. des. þ. á. að telja.

S. d. var Magnús Jónsson cand. jur. skipaður fulltrúi í fjármálaráðuneytinu frá 1. des. þ. á. að telja.

24. nóvember lagði Pétur Benediktsson, sem skipaður hefur verið sendiherra Íslands á Spáni, trúnaðarbréf sitt fyrir þjóðhöfðingja Spánar.

S. d. var fulltrúi í heilbrigðismálaráðuneytinu (sjúkramáladeild), Brynjólfur Árnason cand. jur., fluttur í félagsmálaráðuneytið, og gegnir hann þar störfum sem fulltrúi I. flokks frá 20. s. m. að telja.

S. d. var Sigfús Jóelsson skipaður skólastjóri barna- og unglingaskólans á Reyðarfirði frá 1. s. m. að telja.

25. nóvember var héraðslæknirinn í Borgarneshéraði settur til þess fyrst um sinn, unz öðruvísi verður ákveðið, að gegna Kleppjárnsreykjahéraði ásamt sínu eigin héraði.

26. nóvember var Þórhallur Ásgeirsson skipaður skrifstofustjóri í viðskiptamálaráðuneytinu frá 1. desember að telja.

S. d. var Jóni Guðmundssyni, skrifstofustjóra í viðskiptamálaráðuneytinu, veitt lausn frá embætti.

S. d. var Yngvi Ólafsson cand. juris skipaður fulltrúi í viðskiptamálaráðuneytinu frá 1. desember að telja.

S. d. var skipuð íþróttanefnd til þriggja ára frá 20. des. n. k. að telja: Guðmundur Kr. Guðmundsson skrifstofustjóri, formaður, Hermann Guðmundsson fyrrv. alþm. og Daníel Ágústínusson kennari. Varamenn: Jens Guðbjörnsson bókbindari, varaformaður, Benedikt G. Wåge, forseti Íþróttasambands Íslands, og Rannveig Þorsteinsdóttir alþm.

28. nóvember gaf heilbrigðismálaráðuneytið út leyfisbréf handa Hannesi Þórarinssyni lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í húð- og kynsjúkdómalækningum.

30. nóvember gaf heilbrigðismálaráðuneytið út leyfisbréf handa Þorgeiri Jónssyni cand. med., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. gaf heilbrigðismálaráðuneytið út leyfisbréf handa Baldri Johnsen, héraðslækni á Ísafirði, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í hagnýtri heilbrigðisfræði.

S. d. gaf heilbrigðismálaráðuneytið út leyfisbréf handa Þóroddi Jónassyni, cand. med., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

Stefán Þorvarðsson, sendiherra í London, sem skipaður hefur verið til að vera jafnframt sendiherra Íslands í Hollandi, afhenti hinn 9. desember drottningu Hollands trúnaðarbréf sitt.

5. desember var Ólafur Jóhannesson prófessor skipaður formaður útvarpsráðs.

6. desember skipaði forsetinn Ólaf Thors alþingismann forsætisráðherra í ráðuneyti Íslands og ráðherra með honum alþingismennina Bjarna Benediktsson, Björn Ólafsson, Jóhann Þ. Jósefsson og Jón Pálmason.

Jafnframt var gefinn út forsetaúrskurður um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl.

30. desember var Kurt Olof Borg skipaður vararæðismaður Íslands í Hangö í Finnlandi.

S. d. var Harry LaBrum veitt lausn frá störfum sem vararæðismaður Íslands í Philadelphia, en í hans stað skipaður James M. Marsh.

S. d. var Birgir Möller skipaður til að vera fulltrúi I. flokks í utanríkisráðuneytinu frá 1. janúar 1950 að telja.

S. d. var Magnús Ágústsson læknir settur til þess að vera héraðslæknir í Hveragerðishéraði frá 1. janúar 1950.

S. d. var Þorgeiri Jónssyni veitt héraðslæknisembættið í Þingeyrarhéraði.

ERLENDIR SENDIHERRAR OG RÆÐISMENN

8. janúar var Magnúsi Víglundssyni veitt viðurkenning sem vararæðismanni Spánar með aðsetri í Reykjavík.

Nýlega hefur Sigurd Dundas verið veitt viðurkenning sem ræðismanni Íslands í Lissabon. Heimilisfang ræðismannsskrifstofunnar er: Rue da Victoria, sími 25 432.

2. febrúar afhenti frú Bodil Begtrup forseta Íslands embættisskilríki sín sem sendiherra Dana á Íslandi.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu 4. þ. m. hefur L. B. Bolt-Jörgensen, fyrrv. sendiherra, verið skipaður legationsráð, án launa, við sendiráðið í Reykjavík.

17. febrúar var Agli Jónssyni veitt viðurkenning sem vararæðismanni Svíþjóðar á Seyðisfirði og Eskifirði.

Samkvæmt tilkynningu danska sendiráðsins hefur Martin Larsen lektor, er verið hefur ólaunaður blaðafulltrúi sendiráðsins, verið skipaður blaðafulltrúi þess.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu mun L. B. Bolt-Jörgensen sendisveitarráð veita sendiráðinu forstöðu sem chargé d'affaires a. i. í fjarveru sendiherrans, frú Bodil Begtrup.

4. apríl s. l. var Edward Joseph Garland veitt viðurkenning sem sendiherra Kanada á Íslandi með búsetu í Osló.

Samkvæmt tilkynningu frá franska sendiráðinu 4. apríl veitir Guy de la Bastide sendiráðsritari sendiráðinu forstöðu sem chargé d'affaires a. i. í fjarveru sendiherrans um tveggja mánaða skeið.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna í Reykjavík hefur Mary S. Olmsted verið skipuð annar sendiráðsritari við sendiráðið og vararæðismaður Bandaríkjanna í Reykjavík. Utanríkisráðuneytið hefur veitt Mary S. Olmsted bráðabirgðaviðurkenningu sem vararæðismanni.

27. apríl afhenti Bagher Kazemi, sendiráðherra, forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Iran á Íslandi. Skrifstofa sendiráðsins er í Stokkhólmi.

Samkv. tilkynningu frá norska sendiráðinu í Reykjavík kom T. Anderssen-Rysst sendiherra 12. maí frá Noregi og veitir nú sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkja Ameríku í Reykjavík fór Richard Butrick sendiherra snögga ferð til Ameríku hinn 15. maí 1949. Í fjarveru hans veitir Kenneth A. Byrns, annar sendiráðsritari, sendiráðinu forstöðu.

Samkv. tilkynningu frá norska sendiráðinu hinn 28. maí veitir H. C. Boehlke sendiráðsritari sendiráðinu forstöðu sem chargé d'affaires a. i. í fjarveru sendiherrans T. Anderssen-Rysst, um hálfsmánaðar skeið.

Samkv. tilkynningu frá sendiráði Bandaríkja Ameríku 27. maí er Richard Butrick, sendiherra, kominn heim aftur úr ferð sinni til Ameríku, og hefur tekið á ný við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu sendiráðs Sovietríkjanna 1. júlí hefur V. Rybakov verið leystur frá störfum sem sendiherra Sovietríkjanna á Íslandi.

Samkvæmt tilkynningu sænska sendiráðsins hefur sendiherra Svía, Harald Pousette, fengið frí frá störfum í nálega 6 vikur frá 4. ágúst 1949 að telja. Veitir Gunnar Rocksén sendiráðinu forstöðu í fjarveru sendiherrans.

Samkv. tilkynningu sendiráðs Bandaríkjanna hefur Merlin Eugene Smith verið skipaður annar sendiráðsritari og vararæðismaður við sendiráðið. Hefur utanríkisráðuneytið veitt Merlin E. Smith bráðabirgðaviðurkenningu sem vararæðismanni.

Hinn 31. ágúst 1949 afhenti W. von Tets, sendifulltrúi Hollands á Íslandi, utanríkisráðherra trúnaðarbréf sitt.

Samkvæmt tilkynningu spánska sendiráðsins hefur Manuel Orbea, verzlunarráðunautur við spönsku sendiráðin í Stokkhólmi, Kaupmannahöfn og Oslo, nýlega

verið skipaður verzlunarráðunautur við spánska sendiráðið í Reykjavík. Heimilisfang verzlunarráðunautarins er: Spanska Legationen, Handels Avdeling, Sveavägen 29, Stockholm, sími: 115669.

Samkv. tilkynningu sendiráðs Bandaríkjanna hefur Róbert J. Gibbons verið skipaður vararæðismaður við sendiráðið. Utanríkisráðuneytið hefur veitt Gibbons bráðabirgðaviðurkenningu sem vararæðismanni.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Tékkóslóvakíu hefur dr. Jan Burtes, fyrsti sendiráðsritari, tekið við forstöðu sendiráðsins sem settur sendifulltrúi frá 6. þ. m. að telja.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu mun sendiherra L. B. Bolt-Jörgensen, legationsráð við sendiráðið, veita sendiráðinu forstöðu sem chargé d'affaires a.i. í fjarveru sendiherrans, frú Bodil Begtrup.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Tékkóslóvakíu hefur Oldrich Kutal verið skipaður viðskiptafulltrúi fyrir Ísland við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá sænska sendiráðinu kom Harald Pousette, sendiherra Svía, aftur til Reykjavíkur úr leyfi sínu hinn 7. október 1949, en tók þá á ný við forstöðu sænska sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu sendiráðs Bandaríkjanna hefur John A. McKesson III verið skipaður annar sendiráðsritari við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkja Ameríku í Reykjavík fór Edward B. Lawson sendiherra snögga ferð til útlanda 7. október. Í fjarveru hans veitir Marlin E. Smith sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkja Ameríku 24. þ. m. er Edward B. Lawson sendiherra kominn aftur úr ferð sinni til útlanda og hefur tekið á ný við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Ítalíu í Noregi og á Íslandi 10. nóv. hefur Giovanni Luciolli verið skipaður fyrsti sendiráðsritari við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Sovétríkjanna hér, dags. 11. nóv., er Valentin Porochenkov, annar sendiráðsritari, kominn aftur til Íslands til starfa í sendiráðinu.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Sovétríkjanna 17. okt. 1949 hefur Nikita Pantchenko látið af störfum sem viðskiptafulltrúi við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna í Reykjavík 13. október hefur Joseph A. Mendenhall verið skipaður annar sendiráðsritari við sendiráðið og vararæðismaður í Reykjavík. — Utanríkisráðuneytið hefur veitt Joseph A. Mendenhall bráðabirgðaviðurkenningu sem vararæðismanni Bandaríkjanna í Reykjavík.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Sovétríkjanna hinn 14. desember mun Mr. Fedor Gusev, fyrsti sendiráðsritari, veita sendiráðinu forstöðu sem sendifulltrúi til bráðabirgða á meðan I. J. Korchagin verður fjarverandi í orlofi.

Samkvæmt tilkynningu sendiráðs Hollands í Dublin, sem jafnframt gætir hagsmuna Hollands hér á landi, hefur W. van Tets sendifulltrúi látið af störfum þar og við tekið P. W. H. Schaepman, sendiráðsritari, settur sendifulltrúi.

Samkvæmt tilkynningu frá norska sendiráðinu 10. þ. m. veitir H. C. Boehlke, sendiráðsritari, sendiráðinu forstöðu sem chargé d'affaires a.i. í fjarveru sendiherrans, T. Anderssen-Rysst, um tveggja mánaða skeið.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Sovétríkjanna 9. nóvember hefur Fedor Goussev verið skipaður fyrsti sendiráðsritari og Victor Spiridonov attaché við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Sovétríkjanna hér, dags. 23. nóv., fór Serguei Smirnow, attaché við sendiráðið, af landi burt hinn 22. nóvember.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu er sendiherrann, frú Bodil Begtrup, komin til baka frá útlöndum, og hefur hún frá 30. nóv. aftur tekið við forstöðu sendiráðsins.

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

Herra forsetinn hefur árið 1949 sæmt þá heiðursmerki Fálkaorðunnar, sem taldir eru hér á eftir:

I. Íslendingar.

1. janúar. Guðmundur Jónsson skipstjóri, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Hallgrímur Jónsson vélstjóri, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Jónas Tómasson söngstjóri, Ísafirði. Riddarakross.
S. d. Steingrímur Steinþórsson búnaðarmálastjóri. Riddarakross.
S. d. Stefán Stefánsson bóndi, Svalbarði við Eyjafjörð. Riddarakross.

19. janúar. Gizur Bergsteinsson hæstaréttardómari, Reykjavík. Stórriddarakross.
S. d. Þórður Eyjólfsson hæstaréttardómari, Reykjavík. Stórriddarakross.
S. d. Jónatan Hallvarðsson hæstaréttardómari, Reykjavík. Riddarakross.

5. marz. Davíð Stefánsson skáld frá Fagraskógi. Riddarakross.
S. d. Jens Guðbjörnsson, form. Glímufél. Ármanns, Rvík. Riddarakross.

17. júní. Jón Árnason bankastjóri. Stórriddarakross.
S. d. Eiríkur Kristófersson skipherra. Riddarakross.
S. d. Ingimundur Árnason söngstjóri, Akureyri. Riddarakross.
S. d. Sigtryggur Jónsson bóndi, Hrappsstöðum, Laxárdal, Dölum. Riddarakross.
S. d. Steinunn Bjarnason frú, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Torfi Hjartarson tollstjóri, Reykjavík. Riddarakross.
S. d. Vilhjálmur Þ. Gíslason skólastjóri, Reykjavík. Riddarakross.

1. ágúst. Björn Þórðarson, fyrrv. forsætisráðherra. Stórkross.

18. ágúst. Gunnar Thoroddsen borgarstjóri, Reykjavík. Riddarakross.

11. sept. Carl Berndsen fv. póstafgreiðslum., Skagaströnd. Riddarakross.

9. október. Halldór Jónsson, sóknarprestur, Reynivöllum, Kjós. Stórriddarakross.

II. Íslendingar erlendis og Vestur-Íslendingar.

1. janúar. Garðar Gíslason stórkaupm., New York. Stórriddarakross.
S. d. Sigríður Benónýsdóttir frú, Berkeley, California. Riddarakross.

1. janúar. Magnús Vignir Magnússon legationsráð, Washington. Riddarakross.

5. marz. Lárus Einarsson prófessor, Aarhus. Riddarakross.
S. d. Þórður Jónsson yfirtollvörður, Kaupmannahöfn. Riddarakross.

12. sept. Pétur Eggerz sendiráðsritari, London. Riddarakross.
S. d. Kristján Albertson sendiráðsritari, París. Riddarakross.

15. sept. Matthías Þórðarson ritstjóri, Charlottenlund. Stórriddarakross.
S. d. Friðrik H. Fljótzdal, heiðursforseti Sambands járnbrautarstarfsmanna í Bandaríkjunum, Detroit, Michigan. Riddarakross

11. okt. Kolbeinn Thordarson vararæðismaður Íslands, Seattle, Bandaríkjum. Riddarakross.

III. Útlendingar.

1. janúar. Sven Nielsen fv. ráðherra, Stavanger. Stórkross.
S. d. Åke Akelund prófessor, yfirlæknir við Karolinska spítalann í Stokkhólmi. Stórriddarakross.
S. d. Poul Hansen, aðalforstjóri, Álaborg. Stórriddarakross.
S. d. Bror E. Järnh forstjóri, Stokkhólmi. Riddarakross.
S. d. Harald Hermann forstjóri, Álaborg. Riddarakross.
S. d. J. F. C. Hood, dr., prófastur í Hamilton Rectory, Suffolk, England. Riddarakross.

12. marz. Nils Unnérus kommandörkapt., Stokkhólmi. Stórriddarakross.
S. d. Knud Secher prófessor, yfirlæknir, Kaupmannhöfn. Stórriddarkross.
S. d. G. C. C. Ulrich, umsjónarm. Polytekn. Læreanstalt, Kaupmannahöfn. Stórriddarakross.
S. d. Rolf Nordenstreng dr., Uppsölum. Riddarakross.
S. d. V. E. A. Ammentrop skrifstofustjóri, Ringsted. Riddarakross.
S. d. Svend Möller, borgarverkfræðingur, Kaupmannahöfn. Riddarakross.

19. marz. Henning Möller prentsmiðjustjóri, Kaupmannahöfn. Riddarakross.
S. d. Franz Mixa dr., Graz, Austurríki. Riddarakross.

7. apríl. Einar Bojesen dr., ekspeditionsjef, Oslo. Stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Asbjörn Stensaker rektor, Bergen. Stórriddarakross.
S. d. Nils Handal, bæjarstjórnarforseti, Bergen. Stórriddarakross.
S. d. Severin Eskelund rektor, Stord, Noregi. Riddarakross.
S. d. Wilhelm Dietrichsson skólastjóri, Ski, Noregi. Riddarakross.
S. d. Håkon Hamre lektor, Oslo. Riddarakross.
S. d. Sigurd Arnesen skrifstofustjóri, Bergen. Riddarakross.
S. d. Marta Gladtved-Prahl frú, Alversund. Riddarakross.
S. d. Jens Gousland bóndi, Anda í Klepp á Jaðri. Riddarakross.

11. apríl. Carl Skottsberg prófessor, Gautaborg. Stórriddarakross.
S. d. Henning R. Bröndsted þjóðleikhússtjóri, Kaupmannah. Stórriddarakross.
S. d. Carl Emil Barris skipstjóri, Kaupmannahöfn. Riddarakross.

17. júní. Lee M. Hollander prófessor, Austin, Texas. Riddarakross.

22. júlí. John Bain tryggingafélagsforstj., Wadhurst, Sussex, Bretl. Riddarakross.

1. sept. August Oddvar, leikari við kgl. þjóðleikh. í Oslo. Riddarakross.

9. sept. Emil Walter fv. sendiherra Tékkóslóvakíu til Íslands. Stórkross.

15. sept. Aage Gregersen skrifstofustjóri í danska utanr.rn. Stórriddarakross.
S. d. Erling Sveinbjörnsson, deildarstj. í danska viðskiptamálaráðuneytinu. Stórriddarakross.
S. d. A. Rendtorff tryggingafélagsframkvstj., Surbiton, Surrey, Bretlandi. Riddarakross.
S. d. Ronald Beale tryggingafélagsframkvstj., Weybridge, Surrey, Bretlandi. Riddarakross.
S. d. Frederick Stanley Mockford, framkvæmdastjóri, Chelmsford, Bretlandi. Riddarakross.
S. d. Anders Rachlew prófessor, Kaupmannahöfn. Riddarakross.
S. d. Hans H. F. von Schwerin fríherra, dr. fil., Skarhult, Svíþjóð. Riddarakross.
S. d. Martin Larsen lektor, blaðafulltrúi við danska sendiráðið í Reykjavík. Riddarakross.

24. sept. N. Th. M. Plum dr. med. vet., deildarstjóri, Kaupmannhöfn, formaður danska dýralæknafélagsins. Stórriddarakross.

21. des. Karl Schlyter dr. juris, fyrrv. dómsmálaráðh. Svía. Stórkross.

ERLEND HEIÐURSMERKI

Á árinu 1949 hafa eftirtaldir menn fengið leyfi forseta Íslands, sbr. forsetabréf nr. 15/1947, til að bera erlend heiðursmerki, svo sem hér segir:
Arthur Guðmundsson fulltrúi, Akureyri, heiðursmerki Frelsisorðu Hákonar VII.
Guðbrandur Jónsson prófessor, Reykjavík, heiðursmerki Officier de l'Academie.
Helgi H. Eiríksson skólastjóri, Reykjavík, kommandörkross. 2. gráðu Dannebrogsorðunnar.
Kári Jóhansen deildarstjóri, Akureyri, heiðursmerki Frelsisorðu Hákonar VII.
Magnús Kjaran stórkaupmaður, Reykjavík, riddarakross sænsku Norðstjörnunnar.

EINKALEYFI

Hinn 3. febrúar 1949 var arkitekt Benjamin Kall, Kaupmannahöfn, Danmörku, veitt einkaleyfi nr. 183 á burðarmagnsvirki úr járnbentri steinsteypu.

Hinn 5. febrúar 1949 var fiskkaupmanni Percy Yarmouth, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 184 á endurbótum á eða varðandi tæki til söltunar á síld og fyrir svipaðar blöndunaraðgerðir.

Hinn 12. febrúar 1949 var fiskniðursuðumanni Edward Michael Borg, Seattle, Washington, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 185 á aðferð til þess að sjóða niður og geyma fisk.

Hinn 19. febrúar 1949 var skipasmíðameistara Júlíusi V. J. Nýborg, Hafnarfirði, veitt einkaleyfi nr. 186 á skilrúms- eða hilluborðum í skip, sérstaklega ætluðum í lestarrúm og fiskikassa fiskiskipa.

Hinn 22. febrúar 1949 var húsameistara Aðalsteini Richter, Reykjavík, veitt einkaleyfi nr. 187 á steypumóti til húsagerða og annarra mannvirkja, sem steypt eru úr steinsteypu, járnbentri eða ójárnbentri

Hinn 23. febrúar 1949 var The Decca Record Company, Limited, London, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 188 á endurbótum á útvarpsmiðunarkerfum til þess að stjórna farartækjum.

Hinn 23. febrúar 1949 var Gillette Safety Razor Company, Boston, Massachusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 189 á endurbótum á rakvélum og rakvélablöðum.

Hinn 6. maí 1949 var frú Johanne Zarin, Ålesund, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 190 á lásablökk fyrir fiskinætur, einkum síldarnætur.

Hinn 18. maí 1949 var Hjalmar Minde og Erik Heen, Bergen, Noregi, veitt einkaneyfi nr. 191 á aðferð til að framleiða fiskmeti, sem geymist vel.

Hinn 23. júní 1949 var Gillette Safety Razor Company, Boston, Massachusetts, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 192 á endurbótum á rafvélablöðum.

Hinn 24. júní 1949 var Aktiebolaget Separator, Stokkhólmi, Svíþjóð, veitt einkaleyfi nr. 193 á aðferð til að framleiða lýsi úr fisklifur.

Hinn 8. september 1949 var Aktiebolaget Jönköpings Motorfabrik, Jönköping, Svíþjóð, veitt einkaleyfi nr. 194 á útbúnaði til að stilla hreyfanleg skrúfublöð.

Hinn 9. september 1949 var forstjóra Stig Sand, Oslo, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 195 á vél til að steypa holsteina.

Hinn 5. október 1949 var verkfræðingi Thorleif Skajaa, Kjöita við Kristiansand, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 196 á þurrkunaraðferð.

Hinn 7. október 1949 var bústjóra Ivan Samuel Edlund, Åkers Styckebruk, Svíþjóð, veitt einkaleyfi nr. 197 á fleka til notkunar við byggingar.

Hinn 20. október 1949 var Cheecol Processes Limited, London, og Aerocem Limited, London, veitt einkaleyfi nr. 198 á endurbótum á eða varðandi aðferð til að leggja lag af húðunarkenndu efni á mannvirki.

Hinn 4. nóvember 1949 var Konsortium Apoteker D. A. Hansen Sildeforedlingsmetoder, Oslo, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 199 á aðferð til að vinna lýsi og síldarmjöl o. fl., aðallega úr sundurskorinni síld og öðrum feitum fiski.

Hinn 24. nóvember 1949 var verkfræðingi Theopile Isidore Sophie Vermeiren, Deusne-Anvers, Belgíu, veitt einkaleyfi nr. 200 á rafmagnstæki til að nema burtu kalk úr vökvum, sérstaklega úr ketilvatni og vatni til heimilisnotkunar.

Hinn 25. nóvember 1949 var The Atlantic Coast Fiskeries Compan, New York, Bankaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 201 á fiskverkunarvél.

Hinn 30. nóvember 1949 var Standard Oil Development Company, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 202 á endurbótum á og varðandi að setja í gang benzín- og hráolíuhreyfla og eldsneyti í því skyni.

Hinn 2. desember 1949 var verkfræðingi Einar Sommerfeldt, Oslo, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 203 á kassalöguðum umbúðum, sem hægt er að taka í sundur.

Hinn 3. desember 1949 var Forsvarets Forskningsinstitutt, Horten, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 204 á útbúnaði til að koma fyrir geymi fyrir hljóðsveiflur við neðansjávar miðunarstöðvar í skipum.

Hinn 8. desember 1949 var The Decca Record Company, Limited, London, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 205 á endurbótum á eða varðandi radio siglingakerfi.

Hinn 9. desember 1949 var The Atlantic Coast Fisheries Company, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 206 á fiskflökunarvél.

Hinn 13. desember 1949 var The Decca Record Company, Limited, London, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 207 á endurbótum á eða varðandi radiosenditæki.

Hinn 14. desember 1949 var The Atlantic Coast Fisheries Company, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 208 á fiskflökunarvél.